

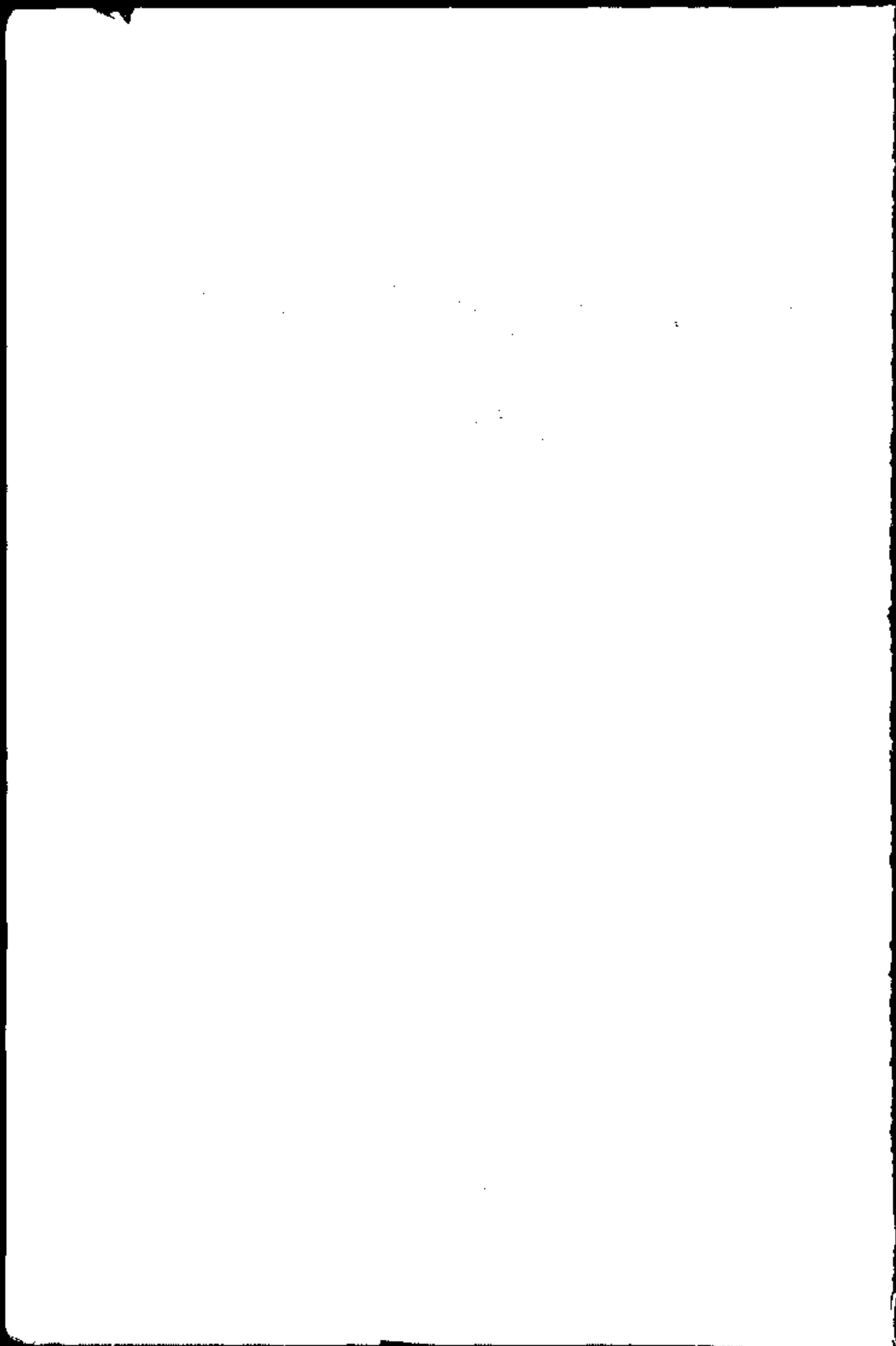
LØGTINGS- TIDINDI

1960

Lögtingstíðindi

1960

TÓRSHAVN 1961
DAGPRENT

INNIFALDSYFIRLIT

EYKATINGIÐ MAÍ—JÚNÍ 1960

	bls.
Tingsetingin	1
Míntalón fyrir tímalón atvinnuþeirra	3

ÓLAVSÖKUTINGIÐ 1960

Tingsetingin	13
Tingmennirnir	13
Frágreiðing frá lögmanni	15
Tingnevndir	34

LANDSFYRISÆTI

Landstýrismál	89
Fyrirspurningur	108
Fyrirspurningur	109
Fyrirspurningur	114
Fyrirspurningur	117
Fyrirspurningur	249
Fyrirspurningur	249
Fyrirspurningur	264

LÖGTINGIÐ

Breyting í lögtingsvallögini	176

ALMANNAMÁL

Norðurlanda sáttmáli um fólkapensión	40
Míntamark fyrir tímalón hjá atvinnuþeirra	45
Skúlabarnauppsparing v. m.	85
Tvungin jarðarfarstrygging	117
Breyting í lærlingalögini	151
Forboð fyrir sölu af tobaksvörum til börn	171
Breyting í lög um fólkapensión	175
Breyting í lög um frítíð við lön	195
Breyting í fólkapensíónslögini	198
Prístalsviðgerð af atvinnuþeirra v. m.	234

Broyting í reglum um Føroya vanlukkutrygging	246
Lønir hjá jarðarmöðrum	346

FÍGGJARMÁL

Fíggjarløgtingslóg 1961/62	37
Landskassaroknskapur	skjal 1
Lutapeningur í Grönlandsfelagnum	109
Keyp av ognum í Tinganesi	112
Broyting í landsskattalógini	169
Serligt innflutningsgjald	271
Broyting í landsskattalógini	284
Kelduskattur	298

FISKIMARKSMÁL

Uppskot til samtyktar (yvirtøka av sjóverjuni)	191
Uppskot til samtyktar (fiskimarkssáttmálin)	223
Fiskimarksmálið	250

HEILSUMÁL

Lønir hjá kommunulæknum	349

KIRKJUMÁL

Varabispadømi í Føroyum	90
Fíggjaraðlan fyri kirkjugravnin	208

KOMMUNAL MÁL

Broyting í kommunuskattalógini	170
Broyting í reglunum um kommunal val	180
Broyting í reglunum um val til Tórshavnar býráð v. m.	182
Kommunanna partur í socialum útreiðslum	206
Løn til sóknarstýrislimir	258
Broyting í kommunalu skattalógini	287

LANDBÚNAÐARMÁL

Stuðningur til húsdýraalýngina	111
Oyðing av rollu	141
Uppskot til samtyktar um landbúnaðarmál	201
Broyting í lóg um landbúnaðarins frama	232
Forboð fyri minkahald	307
Val av jarðarráð	321

LÁNISTOVNAR

Lóg nr. 109, 7. apríl 1936 um kredittforeningar	126
Broyting í lóg um Færøernes realkreditinstitut	107

LANSÁBYRGDIR OG LANDSKASSAMÁL

Veðhald av láni til agnkeyp	43

Veðhald av láni til Nes kommunu	70
Lánini til Arbejdernes Trawlerdrift a. m. b. a.	72
Veðhald av útgerðarláni til útróður í Grønlandi	181
Abyrgd av láni til Sjóvar kommunu	221
Lán til tunnelgerð gjögnun Borðoyuna	256
Veðhald av kassakreditti til útvarpið	289
Veðhald av láni til Skipufelagið Føroyar	295
Abyrgd av láni til Hvalbiar og Froðbiar kommunur	312
Veðhald av láni til Froðbiar og Vágs kommunur	323
Abyrgd av láni til Hvalbiar kommunu	326
Portugalstrolararnir	327
Lán v.m. til vegin Fútalett-Oyrargjógv	351

SAMFERÐSLUMÁL

Lóg um flogsangongumál	105
Allögubryggja í Kirkjubø	196
Lóg um strandfaraskip	230
Samferðsluvegur - Hvalba-Sandvík	257
Uppskot til lóg um vegamál	262
Vegir og lendingar	336
Projektering av vegarbeið	356

SJÓVINNUMÁL

Skattafriar eykaavskrivningar	87
Viðbót til minstuløn v. m.	120
Bygging og rakstur av frysti- og flakavirkjum	136
Brøytting í lóg um endurnýgging av fiskiskipaflotanum	148
Brøytting í reglum um eykastudning til lönjavnungargrunnin	188
Veiðurættindi í Grønlandi	211
Nevnd til kanningar av fiskivinnuni	217
Uppskot til kanningar av fiskirakstri	226
Uppskot til lóg um kanning av fiskasölu og fiskaprísi	228
Brøytting í reglum um lönjavnungargrunnin	255
Brøytting í lóg um endurnýgging av fiskiskipaflotanum	267
Nýggjar fiskileiðir	291
Brøytting í fiskerilov	345

SKULAMÁL

Nýggj skúlaskipan fyri Føroyar	66
Studningur til Føroya fólkaháskúla	313

TELEFONMÁL

Hækking av telefongjöldum v. m.	201

TRYGGINGARMÁL

Føroysk lívstrygging	209

TÆNASTUMENN v. m.

Lönir hjá tænaðum og starvsmönnum.....	59
Lönir hjá landsins tænaðum.....	292

ÚTLENDSK MÁL

Føroyar uppi EFTA samgonguna.....	185
Løgmaður sum umboð í Nordisk raad.....	316

ÚTVARPIÐ

Útvarpsviðurskiftir.....	215
Broyting í lögtingslóg um útvarp.....	319

VAL v. m.

Val av álitismönnum og nevndum.....	145

VERJUMÁL

Mótinæli móti herstöðum í Føroyum.....	102

VINNUMÁL

Vörumerkir og felagsvörumerkir.....	44
Handilskamar.....	149
Uppskot til samtyktar um oljuhandilin.....	309
Nevnd til kanningar av øktum virkismöguleikum.....	318

the 1990s, the number of people in the UK who are employed in the public sector has increased by 1.5 million, from 2.5 million in 1980 to 4 million in 1995. The public sector has become an important employer of people with mental health problems.

There is a growing awareness of the need to improve the mental health of people in the public sector. The Department of Health (1996) has published a strategy for mental health care, which includes a commitment to improve the mental health of people in the public sector. The strategy states that 'the mental health of people in the public sector is a priority for the Department of Health'.

The strategy also states that 'the Department of Health will work with other government departments to ensure that the mental health of people in the public sector is given the same priority as the mental health of people in the private sector'. The strategy also states that 'the Department of Health will work with other government departments to ensure that the mental health of people in the public sector is given the same priority as the mental health of people in the private sector'.

The strategy also states that 'the Department of Health will work with other government departments to ensure that the mental health of people in the public sector is given the same priority as the mental health of people in the private sector'. The strategy also states that 'the Department of Health will work with other government departments to ensure that the mental health of people in the public sector is given the same priority as the mental health of people in the private sector'.

The strategy also states that 'the Department of Health will work with other government departments to ensure that the mental health of people in the public sector is given the same priority as the mental health of people in the private sector'. The strategy also states that 'the Department of Health will work with other government departments to ensure that the mental health of people in the public sector is given the same priority as the mental health of people in the private sector'.

The strategy also states that 'the Department of Health will work with other government departments to ensure that the mental health of people in the public sector is given the same priority as the mental health of people in the private sector'. The strategy also states that 'the Department of Health will work with other government departments to ensure that the mental health of people in the public sector is given the same priority as the mental health of people in the private sector'.

The strategy also states that 'the Department of Health will work with other government departments to ensure that the mental health of people in the public sector is given the same priority as the mental health of people in the private sector'. The strategy also states that 'the Department of Health will work with other government departments to ensure that the mental health of people in the public sector is given the same priority as the mental health of people in the private sector'.

The strategy also states that 'the Department of Health will work with other government departments to ensure that the mental health of people in the public sector is given the same priority as the mental health of people in the private sector'. The strategy also states that 'the Department of Health will work with other government departments to ensure that the mental health of people in the public sector is given the same priority as the mental health of people in the private sector'.

The strategy also states that 'the Department of Health will work with other government departments to ensure that the mental health of people in the public sector is given the same priority as the mental health of people in the private sector'. The strategy also states that 'the Department of Health will work with other government departments to ensure that the mental health of people in the public sector is given the same priority as the mental health of people in the private sector'.

EYKATINGID Í MAI 1960

Ár 1960, hósdaginn 19. maí var lögtingið sett.

Tingformaðurinn legði fram soljóðandi fjarrit frá lögmanni: «Lögmaður boðar til eykatingsetu hósdaginn 19. maí kl. 17. Til viðgerðar arbeidsósemlan.»

Tingmennirnir voru leir sömu sum í tingsetunni 1959 uttan Johan Poulsen og Jens Chr. Olsen. Fyri leir möttu varamennirnir Hilmar Petersen í Fuglafirði og Joen Joensen á Oyri.

21. maí samtykti tingið Peter Christiansen maskinskúlalærara sum varamann fyri Knút Wang og Andreas Sondum timburmeistara fyri Kjartan Mohr og 24. maí Robert Joensen kommunuskrivara fyri Hákon Djurhuus, Thorstein Niclasen í Miðvági fyri Vilhelm Nielsen og D. J. Sørensen skrivstovumann fyri P. M. Dam.

24. maí samtykti tingið at víkja frá tíðarfreystinum eftir tingskipanini. Eykatingið var inni í 5 dagar og hevði 8 fundir.

the 1990s, the incidence of *S. flexneri* has increased in the United Kingdom [10].

There is a paucity of data on the epidemiology of *S. flexneri* in the United Kingdom. The only published study of *S. flexneri* in the United Kingdom was by Smith *et al.* [11], who reported the isolation of 10 *S. flexneri* strains from 1980 to 1982. The isolates were obtained from patients with acute colitis, and the authors concluded that the strains were of the same serotype. The authors also reported that the isolates were of the same serotype as those isolated from patients with acute colitis in the United States [12].

The purpose of this study was to determine the prevalence of *S. flexneri* in the United Kingdom. The study was designed to determine the prevalence of *S. flexneri* in the United Kingdom, and to determine the serotypes of *S. flexneri* isolated from patients with acute colitis. The study was designed to determine the prevalence of *S. flexneri* in the United Kingdom, and to determine the serotypes of *S. flexneri* isolated from patients with acute colitis.

The study was designed to determine the prevalence of *S. flexneri* in the United Kingdom, and to determine the serotypes of *S. flexneri* isolated from patients with acute colitis. The study was designed to determine the prevalence of *S. flexneri* in the United Kingdom, and to determine the serotypes of *S. flexneri* isolated from patients with acute colitis.

The study was designed to determine the prevalence of *S. flexneri* in the United Kingdom, and to determine the serotypes of *S. flexneri* isolated from patients with acute colitis. The study was designed to determine the prevalence of *S. flexneri* in the United Kingdom, and to determine the serotypes of *S. flexneri* isolated from patients with acute colitis.

The study was designed to determine the prevalence of *S. flexneri* in the United Kingdom, and to determine the serotypes of *S. flexneri* isolated from patients with acute colitis. The study was designed to determine the prevalence of *S. flexneri* in the United Kingdom, and to determine the serotypes of *S. flexneri* isolated from patients with acute colitis.

The study was designed to determine the prevalence of *S. flexneri* in the United Kingdom, and to determine the serotypes of *S. flexneri* isolated from patients with acute colitis. The study was designed to determine the prevalence of *S. flexneri* in the United Kingdom, and to determine the serotypes of *S. flexneri* isolated from patients with acute colitis.

The study was designed to determine the prevalence of *S. flexneri* in the United Kingdom, and to determine the serotypes of *S. flexneri* isolated from patients with acute colitis. The study was designed to determine the prevalence of *S. flexneri* in the United Kingdom, and to determine the serotypes of *S. flexneri* isolated from patients with acute colitis.

The study was designed to determine the prevalence of *S. flexneri* in the United Kingdom, and to determine the serotypes of *S. flexneri* isolated from patients with acute colitis. The study was designed to determine the prevalence of *S. flexneri* in the United Kingdom, and to determine the serotypes of *S. flexneri* isolated from patients with acute colitis.

1. Minstalön fyri tímalön arbeidaranna.

Ár 1960 19. mai legði lögmaður (fyri javnaðarflokkin) fram soljóðandi

U p p s k o t til

løgtingslóg um minstamark fyri
tímalön arbeidaranna.

§ 1.

Tímalönin hjá vaksnum arbeidarum her á landi skal ikki, tá ið sáttmáli verður gjørdur Føroya arbeidsgevarafelags og Føroya arbeidarafelags imillum, verða sett lægri enn lann av Lönjavnungargrunni fiskimanna til eina og hvørja tíð setta minsta mánaðarlön fiskimanna faldað við 12 og síðan deilt við einum ársarbeiðstímatali uppá 2432.

§ 2.

Henda lóg kemur í gildi beinan vegin.

lagtingslov om minimumstimelön
for arbejdere.

§ 1.

Timelönnen paa Færøerne for voksne arbejdere maa ikke ved overenskomst mellem Færøernes arbejdsgiverforening og Færøernes arbejderforening sættes lavere end den af fiskernes lønreguleringsfond til enhver tid fastsatte mindstemannedslön multipliceret med 12 og derefter divideret med et aarsarbejdstimetal paa 2432.

§ 2.

Denne lov træder straks i kraft.

Viðmerkingar:

Lönarósemja er millum Føroya arbeidsgevarafelag og Føroya arbeidarafelag.

Aftaná at samráðingarnar komu í botn hjá felögunum, varð sent boð eftir semingsmanninum.

Semingsstovnurin hevur onki úrslit fingið.

Annar parturin, Føroya arbeidarafelag, hevur heilt á tingið um at skera úr lönartættuni.

Vil eru á lægstu vinnulið. Eitt verkfall er í slíkum føri til almikið tap fyri teir stríðandi eins og fyri alt landið.

Tingið hevur treytað stuðningsjáttan sína til lönjavnungargrunn fiskimanna við, at minstalön fiskimanna verður sett til kr. 900. . Tað vil tí vera samsvarandi hesi tingsins stöðu í arbeidslöuarpurvinginum

hjá fiskimönnum at seta lægsta lönarmark fyri vaksnar arbeidsmenn á landi at liggja á javni við minstulön fiskimanna.

1. viðgerð 21. mai og málið beint til 7 mannevnd: J. H. Danbjörg (Haldor Hansen), Samuel Petersen, Hilmar Petersen, Trygve Samuelson, Hemming Jespersen, Johan Simonsen og Poul Petersen.

26. mai legði nevndin fram soljóðandi

Álit

Føroya javnaðarflokkur legði fram uppskot til lögtingslóg um minsta-mark fyri tímalön arbeidaranna. Málið var beint í serliga 7-manna nevnd.

Eftir áheitan frá nevndini hava semingsmenninir gjøgnumgengið uppskot frá teimum til semingsuppskot, sum ætlað var at leggja fyri parlarnar Føroya Arbeðarafelag og Føroya Arbeðsgevarafelag, og samanhildið hetta uppskot við galdandi sáttmála millum Havnar Arbeðsmannafelag og Føroya Arbeðsgevarafelag dagfest 6. mai 1960 galdandi til 1. mai 1962. Eftir upplýsingum teirra er lønin tann sama og annars í innihaldinum eins í báðum.

Nevndin hevur býtt seg í tveir minnilutar og ein meiriluta.

Minnilutin (Haldor Hansen) setur hetta uppskot fram í *fyrstu syftu* í staðin fyri uppskot javnaðarflokksins:

Uppskot til

lögtingslóg um minsta-mark fyri
lön arbeidaranna.

§ 1.

Arbeðs- og lønarsáttmáli, sum í dag er í gildi Havnar arbeðsmannafelag og Føroya arbeðsgevarafelag millum verður at galda fyri allar arbeðarar í Føroyum, har ið ikki arbeðs- og lønarsáttmáli er í gildi, lo soleiðis at ongin tímalön fyri menn yvir 17 ár fer niður um kr. 4,44 og soleiðis, at um onnur feløg hava hægri lön og aðrar fyrimunir enn her er skolið til, verður tað ikki broytt.

Har, ið arbeðarafeløg áður hava gjørt sáttmála vegna hand-

lagtíngslov om minimumsløn
for arbejderne.

§ 1.

Den arbejds- og lønftale, der i dag er i kraft mellem Havnar arbejdsmandafelag og Føroya arbejdsgevarafelag skal gælde for alle arbejdere paa Færøerne, hvor ingen arbejds- eller lønftale er i kraft, dog saaledes, at ingen timeløn for mandlige arbejdere over 17 aar maa være lavere end kr. 4,44. I tilfælde af, at andre foreninger har højere løn og andre fordele end her fastsat, forbliver disse uændret.

I de tilfælde, hvor arbejderforeninger tidligere har indgaaet

verkarar, verður handverkara-
lönin ikki at fara undir ta hægstu
handverkaralöna, sum er í
gildi í Föroyum í dag.

§ 2.

Arbeðslönin hjá kvinnum yvir
16 ár verður, har ið ongin lønar-
og arbeðssáttmáli er í gildi, 2/3
av lönin hjá arbeðsmonnum.

§ 3.

Tær í frammansfyri verandi
greinum nevndu lønir verða at
hækka og lækka sambært prístal-
ið eftir vanligu nýttum reglum.

§ 4.

Henda lóg kemur í gildi beinan
vegin og verður at standa við til
1. mai 1962.

aftale for haandværkere, maa
haandværkerlønne ikke ligge
lavere end den højeste haandvær-
kerløn, som i dag er i kraft paa-
Færøerne.

§ 2.

Timelønne for kvindelige ar-
bejdere over 16aar fastsættes,
hvor ingen løn- og arbejdsaftale
er i kraft, til 2/3 af lønne for
mandlige arbejdere.

§ 3.

De i fornævnte paragraffer om-
handlede lønninger reguleres ef-
ter prístallet i henhold til sæd-
vanlige regler.

§ 4.

Denne lov træder i kraft straks
og forbliver i kraft til 1. maj
1962.

U p p s k o t frá

minnilutanum (Hemming Jespersen og Johan Simonsen):

Í fyrstu syftu:

U p p s k u t til

løgtingslóg um minstulímalön ar-
beðaranna.

lagtingslov om minimumstimelön
for arbejderne.

§ 1.

Minstatímalön arbeðaranna má
ongantíð koma niður um lívukost-
naðin eftir prístalimum dividerað
við ársarbeðstímatálinum 2432,
(svarar fyri henda ársfjórðing til
tímalön kr. 4,45) og minsta
kvinnutímalönin verður sett til
2/3 av manslönlui.

§ 1.

Minimumstimelönnen for ar-
bejdere maa ingensinde være la-
vere end leveomkostningerne i
henhold til prístallet divideret
med aarsarbejdstimetallet 2432
(svarende til i indeværende kvar-
tal til en timelön af kr. 4,45), og
mindste timelönnen for kvinde-

lige arbejdere fastsættes til $\frac{2}{3}$ af timelønnen for mandlige arbejdere.

§ 2.

Henda lóg kemur í gildi 1. mai 1960.

Í aðru syftu:

U p p s k o l t i l

løgtingslóg um minstutímalön
arbeiðaranna.

§ 1.

Arbeiðis- og lønarsáttmáli, sum í dag er í gildi Havnar Arbeiðsmannafelags og Føroya Arbeiðsgevarafelags imillum, verður at galda fyri allar arbeiðarar í Føroyum, tó soleiðis at ongin tímalön fyri menn yvir 17 ár fer niður um kr. 4,14 og soleiðis, at um feløg hava hægri løn og aðrar fyrirumir, enn her er skolið til, verður tað ikki broytt.

Hav ið arbeiðarafeløg áður hava gjørt sáttmála vegna handverkarar verður handverkaralönin ikki at fara undir ta hægstu handverkaralönnina, sum er í gildi í Føroyum í dag.

§ 2.

Arbeiðslönnin hjá kvinnum yvir 16 ár verður, har ið ongin lønar- og arbeiðissáttmáli er í gildi, $\frac{2}{3}$ av lönnini hjá arbeiðsmanninum.

§ 3.

Tær í frammanfyrirverandi greinum nevndu lönur verða at

§ 2.

Denne lov træder i kraft 1. maj 1960.

§ 1.

Den arbejds- og lønoverenskomst, der i dag er gældende mellem Havnar arbejdsmandafelag og Føroya arbejdsgevarafelag skal gælde for alle arbejdere paa Færøerne, dog saaledes, at ingen timelön for mandlige arbejdere over 17 aar maa fastsættes lavere end kr. 4,14 og saaledes, at foreninger, der maatte have en højere løn og andre fordele end her anført, forbliver disse forhold uændret.

I tilfælde, hvor arbejderforeninger tidligere har indgaaet overenskomst angaaende haandværkernes løn, skal denne ikke fastsættes lavere end den højeste haandværkerlön, som er gældende paa Færøerne i dag.

§ 2.

Arbejdslönnen for kvindelige arbejdere over 16 aar fastsættes, hvor ingen löns- eller arbejderoverenskomst er gældende, til $\frac{2}{3}$ af lönnen for mandlige arbejdere.

§ 3.

De i foranstaaende paragraffer omhandlede lömminger bliver at

hækka og lækka smb. prístalið eftir vanliga nýttu reglum.

§ 4.

Henda lóg kemur í gildi 1. mai 1960 og verður at standa við til 1. mai 1962.

Í triðju syftu:

B r o y t i n g a r u p p s k o t
til

minnilutauppskot frá Hemming Jespersen og Johan Simonsen í aðru syftu:

Í § 1 í báðum tekstum verður «kr. 4,44» broytt til «kr. 4,31».

Meirilutin (Hilmar Petersen, Poul Petersen, Sámuel Petersen og Trygve Samuelsen) (og Halvor Hansen í aðru syftu): setur fram hella

U p p s k o t
til

Lögtingslóg um arbeiðsóssemlu.

lagtingslov om arbejdsstridigheder.

§ 1.

Tað av semingsstovninum til-evnaða semingsuppskot til lønar-sáttmála (prentað sum skjál) millum Føroya arbeiðarafelag og Føroya arbeiðsgevarafelag galdandi fyri teir limir í nevndu feløgum, sum koma undir semingsuppskotið uttan fyri Tórshavn, verður lógfest.

§ 2.

Henda lóg kemur í gildi heimanvegin og verður galdandi til 1. mai 1962.

§ 1.

Det af forligsinstitutionen ud-arbejdede forligsforslag (optrykt som bilag) til lønoverenskomst mellem Føroya arbeiðarafelag og Føroya arbeiðsgevarafelag for de af forligsforslaget omhandlede medlemmer af de nævnte organisationer udenfor Tórshavn op-højes til lov.

§ 2.

Denne lov træder i kraft straks og forbliver i kraft til 1. maj 1962.

LÖNARSÁTTMÁL

millum

Føroya Arbeðarafelag og Føroya Arbeðsgevarafelag.

- § 1. Fyri alt fyrifallandi dagleiðarnarbeiði so sum lossing, lagur-, pakkhús-, fiska- og saltarbeiði verður grundlönin 120 oyru um tíman.
- § 2. Fyri útgrevstur, uppruddan á byggiplássum, kolarbeiði, skitið og ónosligt arbeiði, sement-, beton-, sloypi-, jarnbindingar-, valnbyggj-, og grótarbeiði verður grundlönin 120 oyru um tíman + 20 oyru í viðbót um tíman.
- § 3. a. Fyri gróthoran, fyri passan av motorum, kompressarum og spølum í samband við byggjarbeiði verður grundlönin 140 oyru um tíman + 25 oyru í viðbót um tíman.
- b. Fyri at löða og spreingja fær hann, ið áhyrgdina hevur, 140 oyru um tíman í grundlön + 50 oyru í viðbót um tíman. Verða hjálparmeun líknir, fáa teir sonu lön, so longi, sum teir fáast við hefta arbeiði.
- c. Fyri at reinsa ketlar, lýsitangar og smeltitól og reinsan av kloak og kjöli innan í skipi verður grundlönin 120 oyru um tíman + 220 oyru um tíman og í minsta lagi kr. 20,00 fyri hefta arbeiði.
- § 4. Grundlönin hjá bilstjórum fyri tey í grein 1 og 2 nevnda arbeiði verður 125 oyru um tíman + nevnda viðbót.
- § 5. Dreingir 14 ár fáa 50 %, 15 og 16 ár 75 % av vaksnamannalönini bæði fyri normal og yvirtíð. 17 ára gamlir dreingir fáa fulla lön.
- § 6. Aftrat omanfyri standandi lönun verður roknað prístal sambært kunngerð nr. 10 frá 21. apríl 1943 um prístalsviðbót til arbeiðslönir. Eykaviðbótin 40 og 50 oyru um tíman ávikavist fyri arbeiðarar og bilstjórar.
- § 7. Yvirtíðarlönin verður roknað soleiðis:
1. Viðvíkjandi hesum arbeiðum: Fyri útgrevstur, uppruddan á byggiplássum, skitið og ónosligt arbeiði (burtursæð frá kolarbeiði) sementarbeiði (burtursæð frá lossing, lagur- og flutningsarbeiði av sementi), beton-, jarnbindingar-, valnbyggjingar-, grótarbeiði-, gróthoran, passan av motorum, kompressarum og spølum í sambandi við byggjarbeiði, fyri at löða og spreingja, fyri at reinsa ketlar, lýsitangar, smeltitól, kloakk og kjöl innan í skipi verður yvirtíðin roknað av fullari lön, soleiðis:
Frá kl. 17 — 21: 30 %.
Frá kl. 21 — 8: 60 %.
 2. Viðvíkjandi arbeiði upp á fisk og avgreiðslu av føroyskum fiskivinnuförum verður yvirtíðin roknað av allari tímalönini soleiðis:
Frá kl. 17 — 21: 20 %.
Frá kl. 21 — 8: 37 %.
Sunnu- og haldg dagar frá kl. 21 — 24: 43 %.
 3. Viðvíkjandi øðrum arbeiði verður yvirtíðin roknað av allari tímalönini soleiðis:

Frá kl. 17 — 21: 23 %.

Frá kl. 21 — 8: 16 %.

Summu- og halgíðadagar frá kl. 24 — 24: 57 %.

4. Flaggdagurin, 1. maí, jólaaftan og nýggjársaftan eru hálvir frídagar. Átroðkandi arbeiði, sum gjørt verður eftir kl. 12 hesar dagar verður lönt sum sunnudagsarbeiði.

5. Fyri week-end arbeiði frá kl. 13—24 verður gildið av allari lönulønini:

Arbeiði uppá fisk og avgreiðsla av føroyskum fiskivinnuförum:

Frá kl. 13 — 17: 23 %.

Frá kl. 17 — 24: 34 %.

Fyri annað arbeiði:

Frá kl. 13 — 17: 28 %.

Frá kl. 17 — 24: 42 %.

6. Um arbeiði byrjar í summarmálmánuinum fyri kl. 3 og í vetrarmálmánuinum fyri kl. 4 verður ikki niðurfarið í lön, fyrr enn høvi hevur verið at fáa svøvn.

- § 8. Normalarbeiðstíðin skal vera 8 tímar og liggja millum kl. 8 og kl. 17, við undantak fyri summarmálmánu. Døgverðatíðin skal vera 1 tíma og skal liggja millum kl. 12 og kl. 13. Verður arbeitt í døgverðatímanum skal dupult normaltíð verða gildið. Kemst ásamt um aðrar etingartíðir, skal ló onganlæst verða meira enn 1 tíma millum hvønn verð. Einku verður gildið fyri máttíðernar. Arbeiðsformaðurin skal varskógva, tá ið máttíð er. Verður arbeitt yvirtíð, skal varskógvast áðrenn farið verður til døgverða. Dögndrift skal ganga í skiftum.

- § 9. Summarmálmánu 1. apríl til 1. oktober verður week-end, t. v. s. at leygardagar endar arbeiðið kl. 12. (Summarmálmánu kann ló fíftast, um lokalfelögin eru sámd um tað). Arbeiðsgevarar og arbeiðarar kunnu koma ásamt um, hvussu teir 4 leygardagslínurnar skulu setast inn í vikuna sum normaltímar. Teir 4 dagarnir í vikuni, tá ið arbeitt verður frá kl. 7 til 17, verður kaffi loyvt í 15 minuttir, ið ikki verða frádráttir.

- § 10. Á hvørjnum arbeiðspláss, har 5 ella fleiri fólk eru í vinnu, skulu tey velja sær álitismann (-kvinnu). Tey álitisfólk, sum arbeiðsfólkið hevur valt sær, verða at góðkenna av arbeiðsgevarnum. Álitisfólkini skulu vera í vinnu á arbeiðsplássinum og hava skyldu at gera sítt ítarsta, at arbeiðið fer síðiliga fram á arbeiðsplássinum. Álitisfólkini skulu, tá ið tey hava mækt at bera fram, venda sær beinleiðis til arbeiðsgevaran, ella um hann er ikki at hitta, til fullbráa hansara.

- § 11. Fyri eilíhvørt arbeiði fær hvør taan, sum luttækur í arbeiðnum, lön fyr í minsta lagi 1½ tíma, sjálvt um arbeiðið varar styttri.

- § 12. Arbeiðslönir verða at gjalda gjögnum lönkjaldsstovur, ið eru og verða settar á stovn, har arbeiðarafeløg eru, um arbeiðarafelögin ynskja tað, annars sambært gjaldandi lög.

- § 13. Har arbeiðið og líkindir eru til, at akkord kann fara fram, er hetta

- loyvt. Tó kunnu stjórnirnar hjá meginfelögunum krevja sær hesar til góðkenningar.
- § 14. Hvør arbeiðsgevari hevur rætt til at hava ein formann, ið ikki nýtist at vera limur í nøkrum felag.
- § 15. Arbeiðsmannafelagslimir, ið eru í einum arbeiði, eisini akkordarbeiði, eiga ikki rætt til at rýna úr lí fyrri at taka upp lossingar ella annað arbeiði og harvið forða øðrum arbeiðsleysum í at fáa arbeiði. Ei heldur er loyvt arbeiðsgevarum at læna fólk sínámillum, uttan tá arbeiðsfólk ikki fæst. Tó hevur viðkomandi arbeiðsgevari, ið lænir fólk úr, ikki loyvi at taka nýtt fólk í arbeiði, so longi teir, ið læntir eru, ikki eru komnir aftur í arbeiði hjá sama arbeiðsgevara.
- § 16. Fyri almenn arbeiðir, sum t. d. hjá Højgaard og Schultz fyri S.F.V., ið liggja so langt uttan fyri bygdina, at neyðugt er at flyta arbeiðararnar, verða teir at fáa frian flutning til og frá og 20 oyru í viðbót fyri hvønn arbeiðstíma.
- § 17. Løn fyri fiskavask er eftir gamla sáttmálanum við hesi broyting: Yvir 26" kr. 11,50 pr. 100 stk. (Spania).
- § 18. Kvinnulönin eftir gamla sáttmálanum.
- § 19. Fyri vaktarnum á skipum við bryggju á nátt er lönin kr. 15,00 fyri náttina.
- § 20. Allar frættir um rættu fatan av sáttmálanum verða avgjörðar av einum geðarrætti. Føroya Arbeiðarafelag velur 2, Føroya Arbeiðsgevarafelag velur 2 limir og hesir 4 velja ástøðumann. Semjast teir ikki um hann, setur rætturin hann.
- § 21. Hesin sáttmáli kann slagsl upp av øðrum partinum við 3 mánaða fresti til ein 1. mai, fyrstu ferð til 1. mai 1962.

Uppskot til semingsuppskot, ið ætlað var at seta fyri partarnar kl. 15 l. 18 mai 1960.

B. NIELSEN,
semingsmaður.

2. og 3. viðgerð 24. mai 1960.

Uppskot minnilutans (H. Jespersen og J. Simonsen) I fall 8 0.
Broytingaruppskot (H. Jespersen og J. Simonsen) II fall 0 0.
Uppskot minnilutans (H. Jespersen og J. Simonsen) II fall 9 0.
Uppskot minnilutans (Haldor Hansen) í fyrstu syftu fall 12 0.
Uppskot meirialutans (H. Petersen, P. Petersen, S. Petersen og (H. Hansen í aðru syftu) samtykt 19 6.

2. Val av limi í býskipannevndina.

Eftir uppskoti var J. P. Henriksen í Tórshavn valdur.

the 1990s, the number of people in the world who are undernourished has increased from 600 million to 800 million (FAO 1996).

There is a growing awareness of the need to improve the nutritional status of the world's population. The United Nations World Food Programme (WFP) has been instrumental in the development of the *World Food Summit Declaration* (1996), which states that 'the world must ensure that all people have access to sufficient food for a healthy and productive life'. The *World Food Summit Declaration* also states that 'the world must ensure that all people have access to sufficient food for a healthy and productive life'.

The *World Food Summit Declaration* also states that 'the world must ensure that all people have access to sufficient food for a healthy and productive life'. The *World Food Summit Declaration* also states that 'the world must ensure that all people have access to sufficient food for a healthy and productive life'. The *World Food Summit Declaration* also states that 'the world must ensure that all people have access to sufficient food for a healthy and productive life'.

The *World Food Summit Declaration* also states that 'the world must ensure that all people have access to sufficient food for a healthy and productive life'. The *World Food Summit Declaration* also states that 'the world must ensure that all people have access to sufficient food for a healthy and productive life'. The *World Food Summit Declaration* also states that 'the world must ensure that all people have access to sufficient food for a healthy and productive life'.

The *World Food Summit Declaration* also states that 'the world must ensure that all people have access to sufficient food for a healthy and productive life'. The *World Food Summit Declaration* also states that 'the world must ensure that all people have access to sufficient food for a healthy and productive life'. The *World Food Summit Declaration* also states that 'the world must ensure that all people have access to sufficient food for a healthy and productive life'.

The *World Food Summit Declaration* also states that 'the world must ensure that all people have access to sufficient food for a healthy and productive life'. The *World Food Summit Declaration* also states that 'the world must ensure that all people have access to sufficient food for a healthy and productive life'. The *World Food Summit Declaration* also states that 'the world must ensure that all people have access to sufficient food for a healthy and productive life'.

The *World Food Summit Declaration* also states that 'the world must ensure that all people have access to sufficient food for a healthy and productive life'. The *World Food Summit Declaration* also states that 'the world must ensure that all people have access to sufficient food for a healthy and productive life'. The *World Food Summit Declaration* also states that 'the world must ensure that all people have access to sufficient food for a healthy and productive life'.

The *World Food Summit Declaration* also states that 'the world must ensure that all people have access to sufficient food for a healthy and productive life'. The *World Food Summit Declaration* also states that 'the world must ensure that all people have access to sufficient food for a healthy and productive life'. The *World Food Summit Declaration* also states that 'the world must ensure that all people have access to sufficient food for a healthy and productive life'.

Ólavsökutingið 1960.

Ár 1960, ólavsökudag kl. 13 var Føroya lögting sett. Tingformaðurin frá seinastu tingsetu, J. F. Øregaard lýsti, at Ólavsökutingið var sett sambært skriv frá lögmanni d. juli 1960.

Tingmenninir eru hesir:

Hákon Djurhuus, Klaksvík, ff.
 Johan Simonsen, Klaksvík, ff.
 Poul Jacob Olsen, Klaksvík, jv.
 Samuel Petersen, Klaksvík, sj.
 Johan Poulsen, Strendur, sb.
 Jens Chr. Olsen, Toftir, sb.
 Frederik Hansen, Söldarfirði, ff.
 Jógván Høgnesen, Fuglafirði, ff.
 J. F. Øregaard, Gøtu, jv.
 Poul Petersen, Tórshavn, ff.
 Hans Iversen, Kvívík, sb.
 Sigurð Joensen, Tórshavn, ff.
 Leon Joensen, Sörvági, sb.
 Haldor Hansen, Sörvági, jv.
 Vilhelm Nielsen, Sandavági, ff.
 Trygve Samuelsen, Tórshavn, sh.
 Marius Johannesen, Tórshavn, sj.
 Hannus við Högadalsá, Tórshavn, ff.
 Kjartan Mohr, Tórshavn, fb.
 Jacob Lindenskov, Tórshavn, jv.
 Knút Wang, Tórshavn, ff.
 Erlendur Patursson, Tórshavn, ff.
 Johan P. Davidsen, Sandi, jv.
 Johan H. Danbjörg, Porkeri, jv.
 Peter Mohr Dam, Tvöroyri, jv.
 Dion Nolsøe, Vági, jv.
 Hemming Jespersen, Tvöroyri, ff.
 Kr. Djurhuus, Tvöroyri, sb.
 Andreas Djurhuus, Vági, sb.
 Niels Holm Jacobsen, Hvalba, ff.

Til tingformann var J. F. Øregaard valdur og til næstformann Sigurð Joensen eftir lutakast við Johan Poulsen.

Til lingskrivarar vóru Jacob Lindenskov og Jens Chr. Olsen valdir.

Tingformaðurin bað tingmenn rópa eitt 9 fali hurra fyri kongi og eitt trí fali hurra fyri Föroyum.

10.februar 1961 var Hilmar Petersen, Faglafirði og 20. apríl Reinhold Thomsen góðtíkin sum varamenn fyri Johan Poulsen og Jens Chr. Olsen at taka sess á tingi so leingi.

Frágreiðing frá lögmanni á lögtingi 29. juli 1960.

Eitt tingár er farið, árið 1959/60. Tað er vert, eins og siður hevur verið seinastu Ólavsøkurnar, at meta árið, ið fór, og nema við tað, ið vartandi verður at bera við í komandi tingári.

Okkum stóð á nøglum í so mongum förum.

Innlögurnar, ið seinasta árið flöddu inn úr Íslandi og lulyis eisini úr Noreg og øðrum londum, fjaraðu hjá mongum fiskimanni og sviku heilt hjá summun.

Skipini hövdu vit ikki, sum kundu taka farleysu fiskimenn okkara, og flestu av okkara gomlu skipum eru ófíðarhóskandi. Harafturat eru ley undir núverandi veiðulíkindum ov veiðulítill at føða mannin. Fæslir, ið hava verið við hesum skipum, eru slopnir undan at koma á minstu-lönargrunnin.

Niðurskurðurin av peningsvirðinum í Íslandi bar við sær, at lønar-korini, ið okkara fiskimenn hövdu havt seinastu árin har uppi, versnaðu so nógv, at Fiskimannafelagið við árslok helt seg nøyðast at sýta limum sínum at taka við teimum lønarkorum, ið íslenskir útgerðarmenn buðu teimum. Kortini vóru um jóltíðir og í byrjan av januar nakrir 100 føroyskir fiskimenn og arbeiðsmenn farnir upp til Íslands at sigla og arbeiða í landi.

Tá ið torra-fiskiskapurin royndist væl, fingu hesir fiskimenn, hóast niðurskurðin, nóg so væl burturúr.

Við ársbyrjan fóru so samráðingar fram Føroya fiskimannafelags og íslensku útgerðarmanna millum, men tessverri altan úrslit.

Hetta kom fiskimonnum illa við, tí hópur av teimum, fleiri handrað, hövdu litið á at stoppið við íslenskum skipum eins og árin frammanundan. Teir komu at sita alt várið við ongum, tí her heima hjá okkum vannst einki hjá manni, ið ikki slapp við einum av okkara stóru trólarum ella stóru línuskipum. Vauligur útróður varð forðaður av óveðri. Fyri teir, ið ikki hövdu stórt far at fara við, var veturin av verslu uppi-löguvetrum.

Seinni tá torrin var av, og komið var langt út á várið, varð fiskimannafelagsins bann avlíkið. Fóru tá nakrir handrað fiskimenn til Íslands uppá somu lønar- og arbeiðstreytir, ið íslendingar hövdu boðið, men sum fiskimannafelagið áður hevði havnað. Hesar lønar- og arbeiðstreytir sigast at vera lær somu, sum íslenskir fiskimenn sjálvir hava.

Hvussu ið hefur byldnast hjá okkara fiskimonnum har uppi, og hvussu ið gíngist teim hefur at fáa peningin heim, man vera ymiskt, eftir sum frættisl. Hjá okkrum hoyrist at hava gíngist tofuliga væl, men tað skal hava verið ógvuliga trupult hjá øðrum at fáa pening sín.

Tá ið eg komi so nógv inn á íslendsku viðurskiftini hjá okkara fiskimonnum, er tað tí, at vinnan har uppi hefur seinastu árin verið ein ógvuliga lýðandi táttur í okkara innlögu. Okkara húsarhald nervast tí mikilv av tí innlögubakbrestí, vit hava verið fyri har uppi í Íslandi.

Tað er sjálvandi beint, at fiskimannafelag okkara hefur samráðingar eisini um arbeiðs- og lønarsáttmálar við útlendskar útgerðarmenn og útlendsk feløg, tí har stendur tann einstaki fiskimaðurin av veitur, um hann einsamallur skuldi greitt síni lønarkor, men so lýðningarmikið sum málið er, hevði tað vist verið beinast, um landsstýrið varð líkið við, tá ið samráðingar fóru fram. Valula- og aðrir spurningar, sum einans hitt almenna hefur avgerandi at siga í, leika allíð á í avtalum við fremmandar tjóðir. Tað tykist landsstýrinum vera vert at hava hella í geyma fyri framtíðina.

III. NYGGJU SKIPINI

Óveðursvelur var sum sagt.

Á mongum plássum kom ikki fjöl á flot, tí menn eingi nýggj skip áttu.

Men hóast óveðrið, royndust okkara nýggju línuskip væl. Teir kunduuttan íhald vera á fiskiskapi kring Føroyar allan veturin og várið.

Okkara nýggju línubátar fingu henda vetur eldroynd sína. Teir royndust so væl, at ongan vetur síðan kríggslok hefur verið seld so nógv feskfiskanögd, sum teir lögdu á land í Onglandi av veiðu undan Føroyum.

Hevði veturin verið góður, so okkara gomlu skip, sum ofta áður hefur hent, eisini kundu lutikið í veiðuni, vildi sálmuerslitið borið av øllum.

Hin samlaða feskfiskasölan til Bretlands var seinasta vetur og lil nú — frá 1. januar til juni — kr. 20.700.000 ímóti kr. 14.700.000 somu tíð í fjór.

Henda góða roynd við teimum nýggju línubátunum — og so væl sum teir eisini royndust á saltfiski — hefur givið útgerðarmonnum og fiskimannasamtökum kring alt landið hug at fáa sær slík fiskiskip.

Vit hava fingið 12 línuskip. Tilsögn er givin um studning til 27 línuskip. Av hesum eru 12 í gerð í Norøgi og Fraklandi og 1 á Tórshavnar skipasmiðju. Umframt er sum sagt givin tilsögn um studning til 5 línuskip ár Fýsturtýskalandi.

Av núlínans írolarum hava vit 14, harav 2 smærri. Harafturat er 1 stórir í gerð í Portugal.

Útgoldnir studningur tilsamans til dato úr landskassanum eru kr. 9.044.740,00, og standa fyri beinanvegin at verða útgoldnar stívar 2 milljónir í studningi.

Umsóknir um stuðning til lán til limubátar liggja í hópatali inni hjá landsstýrinum, realkredittinum og fiskaribankanum.

Sum monnum kunnugt, tók lingið við belgiska tilboðnum at byggja 30 stórar limubátar og læna okkum 75 % av byggikostnaðinum. Ein rammusáttmáli er fyrihils gjørdur við avvarandi belgisku skipasmiðju, men ruðuleikin av Kongo-stríðnum hevur farnað endaligu góðkenningina frá belgisku stjórnini av láninum.

Tann íleggjarskipan, ið lögð er fyri endurnýggjan av skipaflota okkara, skuldi kunna hildið og orkað at loyst uppgávuna, so langt sum vit kunna fáa hövuðslánið til vega frá Realkredittstovninum, Fiskaribankanum ella frá aðrari síðu. Vit seta sum kunnugt ártiga tvær milljónir í fíggarlógina til stuðningsveitan til skipabygging. Herafturat kunnu vit við veðhaldi frá statinum læna 4 milljónir um árið í 5 ár, herav eru ætlaðar 3 milljónir til skipini. Realkredittstovnurin lænir 50 %, so langt peningurin røkkur. Hann er við hjálp frá Ljóðarbankanum og statinum gjørdur fýrur fyri at læna 8 milljónir um árið í 5 ár. Í løtuni hevur hann játtað tann pening, hann hevur og kann fáa til 1961. Nýjáltanir frá hesum kunnu sostatt ikki ventast fyrr enn aftan á hesa tíð. Hjá Fiskaribankanum skuldi ikki staðið á at latið uppiskoytislán upp í 20 %, tí hann ræður yvir stórum ólæutum peningi.

Afturat hesari íleggjarskipan verða sum nevnt royndir møguleikar, ið eru, fyri at fáa útlendsk lán til skipabygging, sbr. nevnda tilboð frá Belgia. Tilboð um lán eru eisini givin av fransmonnum, og hálendingar hava boðað frá, at teir vilja koma við tilboði uppá skipabygging við íleggjarslánunum frá teimum. Umframt nevnda skipini hava menn við lánitilsagn frá landsstýrinum bundið seg til at byggja 5 limubátar í Eysturlýskalandi. Hesi skip skulu ikki koma til Føroya fyrr enn í 1963. Avgerðin um at byggja tey er gjørd fyri at fremja sildasölu í Eysturlýskalandi.

HANDILS- OG UTTANRÓKISVIÐURSKIFTIR OKKARA

Heimurin hevur býtt seg í tvínnar stórar bólkur og so aftur í undirbólkur.

Teir tveir meginbólkarir eru eystanlondini og vestanlondini.

Eitt sokallað jarntjald stendur millum hesar bólkur, og handils- og onnur samvinna teirra millum hevur verið trupul, í mongum verið ómögulig.

Í hesum er stórt spell.

Allir menn, eystan sum vestamenn kunna mikið spell vera í hesum skilnað, og verður nú eisini sterkari í hvørjum talað um at bróta hof á og helst taka hella jarntjaldið burtur og roynd at koma sær á eitt óheft samvinnustöði.

Vit røkka einki her, so fámenntir vit eru. Men vit hava alstóran athuga fyri, at londini vinna á hetta stöði.

Okkara lívsvirki er jú framleiðsla av føðivörum, sum tað er almikið

um hjá okkum at gera at fáa høvi at selja á øllum teimum marknaðum, ið hava brúk fyri teimum.

Í eystarlondum liggur á hjá okkum at vinna ein fastan marknað fyri havsildini og flakafiski, sum vit eru við at fara at framleiða í vaksandi muni.

Í suðurlondunum í Europa og londunum í Suðuramerika og kanska eisini á Afrikalondunum finnst marknaðarnir fyri salt- og klippfiski okkara.

Í teim ymsu europeisku londunum, serliga í Bretlandi og í sambandsstatunum og Kanada eru marknaðir fyri flakafiski og ísfiski.

Takið hjá okkum er at koma so fyri, at vit sleppa so ólarnaðir sum møguligt við okkara vörum á hesar marknaðirnar. Tað hevur tí ligið og verður at liggja landsstýrinum á sinni at vera vakið her og liggja frem við og royna at gera tað, ið er møguligt at vinna fast og ódarvað fótafesti á hesum marknaðum.

Men tað er, sum berið við, ikki sum fótur í hesu.

Eg nevndi jarnjalðið, ið er selt millum eystur- og vesturheimin.

Vesturheimurin, sum vit liggja í, hevur býtt seg handils- og samvinnuliga affur í tvínnar bólkur, teir sonevndu «6» og «7».

Hvussu endiliga verður at koma at liggja við handli og samvinnu millum hesar bólkur, er enn ikki greitt. Oddamenn innan fyri bæði teir «6» og teir «7» lala um at byggja brú og royna at javna út teir ónáttúrligu skilnaðarnar.

Eingin er sterkari interesseraður í, at henda brúbygging og skeltun av vegnum til samhandil og samvinnu eum föroyingar má eydnast.

Okkara hövnaðsmarknaðir í Europa fyri salt- og klippfiski liggja í londum sum Italia, Grikkaland og Spania, ið øll eru uttan fyri ley «7», sum vit gjøgnum ríkisfelagsskapin við Danmark eru knýttir næst at.

SILDASÖLAN

Við sildahandlinum liggur so fyri í løtuni, at vit hava í ár selt eins nógva sild í Svøríki og Danmörk sum í fjór, og sildasölunnar fyristøðmenn kenna seg vísa í at kunna selja uppí einar 60.000 tunnur av sild í Føsturtýsklandi. Harvið skuldi sildasöluspurningurin verið greiddur fyri í ár.

Tað sigst, at islendingar hava boðið sildina niður í Svøríki og Danmörk. Hetta er harnilgi. Tað má vera beinast og avgjørt verið at arbeiða fyri, at islendingar, vit og norðmenn standa saman heldur enn at reka hvør fyri seg at niðurbjóða sildina.

Rusland hava föroyingar ikki handlað við seinastu árin, hvað sild viðvíkur.

Sildasölustjórin upplýsir, at tað var illt at fáa handil í lag við Russland við nóg góðum prisi. Russar sögdu seg lítlan hug hava fyri keypi av sild frá okkum. Um henda stóða russanna er «diplomati», ið stendur í samband við ynski um at fáa loyvi at umskipa sildaveiðuna innan fyri sjómarkið, millum 6 og 3 fjórðingar úr landi ella og helst tað - at fóu

ávisan fjörð ella hava at nýta til umskípingar, er sjálvandi ein spurningur, ið menn kunna mela um, men reini teknisk-handilsliga skuldi tað sambært upplýsing frá uttanríkisráðnum ligið væl fyri nú at selt sild til Russland. Valutatrupulleikar eru eingir, og í sjálvari handilsavtalinum er sildakontingentið, ið russar hava sagt seg — uttan bundna skyldu — at kunna keypa, reiðuliga stórt, 150.000 tunnur fyri 2 ár.

Við okkara föstu sølu til Svøríkis og Danmarkar, einar 60--80.000 tunnur, og við rætti til at selja 75.000 tunnur um árið í Russlandi, um russar vilja keypa, og vón um at sleppa av við 40--60.000 tunnur í Føsturtýskalandi skuldi verið möguleikar fyri størri sildaveiðu, enn vit hava havt higartil. Afturat hesum kemur okkara egna brúk av agni. Tað verður vaksandi, sum linubátatalið økist. Vit skuldu helst kunna veitt okkara egna agn.

Sildasölan var í 1958 120.015 tunnur fyri kr. 17.625.000 og í 1959 83.920 tunnur fyri kr. 12.328.000.

FISKAHANDILIN

Hin tátturin í okkara fiskahandli, sum L/I Føroya fiskasöla hevur í hondum, hevur útið mest á salt- og klippfiskaframleiðsluna, men eisini eisini farið undir flakasölu.

Sölan av saltfiski og klippfiski hevur í seinastuni verið fyri ringum skákum.

Brasil-marknaðurin var einaferð við at vera hitt stóra útlitið. Tað sá út, sum hann kundi taka so nógvan fisk til hampuligar prísir, sum vit vóru før fyri at veiða, men tað skiftandi vórðið, sum brasilianski peningurin hevur havt, kom at skaða fiskasöluna, gjørdi handilin ótryggan og trýsti ofta prísir so langt niður, at tað loysti seg ikki at selja til Brasília.

Men nú eina tíð hevur brasilianski marknaðurin verið í lagi. Prísurin tykist at vera hækkanði og gjaldingarviðurskiftini góð. Men eru í løtuni við at turka til henda marknað. Tað er bara spell, at so lítið av saltfiski er komið á land í ár. Tað stavar frá, at menn hava havt høvi at sleppa av við saltfiskin til ein reiðuliga høgan prís og fingið peningin í hondina við avreiðingina.

Spanski marknaðurin hevur givið og gevur besta prís fyri klippfisk, men hann krevur stóran fisk, sum tað stendur á hjá okkum at fáa, nú vit eru skottraðir hurtur av Suðurlandinum, har vit áður fiskaðu hin størsta og feitasta fiskin.

Líberaliseringin av fiskahandlinum er eisini komin okkum tvörfylli, við tað at onnur lond sum t. d. Island og Noreg hava størri fiskanøgdir og harvið lættari við at fáa hendur á stóran fisk, sum kann bjóðast spaniamonnum.

Spania sigst annars at vera í umbúnað at fara upp í tey «6» marknaðarlondini, men kortini meina menn, at tað verður neyvur beint nú. Spania saman við teimum «6» kann bera við sær meinar trupulleikar fyri okkara klippfiskasölu í Spania.

Vit hava borið ótta fyrí, at Italia, sum hevur verið og er stórkeypari av salt- og klippfiski hjá okkum, kom sum limur av teimum «6» at fremja ætlanina við lollbyrgingunum til frama fyrí samhandilin millum teir «6». Talan hevur verið um eina hækking av salt- og klippfiskatollinum yvir fyrí okkum frá 3 % upp í 13 %. Hendi hetta, vildi tað gjørt fiskasölu okkara í Italia stórar neisir.

Landsstýrið hevur sjálvandi arbeitt fyrí at fáa ítalskar fiskakeyparar og ta ítalsku stjórnina yvir fyrí sínum sangongulondum innan fyrí teir «6» at krevja undantak gjørt viðvíkjandi hækkan av fiskatelli á fýroyskum fiski. Her er sostatt talan um eina serstöðu líknandi teirri, ið danskar búnaðarvörur hava fingið á týska marknaðinum.

Samhart skriv frá ítalska utlanríkisráðnum er eydnast ítalskum fiskakeyparum og stjórnini at vinna eina lílíka serstöðu fyrí okkara salt- og klippfiski í Italia. Hesi boð kettu fyrí andanum. Hóttanin um so manandi tollhækkan sum frá 3 til 13 % lá sum tungar steinar á bringuni.

Grikkaland, sum við hvørl hevur verið ein góður salt- og klippfiskakeypari hjá okkum, sigst at reiðrast við at ganga saman við teimum «6», men tað verður vist eisini at taka eina tíð, halda menn, og ímeðan fáa vit so ein söluskáa.

Tann broyting, sum marknaðarlíga er hend við sangongu teirra «6» og teirra «7», vil saman við minskandi longi at eta salt- og klippfisk lættliga kunna bera eykatrupulleikar við sær fyrí salt- og klippfiskasölu okkara, men stríðið fyrí at økja um keypikraftina í teimum suðurlandsku londunum og tann stóri fólkaøkstur, sum talan er um har, verða kanska kortini at gera lörvin á salt- og klippfiski ikki minni, ena hann hevur verið higartil. Hetta er ið hvussu er okkara stóri uggi.

At fara yvir til at selja okkara fisk hara í frystum ella ísaðum skili er óivað framtíðin, men tað gerst ikki í einum kusti. Tað tekur sína tíð sum øll onnur framleiðsla og sölutruskipan. Vit verða tí noyddir at royna at nýta skákbráðið, okkum verður givið, so væl sum møguligt fyrí at halda okkara gamla salt- og klippfiskamarknað og harafturat finna nýggjar marknaðar — her hugsí eg serliga um Suðuramerika og Afríkaríkin.

Fiskasölan var í fob virði í

	1958	1959
Spania	16.600.000,	9.200.000,
Italia	17.800.000,	20.000.000,
Brasilía	10.800.000,	8.000.000,
Danmark	11.100.000,	10.500.000,
Bretland	13.100.000,	16.700.000,
Grikkaland	3.800.000,	2.000.000,

Heri er ikki virði av síldasölini, ið longu er nevnt.

SIÓMARKIÐ OG VEIÐUÓKIÐ

At verja teir marknaðar, vit hava, og vinna nýggjar marknaðar fyri vónandi øking av okkara framleiðslunøgd á havinum við leimum mongu nýggju skipunum, vit hava fingið og standa við at fáa, er sjálvandi umráðandi, men ikki minni umráðandi er tað at verja veiðuókið, vit hava, og vinna ella koma á nýggj veiðutíkir.

Tað er eyðvitað, at allir føroyingar vildu fegnast, um vit kunnu fingið loyvi at havt allan landgrunn okkara fyri okkum sjálvar, men verða treytirnar tær, at øll lond skulu vinna somu sömdir — allan teirra landgrunn — verða vit fyri størri tapi enn vinningi, tí okkara landgrunnur er ov lítill einsamallur at lita á.

Okkara lagnu á Suðurlandinum í Íslandi við einum 12-fjórðinga marki, ið íslendingar settu, kenna vit øll. Vit hava ikki verið fyri størri bakkaði, enn tá ið vit vórðu ríknir av Suðurlandinum. Bæði veiðuliga og viðvíkjandi arbeiði til heima fólk ið kom hetta at vera okkum meinar stíngur.

Nú er stöðan tann, at fleiri lond — og allarhelst flestu lond — krevja 12-fjórðinga fiskimark. Vit megu tí gera tað sama. Vit tola ikki at loyva monnum at koma nærri okkum, enn vit sleppa teimum.

Hetta kravið hevur sameint ting og landsstýri saman við ríkisstjórnini Føroya vegna hildið fast um.

Samráðingarnar í Geneve miseydnaðust.

Har kom einki buklar úr.

Vit eru tí bundnir av 6 og 6-fjórðinga sáttmálanum, t.v.s. bretar hava loyvi at fiska at 6 fjórðingum undir Føroyum til 1963, men lá megu teir eisini út um 12 fjórðingamarkið sett út frá beinum línjum.

Ímeðan er tað vert at hugsa um at taka upp samráðingar við íslendingar og grönlandingar um felags fiskiskaparættindir, ið hvussu er fyri húkin.

Íslendingar vildu tingið fyrimumir í Grönlandi, grönlandingar og vit í Íslandi t. d. felags loyvi at fiska við húki innat 4-fjórðinga markinum.

Sjóverjan verður sum kunnugt mannaði bótli við teimum nýggju helikoptaraverjuskipunum. Málið er so aftrat hesum at fáa eini tvey smærri vaktar- og hjálparskip.

GRÖNLANDSSPUKINGURIN

Tað hevur ligið nógv á hjá føroyingum at vundið somu rættindir til veiðu í Grönlandi sum grönlandingar sjálvir hava har uppi.

Hjá landsstýrinum hevur eisini verið umráðandi at fingið framt hella ynski føroyinga.

Landsstýrið royndi, við tað sama tað kom til, at fáa samráðingar í lag við donsku stjórnina og grönlandingar. Tíverri eydnaðist ikki at koma á tal við grönlandska ráðið við fyrstu atlögu, av tí at Grönland kom fyri óhappi, tað ræðuliga óhapp, sum hendi við skipinum HED-

TOFT, men seinri á sumri í fjór fóru samráðingar fram millum grön-
lendingar og føroyingar uppi í Grönlandi.

Orslitið kenna menn.

Vit fingu at enda 6 havnir at arbeiða í treytaleyst til 1967, og vit hövdu frammamundan 2. Hava sostatt ialt 8 havnir. Harafturat varð roynt og er í royndum samarbeiði við grönlandska handilin. Tíverri komu vit fyrri tað óhapp, at fiskaloysi var vegna eitt kuldaár, sum menn ikki minnast hevur verið í seinastu 50 árin. Grönlandsfiskiskapurin hevur heldur ikki eydnast væl higartil í ár hvørki fyrri skip ella bálar, men árið er heitari, æti er í sjónum har uppi, so menn hava vónir um, at tað, ið eftir er av árinum, fer at taka seg betur upp fiskiskapi við-
víkjandi. Fyri at fremja fiskiskapsinteressur okkara í Grönlandi gekk tingið við til í fjór at tryggja fiskimannum, ið fóru at rógva út til KGH eina minstuløn. Hetta hevur kosta landskassanum 175.000 kr., tá ið endurrindan av ca. 100.000 kr. í ferðaútreiðslum eru faruvar frá. Í ár hava føroyskir útróðrarmenn til KGH eins og aðrastaðni í Grönlandi tryggjað minstuløn av lönjavnungargrunnum, afturímóti hevur KGH bundið seg til at lala turka í Føroyum eina fiskanögd, ið ikki er minni enn tann, ið føroyskir útróðrarmenn hava avreitt til KGH, og at rinda avgift av hesum fiski í samna mun, sum grannurin fær av öðrum fiski, ið føroyingar veiða.

STUÐLAN AV HEIMAFISKISKAPINUM

Veri er at hava og berjast fyrri rúmastu langfaraleiðum fyrri okkara fiskiskip. Men góður fiskiskapur heima hjá okkum sjálvum er ikki av minni týðningi.

Tessverri hevur útróðurin ikki roynt okkum væl mál ígjøgnum mong ár. Undanlíkin eru tó útróðurin við línubátum í Klaksvík, Lørvík og onkrir aðrir línubátar.

Hin størsta orsökkin til misslyndi, ið koma á útróðurin flestu staðni, halda vit vera hin stóra enska trolaraflotan, ið hevur ligið og grópað okkara grunmar og mið á gos.

Tá ið nú fiskimarkið verður flutt 12 míl út, verður fiskiskapurin vónandi at hylmast betri fyrri okkara smábátar, hóast tað má viðgangast, at hin størsti parturin, ið fiskaður verður við Føroyar verður fingin aftur fyrri 12 fjóringamarkið.

Tað nýggja — og góða nýggja — tykist at fara fram, at hýsan, ið er serliga góður fiskur til flaka og til at avreiða sum ísfiskur á verðaldar-
marknaðinum, hevur nýst stóruga á grunnum okkara, ja bragdað, har ið hon áður bara var henduga at slaggja.

ÚTRÓÐRASTUÐNINGURIN

Fyri at stuðla útróðurin samfykti tingið landsstýrisins uppskot um, at menn á opnum bátum skuldu fáa ein stuðning uppá 9 oyru uppá kg, meðan menn á deksföllum skuldu fáa 6 oyru uppá kg.

Hesin studningur varð væl fagnaður millum fiskimenn og tykist at hava eggjað teimum at leggja deyðin á at fáa fisk.

MINSTALÖNIN LÆKKAÐ UPPÍ KR. 900.— OG 6 % Í FRÍÐARLÖN

Umframt henda beinleiðis útróðrarstudningin hava fiskimenn fingið minstulönina hækkaða upp í kr. 900. — um mánaðin. Harafturat er samtykt, at teir skulu fáa fríið við lön 6 % av veiðini, teimum lutast.

LÖNJAÐNING, PRÍSVEIÐBÓT OG ÚTRÓÐRARSTUDNINGUR TIL FISKIMENN

	1958/59	1959/60
<i>Úr Lönjaðningargrunni Skipsfiskimanna:</i>		
Minstalön	1.327.000,—	1.303.000,—
Prísveiðbót	1.037.000,—	1.106.000,—
<i>Úr Landskassanum:</i>		
Heimaútróður	87.000,—	308.000,—
Útróður fyri K.G.H. = kr. 100.000 í		
endurgjaldi fyri flatning		175.000,—
	2.451.000,—	2.892.000,—

Hesin studningur verður væl størri í komandi ári.

SMÆRRI FLAKA- OG FRYSTIVIRKIR

Eisini fyri at styðja heima fiskiskapin, serliga á smáplássunum hevur sum kunnugt fingið samtykt at veita veðhald fyri lán til smærri flaka- og frystivirkir. Nøkur eru komin.

STÓR FLAKA- OG FRYSTIVIRKIR

Hjá vaksandi flotin av stórum línubátum verður eisini at dríva fesk- fiskiskap og royva eina lið av árinum undir Føroyum.

Hesir stóru línubátarnir hava higartil siglt beinleiðis til Bretlands at avreiða. Men hest hevði verið, um skipast kundi so fyr, at línubátaveiðan kundi verið avreidd í landi her hjá okkum og vorðin skorin til flaka. Hetta hevði bót óført um arbeidsløysi, sum hevur ligið sum ein kold hond á livinum flestu staðni í Føroyum.

Við teimum frystivirkjum, vit hava, vilja vit ikki kunna taka imóti allari línubátaveiðuni til flakaskurð. Til tess kreyst, at vit fara undir

at byggja frystivirki á stödd við tey, ið finnast í Føroyingahavnini, Íslandi, Danmark, Noregi, Bretlandi og aðrastaðni, virkir, ið eru før at fáa frá hondini fleiri stórar larmar um sólarringinum.

I einstökum plássum eru stór frystihús sett upp. Her vil tað verða búið at økja um frystimegina. Aðrastaðni finnast ongi, og har mega stór virkir byggjast. Men arbeida við projektum til stór frysti- og flakavirkir. Vónandi verður at eydnast hjá teimum at fáa bygt tey. Landsstýrið hevur givið viðmæli til lán til eitt tilíki virki í Vestmanna og annað í Klaksvík.

Meðan peningurin til tey smærri frysti- og flakavirkinu kann fáast við landskassans veðhaldi, er møguleiki at fáa útgjøgurpeningin til tey stórru virkini frá danska vinnulánsgrunninum, «Erhvervsfremmelsefondens» og kanska eisini av peningi, ið er settur av til láns sambært dansku lógina um «Egnsudvikling».

Skuldi staðið á, má verða givið landsstýrinum heimild at veita veðhald fyri uppiskoytislán, so týðningarmikið er tað at fáa tey tórvandi stóru frysti- og flakavirkinu.

Tey stóru frysti- og flakavirkinu eru ikki einans við keypt av fiskinum til flakaskeringar neyðug fyri teir stóru línubátarnar og heimaútróðurin í síni heild, men tey eru ikki minni neyðug fyri frysting og goymslu av teirri stóru nøgd av agnsild, ið línubátunum koma at tørva.

Hesa stóru agnsildarúgvu mega vil sum sagt koma at veiða sjálvir. Her er tala um milliónavirði.

Vit mega veiða agnsild okkara sjálvir heldur enn at oyða hundraðir av túsundum, ja, milliónir í fremmandari valuta fyri agn frá okkara «konkurentum».

Hvussu stór rúgva, ið tað kann verða tala um av agnsild, dugi eg ikki at siga. Men menn nevna töl sum 5000 tons, tá ið öll línuskipini, ið nú er tala um, eru komin til landið. Hetta svarar til einar 30.000 tunnur av saltsild. Eín ófórur stuðul fyri sildaveiðuna.

KULDAGOYMSLUR TIL SALT- OG KLIPPFISK OKKARA

Eisini fyri salt- og klippfiskaframleiðslu okkara er neyðugt at hava stórar kuldagoymslur. Tað er ikki hissini tap, ið land okkara hevur ligið av, at spilla er komin í fiskin, lí hann hevur ikki ligið á nóg köldum og kyknfrum goymslum.

Menn hava kannað fiskagoymslur okkara, umstøðurnar at hava salt- og klippfisk á goymslu, og hava teir ávíst, hvar ið er bráðneyðugt at gera nýggj fiskagoymslur við kulda, og hvar ið møguligt er at umbyggja og gera tey gomlu fiskagoymslurini til nýtiligar goymslur.

Sum verið hevur higartil havt vit ofta noyðst at goyma okkara klippfisk á kuldagoymslum í Noregi. Ta stóru útløga, ið hetta ber við sær, mega vit hereftir kunna spara.

STUÐLAN AV HEIMAÍÐNAÐINUM

Samþætt tingsamtykt er landsstýrinum heimilt landskassans vegna at veðhalda fyrri upp til 250.000 kr. í láni árliga í 3 ár til flæggingar til frama fyrri heimaíðnaðin.

Landsstýrið hefur játtað veðhald fyrri íðnaðarlán at kalla so langt, sum heimildin rökkur.

Talan er um veðhald fyrri lán til:

- tog- snövisvirki
- maskinsnikkaravirki
- spunlag í samband við heimaíðnað
- lúkavirki
- vevnaðlag í tilknýti til spunlag
- prentsmiðjumaskinur
- isoleringarvirki
- viðkan av oljuklæðnavirki.

RAVMAGNIN

fer nú fram fyrri norðan soleiðis sum ætlað og bilðið fram á seinasta. Flæggingarpeningurin 17-20 milliónur er fingin til vega.

Ravmagnanin av Suðuroynni er á veg. Línurnar eru lagdar til hær bygdir, ið áður ikki hövdu elkraft. Viðvíkjandi kraftarverkinum sjálvum eru menn við at taka endaliga stöðu.

FLOGSAMBANDIÐ

ið leingið hefur verið talan um, hefur landsstýrisins størstu interessu. Arbeitt verður við málinum. Enn er korlini einki avgerandi hent í tí út yvir kostnaðarmetingar. Hesar liggja um 20 milliónur.

BÚNAÐURIN

Einaferð var bómin hövuðsstólpin í samfelagi okkara.

Nú er ikki so vinuliga sæð.

Men hóast landbúnaðurin vigar minni enn fiskiskapurin, hefur hann slóran týðning.

Og landbúnaðurin eigur at hava nógv størri týðning enn.

Eín umskipan má henda okkara landbúnaði viðvíkjandi.

Hin gamli virkishátturin má skiftast við nýggjan.

Handakraftin má verða býtt um við maskinkraftina, eins og tilfellið hefur verið viðvíkjandi landbúnaðinum í flestum öðrum londum.

Landsstýrið er av fullum huga so langt sum tað fær flæggjarliga heimild til tess - - fyrri at styðja hetta umskiftið.

Hin samlaði radikali planurin fyrri umskiftinum liggur ikki framaní

enn í fullfíggjaðum skapi: Hann má helst koma frá landbúnaðinum sjálvum.

Okkara land er so lítið. Men kortini er einans ein lítill brotspartur av dyrkiligum lendi tíkið burtur úr haga.

Hetta er spell.

Málið er ein skipan, ið ger monnum møguligt at gera dyrkiligt haglendi til hø og fyrst og fremst sjálvir dyrka tað av grønmeli og aðrari grøði og fœði, ið vit kunna nýta, og sum kann vaksa og frámleiðast her á landi.

VERKFALL --- ARBEIÐSLÖNIR --- ARBEIÐI

Føroya arbeidarafelag kravdi lønhækking samharð prísavóksturin, meðan arbeidsgevararnir kravdu lønlækking.

Leingi varð togn.

Men partarnir kundu ikki koma til sáttar.

Semingsstovnurin kom uppí. Men heldur ikki hann kundi fáa semju. So varð verkfall.

Løgmaður heitti á semingsstovnin at halda fram við semingsarbeidinum.

Men einki batti.

Tá ið semingsmaðurin segði seg ikki kunna seta semingsuppskot fram, tí partarnir stóðu so langt frá hvørjum øðrum, nýtti lögmaður rætt sín at kalla tingið saman at viðgera lønartrættuna eftir áheitan frá Føroya arbeidarafelag.

Úrslitið av tingsins viðgerð av lønarstríðnum eru arbeidararnir sum kunnugt ikki nøgdir við. Teir mótmæla, at tingið lór longri enn at seta grundlønina. Teir mótmæla serliga, at summi feløg hava verið fyrri lønarviðurskurði við teirri lønarlóg, sum tingið samtykti, og vísa á, at tað er vanligur siður við allar lønarásetingar at laka tað fyrivarni serliga tá ið talan er um lønarhækking --- at eingin løn skal koma at verða viðurskorin, eingin skal fáa minni í løn, enn ta løn, ið hann hevði undan lønarviðgerðini.

Hitt er at fáa lønarstigin ajourfært, hækkað samsvarandi prísalagið. Annað og líka lýðningarmikið er, at monnum verður tryggjað lønað arbeiðið. Hetta ræður um serliga her í Føroyum, har einki arbeiðsloysisgjald er. Har ið arbeiðsloysi ræður, týða lønarstigin einki: Hitt sum tí hevur so nógv at týða fyrri ta arbeiðandi fjøldina, er at fáa regluligt arbeiði. Tá fyrst ein hevur hesa trygd umma lønarstigin, lønarajourføringin hjá honum. Hitt privala saman við tí almenna mega tí leggja alla orkunna á at skapa virki og útbýgging av landi okkara, so arbeiði kann verða fyrri all okkara fólk. Hetta er rættvíst móti arbeidarafjældini. Men hetta er eisini hilt besta landshúsarhaldið, so salt sum tað er hilt samlaða arbeiðið á landi og á sjógví, sum er grundarlagið fyrri velferði, nøgd og lívsgleði hansara einstaklingsins sum hjá allari fjøðini.

Hin størsta oyðsla í einum samfelag, hilt ringasta húsarhaldið hjá

landinum, eru allir teir arbeiðsleysu dagarnir hjá arbeiðsfólsum fólki. Hvør arbeiðsleysur dagur hjá manni týðir oyðslu av eini dagløn, virðinum á tí, ið ein dagløn skapar. Hugsid sær hetta raðuliga oyðsluseni, sum fer fram í okkara landi við at faldra daglönina við öllum teimum arbeiðsleysu dögum, sum okkara fólk er úti fyri ár aftaná ár.

Ikki bara landsstýrið og sangongulokkarir, men allir tingsins flokkar, alt tingið, skylda at leggja saman fyri at bera arbeiðsloysinum og fáa allar hendur í skapandi arbeiði. Havi sagt tað, men lat meg taka tað upp aftur: *Hetta leikar so mikið meiri á, sum at vit her á landi onga arbeiðsloysistrygging hava.*

Fyrst í hesi seðu kemur fram uppskot um lønarábøtur til teirra, ið ikki hava fingið hesar. Egna vegna vil eg siga, at ein ajourføring av arbeiðsmannalønunum má fara fram. Eg vil vera við til at gera tað og rætta tað, at lønir hjá sumnum arbeiðsmönnum fara niður.

BYGGILÁNSFYRISKIPANIR

Eitt hitt størsta saknið í samfelag okkara hevur verið og er trott uppá byggilánspening.

Nógv hevur verið talað og skrivað um hetta mál.

Allir hava verið á einum máli um, at tað hevur verið og verður í størri og størri mun, sum tíðin gongur, hestandi neyðugt at fáa skipanir í lag, ið gera tað møguligt hjá fólki at fáa munandi og langfreistað byggilán.

Sparikassar okkara hava verið hásalán so langt, ið peningur teirra hevur rokkið. Men hann hevur rokkið alt av stutt. Hetta hevur hosið við, at mangur ikki hevur kunnað fingið húsabygggingarlán, og at ley, ið hava fingið, hava fingið ov lítið og ov stuttfreistað lán.

Sum menn undan hevur sifandi landsstýrið roynt at arbeið við hesum spurningi.

Í fjór varð lagt fram á tingborð uppskot, har eftir menn kunnu fáa upp í 35 % 2. veðhaldslán við lögtingsins veðhaldi.

Orsøkin til, at hetta uppskot steðgaði í nevndini, er, at tað her heima veruliga ikki er peningur til at læna uppá 2. veðhald. Vegna peningatrott hava sparikassarir neyðst at skorið síni 1. veðhaldslán munandi niður um tað vanliga. Og bankarnir eru á sambí í útlánum til vinnumálið.

Eftir samráðing er nú komið í lag, at Østifternes Kredittforening vil læna til føroyska húsabyggging, har ið matrikulerað er, og kanska eisini har, ið skilagóð loftsavtaling av lendum í eini bygd er farin fram. Fyri at Østifternes kredittfelag kann byrja útlánsvirki sitt her uppi, meggu tinglesingarreglurnar smíðast eitt sindur um. Hetta er bettliga gjørt. Landsstýrið vil koma fram við einum slíkum uppskoti. Kredittfelagsins útlán vilja fara so frum, at keyplar verða obligatióntir, ið ganga inn í samlaðu obligatiónsrúgvuna hjá felagnum. Hetta vil vera við sær, at obligasjónir uppá lánini til Føroya vilja koma at fáa somu styrki

og sama virði sum hinar obligasjónir félagsins. Verða vit at kunna fáa 50 % í láni frá Östifternes Kreditforening, vil verða bettari at fáa uppskoyti sambart tað uppskot, ið liggur á tingborði, hareftir tingið skal veðhalda. Tað vil vera rætt í hesi tingsetu at samtykkja hetta uppskot.

SOCIALU FRAMSTIGINI

Tað var okkara fólki til størsta framsstig og mikla gleði, at lógirnar um fólkapensjón og avlámispensjón vórðu samtyktar.

Tær hava virkað við 2/3 av hækkingini. Hin 1. apríl 1961 verður seinasti triðingurin at falla til gjaldingar.

Hin 1. oktober í ár verða at koma í gildi hinar lógirnar um einkjapensjón, barnahjálp og almenna førsorg til tey freingjandi, sum ikki kunna fáa hjálp eftir fólka- og avlámispensjónarlógunum.

Vit eru ikki komin á mál í socialu lóggávuni. Men vit hava fikið eitt risutak fram móti málinum: fullgóð lívstrygd eisini fyri tey, ið eru rakt av vanlagnum.

SJÚKHÚSBYGGINGIN

Sum kunnugt var byggingin av landsjúkhúsi og sinnissjúkhúsi ein táttórin í uppbyggingarættanini í fyrstu 5 árin.

Spurt er av mongum, hvussu liggur fyri við hesari bygging.

Her er at svara, at tekningararbeiðið hevur gingið stríðið. Men hettu arbeiði er nú lagt á annan lóg, so tað verður nú gjørt sum alhastisøka, so arbeiðið kann verða byrjað eftir tímaplánum.

VEGA- OG HAVNAARBEIÐI

Av tí at verkfrøðingskravstovan álók sær at standa fyri byggingini av oyggjarvegnum, hevur ov lítil verkfrøðingsmanning verið til at gera tað prósjekteringararbeiði, ið skal til, fyri at tey planlögdu og játtadu arbeiðini kunna hava verið gjørd ella verið farin í gerð.

Tey arbeiðir, ið eru í gerð, eru:

Vegir:

Oyggjarvegurin

Fjarðavegurin

Moskranesvegurin

Skælingsvegurin

Tjörnuvíkarvegurin

Hvannasunds-Viðarvíðisvegurin

Eiðis-Gjáarvegurin

Dal-Húsavíkarvegurin

Sandvík-Hvalbiarvegurin

Undir breiðkan eru:
 Sandslíð
 Hellisvað í Skopun
 Syðrugötuvegurinn

og havnir:
 Klaksvík
 Miðvági
 Heima á Sandi

og lendingar:
 í Aðuvík
 á Viðareyði
 í Skálavík
 í Fámjin

Havnirnar í Vestmanna, Skopun, Tvöroyri og Vági, ið hava fingið veðhald frá tinginum fyri lán at byrja havnararbeiðið við, biða eftir prosjekteringini.

Á Tvöroyri er fyrsti láttur av prosjekteringini liðugur, so har skuldu menn skjótt kunna byrja arbeiðið.

Summi lendinga- og havnaarbeiðir sum t.d. umvölan og leingjan av bryggjunum í Sandvík biða eftir kavara.

Kavaratrotið er meint, nú so nógv arbeiðir úti í sjónum skulu verða gjørd. Havi borið upp á mál við verkfrøðingarnar um serlig tiltøk fyri at fáa kavarar.

Tað hevur verið spurt um framhald av Oyggjarvegnum, tá ið Nato-arbeiðið er liðugt.

Landsstýrið heldur, at oyggjarvegnaarbeiðið má ikki stöðga, men verða framhaldið, aftaná at Nato-arbeiðið er liðugt, til tess vegurin er gjørdur.

Bergholsarbeiðið í Suðuroy er við fyriskipan av landsverkfrøðingi okkara útboðið til nokkur feløg í Danmark, Noregi og Svíaríki. Højgaard & Schultz, ið hava gjørt detailprosjektið, skipa fyri hesari útbjóðing.

Hetta felagið er eisini biðið um at gera detailprosjekt yvir ætlaðu tunnelgerðina í Norðoyum. Men felagið krevur nærri avtalur um arbeiðstreytir, áðrenn tað fer undir arbeiðið. Landsverkfrøðingurin skal samráðast landsstýrisins vegna við felagið. Vónandi kunnu vit koma til sættis við felagið um prosjekteringsarbeiðið, so eisini henda tunnellið kann verða gjørd.

NATO-ARBEIÐINI OG TOLLURIN

Blaðskrivning hevur verið av leimum tíðindum, at Nato ongantíð skal rinda av tollskyldugum vörum, ið verða innfluttar til tess arbeiði.

Í hesum er einki.

Tá ið tað lá ógreitt, hvussu ið avlatur landanna millum vóru, um Nato var tollskyldugt hjá okkum, ella um tað átti somu sömdir her sum hjá teimum ymsu natolöndunum, nevnliga toll- og avgiftarfrælsi, var tollurin, ið talan kundi vera um at Nato var skyldugt at rinda, fyribils hókaður á millumrokning við statin.

Tað, ið Nato er hókað fyri av tolli, er kortini ikki meiri enn kr. 17.825, 42. Hesin peningur er goldin av danska stat.

Ikki var meiri í hesum.

Viðvíkjandi tolli og beintleiðis skatti, ið innkomið er, samanhorið við tað, sum varð budgetterað og brúkt, liggur landið soleiðis fyri farna fíggarárið:

		Ætlað innkomið.
Skattur 1959/60	kr. 6.400.000	kr. 7.584.635
Tollur 1959/60	kr. 10.000.000	kr. 12.314.116

Ein numur ella meirinntøka uppá kr. 3.498.751.

Brúkið hevur eisini verið væl størri, enn ætlað, orsakað av óvæntaðum krøvum sum t. d. vegna teir portugisisku frolararnar.

Men gjaldstovan metir kortini at verða avlop, ið kann koma at liggja frá ½ til 1 milljón.

SKÚLASKAPUR OG MENTAN

Studentaskúlin.

Viðvíkjandi mentunarmálum kann verða víst á, at endiliga er leiðin greið fyri bygging av studentaskúlanum.

Sum monnum kunnugt, var ætlanin at keypa nakað av jörð aftrat tí, ið landið eigur uppi í Høydølum, at seta studentaskúlan á. Men ognarmenninir til hesa jörð vildu ikki selja og mótmæltu tóku.

Samráðingar eru farnar fram við hesar óðalsmennuttan úrslit.

Valið kom so at standa millum fóku ella at seta skúlan á annað lendi, tí skúlin mátti og skuldi verða bygdur.

Tá ið tóka kundi tarna byggingini, valdi landsstýrið at seta skúlan tætt hjá og í frambaldi av sanatoriabygningunum.

Nú verður byggingin boðin út.

Lærararnir við studentaskúlan hava sagt upp og siga, at teir vilja fara, um teimum ikki verður tryggjað somu lønir sum studentaskúlalærarum í Danmörk.

Landsstýrið mælir til, at gingið verður studentaskúlalærarunum á móti við tað, at stýrið ikki veit sær onnur ráð fyri at fáa lærararnar at verða verðandi við skúlan, ið ikki má detta niður fyri, so hent sum tað er hjá unglingum at kunna taka studentsprógvíð í Føroyum.

LÆRARASKÚLIN

Nýggj læraraskúlalóg varð sum kunnugt samtykt. Læraraskúlin verður soslatt at fáa eina tíðarhóskandi nýskipan. Tað, ið so verður al fróta, eru undirvísingargóðir. Tað skil, ið tú er, kann ikki ganga longur. Eingi ávis skúlahús til læraraundirvísingina. Undirvísingin fer fram slöðandi ymsastaðni í býnum.

At byggja nýggjan læraraskúla kann ikki verða biðað við leingi enn. Landsstýrið er sterkt hugað fyri at fáa framt hesa bygging.

HÁSKÚLIN

Vit kunna gleða okkum yvir, at tað er eydnast teimum, ið standa fyri háskúlaundirvísingini, at fáa skipa so fyri, at bygging av nýggjum háskúlahúsum verður nú at fara fram. Háskúlin skal eisini taka sær av undirvísingini av teimum, ið ætlað sær at verða tikin upp sum sjúkra-systrauæmingar.

Við teirri játtan, háskúlin hevur fingið á fíggjarlógini, kr. 25.000 um árið í 10 ár, og við Tryggingarsambandsins vælviljandi láni uppá hesa játtan eins og við spariakssans munandi l. veðbaldsláni, varð skúlin førur fyri at fara undir hesa bygging.

At landsstýrið, sum ikki at ivast í hevur hitt samlaða lögtingið aftan fyri seg í hesum máli, framvegis vil dugna hesari bygging og háskúlanum í síni heild, eins og tað hevur gjørt higartil, er eyðvitað.

SKULABYGGING

Nógvir skúlar eru bygdir í seinastuni, og nógvir eru í gerð, og onnur skúlaprosjektlir standa fyri at verða byrjað.

Landsstýrið er á einum máli um, at fólkaskúlin eigur at verða dugnaður so langt, ið ráðini rökka.

STUDNINGUR TIL LESANDI

Stýrið ásaðnar eisini lýðningin av, at skipað verður so fyri, at øllum gávaðum børnum skal verða møguligt at koma til hægri lærdóms, og hevur li arbeitt fyri realskúlum og hækkaðum studningi.

Studningurin er meiri enn tvífaldaður. Hjá summanum studentaskúlnæmingum tolast studningurin upp ímóti tveimum túsund krónum.

Landsstýrið hevur mælt til, at «Ungdommens uddannelsesfond» kom eisini at umfata Føroyar. Og so varð. Hetta hevur borið við sær, at nógvir unglingar, sum annars av ringum fíggjaveðnum ikki kundu komið til lærdóms, nú kunna lesa, taka studentsprógv og halda víðari fram lesnaðin.

Tað má ásannast, at stór broyting er hend sammett við, hvussu korini vórn hjá teimum fyrstu næmingunum á studentaskúlanum. Hesir máttu enn fá rinda skúlapening uttan annan studning enn ein viðfáning til einstakar næmingar.

Studningur lögtingsins til lesandi niðri er eisini munandi hækkaður.

TEKNISKIR SKÚLAR OG HANDESSKÚLAR

eru komnir fleiri staðni í Føroyum.

Eisini avbygdameningum á hesum skúlam verður veittur studningur eins og lærlingum yvirhøvur, tá ið teir eru komnir av bygd.

LÆRLINGAHEIM

Fyri læringar og næmingar av bygd eru lærlingaheim av allrastörsta týdningi.

Munandi fíggjarlig undirtøka til tílk heim frá tí almenna eins og frá privatarí síðu er ein uppgáva, ið menn ikki kunnu skjóla frá sær.

Hetta er eitt mál, sum landsstýrið er sínuð at gera silt besta fyri at fáa loyst sum skjótast. Tað gleðiliga er, at góður fakligar, skúla- og aðrar kreftir taka undir við hesum máli og stríðast av fullum huga fyri at fáa tað framt.

SJÓMANNSSKÚLIN

Hin nýggi sjómannsskúlin stendur í gerð. Byggiarbeiðið er tessverri vorðið seinkað. Men nú liður væl. Væntandi verður hann liðugur til næsta vetur.

Ætlanin er ikki bert at halda fram við skípara- og stýrimannsskúlanum og maskínmeistarandið, men eisini at fara undir skipsfóratapróvløkuna her heima.

Kunnskaparkrövin til okkara sjómennu økjust í hvørjum.

Undirvisingin av okkara sjómönnum má ikki standa aftari enn hjá grannum okkara. Stevnan má vera ikki at standa aftari, men heldur fremri enn grannatjóðir okkara bæði í fiskiskapi og farnusigling.

SKÚLIN OG FÓLKIÐ

Tað er ásannað av øllum vitugum monnum, at tað land, ið við góðum skúlam loysir út andsevnini -- tey virðismiklastu í tjóðini -- og ger fólkið andaliga so floygt, sum yvirhøvur er møguligt, skapar einstaklinginum so væl sum allari tjóðini teir størstu möguleikar fyri framhurði, størstu andaligu og fíggjarligu menning og styrki.

Henda ásamman er grundvöllurinn undir landsstýrisins stöðu í skólumálum og arbeiði fyrir andaligari menning og mentan.

Vit hafa her kanska ekki meiri en sett spónin í greylin.

Stór — kanska størstu — tókinu eru eftir at taka.

Men eru vit eitt yakið fólk, vilja vit liggja á takinum og aldrið finna í stríðnum upp eftir móti málinum.

Fastar nevndir og aðrar.

FIGGJARNEVNDIN: J. F. Öregaard, Samuel Petersen, Andreas Djurhuus, Johan Poulsen, Sigurð Joensen, Erlendur Patursson og Poul Petersen.

Títtaksmenn: Poul J. Olsen, J. P. Davidsen, Hans Iversen, Trygve Samuelson, Frederik Hansen, Johan Simonsen og Hákan Djurhuus.

UMSÓKNANEVNDIN: J. Lindenskov, Leon Joensen og Frederik Hansen.

LANDSSTYRISMÁLANEVNDIN: J. F. Öregaard, Hans Iversen og Erlendur Patursson.

NEVNDIN VIÐV. TÍMALÖN MIÁ ARBEIÐARUM: Johan Poulsen, Trygve Samuelson, Johan Simonsen, Hemming Jespersen, Samuel Petersen, P. M. Dam og Vilhelm Nielsen.

HAVNA- OG VEGANEVNDIN: Frederik Hansen, Johan Simonsen, Hans Iversen, Andreas Djurhuus, J. P. Davidsen, Haldor Hansen og Hákan Djurhuus.

SOCIALA NEVNDIN: Dion Nølsøe, Jacob Lindenskov, Hemming Jespersen, Johan Poulsen og Knút Wang.

LÓGARNEVNDIN: Trygve Samuelson, J. F. Öregaard, Samuel Petersen, Poul Petersen og Sigurð Joensen.

KOMMUNALA NEVNDIN: Hans Iversen, Frederik Hansen, Vilhelm Nielsen, Poul J. Olsen og J. H. Danbjörg.

SKÚLANEVNDIN: Marius Johannesen, J. H. Danbjörg, Knút Wang, Johan Simonsen og Hannus við Högadalsá.

BISPANEVNDIN: Johan Simonsen, Trygve Samuelson, Vilhelm Nielsen, Jacob Lindenskov og Marius Johannesen.

HERMÁLANEVNDIN: Haldor Hansen, Marius Johannesen, Hannus við Högadalsá, Sigurð Joensen, Hákan Djurhuus, Trygve Samuelson og Leon Joensen.

FLOKKEVNDIN: Leon Joensen, Erlendur Patursson, Haldor Hansen, Marius Johannesen og Vilhelm Nielsen.

(NEVNDIN VIÐV. REALKREDITSTOVNINUM)

FISKIVINNUNEVNDIN: Poul J. Olsen, P. M. Dam, Jógvan Högnesen, Jens Chr. Olsen og Niels Holm Jacobsen.

BUNADARNEVNDIN: Hans Iversen, Jógvan Högnesen, Vilhelm Nielsen, Haldor Hansen og J. P. Davídsen.

SKATTANEVNDIN: Poul J. Olsen, Samuel Petersen, Leon Joensen, Hannus við Högadalsá og Hákon Djurhuus.

FRÍHANDILSNEVNDIN: Jens Chr. Olsen, Andreas Djurhuus, Erlendur Patursson, J. F. Øregaard, Haldor Hansen, Hákon Djurhuus og Hannus við Högadalsá.

TELEFONNEVNDIN: Hans Iversen, Hilmar Petersen, Hemming Jespersen, Frederik Hansen, Vilhelm Nielsen, Marius Johannesen og P. M. Dam.

KIRKJUNEVNDIN: Poul J. Olsen, J. Lindenskov, Johan Simonsen, Hilmar Petersen og Vilhelm Nielsen.

I. Fíggjarlögtingslóg 1961/62.

Ár 1960, 6. august legði varalögmaður fram uppskot til fíggjarlögtingslóg 1961/62 (smbr. skjal 2).

1. viðgerð 14. mars 1961 og 24. s. m. legði fíggjarnevndin fram soljóðandi uppskot (smbr. skjal 2) við soljóðandi minnilutaálinum:

Minnilutin (Poul Petersen) ynskir at skila til sum fólkafløksins stöðu til fyriliggjandi uppskot.

Fyrst hevur fíggjarnevndin ikki fingið givið sær stundir at meti um, hvat skattur og tollur fara at geva landskassanum í fíggjarárinum 1961/62 eftir galdandi reglum og harnæst liggur heldur onki fyri nevndini, hvat vörur fara at koma undir söluskattin eftir § 1--3 í fyriliggjandi uppskoti.

Sum longu sagt undir 1. viðgerð av fíggjarlógini eru vit í móti at leggja skatt á, sum økir livikostnaðin og skerjir kappingarförleikan úteftir.

Í aðrar mátar er landsstýrisins uppskot til fíggjarlögtingslóg fyrir 1961/62 ført upp á hædd við ley roknskaparskjöl, sum liggja hava fyrir nevndini, tá ið einstakir fónarpostir o. t. eru undantíknir.

Hækkíngarnar hava í mongum förum verið so stórar, at tær eisini mugu hava tíkið nakað djúpt í landskassans formúguroknskap. Líka mikið um inntøkusiðan hjá landskassanum hevur verið størri.

Hetta er eftir okkara tykki skeiv mannagongd, at fingið fær ikki eitt betri innlit við rakstrinum hjá øllum landsins stovnum, antin tær so ganga um fíggjarlógina ella ikki.

Fíggjarnevndin má hava rætt at krevja sær mánað — ella kvartalssuppgerðir frá gjaldstovnum, sum vísa raksturin hjá teim stovnum, sum ganga um fíggjarlógina, og harafturat tær røslur sum eru á formúgukonti t. d. á byggikonto o. t.

Tá ið tað visir seg í fíggjarárinum, at ein postur hevur verið ov neyvur mettur, eigur fíggjarnevndin at fáa tað at vita, so fíggjarnevndin kann taka stöðu til hansara í forhold.

Annars er tað at siga til fyriliggjandi uppskot, at tann stóri vøksturin leggur ov lítlan dent á produktivitetin í landsins vinnu enn konsumin við einari sterkt vaksandi inflatiún ella dýrtíð í hölunum.

So statti kann minnilutin (Poul Petersen) ikki mæla tinginum til at samtykkja fíggjarlögtingslógina fyrir 1961/62 í fyriliggjandi líki.

Minnilutin (Erlendur Patursson og Sigurður Joensen) skilar til:

Fíggjarlógaruppskot landsstýrisins fyri fíggjarárið 1961-62 varð formliga lagt fram á ólavsögutínginum 1960. Vetraríngsetan byrjaði 10. januar 1961, men ikki fyrr enn komið var út í mars mánað legði landsstýrið fram fylgiskjöl uppskotsins. Fyrsta viðgerð var 7. 8. mars og 10. mars var tað til viðgerðar í fíggjarnevndini.

Frá tí degi og til 21. mars hevur nevndin á 9 fundum viðgjørt uppskotið, og er fundaríðin farin við at seta upp tey inntøku- og útreiðslutöl, sum so við og við eru komin frá landsstýrinum og nevndarmeirlutanum. Ikki fyrr enn á fundi 21. mars fekk nevndin at vita tey ættaðu inntøkutöl landsstýrisins, har í millum inntøkutöl upp á 3,3 milj. kr. undir navninum «umsetingargjald», smb. 1. §, 3.

Meirlutin hevði uppskot sitt liðugt 21. mars á kvöldi og 22. mars varð tað framlagt í tíngulinum samfðis sum meirluti tíngsins gav loyvi til at frávíkja tíðartrestin. Við hesum loyvi fingnum lýsti tingformaðurin tíngfund sama dag við dagskrá: 2. viðgerð av fíggjarlógini. Triðja viðgerð verður so møguliga longu henda dag ella 23. mars, tí 24. mars fara tingmenn til hús at halda páskir.

Minnilutin áttalar alla besa mannagongd. Var rætt atvikið, skuldi landsstýrið hava lagt fram fíggjarlógaruppskot sitt við fylgiskjølum beinan vegin sum vetraríngsetan byrjaði og ikki 2 mánaðir aftan á. Tá hevði ting og fíggjarnevnd havt tíð og umstøður til gjølliga at viðgera hetta mál. So hevur ikki verið.

Um uppskotið sjálvt skal verða skilað til, at minnilutin kann góðtaka margar av greinum tess, samfðis sum hann skilar hetta til:

Í uppskoti meirlutans eru inntøkurnar mettar til 25.617.000 kr. og útreiðslurnar 99.330 kr. lægri. Effir teim kanninum, ið minnilutin hevur kunnað gjørt hesa stutta tíð — 1 samdøgur — eru hesar metingar langt av leið. Inntøkurnar við teim inntøkulógum sum vóru í gildi tá núverandi landsstýri tók við, teimum inntøkulógum sum tað hevur fingið samtykt í stjórnartíð síni (tollahækkingarnar 1959) og sum tað ætlar at fáa samtyktar í hesi tíngsetu («umsetingargjaldið») verða væl lægri enn 25.6 milj. kr. Effir øllum at døma koma tær at toga út móti 30 miljónum krónum. Hin vegin eru nógvar av útreiðslutølunum í uppskoti meirlutans alt ov lágt sett, soleiðis at hinar veruligu útreiðslur koma at liggja væl uman fyri tað, ið meirlutin hevur sett tær til.

Fíggjarlógaruppskot meirlutans gevur tí heilt ranga og skeiva mynd av fíggjarviðurskiðnum. Hetta má átalast. Tingmenn, sum skulu samtykkja fíggjarlógaruppskotið, og fólk, sum ber allar hesar útreiðslur, eiga at fáa so greiðliga mynd av fíggjarviðurskiðnum, sum gevast kann.

Tá avtornar kemur fíggjarlógin at liggja nærri teim 30 milj. kr. enn teim 25.6 milj. kr. sum av meirlutanum tilskilað.

Minnilutin vísir á tær atfinningar, ið tingmenn fjóðvuldisflokksins bóru fram móti hesi fíggjarlóg og fíggjarpolitikki landsstýrisins yvirhövur tá málið var til fyrstu viðgerðar. Víst varð á, at fíggjarpolitikkur landsstýrisins einki nýtt bar í sær, men einaans var framhald av tí poli

tíkti, sum ríkin varð 1950–58. Hesin politikkur hevur fyrst og fremst hugsað um at laða skatt og toll oman á landsins almenning, uttan at hugsa um at fremja framleiðslu- og inntøkuskapandi tillök, so fólkid var ment af hera hesar byrðir. Sjónligastu prógvini í so mála eru m. a., at hin ætlaða skipabygging varð av ongum, so fiskimenn alsamt ganga farleysir, at uppbyggingin á landi (m. a. frystibúsbýggingin) varð latin liggja á láni, so verkamenn alsamt ganga í vinnuleysi.

Henda figgjarlóg byggir tí á sandi.

Haræst er at vísa á tað býti, sum henda figgjarlóg ger. Tað vísir seg nevnliga, at hetta býti er upp aftur órímiligari og órættvisari ein nakra tíð.

Í tingsetuni 1958–59 varð framt munandi hækking í tollumum. Henda hækking varð nýtt til tess at gjalda útgerðarmønnum farna fríðarpening, sum hesir í sáttmála hövdu bundið seg til at gjalda – og eisini vórðu dømdir til at gjalda.

Eingin broyting er gjörd í skattalógini, t. d. um hægri skattafrítt inntøkumark, hægri barnafrádrátt, hægri frádrátt fyri sjó- og annar vinnuklæði, hægri frádrátt fyri fryggingar o. t.

Í hesi setu hevur tingið endurnýggjað lógina um skattafríar eyknaskrivingar, sum í mongum tilfellum ger stórinntøkumenn og stórinntökufyrirøkur mest sum heilt skattafríar.

Og nú hevur landsstýrið har aftur at boðað frá heilt nýggjum skatti á almenninginum, «umsetingargjaldi», uttan at tingið hevur fingið nakra sum helst upplýsing um, hvussu skipað verður fyri við hesum nýggja skatti.

Hetta einsamalt ger tað, at minnilutin, tó hann sum nevnt kann gódtaka ymiskar av greinunum í uppskotinum, ikki kann mæla tinginum til at samtykkja meirilutauppskotið.

Loksins er rætt at benda á, at ein av teim flokkum, sum núverandi landsstýri skipar, á seinasta lögtingsvali í stevnu síni hevði málatald í almennum útfreiðslum, sköttum og tollum, meðan hin gekk upp aftur longur og lýsti stevnu sína at vera at lækka bæði skatt og toll – í hvussu er á tí minna maninum, meðan skattar og tollar á teim stóru inntøkumum kundu hækka.

Tá nú báðir hesir flokkar heilt eru gingnir burtur frá hesum stevnum sínum og hava tíkið upp skatta- og tollapolitikk, sum gongur beint tvørtur í móti tí, sum teir góvu veljarum sínum lyfti um og lvalcyst vórðu valdir uppá, má minnilutin halda, at uppskot meirilutans ikki einans figgjarlíga, men eisini politiskt, byggir á sandi.

Við øllum hesum í buga mælir minnilutin frá at samtykkja uppskot meirilutans.

2. og 3. viðgerð 23. mars 1961.

Formaðurin legði fram saljóðandi

I Broytingaruppskot (frá Vilhelm Nielsen o. fl.):

Viðmerkingar:

§ 18. 1 heruppi í kr. 100.000. til veg Fútaklett Oyragjógv.

§ 18. 1 herunder kr. 100.000. til veg Fútaklett Oyragjógv.

II Broytingaruppskot (frá E. Patursson og F. Hansen):

I 21. §, 8.1 verður 1.500.000 kr. broytt til 2.500.000 kr.

21. §, 8,2 gongur út.

Broytingaruppskot I samtykt 20—0.

Broytingaruppskot II falið 8—0.

Uppskotið til fliggjarlögtingslóg 1961/62 so broytt var sett undir atkvøðu við navnakalli:

J a t k v ø d d u: Jacob Lindenskov, J. H. Danbjørg, Samuel Petersen, Marius Johannesen, Trygve Samuelson, Leon Jacobsen, Andrias Djurhuus, Hilmar Petersen, J. P. Davidsen, Hans Iversen, Dion Nolsøe, Kr. Djurhuus, P. M. Dam, Poul J. Olsen, Haldor Hansen og J. P. Øregaard.

N e í a t k v ø d d u: Sigurð Joensen, Johan Simonsen, Frederik Hansen, Jógvan Högnesen, Erlendur Patursson, Hemming Jespersen.

A t k v ø d d u í k k i: Poul Petersen, Knút Wang, Hákon Djurhuus, Vilhelm Nielsen, Niels Holm Jacobsen, Kjartan Mohr.

Burturstaðir: Jens Chr. Olsen og Hannus við Høgadalsá.

Uppskotið samtykt 16—6.

Uppskot landsstýrisins so stætt burtardottið.

2. Norðurlanda sáttmáli um fólkapensjón

Ár 1960, 30 juli legði lögmaður fram saljóðandi

U p p s k o t

A. Lögtingið mælir til, at fyriliggjandi uppskot til norðurlanda sáttmála um broyting í norðurlanda sáttmála frá 15. september 1955 um almennu trygd fær gildi í Føroyum.

B. Løgtingið mælir til fylgjandi broyting í lóg nr. 208 frá 11. juni 1959 um fólkapensjón.

§ 1. stk. 2, verður orðað soleiðis:

«Fra bestemmelserne i nærværende paragraf stk. 1, der gør dansk indfødsret og bopæl paa Færøerne til betingelse for rettigheder efter loven, jfr. dog § 19, kan regeringen efter forud indhentet erklæring fra landsstyret gøre undtagelse med hensyn til statsborgere i andre stater eller dele af disse, og med hensyn til danske statsborgere, der opholder sig i andre stater eller dele af disse, saafremt der med de paagældende stater er opnaaet gensidig overenskomst.»

VIÐMÆRKing:

Fyriliggjandi uppskot til broyting í galdandi norðurlandasáttmála um almenna trygd er komið eftir tilnáði frá Norröna ráðnum í síðari tilráðing nr. 10/1959.

Eftir hesum uppskoti (prentað sum skjal) kunnu statsborgarar í einum av norðurlondunum, Danmark, Finlandi, Islandi, Noreg og Svøríki aftaná flyting frá einum av londunum til annað framvegis fáa ta fólkapensión, sum teir høvdu rætt til innan flytingina, til teir fáa rætt til fólkapensión í tilflytiugarlandinum, tó um tað er heimlandið, so ikki longur enn til teir fáa pensiónsaldur eftir reglunum har.

Hesin sáttmáli kann ikki fáa gildi í Føroyum uttan broyting í galdandi lóg um fólkapensión.

Landsstýrið loyvir sær at seta fram uppskot samsvarandi sum broyting til § 1 í lóg nr. 208 frá 11. juni 1959 fyri Føroyar um fólkapensión til tingsins vælvild.

við fylgjandi skjali:

F o r s l a g t i l

Overenskomst mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige, om ændring i konventionen mellem samme stater af 15. september 1955 om social tryghed.

Regeringerne i Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige, som den 15. september 1955 har indgaaet en konvention om social tryghed, er blevet enige om at art. 4 i den nævnte konvention skal ændres som angivet nedenfor.

A r t i k e l 4.

Statsborgere fra aldersrente fremsættes.

Oppebærer paagældende egne statsborgere.

Oppebærer en statsborger fra et af de kontraherende lande folkepension med tillægsydelser efter lovgivningen i sandant land, bevarer han retten hertil ved flytning til et andet af landene, indtil han bliver berettiget til pension fra opholdslandet. Flytter paagældende til sit hjemland, mister han dog retten til ydelserne senest, naar han opnaar den i hjemlandet gældende pensionsalder.

Denne overenskomst skal ratificeres og ratifikationsinstrumenterne skal snarest muligt deponeres i det danske udenrigsministerium.

Overenskomsten træder i kraft den første dag i den måned, som indtræder to fulde kalendermaaneder efter den dag, da samtlige landes ratifikationsinstrumenter er blevet deponeret. Den udgør en integrerende del af konventionen af 15. september 1955 om social tryghed og kan derfor ikke opsiges særskilt.

Overenskomsten skal være deponeret i det danske udenrigsministeriums arkiv, og bekræftede afskrifter skal af det danske udenrigsministerium tilstilles hver af de kontraherende landes regeringer.

Til bekræftelse heraf har de respektive befuldmægtige undertegnet denne overenskomst.

Udfærdiget i i et eksemplar paa dansk, finsk, islandsk, norsk og svensk, saaledes at der paa svensk er udfærdiget to tekster, en for Finland og en for Sverige, den

1. viðgerð 11. janúar 1961 og 21. mars legði sociala neyndin fram söljóðandi

Átt

Neyndin hefur havt mállö til viðgerðar og er verðin samd um at viðmæla, at uppskot A frá landsstýrinum verður framt.

Neyndin heldur íó, at sáttmálin, ið er skrivaður á öllum norðurlanda málum uttan föroyskum, eisini átti at verið orðaður á föroyskum og heitir tí á landsstýrið um at skipa fyri, at so verður.

Viðvíkjandi uppskoti B verður víst á lögfingsmál nr. 45/1960: Broytting í fólkapensiónarlógini, ið so stalt fellur burtur.

2. viðgerð 21. apríl 1961

Uppskot neyndinnar samtykt 27-0.

3. Veðhald av láni til agnkeyp.

Ár 1960, 30. júlí legði varalögmaður Fram soljóðandi

UPPSKOT

til

lögtingslóg um ábyrgd av láni til
keyp av agni.

lagtingslov om garanti for laan
til køb af agn.

§ 1.

Landsstýrinum er heimilt í
fíggjarárinum 1960/61 landskass-
ans vegna at taka ábyrgd av lán-
um uppi kr. 250.000.— tilsamans
til keyp av agni.

§ 1.

Landsstyret bemyndiges til paa
landskassens vegne i finansåret
1960/61 at garantere for laan op
til kr. 250.000.— tilsammen til
køb af agn.

§ 2.

Henda lóg kemur í gildi heiman
vegin.

§ 2.

Denne lov træder i kraft
straks.

Viðmerking:

Landsstýrið loyvir sær at mæla tinginum til at endurnýggja ta heim-
ild, sum landsstýrið hevur havt nú í 2 ár at geva veðhald landskassans
vegna fyri lán til keyp av agni, og leggur inn á ting lógarruppskot sam-
svarandi lögtingslóg nr. 17 frá 29. apríl 1959 (snabr. lögtingstíðindi 1958
bls. 238).

1. viðgerð 1. august og 3. august legði fíggjarnevndin fram soljóðandi

ÁLIT

Landsstýrið legði málið inn á ting og varð tað við 1. viðgerð beint í
fíggjarnevndina.

Nevndin er sámd um at mæla tinginum til at samtykkja uppskot
landsstýrisins við hesi broyting:

Í § 1 verður í staðin fyri «1960/61» sett: «1960/61 og 1961/62» í báðum
tekstun, og í staðin fyri «kr. 250.000.—» verður sett «kr. 300.000.» í
báðum tekstun.

2. viðgerð 8. og 3. viðgerð 9. august 1960.

Uppskot landsstýrisins við nevndinnar broyting samtykt 27-0.

4. Vörumerkir og felagsvörumerkir.

Ár 1960, 30. juli legði lögmaður fram soljóðandi

UPPSKOT

Eftir heimild í § 48, stk. 3 í lóg nr. 211 frá 11. juni 1959 (varemærkelov) verður henda lóg at seta í gildi í Föroyum við kgl. fyriskipan við hesum broytingum:

- 1) Í § 14, 1) verður skotið inn aftaná «statskendetegn» «færöske landskendetegn» og í staðin fyri «danske kommunale kendetegn» verður sett «færöske kommunale kendetegn».
- 2) Í § 18, stk. 1, verður skotið inn millum «handelsministeren» og «godkendt» «eller landsstyreten» og í staðin fyri «her i landet» verður sett «i Danmark eller paa Færøerne».
- 3) § 48, stk. 2. verður orðað soleiðis:
«Denne anordning træder i kraft»
§ 48, stk. 3 fer út.

UPPSKOT

Eftir heimild í § 9, stk. 3 í lóg nr. 212 frá 11. juni 1959 (fællesmærkelov) verður henda lóg at seta í gildi í Föroyum við hesum broytingum:

§ 9, stk. 1, verður orðað soleiðis:
«Denne anordning træder i kraft»
§ 9, stk. 3 fer út.

Viðmerking:

Galdandi lóg um vörumerkir er lóg nr. 101 frá 7. apríl 1936 (smlr. lóg nr. 35 frá 4. mars 1953) og galdandi lóg um felagsvörumerkir er lóg nr. 102 frá 7. apríl 1936.

Fyriliggjandi lógir nr. 211 (varemærkelov) og nr. 212 (fællesvaremærkelov) frá 11. juni 1959 eru úrslit av áliti og uppskoti frá einari nevnd, sum handilsmálaráðið setti 8. december 1949 í samarbeiði við tilsvarandi finska, norska og svenska nevnd.

Landsstýrið loyvir sær at vísa til nevnda áliti, sum fylgir við sum skjal.

Landsstýrið hevur hildið tað verið neyðugt at framt tilsvarandi lóg-gávu og loyvir sær at leggja uppskot inn á ting at seta hesar lógir í gildi við kgl. fyriskipan sum heimilt í lógunum við einstökum broytingum.

1. viðgerð 12. januar 1961 og málið beint til lógarnevndina.

5. minstamark fyri tímalön hjá arbeidarum.

Ár 1960, 30. juli legði lögmaður fyri javnaðarflokkin fram soljóðandi

U p p s k o t til

løgtingslóg um minstamark fyri
lön arbeidaranna.

lagtingslov om minimumsløn
for arbejderne.

§ 1.

Arbeids- og lønarsáttmáli, sum í dag er í gildi Havnar arbeidsmannafelag og Føroya arbeidsgevarafelag ímillum verður at galda fyri allar arbeidarar í Føroyum, har ið ikki arbeids- og lønarsáttmáli er í gildi, tó soleiðis at ongin tímalön fyri menn yvir 17 ár fer niður um kr. 4,44 og soleiðis, at um onnur feløg hava hægri lön og aðrar fyrimunir enn her er skotið til, verður tað ikki broytt.

Har, ið arbeidarafeløg áður hava gjørt sáttmála vegna handverkarar, verður handverkaralönin ikki at fara undir ta hægstu handverkaralönnina, sum er í gildi í Føroyum í dag.

§ 2.

Tær í framanfyri verandi greinum nevndu lönin verða at hækka og lækka sambært pristali eftir vanligu nýttum reglum.

§ 3.

Henda lóg kemur í gildi beinan vegin og verður at standa við til 1. maj 1962 og lögtingslóg um arbeidsósemju nr. 33 frá 24. maj 1960 verður samstundis at fara í gildi.

§ 1.

Den arbejds- og lønftale, der i dag er i kraft mellem Havnar arbeidsmannafelag og Føroya arbeidsgevarafelag skal gælde for alle arbejdere paa Færøerne, hvor ingen arbejds- eller lønftale er i kraft, dog saaledes, at ingen timeløn for mandlige arbejdere over 17 aar maa være lavere end kr. 4,44. I tilfælde af, at andre foreninger har højere lön og andre fordele end her fastsat, forbliver disse uændret.

I de tilfælde, hvor arbejderforeninger tidligere har indgaaet aftale for haandværkere, maa haandværkerlønnen ikke ligge lavere end den højeste haandværkerlön, som i dag er i kraft paa Færøerne.

§ 2.

De i fornævnte paragraffer omhandlede lønninger reguleres efter pristallet i henhold til sædvanlige regler.

§ 3.

Denne lov træder i kraft straks, og forbliver i kraft til 1. maj 1962 og lagtingslov om arbejdsstridigheder nr. 33 af 24. maj 1960 sættes ud af kraft.

I aðru syftu:

I staðin fyri «kr. 4,44» í § 1, 1. stk. verður sett «kr. 4,35».

I triðju syftu:

I staðin fyri «kr. 4,44» í § 1, 1. stk. verður sett «kr. 4,25».

I fjórðu syftu:

U p p s k o t til

løgtingslóg um broyting í lög-
tingslóg nr. 33, 21. mai 1960
um arbeiðsósemju.

lagtingslov om ændring i lag-
tingslov nr. 33, 21. maj 1960 om
arbejdsstridigheder.

§ 1.

I § 1 í lögtingslóg nr. 33, 21. mai 1960 um arbeiðsósemju verður aftaná orðini «verður lógfest» at skoyta uppí «við hesum broytingum og uppiskoytum:

1) I § 18 verður orðið «Kvinnulönin» broytt til «Kvinnugrundlönin».

2) Sum § 20 verður sett:

Har arbeiðarafelag ger sáttmála vegna handverkarar, verður lönin ikki lægri enn hjá handverkarum í Tórs-havn.

Har limir Føroya arbeiðarafelags, áðrenn 1. mai 1960, hövdu rætt til hægri lön ella aðrar betri sømdir enn eftir semingsuppskotinum, verður hetta ikki broytt.»

3) §§ 20 og 21 verða til §§ 21 og 22.

§ 2.

Henda lögtingslóg kemur í gildi beinanvegin.

Viðmerkingar:

Tað er vanligt, at ansað verður eftir, lá ið lønarábøtur og lønarumskipanir verða gjørdar, at ongin verður at fara niður í lön.

Samhart hjálagda skjøl, «Viðmerkingar til lögtingslóg nr. 33 frá 21. mai 1960, útarbeitt av formanni Føroya arbeiðarafelags Gunnar Peter-

§ 1.

I § 1 í lagtingslov nr. 33 af 21. maj 1960 om arbejdsstridigheder tilføjes efter ordene «ophøjes til lov» med følgende ændringer og tilføjelser:

1) I § 18 erstattes ordet «Kvinnulönin» med «Kvinnugrundlönin».

2) § 20 formuleres saaledes:

Har arbeiðarafelag ger sáttmála vegna handverkarar, verður lönin ikki lægri enn hjá handverkarum í Tórs-havn.

Har limir Føroya arbeiðarafelags, áðrenn 1. mai 1960, hövdu rætt til hægri lön ella aðrar betri sømdir enn eftir semingsuppskotinum verður hetta ikki broytt.»

3) §§ 20 og 21 bliver til §§ 21 og 22.

§ 2.

Denne lov træder straks i kraft.

sen», er tað óvanliga hent, at limir í Føroya arbeiðarafelag komu at verða munandi settir niður í lön av nevndu lögtingslóg.

Tá ið hetta ikki kann hava verið flugmanna ættan, men má einans skyldast eini misskiljing, og tá ið tað neyvan kann bera til at bækkja lönirnar og bóta um arbeiðskorini hjá øllum hinum lönarslættum og ikki lata arbeiðararnar njóta sonu sömdir, hava vit loyvt okkum at reisa málið av nýggjum og skjóta prinsipielt uppá, at arbeiðararnir verða at fáa eina grundlön, sum við fullum arbeiði svarar til minstulön fiskimanna, ið er sett til kr. 900,— um mánaðin.

Til lögtingsmál nr. 5/1960: Minstamark fyri tímanstlön arbeiðaranna.

Hasi fyra pettini, sum standa niðast á fyrstu síðu, eru ikki við í nevndu lögtingslóg, hóast semja var um tey millum partarnar. Eg havi spurt formannin í Føroya Arbeiðsgevarafelag, um teir vildu lata hesi petti galda, hóast tey vóru ikki í lógini. Hann svaraði mær: «Eg kann ikki svara fyri alla stjórnina enn, men sjálvur vildi eg sagt, at hetta kann vist greiðast, men freyðirnar eru, at ongin streika ella annað brot verður á lógina so longi, hon er í gildi.»

Eg vil ikki siga mína hugsan um lönar partarnar av hesum brævi.

B. Nielson, semingsmaður.

FØROYA ARBEIÐARAFELAG

Tórshavn, 25. juli 1960.

Føroya lögting, Tórshavn.

Tá Føroya Arbeiðarafelag undir verkfallinum legði mál á ting og heitti á Føroya landsstýri um at kalla tingið saman fyri at víðgera uppskot felagsins um eina minstutímanstlön var tað orsakað av, at felagið hevði varhugan av, at meirihugin fyrí, at semingsmaðurin ikki kundi seta semingsuppskot fram var júst tann, at ógreiða var um minstutímanstlönarmarkið. Hetta fekk felagið eisini at víta frá semingsmanninum seinni.

Tað harmaði Føroya arbeiðarar, at háttvírdu tingmenn skuldu hava so ymiskar hugsanir um hetta fyrí arbeiðarnar so týðandi mál, og at meiriluti tingsins at enda skúgvaði málið heilt til viks og tók upp eitt nýtt mál og setti við lóg lönarsáttmála millum Føroya arbeiðarafelag og Føroya arbeiðsgevarafelag.

Vit halda tað vera lögið, at ein so væl undirbygd áheitan frá umleið 7000 arbeiðarum í felag ikki skuldi fáa størri áhuga tingsins enn tann okkara fekk, tí allir tingmenn kunnu nokk vera samdir um, at sjálvt um ein arbeiðari í normalari ársviðinu kemur upp á kr. 10,823,— so er hetta ikki meira enn so enn hann hevur brúk fyrí hvørjum oyra av hesum til matna, klæðir og annað neyðsýnt.

Hesin lönarsáttmáli, ið samtyktur varð til lóg hevði so mong brek, at felagið ikki við sínum góða vilja á nakein hátt kundi góðkenna hann sum hindandi og galdandi sáttmála felaganna millum.

Verður lógin kannað og mettt við það ið galdandi áðrenn verkfallið var lýst, má ein ótast yvir tann lönarniðurskurð hon gefur. Það hefur verið framfært, at lönarniðurskurðurinn var frá 5 til 36 öyrur um tíman; men hesi töl halda ikki. Tann verunligi niðurskurðurinn pr. tíma er í normal arbeiðstíðinni frá 5 öyrum og upp í kr. 1,36, og fyri sunnudagsarbeiði frá 13 öyrum og upp í kr. 4,35 og her eru eisini tvör lönartakstir, ið fyrr góðu ávikavist kr. 7,80 og kr. 14,33 um tíman, nú við lógini heilt útilatnar. Fyri week-end -- fiskiarbeiði -- er lönarniðurskurðurinn 95 öyrur og kr. 1,42 pr. tíma, og fyri annað arbeiði í week-endini ein niðurskurð frá 76 öyrum og heilt upp í kr. 5,63 um tíman og her er eisini útilatið tvær lönartakstir eins og tær nevndu fyri sunnudagsarbeiði.

Ein týðandi slættur innanfyri samfelag okkara -- hondverkarastætturin - er útlýstur. Lön hondverkaranna hefur verið skrásett í sáttmála felagauna millum síðan sáttmáli av fyrstani varð gjördur. Hesin stættur liggur í dag í sáttmálaloyvi.

Undir samráðingunum felaganna millum var komið á samt um nakrar sáttmálagreindir. Triggjar av hesum greinum og ein partur av tí fjórðu er ikki komin við í lógina.

Orð eru umbýtt soleiðis at stórir niðurskurður verður, enntá heilt uppá kr. 4,84 um tíman.

Greindir, ið hava allstóran týðning, sum hava staðið í sáttmála felaganna millum í mong ár eru útlýstur.

Ávíst kundu verið onnur brek, men rokna vit við, at hátlvirdu língmenn bert av hesum framfördum síggja, at her, og uttan áheitan frá felagnum, eiga landsins kosnu menn, ið eiga at gera rætt og skjál partar millum, at fáa hesi brekkin rættaði.

Felagið við sínum sakkunnleika er allíð hógvið at koma við nærri frágreiðingum um slíkir ynskjast.

Til viðgerðar á tingi kemur nú lönarkravið frá landsins fænarstemonnum um hækkan av lönnum teirra og í samband við hetta loyvir felagið sær at endurtaka og seta fram uppskot sítt frá 13. mai í ár við broyting.

U p p s k o t

til

til lögtingslóg um minstutímalön
arbeiðaranna.

lagtingslov om arbejdsmænds
minimal timeløn.

§ 1.

Minstutímalön arbeiðaranna má ongantið koma niður um lívikostnaðin eftir pristalimum dividera við ársarbeiðstímatatínum 2432

§ 1.

Arbejdsmænds minimale time-løn må aldrig sættes lavere end leveomkostningerne ifølge pristallet delt med aarstimetallet

svarar til prístal fyri apríl árs-
fjórðing til tímalön kr. 4,15.

2432 - svarer til prístal for april
kvartal til en tímelön af kr. 4,15.

Virðingarfylst
F. A. v.
Gunnar Petersen
form.

Verður lagt fram á ting saman við lögtingsmáli nr. 5/1960: Minsla-
mark fyri tímalön arbeidaranna.

FÖROYA JAVNAÐARFLOKKUR

I. v.
P. M. Dam

Viðmerkingar til lögtingslóg nr. 33 av 24. mai 1960.

Samanklikning við sáttmála Havnar Arbeidsmannafelags og sáttmála
Føroya Arbeidarafelags frá 8. mai 1958.

Greiniruar 2 og 3 í Havnarsáttmálanum eru gjördir til eina grein --
grein 2 í lógini — og har hevur arbeidsgevarin framhjárætt við 20 oyra
viðbótini — kann sleppa frá at gjalda frítíðarpening av teimum 20 oyr-
unum.

Í grein 4 í lógini er grein 3 a í Havnarsáttmálanum ikki tikio við, og
kann hetta føra til, at bístjórar fyri hesi arbeidini bert fáa lön eftir
grein 1 ella grundlön kr. 1.20.

Í grein 7 í lógini er orðið «innan» í samband við kjölin á skipi komið
nýtt inn. Í forhold til Havnarsáttmálan ger hetta at reinsan «uttan» er
útilátid.

Í sonni grein er eingin sunnudagslön og eingin week-endlön fyri tey
í greinini nevndu arbeidir.

Samu grein stk. 4. í Havnarsáttmálanum verða nevndu arbeidir gold-
in við dupultari lön, meðan tað í lógini er broytt til at verða lönt sum
sunnudagsarbeidi. Aftur ein fyrirmanur hjá arbeidsgevarunum, tí teir
vinna kr. 1,83 um tíman við at tað stendur *sunnudagsarbeidi*.

Grein 8 í sáttmála F. A. og uppskot frá Føroya Arbeidsgevarafelag:
«Verður arbeitt í døgurðatíðini, skal *dupult lön* verða latin. Í sáttmála
Havnar Arbeidsmannafelag: «Verður arbeitt í døgurðatímanum skal
dupult normallön verða goldin. -- Verður t. d. arbeitt ein sunnu- ella
halgidag, so sigur lógin, at *dupult normallön* skal gjaldast fyri døgurða-
tíman. -

Dupult normallön gevur kr. 8,50, meðan dupult lön — sunnudagslön
— gevur kr. 13,31. Ein vinningur til arbeidsgevarin, og eitt lap til ar-
beidarin, uppá *kr. 4,86* fyri henda tíman.

Samu grein síðsta stykki. Í sáttmála Föroya Arbeðarafelags og í uppskoti frá Föroya Arbeðsgevarafelag: Døgndrift skal ganga í trý skilt. Í lógini er eiuki viðmerkt hvussu nógv skiltir skulu vera. Her er eisini ein fyrímunur hjá arbeðsgevarunum.

Grein 9. Í sáttmála hjá F. A. 1958 og í uppskoti frá arbeðsgevarafelagnum er weekendtíðin sett til 5-7 mánaðir. Í lógini bert 6 mánaðir.

Grein 18. Tá ið tað stendur «kvinnuløn eftir gamla sáttmálanum» so er tað eyðsæð, at har eisini er meint við yvirlíðarlønina. Tó er ógvuliga missvísandi, at kvinnurnar skulu avrokast við yvrlíð av grundlønini, meðan hinir arbeðararnir verða avroknaðir av allari lønini, og so er hetta eisini ein stórvinningur fyri arbeðsgevararnar.

SAMTYKTAR, MEN ÚTILATNTR SÁTTMÁLAGREINIR:

- a. Sunnu- og halgidagsarbeði er einans loyvt har vandt er fyri, at virði í samband við framleiðslu landsins kunnu fara fyri skeyli.
- b. Tá arbeðsfólk eftir fílsögu mæla til arbeðs og arbeði ikki verður útínt, skulu tey hava løn fyri 2 tímar ella um arbeði byrjar aftaná eina ásetta tíð, skulu tey hava løn fyri tað tíð, tey hava bíðað. Undanlíkið er fast dagleiðaraarbeði, tá veðurlag ella óhapp ferða.
- c. Útilífið úr grein 12 aftaná «galdandi lóg» einaferð um vikuna. Við útgjaldan skal vikuseðil fylgja við.
- d. Um arbeðsfólk kemur til skaða undir arbeði og tað kann prógvast við læknaváttan, at tey eru óarbeðsför verða 2 vikulønir góðnar teimum við hølvi av arbeðsgevara-arbeðara- ella kvinnufelag.

Greinir, sum hava verið í sáttmálanum felaganna millum í mong ár, men nú útilatnar.

Greinirnar 18 og 19 og greinin um handverkaralønina — sjá sáttmálan 8. maí 1958.

Greinirnar 18 og 19 vórðu framsettar óbroyttar av Föroya Arbeðsgevarafelag, meðan F. A. hevði uppskot um at broyta teir soljóðandi: «Grein 18 millum orðini «samráðingar» og «millum» varð sett: «fyri at gera teir meira tíðarhóskandi», og grein 19: Aftaná «góðkenningar» varð sett: «og avgerðar um undirlögini ikki verða sand.»

Grundløn pr. tíma hjá arbeðsmannafelagnum «FYUKING» síðan 1. juni 1951 og 4 munur pr. tíma sambært lögtingslóg frá 21. maí 1960.

1. Bønannar- og lossuarbeði	 kr. 1,25.	Eftir lógini	kr. 1,20	= m. kr. 0,05
2. Saltarbeði	 kr. 1,51		kr. 1,20	= m. kr. 0,31

3. Kol-cement- og gróttjótnararbeiði ..	kr. 1.51	kr. 1.40 + m. kr. 0.11
4. Reinsan av motorí	kr. 2.76	kr. 1.40 + m. kr. 1.36
5. Reinsan av kjöli undir maskínum og kelilreinsan	kr. 3.76	kr. 3.40 + m. kr. 0.36
6. Jarnbetonarbeiði, jarnbinding og hond býgging og annað stöypuarbeiði, ..	verksl.	kr. 1.40 + m. kr. 0.35
7. Arb. við loftanboðum þessing av hond- maskínum, motorum luftanfyri verks- byggjarbeiði - -	lön	kr. 1.20 + m. kr. 0.55

Sunnu- og weekendlönir síðan 1951 og ÷ munur pr. tíma eftir lögtings-
lógini til frammantfyrir nefndu arbeiði, eftir prístali 363 fyrir apríl
ársfjórðing 1960.

Sunnudagsarbeiði:

Til 1. Áðrean 8. maí 1960	kr. 6.80.	Eftir lógini	kr. 6.67 ÷	munur	kr. 0.13
-- 2. 8. maí 1960	kr. 7.58.		kr. 6.67 ÷		kr. 0.91
- 3. 8. maí 1960	kr. 7.58.		kr. 6.99 ÷		kr. 0.60
--- 4. 8. maí 1960	kr. 11.33.		kr. 6.99 :		kr. 4.35
-- 5. 8. maí 1960	kr. 14.33.		engin lön ÷		kr. 14.33
--- 6. 8. maí 1960	kr. 7.80.		kr. 7.80 ÷		kr. 7.80
--- 7. 8. maí 1960	kr. 7.80.		kr. 6.67 ÷		kr. 1.13

Weekend --- fiskaarbeiði:

Frá kl. 13- 17	kr. 6.65.	Eftir lógini	kr. 5.23 :	munur	kr. 1.42
Frá kl. 17- 24	kr. 6.65.		kr. 5.70 :	munur	kr. 0.95

Weekend --- annað arbeiði:

Til 1. Frá kl. 13- 17	kr. 6.80.	Eftir lógini	kr. 5.44 ÷	munur	kr. 1.36
Frá kl. 17- 24	kr. 6.80.	Eftir lógini	kr. 6.04 ÷	munur	kr. 0.76
Til 2. Frá kl. 13- 17	kr. 7.58.	Eftir lógini	kr. 5.44 ÷	munur	kr. 2.14
Frá kl. 17- 24	kr. 7.58.	Eftir lógini	kr. 6.04 :	munur	kr. 1.54
Til 3. Frá kl. 13- 17	kr. 7.58.	Eftir lógini	kr. 5.70 :	munur	kr. 1.88
Frá kl. 17- 24	kr. 7.58.	Eftir lógini	kr. 6.32 ÷	munur	kr. 1.26
Til 4. Frá kl. 13- 17	kr. 11.33.	Eftir lógini	kr. 5.70 ÷	munur	kr. 5.63
Frá kl. 17- 24	kr. 11.33.	Eftir lógini	kr. 6.32 ÷	munur	kr. 5.01
Til 5 og 6. Sama forhold sama sunnudagsarbeiði.					
Til 7. Frá kl. 13- 17	kr. 7.80.	Eftir lógini	kr. 5.44 :	munur	kr. 2.36
Frá kl. 17- 24	kr. 7.80.	Eftir lógini	kr. 6.04 ÷	munur	kr. 1.76

1. viðgerð 1. august og 6. s. m. legði nevndin fram soljóðandi

ALIT

Føroya javnaðarflokkur og Føroya arbeidarafelag hava hvør sær í skrivum dagfest ávikavíst 20. og 25. juli 1960 lagt fram ymisk uppskot um ábøtur í lønar- og arbeiðsviðurskipti arbeidaranna.

Málið var beint í serliga 7 mannanevnd.

Seinast lögtingið viðgjörði málið um lønar- og arbeiðsviðurskipti arbeidaranna var í eykatingssetuni í mai 1960, smbr. lögtingsmál nr. 1/1960: Lögtingslóg um minstamark fyri tímaløn arbeidaranna. Sáttmáli var lá millum Havnar arbeidsmannafelag og Føroya arbeiðsgevarafelag galdandi til 1. mai 1962, meðan ongín sáttmáli var gjördur millum Føroya arbeidarafelag og Føroya arbeiðsgevarafelag og verktali hevði verið úti um bygdirnar síðani 1. mai.

Føroya arbeidarafelag helt stöðuna vera so hættisliga, at tað beitti á landsstýrið um at kalla lögtingið saman til viðgerðar av lønartrætuni. Lögmaður kallaði so lögtingið saman til eykatingssetu 19. mai 1960 og legði Føroya javnaðarflokkur fram uppskot til lögtingslóg um minstamark fyri lön arbeidaranna, hareftir ongín tímalön fyri menn undir 17 ár mátti fara niður um kr. 1,11. Eftir meiriluti í lögtinginum samtykti tað uppskot um at seta í gildi við lóg uppskot til semingsuppskot, ið semingsmaðurin hevði ætlað at lagt fyri partarnar. Eftir hesum uppskoti verður í stórum sáttmálin millum Havnar arbeidsmannafelag og Føroya arbeiðsgevarafelag settur í gildi til 1. mai 1962, smbr. lögtingslóg nr. 33, 24. mai 1960 um arbeiðsósamju.

Fyriliggjandi uppskot frá Føroya javnaðarflokki tekur í fyrstu syftu við undantök av kvinnulönini uppáttur uppskotið í eykatingssetuni, so leiðis at minstaltímalönin fyri vaksnar arbeidarar verður kr. 4,44, í aðru og tryðju syftu verður minstalönin sett til ávikavíst kr. 1,35 og kr. 1,25. Verður eitt av hesum uppskotum samtykt fer nevnda lögtingslóg nr. 33, 24. mai 1960 úr gildi. Í fjórðu syftu setur flokkurin uppskot um broytingar til nevndu lögtingslóg, serliga viðvíkjandi handverkaralönini, ið ikki má fara undir handverkaralöna í Tórshavn, og at lögtingslógin ikki má föra tað við sær, at hægri lønir og aðrir betri fyrirunnir arbeidararnir høvdu eftir sáttmála innan 1. mai 1960 ikki mugu skerjast.

Nevndin hevur býtt seg í 5 minnilutar.

Minnilutin (P. M. Dam) tekur undir við uppskotinum frá Føroya javnaðarflokki við teimum broytingum, ið tilskilaðir eru í uppskotinum niðanfyri.

Til broytingarnar er at viðmerkja:

ad punkt 1) Innskotið: «ella av fríum vilja verður gjördur felaga millum» er sett fyri, at felög skulu hava høvi sína millum fríviliga at gera sersáttmálar, um virki og viðurskipti onkustaðni eru so hállað, at háðir partar ásumma, at undantök viðvíkjandi ymsum lønarstigi, arbeiðstreytum og øðrum eru av góðum.

Punktini a., b., c. og d. vóru, sambært vátan av semingsmanninum,

parlarnir samdir um, um sáttmáli annars kundi fáast í lag. Tað vil tí vera rætt og rimiligt, at ley verða sett í lønarfyriskipanina, ið tingið verður at seta í gildi.

Síðsta pelti undir punkt 1 tekur handverkararnar við og gevur leimnum frægastu løn, sum er galdandi í Føroyum. Um ikki hetta verður gjørt, verða teir handverkarar, sum Føroya arbeðarafelag hevur í hendi at gera lønar- og arbeðssáttmála fyri, at liggja sáttmálaleysir.

ad punkt 2) Hetta uppskot er neyðugt fyri at ikki tað skal henda, at nakrir arbeðarar, ið við samráðing høvdu vunnið sær lønarbata, skulu fara niður í løn.

Brøylingarnar til uppskotið í fjórðu syftu eru tær somu a., b., c. og d. - sum eru nevndar undir brøylingunum í uppskotinum í fyrstu - triðju syftu.

Minnilutin (Johan Simonsen og Hemming Jespersen) setur fram niðanfyri stalandi uppskot til lögtingslóg um minstulímadlön verkamanna.

Minnilutin (S. Petersen) setur fram uppskot um brøyling í lögtingslóg nr. 33, 24. mai 1960 um arbeðssósemju.

Minnilutin (Hákon Djurhuus) førir fram:

23. mai 1960 varð á lögtingi samtykt lóg um arbeðssósemju at galda í 2 ár.

Henda lóg setti somu løn fyri sama arbeði fyri allar felagsbundnar arbeðarar í Føroyum.

Aftaná at lógin er vorðin lýst, hevur Føroya arbeðarafelag sent tinginum lógina aftur og sagt frá, at felagið ikki kennur seg bundið av hesari lóg.

Føroya javnaðarflokkur hevur síðani reist málið av nýggjum á tingi og hevur sett brøylingaruppskot í málinum í fyra syftum.

Grundin til, at málið aftur er komið á ting, er hon, at Føroya arbeðarafelag ikki heldur, at lógin gevur arbeðarunum eina rættvísa løn.

Fólkaflokksins grundsjónarmið viðvíkjandi lønarligum arbeðssósemjum er, at hitt almenna ikki eigur at skerja vinnufelaganna rætt til sjálvi at gera sínar lønarsáttmálar.

Higartil hevur hesin rættur verið hildin heilagur av vinnufelagsrørslunum í vesturheiminum, og hava tær samsini arbeðarar sum arbeðsgevarar, viljað hildið lóggávvaldið hurtur frá hesum rætti.

Annarsleiðis hevur verið og er í eysturheiminum, har hitt almenna eigur alla framleiðslu og tí sjálvandi ásetur allar lønir.

Viðvíkjandi tí arbeðssósemju, ið var til viðgerðar á tingi í mai í ár er at siga, at lögmaður tók málið úr hondum semingsstovnsins, áðrenn málið yvirhövur var búgvið til tingviðgerð, tað vil siga, áðrenn semingsstovnurin hevði sett fram nakað semingsuppskot.

Tá fólkaflokkurin kortini var teirra millum, ið atkvøddi fyri einum av uppskotinum, var tað tí, at hetta lógaruppskot hvíldi á einum lønarsáttmála, ið var fingin í lag undir frlari samráðing og tí lógaruppskotið setti eins lønir fyri allar felagsbundnar arbeðarar í Føroyum fyri sama arbeði.

Henda stóðutakan tá vil tí undir ongum umstøðum siga, at fólk-

Flokkurin við lóg vil binda arbeidarar til eina órættvísa lön ella órættvíst lönarlag.

Tí setur flokkurin fram uppskot um, at lögtingslóg nr. 33, 24. mai 1960 um arbeidsósemlu fer í gildi.

Minnilutin (Johan Poulsen og Trygve Samuelson) skal viðmerkja, at lögtingslóg nr. 33, 24. mai 1960 er lögliga samtykt og lýst at galda til 1. mai 1962 og setur tí onki uppskot fram.

U p p s k o t frá

minnilutanum (P. M. Dam):

Lögtingið samtykkir í fyrstu sýftu tað av Føroya javnaðarflokki í skrivni 20 juli 1960 í fyrstu sýftu framsetta lógaruppskot um minsta-mark fyri lön arbeidaranna við hesum broytingum:

1) § 1 verður at orða soleiðis:

1. stk. Arbejds- og lønarsáttmáli, sum í dag er í gildi Havnar arbeidsmannafelag og Føroya arbeidsgevarafelag í millum verður við teimum í 2. stk. tilskilaðu uppiskoytum at galda fyri allar arbeidarar í Føroyum uttan, har, ið arbejds- og lønarsáttmáli er í gildi, ella av fríum vilja verður gjørdur felaga millum, ið soleiðis at ongin tímalön fyri menn yvir 17 ár fer niður um kr. 4,44 og soleiðis, at um onnur feløg undan 1. mai 1960 høvdu hægri lön og aðrar fyrirminir enn her er skotið til, verður tað ikki broytt.

2. stk. U p p i s k o y t i:

a) Sunna- og havgidagsarbeidi arbeidsmanna er einans løyvt har vandi er fyri, at virði í samband við framleiðslu landsins kunnur fara fyri skeyti.

b) Tá arbeidsfólk eftir tilsögn møta til arbeidis og arbeidi ikki verður útint, skulu tey hava lön fyri 2 tímar ella

1) § 1 formuleres saaledes:

1. stk. Den gældende arbejds- og lønoverenskomst mellem Havnar arbeidsmannafelag og Føroya arbeidsgevarafelag bliver med de i stk. 2 omhandlede tilføjelser sat i kraft for alle arbejdere paa Færøerne medmindre en arbejds- og lønoverenskomst er i kraft eller indgaas mellem foreningerne, dog saaledes at ingen timelön for mænd over 17 aar maa være lavere end kr. 4,44 og saaledes at hvis andre arbejderforeninger inden 1. maj 1960 havde højere lön og andre fordele end her omtalt, ændres dette ikke.

2. stk. Tillæg:

a) Søn- og helligdagsarbejde for arbejdere er kun tilladt i de tilfælde, hvor der er fare for, at værdier i forbindelse med landets produktion ellers vil gaa til grunde.

b) Naar arbejdere efter anmodning møder til arbejde, og arbejdet ikke bliver udført, har de ret til

um arbeiði byrjar aftaná eina ásetta tíð, skulu tey hava lön fyrri ta tíð, tey hava bíðað. Undantíkið er fast dagleiðararbeiði, tá veðurlag ella óhapp forða.

- c) Arbeðslönir verða at gjalda einaferð um vikuna. Við útgjaldingini skal viku seðil fylgja við.
- d) Um arbeiðslólk kemur til sknða undir arbeiði, og tað kann prógvast við læknaváttan, at tey eru óarbeiðsför, verða 2 vikulönir goldnar teimum við helvt av arbeiðsgevarar- og helvt av arbeiðara- ella kvinnufelag.

3. stk. Har, ið arbeiðarafeløg áður hava gjørt sáttmála vegna handverkarar, verður handverkaralönin ikki at fara undir ta hægstu handverkara-lönnina, sum er í gildi í Føroyum í dag.

- 2) Í § 3 verður aftaná orðini «fara úr gildi» skoytt uppi: «tó so har henda lögtingslóg veitir arbeiðarunum hægri lön ella aðrar fyrimunir saman- hildið við sáttmálan millum Havnar arbeiðsmannafelag og Føroya arbeiðsgevarafelag verður lögtingslógin í gildi á hesum økjum.»

lön í 2 timer, eller saa- fremt arbejdet begynder efter et nærmere fastsat tidspunkt har de ret til lön for det tidspunkt, de har ventet. Endtaket er dog fast daglejerarbejdere naar vejret eller uheld hindrer arbejdets udførelse.

- c) Arbejdslønninger udbetales en gang om ugen. Ved udbetalingen skal ugeseddel følge med.
- d) Saaframt arbejdere kommer til skade under arbejdet og det ved lægeat- test kan bevises, at de er uarbejdsdyglige, betales to ugelønninger med halvde- len af arbejdsgiveren og den anden halvdel af ar- bejds- eller arbejdskvinde- foreningen.

3. stk: Hvor arbejdsforen- inger tidligere har indgaaet overenskomst for haandvær- kerne, maa haandværkerlön- nen ikke være under den høj- este haandværkerlön, der er i kraft paa Færøerne i dag.

- 2) I § 3 efter ordene «sættes ud af kraft» tilføjes: «dog saa- ledes at i de tilfælde, hvor denne lagtingslov yder ar- bejdere højere lön eller andre fordele sammenholdt med o- verenskomsten mellem Havn- ar arbeiðsmannafelag og Fø- roya arbeiðsgevarafelag for- bliver lagtingsloven i kraft for disse omraader.»

Lögtingið samtykkir í aðru syftu tað av Føroya javnaðarflokki í skriv frá 20. juli 1960 í aðru syftu fransetta lógaruppskot við sumu broytingum sum til uppskotið í fyrstu syftu.

Løgtingið samtykkir í triðju syftu, tað av Føroya javnaðarflokki í skrivi frá 20. juli 1960 í triðju syftu framsetta lógaruppskot við somu broytingum sum til uppskotið í fyrstu syftu.

Løgtingið samtykkir í fjórðu syftu tað av Føroya javnaðarflokki í skrivi frá 20. juli 1960 framsetta lógaruppskot við hesum broytingum:

Aftaná punkt 3) í § 1 verður skoytt uppí sum nýtt punkt 4):

a) Sunnu- og halgidagsarbeiði arbeiðsmanna er einans loyvt, har vandi er fyri, at virði í samband við framleiðslu land síns kunnu fara fyri skeyti.

b) Tá arbeiðsfólk eftir tilsógn mola til arbeiðis og arbeiði ikki verður útint, skulu tey hava lön fyri 2 tímar ella um arbeiði byrjar aftaná eina ásetta tíð, skulu tey hava lön fyri ta tíð, tey hava biðað. Undantikið er fast dagleiðara-arbeiði, tá veðurlag ella óhapp forða.

e) Uppískoyti til § 12 aftaná «galdandi lóg» «einaferð um vikuna. Við útgjaldingini skal vikuseðil fylgja við.»

d) Um arbeiðsfólk kemur til skaða undir arbeiði, og tað kann prógvast við læknavátlan, at tey eru óarbeiðsför verða 2 vikulönir goldnar teimum við helvt um helvt av arbeiðsgevara- og arbeiðara- ella kvinnufelag.

Efter punkt 3) i § 1 tilføjes som nyt punkt 4):

a) Søn- og helligdagsarbejde for arbejdere er kun tilladt i de tilfælde, hvor der er fare for, at værdier i forbindelse med landets produktion ellers vil gaa til grunde.

b) Naar arbejdere efter anmodning møder til arbejde, og arbejdet ikke bliver udført, har de ret til løn i 2 timer, eller saafremt arbejdet begynder efter et nærmere fastsat tidspunkt har de ret til løn for det tidspunkt, de har ventet. Undtaget er dog fast daglejerarbejdere naar vejret eller uheld hindrer arbejdets udførelse.

c) Efter ordene «gældende lov» i § 12 tilføjes: «en gang om ugen. Ved udbetalingen skal ugeseddel følge med.

d) Saafremt arbejdere kommer til skade under arbejdet og det ved lægeattest kan bevises, at de er arbejdsdygtige, betales to ugelønninger med halvdelen af arbejdsgiveren og den anden halvdel af arbejds- eller arbejdskvindekvindeforeningen.

Frá minnilutanum (Johan Simonsen og Hemming Jespersen):

U p p s k o t
til

lögtingslóg um minstafímalön
verkamanna.

lagtingslov om minimumstimelön
for arbejdere.

§ 1.

Minstafímalön verkamanna má
ongu tíð koma niður um lívikost-
naðin eftir pristalinum dividerað
við ársvinnufímatálinum 2432 —
svarar til pristal fyrri júlí árs-
fjórðing 1960 til fímalön kr. 1,48.

§ 2.

Minstafímalön handverkara
verður 50 öyrur hægri enn lönin
eftir § 1.

§ 3.

Goldin verður sama lön fyrri
somu vinnu.

§ 4.

Henda lóg kemur í gildi beinan
vegin. Samliðis fer úr gildi lög-
tingslóg nr. 33 frá 24. maí 1960
um arbeidsósemju.

Frá minnilutanum (S. Petersen):

U p p s k o t
til

lögtingslóg um broyting í lög-
tingslóg nr. 33, 24. maí 1960
um arbeidsósemju.

lagtingslov om ændring i lag-
tingslov nr. 33 af 24. maj 1960
om arbejdsstridigheder.

§ 1.

Í lögtingslóg nr. 33, 24. maí
1960 um arbeidsósemju verða
gjörðar hesar broytingar:

1) § 2 verður orðað soleiðis:

1. stk. Sumu- og halgidags-
arbeiði arbeiðsmanna er ein-
ans loyvt har vandt er fyrri, at
virði i samband við fram-
leiðslu landsins kunnu fara

§ 1.

Í lagtingslov nr. 33 af 24. maj
1960 om arbejdsstridigheder fore-
tages følgende ændringer:

1) § 2 formuleres saaledes:

1. stk. Søn- og helligdags-
arbejde for arbejdere er kun
tilladt i de tilfælde, hvor der
er fare for, at værdier i for-
bindelse med landets produk-

fyrir skeyti.

Stk. 2. Tá arbeiðsfólk eftir fílsögn móla til arbeiðis og arbeiði ekki verður útínt, skulu tey hava lön fyrri 2 tímar ella um arbeiði byrjar allan eina ásetta tíð, skulu tey hava lön fyrri ta tíð, tey hava biðað. Undantikið er fast dagleiðara-arbeiði, tá veðurlag ella óhapp forða.

Stk. 3. Arbeiðslönir verða at gjalda eina ferð um vikuna. Við útgjaldingini skal vikuseðil fylgja við.

Stk. 4. Um arbeiðsfólk kemur til skaða undir arbeiði, og tað kann prógvast við læknaváttan, at tey eru óarbeiðsför, verða 2 vikulönir goldnar teimum við helvt av arbeiðsgevara- og arbeiðara- ella kvinnufelag.

2) Núverandi § 2 verður § 3.

§ 2.

Henda löglingslóg kemur í gildi beinanvegin.

U p p s k o t frá

minnilutanum (Hákon Djurhuus):

Löglingslóg um broyting í löglingslóg nr. 33 frá 24. mai 1960 um arbeiðsósemju.

§ 1.

Löglingslóg nr. 33 frá 24. mai 1960 um arbeiðsósemju fer úr gildi.

tion ellers vil gaa til grunde.

Stk. 2. Naar arbejdere efter anmodning møder til arbejde, og arbejdet ikke bliver udført, har de ret til løn i 2 timer, eller saafremt arbejdet begynder efter et nærmere fastsat tidspunkt har de ret til løn for det tidspunkt, de har ventet. Undtaget er dog fast daglejerarbejdere naar vejret eller uheld hindrer arbejdets udførelse.

Stk. 3. Arbejdelønninger udbetales en gang om ugen. Ved udbetalingen skal ugeseddel følge med.

Stk. 4. Saafremt arbejdere kommer til skade under arbejdet og det ved kegeattest kan bevises, at de er uarbejdsdygtige, betales to ugelønninger med halvdelen af arbejdsgiveren og den anden halvdel af arbejds- eller arbejdskvindeforeningen.

2) Nuværende § 2 bliver § 3.

§ 2.

Denne lagtingslov træder straks i kraft.

Lagtingslov om ændring i lagtingslov nr. 33 af 24. mai 1960 om arbejdsstridigheder

§ 1.

Lagtingslov nr. 33 af 24. maj 1960 om arbejdsstridigheder opheves.

§ 2.

Þenda lóg kemur í gildi beinan vegin.

§ 2.

Denne lagtingslov træder i kraft straks.

2. og 3. viðgerð 9. august 1960.

Minnilutauppskot (H. Djurhuus) fall 5-0.

Minnilutauppskot (J. Simonsen og H. Jespersen) fall 11-0.

Minnilutauppskot (P. M. Dam) I-II og III fall 13-0.

Minnilutauppskot (P. M. Dam) IV fall 12-0.

Minnilutauppskot (S. Petersen) samtykt 17-0.

6. Lönir hjá tænaðumönnum og starvsmönnum.

Ár 1960, 30. juli legði lögmaður fram soljóðandi

UPPSKOT

til

Lögtingslóg um broyting í lönarskipan hjá landsins tænaðumönnum v. m.

lagtingslov om ændring i lønningsforholdene for landets tjenestemænd m. v.

§ 1.

I lögtingslóg nr. 16, 28. marts 1949 um lön tænaðumanna landsins verða hesar broytingar gjördar:

1. Tær í §§ 1 til og við 13 tilskilnaðu lönir fara úr gildi.
2. Landsstýrið verður heimilað at seta og dýrtíðarviðgera lönir tænaðumanna eftir reglum í lóg nr. 154 frá 7. juni 1958, smbr. serliga §§ 81, 87 og 119. Hægsti lönarklassi verður 27. Annað starvsfólk landsins

§ 1.

I lagtingslov nr. 16, 28. marts 1949 om lønning for landets tjenestemænd foretages følgende ændringer:

1. De i §§ 1 til og med 13 anførte lønninger ophæves.
2. Landsstyret bemyndiges til at ansætte og dýrtidsregulere tjenestemændenes lønninger i overensstemmelse med reglerne i lov nr. 154 af 7. juni 1958, jfr. særlig §§ 81, 87 og 119. Højeste lønningsklasse bliver 27. Lan-

kann verða lönt eftir somu reglum sum í 1. punktum tilskilað ella eftir sáttmála góðkendur av fíggjarnevndini.

3. Avgerð landsstýrisins eftir hvørjum lønarklassa viðkomandi verður at løna er endalig.

§ 2.

Henda lögtingslóg fær gildi frá 1. apríl 1959.

dets funktionærer kan lønnes efter samme regler som anført i 1. punktum eller efter overenskomst godkendt af finansudvalget.

3. Landsstyrets afgørelse om indplacering i lønningsklasse er endelig.

§ 2.

Denne lagtingslov faar gyldighed fra 1. april 1959.

VIÐMERKINGAR:

Í seinastu lögtingssetu snbr. lögtingsmál nr. 79/1959 legði landsstýrið fram uppskot um, at løur tænaðumanna og starvsmanna landsins finga tær ábøtur, ið aðrir tænaðumenn undir ríkinum, sjúkúsumum og fólkskúlanum hava fingið og fáa.

Hetta uppskot var ikki samtykt.

Síðani hevur landsstýrið frá starvsmannafelagnum og eisini Danmarks Magisterforening fingið skriv dagfest 21. og 18. mai 1960, ið eftir landsstýrisins hugsan ger tað neyðugt, at málið sum skjólast verður tikið upp aftur til viðgerðar. Eisini víst til skriv dagfest 14. juli 1960 frá Dansk Ingeniørforenings Forbund.

STARVSMANNAFELAGIÐ

Tórshavn, 21. mai 1960.

Í framhald av brævi dagfest 19. mai í ár, ið felagsformaðurin fekk lögmanni til handar sama dag, verður sagt frá, at felagsnevndin viðvíkjandi pkt. 1 í fundarsamtyktini samauðer nevnda bræv vil hava vátan frá lögmanni og/ella landsstýri.

at landsstýrið viðvíkjandi hesum partinum av fundarsamtyktini leggur fyri tinkið uppskot um útvegan av heimild frá tinginum, nú tinkið er saman, til at gera sáttmála við felagið um lønarviðurskiftini hjá starvsfólki í almennari tenastu, tó soleiðis, at um tað verður hikið nóg mikið at útvega slíka heimild frá fíggjarnevndini, at hetta so verður gjørt nú, og

at landsstýrið samfundis leggur fram á ting uppskot til lögtingslóg um løur tænaðumanna landsins, ið miðar imóti, at hesir fáa somu lønar-sömndir, sum ríkisins tænaðumenn í Føroyum hava fingið.

So státt skjýtur felagið upp, at möguligt uppskot at leggja fyri lögtingið til samtyktar nú, verður orðað soleiðis:

«1. Tingið heimilar landsstýrinum at gera sáttmála við starvsmannafelagið um lønar- og selanarviðurskifti starvsmanna í stovnum undir lögtinginum.

II. UPPSKOT

tíl broyting í lögtingslóg nr. 16 frá 28/3 1949 um løn tænastrumanna landsins.

1. Tær í §§ 1 til og við 13 tilskiladu lønir fara úr gildi.
2. Landsstýrinum verður heimilað at seta og dyrtíðarviðgera lønir tænastrumanna landsins eftir reglunum í lóg nr. 154 frá 7/6 1958 samanber serliga §§ 84, 87, 119 og 125, og soleiðis at teir fáa somu løn og tillegg sum ríkisins tænastrumenn í Føroyum.

FORSLAG

tíl ændringar í lagtingslóg nr. 16 af 28/3 1949 om lønning for landets tjenestemænd.

1. De i §§ 1 til og med 13 anførte lønninger ophæves.
2. Landsstyret bemyndiges til at ansætte og dyrtidsregulere landets tjenestemænds lønninger i overensstemmelse med reglerne i lov nr. 154 af 7/6 1958, jfr. §§ 84, 87, 119 og 125, og saaledes at de faar samme løn og tillæg som rigets tjenestemænd paa Færøerne.»

Í eintak av hesum brævi er flýggjað flýggjarnævndarformanninum og lögtingsmonnum, og roknað felagið við, at málið verður viðgjört av flýggjarnævndini í dag og síðani — í tann mun neyðugt er — lagt fyrri lögtingið í kvöld.

Dansk Magisterforening

Köbenhavn Ø, den 18. maj 1960.

Til Landsstyret Tórshavn.

Med telegram af 30. april d. aa. tillod Dansk Magisterforening sig at give udtryk for sin misbilligelse af, at reguleringen af lønningerne for de af foreningens medlemmer, der er ansatte ved Lagtingets Studenterkursus, endnu ikke havde fundet sted. Foreningen tillod sig samtidig at stille en nærmere skriftlig redegørelse i udsigt.

Efter hvad Dansk Magisterforening har faaet oplyst, er lærerne ved Lagtingets Studenterkursus ansatte udelukkende under Landsstyret, ligesom udgifterne til deres lønninger helt afholdes af Landsstyret.

Med lov nr. 154 af 7. juni 1958 ændredes lønninger og andre forhold for danske statstjenestemænd og hermed ogsaa for magistre ansatte i gymnasieskolen. Disse ændringer blev strax gennemført ogsaa ved kommunale og private gymnasier. I alle tilfælde med virkning fra 1. april 1958. En tilsvarende regulering har fundet sted for store grupper af tjenestemænd i Færøerne. Saaledes fik folkeskolens lærere med virkning fra 1. april 1959 reguleret deres lønninger i efteråret 1959, saa at de blev bragt paa højde med tilsvarende danske lønninger.

Set paa denne baggrund maa den forhaling, der er sket med ordningen af lønforholdene for foreningens medlemmer ved Lagtingets Studenterkursus forekomme Dansk Magisterforening ganske urimelig. Hvilke motiver, Landsstyret maatte have til denne forhaling, er foreningen ubekendt, men det forekommer paa forhånd usandsynligt, at ordningen af disse spørgsmaal skulle behøve at tage over to aar.

Dansk Magisterforening maa gaa ud fra, at det er Landsstyrets hensigt at opretholde Lagtingets Studenterkursus paa niveau svarende til en dansk gymnasieskole, hvad undervisningens kvalitet og omfang angaar. Dette maa imidlertid medføre en forpligtelse til ikke at stille magistrene ved kursus ringere end magistre ved danske gymnasieskoler. Som det sikkert vil være Landsstyret bekendt, er der en meget tydelig mangel paa magistre i gymnasieskolen og andre steder (et exemplar af Gymnasieskolens prognoseudvalgs indstilling af 8. marts 1960 vedlægges). Under indtryk af denne situation maa Dansk Magisterforening tilraade sine medlemmer ved Lagtingets Studenterkursus at søge arbejde i Danmark, saafremt deres lønforhold ikke bruges i orden snarest muligt paa en tilfredsstillende maade, ligesom man maa fraraade andre medlemmer at paatage sig arbejde ved samme kursus. Der kan efter foreningens opfattelse ikke herske tvivl om, at en tilfredsstillende ordning for magistre ansatte ved Lagtingets Studenterkursus maa stille dem lige med magistre ved danske gymnasieskoler i lønmæssig henseende med virkning fra 1. april 1958. Saafremt rent administrative årsager er til hinder, maa foreningen forvente en saadan regulering gennemført inden paabegyndelsen af det nye skoleaar i august 1960.

Under henvisning til ovenstaaende tillader foreningen sig at inødesse Landsstyrets skriftlige udtalelse i sagen.

DANSK INGENIÖRFORENINGENS FORBUND

Köbenhavn V., den 14. juli 1960.

Färöernes landsstyre, Tórshavn.

Vi er bekendt med, at spørgsmaalet om overførelse af landsstyrets tjenestemænd fra det for statstjenestemændene indtil 1/1 1958 gældende lønnings- og pensionssystem til et nyt system endnu er genstand for overvejelse i landsstyret og lagtinget.

Vi skal i den anledning henlede opmærksomheden paa, at et af vore medlemmer er ansat paa tjenestemandsvilkaar, nemlig landsingeniör, cand. polyt. M. H e l m s d a l, medens der ikke er særlige problemer for andre civilingeniörer, hvis vilkaar jo er overensstemmende med vor til enhver tid gældende aftale med finansministeriet om civilingeniörens ansættelsesforhold i statens tjeneste.

Landsingeniörembedet var som bekendt under den tidligere ordning placeret i en lønramme med begyndelseslön 7.800 kr., stigende hvert 5.

aar med 600 kr. til 9.000 kr., og efter 5 aar paa løntrinet 9.000 kr., stigende til 10.800 kr. samt efter yderligere 5 aar til slutlønnen 11.700 kr. Dertil kom dyrtidstillæg og andre tillæg samt pensionsordning efter samme regler som for statstjenestemænd paa Færøerne.

Denne specielt opbyggede lønramme var for slutlønnsens vedkommende identisk med den for amtsvejnspektører gældende, og det er vor opfattelse, at landsingeniørembedet fortsat mindst bør være normeret og lønnet paa samme maade som disse. Det maa jo erindres, at landsingeniørembedet i teknisk henseende er betydeligt mere omfattende end amtsvejnspektørembederne.

Med virkning fra 1/4 1958 er amtsraadenes lønnings- og pensionsvedlægter ændrede i alle henseender overensstemmende med statens lønningslov, altsaa baade med hensyn til lønninger, dyrtids- og overenskomstregulering, pensionsbidrag, pensionernes størrelse og beregning etc., etc., og samtidig er amtsvejnspektørerne — og forøvrigt ogsaa amtsraadssekretærerne — indplacerede i statens 28. lønklasse, nemlig med en begyndelsesløn paa 36.000 kr. og en slutløn, der opnaas efter 3 aars tjeneste, paa 39.000 kr. Indplacering er sket efter anciennitet, saaledes at slutløn opnaas efter ialt 3 aars ansættelse i stillingen.

Derudover har amtsvejnspektørerne opnaaet et bestillingstillæg, der ikke er pensionsgivende, paa 1.200 kr. aarligt + sædvanligt honorartillæg, der fra 1/4 1958 var 110 %, og som pr 1/4 1959 steg til 115 %. Tillægget oppebæres af alle, der ikke har foretrukket at bevare en eventuel adgang, som enkelte har haft, til direkte vederlag for saadan projektering, som amtsvejnspektoralet udfører vedrørende vej- og kloak-anlæg i de under amtet henhørende sognekommuner, men tillægget er ikke afhængigt af, om der har bestaaet en saadan ordning.

Vi skal henstille, at landsingeniør Helmsdals forhold nu bringes i overensstemmelse med disse alment gældende lønningsregler, hvilket altsaa vil sige, at hans lønning m. v. fra 1/4 1958 fastsættes til 39.000 kr. + stedtillæg 300 kr. og dyrtidstillæg, der fra 1/4 1959 har udgjort 936 kr. og fra 1/4 1960 1.404 kr. Herudover et bestillingstillæg paa 1.200 kr. + fra 1/4 1958 110 % og fra 1/4 1959 115 %.

En saadan lønning forudsætter naturligvis, at der ogsaa med hensyn til alle andre vilkaar, rettigheder og forpligtelser som hidtil er fuldstændig identitet mellem statstjenestemandsstillinger og tjenestemandsstillinger under landstyre, og at pensionsbidraget saaledes fastsættes til 4 % af tjenestemandslønningen + dyrtidstillæg og evt. senere overenskomstillæg, hvilket vil sige i tiden fra 1/1 1958 — 1/1 1959 kr. 1.560,00, fra 1/4 1959 — 1/4 1960 kr. 1.597,14 og fra 1/4 1960 kr. 1.616,16.

1. viðgerð 1. august og 6. august legði fíggjarnevndin fram soljóðandi

ÁLT

Landsstýrið legði málið fram á ting og varð tað við 1. viðgerð heint í fíggjarnevndina.

Málið hevur verið viðgjørt á tingi í vanligu tingsetuni 1959, men var tá ikki samtykt. Síðani hava verið samráðingar millum starvsmanna-felagið og landsstýrið, sum hevur givið starvsmannafelagnum tilsögn um, at málið vildi verða framlagt aftur á ólavsöku. Uppskot landsstýrisins er tað sama, sum tað, ið varð viðgjørt í vanligu tingsetuni 1959.

Nevndin er sámd um, at tað eigur at vera landsstýrið, sum hevur avgerðarrættin við setan av fólki, men at tað her hjá okkum eins og aðrar staðir vildi verið rætt, um ein lønarnevnd gav tilmæli bæði viðvíkjandi lønahæddini og innplacering og setur uppskot samsvarandi.

Nevndin heldur annars nú talan er um eina munandi lønhækking hjá tænaðum, at so eigur arbeiðstíðin eisini at vera fastlögð, og at hann, ið er lóntur eftir hesi lóg ikki samstundis kann hava annað starv --- undantök kunnu tó verða gjörd.

Poul Petersen ynskir at skila til:

Sum longu sagt í sama máli í vár (smbr. lögtingsmál nr. 79/1959: Lønir hjá landsins tænaðum) er flokkurin imóti í spurninginum um almenn lønarviðurskiftir at viðgera hvørja starvsgrein sær, men at øll almenn lønarviðurskiftir koma til viðgerðar undir einum, antin tey so eru undir felagsmálum ella sermálum. Einn grundin til ein tilíkan ójavnna millum felagsmálini og sermálini í lötuni er, at vit hava onga føroysku tænaðumalóg og til hennara eina føroyska normeringaslóg fyri allar tænaðumenn og eina lønarreglugerð fyri alt starvsfólk í almennari tænaðu.

Tað er tørvur á at fáa eina tilíka lóggávu sum fyrisetur eitt lønarlag, sum hóskar viðurskiftunum í landinum.

Sum nú er hava felagsmálini trýst lønarlagið so upp, at stórir missmunur má sigast at vera millum lønir undir felagsmálum og sermálum yvirhøvur, og spurningurin sum hann nú liggur fyri er at javna henda missmun soleiðis, at landsins egnu tænaðumenn og starvsfólk fáa somu sömdir sum tænaðumenn og starvsfólk undir felagsmálunum.

Meirihutin (J. Fr. Óregaard, Sámal Petersen, Poul Petersen, Andr. Djurhuus og Johan M. Fr. Poulsen) mælir til at samtykkja uppskot landsstýrisins við hesi broyting:

1. § 1, stk. 3 verður orðað soleiðis:

Landsstýrið tekur avgerð eftir hvørjum lønarklassa viðkomandi verður at løna eftir tilráðing frá 5 manna løarnevnd, sum lögtingið setur.

Landsstýrisins avgerð er endalig.

Landsstyret træffet afgørelse om indplacering i lønningsklasse efter indstilling fra et 5 mands lønningsudvalg, som lagtinget vælger.

Landsstyrets afgørelse er endelig.

Frá allari nevndinni:

- II. Hann, ið verður löntur eftir hesi lóg, má ikki hava annað lónað arbeiði. Undir serstökum umstøðum kann tó undantak verða gjørt frá hesum reglum, um liggjarnevndin og landsstýrið samtykkja tað. Slík undantök mugu altíð kunnigerast tinginum.
- III. Tann dagliga arbeiðstíðin er fyri tann, ið er löntur eftir hesi lóg, so vítt tað er gjørligt, samanhangandi.

og Minnilutaálit (frá S. Joensen og E. Patursson):

Minnilutin (Sigurður Joensen og Erlendur Patursson) mæltir frá at samtykkja uppskot landsstýrisins og meirilutans.

Soleiðis sum inntökuviðurskifti fólksins eru í dag, má tað haldast vera óráð at fara at hækka lönir hinna hægst löntu tænastu- og starvsfólka. Og so høgar hesar lönir nú eru, má slík hækking eisini haldast vera óneyðug. Hinvegin heldur minnilutin, at lönarhækking hjá teim lægst löntu eigur at umhugsast og viðgerast. Minnilutin kann tó als ikki góðtaka, at slík lönarhækking verður samtykt eftir fyriskipanum og hóttanum frá útlendskum lagfelögum ella eftir lönarlógum í einumhvörjum øðrum landi. Uppskot um nýggja lönarskipan eigur at koma frá tinginum og setur tí minnilutin fram uppskot um at sett verður 5 manna millumtinganevnd til at viðgera málið.

UPPSKOT

Tingið velur 5 manna millumtinganevnd við teirri uppgávu at kanna lönarviðurskifti hjá øllum tænastu- og starvsfólki hins almennu og til at gera uppskot um lönar- og starvsviðurskifti teirra.

Uppskot nevndarinnar eiga at verða lögð fyri komandi vetrarþingi.

2. og 3. viðgerð 9. august 1960.

Formaðurin legði fram soljóðandi

Broytingaruppskot (frá J. P. Davidsen o. fl.):

Sum nýtt punkt IV:

Tingið setur 5-mannda nevnd at viðgera allar starvs- og tænastufólkalönir, sum liggja undir kr. 16.000.--.

Nevndaravgerðin verður at góðkenna av landsstýrinum og liggjarnevndini.

Formaðurin setti minnilutauppskotið frá S. Joensen og E. Patursson undir atkvøðu við navnakalli:

Ja alkvøddi: Poul Petersen, Niels Holm Jacobsen, Knút Wang, Hákon Djarhuus, Johan Simonsen, J. P. Davidsen, Vilhelm Nielsen,

Frederik Hansen, P. M. Dam, Poul J. Olsen, Jógvan Høgnesen, Sigurð Joensen, Erlendur Patursson, Hannus við Høgadalsá, Hemming Jespersen, Haldor Hansen og J. F. Øregaard.

A t k v ö d d u i k k i : J. Lindenskov, Jens Chr. Olsen, J. H. Danbjørg, Samuel Petersen, Marius Johannesen, Trygve Samuelson, Leon Joensen, Andreas Djurhaus, Johan Poulsen, Hans Iversen, Dion Nolsøe, Kjartan Mohr og Kr. Djurhaus.

Uppskotið samtykt 17-0.

Uppskotið frá nevndini og broytingaruppskotið frá J. P. Davidsen o.fl. vóru so stutt burturdøttin.

7. Nýggj skúlastípan fyri Føroyar.

Ár 1960, 8. august legði N. Winther Poulsen landsstýrismaður fram soljóðandi framlöguskriv:

Landsstýrið loyvir sær at leggja fyri tingið uppskot frá 12-manna-nevnd vald av Føroya skúlastjórn um nýggja skúlastípan fyri Føroyar og loyvir sær at vísa til uppskotini og viðmerkingarnar í máliðum.

1. viðgerð 16. januar 1961 og 18. apríl legði skúlastjórnin fram soljóðandi

Á H H

Málið varð lagt fram av landsstýrinum 8. august 1960, men kom ikki til 1. viðgerð fyrr enn 16. januar 1961. Tá varð tað eftir drúgvum orðadrátt beint í serliga 5-manna nevnd.

Landsstýrið vísir í sínum framlöguskrivi til uppskot og viðmerkingar frá 12-manna nevnd, sum Føroya skúlastjórn 25. februar 1959 samtykti at seta til at viðgera spurningin um nýskipan av skúlastípinum í Føroyum. Hesi uppskot og viðmerkingar eru skipað í drúgvu bók, kallað Betenkning afgivet af den af Færøernes skoledirektion nedsatte kommission til udarbejdelse af forslag til en ny skoleordning for Færøerne, og nevndin hevur rættiliga gjølla viðgjört hetta tillfar, sum er í tveimum pørtum, við tað at 12-manna nevndin býtti seg í ein meirluta við 11 limum og við 1 limi einsamallum í minniluta.

Meirlutin í nevndini er samdur um at mæla tinginum til at sam-

tykkja meirlutauppskotið við nøkrum smávegis rættlingum og einstökum broytingum.

Í 12. § í uppskotinum verður skotið upp, at øll skúlabørn fáa ókeypis skúlaamboð fyri kommununnar rokning.

Nevndin hevur vent sær til Z. Sørensen, skúlastjóra, og spurt hann, hvørjar útreiðslur fara at standast av hesum viðvíkjandi kommunuskúlanum í Havn, og svarar hann, at í 5. flokki í kommunuskúlanum, sum hann metir sum miðalflokk viðvíkjandi nýtslu av skúlaamboðum, er henda útreiðsla okkurt um 118 krónur upp á barnið (sí hjálagda skjal). Hetta man fara at tykjast tung byrða hjá flestu kommunum, men hin vegin hava øll børn eftir uppskotinum undirvísingarskyldu og skulu so stutt hava alt uppá at halda, sum skúlin krevur. Tey, sum so ikki hava ráð, eiga kortini at fáa amboðini ókeypis, og nevndin mælir til, at givið verður kommunustýranum friar hendur í so máta.

Skúlakommissiónirnar við bygðaskúlarnar hava higartil verið valdar beinleiðis av fólkinum, um somu tíð, sum val av sóknarstýri fer fram, meðan hetta nýggja uppskotið í 45. §, 2. stk. mælir til, at sóknarstýrin velja skúlakommissjónirnar, eins og gjørt hevur verið higartil í Tórshavn.

Nevndin mælir til, at hetta verður óbroytt sum higartil, og eins fyri alt landi.

Í 58. § verður sagt um setan av landsskúlaráðgevara, at hann, ið settur verður, skal hava arbeitt eitt áramál við fólkskúlan í Føroyum ella Danmark. Nevndin heldur tað fyrst og fremst vera neyðugt, at hesin kennir føroyska skúlan til lýtar, sjálvt um hon ásannar, at tað hevur stóran týdning, at hann eisini er vel kunnigur við skúlaskapin uttan fyri Føroyar.

Ein minniluti (Knút Wang) ynskir at skila til:

Tað er ikki í dag á tingi minniluti fyri eini víttgangandi broyting av skúlanum, so hann verður burtur av føroyskur. Minnilutin hevur tí heldur valt at fáa ávirkan á tað meirlutauppskot, sum liggur fyri og er fyri so vítt samdur við meirilutan um tey broytingaruppskot, sum eru sett fram. Minnilutin kundi hugsað sær, at samansetingin av skúlastjórnini varð broytt soleiðis, at ein komandi landsskúlastjóri verður formaður stjórnarinnar í staðin fyri ríkisamboðsmannin, men minnilutin leggur í hesum føri meira dent á at ein landsskúlastjóri verður settur, og vísir minnilutin til tað, sum ein limur av 12-manna nevndini, Martin Holm, yvirlærari, hevur ført fram hesum viðvíkjandi, at hvussu góðir teir skiftandi ríkisamboðsmenn og skrivstovustjórar teirra kunnu vera, so er ikki møguligt at hava einu fasta yvirlæislu í føroysku skúlaskapi, uttan so at ein landsskúlastjóri verður settur, sum eisini, sum Martin Holm vísir á, kann taka sær av teim serligu føroysku skúlaøkjunum, sum studentaskúlanum. Tað kann her verða víst á, at í Grönlandi er serstakur landsskúlastjóri, sum eisini er limur av skúlastjórnini. Minnilutin viðgongur, at eftir uppskotinum er møguleiki fyri at seta ein landsskúlastjóra, men minnilutin kann bara styðja uppskot

meirilutans, um so er, at tað í § 54, stk. 3 ístaðin fyri «Der kan ansættes en skoledirektør» verður sett «Der ansættes en skoledirektør», og setur sami minniluti (Knút Wang) uppskot um hetta saman við formanni nevndarinnar Marius Johannesen.

Minnilutin (Hanus við Høgadalsá) flytir fram:

Tann 25. februar 1959 setti skúlastjórn Føroya nevnd til at gera uppskot til nýggja skúlaskipan í Føroyum. Í nevnd vóru 12 limir. Nevndin helt fyrsta fundin 28. mai 1959 og gjörði seg lidur — eftir 6 fundum — við virki sitt 25. februar 1960. — 8. august 1960 hevur landsstýrið lagt málið fyri Føroya lögting til umhugsunar.

Ellivu av nevndarlimunum tykjast at vera samdir um «Forslag til Lov om folkeskolen paa Færøerne», meðan ein limurin (frú Sigríð av Skarði Joensen) setur fram «uppskot til Lóg um barnaskúlan».

Tað hevur altíð verið og er floksins stóða, at skúlin eigur at vera føroyskur og bert føroyskur. — Fyri stórhundrað árum síðani maktaði Føroya fólk at vísa aftur eina útlendska skúlaskipan, og vit eiga at gera tað dyggiligari í 1961. Heimligur skúli er mannarættur, ið allar tjóðir — smáar sum stórar — eiga. Hesin rættur er nú skrásettur í al-tjóða samgonguni, tað sama hvør útreiðsturnar ber. — Minnilutin heldur, at fyrsta málsöki, ið var gjört føroyskt, átti at verið barnaskúlin. Nú er stundin komin, at Føroya lögting samtykkir at gera skúlan føroyskan og at farið verður undir fyrireikningar til at fremja hetta. Vi setur minnilutin uppskot fram samsvarandi hesum.

Skuldi tað kortini hent, at Føroya lögting ikki á hesum sinni samtykkir at gera skúlan føroyskan, til sermál, heldur minnilutin, at tað er ikki ilt at velja imillum hesi bæði uppskotini. Minnilutin tekur samsintur undir við sjónarmiðunum hjá Sigríð av Skarði Joensen, so sum hon hevur flutt tey fram í álitinum.

Tað er eitt afturstig um nú skúlaskipanin skal samtykkjast sum vanlig dansk lóg á danskum fólkatingi. Minnilutin mælir tí til, um so skal vera, at nýggja skipanin verður sett í verk við kunngerð.

Út frá hesum sjónarmiðunum loyvir ein meirilutin í nevndini (J. H. Danbjørg, H. Petersen, og M. Johannesen) sær at seta fram fylgjandi

U p p s k o t

Lögtingið samtykkir uppskot landsstýrisins við fylgjandi broytingum:

Í 4. §, 2. stk., 5. reglu verður «de stedlige dagblade» broytt til «de færøske aviser».

Í 12. § verður aftan á komma sett «kan efter kommunalbestyrelsen afgørelse».

Í 16. §, 1. stk., 4. reglu verður § 16 broytt til 15.

45. §, 2. stk. verður orðað soleiðis: Samtílig med valg af kommunalbestyrelse og efter samme regler som for dette vælges der for hver kommune en skolekommission, der efter kommunalbestyrelsens afgørelse kan bestaa af 3 eller 5 medlemmer. Valget gælder for 4 år.

I 58. §, 2. stk. verður punktum sett aftan á Færøerne og «eller i Danmark» verður strikað.

I 69. §, 1. stk. verður 1. punktum aftan á komma orðið soleiðis: «Samtidig med, at de førstkommande ordinære kommunevalg finder sted.»

UPPSKOT

frá

minnilutanum (K. Wang og Marius Johannesen):

I 54. §, 3. stk., 1. reglu verður orðið «kan» strikað.

U p p s k o t

frá

minnilutanum (Manus við Högadalsá):

I fyrstu syflu:

Føroya lögting samtykkir, at øll skúlaskipan landsins verður lögð undir føroyskt lóggávu- og umsitingarvald frá 1. apríl 1962.

Landsstýrinum verður álagt, í samstarvi við serstaka 5-manna nevnd, sum tingið velur hesa tingsetu, at gera allar neyðturvuligar fyrireikingar í sambandi við umskipanina og at gera uppskot til komandi skúlaskipan, sum lögð verður fyri tingið í seinasta lagi 1. januar 1962.

I aðru syflu:

Føroya lögting samtykkir, at nýggj skúlaskipan í Føroyum verður sett í verk við kunngerð eftir sjónarmiðunum í «Uppskot til Lóg um barnaskúlan».

2. viðgerð 20. apríl 1961.

Minnilutauppskot (H. v. Högadalsá) í fyrstu syflu var sett undir atkvøðu við navnakalli:

Ja atkvøddu: Poul Petersen, Niels Holm Jacobsen, K. Wang, H. Djurhuus, Johan Simonsen, Vilhelm Nielsen, Frederik Hansen, Jógván Høgnesen, Sigurð Joensen, Erlendur Patursson, H. v. Högadalsá og Hemming Jespersen.

Nei atkvøddi: J. P. Davidsen.

Atkvøddu ikki: J. Lindenskov, J. H. Danbjörg, Samuel Petersen, Marius Johannesen, Trygve Samuelsen, Leon Joensen, Andreas Djurhuus, Hilmar Petersen, Hans Iversen, Dion Nolsøe, Kr.

Djurhuus, P. M. Dam, Poul J. Olsen, Haldor Hansen, Reinhold Thomsen og J. F. Øregaard.

Burturstaðdur: Kjartan Mohr.

Uppskotið falt 12-1.

Minnilutauppskot (H. v. Högdalsá) í aðru syftu fall 12-0.

Broytingaruppskot frá K. Wang og M. Johannesen) fall 8-0.

Broytingaruppskot (frá meirilutanum) samtykt 17-0.

Uppskotið so broytt var sett undir atkvöðu við navnakall:

Ja á atkvöddu: J. Lindenskov, J. H. Danbjørg, Samuel Petersen, Marius Johannesen, Trygve Samuelson, Leon Joensen, Andreas Djurhuus, Hilmar Petersen, J. P. Davidsen, Hans Iversen, Dion Nolsøe, K. Djurhuus, P. M. Dam, Poul J. Olsen, Haldor Hansen, Reinhold Thomsen og J. F. Øregaard.

Nei á atkvöddu: Johan Simonsen, Vilhelm Nielsen, Kjartan Mohr, Frederik Hansen, Jógvan Høgnesen, Sigurð Joensen, Erlendur Patursson, Hannus við Högdalsá.

Atkvöddu ikki: Poul Petersen, Niels Holm Jacobsen, K. Wang, H. Djurhuus.

Uppskotið so broytt samtykt 17-9.

8. Veðhald av láni til Nes kommunu. til havnabygging.

Ár 1960, 6. august legði fíggingarnevndin fram soljóðandi

Nevndarátt

Í skrivi frá 30. juli 1960 hevur Nes sóknarstýri søkt tingið um veðhald av einum láni uppá kr. 1.875.000,— sum ættingin er at taka í Kreditforeningen af kommuner i Danmark.

Sóknarstýrið sendi inn umsókn um lán 30. april 1959, men hevur fingið svar, at ongin stóða verður tikin til umsóknina fyrr enn landskassans veðhald fyriliggur.

Eftir havnaættlanini eftir lögtingslóg nr. 56 frá 3. november 1959 hevur Nes kommuna fingið tilsögn um kr. 2.500.000,— til havnabygging í Runavík, at finansiera soleiðis, kr. 1.875.000,— úr kreditstovni og tær

fræntandi kr. 625.000, ætlar Kjøpmannan at læna úr føroyskum peningastovni.

Sóknarstýrið skilar til, at tað hevur søkt landsstýrið um loyvi til lánløkuna í skrivi frá 3. apríl og eisini um ábyrgd av láni, og tá samtykti tingið at geva landsstýrinum heimild at veðhalda fyri einum láni uppí kr. 450.000,— (smbr. lögtingslóg nr. 34 frá 13/5—1959).

Vísandi her til setur nevndin fram soljóðandi

U p p s k o t til

lögtingslóg um veðhald av láni til
Nes kommunu til havnarbygging.

lagtingslov om garanti for laan til
Nes kommune til havnebyggeri.

§ 1.

Landsstýrinum er heimilt landskassans vegna at veðhalda fyri láni upp í kr. 1.875.000,— til viðkingar av havni í Runavík, tá treytirnar fyri studningsveitingini eftir lögtingslóg nr. 56 frá 3. november 1958 eru loknar.

§ 2.

Henda lóg kemur í gildi beinanvegin og samstundis fer lögtingslóg nr. 34 frá 13. maj 1959 um ábyrgd av láni til Nes kommunu til havnebygging úr gildi.

2. viðgerð 8. og 3. viðgerð 9. august 1960.

Lógaruppskotið samtykt 27-0.

§ 1.

Landsstyret bemyndiges til paa landskassens vegne at garantere for laan indtil kr. 1.875.000,— til udvidelse af havneanlægget i Runavik, naar betingelserne for ydelse af tilskud er opfyldt i henhold til lagtingslov nr. 56 af 3. november 1958.

§ 2.

Denne lov træder i kraft straks og samtidig ophæves lagtingslov nr. 34 af 13. maj 1959 om garanti for laan til Næs sogns kommune til havnebyggeri.

9. Lánini til Arbejdernes Trawlerdrift a.m.b.a.

Ár 1961, 10. janúar lagði N. Winther Poulsen landsstýrismaður fram
soljóðandi

U p p s k o t
til
lögtingslóg
um
afturrínding av lánum hjá
Froðbiar sóknar kommunu.

§ 1.

Landskassin tekur uppá seg at
afturrínda rentir og avdrög av
eftirverandi parti av teimum lá-
num, sum veitt vórðu Froðbiar
sóknar kommunu av Statsanstal-
ten for livsforsikring og Arbejd-
ernes landsbank, København, upp-
runaliga 604.865,40 kr. til endur-
reising av Arbejdernes Trawler-
drift a.m.b.a., Tvöroyri og sum
landskassin veðheldur fyri samb.
lögtingslóg nr. 14 frá 18. mars
1952.

Tær rentir og avdráttir, sum
landskassin hevur lagt út fyri
hesi lán og sum kommunan ikki
hevur afturríndað, verða avskriv-
aðar yvir reknskap landskassans.

§ 2.

Henda lóg kemur í gildi beinan
vegin.

F o r s l a g
til
lagtingslov
om

tilbagebetaling af laan til
Froðbiar sóknar kommune.

§ 1.

Landskassen paatager sig be-
talingen af renter og afdrag af
resterende del af de laan, som
blev ydet Froðbiar sóknar kom-
mune af Statsanstalten for livs-
forsikring og Arbejdernes lands-
bank, København, oprindeligt store
tilsammen kr. 604.865,40 til rekon-
struktion af Arbejdernes Traw-
lerdrift a.m.b.a., Tvöroyri og
som landskassen garanterer i
behold til lagtingslov nr. 14 af
18. marts 1952.

De renter og afdrag, som lands-
kassen har udlagt for nævnte laan
og som kommunen ikke har re-
funderet, afskrives over lands-
kassens regnskab.

§ 2.

Denne lov træder straks i kraft.

VIÐMERKINGAR:

Í lögtingssetuni 1951/52 viðgjörði lögtingið málið um endurreising av
Arbejdernes Trawlerdrift a.m.b.a. á Tvöroyri og samtykti tingið tå, at
stuðla hesa fyrirköku við neyðugum lánum, um peningur knúdi fáast til
vega smbr. lögtingstíðindi 1951 bls. 236.

Beint um hetta mundi gekkst illa at úlvega pening og cyðnaðist at
enda at fáa lán úr Statsanstalten for livsforsikring og Arbejdernes

landsbank í Köbenhavn, tó soleiðis, at hesir stovnar vildu ikki lána beinleiðis til felagið men kravdi, at kommunan stóð sum lántakari og skuldi kommunan so lána peningin aftur til A. T. Fyri at kommunan kundi fáa lán varð kravt, at landskassin borgaði og fekk landsstýrið heimild til tess í lögtingslóg nr. 11 frá 18. mars 1952.

Hóast hesa hjálp eydnaðist ikki at halda felagið gangandi og fór tað á húsagang við tí úrsliti, at kommunan kom undir at afturrinda lánini.

Tá fíggjarligu viðurskiftini í kommununi versnaði, varð hon ikki før fyri at afturrinda lánini og kom landskassin tí sum veðhaldari at rinda gjöldini so hvørt tey fullu. Hóast samráðingar og áheitanir gekkst illa at fáa pening aftur frá kommununi.

Í 1956 kom málið aftur fyri á tingi og sökti kommunan tá um at landskassin tók yvir gjaldingina av helvtini av eftirverandi parti av lánum við rentum og at kommunan slapp undan helvtini av tí peningi, landskassin hevði lagt út fyri rentir og avdrög.

Løgtingið samtykti tá, at lata landskassan rinda helvtina av tí, ið eftir var av lánum og treyðaði, at kommunan gjörði sáttmála við landsstýrið um afturrinding av helvtini av tí, landskassin hevði lagt út.

Til og við 1. sept. 1957 hevði landskassin lagt út fyri kommununa og ikki fingið afturgoldið kr. 179.277,12.

Síðan henda skipan varð gjörd hevur kommunan rindað helvtina av gjöldunum pr. 1/3—57 og 1/9—57, men síðan tá bert afturrindað 12.108,51 kr. tann 23/8—58 og onki seinri soleiðis, at landskassin síðan 1/3—58 hevur lagt út og ikki fingið afturgoldið kr. 15.258,03.

Umfamt hesa skuld skyldar kommunan landskassanum á vanligari millumrokningsskoto kr. 106.326,30 og er hetta eina mest tær sosialu útreiðslurnar fyri fleiri ár. Upplýst kann verða, at hesar útreiðslur 1959/60 vóru um 35.000 kr.

Kommunan hevur nú sent lögtinginum umsókn daf. 1. aug. 1959, men ikki komið landsstýrinum í hendi fyrr enn 29. juni 1960 sum viðlagda fylgiskjal I.

Í samband við viðgerðina í lögtinginum í lögtingsmáli nr. 31/1954 hevði landsskrivstovan lagt við eina frágreiðing um málið og verður henda frágreiðing aftur nú viðlögd málinum sum skjal II.

Landsstýrið hevur fingið til vega ymsar upplýsingar um fíggjarligu viðurskiftini hjá kommununi og viðleggur fyribils roknskap pr. 31. des. 1959 fyri kommununa, havnalagið og «Carlu» og greiniligt yvirlit yvir lánini hjá kommununi. Í hesum yvirleti eru A.T. lánini ikki tikin við, men eru hesi nú: Arbejdernes landsbank kr. 216.795,00

Statsanstalten for livsforsikring kr. 218.289,60

Við kannan av málinum um tað tíðina, tá lánini vórðu tikin, framgongur skilliga, at kommunan bert av tilvild er komið inn sum skuldari fyri at lánini yvirhövur kundu útvegast, tí um landskassin tá hevði havt pening lókan, vildi kommunan als ikki verið komið uppi, men vildi landskassin tá havt tikið taplið hjá hesum felag eins og hjá fleiri øðrum.

Landsstýrið hefur nú viðgjört nýggja umsókn kommununnar um at landskassin einsamallur átekur sær at rinda restina av lánum og hevur tað samtykt at leggja málið fyri lögtingið við tilmæli, at landskassin tekur á seg at rinda restina av hesum lánum og at kommunan sleppur undan at afturrinda landskassanum tann pening, sum útlagdur er fyri nevnda lán og sum kommunan higar til ikki hevur afturgoldið.

Landsstýrið setur tí fram uppskot samsvarandi hesum.

N. Winther Poulsen,
landsstýrismaður.

/ J. Djurhuus.

Fylgiskjal 1.

1. august 1959.

Til Føroya lögtings, Tórshavn.

Í 1951 samtykti lögtingið at ganga í ábyrgd fyri einum láni frá Arbejdernes Landsbank og Statsanstalten for Livsforsikring, Keypmannahavn, við 250.000 kr. frá hvørjum lánistovni til at nýta sum víðari lán til Arbejdernes Trawlerdrift til úskipunar og endurreisingar felagsins sum tá var komið til frota.

Láneyvararnir vildu ikki lána nevnda pening uttan ígjøgnum Frøðbiar sóknar kommunu við veðhaldi frá lögtinginum. Sostatt gekk kommunan við til at taka hetta lán, tó so at tað skuldi verða afturgoldið av Arbejdernes Trawlerdrift. Men sum kunnugt kundi fyriløkan einans ganga nokur fá ár við hjálpi av hesum endurreisingarláni, sum vísti seg at vera ov lítið til tess at halda fram við rakstri felagsins. Virkið stöðgaði tí heilt, og kommunan kom undir at rinda lánið aftur, tó við seinni avgerð at landskassin skuldi rinda annan helmingin og kommunan annan.

Nú stendur so illa til her á staðnum virkisliga og fíggarliga, at kommunan er ikki før longur at rinda nakran lut av hesum láni. Meginparturin av hinum vinnandi fólkinum hevur gígið vinnudeyst higartil í ár. Fiskatækingin, sum fyrr gav so at siga alt arbeiði her á staðnum, hevur eingin verið em í hesum ári. Tilík broyting í viðurskiiftunum hevur lamt kommununtar fíggararmegi, so at líkindini til at rinda umrøddu lán eru at kalla eingi.

Orsakað av hesum viðurskiiftum vendir sóknarstýrið sær til hins háttvirða lögtings við umsókn um, at lögtingið tekur uppá seg at rinda til Arbejdernes Landsbank og Statsanstalten for Livsforsikring tað ið effir er at rinda av rentum og avdráttum av lánum frá hesum báðum stovnum.

Virðingarfyllt
FRØÐBIAR SÖKNARSTYRI
S. v.
O. Djurhuus. (sign.)

Fylgiskjal II.

Frágreiðing frá landsskrifstofunni dagf. 2/9-1954 viðvirkjandi umsókn frá Froðbiar sóknar kommunu, um at reula og andráttir av lánum til A.T. við landskassaveðhaldi verða bjóttir í helvt millum landskassan og kommununa.

Í skrivi 4. august 1951 sækir Froðbiar sóknarstýri um, at landsstýrið gongur við til eina skipan, hvareftir reula og andráttir av teimum lánum, sum lænt eru kommununi til endurreising av A.T. av Arbejdernes Landsbank og Statsanstalten for Livsforsikring, upprunaliga nominelt kr. 500.000,—, verða goldnar av landskassanum og kommununi við helvt til hvønn, um A.T. sjálvt ikki er ført fyri at rinda hesi gjöld. Kommunan motiverar hesa áheitan við, at tá ið A.T. á fyrsta sinni í 1951 sökti landskassan um saneringslån, varð svarað felagnum, at tað kundi fáa lån, um peningar var tókur. Peningur var tá ikki tókur, eftirsum tað bert eydnaðist landsstýrinum at læna 1 mill. kr. til saneringshjálp, hóast landsstýrið hevði heimild at læna 2 mill. kr. Felagið fekk tí ikki lån beinleiðis frá landskassanum, men fekk at vita, at um tað á annan hátt kundi fáa lån, vildi landskassin veðhalda. Av tekniskum grundum varð hetta lån skipað soleiðis, at tað varð lænt kommununi, sum so skuldi lata tað víðari til A.T. og treytað varð, at landskassin garanteraði. Sóknarstýrið viðgongur, at juridisk er kommunan bundin at rinda allt lánið aftur.

Juridisk er einki at ivast í, at landskassin, sum veðhaldari kann krevja aftur frá kommununi allt tað, hann rindar aftur í rentum og avdráttum av nevndu lánum. Landskassin hevur higartil lagt út um leið kr. 54.800. . Spurningurin er tó, um tað kann gevast kommununi viðhald í tí sjónarmiði, at tað bert er av tekniskum grundum, at lánið varð veitt henni, og at landskassin, um hann hevði pening tókan í síni lóð, hevði latið A.T. fengið lån, ella um hann ikki hevði pening tókan, so tó garanteraði fyri láni beinleiðis til A.T.

Av tí sum fyriliggur á landsskrifstofunni sæst ikki, at A.T. hevur fengið nakra beinleiðis lánilsögu, men í skrivi frá 10. august 1951 frá landsstýrinum til A.T., kunningjört fíggjarnevndini og vinnulánsgranninum verður m.a. sagt:

«Um fíggjarnevndin og vinnulánsgrannurin viðmæla, vil landsstýrið geva ábyrgd fyri láni, sum verður givið undir teytnum, sum landsstýrið og fíggjarnevndin góðtaka.»

Í lögtingsmáli nr. 59/1951: lån til Froðbiar kommunu, lögtingstiðindi 1951, bls. 236, verður í álitinum m.a. sagt:

«Principielt má tað eisini sigast at vera skeivt, at kommunan verður skotin inn sum eitt millumlið í einari slíkari lántöku (til A.T.), sum lögtingið, um illa skuldi gingist kemur at hava seinastu ábyrgd fyri. Kommunan, ið er ógvuliga skuldbundin frammamundan, eigur at verða hildin utanfyri eitt slíkt lån.»

«Eisini tað kann takast upp aftur, sum fyrr sagt, at kommunan í hesum málið eigur at verða hildin utanfyri.»

«Sum tað sæst í skjali til hetta mál, hevur tað almenna í nøkrum før-um hjálpt har fiskivinnan er komin í trupulleikar, og fyri tí partí av hesum felagsins rakstri, ið nemur við fiskiskap, trølgerð, fiskaturking o.a. er tað náttúrlígt, at tað almenna reyur at hjálpa.»

Og í uppskotinum stendur:

Tingið er sinnað til fiskivinnurakstur og til allan arbeidsskapandi rakstur A.T.s at átaka sær ta ábyrgd, ið neyðug er, undir álitandi um-skiping av felagnum og eftiransan.»

Orslitið, av hesi tingviðgerð varð, at landsstýrið varð biðið um at kanna fíggjarlignu stöðu felagsins gjølla, og síðani roknaði tingið við, at málið kom fyri aftur. Sum kunnugt kom málið fyri aftur, soleiðis at viðtikið er at veðhalda fyri láni til kommununa, og at hetta lán síðani verður latið til A.T.

Av tí sum fyriliggur framanundan seinastu tingviðgerð framgongur, at lögtingið, um fíggjarlignu viðurskifti felagsins vóru gjølla upplýst, ikki var óvilligt til at taka ábyrgd fyri láni heinleiðis til A.T.. Tað kann tí sigast at vera beint, tað sum sóknarstýrið førir fram, at kommunan var ikki komin upp í sum debitor, um ikki lángevagnarir høvdu freylað sær henda formin.

Út frá tí sum her er flutt fram - ikki út frá juridiskum grundum - og út frá fíggjarlignu umstöðum kommununnar verður mælt til, at lands-stýrið tekur til umhugsan at leggja fyri lögtingið tilomeli um, at lands-kassin og Frøðbiar sóknar kommunu rinda heyltina hvør av rentu og avdrátti av teimum untalaðu lánun, sum A.T. ikki sjálvt er ført fyri at rinda.

*L Á N Frøðbiar sóknar kommunu, «Cartus» og Trángisvágs haonar
pr. 1. januar og 22. juli 1960:*

Lántakari, nr. og stovnur	1/1-1960	23/7-1960	viðmerkingar.
K o m m u n a n :			
	Kr.	Kr.	
Færo Amts Sparekasse nr. 9022 (landskassaábyrgd)	93912,92	90.835,72	a'jour.
Færo Amts Sparekasse nr. 9058 (landskassaábyrgd)	9.750,00	9.000,00	a'jour.
Færo Amts Sparekasse nr. 9.555 (landskassaábyrgd)	27.000,00	25.500,00	a'jour.
Statslán viðv. kolarettindunum	60.000,00	55.000,00	a'jour.
Føroya Jarðargrunnur nr. 278	3.099,76	3.099,76	a'jour.
Føroya Jarðargrunnur (bulldozarin)	7.000,00	7.000,00	

Viðm.: Henda skuld átti at verið goldin av
vegastudningi. Seinast ið kommunan fekk
vegastudning (i 1955), vórðu goldnar 3000 kr.

Føroya Banki nr. 6008 (findeikud.)	30.000,00	25.000,00	a'jour.
Føroya Banki nr. 6008/2	75.000,00	70.000,00	a'jour.

«Carla»:

Føroya Banki nr. 6008/4	30.000,00	27.000,00	a'jour.
Vinnulánsgrunnurin nr. S.60	14.479,76	12.066,46	a'jour.
	350.212,11	324.501,94	

Havnin:

Færø Andis Sparekasse nr. 9159 (lands-ksábyrgd)	417.013,80	430.758,50	

Viðm.:

Rentuskuld pr. 11/6-60 kr. 11.133,50 og ávdráttar-
skuld pr. 11/12-59 og 11/6-60 kr. 16.255,04. Tann
í hjálagda seldoyvirfili standandi rentuskuld pr.
31/12-59 kr. 22.630,04 er goldin í ár eins og
ávdráttur pr. 11/12-58 og 11/6-59 (kr. 38.885,08).

Føroya Banki nr. 6008/1	19.140,00	17.400,00	a'jour.
Føroya Banki nr. 6008/3	15.750,00	0,00	
	481.993,80	448.158,50	

FYREBILSYVIRLIT

yvir

saldor úr rakstrar- og figgjarrøknskapinum Frøðbiar sóknar kommunu
og Trongisvágs havnar pr. 31. december 1959.

FRØÐBIAR SÓKNAR KOMMUNA

INN TØKUR

Skúlamál:

Tilskot frá landskassanum (fínleikab.)	46.106,00	
Tilskot frá statskassanum (fínleikab.)	78.052,00	
Aðrar inntøkur	1.864,00	126.022,00

Vegverkið:

Sola av vegatiltari	8.911,45	
Útleiga av maskinum	3.748,40	12.659,85

Brunaverkið

052,95

Vinningur av ognum:

Rentuinntøka	43,54	
Leiguinntøka	6.522,50	6.566,04

Kotunnuskattur:

Höfuðsálkning	490,604,00	
Eykaúlikringar	7,329,75	
Hækkunir	2,517,00	
Lækkunir	8,590,64	
Strokið vegna flytan	6,909,53	
Strokið av öðrum orsakum	18,046,34	
Eftirgildið	4,123,82	
Munur	468,721,08	468,721,08
	506,451,41	506,451,41

Sjómannaskattur	1,662,00
Aðrar inntökur	4,803,77

Ó T R E I Ð S L U R

Skúlamál:

Lön til skólabeitara	5,175,65	
Undirvísingartíllur	1,748,53	
Viðlíkahald av byggingum	10,540,84	
Viðlíkahald av innbúgví	221,26	
Leiga av skólakøtum	2,246,00	
Ljós og hiti	13,067,41	
Reingering	24,431,10	
Stundningur til kvøðskúlar	1,500,40	
Húsavíðurgjald til keparar	10,705,00	
Aðrar útreiðslur	3,080,12	72,716,21

Hjálpar-kassín:

Varandi hjálp	1,900,00	
Fyrirbils hjálp	9,075,00	
Aðrar útreiðslur	25,96	11,000,96

Social mál:

Partur av aldursrentu	18,408,36	
Partur av avlamsrentu	7,412,58	
Partur av orkjaharnastundningi	1,154,89	
Partur av eftirmaðum heimarøki	135,00	
Partur av serförsorg	1,143,27	
Verjuráðsförsorg	1,430,00	
	29,651,70	
Endurgjaldið barnauppihaldi	134,00	29,520,70

Eftisheimið:

Eftirlön	2.100,00	
Aðrar útreiðslur	342,45	2.742,45

Jarðarmóðir:

Partur af lön	1.702,63	
Húsavéðurgjald	700,00	
Aðrar útreiðslur	261,90	2.664,53

Kloakkerkið:

Nýgerð	3.832,35	
Umvoling og viðlíkahald	417,24	4.249,59

Vegaverkið:

Nýgerð	1.157,00	
Viðlíkahald af vegum	64.983,38	
Viðlíkahald af maskinum og smíðum	5.893,70	
Reinsan	4.005,41	
Gætljós	14.334,50	
Aðrar útreiðslur	1.629,92	
Grótbrotið undir Akurgerði	20.184,88	112.188,79

Heilsunál:

Partur af kommunuleknaðun	990,00	
Brennivéðurgjald til kommunuleknaðun	2.000,00	
Studningur til sjúkraræktisfelagið	4.598,75	
Sjúkrahjálpi	583,37	
Hin almenna burturköyslan	35.000,00	
Aðrar útreiðslur	1.959,93	45.132,05

Brunaverkið:

Lönir	1.417,01	
Aðrar útreiðslur	676,80	
	2.093,81	
Endurgjald fyrir slöngur (Norðlendingur) ..	1.518,53	575,28

Kirkjugarðarnar:

Lönir	1.418,00	
Viðlíkahald og reinsan	4.611,21	
Aðrar útreiðslur (nef-steyrar)	210,00	6.239,21

Telefonstöðirnar

2.743,18

Stjórnarútreiðslur:

Lönir	59.035,56	
Skrivstovuútreiðslur	1.812,19	
Reingering, ljós og hiti	5.447,11	

Telefon og postgjöld	2.626,57		
Aðrar útreiðslur	2.936,15	63.457,58	
Rentuútreiðslur		19.694,36	
Aðrar útreiðslur:			
Studningar og gávor	2.137,37		
Grindaskuði	3.244,54		
Partur av gjaldi fyri A.T.lánini	22.613,84		
Vanlukkutrygging	962,20		
Útreiðslur til slið	277,04		
Útreiðslur til val	176,00		
Útreiðslur av arbeiði í planlasjun	574,27		
Politihaldsútreiðslur	3.513,53		
Kongavítjanin	13.121,01		
Ministaravítjanin	4.788,66		
«Bermuda» vítjanin	510,75		
Aðrar útreiðslur	1.997,32	54.216,53	
«Carla»:			
Innløkur	19.993,84		
Løn til manningina	14.476,47		
Kol og olja	1.446,59		
Umveiting og viðlíkahald	37.089,83		
Tryggingar	1.039,00		
Havnargjöld	83,15		
Rentuútreiðslur	1.054,93		
Aðrar útreiðslur	971,30	56.161,27	36.167,43
Bókasavnið:			
Bókakeyp, innbinding, løn o. a.	8.124,30		
Rentu- og leiguinntøka	861,70	7.262,60	
		149.886,24	(471.201,15) (621.087,69)

O G N

Pastar ognir:			
Jørð	60.650,64		
Skúli í Froðba	6.000,00		
Skúli á Tvøroyri	102.623,82		
Skúli í Trøngisvági	15.000,00		
Bókasavnsbygningur	25.029,96		
Elisheimsíð	30.000,00		
Brúaspróytufús	1.200,00		
Lærufús á Tvøroyri	12.000,00		
Stjórnarbygningur	20.000,00		
Byggikonto fyri fimleikahöllina	492.789,15	765.293,47	

Peningur:

Kassapeningur	7.159,47	
Follo-konto 2012 í Føroya Banka	13.383,30	
Follo-konto 2013 í Føroya Banka	2.269,91	
Follo-konto 280 í Sjóváðubankanum	204,00	
Bankabók nr. 2868 í Føroya Banka	9.707,51	
Bankabók nr. 1666 í Føroya Banka (bókas.)	3.747,36	
Bankabók nr. 3208 í Føroya Banka (Carla)	19.155,11	55.687,26

Innbúgv o. a.:

Innbúgv í Ellisheiminum	2.940,00	
Innbúgv í skúlanum	21.269,88	
Innbúgv í stjórnarráðnum	8.800,00	
Innbúgv í bókasavninum	1.470,00	
Amboð og maskinur	80.000,00	114.479,88

Eftirstaður:

Kommunuskattaeftirstaður

frá skattaárinum 1954 og eldri	71.601,18	
frá skattaárinum 1955	25.601,01	
frá skattaárinum 1956	29.849,54	
frá skattaárinum 1957	46.717,81	
frá skattaárinum 1958	84.337,71	
frá skattaárinum 1959	175.723,60	433.830,85
Útløgd sjúkrakassagjöld	6.152,28	
Leiguføstir	6.682,50	
Gl. el-verks eftirstaður	13.157,15	
Aðrar eftirstaður	9.723,28	
niðurførd, við Trongisv. havi	84.020,96	553.517,02

Virðisskjøl:

Partapeningur í Suðn.Troluraf.	100.000,00	
Partapeningur í «Hargafelli»	15.000,00	
grunnur fyrri tap av sama	15.000,00	0,00
Virði í kolubrótlingarættindunum	180.000,00	200.000,00
Virðiskonto «Carla»		55.000,00

S K U L D

Føst lán:

lán nr. 9022 úr Føro A. Sparekasse	93.912,92
lán nr. 9058 úr Føro A. Sparekasse	9.750,00
lán nr. 9555 úr Føro A. Sparekasse	27.000,00
rentufrið staðstán viðv. kolaretind.	60.000,00
lán 278 úr Jargagr. viðv. kolaretind.	3.889,76
lán úr Jargagr. viðv. bulldozara	7.000,00
lán nr. 0008 úr Føroya Banka	30.000,00

lán nr. 6008/2 úr Føroya Banka	75.000,00		
lán nr. 6008/4 úr Føroya Banka «Carla» ..	30.000,00		
lán nr. S.69 úr Vinnulánsgr. «Carla»	14.479,76		350.242,44
Kreditorar:			
landskassin (millumrokning)	86.405,14		
landskassin (A.T.lámini):			
áðrenn 1. sept. 1956	89.638,71		
síðan 1. sept. 1956	34.722,35	124.361,06	
El-felagið SUBUROY	25.412,51		
Útgjöldið í 1960 viðv. 1959 ..	10.317,11		
móttikið í 1960 við. 1959 ..	101,03	15.916,08	252.095,09
Kapitalkonto	998.447,62		
tilskrivað virðiskonto f. fíntaleikah.	2.156,24		
		1.000.603,86	
strokin bulldozaraleiga	8.850,00		991.753,86
		2.215.179,08	2.215.179,08

T R O N G I S V A G S H A V N

INN T Ø K U R

Havnar og brúgvagjöld	61.747,33
Vørugjöld	40.086,34
Vatngjöld	3.087,00
Leigugjöld	2.707,09
Veklgjöld	1.421,50
Endurgjöldir skaðar	4.646,88
Rentu- og kursvinningar	57,73
Aðrar inntøkur	456,05

Ø T R E I Ø S L U R

Lønir	51.274,09
Viðlíkahald av bygningum og anleggum	4.745,98
Istandsetan av lending í Øravík ..	38.828,95
Landsskuld.	11.250,00
Avlopstíffar	2.600,00
	13.850,00
	24.978,95
	29.724,93
Viðlíkahald av amboðum	3.540,19
Reinsan av plássum, bróm o. o.	1.300,95

Stjórnarútreiðslur:

Skrivstovuhaldsútreiðslur	1.135,51	
Reingerðing, ljós og hiti	978,08	
Aðrar útreiðslur	61,00	2.474,59

Rentuútreiðslur 24.522,66

Avskrivningar

Aðrar útreiðslur:

Innkrevjingargjald	1.028,33	
Ravmagnsnýsla	3.302,40	
Endurgoldið	335,00	2.967,40
Benzin o. a. til bátin	600,68	
Ymiskar aðrar útreiðslur	1.167,69	5.764,10
	3733,01	

(118.601,81) (114.868,80)

O G N

Havnaranlegg	2.247.294,00
Byggingar	10.697,00
Jorð	99.076,00
Brúgvaveklin á Drelnes	18.000,
Amboð	8.350,00

Havnargjöld tilgóða:

frá 1958 og eldri	723,90
-- mai 1959	48,65
-- juni 1959	348,95
-- Juli 1959	11,40
-- august 1959	197,95
-- september 1959	270,30
-- oktober 1959	1.348,33
november 1959	3.460,30
december 1959	2.969,89

Ulsamans 9.379,07

Konti debitoranna 36.016,34 15.396,01

Útstandandi hjá gl. fsvirkinnu 2.356,25

Peningur:

Kassapeningur	186,17	
Folio-konto nr. 2041 í Føroya Banku	7.372,12	
Folio-konto nr. 324 í Sjóváttubankanum	1.291,56	
bók nr. 12881 í Færø Amts Sparekasse	94,58	9.214,43

S K U L D

Fast lán:

Færø Amts Sparekasse nr. 9159	147.013,80	
Føroya Banki nr. 6008/1	19.110,00	
Føroya Banki nr. 6008/3	15.750,00	481.903,80

Kreditorar:

Føroya gjaldstova-konto f. deposita	2.500,00	
Elektricitetsfelagið SUÐURØY	8.441,44	
Færø Amts Sparekasse (rentuskuld)	22.630,04	
Versurkonto: gildið í 1960 viðv. 1959	2.762,17	
Millumrokning við kommununa	81.020,96	120.354,61

Avskrivningarkonto		655.883,44

Kapitalkonto:

1/1 1959	1.190.559,29	
Stroknar eftirstoðar í 1959.	4.554,54	1.186.004,85

2.559.015,50 2.559.015,50

- *) Yvirskið hjá kommununi: kr. 149.886,24 og undirskið hjá havnini: kr. 3.733,01, verða ikki tey endaligu útslitið, við tað at avskrivningur og ymsar avrundingar av ognarvirðum, sum logtingsgrannskoðarin árin frammanundan er vanur at gera, eru ikki gjord fyri árið 1959. Hjá havnini verður avskrivningin at liggja um 48.000 kr., og hjá kommununi var avskrivningin árið frammanundan av Garði og øðrum ambuðum og ymsum innbúgvi kr. 34.102,50. Fyri árið 1959 verður avskrivning av ambuðum og innbúgvi helst jann sama: ca. 24.000 kr., meðan tað ventuliga ikki verður avskrivað nakað av virðisum á Garði, við tað at hon hevur fingið eina høvuðsmuvling uppá 37.000 kr. Haraffurðuóti verður byggikontoin fyri findeikahøll Tvorøyrar skúla, sum nú er kr. 492.789,05, at avrunda til eina meira avrundaða virðiskonto fyri findeikahøllina. Virðiskontoin fyri Tvorøyrar skúla, sum vegna høvuðsmuvling í árinum 1959 er vaksin frá kr. 95.000,00 til kr. 102.623,82, verður helst skrivað niður í 100.000 kr. Á sama hátt verður virðiskonto fyri bókasavnshúsin sambært frágreiðing grannskoðarans av 27 juli 1959 eisini at avrunda við árslok 1959, hon er vegna umhyggilag í 1958 og 1959 okk frá kr. 17.500,00 til kr. 25.029,96, so av hesi konto verður møguliga at koma ein útreiðslupostur uppá 2000 - 4000 kr.

T v ø r ø y r í, hin 22. juli 1960.
 FROÐIAR SÓKNAISTÝRI
 S. v.
 Hans U. Ström. (slen.)
 flr.

1. viðgerð 13. januar og málið beint til kommunalu nevndina.

10. Skúlabarnauppsparingin v. m. undantikin rentuskatti.

Ár 1961, 10. januar legði varalögmaður fram soljóðandi

U p p s k o t
til

løgtingslóg
um

broyting í lögtingslóg nr. 4 frá 26. mars 1953 um inntøkuskatt av rentum av innistandandi peningi í føroyskum bankum og sparikössum.

§ 1.

Í lögtingslóg nr. 4 frá 26. mars 1953 um inntøkuskatt av rentum av innistandandi peningi í føroyskum bankum og sparikössum verður í § 3 sett sum

stk. 2: Landsstýrið verður heimilað at gera undantak frá skattskyldu eftir hesari lóg viðvíkjandi barnauppsparing og at fyriskipa reglur um hetta.

Stk. 2 verður broytt til stk. 3.

§ 2.

Henda lóg kemur í gildi beinan vegin.

Færø Amts Sparekasse hevur 1. nov. íár sent landsstýrinum soljóðandi skriv:

«Síðani rentuskatturin í 1953 varð fyriskipaður á taun hátt, at peningustovnarir guldu hann beinleiðis, hava vit fyrí okkara part galdið tilsamans 1.254.518,34 -- eina millión tveyhundrað og fimtifýra túsund fimnhundrað og átjan krónur, og tað hálvárlega gjaldið er vaksið frá pr. 30. september 1953 at vera um kr. 65.000,00 til kr. 96.847,68, sum vit nú ein dagin guldu Føroya Gjaldstovu fyrí 30. september termin íár.

Av hesum hálvárgjöldum eru slakar 200,00 krónur uppi, sum er rentuskattur av sparimerkiuppsparingini hjá skúlabørnum. Børnini fáa tilskrivað í rentu 4 pCt. p. a., meðan sparikassin sjálvur gjukdir rentu-

løgtingslov
om

ændring i lagtingslov nr. 4 af 26. marts 1953 om indkomstskat af renter af indestaaende kapital i færøske banker og sparekasser.

§ 1.

I lagtingslov nr. 4 af 26. marts 1953 om indkomstskat af renter af indestaaende kapital i færøske banker og sparekasser indsættes i § 3 som

stk. 2: Landsstyret bemyndiges til at meddele fritagelse for skattepligt efter nærværende lov for saa vidt angaar børneopsparing og at fastsætte nærmere regler herom.

Stk. 2 ændres til Stk. 3.

§ 2.

Denne lov træder i kraft straks.

skattin, so hin samlaða rentuútreiðsla av hesi uppsparing verður 1½ pCt. p. a. Vit kunnu tønt okkum, at barnauppsparing við merkjum varð frítikin fyri rentuskatt, og vit loyva okkum hervið at heita á Landsstýrið um hella til at galda sparikassarnar í Føroyum.

Sum longu umrøtt í blóðnum er ætlan okkara heraftir at lata kr. 10, sum vöggugávu til hvørt nýfött barn í ávissum øki av Føroyum (Nørðoya Sparikassi hevur nú í eini tvey ár latið vöggugávu til nýföðingar í Nørðoyum og eystursíðuni av Føsturoyuni, og við samarbeiði sparikassanna millum kunnu vöggugávu-skipanin umfata allar oyggjarnar) og at geva t. d. 5 pCt. p. a. í rentu, hetta ikki fyri at fáa tey stóru innskolin, men fyri at fremja uppsparingshugin millum tey ung.

Kundi henda deildin av uppsparingini ikki eisini verðið frítikin fyri rentuskatti bæði hjá okkum eins væl og hjá hinum báðum sparikassunum?

Av tí at vöggugávu-skipanin er byrjað og tað eisini av bókhaldsligum grundum hevur týðning, hvórvítt hilt heiðraða Landsstýri gongur okkum á mæti í hesi umsókn okkara ella ikki, vildu vit fegin móttikið svar altur skjótast gjørligt.»

Landsstýrið hevur viðgjøri málið og er samsint við sparikassanum í, at henda barnauppsparing kann ávirka hugin hjá børnum til uppsparing og tá uppsparing er ein aðaltáttur í fíggjarviðurskiðunum í einum landi, varð samtykt at taka undir við áheitanini og mæla lögtunginum til at henda uppsparing verður undantikin rentuskatti.

Peningaliga hevur skatturin av barnauppsparingini als ongan týðning fyri landskassan soleiðis, sum uppsparingin fer fram nú, men tá möguleiki kann verða fyri misbrúki er beinast, at serligar reglur verða fyriskipaðar, helst í samráð við sparikassarnar. Skotið er tí upp, at landsstýrinum verður heimilað at gera reglur fyri hesari uppsparing, sum verður undantikin skattskylda.

1. viðgerð 13. januar og 22. februar legði lógarnevndin fram soljóðandi

N e v n d a r á l i t

Landsstýrið hevur lagt fram uppskot til lögtingslóg um broyting í lögtingslóg nr. 1 frá 26. marts 1953 um inntøkuskatt av rentuni av inni standandi peningi í føroyskum bankum og sparikassum, soleiðis at landsstýrið fer heimild til at gera undantak frá skattskylda fyri luttu pening, ið stendur inni frá sparimerkiuppsparing og «vöggugávum», sum sparikassar lata.

Færø Amts Sparikassi sigur frá, at skatturin er um 200 kr. hálvárliga tilsamans og hava teir higar til sjálvir goldið skattin, soleiðis at uppspararnir fáa 1% í rentu óskerda.

Málið var til 1. viðgerð 13. januar 1961 og varð heint í lógarnevndina.

Nevndin hevur viðgjørt málið og hevur undir viðgerðini býtt seg sundur.

Meirilutin (Sigurð Joensen, Poul Petersen, Trygvi Samuelsen og J.

Fr. Øregaard) heldur ikki, at tað skuldi verið neyðugt at gjørt broyting í galdandi lóg fyri at tryggja hesum spararum fulla rentu. Sum tað framgongur av málinum hava sparikassarnar lúgartil tryggjað hesum inntøkum fulla rentu og verður tað hildið rimiligt, at sparikassarnar eisini framvegis lata 1/2 % yvir vanliga rentu av hesum innskotum, ið roknað mugu at standa inni í longri tíð.

Eisini vísir landsstýrið í sínum viðmerkingum til lógaruppskotið á möguleika fyri misbrúk uttan at tað í sjálvum uppskotinum framgongur, hvussu ætlast at forðin fyri tí.

Meirilutin setur tí onki uppskot fram.

Minnilutlin (Sámal Petersen) mælir til at samtykkja uppskot landsstýrisins.

Uppskot landsstýrisins fall 10-0.

II. Skattafríar eykaavskrivningar.

Ár 1961, 10. januar legði varaløgmaður fram soljóðandi

U p p s k o t til

Løgtingslóg
um
skattafríar eykaavskrivningar av
skipum, óvísam bygningum,
maskinum v. m.

lagtingslov
om
ekstraordinære skattefri afskriv-
ninger paa skibe samt visse byg-
ninger, maskiner m. v.

§ 1.

Tær í lögtingslóg nr. 3 frá 2. februar 1956 um skattafría eykaavskrivning av skipum, óvísam bygningum og maskinum v. m., jmt. lögtingslóg nr. 14 frá 28. febr. 1957 um endurnýggjan av somu lóg fyrisetta reglur, verða óbruyttar galdandi fyri skattaárin 1962/1966 (í Fórshavn 1962/63—1967/68) viðvíkjandi skipum, bygningum og maskinum v. m., sum útvegað eru ella sum sáttmáli er

§ 1.

De i lagtingslov nr. 3 af 2. februar 1956 om ekstraordinære skattefri afskrivninger paa skibe samt visse bygninger, maskiner m. v., jfr. lagtingslov nr. 14 af 28. febr. 1957 om fornyelse af nævnte lov fastsatte regler, forbliver uændrede i kraft for skatteaarene 1962—1966 (i Fórshavn 1962/63—1967/68) vedrørende de skibe, bygninger og maskiner m. v., som er anskaffede eller kontrakterede i

gjörður um í tíðarskeiðinum 1. janúar 1955 – 31. desember 1965.

tíðin 1. janúar 1955 – 31. desember 1965.

§ 2.

Henda lóg kemur beinanvegin í gildi.

§ 2.

Denne lov træder straks i kraft.

Í samband við endurnýggjan av skipaflotanum samtykti lögtingið í 1956 at geva leimum monnum og felögum, sum útvegaðu sær nýggj skip, høvi til at fáa hesi niðurskrivað, meðan tey vóru nýggj, og áðrenn tær stóru umsitingarútreiðslurnar komu. Hetta varð gjørt við reglum um skattafría eykaavskrivning av einum parti av kostprísinum. Aftrat vórðu reglurnar viðkaðar til ikki bert at viðvíkja skipum, men eisini ávísam byggingum og maskinum.

Hesar reglur vórðu í 1957 endurnýggjaðar fyri 4 ár og er hetta tíðarskeiði nú at enda 31. desember í ár.

Landsslýrið heldur hesar reglur hava sín part í tí endurnýggjing av skipaflotanum, sum farin er fram seinastu árin og heldur tað vera av stórum lýðningi, fyri at hildið verður fram við hesari endurnýggjing, at tær higar til galdandi reglur um skattafría avskrivning standa við.

Landastýrið heldur beinast vera at avmarka tíðina fyri hesum reglum og hevur skotið upp, at lógin fyribils verður endurnýggjað fyri 5 ár og setur fram uppskot um hetta.

1. viðgerð 13. 2. viðgerð 23. januar og 3. viðgerð 15. februar 1961.

Formaðurin legði fram soljóðandi Broytingaruppskot frá tjóðveldisflokkinum:

Sum nýggj § 2:

Eykaavskrivningin kann í ongum føri vera meira enn rakstrarvinnugurin av viðkomandi skipi, virki ella maskinu.

Viðmerkingar:

Tað hevur víst seg tey farnu árin, at tey vinnuskapandi fólk, sum fátan er um at eykaavskriva, bert sjáldan hava givið so mikið av sær, at eykaavskrivning var møgulig. Í flestum førum er tað nóg illa, at viðkomandi skip, virki ella fólk geva so mikið av sær, at eigararnir fá avskrivað tey á vanligan hátt, hvat heldur eykaavskriva tey. Hjá skatta borgarum ella felögum, sum umframt fiskivinnu hava aðra, ið gevur rættiliga nóg av sær, hevur borið til at skriva av, men tykist hetta ikki at vera rættvísl mótvegis tí almenna og øðrum skattaborgarum, sum ikki eru soleiðis fyr.

Broytingaruppskoti fall 13-0.

Lógaruppskotið var sett undir atkvöðn við mavnakall:

Ja á atkvöðun: J. Lindskov, Jens Chr. Olsen, J. H. Danbjörg, Poul Petersen, Samuel Petersen, Marius Johannesen, Niels Holm Jacobsen, Hákon Djurhuus, Trygve Samuelson, Leon Joensen, Andreas Djurhuus, Hilmar Petersen, J. P. Davidsen, Hans Iversen, Dion Nolsöe, Vilhelm Nielsen, Kjartan Mohr, Kr. Djurhuus, P. M. Dam, Poul J. Olsen, J. P. Ørregaard.

Nei á atkvöðun: Johan Simonsen, Frederik Hansen, Jógvan Høgnesen, Sigurð Joensen, Erlendur Patursson. Hannes við Høgadalssá, Hemming Jespersen og Haldor Hansen.

Burturstaðdur: Knút Wang.

Lógaruppskotið samtykt 24-8.

12. Landsstýrismál.

Ár 1961, 10. maí legði landsstýrismálaneyvndin fram seljóðandi

ÁLIT

Eftir tingskipan lögtingsins § 10 hefur nevndin til kunning av landsstýrismálum granska avrit av landsstýrisins gerðabók fyrri tíðarskeiðið 30. júlí 1959 til 22. júlí 1960.

Tað hava verið hildnir 62 fundir. Nógv mál hava verið til viðgerðar. Tað sýnir best tað rágvismikla skjal, sum eitur landsstýrisins gerðabók.

Nevndin hefur gjølla kannað hesi mál.

Tað vísir seg, at eftirgivin landsskattur er umleið 25.000 kr. og er hetta í flestum førum orsakað av sjúku og øðrum ringum umstøðum.

Samsýning fyri yvirarbeiði til fólk á almennari skrivstovu eigur ikki at vera latin, tí starvsfólkið má baldast at vera so væl lønt, at ikki nýtist at gjalda, um arbeiði verður eitt sindur útyvir vanligu skrivstovuðið.

Nevndin heldur tað ikki verða neyðugt, at samsýning verður latin til tænarumann fyrri arbeiði við happadráttinum, sum er offentligt tiltak.

Hví verður ein lærari við kommunuskúlan í Havn samtíðis løntur sum skúlainspektorur á 3. stigi, tá hann veruliga ikki er skúlainspektorur?

Á fundi 7. júlí 1960 eru veitt lán og veðhald til ymiskar persónar og fyritøkur upp til 70 %. Nevndin viðmerkir, at landsstýrið, áðrenn tilsögn um lán er givin, gjølla hefur fingið vissu fyrri, at tey ífestandi 30 %

eru tók antin í kontantum ella veruligum virðum. Áðrenn tilsögn um tilik lán ella veðbald verða givin, eiga ley at verða lögð fyrri liggjarnevndina.

Eftir hesum viðmerkingum loyvir ein meiriluti í nevndini (J. Fr. Óregnard og Hans Iversen) sær at seta fram fylgjandi

U p p s k o t

Løgtingið góðkennir tær avgerðir landsstýrið hevur tikið í tíðarskeiðinum 27. juli 1959 til 22. juli 1960.

LANDSSTYRISMÁLANEVNDIN, 9. maí 1961.

Minnilutin (Erlendur Patursson) setir fram hetta uppskot:
Løgtingið kann ikki gódtaka tær avgerðir, ið landsstýrið hevur tikið.

Minnilutauppskot (E. Patursson) fall 7-0.
Meirilutauppskotið samtykt 16-0.

13. Varabispadömi í Föroyum.

Ár 1961, 11. januar legði N. Winther Poulsen fram soljóðandi

U p p s k o t til s a m t y k t a r

Sett verður á stovn varabispadömi í Föroyum.

Viðmerkingar:

Á fundi 13. marts 1959 í Tórshavnar meinigheitsráð varð samtykt í einsljóðandi skrivi til öll meinigheitsráðini í Föroyum at heita á hesi um at taka stöðu til spurningin at seta á stovn aftur Föroya bispadömi. Av teimum 57 meinigheitsráðunum tóku ley 41 við 231 limum undir í áheitanini, meðan 8 við 17 limum ikki vóru fyrri og 8 hövdu ikki svarað tá, 11. maí 1959.

Áheitan varð so send nevndini, kirkjumálaráðið hevði sett 15. december 1958 viðvíkjandi Københavnar stift bispæmbæti, um at stovna bisp- ella varabispæmbæti í Föroyum. Nevndin vísti áheitanina aftur til kirkjumálaráðið við tilnæli um serliga umhugsan og avgerð.

Síðani hevur kirkjumálaráðið tingið samtykt, gjørt av prestunum í Föroyum, samlaðir til konvent í Tórshavn 19. maí 1960. Í hesi samtykt verður tað ynskið ført fram at verja og styrkja andaliga sambandið við Danmark og víst á, at embæti sum varabispur fyrri Föroyar í staðin fyrri

próstaembætið, tó so at kirkjunnar status higartil annars verður hin sami, eftir ællan prestanna vil styrkja felagsskapin og geva möguleikar fyrri størri andaligari kontakt við hin norðurlanda bróðurfólkin.

Kirkjumálaráðið, saman við forsetismálaráðnum, heldur seg ikki á fyriliggjandi grundarlag kunna taka sær av at fremja málið, samráðingar mugu fyrst vera við heimastýrismyndugleikarnar og eftir áheitan frá hesum. Tó er kirkjumálaráðið, um hetta verður ynskt, sinnað til at broyta embætið sum próstur í Föroyum soleiðis, at tað kemur at svara til embætið sum dómpróstur, og soleiðis at embætið verður nevnt stiftspróstur. Henda broytingin svarar til tey embættisförv, prósturin í Föroyum, í mun til próstar aðrastaðni í ríkinum, faktisk útinnir. Henda broytingin vil, eftir tí kirkjumálaráðið heldur, geva bæði teim kirkjuligu og politisku myndugleikum og eisini Föroya fólki stundir at umhugsast eina meira umfatandi broyting. Bispurin fyrri Københavnar stift, H. Pugsang Damgaard, er samdur við kirkjumálaráðið í hesum.

Landsstýrið hevur fingið málið fyrilagt.

Ein meiriluti í landsstýrinum er fyrri at taka undir í áheitanini frá meirilutanum av meinigheitsráðnum, soleiðis at sett verður á stovn varabispadömi í Föroyum, og vísir í hesum til tey sjónarmið, ið framförd eru í tilnefningum frá meinigheitsráðnum og Föroya prósti. Eisini verður víst til, at til bispavalið seinast í Københavnar stift stillaði kirkjufólk í Föroyum valevni, helst mest fyrri at stuðla undir umrødda ynski.

Vjðlagt er í avskrift:

1. Skriv dagfest 14. mai 1959 til «stiftsdelingskommissionen» frá formanninum fyrri Tórshavnar meinigheitsráð.
2. Skriv dagfest 16. september 1960 frá kirkjumálaráðnum til biskuppin yvir Københavnar stift.
3. Skriv dagfest 20. september 1960 frá Föroya prósti til ríkisumboðsmannin.
4. Skriv dagfest 26. oktober 1960 frá biskuppinum yvir Københavnar stift til kirkjumálaráðið.

N. W. Poulsen
landsstýrismaður

/ J. Djurhuus.

Skrivið frá Tórshavnar meinigheitsráð.

At Tórshavnar kirkjuráð í dag hevur sent soljóðandi bræv til stiftsdelingskommissionen:

Som det vil være almindelig bekendt, har Færøerne haft en protestantisk biskop, nemlig Jens Riber, der imidlertid forlod øerne i 1557, og Færøerne blev et provsti, der nu i en rum tid har sorteret under den sjællandske biskop, siden 1922 under Københavns biskop. Saa vidt man ved har Færøerne ikke haft bispebesøg lige fra 1557 til 1912, og det blev derfor den færøske provst, der fungerede som biskop, som biskoppens stedfortræder.

Tanken om oprettelsen af et selvstændigt bispedømme har dog stadig levet i de færøske menigheder, og særlig efter aar 1900, hvor Færøernes udvikling er gaaet frem med kæmpeskridt, har denne tanke faaet ny næring blandt de færøske menigheder, og vi ved, at ogsaa danske præster, f.eks. afdøde provst Gudmund Brunn, Hesselager, var meget optaget af tanken, og nu, siden det blev aktuelt med delingen af Københavns stift, har fhv. kirkeminister C. Hermansen, der begyndte sin præstegæerning som kaldskappelan i Sydströmö præstegæld i 1921, offentligt rejst tanken og er gaaet stærkt ind for genoprettelsen af det færøske bispedømme.

Da man ikke kunne forvente, at tanken om genoprettelse af det færøske bispedømme kunne blive til virkelighed, hvis der ikke fra de færøske menigheder kom en henvendelse til stiftsdelingskommissionen, og da man ikke har nogen sammenslutning af de 57 menighedsraads-kredse paa øerne, rejste undertegnede formand for Thorshavn menighedsraad, det største paa øerne, spørgsmaalet i et menighedsraadsmöde, der blev afholdt den 13. marts 1959, hvor sagen blev indgaaende drøftet, og da man havde gennemdrøftet spørgsmaalet, blev man enige om at henvende sig til samtlige færøske menighedsraad med en enslydende skrivelse, hvori raadene blev i en følgeskrivelse anmodet om at give udtryk for deres opfattelse af spørgsmaalet om genoprettelse af det færøske bispedømme og med anmodning om snarest belejligt at sende skrivelserne tilbage til Thorshavn menighedsraad.

Förnävnede rundskrivelse blev udsendt til menighedsraadet umiddelbart efter mödet den 13. marts, og skönt man endnu ikke har modtaget svar fra samtlige menighedsraad, og da man er vidende om, at kommissionen skal være hurtigtarbejdende, tillader Thorshavn menighedsraad sig at tilstille kommissionen det indkomne materiale, hvoraf vil fremgaa, at et overvældende flertal af de færøske menighedsraadsmedlemmer gaar ind for tanken: genoprettelse af det færøske bispedømme.

Den til menighedsraadene udsendte skrivelse havde følgende ordlyd:

Til stiftsdelingskommissionen.

Menighedsraadene paa Færøerne skal hermed tillade sig at henstille, at det eventuelle forslag som kommissionen til sin tid vil afgive angaaende delingen af Københavns stift, ogsaa kommer til at omfatte forslag om genoprettelsen af det færøske bispedømme. I fald dette mod forventning skulle vise sig uigennemførligt, skal man meget indtrængende hensille, at man i det mindste støtter et forslag om et vicebispedømme paa Færøerne.

Til støtte for denne henvendelse skal man tillade sig at anføre følgende:

1. Der er i ret vide kredse et ønske om at faa tilbage, hvad der har været paa dette område.
2. Med en biskop ville vi faa større muligheder for at være med i det nordiske kirkelige arbejde.

3. Under ekstraordinære forhold som til eksempel den anden verdenskrig, hvor amtmændene fungerede både som kirkeminister og delvis som biskop, ville det selv om det i nævnte tilfælde gik udenrigsministeriet, have været en stor fordel, at der var en biskop paa øerne.
4. Den katolske kirkes missionsarbejde her paa øerne er meget ubalanceret, og det ville være et stort prestigetab for folkekirken, hvis den katolske kirke pludselig proklamerer Færøernes gamle bispedømme for at være genoprettet. Det er da ganske utænkeligt, siger man maaske. Ja, tanker er fantastiske, men sporene antyder den, og metoden har man anvendt her omkring os. I Norge har den katolske kirke jo to biskopper til en kirke paa ca. 5000 sjæle, og paa Island oprettedes for nogle aar siden «Islands katolske bispedømme, med 100 sjæle skriver eet hundrede. Skaktrækket kan jo benyttes lige saa godt her som paa begge sider af os, og gør man det, vil det være et meget føleligt slag for folkekirken, idet den katolske kirke derved benytter det brustne historiske baand, og den katolske biskop alene vil i saa fald kunne benytte titlen: Færøernes biskop».

Denne rundskrivelse blev

1. tiltraadt af 41 menighedsraad.
2. ikke tiltraadt af 8 menighedsraad og
3. der foreligger ikke noget svar fra 8 menighedsraad.

Naar man ser paa menighedsrådsmedlemmernes antal, som har givet deres mening til kende, synes stemmerne at fordele sig saadan

1. 234 medlemmer støtter henvendelsen, medens
2. 47 medlemmer ikke støtter henvendelsen.

Saaledes foranlediget tillader Thorshavn menighedsraad sig under henvisning til foranstaaende at andrage den højkerede stiftsdelingskommission om at optage til velvillig overvejelse spørgsmaalet om genoprettelse af Færøernes bispedømme.

Thorshavn, den 11. maj 1959.

Med højagtelse

Z. Sørensen

formand for Thorshavns menighedsraad.

Til stiftsdelingskommissionen.

Verður gjört landsstýrinum kunnugt.

Fyri Tórshavnar kirkjuráð.

Z. Sørensen

KIRKEMINISTERIET.

København, 16. september 1960.

Ministeriet har d.d. tilskrevet biskoppen over Københavns stifts saaledes:

«Som det vil være Deres Højværdighed bekendt, blev der over for det af kirkeministeriet den 15. december 1958 nedsatte udvalg angaaende Københavns stifts bispeembede fremsat forslag om oprettelse af et embede som biskop eller vicebiskop for Færøerne. Den oprindelige henvendelse herom, som er aftrykt i udvalgsbetænkningen (bilag 1) er fremsat paa initiativ af formanden for Thorshavn menighedsraad, men tiltraadt af hovedparten af menighedsraadene paa Færøerne.

Udvalget indtog det standpunkt, at det omhandlede forslag, ligesom iøvrigt forslag om et embede som vicebiskop paa Grønland maatte afgøres ud fra andre synspunkter end dem, der bestemmes af det af ministeriets fremsatte ønske om opnaaelse af en afgørende letelse af Københavns biskops arbejdsbyrde. Det anførtes derhos af udvalget, at en indstilling om det anførte forslag maatte forudsætte, at udvalget blev suppleret med en repræsentation for de særlige interesser, som ville blive berørt af denne sag.

Udvalget henstillede herefter til kirkeministeriet, at det omhandlede spørgsmaal af kirkeministeriet blev taget op til særskill overvejelse og afgørelse.

Der er fremsat andre henvendelser om denne sag, dels til det for nævnte udvalg og dels til kirkeministeriet — herunder ogsaa henvendelser om at bevare den nuværende ordning uden nogen ændring.

Under behandlingen i folketinget af forslaget til lov om deling af Københavns stift og oprettelse af et nyt bispeembede søgte 2 repræsentanter for den opfattelse, der er gjort gældende i den foran omtalte henvendelse fra flertallet af menighedsraadene paa Færøerne, foretræde for folketingsudvalget, og under 2. behandling af lovforslaget i folketinget, blev der af de færøske folketingsrepræsentanter givet udtryk for divergerende meninger om spørgsmaalet. Under udvalgsbehandlingen blev sagen mundtligt drøftet mellem kirkeministeren og folketingsudvalget.

Senest har ministeriet modtaget en resolution, der er vedtaget af præster paa Færøerne, samlet til konvent i Thorshavn den 19. maj d.a.a. I denne resolution udtales ønsket om at bevare og styrke den aandelige forbindelse med Danmark og det anføres, at oprettelsen af et embede som vicebiskop for Færøerne til afløsning af provsteembedet — men saaledes at den hidtilværende kirkelige status iøvrigt opretholdes — efter de paagældende præsters mening ville styrke fællesskabet og give mulighed for større aandelig kontakt med de andre nordiske broderfolk.

Under kirkeministeriets overvejelser om det saaledes rejste spørgsmaal har man, i overensstemmelse med den paa dette område fastlagte praksis, forhandlet sagen med statsministeriet og drøftet spørgsmaalet

baade ved muntlige forhandlinger med repræsentanter for statsministeriet og ved brevveksling. Statsministeriet har slutteligt udtalt, at statsministeriet er af den formening, at en endelig stillingtagen til sagen synes at maatte forudsætte en nærmere saglig redegørelse og uddybning af de fremsatte ønsker, herunder angaaende vedkommende færøske myndigheders stilling. I statsministeriets skrivelse er det yderligere anført, at nævnte ministerium i betragtning af Færøernes særlige stilling inden for det danske rige, jfr. lov nr. 137 af 23. marts 1918 om Færøernes hjemmestyre, og under hensyn til, at folkekirken er et fælles anliggende, jfr. liste B i nævnte lov, maa holde for at en afgørelse i sagen maa forudsætte nærmere drøftelse med Færøernes hjemmestyre efter anmodning fra hjemmestyret.

Nærværende ministerium kan for sit vedkommende tiltræde det i statsministeriets fornævnte skrivelse udtalte, og finder saaledes ikke, at man fra kirkeministeriets side bør tage initiativet til en principiel ændring i den nuværende ordning paa det for ministeriet nu foreliggende grundlag. Derimod vil man herfra være villig til, om det skønnes ønskeligt, at søge gennemført en ændring af stillingen som prøvst for Færøerne, saaledes at denne stilling kommer til at svare til en stilling som domprovst og med tilsvarende funktioner, hvilket ikke vil medføre nogen principiel ændring af den nuværende ordning. Eventuelt kunne ministeriet i forbindelse hermed rent administrativt bemyndige indehaveren af den paagældende stilling til under vakanteer i bispeembedet at optræde selvstændig paa bispeembedets vegne for saa vidt angaar Færøerne og afgive sine indstillinger direkte til kirkeministeriet i de tilfælde, hvor det ikke af særlige grunde — f.eks. af rent administrative hensyn — skønnes nødvendigt, at korrespondancen passerer bispekottoret i København.

For at understrege stillingens særlige art og specielle tilknytning til stiftet som helhed uden direkte forbindelse med domkirken i København, ville det formentlig være rigtigst, om man ved gennemførelsen af en saadan ordning i henhold til særlige hjemmel søger genindført den tidligere stillingsbetingelse — stiftsprovst — for Færøernes vedkommende.

Den omtalte ændring af den nuværende provstestilling ville efter ministeriets skøn være i bedre overensstemmelse med de funktioner, der faktisk udføres af provsten paa Færøerne, som allerede nu indtager en langt mere selvstændig stilling end folkekirkenes andre provster, og ville iøvrigt i væsentlig grad reducere de vanskeligheder paa det kirkelige område, der eventuelt kunne opstaa, saafremt Færøernes særlige beliggenhed i kortere eller længere tid maatte vanskeliggøre eller eventuelt helt hindre den direkte forbindelse med bispeembedet i København.

Det bemærkes endvidere, at man ikke kan se bort fra, at det aktuelle spørgsmaal om delingen af Københavns stift, som paa grund af endræds-skilte nødvendigvis maatte afgøres i løbet af ganske kort tid, har fremkaldt spørgsmaalet om en særordning for Færøernes vedkommende an-

der et øjeblikkeligt pres, der ikke har levet tilstrækkelig tid til en fuldstændig afklaring af det heromhandlede spørgsmål. Den fornødent omhandlede ændring af provstestillingen ville give både de kirkelige og de politiske myndigheder og ogsaa befolkningen paa Færøerne den fornødne tid til en saadan afklaring samtidig med, at den nævnte ændring af provstestillingen mulig kan give nyttige erfaringer om, hvorledes en eventuel mere principiel ændring maatte antages at ville virke.

Idet man henviser til det foran anførte, skal ministeriet herved udtale sig Deres Højværdigheds ytringer efter forud indhentet udtalelse fra provsten paa Færøerne.»

Hvilket herved meddeles herr rigsbudsmanden, idet man skal anmode Dem om en udtalelse eller den anledning, som foranstaaende dertil giver, efter forudgaaende forhandling med det færøske hjemmestyre.

sign. Bodil Koch

/ sign. Einar Löve.

Rigsbudsmanden paa Færøerne.

FÆRØERNES PROVSTI

Tórshavn, 20. september 1960.

Til Føroya Landsstýri.

Við hesum vil eg siga frá, at eg í dag havi skrivað til ríkisumboðsmannin soleiðis:

Under den 18. august 1960 skrev jeg bl.a. i en redegørelse til kirkeministeriet angaaende problemet bispedømme paa Færøerne følgende:

«Der forekommer mig at være 4 muligheder i den her omhandlede sag:»

1. At der ingen forandring sker.

Kirkefolket vil i betydelig udstrækning affinde sig med det med en vis trykkende skuffelse og en svækket tro paa de højere myndigheds visdom.

2. At der oprettes et Færøernes stift.

Personlig vil jeg fruraade det, især under hensyn til vanskelighederne med at opbygge en ny stiftsøvrighed.

3. At der oprettes et stiftsprovsteenhede.

Mange vil føle et ubehag ved at faa tildelt noget, som man lige har kasseret i det øvrige rige.

4. At der forordnes et vikarbisp (visebisp).

De mest konservative vil sige: «Det er for meget», de radikale: «Det er for lidt», men langt den største del af kirkefolket vil blive særdeles glade for en saadan ordning.»

Den 16. september 1960 skriver kirkeministeren i et personligt brev til mig bl.a. følgende:

«De ved, at mit hovedsynspunkt hele tiden har været, at initiativ til oprettelse af bispedømme i betragtning af Færøernes stilling inden for riget maatte udgaa fra de myndigheder paa Færøerne, der er rette vedkommende i henhold til hjemmestyreloven».

Ovenstaaende tilfader jeg mig til tilstille hr. rigsbudsmanden til orientering.

Færøernes provsti den 20. sept. 1960.

J. J o e n s e n.

A f s k r i f t.

Biskoppen over Københavns stift.
København, den 26. oktober 1960.

Journal nr. K.B.276/1960/GJ.

Med hensyn til kirkeministeriets skrivelse af 16. september 1960 (2 Q 91) vedrørende spørgsmaalet om omdannelse af embedet som provst for Færøerne til et embede som stiftsprovst skal jeg hosløgt fremsende afskrift af en fra provsten for Færøerne indhentet erklæring af 4. oktober d.a.a.

Provsten for Færøerne anbefaler oprettelse af et embede som vicebiskop for Færøerne. Dette giver mig anledning til at bemærke, at jeg i sin tid, da der var tale om ansættelse af en vicebiskop til aflastning af Københavns biskop, har drøftet spørgsmaalet om vicebiskopper med biskop Berggrav, Norge, og ærkebiskop Eide, Sverige, der begge gav udtryk for, at et saadant embede ikke fandtes indenfor nogen luthersk kirke — det ville altsaa være en novitet — og ej heller efter deres opfattelse hørte hjemme der. Ogsaa de danske biskopper har drøftet dette emne. Paa det i september 1959 afholdte bispemöde defineredes begrebet vicebiskopper som en biskop, der er en anden biskops myndighed undergivet i administrative sager, men selvstændig i aandelige spørgsmaal. Der var blandt biskopperne enighed om, at hvis der blev tale om ndaævnelser af vicebiskopper, burde de bispevises, men man var dog mest indstillet paa, at provsterne paa Grønland og Færøerne burde være stiftsprovster og ikke vicebiskopper.

Løvrigt maa der efter mit skön lægges megen vægt paa, at den nuværende ordning vedrørende Færøerne har været gældende siden reformationen — altsaa over 400aar — uden at have medført hverken uoverstigelige praktiske vanskeligheder eller klager over administrationens svigten. Til efterkommelse af det nu fremsatte ønske om en ændring maa det derfor i hvert fald kræves, at det deles af det overvejende flertal af øernes befolkning, og at dette giver sig udtryk i en henvendelse til rigsmyndighederne fra de efter hjemmestyreloven ansvarlige myndigheder.

En saadan henvendelse foreligger mig bekendt endnu ikke, og naar den eventuelt maatte foreligge, maatte der saa foretages de fornødne

saglige overvejelser med hensyn til konsekvenserne ogsaa de økonomiske - af oprettelsen af et embede som vicebiskop.

Alt dette maa nødvendigvis tage sin tid, og jeg er derfor ganske enig med ministeriet i, at man for at tilvejebringe den fornødne afklaring med hensyn til befolkningens og de politiske ansvarlige myndigheders stilling i hvert fald foreløbig nøjes med omdannelsen af provstestillingen til et embede som stiftsprovst.

H. Fuglsang Damgaard.

L. viðgerð 17. januar og 17. apríl legði nevndin fram soljóðandi

Álið

Málið var av landsstýrinum lagt fram á ting 11. januar og kom til L. viðgerð 17. januar, har tað varð heint í serliga 5-manna nevnd.

Undir nevndarviðgerðini kravdi Tr. Samuelson, at málið varð sent kirkjuráðunum til ummætis. Hesum mótmæltu hinir nevndarlímennir við tað, at kirkjuráðini bert stutta tíð framanundan høvdu sagt sína hugsan í sama máli. Tr. Samuelson helt korðini upp á sítt, og tá ið hann so fekk viðhald frá Jacob Lindenskov vegna javnaðarflokkin, fótu hinir limirnir sær eftirlíka, og so varð samtykt at senda spurnaseðlar til allar kirkjuráðslimir við 2 spurningum, um varabisp ella onga broyting. Tr. Samuelson kravdi, at spurningarnir skuldu vera 1: um bisp, varabisp, stiftspróst ella onga broyting. Hetta hildu hinir 4 limirnir í nevndini fara at vera ov flóki, og tí varð samtykt við 4 atkvøðum móti einari at senda fylgjandi skriv út til øll kirkjuráð í Føroyum:

«Landsstýrið hevur lagt tingmál nr. 13/1960, varabispadömi í Føroyum fram á tingborð við soljóðandi uppskoti til samlyktar:

«Selt verður á stovn varabispadömi í Føroyum».

Nú eru ymsar áskoðanir til hella mál á tingi, og tí hevur nevndin, sum hevur málið til viðgerðar, samtykt at ráðfæra seg við kirkjulíðráðini á fann hátt, at hvør limur í kirkjulíðráðunum fær høvi til at geva sína meining til kennar við at seta X fyrí annan av teimum spurningum, sum settir eru á fylgjandi spyrjiseðil.

Spyrjiseðlarnir mugu vera undirritaðir í hendi áðrenn 1. marts í ár.»

Spurningarnir vóru hesir:

Ynskja tygum varabispadömi selt á stovn í Føroyum?

Ynskja tygum onga broyting?

Freistin til at svara varð sett til 1. marts, og 9. marts hevði nevndin

fund at telja svarini. Tá hövdu 53 kirkjuráð svarað, meðan onki svar var komið frá 4.

Tá ið liðugt var at telja, var úrslitið hetta:

Fyri varabispí	142 atkv.
Onga brøying	118
Burturstaddir	11
Blankir seðlar	36
Biskupur	1

Kirkjuráðið á Glyvrum (6 limir) vísti til teirra samtykt 14. apríl 1959, har allir 6 atkvøddu fyri setan av biskupi ella varabiskupi, og verður stóðan soleiðis helvt um helvt fyri varabispí og ongari brøying.

Tað man kortini ongin ivi vera um, at fjöldin av fólkinum ynskir, at próstadömið í Föroyum verður skipað sum biskupadömi ella varabispadömi. Tað vísti áheitanin 13. mars 1959 frá Tórshavnar meiningheitsráði til øll hini meiningheitsráðini í Föroyum, har tey vórðu spurd um, hvørt tey mællu til at seta bispadömi ella í minsta lagi varabispadömi á stovn í Föroyum. Av 57 meiningheitsráðum mællu 11 við 231 limum til, meðan einans 8 við 47 limum vóru í móti, og 8 meiningheitsráð svaraðu ikki. Her var eitt skilligt fleirtal fyri biskupi ella í minsta lagi varabispí.

Tað má eisini halda at styðja uppskotið um setan av varabispí, at av teim 16 prestunum í Föroyum mæla 14 til at seta slíkt bispadömi á stovn, og einans 2 eru ikki fyri. Í slíkum føri má melan prestanna reftast at vera av sera stórum lýðningi og serliga, tá ið hon sum í hesum förinum tykist at vera samsvarandi hugsanini hjá fjöldini av fólkinum.

Tað er ein veruleiki, at próstakallið í Föroyum kann ikki metast saman við próstakall í Danmark, við tað at föroyski prósturinn hevur havt og hevur nógvi størri myndugleika enn próstarnir í Danmark, ja í summunum förum hevur hann sama myndugleika sum biskupur ella eumla størri, eitt nú við kirkjuvígslu, sum Föroya próstur hevur av sínum eintingum, meðan kirkjumálaráðharrin skal geva dansku biskupunum løyvi til slíka vígslu.

Tað er sagt, at varabispur er ókent fyribrigdi innan luthersku kirkjuna, sí fylgiskjal í málinum, sum er bræv frá H. Fuglsang Damgaard, táverandi biskupi.

Hertil er at siga, at Gudmundur Bruun, sáli, í bókini Föroyar II, blaðsíða 18 tekur soleiðis til: «So varð 1557 Föroya kirkja gjörd próstadömi undir Bergen, og fyrsti próstur og varabiskupur, sum fekk ymist til starvs, sum ein biskupur annars hevur, var Heinj Jóansson Havreki.»

Antou Degn sigur í bók sínari Færøske Kongsbønder blads. 135: «I 1827 beskikkedes Hr. Sørensen til Vicebiskop og 8. juli 1829 til Landprovst paa Færøerne.»

Í bók síni Islands Kirke nevnið Jón Helgason fleiri varabiskupar í Islandi: á blads. 96 verður sagt, at Thormóður Thorfason verður vígdur til varabisp í 1671, á blads. 88 Thorður Thorlaksson vígdur í 1672, á

blaðs, 93 Jón Vigfússon í 1671, á blaðs. 128 Björn Thorleifsson 13. mars 1692 og á blaðsiðu 56 Hannes Pússon vígdir í 1777.

Flestir av hesum eru vígdir til varabíspar í Vor Frue Kirke í Keypmannahavn, sjálvari dómkirkjuna.

Sambari skriv frá biskupinum av Fullum hava varabíspar ella Suffragan bishops, sum teir eita á enskum verið við The Church of England líka síðan 1210 og til dagin í dag, nú tal teirra er 11.

So stalt man hella vera av misgáum, tá ið biskuparnir Berggrav, Eidem og Fuglsang Damgaard síga varabíspahetið at vera ókent innan fyri ta luthersku kirkjuna, tað hevur verið alt annað.

Tá ið ikki meir enn helvi av kirkjuráðslimum hesa seinnu ferðina, teir vórðu spurdir, mæla til at seta varabíspadömi á stovn í Föroyum, meðan hin helvtin onga broyting tykist at vilja hava, so man hella fyri ein stóran part koma av, at teir halda sum so, at fáa vit ikki fullan bisp, so vilja vit heldur onga broyting hava, og hella er í mangar mátur fatiligt.

Meiriluti í nevndini heldur tó kortini, at tað er ein bati, at varabíspadömi verður sett á stovn, og mæli tí til at samtykkja uppskot landsstýrisins.

Minnilutin (Trygve Samuelson) skal gera hesar viðmerkingar:

Í uppskotinum frá meirilutanum í landsstýrinum um at seta varabíspadömi á stovn í Föroyum stendur einki um, hvat uppskotsstillararnir meina við «varabíspadömi». Tað vildi verið rímligt, um uppskotsstillararnir í viðmerkingunum til uppskotið góvu eina frágreiðing um, hvat «varabíspadömi» og «varabíspur» er, so at tað greitt kundi sæst av málinum, hvat uppskotsstillararnir ynskja. Skal varabíspurin verða veruligur biskupur og so stalt millum annað veljast av meinighetsráðnum, ella skal hann bert verða hjálparmaður hjá bispinum? Er bert talan um at geva Föroya prósti eitt nýtt heiti, ella er tað talan um at gera eina veruliga broyting í stöðu próstsins?

Tað kemst ikki uttanum, at landsstýri og lögting eiga at gera tað heilt greitt, hvønn «status» hesin varabíspur skal hava, áðrenn nökur stöða verður tikin í málinum. Eisini átti meinighetsráðini og Föroya fólk yvirhövur at fingið at vita, hvat tað ber í sær, at Föroyar verða eitt varabíspadömi.

Fyrr enn hella liggur heilt greitt fyri, skuldi eingin avgerð kunna tikist í hesum máli, ella við øðrum orðum, tann avgerð, ið tikin verður, áðrenn hella er greitt, verður tikin uttan fyrilit.

Sum málið liggur fyri, er tað ikki búgvíð at taka nakra stöðu til.

Eisini er tað hættisligt hjá Föroya lögtingi at taka avgerð um at seta varabíspadömi á stovn, tá ein meiriluti av meinighetsráðslimummugu sigast at vera ikki fyri uppskotinum, so sum svarini frá limunum vísa. Tað ber ikki til at síga sum meirilutin í nevndini, at teir meinighetsráðslimirnir, ið hava svarað, at teir ynskja onga broyting, helst gera tað, tí teir vildu havt bisp í staðin fyri varabisp.

Annars er minnilutin imóti at nökur broyting verður gjørd í kirkjuliga umsitingini.

Visandi til hesar viðmerkingar mæli minnilutin (Trygve Samuelsen) frá at samtykkja uppskot landsstýrisins.

Minnilutin (Johan Simonsen) førir fram:

Fólkakirkjan í Föroyum er shr. heimasýrislógina felagsmál, ið ikki uttan viðari kann verða yvirlikin sum sermál.

Kirkjan er kortini ikki statskirkja, t.e. einasta loyvda kirkja, soleiðis at borgararættindi eru freyðað av limaskapi í statskirkjunni, sum staturin eina kostar og uppiheldur; men kirkjan í Föroyum er fólkakirkja, sum staturin styðjar.

Í kane. skr. 5. oktober 1839 er tilskilað, at ikki kongur, men föroyingar sjálvir eiga föroysku kirkjunnar, og í lóg nr. 109 frá 20. mars 1921 er tilskilað, at «Lagtinget er Kirkens översäte Styrrelse».

Föroyska kirkjuskipanin eigur soleiðis at vera samsvarandi við kirkjunnar læru og í samljóð við fólkíð í Föroyum, at eisini fyri Föroya fólks viðkomandi tey orð kunnu ganga út, sum H. Fuglsang Daaugard, biskupur, segði í seinastu ólavsökuprædiku síni í Tórshavn: «Folkekirkens plads er midt i folket».

Fyri tveimum árum síðani undirskrivaðu 11 kirkjuráð í Föroyum áheitan «om genoprettelsen af det færøske bispedømme. I fald dette med forventning skulle vise sig uigennemføreligt, skal man meget indtrængende henstille, at man i det mindste støtter et forslag om et vicebispedømme paa Færøerne».

Ein atkvøðugreiðsla í februar í ár um 1) varabispadömi ella 2) onga broyting gav ikki tilsvarendi skilliga stöðutøkan, tí tað var og er bispadömi, sum ynskt verður. Varabiskup verður bert ynsktur «i fald det med forventning skulle vise sig uigennemføreligt» at fáa bispadömið endurreist.

Í hesum máli er einki komið fram, ið talar fyri, at tað er «uigennemføreligt» at endurreisa bispadömið, og her skal tí í fyrstu syftu verða líkið undir við, at bispadömi Föroya verður endurreist.

Verður hetta fremsta ynski föroyinga felt á Föroya lögtingi, man tað hervið vera gjørt «uigennemføreligt» í hesum umfari, og skal tí í aðru syftu verða líkið undir við teimum 11 kirkjuráðunum, sum «meget indtrængende henstillede, at man i det mindste støtter et forslag om et vicebispedømme paa Færøerne».

UPPSKOT

1. Farið verður undir samráðingar til less at gera fólkakirkjuna og øll heini tilhoyrandi mál (heimastýrislógina, listi B, 1.) til föroysk sermál.
2. (í fyrstu syftu): Föroya bispadömi verður endurreist.
2. (í aðru syftu): Sett verður á stovn varabispadömi í Föroyum.

Minnilutauppskot frá Johan Simonsen í fall 11-0.

Minnilutauppskot frá Johan Simonsen í fall 13-0.

Uppskot landsstýrisins samtykt 19-0.

14. Mótmæli mót herstöðum í Föroyum.

Ár 1961, 13. jannar legði H. Djurhuus lögtingsmaður fram søljóðandi

Greint uppskot til samtyktar.

Føroya lögting mótmælir, at stöðir við hermonnum verða settar her á landi.

Viðmerking :

Tá uppskot til samtyktar (radarmálið) sum tingmál nr. 41 í tingsetuni 1959-60 fekk nevndarviðgerð er öll nevndin samd um hetta orðaljóð í álitinum, sí ting. 1958, síðu 198, 5tu reglu frá í erva:

Tað er kortini upplýst fyri nevndini, sí svar frá ríkismálaráðnum gjøgnum ríkisumboðið upp á ymsar spurningar frá landsstýrinum, *at hvørki kríggsvápn ella herfólk skulu vera knýtt at hesum báðum stöðum.*

Stöðirnar, ið tala er um, vóru radarstöðin á Sodufelli og loranstöðin á Eiði.

Minnilutauppskotini frá fólkaflókkinum og fjóðveldisflokkinum vóru feld, men samgonguflokkarnir samtyktu at taka til eftirlektur ta uppbygging, ið landsstýrið hevði loyvt, men skoyttu uppí eftirlektina:

Lögtingið undirstrikar sína andstöðu móti militærari útbygging í Föroyum í vanligari merking, *um talan verðar um slíka.*

2. apríl 1959 hevði lögmaður P. M. Dam í «Dinnakettling» fyri Føroya fólki váttað viðvíkjandi Sodufellis og Eiddisstöðunum, *at herstöð er ikki og hevur ongantíð verið talan um*, og vísir hann til eina váttað frá ríkisstýrinum.

Tó at minnilutarnir og meirilutin í radarnevndini ikki samdust um eina felags stöðu, tykist tað, ið her er førl fram, at vísa, at í spurninginum um herfólk skuldu á stöðirnar ella ikki, vóru allir av tí áskoðan, at tað ikki mátti henda.

Nú er verðið almamakunnugt sambært skriv frá danska verjummálaráðharranum, at Sodufellisstöðin skal manast við 140 hermonnum, og er henda avgerð tikin, aftaná at lögtingið ikki visti betur enn, at *hvørki kríggsvápn ella herfólk* skuldu verða knýtt at Sodufellisstöðini og er henda avgerð tikin uttan at lögtingið hevur fingið høvi til at fikið stöðu til hesa innrás av fremmandum hermonnum.

Føroyingar eru eitt fólk, ið eru mótsöðumenn av hernaðartilflokum og eru imóti eini og hvørjari hernaðarúthygging av Föroyum.

Á landsfundi fólkaflóksins í Havn 10. og 11. december 1960 varð søljóðandi uppskot samtykt:

Landsfundurin áleggur fólkaflóksins tingmonnum, so skjótt tingið kemur saman at seta greint uppskot til samtyktar um tingsins mótmæli imóti, at stöðir við hermonnum verða settar her á landi.

Samsvarandi stöðu fólkaflóksins og óivað stöðu Føroya fólks yvir-

hövur og sambært samtykt á landsfund fólkaflóksins til heraðarútbygging av Föroyum verður sett fram uppskot samsvarandi.

1. viðgerð 18. januar og 12. mai legði nevndin fram soljóðandi

ÁTTA

Greint uppskot til samtyktar soljóðandi:

Föroya lögting mótmæli, at slóðir við hermonnum verða settar her á landi, er av fólkaflókkinum lagt fyrí tingið og hevur verið til viðgerðar í 7 mannanevnd.

I viðmerkingunum til uppskotið verður víst til tingviðgerðina av tingmáli nr. 41/1959, li sonevnda radarmálinum, og verður líkið uppaltur orðaljóðið í áðfinum, ið prógvar, at tá ein meiriluti í nevndini samtykti hetta uppskot: «Lögtingið undirstrikar sína andstöðu móti militærari útbygging í Föroyum í vanligari merking, um talan verður um slíka,» var tað út frá teirri hugsan, at hvørki kríggsátgerð ella herfólk skuldi verða knýtt at Sodnfellis- ella Eiðisstøðini.

Ein minniluti í nevndini (Hanus við Høgadalsá og Sigurð Joensen) førir fram:

Longu 1951 tóku danir -- uttan at spyrja Föroya lögting -- fyrsta stig ið til at militarisera Föroyar, við at gera Föroyar til eitt hermálsligt øki (Færøernes marinedistrikt) og at seta herstöð á stovu her (Færøernes marinestation).

Sum eitt óhugnaligt lið í hesi herútbúgving síggja vit tað, at ting dana — uttan at spyrja Föroya lögting -- hevur broytt verjuskýldulógina til principielt at galda föroyingar í Föroyum og hevur sett deyðarevsing í gildi fyrí Föroyar at galda, tá ið serligar umstøður standast á.

Minnilutin vísir annars til og tekur uppaltur álit dagfest 23. april 1959 hjá limum Tjóðveldisflóksins í lögtingsmáli nr. 41 (Radarmálið). Tað var longu tá greitt, at danir hövdu í byggju at herbúgva land okkara av álvara. Undir viðgerðini av tí málinum kom undan kavi, at bæði tað tá fráfarna og tað enn sitandi landsstýri uttan Föroya lögtings og Föroya fólks vitandi og vilja, hövdu loyvt dömum hesa útbúgving.

13. mars 1959, sum Tjóðveldisflokkurin 23. mars hevði radarmálið upp á lögtingið, hevði núverandi landsstýri av sínum eintingum skrivað undir við «Forsvarets bygningstjeneste» um «projektering og udførelse af adgangsvej til militært anlæg paa Sandfelli».

Tó at ein meiriluti á Föroya lögtingi á vári 1959 tók hesi eftirlæti landsstýrisins til eftirtekta, undirstrikaði tingið tó: «sína andstöðu móti militærari útbygging í Föroyum í vanligari merking, um talan verður um slíka»

Sjón gongur fyrí sögn, at henda herbúgving heldur fram, og er li hetta nýggja lögtingsmál uppkomið.

Minnilutin er, sum vera man, samdur við meirilutauppskotið so langt, tað røkkur, men má harumframt krevja tær verandi slóðir, sum mugu

kallast hermálsligar og sama um konventionet vápn koma afturat ella ikki eru ætlaðar at verða tíð í stríðstillökum, bundur.

Minnilutin setur fram uppskot samsvarandi.

UPPSKOT

frá

einum minniluta (Haldor Hansen, Marius Johannesen og Hákun Djurhuus):

Føroya lögting mótmælir, at hermenn verða knýttir at Sodnfellis- ella Eiðisstöðini og noktar fyrí, at kríggsútlgerð verður goymd ella nýtt á føroyskum land- ella sjóöki.

U p p s k o t

frá

einum minniluta (Hanus við Högadalsá og Sigurd Joensen):

Føroya lögting fastheldur Føroya søguligu uttanvellaðu, vápnleysu stöðu og krevur, at tær hermásligu stöðir, sum eru bygdar ella ávirk-
aðar (Marinustöðin í Tórshavn, Radarstöðin á Sodnfelli og Loranustöðin á Eiði) verða niðurlagdar, ella byggingin steðgað. Lögtingið mótmælir allari hermásligari bygging og útbúgving í landinum í framtíðini og noktar, at herfólk undir nokrum umstøðum fær tilhald í Føroyum, ella stríðsútlgerð verður nýtt ella goymd á føroyskum land- ella sjóöki.

UPPSKOT

frá

einum minniluta (Leon Joensen og Trygva Samuelson):

Føroya lögting mótmælir, at hermenn verða knýttir at Sodnfellis-
ella Eiðisstöðini og noktar fyrí, at kríggsútlgerð verður goymd ella nýtt á føroyskum land- ella sjóöki, tó undantikið tí, ið er neyðugt fyrí at rækja sjóverjuna (fiskavárinspektiónina).

Uppskot frá minnilutanum (H. v. Högadalsá og S. Joensen) fall 9-0.

Uppskot frá minnilutanum (Leon Joensen og Tr. Samuelson) fall 9-0.

Uppskot frá minnilutanum (H. Hansen og H. Djurhuus og

M. Johannesen) samtykt 17-0.

Lóg um flogsamgongumál.

Ár 1961, 13. januar legði lögtingsmaður Erlendur Patursson fram so-
ljóðandi

U p p s k o t t í l lóg um flogsamgongumál.

1. §

Føroya lögtíng hefur einkarrætt til allar flogsamgongur landsins,
hæði innan lands og millumlanda.

2. §

Tíngið setur 5 manna millamtínganevnd við leirri uppgávu at lala
kanna og seta fram uppskot um hvussu flogmál landsins skulu røkjast,
hæði viðvíkjandi skipan, tekniskt og peningaliga.

3. §

Nevndin skal taka sær koma hjálp frá monnum sum eru kunnugir við
flogumstøður, sum eru líkar okkara. Allar útreiðslur av starvi nevndar-
innar verða goldnar úr landskassanum.

4. §

Henda lóg kemur í gildi beinan vegin.

V i ð m e r k i n g a r :

Í stríðsárinum lat sum kunnugt bretska hersetuvaldið byggja flog-
völl í Vágum. Henda flogvøll nýttu herflogför meðan stríðið varði. Tá
hersetuvaldið í 1945 fór av landinum fekk lögtíngið henda flogvøll til
ognar.

Aftaná bardagan varð føroyskt flogfelag stovnað og flogsamband við
útheimin fíngið í lag. Henda fyrirkoma helt tó skjótt upp at og flúgvíngin
datt niður fyri. Síðan hefur eingin reglulig flúgvíng verið. Flúgvíng
innan lands hefur als ikki verið roynd.

Størsti spurningur okkara higar til í hesum máli hefur verið spurn-
ingurin um flogvøllir. Nú sýnast tó tekin vera til, at hesin spurningur
fer at verða væl hettari at loysa enn higar til. Tað er nevnliga komið
fram heilt nýtt slag av flogförum, teknað og smíðað í Kanada. Hesi flog-
för hava tann eiginleika, at teimum nýtist nógv styttri flogbreyt enn
øðrum flogförum - - bert einar 200 metrar ella so. Hesi nýggju flogför
hava verið roynd hæði í Kanada og Íslandi og sýnast hava roynd óføra
væl. Skiljanligt er, at roynast hesi flogför so sum sagt verður frá, kunna
tey koma at fáa stórtýðning fyri flogsamgongumál okkara - - hæði við-
víkjandi millumlandaflúgvíng og flúgvíng innanoyggja.

Soleiðis sum hetta mál nú liggur fyri, má tað haldast vera í tókum

tíma at farið verður undir at viðgera tað soleiðis, at vit um stutta tíð hava regluligt flogsamband bæði innanlands og millumlanda.

Uppskot samsvarandi hesum verður her lagt fram.

1. viðgerð 19. januar og 21. apríl legði nevndin fram soljóðandi

Nevndarálið

Málið var lagt fram av tjóðveldisflokkinum og við 1. viðgerð beint í serstaka 5 manna nevnd.

Nevndin hevur viðgjørt málið og hevur lýtt seg í ein meiriluta og tveir minnilutar.

Meirilutin (Leon Joensen, Marius Johannesen og Vilhelm Nielsen) mælir tinginum til at samtykkja uppskot meirilutans.

Minnilutin (Haldor Hansen) er samdur við meirilutanum í teirra uppskoti, men setur kortini sítt egnu uppskot.

Uppskot

frá

meirilutanum (Leon Joensen, Marius Johannesen og Vilhelm Nielsen):

Løgtingið áleggur landsstýrinum at taka upp samráðingar við ríkisstýrið um øll viðurskiftir herundir eisini konsessjónsrættin viðvíkjandi flogferðslumálum okkara bæði innan- og millumlanda.

Úrslitin verða at leggja fyri ólavsøkutingið komandi.

Uppskot

frá

minnilutanum (Haldor Hansen):

Álagt verður landsstýrinum at seta í verk lögtingssamtyktina nr. 113 (Flogvøllurin í Vágum) av 15. marts 1948 so at flágvøllin verður sett í stand, klødd við plátum, og at veitirnar uttanum vøllin og vøllurin verða reinsað.

Uppskot

frá

minnilutanum (Erlendi Paturssyni):

Føroya lögting samtykkir, at flogsamgongumál verður gjørt til føroyskt sermál, og áleggur landsstýrinum at gera neyðug stíg til tess at seta hesa samtykt í verk og síðan leggja málið aftur fyri tingið.

2. viðgerð 26. apríl.

Uppskotið frá minnilutanum (E. Patursson) falið 9-0.

Uppskot frá minnilutanum (Haldor Hansen) falið 9-0.

Uppskotið frá meirilutanum (L. Joensen, M. Johannesen og V. Nielsen) samtykt 16-0.

16. Broyting í lóg um Færøernes Realkreditinstitut.

Ár 1961, 16. januar legði lögtingsmaður H. Djurhuus fram sáljóðandi

U p p s k o t til

broyting í lóg nr. 60, 12. mars 1955 um Færøernes Realkreditinstitut

Í lóg fyri Færøernes Realkreditinstitut verður í § 11 í 3ja bólki «højst 10 aar» at broyta til «højst 15 aar» og «højst 15 aar» at broyta til «højst 20 aar».

Og í viðtökum fyri Færøernes Realkreditinstitut verður í § 16 í 1ra bólki «ikke overstige 10 aar» at broyta til «ikke overstige 15 aar» og «forlænges til højst 15 aar» at broyta til «forlænges til højst 20 aar».

V i ð m e r k i n g u r :

Tá lóg og viðtøka í síni tíð varð gjörd fyri Færøernes Realkreditinstitut mæltu føroysku limirnir Johan Djurhuus og Hákun Djurhuus í tí av ráðharradeildini 21. august 1953 skipaðu nevnd til, at lánitíðin skuldi verða 15 ár.

Hetta tilmæli varð ikki fylgt, men varð lánitíðin sett til 10 ár, men kundi undir serligum umstøðum verða longd til 15 ár.

Sambar teini roknskapum frá nýggju línubátunum, ið tingmenn í seinastu lögtingssetu høvdu høvi til at sliggja, vóru tað bert fáir av bátunum, ið kundu klára 10 ára avskrivning. Sama er stöðan hjá teinum nýggju trøtarunum.

Fyri at tryggja rentabilitetina hjá hesum nógvu nýggju veiðaförum, ið úlgerðarmenn og veiðumenn nú hava sett og seta seg fyri, mæli fólkaflokkurinn til, at lögtingið samtykkir, at skipalánitíðin hjá Færøernes Realkreditinstitut verður longd sambar hesum uppskoti, ið liggur mer tí lánitíð, ið danska lóggávuvaldið hevur lóyst danskum fiskimonnum og hevur sama hægstamark sum Norges fiskeribank.

Tá tað er neyðugt, at ein slik broyting, sum her verður sett uppskot um, verður samtykt við ríkislóg á danska fólkaetinginum, verður tað landsstýrið, ið vígur at skipa fyri, at hetta mál verður lagt fyri fólkaetingið um lögtingið tekur undir við hesum uppskoti.

1. viðgerð 19. januar og málið heint til fiskivinnuneyvnið (smbr. tingmál nr. 53/1960).

17. Fyrirspurningur til landsstýri.

Ár 1961, 16. janúar legði lögtingsmaður H. Djurhaus fram soljóðandi fyrirspurning:

Nær ætlar landsstýrið að koma við kunningarárslitinum til lögtingið í tingmáli nr. 10: Elektrifisering av útoyggjum v.m., ið fólkaflokkurin legði fram 9. mars 1959 og sum var soljóðandi:

1. Alagt verður landsstýrinum í samráð við S.F.V. og avvarandi sóknarstýrir at skipa so fyri, at úthyggjngarsellan til ravnagnan av teimum útoyggjum og småbygdum, ið enn ikki hava fingið ravnagn ella ikki eru í ferð við at fáa tað, verður gjørd innan 1. januar 1960 uttan útleiðslur fyri hesar oyggjar og bygdir.

2. Landsstýrið fær upp í hendi at leggja slíkt fíggarligt grunarlæg undir hesa úthyggjng, at tað tryggjar hesum útoyggjum og småbygdum ein ravnagnsprís, ið ikki liggur lægri enn í størbygdunum.

3. Landsstýrið kannar ravnagnsprísir í teimum bygdum, ið sjálfar hava motorverk, sum til dømis Víðareiði, Norðdepil-Hvannastud, Nólsoy, Hest, Skopun, Sandur og Hvalba, og um hann liggur órimliga høgt í mun til prísir í størkjumum, leggur uppskot fyri tingið um størri heinleiðis stuðning til byggiðkosnaðin av hesum verkum, so ravnagnsprísirín kann fáast niður.

Sum tingmönnum og landsstýrismönnum kunnugt samtykti lögtingið við 25 atkvøðum hetta uppskot:

Lögtingið samtykkir at biðja landsstýrið kanna allar teir í uppskotinum umrøddu spurningar og leggja málið aftur fyri komandi vetrarþing.

Komandi vetrarþing var vetrarþingið 1959. Nú hava vit vetrarþingið 1960, men enn hevur landsstýrið ikki fylgt lögtingsins samtykt í hesum máli, tí biðja vit um eina frágreiðing nú.

Leyvið givið 20. januar og viðgerð sama dag.

18. Fyrirspurningur til lögmannn.

Ár 1961, 13. janúar legði lögtingsmaður Kjartan Møhr fram soljóðandi fyrirspurning:

Lögtingið viðtók í 1959, lögtingsmál nr. 26 viðvikjandi gerð av byggjarvegnum soljóðandi uppskot til samþykktar:

«Landsstýrið fyrirveikar ley neyðugu tiltök til fremjan av gerð av byggjarvegnum, og at arbeiðið sum nú fer fram ikki verður slitið fyrr enn vegurin er komín saman við Kollafjarðarvegnum.»

Háttvirði lögmaður verður tí spurdur:

1. Hvi er arbeiðið ikki hildið fram til Kollafjarðar.
2. Hvat er orsøkin til at arbeiðið er sloðgað,
3. Nær verður arbeiðið uppافتuríkið, so at vegurin verður samanbundin við Kollafjarðarveginn.

Løyvið gívið 16. og viðgerð 20. janúar.

19. Hækking av lutapeninginum í Grönlandsfelagnum.

Ár 1961, 20. janúar legði lögmaður fram soljóðandi

U p p s k o t til

lögtingslóg um hækking av lutapeningi landskassans í l/f Grönlandsfelagnum.

§ 1.

Landsstýrinum verður heimilað at hækka lutapening landskassans í l/f Grönlandsfelagnum

lögtingslöv om forhøjelse af landskassens andel i l/f Grönlandsfelagnum.

§ 1.

Landsstyret bemyndiges til at forhøje landskassens andel i l/f Grönlandsfelagnum med samme

við sumu upphædd, 1/f Føroya fiskasöla tekur seg fyri, og at læna taan pening, ið skal til fyri at luttaka í hesi hækking.

§ 2.

Henda lóg kemur í gildi beinan vegin.

Viðmerkingar:

Eftir lögtingsliðindi 1949, bls. 80, samtykti lögtingið at vera við í stovningini av 1/f Grønlandsfelagnum og gav landsstýrinum upp í hendi at útvinna hesa samtykt.

Grønlandsfelagið varð so sett á stovn við einum lutapeningi uppá 865.200 kr., ið býtti seg soleiðis millum hesar lutarigarar:

Føroya lögting	300.000,00
Føroya fiskasöla	300.000,00
Føroya reiðarafelag	105.200,00
Føroya fiskimannafelag	80.000,00
Føroya skipara- og navigatørfelag	80.000,00

Felagið hevur so síðani virkað í fiskivinnu føroyinga í Grønlandi, tey nógvu árin í samstarvi við danir og norðmenn í a/s Nordafar. Í hesum felagsskapi býtti partapeningurin seg soleiðis:

Føroyingar (1/f Grønlandsfelagið)	800.000,00
Danir (a/s Asgriko)	400.000,00
Norðmenn (a/l Utrustning)	800.000,00

Nú liggur fyri, at a/s Asgriko vil selja sín partapening í Nordafar 400.000 kr. Eftir samtyktum Nordafars skulu partaeigararnir vera samdir um, hvussu leysur partapeningur skal seljast, og eru teir tað, soleiðis, at Grønlandsfelagið og Utrustning tekur hvør sína helvt.

Fyri at kunna taka sína helvt er tað Grønlandsfelagnum neyðugt at hækka um lutapeningin. Herumframt sigur felagið seg hava fyri neyðini at útvega meira í rakstrarpeningi.

At frá hesum er á umboðsnevndarfundli samtykt at hækka lutapeningin soleiðis:

Føroya lögting til	500.000,00
Føroya fiskasöla til	500.000,00
Føroya reiðarafelag til	175.000,00
Føroya fiskimannafelag til	133.000,00
Føroya skipara- og navigatørfelag	133.000,00
	1.441.000,00

heløb, sum 1/f Føroya fiskasöla tegner, og fremskaffe det til forhøjelsen nødvendige beløb ved optagelse af laan.

§ 2.

Denne lov træder i kraft straks.

Um tey 3 seinast nevndu felöginu ikki tekur tað, ið her er samtykt, skjýtur umboðsnevndin upp at býla peningin soleiðis:

Føroya lögting	550.000,00
Føroya fiskasøla	550.000,00
Føroya reiðarafelag	130.000,00
Føroya fiskimannafelag	100.000,00
Føroya skipara- og navigatørfelag	100.000,00
	1.630.000,00

Í frambaldi av tí hugsan, ið var aftanfyrri, tá landskassin setti pening í hesa fyriføku, sum hevur stuðlað undir fiskivinnu føroyinganna í Grønlandi, at henda fyriføka nú fýrvar pening til at yvirtaka sín part av tí peningi parthavari í samstarvi við hana nú selur og eisini fyri at økja um virkispening sín er hildið náttúrligt, at landskassin tekur sín part, soleiðis at umboðsmenn landsins eina og higar til hava somu ávirkan á hella landsfelag sum fiskuútflytarin. Í hesum lutfalli verður ongio grund hildin at gera broyting.

1. viðgerð 23. januar og 25. s.m. legði fíggingarnevndin fram soljóðandi

Á 111

Málið varð lagt fram á ting av landsstýrinum 20. januar í ár og kom til 1. viðgerð tann 23. har tað var beint til viðgerðar í fíggingarnevndina.

Í viðmerkingunum frá landsstýrinum verður víst á, at orsökkin til hækkan av lutapeninginum í Grønlandsfelagnum er tann, at Grønlandsfelagið hevur keypt helvtina av parlapeninginum, sum danska felagið Asgrico átti í Nordafar, og at yvirtøkan av hesum parlapeningi viðförir óklar finansieringsbyrðir.

Av teimum skjølum, sum liggja í málinum sæst eisini, at Nordafar, sum Grønlandsfelagið nú eigur helmingin av, tey seinastu árinu hevur álíkið sær aðrar stórar uppgávur, sum felagið ikki var ført fyri at fara undir tey fyrri árinu, tá stóðin meira var ein handils- og servicestöð við mekaniskum verkstaði, frystihúsi, salisilo og handli við útgerðarvörum. Nú er nýmótans flakavíki, flekínaskinur og fiskamjólsvíki, og fer nú fram stóru útróður frá Føroyingahavnini. Í 1960 hevur Grønlandsfelagið gildið til føroyingar, sum arbeida á landi í Føroyingahavnini í arbeiðsløn kr. 1.010.781, og til útróðrarmenn kr. 1.236.937. Í 1960 arbeiddu uppi á landi í Føroyingahavnini 155 føroyingar, meðan 200 útróðrarmenn avreiddu til stöðina. 51 føroysk skip hava seinasta ár havt samband við Føroyingahavnina fyri at landa fisk, fáa útgerð og agn ella fyri at fáa motorarnar umvældar.

Nevndin er sámd við landsstýrið um, at stöðin í Føroyingahavnini hevur og ætlandi verður at hava alstóran týdning fyri føroysku fiski-

vinnuna eisini frammyvir og mælie til at samtykkja uppskot landsstýrisins við teirri breyting, at § 1 verður orðað soleiðis:

Landsstýrinum verður heimilað at hækka lutapening landskassans í 1/f Grönlandsfelagnum við upp til kr. 250.000. , og at læna taun pening, ið skal til fyrri at luttaka í hesi hækking.

Landsstyret bemyndiges til at forhøje landkassens andel i 1/f Grønlandsfelagið med op til kr. 250.000. , og fremskaffe det til forhøjelsen nødvendige beløb ved optagelse af laan.

2. viðgerð 26. og 3. viðgerð 27. april.

Uppskot landsstýrisins við nevndinmar breyting samtykt 22-0.

20. Keyf av ognum í Tinganesi.

Ár 1961, 13. apríl legði lögmaður fram soljúdandi

U p p s k o t til

løgtingslóg um keyf av ognum í
Tinganesi, Tórshavn.

løgtingslov om køb af ejendom i
Tinganesi, Tórshavn.

§ 1.

Landsstýrinum er heimilað landskassans vegna at keypa ognina matr. nr. 12 a, Tórshavnar bý, og at læna taun neyðturviliga peningin til keypið.

§ 2.

Henda lóg fær gildi beinanvegin.

§ 1.

Landsstyret bemyndiges til paa landkassens vegne at erhverve ejendommen matr. nr. 12 a, Tórshavn by, og fremskaffe de nødvendige beløb til erhvervelsen ved optagelse af laan.

§ 2.

Denne lov træder i kraft straks.

Viðmerkingar:

Tað er landsstýrisins hugsan, at Tinganes og ein partur av Reyðinum, sum í árhundraðir hava hýst Føroya lögtingi og til almenna fyrisitingini, eiga at verða almenn ogn. Áttanin er at gera møguleikar fyrri, at lög-

tingið og öll fyrirsiting landsins einferð kann fáa húsarúnd á hestum söguliga plássi.

Sjálfv Tinganesið og ein þakur av Reyninum eru langu landsins ogn. Nú stendur í boði at keypa mate. nr. 12 a Tórshavnar bý næringis og hjá teimum ognum, landið frammantudan eigur.

1. viðgerð 16. apríl og 21. apríl legði fíggjarnevndin fram soljóðandi

Álit

Málið er lagt fyr tingið av landsstýrinum og varð við 1. viðgerð heint í fíggjarnevndina.

Í viðmerkingum landsstýrisins verður ført fram, at ætlan landsstýrisins er, at tinghús og hús til at býsa allari landsumsitingini skal verða úti á Tinganesi.

Nevndin hevur býtt seg í ein meiriluta og ein minniluta.

Meirilutin mælir tinginum til at samtykkja uppskot landsstýrisins.

Minnilutin (J. F. Óregaard) er av teirri áskoðan, at so sum Havnar býur er vaksin tey seinastu árin og ætlandi verður at vaksa, og so dýrt sum tað er at byggja fyr havaldni í Havn, er tað óráð at byggja umsitingarhús og tinghús á Tinganesi, tá havnalagið í Havn vil fáa brúk fyr øllum tí øki sum til er í sam við strondini íanar fyr havnamolarnar.

Hin vegin heldur minnilutin, at tað er neyðugt heiman vegin, at tað almenna tryggjar sær grundøki aðrastaðir í Havn læði til tinghús og umsitingarhús, tá umsitingin, sum nú er, er spjadd um alla Havnina, og hetta ger umsitingina nógv dýrari, enn hon annars vildi verið.

2. viðgerð 22. apríl og 3. 4. mai.

Formaðurin legði fram soljóðandi Broytingaruppskot frá E. Pálsson:

Í staðin fyr uppskot landsstýrisins ger tingið hesa samtykt:

Landstýrið verður biðið um saman við fíggjarnevndini at lata kanna hvørji øki kunna fáast í hövuðsstaðnum, har komandi byggingar fyr lögtingið, landstýrið og landsumsitingina kunna byggjast á og leggur síðan málið aftur fyr tingið.

Uppskotið fall 1 - 0.

Uppskot landstýrisins § 1 var sett undir atkvøðu við nevnaðum:

Jón atkvøddu: J. Lindenskov, P. Petersen, S. Petersen, M. Johannesen, N. Holm Jacobsen, K. Wang, H. Djurhuus, Leon Jørgensen, A. Djurhuus, H. Petersen, Johan Simonsen, H. Iversen, D. Nølsøe, V. Nielsen, K. Mohr, Fr. Hansen, K. Djurhuus, P. M. Dam, J. Høgenesen og Sigurð Joensen.

Nei atkvöddur: J. P. Davíðsen, Halldor Flansen.

Atkvöddur ekki: R. Thomsen, T. Samuelson, Poul J. Olsen.

Burturstaðir: J. H. Danbjörg, E. Patursson, H. v. Högdalsá,
H. Jespersen og J. E. Øregaard.

§ 1 samtykt 20--2.

§ 2 samtykt 21 - 0.

Uppskot landsstýrisins samtykt 22-0.

21. Studningur til húsdýraalingina

Ár 1961, 20. janúar legði N. Winther Poulsen landsskýrismaður fram
soljóðandi

U p p s k o t

til

lögtingslóg um studning til frama
fyrí húsdýraalingina og húsdýra-
haldið v. m.

§ 1.

Landskassin letur studning til
frama fyrí húsdýraalingina og
húsdýrahaldið v. m.:

- A. Til keyp og lóðurs av góðum
tarvum og greðingum.
- B. Til rakstur av insemineringar-
stöð.
- C. Til premíeringar av alidýrum,
tilskilað á dýraframsýningum
ella á annan hóskiligan hátt.
- D. Til ómur endamál húsdýra-
haldinum til frama.
- E. Til varðveitslu ella nöringar
av fuglinum í kaga og björg-
um.

lagtíngslov om tilskud til husdyr-
avlens og husdyrbrugets
fremme

§ 1.

Al landskassen ydes tilskud til
fremme af husdyravlen og hus-
dyrbruget m. v.:

- A. Til indkøb og underhold af
gode tyre og hingste,
- B. Til driften af inseminerings-
station.
- C. Til premiering af avlsdyr ud-
peget ved afholdelse af dyr-
skuer eller paa anden hen-
sigtsmæssig måde.
- D. Til andre formaal til fremme
for husdyrbruget.
- E. Til bevarelse eller forøgelse af
fuglebestanden i udmark og
i fuglebjergene.

§ 2.

Studningarnir eftir § 1 verða veittir til viðkomandi endamál eftir reglum, sum landsskýrið fyrirsetur í reglugerð.

§ 3.

Henda lóg kemur í gildi 1. apríl 1961, og samstundis fara «midlertidige bestemmelser nr. 66 frá 30. december 1941 om foranstaltninger til husdyravlens og husdyrbrugets fremme m. v.» úr gildi.

§ 2.

De i § 1 nævnte tilskud ydes til de paagældende formål efter regler, der fastsættes af landstyre i et regulativ.

§ 3.

Denne lov træder i kraft 1. april 1961, og samtidig træder «midlertidige bestemmelser nr. 66 af 30. december 1941 om foranstaltninger til husdyravlens og husdyrbrugets fremme m. v.» ud af kraft.

VIÐMERKINGAR:

Nú í möng ár hefur landskassinn veitt kr. 50.000,— um árið á fíggjarlögtingslógini til frama fyrir húsdýraaflinguna og húsdýrahaldið. Jarðarvæðing hefur fyrirséð hesi lóggávu eftir reglum nr. 67 frá 30. december 1941 (sum broytt í kunnugerð nr. 2 frá 7. janúar 1959).

Landsskýrið hefur hildið það verið neyðugt að gjört broytingar í hesum reglum, m. a. í reglunum um studning til farvabald, síðani insemineringarstöðin er sett á slovn, soleiðis at studningur verður ekki veittur til farvabald innantýri tey umráðir, sum insemineringin er í nýtslu. Harfíl kemur, at studningurinn hefur ekki verið nóg mikil, síðani studningarnir vóru settir upp eftir kunnugerðinni frá 7. janúar 1959, og insemineringin sett á slovn.

1. viðgerð 24. janúar og 10. apríl legði búnaðarnevndin fram soljóðandi

A 111

Landsskýrið hefur lagt fyrir fíngið uppskot til lögtingslóg um studning til frama fyrir húsdýraafling og húsdýrahald v.m. Nevndin hefur havt málið til viðgerðar áttaná samráðing við djóruvæðing og landbúnaðarráðgevarin, sum hefur givið soljóðandi ummæli:

«Eftir samrøðu við landsstýrismann N. Winther Poulsen í gjár loyvi eg mær hervið at framsenda uppskot til uppiskoyti til landsstýrisins uppskot av 19. janúar í ár í lögtingsmáli nr. 21/1960: Studningur til húsdýraafling v.m.

Ta tíð, vit hava havt ísáðing, hefur hon roynt so væl, at vit hava afla grund til at vera nøgd. Landbúnaðarfólk flest um bygdiennar leingist eftir, at hetta nýggja lagið eisini skal koma til teirra. Eitt sindur stríðið hefur gingið at fáa menn til at læra seg hetta arbeiði, tí hava summar oyggjar royðst at bíða. Men það kemur. Kanska er það ekki ringari, at hetta fer ekki sum ein eldur út um all. Tess belur kunnast fólk við það.

Líka síðani farvarnir komu og stóðin fekk innivist á royndarstöðini í

Höyvík, hefur það gengið strevið at fáa larvarnar passaðar, sum teir skulu. Það hefur gjört orheiðið truplari enu neyðugt er. T.d. hava tarvarnar staðið inni allt árið, og hava lítið og einki verið leiddir úti. Hartil stendur annar tarvarin einsamallur í karantenuhúsinum. Hetta ger, at larvarnir eru ikki so fúsir til sítt arbeiði, sum teir kundu verið, um teir fingu rétta viðgerð. Hartil er kostnaðurin fyri at halda larvarnar so stócur fyri ta peningajáttan, sum er at arbeiða við, at það gengur út yvir annur ting, sum hesin peningur skal rökka til. Róyndarstöðin fær kr. 3500 fyri hvønn tarva.

Það hevði tí bent ísáðingarmálinum best, um landsstýrið fekk heimild til at skipa soleiðis fyri:

- a) at larvabaldið til brúks fyri ísáðingina verður álagt róyndarbrúkinum sum eitt fast lið í arbeiðinum.
- b) at kostnaðurin av sjálvum larvabaldinum verður borið av tí vanliga studninginum til róyndarstöðina, og
- c) at það verður lagt hóskandi beiti av til larvarnar, har teir kundu fáa tilhald í útlitiðini.

Viðari er at nevna málið um karantenuhús. Í síni tíð varð gjört eitt karantenuhús í Höyvík í samband við róyndarstöðina. Það er einki gott hús, men brúkiligt til okkurt betri kanska kemur. Það hefur hesa seinnu tíðina verið tikið til brúks til annur ting. Það hevði verið umráðandi, at landsstýrið fekk heimild til at gjört það, sum neyðugt er, fyri at vissa sær, at hetta hús til einahvörja tíð stendur til reiðar og í standi til at taka ímóti dýrum, sum koma uttanífrá.»

Nevndin er samd við uppskot landsstýrisins, men heldur íó, at studningur framvegis eigur at verða latin til feløg, ið halda tarv, og er so slati ikki samd við landsstýrið í hesum, smbr. viðmerkingarnar. Samuleiðis heldur nevndin, at ley tilmæli, ið landbúnaðarráðgevarin ger, nevnliga undir a), b) og c) eiga at verða framd, og verður tí álagt landsstýrinum at gera reglugerð samsvarandi hesum og at syggja fyri, at karantenuhúsið verður sett í fullfíggjaðan stand og ikki nýtt til annað endamál enn það tilkellaða.

Nevndin mælir sostatt tinginum til at samtykkja uppskot landsstýrisins óbróytt.

U p p s k o t

Álagt verður landsstýrinum at gera reglugerð soleiðis, at ley tilmælir, ið landbúnaðarráðgevarin ger undir a) b) og c) verða fylgd.

2. viðgerð 13. og 3. viðgerð 21. apríl.

Uppskot nevndinnar samtykt 19-0.

Lógaruppskot landsstýrisins samtykt 30.

22. Fyrirspurningur til landsstýrið

(viðv. vaktarskipi)

Ár 1961, 19. januar legði lögtingsmaður H. Djurhuus fram soljóðandi Fyrirspurning:

Hvad úrslit er landsstýrið komið til viðvíkjandi lögtingssamtykt í línimáli nr. 28: Verjan av føroyskum fiskiskapi, í tingsetuni 1957, um at útvega føroyskum vaktarskipum fullan lógarrættismyndugleika fyri at kunna verja føroysku áhugamálini í sambandi við sjóverjuna?

Nær ætlar landsstýrið at siga tinginum frá, hvad bent er í hesum máli?

Viðmerkingar:

10. januar 1958 legði lögtingsmaður P. M. Dam mál á ting viðvíkjandi verjan av føroyskum fiskiskapi.

Í uppskotinum frá nevndarmeirihlutunum (Sámal Petersen, Richard Jacobsen, J. Fr. Øregaard, D. P. Danielsen og Hákon Djurhuus) ljóðaði pkt. 2 soleiðis:

Landsstýrið verður biðið um at samráðast við ríkisstýrið um at útvega føroyskum vaktarskipum fullan lógrættismyndugleika fyri at kunna verja føroysku áhugamálini í sambandi við sjóverjuna.

Hetta uppskot varð samtykt við 19-5 atkvøðum í tingsetuni 1957, men enn hevur tingið ikki tingið at víta, um nakrar samráðingar eru ferdar og enn minni úrslitið av teinum. Tí lýsi eg vegna Fólkaplokkinn eftir eini frágreiðing í hesum máli.

Loyvið givið 26-0 og viðgerð 27. januar.

23. Tvungin jarðarfarstrygging

Ár 1961, 27. januar legði lögmaður fram soljóðandi skriv:

Landsstýrið legði inn á ting uppskot til reglur um tvungna jarðarfarstrygging (smbt. tingmál nr. 8/1958 (veitarling) og tingmál nr. 39/1959), men málið var ikki framt.

Nú hevur Meginfelagið av føroyskum sjúkrakæssum aftur í skrivi frá 19. í hesum vent sær til landsstýrið við áheitan um at fáa málið fyri

allur og skilar til, hvat lýðning tað hevur at fáa málið framt samværandi fyriliggjandi uppskoti, sum fylgir við allur her sum skjal.

Visandi hertil loyvir landsstýrið sær at leggja málið inn aftur á ting.

CENTRALFORENINGEN AF SYGEKASSER PAA FLERØERNE

Havn, launn 17. oktober 1959.

Til Føroya landsstýri, her.

Udkast til ændringer af § 18 i den færøske sygekasseordning. Som nyt stk. 4 og 5 indsættes:

Stk. 4.

Ved dødsfald blandt sygekassens nydende samt bidragydende medlemmer (med hvilende medlemsret, jfr. § 23) skal kassen yde en begravelseshjælp paa 100 kr. Ved dødsfald blandt sandame medlemmers børn under 15 aar skal der ydes følgende hjælp:

Hvis dødsfaldet indtræffer inden det fyldte 1 aar:	50 kr.
— — — i alderen 1 — 4 aar:	100 kr.
— — — — 5 — 10 aar:	150 kr.
— — — — 11 — 14 aar:	250 kr.

Saaframt leveomkostningerne paa Færøerne stiger eller falder kan direktøren for sygekassevæsenet efter indstilling fra den færøske centralforening fastsætte tilsvarende forhøjelser eller nedsættelser af forævnte beløb.

Stk. 5.

Til sikkerhed for sygekassens risiko for udbetaling af begravelseshjælp skal sygekassen være tilsluttet en af de færøske sygekasser og fortsættelsessygekasser for Færøerne omfattende udligningskasse for begravelseshjælp, der er undergivet tilsyn af direktøren for sygekassevæsenet. De nærmere regler for udligningskassens virksomhed fastsættes i en af socialministeren godkendt vedtægt.

Övrige ændringer i den færøske sygekasseordning:

Til § 6.

I stk. 1 indføjes i sidste linje efter «herunder»: «begravelseshjælp, men».

Til § 11.

I stk. 6 ændres i 7. linie «sygehjælp» til «hjælp».

Til § 12.

I stk. 1 indføjes i sidste linie efter «udgifter»: « bortset fra udgifterne til begravelsesforsikringen ».

Til § 30.

I stk. 1 udgaar i 2. linie ordene: «begravelseshjælp og».

Stk. 4—5 udgaar.

Til § 31.

Stk. 3. 1. punktum udgaar og erstattes med følgende «Foreningens virksomhed maa alene omfatte ydelse af sygehjælp og begravelseshjælp og skal for saa vidt angaar ydelse af sygehjælp være grundet paa medlemmernes gensidige ansvar».

1. viðgerð 1. febrúar og 15. febrúar legði socialaevndin fram so-
sjóðandi

A li t

Málið hefur verið viðgjört í sosialu nevndinni, har meirilutinn (J. Lín-
denskov, Dion Nolsöe, Joh. Fr. Poulsen og Hemming Jespersen) er
samdur um at viðmæla uppskot landsstýrisins óbroytt.

Hetta er á triðja sinni, at málið um at gera jarðafarstryggingina til
vanliga hjálp frá öllum sjúkakassum, er lagt fyrri tingið. Nevndin hefur
m. a. høvt fund saman við umboðsmönnum fyrri Meginfelag sjúkakass-
anna, ið vísa á, at tað er eitt ynski frá sjúkakassunum, at henda broyting
verður gjörd, og at broytingin verður framd skjótast tilber.

Hóast málið verður kallað tvungin jarðafarstrygging, so verður ikki
sipað til annað, enn hvat verður lagt í týðningin: vanlig hjálp frá
sjúkakassa. Bættari var at nevni tað: obligatorisk jarðafarstrygging.

Minnilutinn (K. Wang) setur onki uppskot fram.

2. viðgerð 17. febrúar.

Uppskot landsstýrisins samtykt 17-0.

24. Viðbót til minstulön og fiskaprís

Ár 1961, 27. janúar legði lögmaður fram söljóðandi

U p p s k o t til

lögtingslóg um at longja skipan-
ina um studning úr landskass-
anum til minstulön og viðbót
til fiskaprísia.

§ 1.

Við li eudamáli at gera Lön-
javningargrunn skipsfiskimanna
löran í tíðarskeiðinum 1. janúar
til 31. december 1961 at veita
manníngini á føroyskum fiski-
skipum og úlróðrumonnum í
Grönlandi minstulön og/ella við-
bót til fiskaprísia verður lög-
tingslóg nr. 3, 18. februar 1955 um
uppískoyti til lögtingslóg nr. 72,
22. december 1951 um avrokning
og Lönjavningargrunn skipsfiski-
manna longd soleiðis, at 1,7 mill.
kr. verða latnar Lönjavningar-
grunni skipsfiskimanna í studn-
ingi úr landskassanum. Studning-
urin verður goldin grunninum
innan 1. april 1962.

Hesin studningur til Lönjav-
ningargrunn skipsfiskimanna verður
latin freytað av, at grunnurin
skipar so fyri í síni komandi
reglugerð:

- at minstulönin til fiskimenn yvir
16 ár verður kr. 900, . Teir, ið
eru undir 16 ár, fáa í mun her-
til eftir higartil galdandi regl-
um,
- at grunnurin átekur sær fyririt-
ingina av studninginum til
fiskimenn í heimaúlróðri og í
silðaveiðu við opnum báti,
- at viðbótin verður 6 øyrur pr. kg.

lagtingslov om at forlænge til-
skudsordningen fra landskassen
til mindstelön og tilskud til
fiskepriser.

§ 1.

Med det formaal at sætte skibs-
fiskernes lønreguleringsfond i
stand til for tiden 1. januar til
31. december 1961 at yde mand-
skabet paa færøske fiskeskibe og
landfiskere i grønlandske far-
vande mindstelön og/eller til-
skud til fiskepriser forlænges lag-
tingslov nr. 3 af 18. februar 1955
om tilleg til lagtingslov nr. 72 af
22. december 1951 om fiskernes
afregnings- og lønreguleringsfond
saaledes, at 1,7 mill. kr. ydes Fi-
skernes lønreguleringsfond i til-
skud fra landskassen. Tilskudet
udbetales fonden inden 1. april
1962.

Dette tilskud til Fiskernes løn-
reguleringsfond ydes paa betin-
gelse af, at fonden foreskriver i
sit førstkommande regulativ:

- at mindstelönnen til fiskere over
16aar udgør kr. 900, . De fi-
skere, der er under 16aar, faar
tilskud efter hidtil gældende
regler,
- at fonden paalægger sig admini-
strationen af tilskudet til fis-
kere, der driver hjemmefiske-
ri, og sildefiskeri med aabne
baade,
- at tilskudet udgør 6 øre pr. kg af
fangst af al rund rødfisk med

av veiðuni av öllum rundum, kravdum ráfiski við hávði innhandlaður í Föroyum til útflutnings fyri deksför og 9 oyru pr. kg fyri allar opnar háfar eisini á sildaveiðu til agns, frystingar og saltingar.

§ 2.

Í lóg nr. 72 frá 22. december 1951 um avrokning og lönjavn-ingargrunn skipsfiskimanna, sum henda seinni er broytt, smlr. m. a. lógarkunningarð nr. 16 frá 25. juni 1954, verða gjörðar hesar broytingar at galda fyri fyrst:

- a) Í stk. 1 í § 5 verður «1%» undir 1), 4) og 5) broytt til «1½ %», undir 2) verður «1 %» broytt til «2 %» og undir 3) «1½ %» broytt til «2 %».
- b) Sum nýtt punkt 5 til § 5: 2 % av söluvirðinum av fiskafلاك til útflutnings.
- c) Stk. 7 í § 5 fer úr gildi.
- d) Aftrat § 7, altaná orðið «avgerð» verður sett: «gjögnum slýrið fyri lönjavningargrunnin».

§ 3.

Henda lóg kemur í gildi beinan vegin.

Viðmerkingar:

Landskassin hevur nú í nøkur ár latið studning til lönjavningargrunnin við til endamáli at gera hann föran at veita mannigini á föroyskum fiskiskipum og útróðrarmennum í Grænlandi minstulön og/ella viðbót til fiskaprísir. Seinasta lóg hesum viðvíkjandi er lögtingslóg nr. 30 frá 16. mai 1960.

Eftir fyriliggjandi uppskoti verður so skipanin tann sama fyri árið 1961 sum fyri 1960, ió er skotið upp, at opnar háfar, ió veiða sild, eisini skulu hava 9 oyru pr. kg. í studningi. Eisini er tann broyting, at nú verður útflutningsgjald eisini at lata av fiskaflokum við 2 % av út-

hoved og uden indvolde, der indhandles til eksport for dæksfartøjer og 9 øre pr. kg for alle aabne haade samt sildefangst til agn, frysning og saltning.

§ 2.

I lov nr. 72 af 22. december 1951 om Skibsfiskernes afregnings og lønreguleringsfond, som denne senere er ændret, jfr. bl.a. lovebekendtgørelse nr. 16 af 25. juni 1951, foretages følgende ændringer af gældende indtil videre:

- a) I stk. 1 i § 5 ændres «1 %» under 1), 4) og 5) til «1½ %» under 2) ændres «1 %» til «2 %» og under 3) ændres «1½ %» til «2 %».
- b) Som nyt punkt 5 til § 5: 2 % af salgsværdien af fiskefilet til eksport.
- c) Stk. 7, i § 5 træder ud af kraft.
- d) Til § 7, efter ordet «bestemmelser» indsættes: «gennem styret for lønreguleringsfonden».

§ 3.

Denne lov træder straks i kraft.

flutningsvirðinum, hetta skuldi givið grunninum um kr. 10.000, —, útlutningurin av fiskaflokum í 1960 var 2 mill. kr. í virði.

Við fylgir yvirlit frá lönjavnungargrunninum.

Lönjavnungargrunnurin hevur givið fylgjandi yvir grunnsins rakstur frá 1/1-31/12 1960 og barafrat eina meting um ársfjórðingin 1/1-31/3 1961:		
Útgoldið: kostnað	55,221,95	
Útgoldið: útróður leima	221,181,30	
Útgoldið: lønarviðbót	1,185,371,95	
Útgoldið: ymist	6,233,00	
Útgoldið: prísiskoyti	752,592,78	
figgjarlóg	1,700,000,00	
saltsildaavgjald	110,000,00	
agnsildaavgjald	11,000,00	
klippfiskaavgjald	120,000,00	
saltfiskaavgjald	229,300,00	
Viðm. 1, feskfiskaavgjald ætlað falt	560,000,00	
rakstrarpeningur eftir	512,392,93	
	2,763,300,00	2,763,300,00
Meti útgjald afturat til 31/3 1961:		
kostnað	25,000,00	
Viðm. 2, útróður	500,000,00	
Viðm. 3, lønarviðbót	575,000,00	
prísiskoyti	175,000,00	
lókur afturat:		
av klippfiski	180,000,00	
av rentum	36,000,00	
neyðugur rakstrarpeningur	1,059,000,00	
	1,275,000,00	1,275,000,00
Soleiðis verður nú at resta	1,059,000,00	
	512,392,93	
	516,607,07	

1. viðgerð 30. januar og 23. mars legði fiskivinnunevndin fram søljóðandi

Aftit

Málið varð lagt fram 27. januar og varð undir 1. viðgerð beint í fiskivinnunevndina.

Nevndin hevur hýtt seg í ein meiriluta og tveir minnilutar.

Nevndin hevur fingið skriv Føroya fiskasöðunnar av 30. januar 1961

til landsstýrið, har mælt verður frá at leggja avgjald á fiskaflok til útflutnings, tí hesin útflutningur, verður sagt, er í síni byrjan og fyri øllum byrjunartrupulleikum, og skriv frá sama felag av 27. januar 1961, eisini til landsstýrið, har í fyrstu syftu verður mælt til at avtaka gjöldini uppá saltfisk og klippfisk, og í aðru syftu at broyta gjöldini og útrokingarháttin av teimum, so eins verður fyri fisk, ið verður landaður í Føroyum ella útfluttur beinleiðis av veiðifókinum og landaður í fremmandari havn. Í sama skrivi verður mælt til at broyta vrakingargjaldið og vrakingina av fiski, so hon verður biligari. Eisini verður mælt til at seta strangar reglur fyri goymslu av salt- og klippfiski.

Skriv frá Jens Kristian Petersen, Froðba, av 28. februar í ár, og nógvum øðrum formonnum á báðum, ið hava drivið útróður í Grönlandi er vist til nevndarinnar umhugsan. Her verður biðið um, at føroyskir útróðrarmenn í Grönlandi skulu fáa sama prísviðbót sum útróðrarmenn í Føroyum, altso 6 og 9 oyru pr. kg atvikavist við deksbátum og opnum bátum.

Útróðrarmenn í Føroyum fáa prísviðbót. Men teir fáa onga minstulön. Hana fáa harafturímóti útróðrarmenn í Grönlandi, meðan teirra prísviðbót er 2½ oyru kg fyri feskum fisk og 5 oyru fyri saltfisk. Havandi í huga fyrinuni í minstulönini heldur nevndin vera hóskandi í mun til korini hjá útróðrarmonnum beina at hækka prísviðbólina hjá útróðrarmonnum, ið vögva út í Grönlandi til 5 oyru fyri feskfisk og 10 oyru fyri saltfisk.

Tað er beint, at útflutningur av flaki er í byrjan, og um umstøður vóru til tess, var tað ikki burtur við at havt serliga skipan til frama fyri hann. Men peningur skal fáast til vega at loysa lönjavníngargrunsin stóru uppgávar, harundir grunsins veiting av útróðrarsludningi, prísviðbót, minstulön o.s.fr. Meirilutin heldur tað tí ikki vera til heilt at avtaka gjaldið, men skjýtur upp at hækka gjaldið niður í 1 %. Meirilutin kann ikki taka undir við Føroya fiskasölu um at avtaka ella broyta klippfiska- og saltfiskagjöldini til grunin.

Vrakingin hevur óivað stóran týdning fyri at fáa góða salt- og klippfiskavöru til útflutnings. Men er tað so, at hon í lötuni er ófórvaandi nógv og harav ov dýr, mælir meirilutin til, at landsstýrið, Føroya fiskasöla og Føroya fiskimannafelag saman við yvirvrakarannum samráðast um eina umskipan og so til ólavsökutíngið koma við uppskoti til nýggja vrakurskipan.

At hava fiskin liggjandi so á goymslu, at hann ikki spillist er umráðandi og neyðugt fyri at fáa bestu útflutningsvöru og fyri at kunna selja í fókum tíma. Meirilutin kann tí eisini mæla landsstýrinum til at samráðast við avvarandi um reglur fyri goymslunum hæði viðvíkjandi reinføri, kulda og útreiðslusparandi hentleikum.

Viðvíkjandi sjálvum landsstýrisuppskotinum verður mælt til at samtykkja tað við niðanfyrir nevndu broyting.

Minnilutin (Niels Holm Jacobsen) visir til fólkaflaksins stöðu í fóttingsmáli nr. 59/1959: Leingjan av skipanini um sludning úr landskassanum til minstulön og prísviðbót til fiskaprísir og mælir til við-

víkjandi minstulønini, at hon verður prístalsviðgjörd við minstulønini í 1954 sum grundarlag, og hevur somu sløðu sum í fjór víðvíkjandi inn-töknum, ið skulu útvegast til prísviðbót og minstuløn, at tær eiga at fáast til vega við stempulavgjaldslóg og verjutolli fyri vörur, ið verða framleiddar í Føroyum og setur uppskot samsvarandi hesum.

Viðvíkjandi stk. 2 í nevndaruppskotinum frá meirilutanum tekur minnilutin undir við uppskotinum frá meirilutanum og samleiðis við-víkjandi stk. 3 um at samráðingar verða tiknar upp um möguliga um-skipan av vrakaralagnum og reglum fyri goymslu og viðgerð av fiski.

Minnilutin (Jógvan Høgnesen) mæltir til, at minstulønin verður hækkað til kr. 1.000,— pr. mánað pr. tús, at grønlandsútróðrarmenn fáa somu minstuløn, prísviðbót og frítíðarløn sum aðrir, og at sjóvinnumfelögin aftur fáa avgerðarmyndugleika í lönjavninngargrunninum.

U p p s k o t

frá

meirilutanum (Poul J. Olsen, P. M. Dam og Jens Chr. Olsen)

I.

Løgtingið samtykkir uppskot landsstýrisins við teirri broyting, at «2 %» undir punkt b í § 2 verður broytt til «1 %» í báðum tekstum.

II.

Visandi til álit í lögtingsmáli nr. 11/1960: Broyting í reglum um eyka-studning til lönjavninngargrunnin verður lönjavninngargrunnur fiski-manna og landsstýrið biðin um at broyta reglugerð grunsins soleiðis, at prísviðbótin hjá okkara útróðrarmennum í Grønlandi verður hækkað til 5 øyrur kg fyri feskan fisk og 10 øyrur kg fyri saltfisk.

III.

Heitt verður á landsstýrið, Føroya fiskasölu, Føroya fiskimannafelag og yvirvrakarín at samráðast um möguliga umskipan av vrakaralagnum og um reglur fyri goymslu og viðgerð av fiski.

U p p s k o t

frá

minnilutanum (Niels Holm Jacobsen):

I.

Í landsstýrisins uppskoti § 1, aftaná orðið «reglugerð» í føroyska tekstinum og «regulativ» í danska tekstinum verður:

1. petti orðað soleiðis:

at minstulønin til fiskimenn yvir
16 ár verður at prístalsviðgera

stk. 1 affalles saaledes:

at mindstelønnen til fiskere over
16 aar bliver at prístalsregu-

við minnstulönini 1951 sum grundarlag. Teir, ið eru undir 16 ár fáa í mun hertil ellir higartil galdandi reglum.

here med mindstelönnen af 1951 som basis. De som er under 16 år faar en regulering forholdsvis i overensstemmelse med de gældende regler.

II.

Fyri at gera landskassan föran fyri at bera tær útreiðslur, ið standast av lækking í prisviðbót og minstulön verður álagt landsstýriinum:

- a) Landsstýrið leggur fyri tingið uppskot um stempulavgjaldslóg.
- b) Landsstýrið leggur fyri tingið uppskot um verjutoll fyri tær vörur, ið verða framleiddar í Føroyum, sum t.d. margarin, sápu, máling, alla framleiðslu av garna, snöris og trolvirk, búnaðarvörum og öðrum.

U p p s k o t frá

mínnilutanum (Jógvan Høgnesen):

I landsstýrisins uppskoti 1. § verður «kr. 900.-» broytt til «kr. 1.000,—» og greinin fær hetta ískoyti:

«at útróðrarmenn til lands í Grønlandi fáa prisviðbót 9 oyru pr. kg fyri feskum fisk, 18 oyru pr. kg fyri saltfisk og fríðarviðbót sum aðrir mynstraðir fiskimenn.»

«at haadefiskere fra land i Grønland faar pristilskud med 9 øre pr. kg af fesk fisk, 18 øre pr. kg af saltfisk og feriegodtgørelse som andre ndmönstrede fiskere.»

I landsstýrisins uppskoti 2. § verður stk. d strikað.

I landstyrets forslag § 2 udgaar stk. d.

8. og 21. apríl og 3. viðgerð 26. apríl

Minnilutauppskot (frá Jógvan Høgnesen) sett undir atkvøðu við navnakall:

Ja atkvøddu: Knút Wang, Johan Simonsen, Vilhelm Nielsen, Frederik Hansen, Jógvan Høgnesen, Sigurð Joensen, Erlendur Patursson, Hannus við Høgadalsá.

Atkvøddu ikki: J. Lindenskov, J. H. Danbjørg, P. Petersen, S. Petersen, M. Johannesen, Niels Holm Jacobsen, H. Djurhuus, Trygve Samuelsen, Leon Joensen, A. Djurhuus, Hilmur Petersen, J. P. Da-

vidsen, Hans Iversen, Dion Nolsøe, Kr. Djarhuus, P. M. Dam, Paul J. Olsen, Haldor Hansen, Reinhold Thomsen og J. Fr. Öregaard.
Burfurstadur: Kj. Mohr.

Uppskotið fall 9-0.

Minnilutauppskot (frá Niels Holm Jacobsen) I fall 12-0.

Minnilutauppskot (frá Niels Holm Jacobsen) II fall 4-0.

Uppskot frá meirahutanum til § 2 I. samtykt 17-0.

Uppskot frá meirahutanum II samtykt 20-0.

Uppskot frá meirahutanum III samtykt 21-0.

Lógaruppskotið so broytt samtykt 21-0.

— — — —

25. Lóg nr. 109, 7. apríl 1936 om Kreditforeninger.

Ár 1961, 1. februar legði lögunaður fram soljóðandi

U p p s k o t

tíl

lóg um broytingar í lóg um «kreditforeninger».

§ 1.

I lov nr. 109 af 7. april 1936 om kreditforeninger, jfr. lovbekendtgørelse nr. 139 af 15. april 1957, foretages følgende ændringer:

1. § 1, stk. 2 affattes saaledes:

«Færøerne henhører under udlaansområdet for de foreninger, der yder laan i østifterne. Samsø henhører under udlaansområdet for de foreninger, der yder laan i Roskilde stift.»

2. I § 30 indsættes som nyt stk. 3:

«Boligministeren bemyndiges til at meddele dispensationer fra lovens bestemmelser i det omfang, dette maatte være påkrævet i forbindelse med laangivning paa Færøerne.»

3. I § 30 indsættes som nyt stk. 1:

«Det samlede beløb af en kreditforenings pantebreve i ejendomme paa Færøerne maa hverken i løbende eller senere aabnede serier over-

stige 5 % af den paagældende series kasseobligationsgæld, men kan dog, så længe medlemmerne af en sluttet serie i medfør af § 22, stk. 2, er solidarisk ansvarlige for de af den aahnne serie nedstedte kasseobligationer, andrage indtil 100.000 kr.»

§ 2.

Denne lov træder i kraft den 1. april 1961.

Viðmerkingar:

Fyri at fáa til vega möguleikar fyri rímligari og samfelagsgagnligari bygging í Föroyum, bæði viðvíkjandi vanligari húsabygging og bygging til ídnað legði landsstýrið í tingsetuni 1959, smbr. lögtingsmál nr. 3/1959, uppskot um landskassaveðhald fyri byggilánunum. Hetta málið var til 1. viðgerð 5. august 1959 og beint í liggjarnevndina.

Síðani hevur landsstýrið summarið 1960 havt samráðingar við umboðsmenn fyri Østflernes Kreditforening um, at hetta felag víðkar lánivirki sítt til eisini at umfata Föroyar. Hetta vil felagið, treytað av, at lóg svarandi til dansku tingslesingarlógina verður sett í gildi í Föroyum, og at lán bert verða veitt, har matrikulerað er, uppskot hesum háðum spurningum viðvíkjandi leggur landsstýrið fyri lögtingið í hesi tingsetu.

Uppskotið her er neyðugt, um heimild skal vera hjá felagnum at koma pening til húsabygging í Föroyum. Víst verður til viðlögda viðmerkingar til uppskotið, gjördir av boliginisteriet.

Lagt skal verða afturat, at málið hevur skund, tí ætlamin er at fáa uppskotið lagt fyri fólkatingið nú beinanvegin, lögtingið hevur tikið støðu.

P. M. Dam,
lögmaður.

/ J. Djurhuus.

Bemærkninger til lovforslaget.

I 1955 afgav et af statsministeriet nedsat udvalg betænkning angaaende realkrediten i fast ejendom paa Færøerne. Udvalget forudsatte, at en udbygning af realkrediten i fast ejendom paa Færøerne i hvert fald foreløbig maatte hvile paa de færøske sparekasser, hvis evne til ydelse af saadanne laan fremover skulde blive væsentlig forøget, idet der samtidig blev skabt muligheder for udlaan til kommunerne fra Kreditforeningen af kommuner i Danmark, ligesom der samtidig blev oprettet et specielt realkreditinstitut med den opgave at yde laan i færøske fiskefartøjer.

Etableringen af en egentlig realkreditordning for belaaning af fast ejendom maatte efter udvalgets opfattelse forudsætte en registrering af de eksisterende ejendomme samt indførelse af et tinglysningsystem i lighed med det i det øvrige Danmark gældende system, ligesom det efter udvalgets opfattelse maatte være naturligt at vente med etablering af en realkreditordning for fast ejendom, indtil det nyoprettede realkre-

ditinstitut, der foreløbig kun skulle yde laan mod pant i fiskeskarföjer, bliver i stand til ogsaa at yde laan mod pant i fast ejendom.

Under forhandlinger mellem regeringen og Færøernes landsstyre i foråret 1959 vedrørende Færøernes investeringsbehov blev det konstateret, at realkreditudvalgets forudsætninger om sparekassernes og andre færøske pengeinstitutters forøgede mulighed for at yde laan i fast ejendom ikke havde holdt stik, og at det maatte anses for nødvendigt at fremskaffe laanemidler andet steds fra til dette formaal.

Paa initiativ af Færøernes landsstyre blev der herefter indledt forhandling med Østifternes kreditforening om mulighederne for udlaan i færøske ejendomme. Østifternes kreditforening har under disse forhandlinger erklæret sig villig til at udvide sin laangivning til Færøerne under forudsætning af, at der paa Færøerne gennemføres en tinglysingslov svarende til den i det øvrige Danmark gældende, samt at der kun ydes laan, hvor der er gennemført en matrikuleering eller registrering i fast ejendom.

Der arbejdes i øjeblikket paa Færøerne med udarbejdelse af et forslag til en tinglysingslov, og forslag til en saadan lov ventes fremsat i lagtinget i løbet af kort tid.

Østifternes kreditforening har under forhandlingerne understreget, at det vil være naturligt at betragte udlaanet som en midlertidig ordning, der paa et senere tidspunkt, naar de økonomiske forhold maatte tale for det, kan afløses af udlaan, formidlet af det færøske realkreditinstitut og de færøske pengeinstitutter.

Kreditforeningslaangivningen paa Færøerne forudsætter forskellige ændringer i lov om kreditforeninger, jfr. løvrigt nedenstaaende bemærkninger til de enkelte paragraffer.

Til § 1.

Til nr. 1.

Færøerne henføres ved det foreliggende forslag under udlaansområdet for de foreninger, der yder laan i Østifterne.

Til nr. 2.

De særlige problemer, som maa forventes at opstaa i forbindelse med laangivningen paa Færøerne, navnlig som følge af de geografiske forhold, maa antages i et vist omfang at gøre det nødvendigt at tillade afvigelser fra de gældende bestemmelser i kreditforeningsloven.

Til nr. 3.

Under de stedfundne forhandlinger om en fremtidig laangivning paa Færøerne er det fundet hensigtsmæssigt at gennemføre en rimelig begrænsning af udlaanet, og der har været enighed om, at beløbet af pante-

breve i frøroske ejendomme ikke bør kunne overstige 5 % af de enkelte series kasseobligationsgæld.

1. viðgerð 6. februar og 17. mars legði lógarnevndin fram soljóðandi

Nevndarátt

Landsstýrið hevur lagt fyri tingið uppskot til lóg um broytingar í lóg um «kreditforeninger».

Í 1960 hevur landsstýrið havt samráðingar við umboðsmenn fyri Østifternes Kreditforening um at viðka lániðki felagsins, soleiðis at lán kunna veitast lántakarum í Føroyum.

Sum kunningt var tað ætlingin, at Færøernes Realkreditinstitut fyrirtættan at geva lán til keyp av fiskiförum eisini skuldi hava eina útlánsdeild fyri lán til húsabygging, ella lán í föstum ognum.

Útlánsvirki stovnsins í föstum ognum er tó í hvør fall fyríbils skotið út, men av tí at lánitrongdin hevur víst seg at vera vaksandi, hevur tað verið neyðugt at roynt aðrar møguleikar.

Østifternes Kreditforening er tilreiðar at lata lánvirki sitt eisini umfata Føroyar treytað av, at lógarreglur svarandi til núgaldandi dansku tinglýsingarlógina verða settar í gildi fyri Føroyar, og at lániðkið er matrikulerað.

Fyri at felagið Østifternes Kreditforening kann koma at virka í Føroyum, verður tað neyðugt at broyta lóg nr. 109 frá 7. apríl 1936 Om Kreditforeninger og tað av landsstýrinum framsetta uppskot gongur út uppá at gera ta neyðugu broyting í nevndu lóg, soleiðis at lógarheimild verður givin Østifternes Kreditforening til at geva lán til húsabygging í Føroyum.

Lógarnevndin hevur viðgjört málið.

Ein meiriluti (Sámal Petersen, Trygve Samuelson og J. Fr. Øregaard), mælir tinginum til at samtykkja uppskot landsstýrisins.

Ein minniluti (Sigurð Joensen) setur onki uppskot fram.

Ein minniluti (Poul Petersen) loyvir sær at skila til:

Fyriliggjandi uppskot verður ivaleyst til nakræn bati fyri húsabyggingina, lánini verða langfrestað, men ikki bilig, tey verða heldur ikki tók við tað fyrsta, m. a. tí treytin fyri einari lániskipan sum hesari er, sum longu sagt í álitinum omanfyri, at ein tinglýsingarlóg verður sett í verk fyrst og haraftur ein lóg um matrikulering, tað er heldur ikki lötuverk at fremja. Harav kemur, at ein lík lániskipan ber kann koma húsabyggingini í Tórshavn og í bygdum, sum hava tingið matrikul. til góðar, og so við og við víðkast, sum matrikuleringin fer fram úti um landið.

Tað skal ásamast, at tórvur er á einari lániskipan til húsabyggingina, húsini eru dýr at byggja og krøvini til húsini vaksu í hvøðjum. Í uppsparingin lykist ikki at kunna fylgja prísstöðringini ella húsaprísnum.

Tað skal eisini sigast, at minnilutin er ikki so eldhugaður fyri, at sparikassarnir fara at læna móti 2. prioriteti, men heldur sum fyrr ætlað við marshallpeninginum at gera eitt húsalánshypotek, sum kann geva 2. prioritetislán sum uppiskoyti til 1. prioritet úr sparikassa, øðrum peningastovni ella frá privatam innanfyri eitt vist hámark, sum t. d. 75 % av húsavirðinum eftir meting av metingarmannum. Hesi lán kunnu ikki gerast so langfrestað sum lán úr kredittfelag, ikki uppum 15 ár, men skuldu ið hvussu er neyvnan verið dýrari.

Minnilutin hevur hugsað sær tað soleiðis, at sociali grunnurin, nú sociala forsorgin er skipað annarleiðis enn tá ætlað, kundi gjörst nýfiligar til annað socialt endamál, sum stovnstæ undir einum húsalánshypoteki. Sociali grunnurin knappast um 2 mill. kr. Um tað ikki skuldi borið til beinanvegin at skotið allan grunnin inn undir laguligum treytum, so ið hvussu er 1½ millión og síðani givið stýrinum heimild undir landskassans ábyrgd at lænt uppá stovnstæið nakrar ferðir, sum tørvur skuldi verið til húsabyggingina.

Minnilutin kundi hugsað sær, at fyrisæti kundi verið hjá realkreditstovnunum, ið hvussu er fyri fyrst.

Fyri at fingið betri skil í húsabyggingina, bæði í stöddum, dyggleika og ikki minst æstelisk, eigur stýrið at hava heimild at seta tilíkar treytir fyri lánunum, t. d. sjálvt gera tekningar og kostnaðarætlanir til størri og smærri hús, sum tørvur er á, men ikki uppum eina eftir viðurskiftunum hóskandi stödd. Tað vildi verið hóskandi at boðið tilíkar tekningar út til kappingar móti rímligari virðisløn.

Landsstýrið fær eftir uppskotinum eina eina heimild at fyriseta gjørligari reglur fyri hypotekinum.

Minnilutin (Poul Petersen) loyvir sær so stutt at seta fram soljóðandi

U p p s k o t til

løgtingslóg um eitt hypotek
til húsabygging.

§ 1.

Sell verður á stovn eitt hypotek við il endamál at geva lán til byggingar av sethúsum.

§ 2.

Hypotekið hevur heimstað í Tórshavn.

§ 3.

Hypotekið hevur eitt stýri uppá 3 limir. Tingið velur 2 og lands-

løgtingslóg um et hypotek til
boligbyggeri.

§ 1.

Der oprettes et hypotek med det formaal at yde laan til boligbyggeriet.

§ 2.

Hypotekets hjemsted er i Tórshavn.

§ 3.

Hypoteket ledes af en bestyrelse paa 3 medlemmer, hvoraf 2 ud-

stýrið 1, sum er formaður í stýrinum.

§ 4.

Sum stovnsfæ skjýtur landskassin inn 1,5 mill. kr. úr sociala grunninum.

Afturat stovnsfæinum kann hypotekið útvega förvandi pening við upptöku av láni uppá stovnsfæið upp til 3 ferðir stovnsfæið við landskassans ábyrgd.

§ 5.

Stýrið fyríseltur stöddina á lánum, rentuna og treytirnar við lánum samsvarandi samtyktunum. Lánitíðin má ikki fara uppum 15 ár.

Láni skulu hava prioritet inn anfyri hægst 75 % av húsavirðinum.

§ 6.

Stýrið kann seta sum treyt fyri lánum, at húsini eru hóskandi í stödd, dyggleika og vakurleika samsvarandi reglunum í samtyktini.

§ 7.

Landsstýrið fyríseltur gjøllari reglur fyri hypoteksins virki, tess fyrisæti, lánum, metingini o. t. í einari samtykt.

§ 8.

Henda lóg kemur í gildi 1. juli 1961.

Formaðurin legði fram soljóðandi M i n n i f u t a á l i f frá S. Joensen:

Ein minniluti, Signrð Joensen, visir til lógaruppskot Tjóðveldisflokk-

pegas af lagtinget, og landstyreft udpeger 1, der er bestyrelsens formand.

§ 4.

Som grundfond indskyder landskassen 1,5 mill. kr. fra det sociale fond.

Udover grundfonden kan hypoteket med landskassens garanti tilvejebringe de nødvendige midler ved belaaning af grundfonden op til 3 gange.

§ 5.

Bestyrelsen fastsætter laanenes størrelse, aaremaal, rente samt de øvrige vilkaar efter de i vedtægterne angivne regler. Laanenes afdragstid maa ikke overstige 15 aar.

Laanene ydes med prioritet indenfor højst 75 % af vurderingssummen.

§ 6.

Bestyrelsen kan stille som vilkaar for ydelse af laan, at boligerne har en passende størrelse, soliditet og skønhed i overensstemmelse med de i vedtægten fastsatte regler.

§ 7.

Landsstyret fastsætter de nærmere regler for institutets virksomhed, dets administration, laaneverksamhed, vurdering m. v. i en vedtægt.

§ 8.

Denne lov træder i kraft 1. juli 1961.

sins í tingmáli nr. 41/1950 um Húsalánsgrunn Føroya (løgtingsstíðindi 1950 síðu 131) og selur fram uppskot við teirri broyting, at peningahæddin nevnd í § 2, 1. stk., verður kr. 1.500.000. , §§ 18 og 19 falla burtur, § 20 verður § 18, § 21 verður § 19 og soleiðis broytt: Hendi lóg fer gildi 1. juli 1961.

Viðvíkjandi motívum visir minnilutín samuleiðis til frammantýri nevnda lögtingsmál við teirri viðmerking, at longtlin til lagalig húsa-byggingarlán ikki er minkað, heldur vaksin síðani tá. So stalt setur minnilutín fylgjandi

U p p s k o t til lóg um húsa(láns)grunn Føroya.

1. áttur.

Mál og skipan.

1. §.

Húsa(láns)grunnur Føroya hevur til endamáls í fyrsta lagi at veita lán ella tryggja byggilán eftir 11. §, í øðrum lagi at veita lán móti trygd í íbygdum húsum.

2. §.

Grunnurin hevur kr. 1.500.000,- í aðalgrunni, ið lögting Føroya leggur í hann.

Eru rentuinnfökurar av aðalgrunni ikki nóg høgar til at gjalda stjórnarútreiðslurnar við, skoytir lögtingið uppi tað, ið írestar.

3. §.

Grunnurin hevur kr. 100.000 í risikogrunni, ið lögting Føroya leggur í hann. Lögtingið ger av, um tað verður at vaksa um risikogrunn, og samuleiðis hvaðan peningurin skal koma. Peningurin úr hesum grunni kann ikki verða afturkrævdur, uttan so at húsagrunnurin er avtíkin og skuld hans afturgoldin.

Risikogrunnurin verður nýttur til avskrivningar av tapi av útlánum.

Rakstraryvirskot og rentur verða at leggja afturat grunsins fe.

4. §.

3-mannastýri stjórnar grunninn.

Lögtingið velur formann og persónligan varaformann.

Landsstýrið skipar línar báðar línurnar í starvið og teirra persónligu varamein. Annar limurin eigur at umboða realkreditstovnarar.

Stýrið situr í 1 ár. Eingin kann skipast í starvið sum stýrislimur, ið er fyltur 70 ár.

Landsstýrið skipar stjórn í embætti. Landsstýrið setur lønir og samsýningar á.

Figgjarárið er roknskóparár, og ársroknskapurin skal vera liðugur og lýstur áðrenn juli er úti.

5. §.

Landsstýrið ger reglur um roknskapargranskoðan og um umsjón við rakstrinum.

Stýrið sendur landsstýrinum tvær reisir um árið úrdrátt av roknskapinum og eina ferð um árið frásögn um raksturinn. Henda frásögn verður við landsstýrisins minnæli lögð fyrri tingið.

II. tálur.

Um gransins inulán.

6. §.

Húsa(láns)grunnur Føroya hevur rætt at geva út handhavaraskuldbrøv upp til tal, ið landsstýrið ásetur. Hesi skuldbrøv tryggjar lögtingið.

Landsstýrið ger av, hvørji töl, skuldbrøvini kunnu hava. Skuldbrøvini verða givin út í deildum eftir greiniligari reglum frá landsstýrinum, ið somuleiðis setur leypitíðina á.

Handhavaraskuldbrøvini verða givin út við rentufráklippingum.

Grunnurin kann krevja, at skuldbrøvini verða uppsögð til gjaldingar við 3-mánaða ávaring eftir kunngerð í almennum lýsingarblað.

Grunnurin kann skriva rættin frá sær til at siga upp í upp til 10 ár.

Handhavaraskuldbrøvini verða innløyst annaðhvørt við keypi ella lutakasti hjá notarius publicus.

Áðrenn lutur verður kastaður, verður ávaring givin í almennum lýsingarblað.

Renta verður ikki latin av fráklippingum og uppsögðum ella hirturlutaðum skuldbrøvum.

III. tálur.

Umvirðismetingin.

7. §.

Sóknarstýrið í hvørjari kommunu er liður millum gransins og lánumsóknarmanns.

8. §.

Grunnurin fær sær metingar- og sýnismenn, ásetur virki teirra og samnýning.

Lánumsóknarmaður letur sjálvur metingargjaldið fyrri undanmeting eftir 10. §, 5. parti, og fyrri eftirmeting eftir 10. §, 6. parti, til metingarmannin eftir stigum, ið grunnurin hevur ásett. Lánumsóknarmaður, ið fær lánið umskift (konverterað) í grunninum, fær útlögur sínar til metingargjald aftur úr grunninum, tá ið lánið verður goldið út. Áðrenn metingarátleiðslur, eitt nú ferðapeningur, kostabúld o.a. letur grunnurin.

IV. láttar.

Um grunsins útlán.

9. §

Stýrið veitir lánini úr grunnum.

10. §

Umsókn um lán verður latin sóknarstýrinum í avvarandi kommunu við tekningum og frágreiðingum, sum verða kravdar eftir reglunum frá grunsins stýri.

Sóknarstýrið ansar eftir, at lánumsókn er, sum hon eigur at vera, og at vilkorini til at veita lán eru til. Sóknarstýrið mælir annaðhvørt til ella frá, at lánið verður veitt. Áðrenn tað ger tilmæli ella frámæli, kann sóknarstýrið krevja nýggjar upplýsingar í byggietlan og finansieringsætlan.

Heldur sóknarstýrið, at lánið eigur ikki at verða latið, sendur tað umsóknarmanninum umsóknina aftur við boðum um hesa avgerð. Kortini kann umsóknarmaður — er hann ikki nøgður við sóknarstýrisins avgerð — krevja umsóknina senda grunnum við sóknarstýrisins viðmerkingum.

Heldur sóknarstýrið, at lánið eigur at verða latið, verður málið við sóknarstýrisins tilmæli sent grunnum, ið skriftliga annaðhvørt játtað ella sýltir umsóknina.

Áðrenn málið fer til grunsins, skal undanmeting verða gjörd við rentingarvirðið, húsini ætlast at koma at fáa (hóvilig húsaleiga og byggikostnaðurin lögð sum grundarlag). Stýrið grunsins ger greiniligari reglur um virðismetingina.

Tá ið húsini eru liðug, verður eftirmeting gjörd eftir somu reglum sum undanmetingin. Tá ið metingin er endað, verður málið sent grunnum, sum leggur á hinar endaliga freytnar fyri láni.

11. §.

Vanligt lán verður veitt til umskiftingar (konvertering) av byggiskuld. Lánini verða latin móti 1. prioritets veði ella aftari heftingum, ið grunnum er viðurkennir.

Lánið kann ikki fara upp um 90 pst. av metingarvirðinum (rentingarvirðinum) av hini föstu ognini.

Landsstýrið ásetur, eftir tilmæli frá grunsins stýri, greinligar reglur um lánmarkið samanborið við virðismetingina fyri hini ymsu hússlögini.

Undir serligum umslöðum kann byggilán eisini verða latið móti fyrsta ella öðrum prioriteti. Byggilánið eigur ikki at fara upp um talhæddina, ið tilsógn er givin um sum konverteringarlán.

12. §.

Lánið verður goldið út til pari kurs.

Lánið verður aflurgoldið í hálvárligum avdráttum í einum tíðarskeiði, ið stýrið ásetur. Heldur stýrið, at tað er ikki ráðiligt at nýta annuttetsregluna, verða avdráttirnir settir til eins høg upptöl alla tíðina. Vanliga

verða avdráttirnir settir soleiðis, at lánið skal verða afturgoldið nýður í 60 psd. av virðismetingini í 10 ár fyrri stein- og cementhús og fyrri onnur hús í 25 ár. Lánið skal verða afturgoldið alt í einum tíðarskeiði, ið stýrið ásetur.

Stýrið kann --- longri ella styttri tíð --- geva avdráttarfrælsi.

Verður lánsáttmáli brotin, ella hini veðsettu húsini verða ikki røkt, kann grunnurin krevja framíhjá avdrátt ella krevja lánið aftur goldið alt sum tað er.

Við 3-mánaða freist kann lánarin gjalda framíhjá avdráttir ella gjalda alt lánið, ið eftir er.

Reutlan verður goldin hálvárliga eftir rentifóti, ið stýrið ásetur í hvørjum einstökum föri. Leiðbeiningar til avgerðar um reutufót og avdráttarfor verða givnar í fyriskipan eftir 20. §.

13. §.

Veðskuldabrevið, ið skrivað verður fyrri lánið, skal skrivast eftir text, ið stýrið ger, og sum landsstýrið hevur viðurkent. Texturin kann vera ymiskt orðaður fyrri hini ymisku húsaslögin.

14. §.

Tá ið grunnurin hevur veitt lán, ella byggilán er fengið uppá lántílsögn frá grunninum, fær áðanar ikki selt ella á annan hátt latið húsini frá sær uttan jafnv frá grunninum.

Uttan grunsins samtykki fær áðanar heldur ikki veðsett húsini ella lagt aðrar heffingar aflurð.

Samtykki nýtist ikki til hurturleigu av húsum móti fullari leigu, ið ið leigutíðin er ikki longri enn 5 ár.

Burturleiga av húsum ella húsarúmi skal kortini allíð vera eftir normaltreytum, ið grunnurin fyriskrivur, og soleiðis kann grunnurin sela leiguna á.

15. §.

Hús, ið verða veðsett til grunnin ella annas lángevna sum trygd fyrri byggilán, ið givið er uppá lántílsögn úr grunninum, kunnu ikki verða heft við rættarveð uttan samtykki grunsins.

Veðsett hús kunnu ikki verða tikið upp í áðanars konkursbúgv fyrri uttan samtykki frá grunninum.

16. §.

Treytirnar í 14. og 15. § kann stýrið gera lagaligari hjá monnum, hvørs skuld er komin niður um óvíst mál, ið landsstýrið ásetur eftir 20. §.

17. §.

Verður lánsáttmálin brotin, eigur grunnurin rættio til at yvirtaka hina veðsettu ognina, og hið veðsetta leysafer til nýtiligt veð. Eisini kann yvirtøkan fara fram uttan dóm í øðrum förum av sáttmálabroti, enn at avdráttir og reutla er ikki goldin.

18. §.

Effir tilmæli frá stýrinum ásetur landsstýrið greinilegari fyriskipunir um granskingu virki.

19. §.

Þessa lög fær gildi 1. júlí 1961.

2. viðgerð 6. og 21. apríl. Mínilutauppskot frá S. Joensen fall 11 - 0.

Mínilutauppskot frá P. Petersen fall 11 - 0.

Uppskot landsstýrisins samtykt 20 - 0.

- - - - -

26. Bygging og rakstur av frysti og flakavirkjum.

Ár 1961, 25. janúar legði lögtingsmaður Erlendur Pálsson fram so-
ljóðandi

U p p s k o t

til

lögtingslóg um bygging og rakstur av frysti- og flakavirkjum.

1. §

Landsstýrið letur, fyrri rokning landskassans, byggja og reka frysti- og flakavirki, eitt í hvørji sýslu, og fær heimild til at taka lán til hesar byggingar og rakstur teirra.

Fyrirøkan kallast «Frystihús landsins».

2. §

Yvirstjórn frystihúsanna, undir umsjón landsstýrismannsins í fiski- vinnumálum, er hjá 3 manna stjórn, sum lögtingið velur fyrri í ár í seinu. Stjórnin velur sær sjálv formann. Landsstýrið ásetir lön og samsýning stjórnarlimanna. Undirskriftir frá 2 stjórnarlimum krevjast til at skuldbinda fyrirløkuna.

Stjórnin skipar forstjóra, sum hevur um hendur daglign stjórn og umsjón við bygging og rakstri frystihúsanna. Hann hevur prókura og skuldbindur fyrirløkuna eftir reglum um prókura. Stjórnin ásetur lön forstjórans.

3. §

Roknskapur frystihúsanna verður grannskoðaður af grannskoðarum lögtingsins.

4. §

Stjórnin fyrirveikar og tekur ávgerðir um bygging frystihúsanna og skal samráðast við sóknarstýri, útgerðarmenn (bátaeigurar) og fiskimenn (útróðrarmenn) hvar í hvörji sýslu ley skulu byggjast, so eisini um stöð og teirra og innrættling.

Endalígar ávgerðir um bygging í hvörjum staði skulu verða tiknar samráð við landsstýrismann í fiskivinnumálum.

Öll byggingar- og innrættlingarvinna skal verða boðin út í almennari lísitafión.

Grundökini, sam língin verða til frystihúsini, skulu vera so stór, at góðir möguleikar verða til uppi- og afluralbyggingum í framtíðini.

5. §

Frystihús landsins keypa ráfisk til flakíngur og frystíngur. Ráfiskarprísirnar verða ásettir av stjórni og skulu vera hínir sonu sum í öllum frystihúsunum.

Frystihúsini skulu hava á goymslu rívilígar aðgðir av agni og ísl. Teinnar er heinnill at reka handil við vanlígun útgerðarvörum. Stjórn frystihúsanna ásetur útsöluprísirnar á hesum vörum.

Í frystihúsunum skulu vera rúm har baíaeígarar og útróðrarmenn kunna goyma reiðskap og annan útbúnað.

Í frystihúsunum skulu vera rúm til ísíbæðíng og mjölframleíðsla.

6. §

Stjórn og forstjóri frystihúsanna skipa fyri sølu og úllubíngi av framleíðsluni.

7. §

Landsstýrismaður í fiskivinnumálum setur nærri reglugerð eftir hesi lóg, har ímillum starvsreglugerð fyri stjórni frystihúsanna.

8. §

Henda lóg kemur í gildi beínan vegin.

Greinargerð:

Longu í 1917 fekk lógtingið til viðgerðar lítmali um bygging av frysti- og flakavírkjum og öðrum vírkjum í sambandi við hesi, mjölvírk og lílíkt. Ymiskar kunníngar hövdu verið gjörðar í sambandi við hetta uppskot, og var málið verulíga so mikið komið ávegís, at næsta slígið mátti vera at fáa mann til at gera seg kunnugan við frysti- og flakavírk og

rakstur teirra í lí landi, sem lá stóð fremst á hesum öki her í Norðurlöndum, nevnliga í Íslandi.

Til less fekst eisini könur maður, nevnliga Karsten Høydal fiskaiðnaðarfróðingur, men av tí at láverandi landsnevnd vildi ikki játta neyðugan pening til at gjalda kostnaðin av hesi kammingarferð, ið var ætlað at vara 3 mánaðir, dátt ikki einans ferðin niður fyri, heldur harvið eisini at frysti- og flakavirkismálið.

Málið hevur síðan av og á verið havt frammi, seinast í lögtingssetuni 1959-60. Eftir tí uppskoti, sum tjóðveldisflokkurin lá legði fram saman flokkur hevði sama uppskot í lögtingssetuni 1958-59 skuldi landsstýrið, fyri rokning landskassans, lata byggja og reka frysti- og flakavirki, eitt í hvørji sýslu. Men uppskotið fall, bæði í tingsetuni 1958-59 og 1959-60.

Tjóðveldisflokkurin veisir nú hetta mál á leiðja sinni.

Eftir úskoðan flokksins er frysti- og flakavirkismálið eitt av teim allra týðningarmestu í vinnumálum landsins, og tað má haldast hava verið bæði fiskimonnum, verkamonnum og búskapi landsins í heild til stóran miss, at málið ikki varð loyst longu fyrstu ferð, ið tað varð hosið fram í 1947 og ei heldur hevur verið loyst síðan.

Her er at skila til, at tá at flakaframleiðsla og onnur framleiðsla í sambandi við hana ikki fer heilt trygt grundarlag at byggja á, aftan so at onnur mál, har í millum endurnýgging fiskiskipaffotans, rakstrarviðurskið fiskiskipanna, útlutnings- og sölviðurskið, útflyting fiskimarksins o. s. fr., eisini verða loyst, nú tað tá haldast bæði rætt og neyðugt nú sum skjólast at fara undir veruligar atgerðir í hesi vinnugrein.

Ísfiskaveiðin við avreiðing av ferskum fiski á útlendskum marknaði er úr sjónarmiði útgerðarmanna og fiskimanna ógviliga ivasom til fríðu, sjálvt í bestu árum, og tað má haldast vera alt ov vandamikið at lata fiskiveiðiflota landsins ein stóran part av árinum bert hava hesa einu vinnu og henda einn útlenska marknað, bretska marknaðin at lita á.

Nógvar av teimum fiskimonnum, sum eru í hesi vinnu, koma á minstuløn, og kostar hetta eisini lónjavningsgrunninum og har við landskassanum almikið av peningi.

Veruleikin er tað, at fiskiveiðiflota landsins á hvørjum ári -- og mest um veturin -- flytir út stórar nøgdir av fiski, ið kundi verið fyrsta floks ráevni í innlendskum iðnaði, flakaframleiðslu, nøjólframleiðslu o. s. fr. --- iðnaði, ið kundi veitt stórfjöld av verkfólki, sum nú gengur í vinnuløysi, lönandi vinnu.

Hetta mál um frysti- og flakavirki fer eisini størri og størri týðning so hvørt sum möguleikarnir fyri klippfiskavirking og klippfiskasölu eru í minning.

All saman líkið má tað ikki einans haldast vera rætt, men eisini bráðneýðugt, at farið verður undir at loysa hetta mál. Sum nú er, hvíli fiskiveiðin á alt ov ótryggum grundarlagi, soleiðis sum hattuð er viðvíkjandi sölu, bæði av salt- og klippfiski og av ísfiski, og úrtøkan til skip og fólk sýnist at vera ov lítil, sjálvt tá best gengur. Í öðrum lagi ber

núverandi vinnulívsskipan tað í sær, at verkafólkið á landi er dømt til at ganga í vinnu- og innlöknloysi stóran part av árinum. Í trýðja lagi lýðir hon tað, at landskassin gjøgnum lönjavnungargrunnin fær stórar útreiðslur at bera.

Undir slíkum umstøðum kann hin føroyski landsbúskapur onga tíð leivnast, men nýðist at mistrívast.

Tjóðveldisflokkurin reisir tí málið um frysti- og flakavirki og rakstur teirra av nýggjum. Meðan flokkurin heldur, at einstaklingar og einstaklingafyrir_tøkur bæði eiga og eru mentar at byggja og reka ley smáa frysti- og flakavirkini (og agagoymslurnar) víða hvar í bygdam landsins, heldur hann tað bæði vera rætt og neyðugt, at tað viðvíkjandi teim stóru virkjunum verður farið fram soleiðis sum mælt verður til í hesum uppskoti, nevniliga at landsstýrið fyri rokning landskassans og við lán_tøku letur byggja og reka frysti- og flakavirki, eitt í hvørjari sýslu. Tað skuldi tó einki verið til hindurs fyri, at frystihúsini uppkomin ella seinni verða seld fyrir_tøku í viðkomandi sýslu, t. d. við luttøku frá útgerðarmonnum (bátaeigarum) fiskimonnum (útróðrarmonnum) og konnum.

Viðvíkjandi stjórn frysti- og flakavirkjanna hevur tað hildið rættast, at lögtingið velur serstaka 3 manna stjórn fyri 4 ár í senn. Henda stjórn velur sjálv stjórnarformann. Yrirstjórn frysti- og flakavirkjanna verður tá 3 manna stjórn, men sjálvsagt undir umsjón landsstýrisins.

Henda 3 mannstjórn skipar forstjóra, sum hevur í hondum dagligu stjórn um umsjón við bygging virkjanna og — tá ley eru uppkomin við rakstri teirra. Virkini verða annars rikin sum vanligar fyrir_tøkur og roknskapurin verður granskoðaður av granskoðarum landsins.

Slík stórbygging sum henda krevur sjálvsagt mangar og miklar kónningar og fyrirreikingar. Lógaruppskotið sigur tá eisini, at stjórnin fyrirreikar og tekur avgerðir um bygging frysti- og flakavirkjanna. Hon skal samráðast við sóknarstýri, útgerðarmenn og fiskimenn hvar í hvørji sýslu húsini skulu byggjast, so eisini um stödd teirra og innrættling. Rættast verður hildið, at endaligar avgerðir um bygging í hvørjum sladi skulu verða tiknar í samráð við landsstýrismannin í fiskivinnumálum.

Øll byggingar- og innrættlingarvinna eigur at verða boðin út í almennari lisitafión, og ansað eigur at verða eftir, at grundøkini sum frysti- og flakavirkini verða bygd á, verða so stór, at møguleikar verða til at byggja aftur at í framtíðini. Umráðandi er at fáa góð grundøki, t. e. so nær við atløgubryggju sum gjørligt og við góðum til- og frákeyringarvegum.

Hesi frysti- og flakavirki skulu tá fyrst og fremst keypa ráfisk til flakingar og frystingar. Ráfiskaprísirnir skulu verða ásettir av frystihússtjórnini í samráð við skipa- og bátaeigarar og fiskimenn, og rætt verður hildið, at prísurin verður eins í øllum landinum.

Tað kann bera so á, at hentari verður at salta nakað av fiskinum, og skal tá vera møguligt at gera tað. Frystihúsini verða tí eisini at hava goymslu fyri nakað av salti og saltfiski, men saltfiskaframleiðsla skuldi tó bert verið ítriv.

Frystihúsin verða at hava rýrligar nøgdir av agni og ísi, so at bátar og skip allíð kunna fáa tað, ið teimum tørvar. Frysti- og flakavirkjunum eigur eisini at vera heimilt at hava handil við vanligum útgerðarvörum, og tey skulu hava rúm, har bátaeigarar og útróðrarmenn fyrí rímliga leigu kunna goyma reiðskap og annan útbúnað.

Rúm eiga eisini at verða gjørd til lýsibæðing og mjólframleiðsla.

Um sølu og útflutning sigur lógaruppskotið, at stjórn og lørstjóri skipa fyrí hesum málum.

Tað hevur ikki verið hildið neyðugt -- og er valla gjørligt -- at seta nærri reglur í sjálva lógina um hetta mál, og verður lí sagt, at landsstýrismaður í fiskivinnumálum gevur út reglugerð eftir lógini. Hon skal m. a. seta starvsreglur fyrí frysti- og flakavirkisstjórnina.

Aðlingin er, at lógin kemur í gildi beinau vegin.

1. viðgerð 26. januar og 15. februar legði fiskivinnunevndin fram so-
ljóðandi

ALL

25. januar varð málið lagt fram á ting og varð við 1. viðgerð heint í fiskivinnunevndina.

Eftir § 1 í hesum uppskoti skal landið lata byggja og reka frysti- og flakavirkir eitt í hvørji sýslu.

Hetta mál var eisini til viðgerðar á tingi í seinastu tingsetu og eftir teimum upplýsingum, sum nevndin tá fekk til vega, framgongur, at frystivirkir eru í øllum sýslum við undantak av Sandoyar sýslu. Nevndin hevur havt samráðingar við fyrstföðumannin á ídnaðarstovuni Kaesten Hoydal, sum upplýsir:

at í lötuni eru 13 frysti- og flakavirkir í Føroyum, og kunna hesi frystivirkir frysta 79 tons av flaki um døgnið og umrøknað verður hetta umleið 210 tons av feskum fiski.
Tey nevndu frystivirkir kunna í lötuni goyma upptil 3.000 tons og kunna framleiða um 100 tons av ísi um døgnið.

Frá fiskivinnustovuni hevur nevndin fingið hesar upplýsingar:

Í oktober 1960 veiddu øll føroysk skip og bátar tilsamans 235 tons av feskum fiski undir Føroyum.

November: trolarar 477 tons, nýggj línuskip 950 tons, onnur skip og bátar 1036 tons.

December: trolarar 1212 tons, nýggj línuskip 1331 tons, onnur skip og bátar 2012 tons.

Januar 1961: trolarar 2134 tons, nýggj línuskip 1608 tons, onnur skip og bátar 1989 tons.

Eftir tí sum her er upplýst, kunna føroyingar við teimum frystihús-

um, sum eru í lötum, frysta allan tann fiskisk, sum fingið verður, og má tað haldast fyrri víst, at um allur tann fiskur, sum fiskaður verður undir Föroyum, varð landaður her, at stórir partur av loskinum varð saltaður, fá bæði salt- og klippfiskaprisirir eru kappingarlörir við fiskaflök.

Nevndin hevur havt málið til viðgerðar og áskunnar, at viðurskiðini tykjast at broyast meiri og meiri í hvørjum at bygging av flakavirkjum, ið ikki bara kunna skera lýsu frá vanligum útróðri til flak, men sum mugu vera før fyrri eisini at taka fiskin frá teimum nýggja linubátunum.

Tað er kannugt, at felag í Havn og í Klakksvík eru farin undir at byggja eitt av hesum stóru flakavirkjum við tí endamáli eisini at kunna taka fiskin frá teimum stóru linubátunum heldur enn at lata hann böllulan til bretska marknaðin.

Tá ið her er talað um eina so ovurstóra peningaflegging, heldur meirilutin tað verða beint at gera royndir við stórum flakavirkjum fyrst.

Eisini skal verða víst á, at fleiri umsóknir um nýggj smærri frysti- og flakavirkir liggja fyrri.

Meirilutin (P. J. Olsen, P. M. Dam, L. Joensen og N. H. Jacobsen) setur tí onki uppskot fram.

Minnilutin (Jógvan Høgnesen) mælir til at samtykkja uppskotið.

2. viðgerð 17. februar. Lógaruppskotið § 1 fall 1 - 0.

Lógaruppskotið so stalt burturdottið.

27. Oyðing av rottu.

Ár 1961, 27. januar legði N. Winther Poulsen landsstýrismaður fram soljóðandi

U p p s k o t til

løgtingslóg um oyðing av rottu

løgtingslóg um rottebekæmpelse

§ 1.

Kommunustýrir hava skyldu at stíla fyrri, at rotteoyðing fer fram eina ferð um árið allastaðni í kommununi til eina tíð, sum landsstýrið fyrisetur og á líkari

§ 1.

Kommunalbestyrelser er forpligtet til at drage omsorg for, at der een gang om året på et af landsstyret fastsat tidspunkt overalt i kommunen iværksættes

hátt, sum fyrisett er í reglugerð til hessa lóg.

§ 2.

Til rottuoyðing mugu berf nýlasi evnir, sum landsstýrið góðkennir.

§ 3.

Hvør eigari ella ánari hevur skyldu at effirlíka úllegging av gift á sínum lendi ella í húsum sínum og verða honum, sum leggjur eiturin út, til handa á besta hátt.

§ 4.

Eigari, stýri ella leigari av virki til gerð, goymslu ella sølu av fœðievni hevur skyldu at gera tilfólk tiltøk til tryggingar av virkjum teirra og reinhaldi teirra, soleiðis at rotta sleppar ikki inn í rúm, sum goyma fœðievnir, og soleiðis at lívilíkindir hjá rotta skerjast mest gjørligt.

Landsstýrisins ráðgevni ansar effir, at teir, sum skyldu hava, lúka hann í so máta og kann, um tað ætlast neyðugt, leggja freyðir at fremja tilfólk tiltøk, sum ætlast neyðugt.

Lögreglan ella landsstýrisins ráðgevni ansa effir, at givin boð verða útlint, og at givnar freistir vera hildnar.

§ 5.

Um so er, at skyldugur ikki fremur boð, sum givin eru effir § 4 í hesi lóg, sum tað skal innan mánað effir móttøkuna av boðn-

rottebekæmpelse efter den i cirkulære til denne lov foreskrevne metode.

§ 2.

Til rottebekæmpelse maa kun anvendes de af landsstyret godkendte præparater.

§ 3.

Hver ejer eller besidder er forpligtet til at faa udlægning af gift paa sin grund eller i sit hus og til at være giftudlaggeren behjælpelig paa bedste maade.

§ 4.

Ejere, bestyrere eller lejere af virksomheder, hvori levnedsmidler fremstilles, opbevares eller forhandles, er forpligtede til at foretage saadanne foranstaltninger med hensyn til sikring af deres virksomheder og disses renholdelse, saaledes at rotter ikke kan faa adgang til de rum, hvori levnedsmidler opbevares, og saaledes at rotternes livsbetingelser iøvrigt indskrænkes mest muligt.

Landsstyrets konsulent overvåger, at de ansvarlige opfylder de dem i saa henseende påhvillende forpligtelser og kan, hvor det skønnes nødvendigt, meddele påbud om at udføre de i saa henseende fornødne foranstaltninger.

Politiet eller landsstyrets konsulent påser, at givne påbud bringes til udførelse, og at den givne frist overholdes.

§ 5.

Saaframt den ansvarlige ikke iværksætter de i henhold til lovens § 4 givne påbud paa behørig maade inden 1 måned ef-

un, þevur landsstýrisins ráðgev-
ari skylda at fáa ley framd fyrri
eigarans rokning. Þeningurinn
heftir eigindómin frammanundan
annað pant og kann heintast við
panting.

§ 6.

Kommunan ber útreiðslurnar
av rottuoyðing og eftirlitinum av
henni allaslaðni innanfyri um-
ráð hennara.

§ 7.

Landskassin kann veita kom-
mununum stuðning í ókeyp-
is eitri ella fóðurkassum.

§ 8.

Stöddin av samsýningini til kom-
mular eiturútleiggjarar verður
fyriseð av kommunustýrinum,
sum má ikki fara niðurni sátt-
málabundna lön hjá ikki starvs-
lærdum arbeiðsmönnum á stað-
num.

§ 9.

At vera landsstýrinum til handa
til fremjingar av hesi lóg og eftir-
litinum, at fær forskriftir, sum
innihildnar eru í henni, verða
bildnar, setur landsstýrið ráð-
gevara, sum fær samsýning sum
fyriseð á liggjarlógini.

§ 10.

Hann, sum ber seg undan boð-
um eftir hesi lóg, kemur undir
bót.

§ 11.

Henda lóg kemur í gildi
1961 og kemur til revsion sein-
ast 5 ár eftir hon er komin í
gildi.

ter modtagelsen af paabudet, er
landsstyrets konsulent forpligtet
til at lade disse foretage for
ejerens regning. Beløbet hæfter
paa ejendommen forud for andre
panterettigheder og kan inddri-
ves ved udplantning.

§ 6.

Kommunen afholder udgifterne
ved rottebekæmpelsen og ved til-
synet med denne overalt inden-
for dens område.

§ 7.

Af landskassen kan der ydes
tilskud til kommunerne i form af
gratis gift eller foderkasser.

§ 8.

Størrelsen af del, de kommu-
nale giftudleggere tilkommende
vederlag fastsættes af kommunal-
bestyrelsen, og skal mindst ud-
gøre den paa egen overens-
komstmæssigt fastsatte lön for
ufaglærte arbejdsmænd.

§ 9.

Til at bistaa landsstyret ved
gennemførelsen af nærværende
lov og ved tilsynet med overhol-
delsen af de i loven indeholdte
forskrifter antager landsstyret en
konsulent, hvis honorar fastsæt-
tes paa finansloven.

§ 10.

Viegring ved at efterkomme
paabud efter denne lov straffes
med bøde.

§ 11.

Denne lov træder i kraft
1961 og skal revideres senest 5
aar efter dens ikrafttræden.

Viðmerkingar:

H. Wichmand frá Statens skadedyrslaboratorium var í Föroyum frá 10. mai til 29. mai í 1959 eftir áheitan frá landsstýrinum at kanna líkindini til oyðingar av rottuni í Föroyum. Hann ferðaðist víða um og gav 9. juni 1959 frágreiðing frá ferðini við uppskoti til lóg um oyðing av rottu og leiðbeiningar.

Viðmerkingar til einstakar greinir:

- Til § 2. Tað verður hildið neyðugt, at landsstýrið hevur eftirlit við leimum evnum, sum nýtt verða m.a. at byggja fyrí, at evnir verða nýtt, sum kunnu vera skaðilig sjá fólki og fe. Róyndir eru fyrí tí í øðrum londum (smbr. § 7, sum gevur landsstýrinum heimild at veita studning til keyp av evnum v.m.)
- Til § 3. Róyndir í øðrum londum hava prógvað, at tað er ynskiligt at hava egna reglu, sum leggur hesar skyldur á teir, sum síta við eigindómi.
- Til § 4. Í øðrum londum er freylin um reinhald og rottubyrging vanlig galdandi fyrí allar eigindómar, líka mikið hvat eigindómur verður nýttur til, men tað róyst illa í smærri kommunum at fremja hesa treyt, deils tí tað kostar ov mikið og deils tí tað er ikki so lætt at sea íggjøgnum hjá leim, sum hava hesi mál í hondum. Eftir hesum uppskoti koma bert virkir til gerð, geymslu ella sølu av fœðievni undir lógina.
- Til § 5. Henda regla tykist hörð, men eftir róyndum aðrastaðni, ikki ov hörð.
- Til § 6. Tað er náttúrligt, at hvør kommuna ber sínar útreiðslur av hesi skipan, men ló soleiðis, at kommunur, sum eru soleiðis fyrí flggjarliga, at teir annars ikki eru fórar at útfinna sínar skyldur, kunnu fáa studning (smbr. § 7).
- Til § 9. Viðkomandi skal ikki bert hava vald at stíla fyrí rottuoyðingini, men eisini hava eftirlit við, at kommunurnar útfinna sínar skyldir og harafturat fyríseta freytir til tryggingar av fœðievnisvirkjum. Tilíkar freytir kunnu ikki skjótast inn til hægri avgerð.
- Til § 11. Tá ið ongar róyndir fyríliggja, hvussu ein so umfangandi rottuoyðing kann fara at eydnast undir okkara veðurlag m.a. og heldur ikki, hvussu kommunustýrini og fólkið yvirhøvur fara at taka undir við hesi fyriskipan, verður tað hildið rimudigt, at lógin verður tikin upp til revisión, tá ið 5 ár eru liðin.

1. viðgerð 30. januar og 17. februar legði búnaðarnevndin fram so-
ljóðandi

Álit

Landsstýrið hevur lagt fyrí tingið uppskot til löglingslóg um oyðing av rottu.

Málið er av tinginum beint í búnaðarnevndina, ið hevur viðgjørt málið.

Nevndin er samd um at mæla tinginum til at samtykkja uppskotið frá landsstýrinum við hesum broytingum:

Í § 4, 2. og 3 stk. og í § 5 verður «landsstýrisins ráðgevari» í føroyska tekstinum og «landsstýrets konsulent» í danska tekstinum broytt til «landbúnaðarráðgevarin» «landbrugskonsulentin» og § 9 verður orðað soleiðis:

«Landbúnaðarráðgevarin verður landsstýrinum og kommunum til handa til fremjingar av hesi lóg og eftirlitinum, at tær forskriftir, sum innihildnar eru í henni, verða hildnar.»

«Landbrugskonsulentin bistur landsstyret og kommunerne ved gennemførelsen af nærværende lov og ved tilsynet med overholdelsen af de i loven indeholdte forskrifter.»

2. viðgerð 20. februar.

Broytingaruppskotið frá nevndini til §§ 4, 5 og 9 samtykt 25-0.

3. viðgerð 17. mars.

Lógaruppskotið so broytt samtykt 28-0.

28. Val av álitismonnum og nevndum

Ár 1961, 27. januar slóð valið av álitismonnum og nevndum:

1. Løgtingsvalnevndir:

Suðurstreymoyar prestagjald:

Fastir limir: Poul Hansen, stjóri, Tórshavn, H. O. Hansen, stjóri, Tórshavn, Poul K. Mouritsen, prentari, Tórshavn.

Tiltaksmenn: Aage Mikkelsen, bókhaldari, Tórshavn og Jacob Wenningsledt, Tórshavn.

Norðstreymoyar prestagjald:

Fastir limir: P. J. Djurhuus, Kollafirði, Jacob Samuelson, Haldórsvík, Árni á Rógvi, Vestmanna.

Tiltaksmenn: Tórstein Grækarisson, Kvívík, Andreus Andreassen, lærari, Vestmanna.

Eysturoyar sýsla:

Fastir limir: Herluf Bertelsen, lærari, Fuglafirði, Johan Fr. Poulsen, lærari, Strendur, Jacob Simonsen, lærari, Gøtu.

Tiltaksmenn: Samuel P. Hansen, Norðagötu, Johs. Petersen, træsmiðjue, Saltnesi.

Norðoya sýsla:

Fastir limir: Johannes Vitalis Hansen, Klaksvík, Meinhard Johansen, lærari, Klaksvík, Jákup Samson, jarnsmiður, Klaksvík.

Tiltaksmenn: Johan Christiansen, Norðdepil, Einar Waag, Klaksvík.

Vága sýsla:

Fastir limir: D. Danielsen, lærari, Sörvágur, Jógvan á Ryggi, Miðvágur, Sigmund Frederiksen, vrakari, Miðvágur.

Tiltaksmenn: Sören Danielsen, brevssamlari, Miðvág, Napoleon Petersen, lærari, Miðvág.

Sandoyar sýsla:

Fastir limir: Rósing Thorleifson, sýslumaður Sandi, Zach. Stórá, Skopun, Peter Joensen, Skopun, fiskimaður.

Tiltaksmenn: Óli Danielsen, Húsavík, Th. P. Olsen, óðalsmaður, Húsavík.

Suðuroyrar sýsla:

Fastir limir: Johan Djurhuus, skúlainspektørur, Vági, Dion Nolsöe, Vági, Hemming Jespersen, Tvöroyri.

Tiltaksmenn: Jógvan Holm Tvöroyri, Johannes Hentze, Tvöroyri.

2. Kirkjustjórnina: J. Fr. Øregaard, Johan Simonsen, Johan Fr. Poulsen.

3. Skúlastjórnina: Johan Fr. Poulsen, J. H. Danbjörg og Hannus við Högdalsá.

4. Granskoðari til Frerö Amts Sparekasse: Jacob Sune Jacobsen.

5. Í nevnd Føroya Realskúla: J. P. Henriksen, bókhaldari, Tórshavn.

6. Í nevnd Skipafelagsins: J. P. Davidsen og Erlendur Patursson.

7. Umboðsmaður tingsins á aðalfundi p/f Skipafelagsins Føroya: Jacob Lindenskov.

Tiltaksmaður: Dion Nolsöe.

8. Umboðsmaður tingsins á aðalfundi p/f Sjóvinnubankans: Haldor Hansen.
Tiltaksmaður: J. H. Danbjörg.
9. Stýrið fyri Mentunargrunn Føroya lögtings: J. H. Danbjörg.
Tiltaksmaður: Jacob Lindenskov.
10. Nevnd 1/f Grönlandsfelagsins: J. Fr. Öregaard, P. H. Weihe, Frederik Hansen.
Tiltaksmaður: Poul Jacob Olsen, Jens Chr. Olsen, Johan Simonsen.
11. Stýrið fyri Føroya listasavn: Jacob Lindenskov, Tr. Samuelson og Janus Kamban.
12. Tryggingarsambandið Føroyar: Johan Poulsen.
13. Nevningagrunnlistin:
Suðuroyar sýsla: Áki Dimon, Jens P. Skaalum og Hans Ström.
Streymoyar sýsla: Albert Hansen, Tórshavn, Aksel Hansen, keypm., Vestmanna, Olga Patursson Kirkjubö.
Eysturoyar sýsla: Johan Johannesen, lærari Skála, Óli Fr. Olsen haldbóndi, Leirvík og Karl Kristiansen, fyrrv. lærari, Fuglafirði.
Norðoyar sýsla: Ragnar Samuelson Klaksvík, Jens P. Sólstein, Klaksvík og Poul Skarðenni Klaksvík.
Vága sýsla: Vinter Lauritsen, timburmeistari, Sörvág, Brils Jacobsen, Sörvágur, Joen Jacob í Horni, Sandavág.
Sandoyar sýsla: Morten Mikkelsen, Sandur, Th. Pauli Olsen, óðalsmaður, Húsavík og Jóhannis Olsen, Sandur.
14. Nevningaárslistin: Ottar Jacobsen, lærari, Tórshavn og Vagn Mohr Mortensen, Tórshavn. (Seinast nevndi valdur við lutakast við Tr. Samuelson).
Tiltaksmenn: Tórir Zachariassen arbeiðsmaður, Tórshavn og Johs. Jacobsen, arbeiðsmaður, Gr. Kambansg. Tórshavn.

Viðvíkjandi vali av limum í nevnd skipafelagsins og val av grannskoðara í Sparikassanum hövdu Tjóðveldisflokkurin og Fólkaflokkurin boðað frá, at teir gingu saman í valbólík, og viðvíkjandi vali av limi í stýrið fyri Tryggingarsambandið og grannskoðara í Færø Amts Sparekasse hövdu Javnaðarflokkurin og Sambandsflokkurin boðað frá, at teir gingu í valbólík.

29. Broyting í lóg um endurnýgging av fiskiskipaflotanum

Ár 1961, 8. februar legði varaþingmaður fram soljóðandi

U p p s k o t

til

broyting í lögtingslóg nr. 8 frá 6. marts 1958 (smbr. nr. 32 frá 13. maí 1959) um endurnýgging av fiskiskipaflotanum.

§ 1.

Í lögtingslóg nr. 8 frá 6. marts 1958 sum broytt í lögtingslóg nr. 32 frá 13. maí 1959 verða orðini «fiskiskip» og «skip» broytt til «deksfiskiför».

§ 2.

Henda lóg kemur í gildi beinan vegin.

V i ð m e r k i n g :

Grundin til fyriliggjandi uppskot til broytingar í galdandi skipan er, at orðið «skip» er at skilja sum far yvir 20 brutto tons eftir definítiónum í lögtingslóg nr. 31 frá 22. oktober 1954 um manning av føroyskum skipum.

Hesi seinastu áriní hevur tingið veitt studning á fliggjarlóginí til byggingar av opnum bátum, men heimild hevur so stutt ongín verið at veita studning v.m. til minni deksför.

Tessvegna loyvir landsstýrið sær at leggja inn uppskotið til broytingar.

1. viðgerð 10. februar og 16. februar legði fiskivinnunevndin fram soljóðandi

A l t

Landsstýrið legði málið fram á ting og varð tað við 1. viðgerð beint í fiskivinnunevndina.

ændring í lagtingslov nr. 8 af 6. marts 1958 (jfr. nr. 32 af 13. maj 1959) om fornyelse af fiskerflaaden.

§ 1.

I lagtingslov nr. 8 af 6. marts 1958 som ændret ved lagtingslov nr. 32 af 13. maj 1959 ændres «fiskeskibe» og «skibe» til «deksfiskefartøjer».

§ 2.

Denne lov træder i kraft straks.

Nevndin hevur havt málið til viðgerðar og er samd um at mæla tinginum til at samtykkja uppskot landsstýrisins.

2. viðgerð 22. februar og 3. viðgerð 17. mars.

Uppskot landsstýrisins samtykt 28-0.

30. Handilskamar.

Ár 1961, 27. januar legði lögtingsmaður Kjartan Mohr fram so-
ljóðandi:

Føroya Framburðsflokkur v/ Kjartan Mohr legði 6. apríl 1960 upp-
skot fram til lögtingslóg um handilskamar.

Málið varð sent til lógarnevndina til viðgerðar, og mælti nevndin til
at útseta málið til komandi ólavsöknling, vegna at tað var komið so
seint inn á ting.

Sambært uppskotið frá lógarnevndini, sum lögtingið viðtók við 23
atkvøðum, biði eg háttvirda lögtingsformann taka málið aftur til við-
gerðar á hesi tingsetuni, samh. uppskotið til lögtingslóg av 6. apríl 1960
frá Føroya Framburðsflokki.

og soljóðandi uppskot v.m.:

U p p s k o t til lögtingslóg um handilskamar.

1. §

Landsstýrinum er heimilt at geva nevnd fyrj handil og ídnað góð-
kenning sum Føroya handilskamar at vera landsstýrinum og tess stovni-
um til handa í handilsmálum o.a.

Landsstýrið fyrisetur gjøllari reglur um rættindir og skyldur v.m. í
kunngerð.

2. §

Henda lóg kemur í gildi heinanvegin.

Viðmerkingar:

Sum lið í eini ætlan at leggja fyrisitingina av prísnum og valuta undir eina Føroya hugstovu, sum soleiðis skal hava eftirlitið við handli og valuta í hondum, verður tað hildið umráðandi at hava eitt umboð fyri handilin at vera hesum almenna stovni til handa.

Í lötuni er ongín tilik samskiping av handli og ídnað, men eitt tiltak sum hetta fer ivaleyst at skunda undir eitt tilíkt samtak av føroyskum vinnulívi.

Tað hevði tí verið umráðandi at fingið landsstýrinum eina tilíka heimild longu nú.

Sostatt loyva vit okkum at seta fram lógaruppskotið.

Á tingi 6. apríl 1960.
v/ Føroya Framburðsflokk
Kj. Mohr.

Nevndarátt

Í

løgtingsmáli nr. 92/1959: Handilskamar.

Málið er lagt fram av Kjartan Mohr, lögtingsmanni, sum hevur gjørt lógaruppskotið. Lógarnevndin fekk málið til viðgerðar.

Av tí at málið er komið so seint inn á ting, og tingið nú fer heim, verður skotið upp, at málið verður útsett til Ólavsökutingið komandi.

Uppskotið

Málið verður útsett til komandi Ólavsökuting.

1. viðgerð 1. februar og 22. februar legði lógarnevndin fram soljóðandi

Allt

Føroya framburðsflokkur hevur í seinastu tingsetu og eisini í hesi tingsetu lagt fram á ting uppskotið til lögtingslóg um handilskamar, sama uppskotið varð av Poul Petersen, lögtingsmanni, lagt fram á ting í tingsetuni í 1958, og varð tá beint í fíggingarnevndina.

Uppskotið gongur út uppá at heimila landsstýrinum at geva nevnd fyri handil og ídnað góðkenning sum Føroya handilskamar at vera landstýrinum og tess stovnum til handa í handilsmálum o.á.

Undir viðgerðini av málinum hevur nevndin lýtt seg sundur.

Ein meiriluti (Poul Petersen, S. Joensen og Sámal Petersen) mælir tinginum til at samtykkja uppskotið.

Ein minniluti (J. Fr. Óregaard og Trygve Samuelsen) setur onki uppskotið fram og skal annars viðmerkja, at tað í lógaruppskotinum er talað um at geva einari nevnd góðkenning sum handilskamar uttan at tað er

nærri tilskilað, hvussu henda nevnd skal vera samansett v.m. Heldur ikki er talan um at geva einari eksisterandi nevnd ella stovni hesa góðkenning.

2. viðgerð 24. februar.

Førmaðurin legði fram soljóðandi

Brøyttingaruppskot (frá Førendi Patursson o.fl.):

I 1. § verða orðini «Føroya handilskamar» broytt til «Handilsráð Føroya».

Brøyttingaruppskotið sett undir atkvøðu við navnakall:

J a a t k v ø d d u : P. Petersen, S. Petersen, M. Johannesen, N. H. Jacobsen, K. Wang, H. Djurhuus, J. Simonsen, V. Nielsen, K. Mohr, Fr. Hansen, J. Högnesen, S. Joensen, H. v. Högdalsá, H. Jespersen og Haldor Hansen.

N e i a t k v ø d d u : J. P. Davidsen og Hans Iversen.

A t k v ø d d u i k k i : J. Lindenskov, Tr. Samuelson, L. Joensen, A. Djurhuus, H. Petersen, D. Nolsøe, K. Djurhuus, P. M. Dam, P. J. Olsen, R. Thomsen og J. P. Øregård.

B u r l u r s t a d d i r : J. H. Danbjørg og E. Patursson.

Uppskotið fall 15—2.

31. Brøytting í lærlingalógini

Ár 1961. 1. februar legði lögmaður fram soljóðandi

U p p s k o t
til

løgtingslóg um brøyttingar í lögtingslóg nr. 29 frá 12. oktober 1954 um lærlingaviðurskiptir.

løgtingslóg um ændring í lögtingslóg nr. 29 af 12. oktober 1954 um lærlingeforhold.

§ 1.

I lögtingslóg nr. 29, 12. október 1951 verða hesar broytingar:

- 1) Í § 1, stk. 1, 1. punktum ganga út allan á orðið «lúta» orðini «ella sýslumanni».
- 2) Í § 1, 2. stk. verður allan á orðið «handil» sett afturat orðini: «og skrivstovuyrki».
- 3) Sum nýtt stk. 5 verður í § 1 sett: «Ivanál, sum eitt ávísl arbeiði verður at røkna sum fakligt arbeið, sum má komu undir sáttmálaskyldu, verður at gera av av læruráðnum, viðkað við 1 meistara og 1 sveini, valdum fyri viðkomandi yrkisgrein av meginfelagnum.»
- 4) Sum nýtt stk. 6 í § 1 verður sett: «Fútin skal gera læruráðnum kunningi, hvørja freð bót verður givin fyri brot uppá hesa lóg.»
- 5) Stk. 5 í § 1 í núverandi lóg verður stk. 7.
- 6) 1. punktum í § 2 verður orðað soleiðis: «Tann, sum hevur ikki staðið sveinaroynd og hevur ikki arbeitt í 3 ár sum sveinur í tí starvsgrein, sum talan er um, kann ikki verða góðlikin sum lærumeistari. Læruráðnum er heimilt undir serligum umstøðum at loyva at víkja frá seinni treytni.»
- 7) Í § 3, stk. 1 verður mittum fyrra og seinna punktum sett sum nýtt punktum: «Tó er í einstökum føri læruráðnum heimilt at góðtaka eina nakað longri samlaða lærutíð, tá ið eftir stk. 4 loyvi verður givið til eina tíð at leggja ta verkligu læruna niður.»

§ 1.

I lagtingslov nr. 29, 12. oktober 1951 foretages disse ændringer:

- 1) I § 1, 1. stk. 1. punktum udgaar efter ordet «landfoged» ordene «eller sysselmand».
- 2) I § 1, 2. stk. tilføjes efter ordet «handel» ordene: «og kontorvirksomhed».
- 3) Som nyt stk. 5 sættes i lovens § 1: «Tvivlsspørgsmaal, om hvorvidt et bestemt arbejde skal anses for fagligt arbejde, der kræver oprettelse af lærekontrakt, afgøres af læreraadet, udvidet med 1 mesler og 1 svend, der er valgt for vedkommende arbejdsomraade af hovedorganisationerne.»
- 4) Som nyt stk. 6 i § 1 tilføjes: «Landfogden skal give læreraadet underretning hver gang der idømmes bødestraf for misligholdelse af denne lov.»
- 5) Stk. 5 i § 1 i gældende lov bliver stk. 7.
- 6) 1. punktum i § 2 affattes saaledes: «Den, der ikke har aflagt svendeprøve i sit fag og ikke derefter har arbejdet som svend i 3 aar, kan ikke anerkendes som læremester. Læreraadet har bemyndigelse til under særlige omstændigheder at tillade afvigelse fra den sidste betingelse.»
- 7) I § 3, stk. 1 indskydes som nyt punktum mellem første og andet punktum: «Dog kan læreraadet i undtagelsestilfælde tillade en noget forlænget samlet læretid, naar der efter stk. 4 gives tilladelse til i nogen tid at udskyde den haandværksmæssige uddannelse.»

- 8) Í § 3, stk. 4 verður í staðin fyrir orðinu «í mesta lagi eitt ár» sett «hóskandi stutta tíð, helst».
- 9) Í § 4 verður í staðin fyrir núverandi stk. 1 sett: «Í lærusáttmálanum skal vera tilskilað lærlinginum árleg frítíð við lön. Frítíðin skal fyrir hvört læruár vera 18 arbeidsdagar, og skulu av feimnum minst 12 dagar vera fylgjandi dagar í úðarskeiðinum 2. maí til 30. september (frítíðarskeiðnum). Um lærutíðin eftir sáttmálanum er sett til nakkar mánaðar út um full ár, eigur lærlingurinn á, at fáa frítíð við lön $1\frac{1}{2}$ arbeidsdag fyrir hvönn mánað út um full ár. Læruráðið kann loyva, at frítíðin ella partur av henni verður lögd til aðra tíð enn tað tilskilaða frítíðarskeiðið, tá ið serlig viðurskiðir viðvíkjandi viðkomandi yrkisgrein á avgerandi hátt gera tað ynskiligt. Frítíðardagarnir út um teir 12 kunna falla í tí partí av árinum, sum er út um frítíðarskeiðið. Vanliga skulu teir verða givnir sum samanhangandi frítíð, men kunna, tá ið hongstätt er við tíð til at fáa gjört eitt arbeid, sum hastar, liðugt, eftir lærumeistarans avgerð verða givnir sum einstakie frítíðardagar. Amars ger lærumeistarinn av, nær ið frítíðin skal vera, men skal gera lærlingin kunnugan við, nær ið hon verður, seinast 1 mánað frammanundan, um so er, at serligar umstöður eru ikki til hindurs.»

- 8) I § 3, stk. 4 forandres ordene -for et tidsrum af højst et aar» til «et passende kort tidsrum, hovedsaglig».
- 9) I lovens § 4 sættes i stedet for det nuværende stk. 1: «I lærekontrakten skal der tilsikres lærlingen aarlig ferie med lön. Ferien skal for hvert læreaar udgöre 18 arbejdsdage, hvoraf mindst 12 dage skal gives i sammenhæng i tiden mellem 2. maj og 30. september (ferieperioden). Er læretiden i kontrakten angivet til et antal maanedes ndover hele aar, er lærlingen desuden berettiget til at faa ferie med lön i $1\frac{1}{2}$ arbejdsdag for hver overskydende maaned. Lærlingeraadet kan tillade, at ferien eller dele af den lægges udenfor ferieperioden, for saa vidt særlige forhold indenfor vedkommende fag paa afgörende maade taler derfor. De feriedage, der overstiger 12, kan lægges i den del af aaret, der ligger udenfor ferieperioden; de skal normalt gives i sammenhæng, men kan, hvor hensynet til produktionen gör det önskeligt, efter læremeisterens bestemmelse gives i form af enkelte feriedage. Iövrigt fastsættes tidspunktet for ferien af læremeisteren, men denne skal give lærlingen underretning herom senest en maaned för feriens paahbegyndelse, medmindre særlige ömskendigheder hindrer dette.»

- 10) Sum nýtt stk. 5 í § 1 undir sömu grein verður sett: «Um lönin heilt ella partvís verður veitt sum innivist og kostnað, verður virðið av hesum, tá ið avgerast skal, hvat ið gjaldast skal í fríðarlön, at rokna eftir tí, sum hesar veitingar vera metlar til við meting til skatt.»
- 11) Sum nýtt stk. 6 í § 1 verður sett: «Í sáttmálanum skal vissast lærlinginum fríðarlön til fyrstu fríð eftir tað, at lærutíðin er úti, annaðhvørt við samansparing í lærutíðini ella á annan hátt.»
- 12) Stk. 5 í § 4 verður talmerkt 7.
- 13) Í § 8 verður stk. 2 orðað soleiðis:
«Um lærlingur fær ringan, varandi skaða ella so drúgva sjúku, at óbílígt verður at krevja, at hann heldur fram lærutíðina út, kann lærmeistarin siga lærusáttmálan upp við ávaring 2 mánaðir frammundan til at fara í gildi seinast í einum mánað. Um helta hendir í seinasta ári av lærutíðini, kann lærlingurin skjóta uppsögnina inn fyri læraráðið, sum, um tað heldur, at skeiðt er farið fram, kann døma uppsögnina ólógliga og krevja lærutíðina so mikið longda, at lærlingurin fær høvi at gera sveinaroynd.»
- 14) Sum nýtt stk. 3 í § 8 verður sett: «Lærlingur eigur lön á eisini ta tíð, hann er sjúkur í lærutíðini, tó ikki longur enn 3 mánaðir. Lærmeistarin eigur rætt til, uttan útreiðslu fyri lærlingin, at krevja sjúk-
- 10) Som nyt punkt 5 i § 1 under samme paragraf sættes: «For saavidt lønnen helt eller delvis ydes som kost og logis, beregnes værdien heraf ved betaling af ferieløn til samme værdi, som disse ydelser sættes til ved skatteansættelse.»
- 11) Som nyt stk. 6 i § 1 sættes: «I kontrakten skal der sikres lærlingen feriegodtgørelse til brug ved den første ferie efter læretidens udløb, enten gennem en opsparing gennem læretiden eller paa anden maade.»
- 12) Stk. 5 i § 4 bliver stk. 7.
- 13) I § 8 formuleres stk. 2 saaledes: «Hvis lærlingen kommer saa alvorlig til skade eller faar en saa langvarig sygdom, at læreforholdet ikke med rimelighed kan forlanges fortsat til læretidens udløb, kan lærmeesteren opsigte kontrakten med 2 maaneders varsel til ophør ved en maanedes udgang. Hvis dette sker i det sidste læreår, kan lærlingen indanke opsigelsen for læreraadet, der, hvis det finder opsigelsen ubegrundet, kan sætte opsigelsen ud af kraft og kræve læretiden saa meget forlænget, at lærlingen kan faa lejlighed til at aflægge svendeprøve.»
- 14) Som nyt stk. 3 i § 8 sættes: «Lærlingen har ret til lön under sygdom i læretiden, dog ikke udover et tidsrum paa 3 maaneder. Lærmeesteren har ret til, uden udgift for lærlingen at forlange syg-

uma váttaða av þekna, sum lærumeistarin góðtekur, ella av tí sjúkukassa, lærlingurinn er í. Um sjúkan verður ekki váttað, eigur lærlingurinn ónga lön á í sjúkaféðinu. Um lærlingurinn, tá ið sjúka berf ó, uttan rímiliga grund fleiri ferðir forsómir at fíla sjúkuma váttað, eigur lærumeistarin rætt til at seta lærusátt málan úr gildi uttan ávaring.»

15) Stk. 3 í § 8 verður talmerkt 4.

16) Sum nýtt stk. 5 í § 8 verður sett:

«Um lærlingurinn vegna sjúku forsómir meira enn 4 mánaðir tilsamans av lærutíðinni, kunna einn vel lærumeistari og lærlingur krevja lærutíðina longda so mikið, sum tað viðkað lærnaráðið góðtekur ella fyriskipar.»

17) Sum nýtt stk. 6 í § 8 verður sett:

«Um lærlingur av egnum ávum verður fongdur við sjúku, og hann av sjúkuni er ekki fírir fyrí at vera uppi í arbeiðinum, er lærumeistarin ekki skyldugur at rínda honum lön fyr í tíðina, hann er burtur frá arbeiðinum.»

18) Í § 8 verður sum nýtt stk. 7 sett:

«Um kvinnuligur lærlingur verður við barn uttan at slíta læruna samsvarandi § 21, stk. 10, kunna báðir parlar krevja læruna niðurlagda upp í 3 mánaðir fyrí og 1 mánað eftir barnaburðin, á lann hátt, at langt verður tilsvarendi um lærutíðina. Er tað lærumeistarin, ið krevur læruna slíta, og lærlingurinn

dommen dokumenteret ved attest fra en af lærimesteren godkendt læge eller af lærlingens sygekasse. Dokumenteres sygdommen ikke, har lærlingen ikke ret til løn under sygdommen. Saaframt lærlingen i gentagne tilfælde uden rimelig grund undlader at skaffe dokumentation for sygdommen, har lærimesteren ret til at hæve kontakten uden varsel.»

15) Stk. 3 i § 8 bliver stk. 4.

16) Som nyt stk. 5 i § 8 sættes:

«Saaframt lærlingen paa grund af sygdom forsømmer mere end ialt 4 maaneder i læretiden, kan saavel lærimesteren som lærlingen forlange læretiden forlænget med et af det udvidede læreraad godkendt eller fastsat tidsrum.»

17) Som nyt stk. 6 i § 8 sættes:

«Paadrager lærlingen sig en sygdom ved eget forhold, er lærimesteren, saaframt lærlingen som følge af sygdommen ikke kan deltage i arbejdet, ikke pligtig til at betale ham løn for det paagældende tidsrum.»

18) I § 8 sættes som nyt stk. 7:

«Bliver en kvindelig lærling gravid uden at hæve lærerforholdet i overensstemmelse med § 21, stk. 10, kan hver af parterne forlange lærerforholdet afbrudt i indtil 3 maaneder før og 1 maaned efter fødselen, saaledes at lærerforholdet forlænges tilsvarende. Er det lærimesteren, der forlanger lærerforholdet afbrudt, og lærlingen modsætter sig

noktar, kann lærnmeistarin krevja lerusáttmálan settan úr gildi.»

- 19) Í § 11 verður sum nýtt stk. 4 sett:

«Um lærlingurinn gengur í kvöldskúla, er það lærnmeistarans skylda, uttan at skarvast verður av lönni, at lata lærlingin fáa neyðurviliga frítíð til at skifta klæðir, hampa seg, eta o. a., áðrenn skúlagangurinn tekur við. Heldur ikki nú skarvast av lönni, um lærlingurinn luttekur í skúlagangi í vanligari arbeiðstíð.»

- 20) Sum nýtt stk. 5 í § 11 verður sett:

«Lærlingurinn er ikki skyldugur at ganga í skúla í síni árslígu frítíð, og má lí meistarinn geva tí gætur, at frítíðin verður at falla soleiðis, at lærlingurinn missir ikki skúlagang.»

- 21) Sum nýtt stk. 6 í § 11 verður sett:

«Tann vanliga arbeiðstíðin hjá lærlinginum má fyri hvørja viku ikki fara út um ta arbeiðstíð, sum vanliga er galdandi í viðkomandi starvsgrein ella virki.»

- 22) Sum nýtt stk. 7 í § 11 verður sett:

«Fyri lærlingar, sum ganga í dagskúla ella partvís í dagskúla og partvís í kvöldskúla, verður tann tíðin av vanligari arbeiðstíð, sum lærlingurinn fær fri til at luttaka í skúlagangi í at rokna upp í ta í stk. 6 nevndu arbeiðstíð.»

- 23) § 12 verður orðað soleiðis:
1. «Fyri sveinarneyndum stílar læruráðið. Tað hevur 5

dette, kan lærnesteren forlange læreforholdet hævet.»

- 19) I § 11 sættes som nyt stk. 4:

«Saaframt en lærling deltager i aftenundervisning, har lærnesteren pligt til uden afkortning i lønnen at give lærlingen fornøden frihed til omklædning, spising o. a. inden skoletidens begyndelse. En lærling har, uanset at han deltager i undervisning indenfor normal arbejdstid, krav paa den ham i kontrakten tilsikrede løn.»

- 20) Som nyt stk. 5 i § 11 sættes:

«Lærlingen er ikke forpligtet til at deltage i undervisningen i sin årlige ferie, og lærnesteren maa derfor have sin opmærksomhed henledt paa, at ferien lægges saaledes, at lærlingen ikke forsømmer sin skolegang.»

- 21) Som nyt stk. 6 i § 11 sættes:

«Den normale egentlige arbejdstid for lærlinge maa ikke overstige den sædvanlig gældende egentlige arbejdstid indenfor vedkommende lag eller virksomhed.»

- 22) Som nyt stk. 7 i § 11 sættes:

«For lærlinge, der gaar paa dagsskole eller delvis paa dagsskole og delvis paa aftenskole, skal den tid af den almindelige arbejdstid, som lærlingen faar fri for at kunne deltage i undervisningen, medregnes i den i stk. 6 nævnte arbejdstid.»

- 23) § 12 affattes saaledes:
1. «Svendeprøverne foranstattes af læreraudet. Dette

limir: 1, sum er formaður og sum er tilnevndur av landstýrinum, 2 valdar fyri handverkið, annar av meistarameginfelagnum og annar av sveinameginfelagnum, og 2 fyri handil og skrivstovuyrki, valdar eftir landstýrisins fyriskipan av hesum yrkjum. Hesir 1 limir verða valdir fyri 4 ár, og fer innan fyri hvørja deildina í frá annað hvørt ár, fyrsta ferð eftir lutakasti. Formaðurin kann í einstakum føri kalla allar limirnar til fundar, men sum høvuðsregla verður at galda, at í málum viðvíkjandi handverki og ídnað eiga bert formaðurin og handverkslimirnir avgerðarrætt, og í málum viðvíkjandi handli og skrivstovuyrki bert formaðurin og teir fyri hesi yrkir valdu limirnir.

2. Lærnráðið er ráðgevandi hjá landstýrinum í málum viðvíkjandi arbeiðsviðurskiptum innan handverk, ídnað, handil og skrivstovuyrki og hevur eftirlit við hesum umráðum í tann mun, sum verður álagt tí av landstýrinum.

3. Viðvíkjandi lærnráðsins starvsomráði sí § 3, stk. 1, § 1, stk. 4, § 8, stk. 2, § 10, stk. 2 og 3, § 23 og § 24.

Viðvíkjandi viðkaða lærnráðsins starvsomráði sí § 3, stk. 2, § 1, stk. 1, § 8, stk. 3, § 14 og § 23.

4. Kostnaðurin av lærnráðnum verður at rinda úr landskassanum.»

har 5 medlemmer: 1, som er formand og udnevnt af landsstyret, 2 valgt for haandværket, den ene af sammenslutningen af mesterforeninger, den anden af sammenslutningen af svendeforeninger, og 2 for handel og kontorvirksomhed, valgt efter landsstyrets nærmere bestemmelse af disse erhverv. Disse medlemmer vælges for 4 aar, og inden for hver afdeling afgaar der hvert andet aar et medlem, første gang efter lodtrækning. Formanden kan i enkelte tilfælde indkalde alle medlemmer til møde, men som hovedregel gælder, at i sager vedrørende handel og industri har kun formanden og de haandværksvalgte medlemmer ret til at træffe afgørelse og i sager vedrørende handel og kontorvirksomhed kun formanden og de for disse virksomheder valgte medlemmer.

2. Lærerraadet er raadgivende overfor landsstyret i sager vedrørende arbejdsforhold inden for haandværk, industri, handel og kontorvirksomhed og fører kontrol paa disse omraader i det omfang, som paalægges det af landsstyret.

3. Vedrørende lærerraadets virkeomraade se § 3, stk. 1, § 1, stk. 4, § 8, stk. 2, § 10, stk. 2 og 3, § 23 og § 24.

Vedrørende det udvidede lærerraads virkeomraade se § 3, stk. 2, § 1, stk. 1, § 8, stk. 3, § 14 og § 23.

4. Udgifterne af lærerraadet afholdes af landskassen.»

24) § 13 verður orðað soleiðis:

1. «Læruráðið skipar fyrir sveinaröyndunum og fyrir bók yfir teimnum eins og yfir fundum sínum. Ráðið lefur velja skuðmeistarar, fyrir skipar tíð og stað fyrir royndunum, hefur umsjón við royndunum, samfarar met-orðini til endaligan metúrskurð, flýggjar út sveinubröyini, ger rokaskap yfir fyrir landsstýrinum og stendur til svars fyrir, at sveinaröyundirnar fara fram á réttan hátt.

2. Tá ið sveinaröynd skal fara fram, boðsendur læruráðið meistara- og sveinafelögunum at velja fyrir hvörja arbeiðsgrein (fak), sum roynd verður i, 2---4 skuðmeistarar, eflir sum kreyst hjá teim ymsu arbeiðsgreinum. Skuðmeistararnir fyrir hvörja arbeiðsgrein velja sín ámillum ein formann, ið stílar fyrir skuðingini. Ongin handverkari kann siga seg undan at vera skuðmeistari, aftan so at hann i 10 ár hefur verið valdur minst 3 ferðir.

3. Útreiðsharnar av sveinaröyndunum verða býttar millum landskassan, meistara og sveinafelögin eflir reglum, sum landsstýrið settur eflir at bava samráðst við felögin.»

25) 1. Til deild IV verður innihaldstílskílingin: «Handils og skrivstovukera.»

Núverandi deild IV verður talmerkt V, og deild V verður talmerkt VI.

2. Talmerkingarnar av núverandi §§ 15-24 verða broyttar til 19-28.

24) § 13 affattets saaledes:

1. «Lærerrádet forestaar svendeprøverne og fører protokol over den snavel som over sine møder. Raadet sørger for, at der vælges skuemestre, fastsætter tid og sted for prøverne, fører tilsyn med prøverne, efterregner karaktererne og udregner den endelige bedømmelse, udleverer svendebrevene, aflægger regnskab over for landsstyret og er ansvarlig for, at svendeprøverne forgaar paa forsvarelig maade.

2. Iuden en svendeprøve begynder, anmoder lærerrádet mester- og svendeorganisationerne om at vælge for hvert fak, i hvilket der skal foregaa svendeprøve, 2-4 skuemestre efter hvad der kræves for de forskellige fag. Skuemestrene for hvert fak konstituerer sig med en formand, der leder kontrollen og bedømmelsen. Ingen haandværker kan nægte af modtage valg, for saa vidt han ikke har været valgt mindst 3 gange i 10 aar.

3. Udgifterne af svendeprøverne deles mellem landskassen, mester- og svendeorganisationerne efter regler, der sættes af landsstyret efter forhandling med organisationerne.»

25) 1. Til afsnit IV bliver indholdsangivelsen: «Handels og kontorlære.» Det nuværende afsnit IV bliver betegnet V og afsnit V betegnes VI.

2. Talangivelserne paa §§ 15-24 forandres til 19-28.

26) Sum nýggj § 15 verður sett:

1. «Handilsmaður, sum tekur lærling til upplæring í handli og/ella skrivstovuyrki, skal frammamanndan gera skrivligan lærusáttmála undir læringalógini við viðkomandi, og lærusáttmálin skal vera góðtíkin av fútanum. Viðvíkjandi stýstu og longstu lærutíð og minstuløn í lærutíðini, galda fyrisetingarnar í § 3, stk. 2 og § 4, stk. 1, tó soleiðis, at teir tveir umboðsmennirnir, sum læruráðið verður at viðka við fyrí at kunna gera av í hesum málum, verða at velja av handils- og skrivstovuyrkinum, sum landsstýrið tilskilar.

2. Tann, sum hevur ikki fíggjarkisupplæring í handils og/ella skrivstovuyrki, kann ikki taka sær lærling, uttan so at í viðkomandi virki er onkur, sum er yrkislærdur og kann taka ábyrgðina av læruni. Tó vil vera rimiligt, at tann, sum í hóskandi langa tíð hevur staðið fyrí handli og/ella skrivstovuyrki, fær loyvi at hava lærling. Í ivamálum ger læruráðið aftan á samráðing við yrkisfelag, sum landsstýrið tilskilar, av, um loyvi at hava lærling kann vera givið.

3. Lærutíðin skal vera nýtt soleiðis, at lærlingurin lærir tað yrki, hann er fíkin til læru í, so fullfíggjað sum gjørligt. Lærumeistarin og lærlingurin eru undirgívnir

26) Som ny § 15 sættes:

1. «Forretningsmand, der antager en lærling til oplæring i handels og/eller kontorvirksomhed, skal forinden læren tiltrædes afslutte skriftlig lærekontrakt under lærlinge-loven med vedkommende, og kontrakten skal være godkendt af landfogden. Vedrørende den længste og korteste læretid og minimumsløn i læretiden gælder bestemmelserne i § 3, stk. 2 og § 4, stk. 1, dog saaledes at de to repræsentanter, som skal tiltræde lærerådet, for at afgørelse kan træffes paa nævnte områder, skal vælges af handels- og kontorfogdet eller landsstyrets bestemmelse.

2. Den, der ikke er faglig udlært i handels- og/eller kontorvirksomhed, kan ikke antage lærling, for saa vidt der ikke i vedkommende virksomhed er nogen, der er faglig udlært og kan paalage sig ansvaret for oplæringen. Dog vil det være rimeligt, at den, der i tilstrækkelig lang tid har forestaaet handels- og/eller kontorvirksomhed, får tilladelse til at have lærling. I tvivlsspørgsmaal afgør lærerådet efter forhandling med en organisationsinstans, som tilførendes af landsstyret, om der kan gives tilladelse til at have lærling.

3. Læretiden skal udnyttes saaledes, at lærlingen kan lære det fag, han er antaget til oplæring i, saa grundigt som muligt. Lærimester saavel som lærling er underkas-

öllum almennum fyrirsetingum í lærlingalóginni viðvíkjandi ábyrgð og skyldum partanna millum.

4. Tá ið lærlíðin er av, skal lærameistarin senda læraráðnum skrifliga váttan, sum fæst hjá lúta og sýslumönnum, um, hvussu leingi lærlingurin hevur staðið í læru, og um hann er dugilgur í sínum yrki. Tá ið so læraráðið hevur fingið váttan frá handilsskúlanum, at viðkomandi hevur staðið handilsmedhjálpara-próvtöku ella viðari latandi próvtöku, skal læraráðið geva honum lærbrev.

5. Um lærameistari hevur verið ov lítið nærlagdur at læra lærling, og hetta er orsök til, at hann kann ikki fáa duguleikaprógv eftir stk. 4, er lærameistarin skyldugur at veita lærlinginum skaðabótur eftir gerðadóni.

6. Um læran verður ikki fórd á enda, hevur lærlingurin rætt at krevja frá lærmeistarinum skrifliga váttan, hvussu leingi hann hevur verið í læru. Somuleiðis um hann er nærlagdur, men hevur ikki staðið handilsmedhjálpara-próvtökuna, men tá má tilskilast, at henda próvtøkan er ikki staðin.

7. Høvdur lærmeistarin í teimum í stk. 3, 4, og 5 nevnda førum givið heinleiðis ósammán vitniskurð, telur hann

fet alle generelle bestemmelser i lærlingeloven vedrørende parternes ansvar og pligter over for hinanden.

4. Efter læretidens udløb skal læremesteren sende lærerådet skriftlig bevidnelse, som faas hos landfogden og sysselmændene, af, hvorklænge lærlingen har staaet i lære og om han har opnaaet dæglighed i sit fag. Efter at lærerådet har faaet bevidnet fra handelsskolen, at vedkommende har bestaaet handelsmedhjælpereksamen eller en mere omfattende prøve, skal lærerådet give ham lærebrev i faget.

5. Har læremesteren ladet det mangle paa fornøden omhu for lærlingens uddannelse, og dette er grunden til, at lærlingen ved læretidens udløb ikke kan erhverve lærebrev med dæglighedsbevis i henhold til stk. 4, er læremesteren forpligtet til at give lærlingen erstatning, der fastsættes ved voldgift.

6. Saafremt læreforholdet ikke er ført til ende, er lærlingen berettiget til af læremesteren at forlange en skriftlig bevidnelse af læreforholdets varighed. Det samme gælder, hvis han er udlært, men ikke har bestaaet handelsmedhjælpereksamen, men i saa fald maa det anføres, at nævnte prøve ikke er bestaaet.

7. Har læremesteren i de i stk. 3, 4 og 5 nævnte tilfælde afgivet en vitterlig urigtig erklæring, ilfalder han herfor

undir straff eftir § 162 í straffilógini.

8. Tá ið læra er ikki fœrd á enda ella er avbrostin, skal verða boðað frá til landfótan, sum síðani ger læraráðið kunnugt við fráboðingini.

Skyldu at boða frá hevur:

a) í teinum undir stk. 6 nevnda förm, lærumeistararnir.

b) í teinum förm, tá ið lærusóttmálin verðin settur úr gildi eftir gerðardómi, smbr. § 25, viðkomandi gerðarrættur.»

27) Sum nýggj § 16 verður sett:

1. «Lærumeistari skal lata lærlingin luttaka í tí starvinum viðkomandi fyrisetta skúlagangi í einum av teim lógligu myndugleikum góðtíknunum yrkisskúla, um so er, at lærlingurin hevur ikki havt tilsvarandi skúlagang frammanundan. Foreldur ella verji skulu styðja lærumeistarann, at henda hansara skylda kann verða útini.

2. Lærlingurin er ikki skyldugur at ganga í skúla í úrsfrítíðini, smbr. § 4.

3. Starvsskúlin gevur, tá ið skúlagangurin er liðugur, lærlinginum vátan av tí læru, hann hevur fingið í skúlanum.»

28) Sum nýggj § 17 verður sett:

1. «Tann vanliga arbeiðstíðin hjá lærlinginum má fyri hvørja viku ikki fara út um ta arbeiðstíð, sum vanliga er galdandi í viðkomandi yrkisgrein ella virki.

2. Fyri lærlingar, sum ganga í dagskúla ella partvis í dagskúla og partvis í kvöldskúla,

straf eftir straffelovens § 162.

8. Naar et læreforhold ikke er blevet afsluttet eller afbrudt, skal der gives indberetning til landfogden, der efter giver læreradet meddelelse om indberetningen. Indberetningspligten paahviler:

a) i de i stk 6 omhandlede tilfælde, læreresteren,

b) i de tilfælde, hvor en kontrakt ophæves ved voldgift, jfr. § 25, vedkommende voldgiftsret.

27) Som ny § 16 sættes:

1. «Læremesteren skal lade lærlingen deltage i den for laget anordnede undervisning i en af de lovlige myndigheder godkendt faglig skole, for saa vidt lærlingen ikke i forvejen har gennemgaaet en tilsvarende undervisning. Det paahviler forældre eller værge at støtte læremesteren i opfyldelsen af denne forpligtelse.

2. Lærlingen er ikke forpligtet at deltage i undervisningen i ferietiden, jfr. § 4.

3. Skolen giver, naar skolegangen er afsluttet, lærlingen et bevis for den undervisning, som han har faaet i skolen.»

28) Som ny § 17 sættes:

1. «Den normale ugentlige arbejdstid for lærlinge må ikke overstige den sædvanlig gældende arbejdstid inden for vedkommende fag eller virksomhed.

2. For lærlinge, der gaar paa dagskole eller delvis i dagskole og delvis i aften-skole,

verður tann tíðin af vanligari
arbeðstíð, sum læringurinn
fær frí til skúlagang, at rökna
upp í ta í stk. 1 umtalaðu ar-
beðstíð.»

- 29) Sum nýggj § 18 verður sett:
«Um so verður, at yrkisfelög-
ini undir handils- og skriv-
stovnyrki sendast um at
kreivja, at læringar í hesum
yrkjum, tá ið lærutíðin er av,
skulu gera yrkisroynd, verður
landsstýrið heimilað at
góðtaka eina sovordina roynd.
Reglurnar fyri royndargerð-
ini og tey krøv, ið lúkast
skulu, fyrisetur landsstýrið í
kunningarð eftir viðmæli frá
viðkomandi yrkismeginfelög-
um og tí viðkaða læruráð-
num. Verður sovordin yrkis-
roynd fyriset, verður til
feyttenar fyri at fáa læru-
bræv (§ 15, stk. 4) lógð tann
feytin at hava staðið hesa
yrkisroynd.
Viðvíkjandi útreiðslanum av
hesi roynd skulu galdra sum
reglur sum fyri svínaroynd-
um.»
- 30) Undir deild IV, (broytt til
deild V): Uppathættur av
læruni verður sum nýtt
stk. 3 í § 19 sett:
«Um lærumeistari gevst við
virki sínum ella letur tað til
annan vinnumann, eigur
hann at royna at fáa annan
lærumeistara at föra læruna
viðari hjá læringi, sum hann
hevir havt lærusáttmála við,
sum eftir stk. 2 fer úr gildi.»
- 31) 1. í § 20 verður sum undir-
punkt 5. í stk. 1 sett:
«tá ið kvinnuligur læringur
verður við barn, smbr. § 8,
stk. 7.»

undregnes den del af den
normale arbejdstid, som lær-
ingen faar fri for at deltage
i skoleundervisningen, til den
i stk. 1 nævnte arbejdstid.»

- 29) Som ny § 18 sættes:
«Forsnavidt de faglige orga-
nisationer under handels- og
kontorvirksomhed er enige
om at kræve, at læringe in-
denfor disse virksomheder
ved heretidens udløb skal af-
lægge fagprøve. Bemyndiges
landsstyre til at godkende en
saadan prøve. Reglerne for
prøvens afholdelse og de
krav, der skal opfyldes, fast-
sætter landsstyret i bekendt-
gørelse eller erklæring fra
de faglige hovedorganisati-
oner og det udvidede lærer-
råd. Bliver der forordnet en
saadan faglig prøve, skal der
til betingelserne for at faa
lærebræv (§ 15, stk. 4) føjes
den betingelse, at have be-
staaet denne prøve.
Vedrørende udgifterne ved
afholdelse af denne prøve
skal der gælde samme regler
som for svendeprøver.»
- 30) Under kapitel IV (forandret
til kap. V): Lærereforhold-
ets ophør, sættes som
nyt stk. 3 i § 19: «Hvis en læ-
remester ophører med sin
virksomhed eller overdrager
den til en anden erhvervsdri-
vende, bør han forsøge at for-
maa en anden lærermester til
at fuldføre oplæringen af en
lærling, som han har haft
lærekontrakt med, der bort-
falder efter stk. 2.»
- 31) 1. i § 20 sættes som under-
punkt 5 i stk. 1:
«når kvindelig lærling bliver

2. Í § 21 verður sum nýtt undirpunkt 10 sett:

«tá ið kvinnuligur lærlingur verður við barn, smbr. § 8, stk. 7.»

Í somu grein verður núverandi undirpunkt 10 talmerkt 11.

§ 2.

Þenda lóg kemur í gildi beinan vegin.

Landsstýrinum er heimilt í kunngerð at prenta lógina upp aftur, sum hon nú er brøyt.

Annars er landsstýrinum heimilt at tåka avgerð, um og í hvørjum förum lógin kemur í nýtslu í rættarviðurskiftum, sum gyldiga eru innngingin undir higar til galdandi löggávu um lærlingaviðurskiftir.

V i ð m e r k i n g a r :

Eftir at handilsvirkir við landsstýrisins kunngerð frá 26. oktober 1959 var lagt undir lærlingalógina, var tað neyðugt skjótast gjørligt at fáa förvandi reglur inn í lógina, og harafturat hevur læruráðið nýtt høvi at fáa nakrar brøyttingar inn í lógina, nú hon hevur verið í nýtslu í 5 ár. Læruráðið gjørdi uppskot hesum viðvíkjandi seinasta vetur, og tað hevur verið lagt fyri handverksmeistarar- og handverkarneginfelöginum og viðgjørt á felagsfundum við teim og síðani viðgjørt á fundum við umboðsmönnum fyri keypmannafelagið. Fyriliggjandi uppskot er so úrtøkan úr hesum samráðingum.

Herafturat koma so nakrar viðmerkingar til tær einstøku greinirnar í uppskotinum.

Landsstýrið loyvir sær at leggja lógaruppskotið inn á ting við tilnefni sínum.

a d 1: Tað hevur víst seg, at hent hevði verið, um øllir lærlingasáttmálarir í Føroyum vóru til skjals á einum og sama stað, og er tí skotið upp, at hefta verður hjá fútanum, sum skal góðtaka allar sáttmálarnar, meðan sýslumenn enn sum áður lata út útfyllingarblöð til lærusáttmálar og framvegis vera millummen millum fútan og sáttmálagarnar (§ 1, stk. 7).

a d 2: Í kunngerð frá 26. oktober 1959 hevur landsstýrið við heimild í § 1 í lærlingalógini fyriseti sáttmálaskyldu undir lærlingalógini fyri

gravid, jfr. § 8, stk. 7.»

2. Í § 21 setles som nyt undirpunkt 10:

«naar kvindelig lærling bliver gravid, jfr. § 8, stk. 7.»

I den samme paragraf bliver nuværende underpunkt 10 nummeret 11.

§ 2.

Denne lov træder i kraft straks.

Landsstyret bemyndiges ved bekendtgørelse at optrykke loven, saaledes som denne nu er ændret.

Løveigt er landsstyret bemyndiget til at træffe afgørelse om, hvervildt og i hvilke forhold loven kommer til anvendelse paa visse forhold, som er gyldig stiftet under den hidtil gældende lovgivning om lærlingeforholdet.

handilskerlingar á þássum, hvar líkindir eru til tess, t. v. s. hvar möguleiki er til af fíla handilsskúlagang. Áv tí, af handils- og skrivstovustarv er ofta samantengjað, og af so nógv fleiri skrivstovulærningar eru enn handilskerlingar, er skoðið upp, af læríngalógin verður gjórd galdandi fyrri bæði handils- og skrivstovulærningar, hvar möguleiki er fyrri handilsskúlagangi.

a d 6: Í nógaldandi lóginu er fyrsta punkturn orðað soleiðis: «Tann, sum hefur ekki meistaraættindir í starvi sínum, má ekki taka sær læríng.» Henda orðíng hefur voldað ekki sóri av ógreiði.

a d 7: Í nógaldandi læríngalóg er tilskilað, af lærutíð má ekki vera út um 5 ár, og er fá roknað við, af av hesi tíð kann læran við löyvi frá læruráðnum vera niðurlögð í mesta lagi 1 ár, um læríngurín vil luttaka í bóklígun læruskeiði. Roknað má verða við, af lærutíðin ta fyrstu tíðina framestir fer ekki af vera so óbroytílig, sum hon leingi hefur verið. Vanlíg lærutíð hefur verið 1 ár, í sumnum starvi eítt síndur longur, í onkrum eítt síndur styttri. Nú tekníski skúlagangurín verður lagður um frá af vera kvöldskúlagangur til dagskúlagang, og hesin skúlagangur skal vera lagður aftrat lærutíðinu, verður av hesi órsök lærutíðin longd við o. u. hálfvafínta mánað. Umvent verður í sumnum starvi roynt af leggja upplæríngina so mikið betur til rættis, af möguleiki verður fyrri af styfta um lærutíðina. Tá ið so mikið ívasení er hesum viðvíkjandi, má vera beinast af orðíngin av hesi lógargreín verður soleiðis, af hon fer ekki af forða fyrri skilagóðari broyftíng av lærutíð.

a d 8: Soleiðis sum hetta stykkið er orðað í nógaldandi lóg, er læruráðnum heimilt af löyva lærana niðurlagða í mesta lagi eítt ár til af veíta lærínginum høvi til af luttaka í bóklígun læruskeiði. Summarlíðir hefur verið sökt til læruráðið um af kunna leggja ta verklígu lærana niður eina tíð, tí óv lítið arbeíði hefur verið á onkrum mínni plássi, og læríngurín kundi tá á eíntu stíttum sjóttíri vunníð sær nakað av peníngi, sum kundi bótta um kanska tóng peníngalíg viðurskíftir hjá honum. Skotið verður upp af broyfta orðíngina av hesum stykki, soleiðis af hetta í eínstakum fíri gerst mögúligt.

a d 9: Í hesi greín verður viðgjórd læríngsíns árlíga frítíð. Í nógaldandi lóg (§ 1, stk. 1) er tilskilað lærínginum árlíg frítíð við lön í tvær víkur. Síðani tá er við lóg heimilað arbeíðsfólki yvirhövur frítíð við lön í tríggjar víkur, og skotið verður upp af broyfta § 1, stk. 1 soleiðis, af læríngum verður víssað eíns langa frítíð og settar verða upp reglur fyrri til hvórja tíð av árinum frítíðin kann vera lögð.

a d 10: Í eínum nýggjum stk. 5 til § 4 í læríngalóginu, verður tilskilað, af um læríngalónin heíll ella partvíis verður veítt sum ínnívisl og kostarhald, verður vírði av hesum, tá ið avgerast skal, hvat ið gjaldast skal

í frítíðarlön, at rokna eftir tí, sum hesar veitingar vera mettar til viðmeting til skatt. Fyrr var kostarhaldspeningurin settur til 2 kr. um dagin.

a d 11: Sum nýggj fyriseting í lógini verður skotið upp, at lærlinginum skal vissast frítíðarlön til fyrstu frítíð eftir tað, at lærutíðin er úti, annaðhvørt við samansparing í lærutíðini ella á annan hátt, t. d. við frítíðarmerkjum.

a d 13 og 11: Her verða viðgjörð lærlingsins viðurskiftir orsakað av sjúku.

Í punkt 13 er skotið upp nýtt orðaljóð av núverandi stk. 2. Í punkt 11 er skotið upp nýtt orðaljóð av stk. 3, soleiðis at fyrisetingin kemur at svara til fyrisetingarnar hesum viðvíkjandi í hinum norðurlondunum.

a d 16: Fyrisetingin er ikki í nóguldandi lóg, og skal veita möguleika til at fáa langt um lærutíðina, um ov nógv er forðumt vegna sjúku.

a d 17: Fyrisetingin frítekur lærumestara frá at gjalda lærlingi lön fyrí tíð, hann er burtur frá arbeiðinum vegna sjúku, sum hann av egnum ávum verður longdur við; og svarar til fyriseting í tilsvarendi norðurlanda löggávu.

a d 18: Fyrisetingin er orsakað av, at serliga nú lærlingalógin er ætlað eisini at skula umfata handil og skrivstovuyrki, verður neyðugt at viðgera viðurskiftir, ið serliga viðvíkja kvinnuligum lærlingum.

a d 19-22: Her verður tekniski skúlagangurin viðgjörður. Higar til hevur hann verið kvöldskúlagangur, nú verður meiri og meiri farið yvir til dagskúlagang, men kvöldskúlagangur kann í vissum føri halda fram. Skotið er upp, altíð teimum 3 stykkjunum í hesi grein (11) í nóguldandi lóg at longja hesa greinina við 4 nýggjum stykkjum. Í stk. 1 verður vísað lærlingum, sum hava kvöldskúlagang, neyðturviliga frítíð til at kunna fara til hús at skifta klæðir og eta nátturða, áðrenn skúlagangurin tekur við, og at ikki má skarvast av lön teirra, um skúlagangurin partvís verður í arbeiðstíðini. Í stk. 5 er tilskilað, at lærlingurin er ikki skyldugur at ganga í skúla í frítíð síni. Í stk. 6 er tilskilað at tann vanliga arbeiðstíðin hjá lærlingi má ikki fara út um ta arbeiðstíð, sum vanliga er galdandi í viðkomandi yrkisgrein ella virki, og í stk. 7 er tilskilað, at dagskúlatíðin og tann kvöldskúlatíð, sum tellur í vanliga arbeiðstíð, kemur upp í ta tíð, sum lærlingurin eigur lön fyrí og sum telur við til útrokning av lærutíðini.

a d 23: Henda grein viðger § 12 í nóguldandi lóg og viðger læruráðið og tess starvsráði. Av tí at lógin nú er ætlað at fata eisini um handils- og skrivstovuyrki, verður neyðugt at viðka um ráðið við tveimum limum fyrí hesar yrkisgreinir, soleiðis at ráðið fær 5 limir, í sum er formaður og sum er tilnevndur av landsstýrinum, 2 valdar av handverksmeistarar-

og handverkarameginfelögunum og 2 valdar fyri handils- og skrivstovu mannayrki eftir landsstýrisins fyriskipan. Formaðurin kann kalla allar limirnar til fundar til viðgerð av málum, sum viðvíkja læruskipanini sum heild, men sum hövndsregla skal galda, at í málum viðvíkjandi handverki og ídnað eiga bara formaðurin og teir handverksvirklu limirnir avgerðarrætt og í málum viðvíkjandi handli og skrivstovuyrki bara formaðurin og teir fyri hesi yrkir valdu limir.

Í stk. 2 er skotið upp, at læruráðið skal vera ráðgevandi hjá landsstýrinum í málum viðv. arbeidsviðurskiftum innan handverk, ídnað, handli og skrivstovuyrki og hava eftirlit á hesum umráðum í tann mun, sum álagt verður tí av landsstýrinum.

a d 24: Stk. 2 ger val av skuðumeistarum. Munurin er tann, at ná verður skotið upp, ikki at velja 4 skuðumeistarar fyri hvørja starvsgein, men 2 ella 4, eftir sum krevst til tær ymsu yrkisgeinir, og at valt verður bara fyri eitt ár í senn og bara fyri tær yrkisgeinir, sum sveinaroynd fer fram í tað árið. Hetta hevur víst seg at hóska betur til okkara viðurskiftir, hvør tað sjálvi á størstu plássunum mangan er stríð av at finna skuðumeistarar, sum eru óheftir av teimum læruplássunum, sum senda lærlingar fram til roynd.

a d 25: Lógfyrisetingarnar viðv. handils- og skrivstovuyrkjunum verður skotið upp at seta í lærlingalógina undir nýggjari deild IV, umfatandi §§ 15, 16, 17 og 18. Greinirnar í núverandi deild IV og deild V verða tí at talmerkja 19—22 og 23—28 og sjálvar deildirnar IV og V verða at talmerkja ávikavist V og VI.

Stk. 3. Í Danmark t. d. bera meistara- og sveinafelögin allar útreiðslurnar av sveinaroyndunum. Meistararnir, sum hava lærlingar frammi til roynd, kosta tilfarid til sveinastykkið, sum kann koma upp í einar hundrað krónur umframt tilmeldingargjald til royndina. Felags útreiðslur eru mögulig samsýning til skuðumeistarar, serliga, sum tað ofta er ynskjandi, um teir eru avstaðarmenn, mögulig leiga av verkstaðsplássi ella viðurgjald fyri at steppa at nýta dreyhønk t. d., tá ið allir verkstaðir hava ovvæðs av arbeiði og tí illa kunna vera sínum heinkjum fyruttan. Tað má tí haldast at vera rimuligt, at landskassin ber ein munandi part av útreiðslunum, tí bæði eru felögin orkufitt vegna fáar limir, og eisini verður at hugsa um, at sveinaroyndir vanliga kunna bara fara fram á størstu plássunum, tessvegna at ill verður at fáa nóg nógvir óheftir og samtíðis koma skuðumeistarar alla staðni, so tað verða helst nøkur fá felög, sum koma at bera allan kostnaðin fyri øll arbeiðspláss í Føroyum. Skotið verður tí upp, at útreiðslurnar av sveinaroyndunum verða býttar millum landskassa og meistara- og sveinafelög eftir reglum, sum landsstýrið fyrisetur eftir at hava samráðst við felögin.

Lógfyrisetingurnar viðvíkjandi handils- og skrivstovuyrki eru færri í tali enn fyrisetingarnar viðvíkjandi handverkinum. Hetta kemur bæði av, at tær almennu reglurnar um skyldur og ábyrgd millum lærumeistara og lærling eru felags fyri hesi yrkisumráðir, og av tí, at í handils-

og skrivstovuvyrkinum endar keran ekki við nakerari yrkisroynd svarandi til sveinaroyndina hjá handverkarunum.

a d 26: stk. 1. Her verður viðgjörð lærusáttmálaskylda, stytsla og langsta kerutíð og minsta lön í kerutíðinni, og er skotið upp, at handils og skrivstovuvyrki anfin sjálf gern av ella vera uppi í avgerðinni um kerutíð og lönarviðurskiftir, meðan lærusáttmálaskylda gerst tvungin.

Stk. 2. Skotið verður upp, at um í einum virki ongin yrkisbætur er, sum kann hava ábyrgðina av upplæringini, ger læruráðið av, aftaná at málið er lagt fyrri handils og skrivstovuvyrkið, um maður kann vera góðtíkin sum kerumeistari. Hildið verður at vera rimiligt, at tann, sum í hóskandi langa tíð hefur staðið fyrri handli ella skrivstovuvyrki, kann fáa henda rættin.

Stk. 3. Í hesum stykki verður tilskilað, at kerumeistari og lærlingur í handils- og skrivstovuvyrki eru undirgívnir øllum almennum fyriseingum í lærlingalógini viðvíkjandi ábyrgd og skyldum partanna millum.

Stk. 4. Skotið er upp, at tá ið kerutíðin er av í handils- og skrivstovuvyrki, skal kerumeistarin yvir fyrri keruráðnum válla, at kerutíðin er av og at lærudrøngurin hefur fingið nóg góðan kunnleika til yrki sitt, til at honum kann veitast prógv fyrri duguleika. Tá ið keruráðið fró handilsskúlanum hefur fingið vállað, at viðkomandi hefur staðið handilsmedhjálparapróvtöku, gevur keruráðið honum almend kerubrev.

Stk. 5-8: Í hesum stykkjum verður viðgjört, hvussu ið fram skal farast, tá ið kerumeistari hefur ikki verið nóg nærlagdur at lara lærling, hvussu ið fram skal farast, tá ið lærn verður ikki ferd á enda, og tá ið kerumeistari hefur givið ósannan vitnishard um lærling, og svara fyriseingarnar her til lær sum eru fyrisettar viðvíkjandi handverkarn lærni.

a d 27: Her verður tilskilað, at eisini handils- og skrivstovulærlingar hava skyldu at sökja starvsskúla, tó ikki í árliku frítíð teirra.

a d 28: Her verða tilskilaðar somu reglur fyrri lærlingsins arbeiðstíð sum fyrri handverkslærlingar.

a d 29: Um so verður, at semja verður um at krevja, yrkisroynd í handils- og skrivstovuvyrki, svarandi til sveinaroynd, verður skotið upp, at lógfesta, at landsstýrið skal hava heimild at seta reglur fyrri slíkari roynd, og til ta tíð verður ein freyt fyrri at kunna fáa kerubrev í hesum yrkjum at hava staðið hesu roynd. Viðvíkjandi útreiðslunum skulu galda somu reglur sum fyrri sveinaroyndum.

a d 31 og 32: Av tí, at handils- og skrivstovuvyrki kemur undir lærlingalógina fórir tað við sær, at lógin kemur at fata um ikki so fáar kvinnuligar lærlingar, verður hildið at vera heint at veita bæði keru-

meistarar og lærlingi möguleika til að fáa lærusáttmálan seftan úr gildi, um það skuldi tykst neyðugt.

1. viðgerð 6. febrúar og 12. apríl lagði lögarnevndin fram söljðandi

Alti

Landsstýrið hefur lagt fyrir lögtíngið uppskot til lögtingslög um broytingar í lögtingslög nr. 29 frá 12. október 1951 um lærlingaviðurskiptir.

Síðan handilsyrki við kúngerð frá 26. október 1959 var lagt undir lærlingalögina, hefur það verið neyðugt að gera lörvandi broytingar við reglun viðvíkjandi handilslærlingum og skrivstofulærlingum, soleiðis að lærlingalögin verður gjörð galdandi fyrir handils- og skrivstofulærlingur á plássum, har möguleiki er fyrir að geva handilsskúlaundirvísing.

Lærlingalögin hefur nú verið í gildi í 6 ár og eru eisini gjörðar tilíkar broytingar og uppiskoyti, sum læruráð og avvarandi felög hava hildið verið neyðugt.

Aftaná 1. viðgerð av málinum, ið fór fram 6. febrúar 1961, varð málið heint í lögarnevndina.

Nevndin hefur viðgjört málið og hefur undir nevndarviðgerðini samráðst við formannin í læruráðnum, harra Ríkard Long.

Nevndin er samd um að mæla lögtínginum til að samtykkja uppskot landsstýrisins við fylgjandi broytingum:

Í § 1, 6) in fine verður sett:

Undir heilt serstökum umslöðum er læruráðnum heimilt að loyva að víkja frá fyrri treytini, tá ið prógv kann verða góðfikið fyrir, að viðkomandi er förur að veita lærlingi forsvarlíga læru.

Under ganske særlige omstændigheder bemyndiges læreraadet til at disponere fra den førstnævnte betingelse, naar der haves tilstrækkeligt bevis for, at vedkommende er i stand til at give lærling forsvaelig læru.

§ 1, 19) verður broytt til 19 b) og sum nýtt 19 a) verður sett:

Í § 11, pkt. 1 verður aftaná núverandi tekst sett:

Eftir frammanundan að hava samráðst við lær ymsu starvsgreinir fyrisetir læruráðið í samráð við umsjónina við tekniska skúlagangin, um skúlagangurinn skal umfata forskúling ella annað uppiskoyti til ta handalígu lærna. Undirvísingin skal verða gívin í fakflokkum úr somu ella

Efter forudgaaende forhandling mellem læreraadet og de enkelte fag fastsætter læreraadet i forening med tilsynet med den tekniske undervisning, om undervisningen skal omfatte forskoling eller anden supplering af den praktiske uddannelse. Undervisningen skal finde sted i fagklas-

nær skyldum starvsgreinum og verða givin sér fyrri kerlingar á sama lærustigi.

Læruráðið fyrirsetir í samráð við umsjónina við tekniska skúlagangin, til hvar tíð, ið skift skal verða til tvungnan dagskúlagang. Ennfel hesa tíð kaun undirvísingin fara fram heilt ella partvís sum kvöldskúlagangur, sum má enda kl. 20 ella, tá ið skúlagangurin er ikki meir enn 3 kvöld í vikuni, kl. 21.

sor for kerlinge fra samme eller beskægtede lag og gives særskilt for kerlinge paa samme uddannelsesstrin.

Læreraadet fastsætter i samraad med tilsynet med den tekniske undervisning, fra hvilket tidspunkt man skal gaa over til obligatorisk dagundervisning. Endtil det saaledes fastsatte tidspunkt kan undervisningen helt eller delvis gives som aftenundervisning, der maa sluttes kl. 20, eller naar undervisningen ikke finder sted mere end 3 aftener om ugen, kl. 21.

2. viðgerð 11. og 3. viðgerð 21. apríl.

Uppskot landsstýrisins við nevndinnar broytingum samtykt 28-0.

32. Broyting í landsskattalógini.

Ár 1961, 2. februar legði Hanns við Högadalsá lögtingsmaður fram so-
ljóðandi

U p p s k o t

til

løgtingslóg um broyting í lögtingslóg nr. 17 frá 28. mars 1952
um «skat til landskassen».

1. gr.

Í lögtingslóg nr. 17 frá 28. mars 1952 um «Skat til landskassen» gongur 3. stk. í 2. gr. út og í staðin verður sett:

Fyri børn, sum ikki eru 16 ár í byrjanini á tí almanakkaári, sum skatturin er lagdur á, og sum hava ikki sjúlv evni til at kosta uppihald sítt, kann frá 11 í 2. stk. útroknaða skatti verða drignar 100 kr. frá fyrri hvørt barn, um stígaamtókan er minni enn 7.000 kr., 80 kr., um hon er 7000 kr.

men minni en 10.000 kr., og 60 kr., um hon er 10.000 kr. ella meira. Við barn meinast hjúnaðsbarn, barn utan hjúnaðs, látið móðirin er skattgjaldarin, stjúkbarn, ættleitt barn ella fosturbarn, sum ikki er latið slóðugt fosturviðurlag fyri.

2. gr.

Henda lóg kemur í gildi beivanvegin.

1. viðgerð 7. februar og 3. mai legði skattanevndin fram soljóðandi

Ál. 11

í

løgtingslóg nr. 32/1960: Broyting í landsskattalógini,
nr. 33/1960: Broyting í kommunuskattalógini,
nr. 79/1960: Kelduskattur.

Hesi mál vórðu við 1. viðgerð beint í skattanevndina.

Nevndin hevur viðgjørt málini og er sámd um, at vald verður 5-manna millumtinga skattanevnd til at viðgera nýggja skattalóggávu, og mæli til, at nevndu mál verða viðgjörd í hesi nevnd.

U p p s k o t

Vald verður 5-manna millumtinga skattanevnd til framhald av millumtinganevndarviðgerðini av skattaspuurningum og verða omanfyri nevndu mál beint í hesa nevnd.

2. viðgerð 5. mai.

Uppskot nevndinnar samtykt 21-0.

33. Broyting í kommunuskattalógini.

Ár 1961, 2. februar legði Hannes við Høgadalssá fram soljóðandi

U p p s k o t

til

løgtingslóg um broyting í lóg nr. 76 frá 12. mars 1923
um «Den kommunale beskatning paa Færdøerne».

1. gr.

Í lóg nr. 76 frá 28. mars 1923 um den kommunale beskatning paa Færdøerne 11. gr. stk. c, verður lútið «100» broytt til «800».

2. gr.

Í 13. gr., 1. stk., verða tölur «70» og «200» breytt til ávikavísi «300» og «600».

3. gr.

Þessa lög kenna í gildi beinanvegin.

Viðmerkingar:

Nú eru liðin 16 ár síðan uppskot til nýggja skattalóg varð lagt fyrir Föroya lögting.

Nýggj skattalóg hevur leingi verið ynskilig og neyðug, men kortini hevur tingið ikki maklað at greiða hesa lóg frá hondini.

Skattalógirnar gomlu eru í mangar málur vorðnar ovgamlar og heldur ikki tíðarhóskandi. Men við tað at eini rökist fyrri at henda nýggja skattalógin verður samtykt í bræði, loyvir Tjóðveldisflokkurin sær at seta fram uppskot um at hækka barnafrádráttirnar, bæði viðvíkjandi kommunuskatti og landsskatti.

Í seinasta stóra orðaskifti á tingi um skattalógina, tað var í 1959, vóru framsögumenn úr øllum flokkum samdir um at tað var mangt órættvísi í galdandi skattalóg, og serliga vóru barnafrádráttirnar ov lágar.

Flokkurin tekur undir við mongum av teim nýggju sjónarmiðunum í nýggja uppskotinum, eitt nú um frádrátt fyrri klædnaslit, nýggjar leiðir í skattinum hjá hjúnum, ognaruppgerð osfr., men vil ikki í hesum umfari seta uppskot um hetta. Men tað er tanki okkara, at tingið nú eigur at samtykkja barnafrádráttirnar, so hetta fæst í lag til skatttingina fyrri inntökuárið 1960, ið allar kommunur nú fara undir.

1. viðgerð 7. februar (samr. tingmál nr. 32/1960).

34. Forboð fyrri sölu av tubbaksvörum til børn.

Ár 1961, 2. februar legði varaLögmáður fram seljðandi

U p p s k o t

til

Lögtingslóg um forboð fyrri sölu
av tubbaksvörum til børn.

lagtingslov om forbud mod salg
af tobaksvarer til børn.

§ 1.

Forboð er fyrri at selja ella

§ 1.

Det er forbudt at selge eller

flýggja út tubbaksvöru til börn undir 15 ár.

§ 2.

Brot á þessa lóg kemur undir sekt.

§ 3.

Þessa lóg kemur í gildi heiman vegin.

udleverer tobaksvarer til børn under 15 aar.

§ 2.

Overtrædelser af denne lov medfører bøde.

§ 3.

Denne lov træder i kraft straks.

Viðmerking:

Samsvarandi lögtingssamtýkt í tingmáli nr. 83/1959: Forboð fyrir sölu av tubbaksvörum til börn hefur landsstýrið kannað eftir, um tilíkt forboð er fyriseitt við lóg í hinum norðurlöndunum.

Eftir fyrirbyggjandi brævaskipti er ónki tilíkt forboð í Fínlandi (skrív d. 15/8 1960), ónki í Íslandi (skrív d. 9/7 1960) ónki í Svöríki (skrív d. 4/7 1960).

Eftir norskari lóg frá 19/4 1899 kunnur norskur kommunnur í samtýkt fyriseta forboð fyrir sölu av tubbaksvörum til börn undir 15 ár v.m. (skrív 9/7 1960).

Eftir bretska lóg (The Children and Young Persons Act, 1933) er forboð fyrir sölu av tubbaksvörum til börn undir 16 ár (skrív d. 10/8 1960).

Landsstýrið loyvir sátt af leggja inn uppskot til lögtingslóg samsvarandi uppskotinu í omanfyrir nevnda tingmáli.

1. viðgerð 8. febrúar og 22. febrúar legði lógarnevndin fram söljóðandi

Álit

Uppskot til lögtingslóg um forboð fyrir sölu av tubbaksvörum til börn undir 15 ár varð í seinasta tingsetu lagt fram á ting av Leon Jacobsen, lögtingsmanni, og samtýkti lögtingið lá uppskot frá lógarnevndinni, íð hevði fingið málið til viðgerðar, um af biðja landsstýrið kanna, hvussu tey í málinum umröddu viðurskiftir vorðu skipaði aðrastaðni.

Landsstýrið hefur tánn 2. febrúar 1961 lagt málið fram aftur við lógaruppskoti og upplýsir í viðmerkingunum, af ónki tilíkt forboð er fyrir tubbakssölu til börn í Fínlandi, Íslandi og Svöríki, meðan norsk lóg frá 19. apríl 1899 gevur norskum kommunnun heimild til við samtýkt af fyriseta forboð fyrir sölu av tubbaksvörum til börn undir 15 ár, og eftir bretska lóg frá 1933 er forboð fyrir sölu til börn undir 16 ár.

Málið kom til 1. viðgerðar 8. febrúar 1961 og fór í lógarnevndina.

Sam nevnt upplýsir landsstýrið, af ónki forboð er í Íslandi, men er tað nevndinni kunnugt, af eftir íslendska lóg um barnavernd frá 23. júní 1932, smbr. lóg frá 19. júní 1933 § 1 og 2, kanna ein barnaverndar-

nevnd við reglugerð, staðfestari av viðkomandi ráðherra, seta forboð fyrri tubbakssölu til børn undir 16 ár.

Lógarnevndin hevur viðgjört málið og er komin til tað úrslit at mæla frá at seta tilíki forboð við lóg. Tað er ikki óvanligt í Føroyum at foreldur og annar vaksin fólk senda børn til handils at keypa, men um uppskotið kemur í gildi, kann hetta ikki lata seg gera, lá talan er um tubbaksvörur.

Nevndin setur tí onki uppskot fram.

2. viðgerð 21. februar og formaðurin legði fram soljóðandi

1) Broytingaruppskot frá Leon Joensen:

§ 1 verður broytt til:

Söla av sigarettum -- ferri ein 20 stykkir -- til børn undir 15 ár er forboðin.

§ 1 ændres til:

Salg af cigaretter -- mindre end 20 stykker -- til børn under 15 aar er forbudt.

2) Broytingaruppskot frá H. Djurhuus, E. Patursson o.fl.:

1. § verður orðað soleiðis:

Samman við heilsu- og skúla-myndugleikum landsins skipar landsstýrið fyrri upplýsingarstarvi um tað skaða, sum av óv miklari tubbaksnýtslu kann standast.

Hetta upplýsingarstarv skal røkjast við fyrilestrum, ritum, myndum og annars á slíkan hátt, sum landsstýrið heldur vera hentastu til at minka um óvernýtsum av tubbakki.

2. § verður orðað soleiðis:

Landskassin ber útreiðslurnar av hesum upplýsingarstarvi saman við viðkomandi kommunum.

§ 1 affattes saaledes:

Sammen med landets sundheds og skolemyndigheder foranstatter landsstyret en oplysningsvirksomhed angaaende den skade, som overdrevet tobaksforbrug kan forarsage.

Ovennævnte oplysningsarbejde skal udføres gennem foredrag, skrifter og billeder og ibrug på en saadan maade, som landsstyret anser for mest hensigtsmæssigt til indskrænkning af overforbrug af tobak.

§ 2 affattes saaledes:

Landsstyret afholder udgifterne af den heromhandlede oplysningsvirksomhed sammen med vedkommende kommuner.

Broytingaruppskot (1) var sett undir atkvøðu við navnakalli:

Ja atkvøddu: J. H. Danbjørg, M. Johannesen, Tr. Samuelsen, Leon Joensen, A. Djurhuus, Hilmar Petersen, H. Iversen, K. Djurhuus, S. Joensen.

Nei atkvöddu : J. Lindenskov, Hemming Jespersen.

Atkvöddu ekki : S. Petersen, N. Holm Jacobsen, H. Djurhuus, J. Simonsen, J. P. Davidsen, V. Nielsen, P. J. Olsen, J. Högnesen, E. Patursson, H. v. Högdalsá, H. Hansen og J. Fr. Öregård.

Burturstaðdir : Jens Chr. Olsen, P. Petersen, K. Wang, D. Nolsöe, Kj. Mohr og P. M. Dam.

Uppskotið fall 9-2.

Broytingaruppskot (2 §1) var sett undir atkvöðu við navnakalli :

Já atkvöddu : J. Lindenskov, J. H. Danbjörg, S. Petersen, M. Jóhannesen, N. Holm Jacobsen, H. Djurhuus, E. Joensen, J. Simonsen, J. P. Davidsen, F. Hansen, P. J. Olsen, J. Högnesen, S. Joensen, E. Patursson, H. v. Högdalsá, H. Jespersen og J. Fr. Öregård.

Atkvöddu ekki : T. Samuelsen, A. Djurhuus, H. Petersen, H. Iversen, V. Nielsen, K. Djurhuus og H. Hansen.

Burturstaðdir : Jens Chr. Olsen, P. Petersen, K. Wang, D. Nolsöe, Kj. Mohr og P. M. Dam.

Uppskotið samtykt 17-0.

8. maí.

Formaðurinn legði fram soljóðandi

UPPSKOT

Broytingaruppskot

í

lögtingsmáli nr. 34/1960: Forboð fyrri sölu av tubbaksvörum til börn

U p p s k o t

til

lögtingslóg um upplýsing um
nýtslu av tubbakki.

lögtingslov om oplysning om
tobaksforbrug.

Uppskotið varð samtykt 17-0.

35. Broyting í lóg um fólkapensjón.

Ár 1961, 2. februar legði Hákon Djurhuus lögtingsmaður fram so-
ljóðandi

U p p s k o t

til

lov om ændring i lov nr. 298 af 11. juni 1959 om folkepension

1. §.

I § 1, 1. punktum ændres «67 aar» til «65 aar» og «62 aar» til «60 aar».

Som nyt 2. punktum i § 1 indsættes:

«Folkepension kan endvidere ydes gifte kvinder efter det fyldte 62. aar, naar ægtefællen oppebærer invalide- eller folkepension, og som ikke selv oppebærer invalidepension.»

2. punktum i § 1 ændres til 3. punktum.

2. §.

Denne lov træder i kraft 1. april 1961.

V i ð m e r k i n g :

Broytingin í aldursmarkinum má vera sjálvsögd av tí, at flestu sjó-
menn, þó teir eru 65 ár eru ekki förir fyrí at vinna munandi til lívsins
uppihald, og tá mega eiga rétt til trygg kor.

Tað hefur higarfil verið farið skeið fram á lann hátt, at aldursmarkið
hefur verið sett upp t.d. 1/4 1949 frá 60 fyrí öll til 65 fyrí gift og 60 fyrí
einfingar kvinnur og enn skeivari ee það nú frá 1. apríl 1961 at hækka
hetta markið til ávikavist 67 og 62 ár. At henda broyting er réttvísis
krav at fremja nú, meðan stundin er, áðrenn broytingin í fylgi galdandi
lóg fær fulla ávirkan, verður samnað av tí, at innföllumöguleikarnir hjá
tí fólki, sum uppskotið gengur á milli, eru versnaðir munandi vegna
kravið um öktan effektivitet í fiskivinnuni, at hon skal verða kappingar-
fór, hví bert teir ungu í besta aldri manna skipini nýggja.

Broytingin í aldursmarkinum fyrí giftar kvinnur er eisini ein fylgja
av frammanfyrí nevndu orsökum.

1. viðgerð 8. februar og málið beint til sociálu nevndina (smbr. lög-
mál nr. 45/1960).

36. Broyting í lögtingsvallóginu.

Ár 1961, 11. februar legði lögtingsmaður H. Djurhuus fram soljóðandi

U p p s k o t til

lögtingslóg um broyting í lóg nr. 121 frá 28. mars 1923 um Færøernes lagting við seinni broytingum (smbr. kunningerð nr. 249 frá 21. júní 1939, lögtingslóg nr. 1 frá 13. maí 1948 og lögtingslóg nr. 56 frá 5. september 1950.

§ 1.

Fylgjandi greinir í lógarkunningerð nr. 249 frá 21. júní 1939 verða orðaðar soleiðis:

§ 5, stk. 2.

1) Hvør valevnislisti skal vera latin inn til formann valnevndarinnar seinast kl. 18 á 3 vikudegnum undan valdegnum. Tilmæltur av minst einum og hægst 10 veljarum sum stillarum og við listanum skal fylgja yvirlit yvir stillararnar, hará növn teirra, starv og bústaður skulu vera týðiliga tilskilað.

§ 5, stk. 8.

2) Valevnislistarnir, sum góðkendir eru, verða av valnevndini merktir hvør við sínum bókstavi (A, B, C, o.s.fr.) og harafturat við tí listacyðkenni, sum er givið, um so er, tilíkt er tilmælað.

Á hvørjum valevnislista verða növnini á valevnum sett eftir eftirnavni í bókstavrað.

Flokkar, sum ynskja at nýta sama bókstavcyðkenni til valevnislistar sínar í øllum valdöm-

ingtingslov om ændring i lov nr. 121 af 28. marts 1923 om Færøernes lagting med senere ændringer (jfr. bekendtgørelse nr. 249 af 21. juni 1939, lagtingslov nr. 1 af 13. maj 1948 og lagtingslov nr. 56 af 5. september 1950.

§ 1.

Følgende paragraffer i bekendtgørelse nr. 249 af 21. juni 1939 affattes saaledes:

Enhver saadan kandidatliste skal være indleveret til formanden for valgnevnet senest kl. 18 paa 3 ugersdagen før valgdagen, anbefalet af mindst een og højst 10 vælgere som stillere og være ledsaget af en fortegnelse over stillerne, hvori disses navne, stillinger og bopæle er tydeligt angivet.

De godkendte kandidatlistes mærkes af valgnevnet hver med sit bogstav (A, B, C, o.s.v.) samt med den opgivne listebeegnelse, saafremt en saadan er anmeldt.

Paa hver kandidatliste sættes kandidaternes navne efter efternavn i alfabetisk rækkefølge.

Partier, der ønsker at anvende samme bogstavbeegnelse for deres kandidatlistes i alle valgkredse, kan senest 5 uger inden

na, kunna seinast 5 vikur innan valið av felag teirra senda lögmanni áheitan. Skjóttast eftir útlup freistinnar tekur lögmaður avgerð, hvat bókstaveyðkenni hesir flokkar skulu hava og lýsir hesa avgerð. Høvir sami flokkur fleiri listar í einum valdömi, skal valnevndin geva nummar aftrat (A1, A2, A3, o.s.fr.). Kemur dráttur upp, hvørt felag kann senda inn áheitan um felags bókstaveyðkenni, sum er bindandi fyri viðkomandi flokk, tekur lögmaður avgerð, sum er endalig.

valget ved deres organisation til lagmanden indsende begæring herom. Snarest muligt efter fristens udløb træffer lagmanden beslutning om, hvilken bogstavbetegnelse, der skal anvendes for disse partiers vedkommende, samt bekendtgør denne beslutning. Opstiller det samme parti flere lister i en valgkreds, skal der af valgnævnet til dette bogstav føjes et nummer (A1, A2, A3, o.s.v.). Opstår der tvist om, hvilken organisation, der med bindende virkning for det pågældende parti kan indsende begæring om fælles bogstavbetegnelse for partiet, afgøres en sådan tvist endeligt af lagmanden.

§ 6, stk. 3.

3) Á atkvøðuseðlunum skulu eisini növn valevnislistanna prentast við vanligum stavum í hvønn tvörteigin undir valevnislistanna eyðkenni í bókstavarað.

Tá ið valnevndin heldur, at növn hjá valevnum kunnu blandast, skal starv ella bústaður teirra, sum kunnu koma í bland, prentast á atkvøðuseðlini aftrat növnunum. Növn hjá valevnum skulu prentast í tvörteigar hvør undir øðrum við einari lynri striku ímillum hvørji 2 növnini. Onki annað orð ella bókstavur og onki navn, tal ella tekin má vera uppi á nøkrum atkvøðuseðli á prenti ella á annan hátt.

Paa stemmesedlerne skal de endvidere i hvert felt under kandidatlisternes betegnelse med almindelige typer trykkes navnene paa samtlige listens kandidater i alfabetisk rækkefølge. Hvor forveksling af kandidaternes navne efter valgnævnets skøn kan finde sted, skal der paa stemmesedlerne foruden navn trykkes stilling eller bopæl for de kandidater, hvis navne kan være genstand for forveksling. Kandidaternes navne i felterne trykkes under hinanden, adskilt ved en tyndere trykt streg mellem hver 2 navne. Intet andet ord eller bogstav og intet navn, tal eller tegn maa være påført nogen stemmeseddel enten ved tryk eller paa anden maade.

§ 11, stk. 3.

4) Tá ið uppgjört er eftir tí í stykkinum omanfyri fyrisettu mannagongd, hvussu mangar hvør valevnislísti skul hava valdar, verður gjört av, hvørji valevni á listanum skulu sigast valdir eftir talinum av persónligum atkvøðum. Standa atkvøður á jövnun, ger lutakast av.

Naar det paa den i foregaaende stykke omhandlede maade er opgjort, hvor mange medlemmer, der skal vælges af hver kandidatliste, bestemmes det, hvilke af listernes kandidater, der skal erklæres for valgte efter antallet af personlige stemmer. I tilfælde af stemmelighed gør lodtrækning udslaget.

Stk. 1 - 8 ganga út.

§ 13, stk. 3.

5) Eýkamandatini, tilkoma teim ikki umdømisvaldu valevnum á viðkomandi listum eftir tali av persónligum stemmum.

Tillægsmandaterne tilfalder de ikke kredsvalgte kandidater paa de paagældende lister efter antallet af personlige stemmer.

§ 14, stk. 1.

6) Tá ið lögtingsmaður heldur uppat sum limur í tinginum og annars eftir reglum í tingsins tingskipan kann ikki mæta á fundum, kemur sum varamaður ikki vald valevni í sama valdømi, sum hevur mest av persónligum atkvøðum. Er onki tilíkt valevni, verður mandatið at flyta til valdømi, sum eftir reglunum í § 13. 1. stk. er næst til tað, og tað tilkemur tí ikki valda valevni, sum hevur mest av persónligum atkvøðum í hesum umdømi.

Naar et lagtingsmedlem ophører med at være medlem af tinget og iøvrigt efter de i lagtingets-forretningsorden fastsatte bestemmelser ikke kan give møde, indtræder som stedfortræder den ikke valgte kandidat i samme valgkreds, der har det største antal personlige stemmer paa vedkommende partis liste. Findes ingen saadan kandidat, overføres det ledige mandat til den valgkreds, som ifølge reglerne i § 13, 1. stk. har nærmest krav derpaa, og tilfalder den ikke valgte kandidat, der har det største antal personlige stemmer i denne kreds.

§ 2.

Henda lóg kemur í gildi beinan vegin.

§ 2.

Denne lov træder i kraft straks.

Viðmerkingar:

Soleiðis sum tilskilað í viðmerkingunum til lögtingsmál nr. 60/1957 (tinglíðindi 1957 bls. 170) var tað ætlan okkara at føra lögtingsvallógina á jour nakað samsvarandi lóg nr. 92 frá 23. marts 1956 um fólkatingsval í Føroyum ella kgl. fyriskipan nr. 196 frá 3. juli 1956 um kirkjuráð, t.e. at bert persónligar atkvøður gera av, hvør valdur er sum undömisvaldur, sum eykamaður ella varamaður.

Vit loyva okkum at leggja inn aftur lógaruppskot 1) til broytingar í lögtingsvallógini, 2) kommunalu vallógini og 3) val til Tórshavnar býráð.

Vit loyva okkum at leggja hesi lógaruppskot inn til fingsins veltild.

1. viðgerð 16. februar og 18. apríl legði lógarnevndin fram soljóðandi

Nevndarálit

Fólkaflókkurin hevur lagt fyri lögtingið uppskot til lögtingslóg um broyting í lóg nr. 121 frá 28. marts 1923 um Færøernes lagting við seinni broytingum (sbr. kunngerð nr. 219 frá 21. juni 1939, lögtingslóg nr. 4 frá 13. mai 1948 og lögtingslóg nr. 56 frá 5. september 1950).

Í viðmerkingunum verður sagt, at ætlanin hjá uppskotsslíllaranum er at broyta reglurnar um lögtingsval soleiðis, at bert persónligar atkvøður gera av, hvør valdur er sum undömisvaldur, sum eykamaður ella varamaður.

Undir 1. viðgerð av málinum ið fór fram 16. februar 1961, varð málið beint í lógarnevndina.

Undir viðgerðini hevur nevndin býtt seg sundur í ein meiriluta og ein minniluta.

Meirilutin (Sámal Petersen, Trygve Samuelson, J. Fr. Øregaard og Sigrð Joensen) setur onki uppskot fram.

Minnilutin (Poul Petersen) mælir tinginum til at samtykkja uppskotið frá fólkaflókkinum.

2. viðgerð 22. apríl.

Uppskotið fall 8-0.

37. Broyting í reglunum um kommunal val.

Ár 1931, 14. februar legði lögtingsmaður H. Djurhuus fram söljóðandi

U p p s k o t til

lögtingslóg um broyting í lóg nr. 81 frá 30. apríl 1909, lóg nr. 28 frá 30. janúar 1923, lóg nr. 59 frá 11. mars 1931, lóg nr. 88 frá 15. mars 1939 og lögtingslóg nr. 61 frá 2. december 1919 (sáhr. lógarkunningarð nr. 200 frá 17. júlí 1931).

§ 1.

Fylgjandi greinir í lógarkunningarð nr. 200 frá 17. júlí 1931 verða orðaðar soleiðis:

§ 1.

Følgende paragraffer i bekendtgørelse nr. 200 af 17. juli 1931 affattes saaledes:

§ 7, 3. seinasta punktum.

1) Góðkendir valevnislistar verða merktir hvør við sínum bókstavi (A, B, C, o.s.fr.) og á hvørjum lista skulu növnini á valevnum standa eftir eftirnavn í bókstavarað, so sum tey eru sett upp av stillaranum.

De godkendte kandidatlistar mærkes af valgmenget hver med sit bogstav (A, B, C, o.s.v) og paa hver liste anføres kandidaternes navne efter efternavne i alfabetisk orden, hvori de af stillerne er opført.

§ 15, 4. punktum.

2) Av hvørjum einstökum lista verða teir línir, sum valdir eru, tiknir eftir talinum av sínum persónligu atkvøðum.

At hver enkelt liste udlages de valgte medlemmer efter deres antal af personlige stemmer.

§ 17, 1. punktum.

3) Valevni á lista til vanlig val, sum eru ikki vald, koma inn sum liltaksmenn fyrí teir, sum valdir eru av sama lista, eftir sínum persónligu atkvøðum, og taka við

De paa en liste ved almindelige valg opførte kandidater, der ikke erklæres for valgte, betragtes som suppleanter for de valgte af samme liste efter deres antal per-

í sama rað í staðin fyrir teir, sum valdir eru sum limir í viðkomandi kommunustýri, um so er, at onkur av teim skuldi doyð í valskeiðinum ella farið frá.

sonlige stemmer, og træder i den angivne orden i stedet for de valgte som medlemmer af vedkommende kommunestyre, hvis nogen af disse i valgperiodens løb måtte afgaa ved døden eller udtrede.

§ 2.

Henda lóg kemur í gildi beinan vegin.

§ 2.

Denne lov træder i kraft straks.

Viðmerkingar :

Víst verður til lögtingsmál nr. 36/1960: Broyting í lögtingsvallógini.

1. viðgerð 16. februar og 18. apríl legði lógarnevndin fram soljóðandi

Nevndarálit

Fólkaflokkurin hevur lagt fyri lögtingið uppskot til lögtingslóg um broyting í lóg nr. 81 frá 30. apríl 1909, lóg nr. 28 frá 30. januar 1923, lóg nr. 59 frá 14. mars 1931, lóg nr. 88 frá 15. mars 1939 og lögtingslóg nr. 61 frá 2. december 1949 (sbr. lógarkunngerð nr. 200 frá 17. juli 1931).

Í viðmerkingunum til lógaruppskotið verður víst til viðmerkingar til lögtingsmál nr. 36/1960: Broyting í lögtingsvallógini, har sagt verður, at ællanin hjá uppskotsstillaranum er at broyta reglurnar um kommunal val soleiðis, at bert persónligar alkvøður gera av, hvør valdur er sum undømisvaldur ella varannaður.

Undir 1. viðgerð av málinum, ið fór fram 16. februar 1961, var málið beint í lógarnevndina.

Undir viðgerðini hevur nevndin býtt seg sundur í ein meirluta og ein minniluta.

Meirlutin (Sámal Petersen, Trygve Samuelson, J. Fr. Øregård og Sigurð Joensen) setur onki uppskot fram.

Minnilutin (Poul Petersen) mælir tinginum til at samtykkja uppskotið frá fólkaflokkinum.

2. viðgerð 22. apríl.

Uppskotið fall 9-0.

38. Broyting í reglunum um val til Tórshavnar Býráð v. m.

Ár 1961, 11. februar legði lögtingsmaður H. Djurhuus fram söljóðandi

U p p s k o t til

lögtingslóg um broyting í lóg nr. 126 frá 27. mai 1908, lóg nr. 88 frá 15. mars 1939, bráðfongis kunninggerð nr. 36 frá 22. november 1944, lögtingslóg nr. 61 frá 2. december 1949 og lögtingslóg nr. 69 frá 7. december 1951.

§ 1.

Fylgjandi greinir í lóg nr. 126 frá 27. mai 1908 verða orðaður soleiðis:

§ 1.

Følgende paragrafer i lov nr. 126 af 27. maj 1908 affattes saaledes:

§ 10. næstseinasta punktum.

1) Godkendte valevnislister verða merktir hvør við sínum bókstavi (A, B, C, o.s.fr.), og á hvørjum lista skulu növnini á valevnum standa eftir eftirnavn í bókstavarað, so sum tey eru sett upp av stillarunum.

De godkendte kandidatlistes mærkes af valnævnet hver med sit bogstav (A, B, C, o.s.v.) og paa hver liste anføres kandidaternes navne efter efternavne i alfabetisk orden, hvori de af stillerne er opført.

§ 17, næstseinasta punktum.

2) Av hvørjum einstökum lista verða teir limir, sum valdir eru, tiknir eftir talinum av sínum persónligu atkvøðum.

Af hver enkelt liste udtages de valgte medlemmer efter deres antal af personlige stemmer.

§ 20, 1. punktum.

3) Valevni á lista til vanlig val, sum eru ikki vald, koma inn sum tiltaksmenn fyri teir, sum valdir eru av sama lista, eftir sínum persónligu atkvøðum, og taka við í sama rað í staðin fyri teir, sum

De paa en liste ved almindelige valg opførte kandidater, der ikke eekleres for valgte, betragtes som suppleanter for de valgte af samme liste efter deres antal personlige stemmer, og træder i den

valdir eru sum limir í býráðnum, um so er, at onkur av teimum skuldi doyð í valskeiðinum ella farið frá .

angivne orden i stedet for de valgte som medlemmer af byraadet, hvis nogen af disse i valgperiodens løb maatte afgaa ved døden eller udtræde.

§ 2.

Henda lóg kemur í gildi beinan vegin.

§ 2.

Denne lov træder i kraft straks.

Viðmerkingar:

Víst verður til lögtingsmál nr. 36/1960: Bróyting í lögtingsvallógini.

1. viðgerð 16. februar og 18. apríl legði lógarnevndin fram soljóðandi

Nevndarálit

Fólkaflokkurin hevur lagt fyri lögtingið uppskot til lögtingslóg um bróyting í lóg nr. 126 frá 27. mai 1908, lóg nr. 88 frá 15. mars 1939, brá-fongis kunngerð nr. 36 frá 22. november 1911, lögtingslóg nr. 61 frá 2. december 1949 og lögtingslóg nr. 69 frá 7. december 1951.

Í viðmerkingunum til lógaruppskotið verður víst til viðmerkingarnar til lögtingsmál nr. 36/1960: Bróyting í lögtingsvallógini, har sagt verður at ætlanin hjá uppskotssstillaranum er at bróyta reglurnar um val til Tórshavnar býráð soleiðis, at bert persónligar atkvøður gera av, hvør valdur er sum umdømisvaldur ella varamaður.

Undir 1. viðgerð av málinum, ið fór fram 16. februar 1961, varð málið beint í lógarnevndina.

Undir viðgerðini hevur nevndin býtt seg sundur í ein meiriluta og ein minniluta.

Meirilutin (Sámal Petersen, Trygve Samuelson, J. Fr. Óregaard og Sigurð Joensen) setur onki uppskot fram.

Minnilutin (Poul Petersen) mælir tinginum til at samtykkja uppskotið frá fólkaflokkinum.

2. viðgerð 22. apríl.

Uppskotið fall 12-0.

39. Veðhald av útgerðarlánum til útróður í Grönlandi.

Ár 1961. 16. februar legði varalögmaður fram söljóðandi

U p p s k o t til

løgtingslóg um ábyrgd av útgerðarlánum til útróður í Vestur- og Eysturgrönlandi.

lagtingslov om garanti for udrustningslaan til haadfiskeri i Vest- og Østgrønland.

§ 1.

Landsstýrinum er heimilt landskassans vegna at taka ábyrgd av útgerðarlánum, sum bátsskipanir taka, og sum hvør bátsskipan sínaríttum og hvør einstakur av bátsskipanini hefta fyri in solidum í Vestur- og Eysturgrönlandi í 1961.

§ 1.

Landsstyret bemyndiges til paa landskassens vegne at garantere for udrustningslaan, som baadelag optager, og som hvert baadelag indbyrdes og hver enkelt af baadelaget hæfter for in solidum, til haadfiskeri i Vest- og Østgrønland i 1961.

§ 2.

Henda lóg kemur í gildi heinan vegin.

§ 2.

Denne lov træder i kraft straks.

Viðmerkingar:

Landsstýrið loyvir sær at leggja fram uppskot til lögtingslóg um veðhald av útgerðarlánum til útróður í Vestur- og Eysturgrönlandi í sama líki sum í 1960 (smbr. lögtingsmál nr. 85/1959).

1. viðgerð 22. februar, 2. viðgerð 23. mars og 3. viðgerð 13. april.

Uppskot landsstýrisins samtykt 22. 0.

40. Føroyar uppí EFTA-samgonguna

Ár 1961, 15. februar legði lögmaður fram sjóðandi

U p p s k o t
til
samtyktar.

Lögtingið samtykkir, at Føroyar fara upp í handilssamgonguna: Hitt europeiska frihandilssamtakið (EFTA).

V i ð m e r k i n g a r:

Í lögtingsmáli nr. 21/1959: Marknaðarættan, samtykti lögtingið at seta niður nevnd, 6 valdir av lögtinginum og 4 valdir av landsstýrinum, til saman við landsstýrinum at viðgera spurningin, um Føroyar skulu fara upp í eina av handilssamgongunum í Europa, felagsmarknaðurin hjá teimum 6 londunum C.E.E.: Belgia, Frakland, Holland, Italia, Luxembourg og Vesturtýskland, frihandilsókið hjá teimum 7 londunum E.F.T.A.: Eysturriki, Danmark, Noreg, Portugal, Svøríki, Schweiz og Stóra-Bretland, ella um Føroyar skulu standa utan fyrí hesar samgongur.

Landsstýrið hevur samráðst við nevndina og við ríkisstýrið.

Eftir viðlagda yvirliði yvir útflutningin tey 3 seinastu áriní framgongur, at meðan útflutningurin til E.F.T.A.-landini (Danmark undantikið) og til C.E.E.-landini 1958 og 1959 er nakað hin sami, nökur fá prosent størri til tey fyrra landini, so er útflutningurin í 1960 viel størri til nevndu E.F.T.A.-land eum til C.E.E.-landini, ávíkavist 12,9 % og 15,2 %; hertil er to at siga, at ísfiskuútflutningurin til Bretland tekur meira eum belvtina ella 27,3 % av útflutninginum til frihandilslandini.

Stóra handilsáhugamál Føroya er, sum tað hevur verið, søla av fiski, higartil mest klippfiskur. Stóru partur og seinastu áriní størsti parturin av hesi framleiðslu er farin til Italia, ið sum nevnt er eitt av C.E.E.-landunum. Hesi fremja verjutollskipanir guldandi bæði mótvegis E.F.T.A.-landunum og teimum, ið standa utan fyrí samgongurnar. Salt- og klippfiskur fellur inn undir hesa skipan, hareftir upp í 13 % tollur kann leggjast á, tað vil tí vera bættistligt fyrí salt- og klippfiskasöltuna, um ikki undantak verður gjørt, soleiðis at henda vøra ikki kemur at nívast av hægri tolli eum tí, ið er, nevniliga 3 %.

Samráðingar hava verið við ríkisstýrið um at fáa nevndu undantaksstöðu, og er útslitið, at Italianmenn fyríbils til 1. januar 1962 hava fingið hini samgongulondini at góðtaka ta serstöðu viðvíkjandi keypi teirra av salt- og klippfiski frá londum utan fyrí samgonguna, at Italia kann keypa upp í 50.000 t frá hesum londum utan tollverjugjald ella hægri toll eum tann, ið liggur á fiskinum í dag. Um henda serstöða kann Italia, skuldi eingin vandi verið fyrí eum einu tíð framvegis at selt eum nógvan

salt- og klippfisk til Italia, sum er gjört áður í Føroyum, síðani hin nevnda fiskarúgvur uppá 50.000 t er lað, sum Italianeitt vanligu hava innflutt.

Viðvíkjandi salt- og klippfiskasøluni til Italia er tað sostatt ikki átrúðkandi, sum er, at gerast limur í teinum 6, um vit annars vildu og kundu gjörst limur.

Nakað týngri liggur tað fyri viðvíkjandi frystum fiski, serliga frystum fiskaflokum. Her komu C.E.E.-landini fyri øðrum áleggja ein verjufótt uppá inntil 15-18 %. Spurningurin um eisini her at fáa eina serstöðu fyri okkara flokum er reistur, men einki endaligt úrslit er fingið. Tað er lí óvíst, hvussu her verður, serliga í al summi av londunum t. d. Týskland er stórir framleiðari av fiskaflokum.

Spania og Grikkaland eru eisini gandið markaðar fyri salt- og klippfisk. Tað eru tekin til, at hesi bæði londini hugsa um at fara upp í tey 6. Somu trupulleikar, sum eru umtalaðir viðvíkjandi salt- og klippfiskasøluni til Italia, verða so at gera seg galdandi hjá Grikkum og Spanianum, um ikki hesi lond verða at fáa somu undantaksstöðu viðvíkjandi innflutningi av salt- og klippfiski sum Italia.

Límaskapur í C.E.E. vildi borið tað við sær Føroyum viðvíkjandi, at lond sum Týskland, Frakkland og Italia, sum hava hópin av fiskiförum, komu at hava óskerdan veiðurætt þell við klettarnar í Føroyum. Fiskimarkið, sum hevur leikað so nógv á í Føroyum at fáa høyst, málendið at størst møguligt óki av okkara grunnum varð fyri okkum sjálvar, vildi av hesum verðið av ongum.

Umframt henda virkisrátt á sjónum vildi møguligur límaskapur borið við sær, at íbúgvarnir í C.E.E.-landunum fingu virkis- og lótrætt í Føroyum á jøvnum föli við føroyingar sjálvar. Í hesum kundi verið bæði gott og illt, men kanska meira nervandi enn fremjandi fyri lívsinteressur okkara.

Men uttan mun til, um føroyingar koma at hava fyrimumir ella ikki við hesum límaskapi, er tað víst meira enn ivingarsamt, um ein partur av ekinum lógliga sæð yvirhøvur kundi gjörst limur, tá ið ikki all eikið var limur, og tað er eisini ógvuliga ivingarsamt, um C.E.E. landini vildu loyvi Føroyum at gjörst limur hjá teinum undir líkum umstøðum.

Viðvíkjandi E.F.T.A. liggur landið soleiðis, at føroyingar ta lótu ið teir vilja, kunna gerast limur hjá teinum: tað er bara at siga til yvir fyri danska ríkisráðnum, sum tá sigur hinum londunum frá ynski okkara um at gerast limur.

Meðan limur av teinum 6 sum nevnt, gevur óskerdan virkis- og lótrætt hvør hjá øðrum, herundir fiskiskapsrætt, liggur landið soleiðis hjá teinum 7, at hvørt landið hevur eina rætt at veiða inni fyri sítt egna fiskimark, altso inn um okkara fiskimark kunna so t. d. brekar og aðrir ikki koma.

Málið hjá E.F.T.A.-landunum er at fáa bætur tollforðingar á ymsum vörum, so at handilin við hesum vörum inni fyri samgongum koma verða liberaliseradur. Tollforðingarnar er ætlanin at minka niður í einki í einum fjóarskeiði uppá 10 ár, við 1/10 um árið.

Meðan Bretland hefur tikið ta serstöðn við sölu av ísaðum fiski, at verjutollurinn uppá 10 % sum nú liggur á öllum ótlandskum fiski, sum verður seldur í Onglandi, skal halda fram og ikki verða avtikið, kemur fiskaflakið inn undir ásetingina um avtöku so við og við av verjutollinum. Hesin tollur er longu minkaður niður í 8 % og stendur nú fyri 1. juli 1961 at fara 1 % niður afturat hjá limalondunum.

Føroyar eru uttan fyri tey 7, tí ræður enn her 10 % tollurinn á fiskaflökum. Gerast Føroyar limur, fæst við tað sama luttølli, sum hin limalondini hava fingið, t. v. s. viðvíkjandi flöknum kunn vit fá selja tey til Bretlands og einans gjalda 8 % í tolli, og sum tíðin gongur, verður tollurinn at minka niður í einki.

Vit standa ætlandi fyri stórnri framleiðslu av flökum, og tá marknaðurin fyri flökum í Bretlandi sigst at vera batnandi, hvat prís viðvíkja, kann söla av flaki har uttan tollbyrður koma at verða av allarsíðsta týðningi fyri fiskasöluna.

At liggja uttan fyri bæði tey 6 og 7 heldur landsstýrið vera hina verstu stöðuna hjá Føroyum. Hon gevur ongur fyrismunir, men einans kjausni at koma við, tá ið nevndu samgongur ikki hava betri handilsmøguleikar enn at taka vøru hiðani.

Landsstýrið heldur tí alt samannlíkið - vera rætti vegin at gerast limur av leinum 7.

1. viðgerð 21. februar og 12. mai legði nevndin fram seltjóðandi

Á l i t

Málið varð beint í serliga 7 mæna nevni.

Síðani talan er um nú, at lond, ið eru limir í EFTA-samgonguni, umbugsa spurningin at gerast limir í EEE-samgonguni, er nevndin samd um at mæla til, at spurningurin um luttöku Føroya í hesi samgongu verður útsettur til ólavsökutíðing.

U p p s k o t
til
samtyktar.

Lögtingið útsetir spurningin um Føroya luttöku í europeisku samgonguni til ólavsökutíðing 1961.

2. viðgerð 12. mai.

Uppskotið frá nevndini samtykt 19-0.

41. Broyting í reglunum um eykastudning til lönjavningargrunnin

Ár 1961, 16. februar legði varalögmaður fram söljóðandi

U p p s k o t

til

lögtingslóg um broyting í lögtingslóg nr. 9 frá 3. apríl 1959 um eykastudning til lönjavningargrunn fiskimanna.

§ 1.

§ 1 í lögtingslóg nr. 9 frá 3. apríl 1959 verður orðað soleiðis:

Landsstýrinum er heimilt at gjalda lönjavningargrunni fiskimanna í eykastudningi upp í kr. 500.000. í hvørjum fíggjarárinum 1961/62 og 1962/63.

§ 2, 1. punktur, fer út.

Annars verður lógin endurnýggjað at galda fyri fyrst.

§ 2.

Henda lóg kemur í gildi beinan vegin.

lagtingslov om ændring i lagtingslov nr. 9 af 3. april 1959 om ekstraordinært tilskud til fiskernes lønreguleringsfond.

§ 1.

§ 1 i lagtingslov nr. 9 af 3. april 1959 affattes saaledes:

Landsstyret benyttes til at betale fiskernes lønreguleringsfond som ekstraordinært tilskud op til kr. 500.000. i hvert af finansårene 1961/62 og 1962/63.

§ 2, 1. punkten udgaar.

Lövrigt fornyes loven at gælde indtil videre.

§ 2.

Denne lov træder i kraft straks.

V i ð m e r k i n g a r:

Eftir at landsstýrið hefur samráðst við Føroya reiðarafelag, og sáttmálin millum hetta felag og Føroya fiskimannafelag er ikki uppsagdur, var tað samtykt at leggja uppskot fyri lúgið, at landskassin lotur so mikið í eykastudningi fyri tey tvey fíggjarárin 1961/62 og 1962/63 sum svarar til 3 % av fríðarlønini til fiskimenn eftir galdandi sáttmála, to hægst kr. 500.000.— hvørt fíggjarárið.

Hvussu henda studningsskipan verður at útlima, er ein sáttmálaspurningur.

Eftir uppgávu hefur landskassin latið í studningi til fríðarlön fiskimanna eftir lögtingslóg nr. 9 frá 3. apríl 1959 í fíggjarárinum 1959/60 kr. 712.660,63.

Hvussu mikið hann verður í fíggjarárinum 1960/61 kann ikki sigast

enn, men hann verður av lönjavníngargrunninum settur til einar kr. 800.000,--.

1. viðgerð 20. februar og 23. mars legði nevndin fram soljóðandi

Nevndar álit

Málið er lagt fram av landsstýrinum og varð við 1. viðgerð beint í fiskivinnunevndina.

Nevndin hevur viðgjørt málið og hevur býtt seg í ein meiriluta og tveir minnilutar.

Meirilutin (Paul J. Olsen, P. M. Dam og Jens Chr. Olsen) mælir tinginum til at samtykkja landsstýrisins uppskot óbroytt.

Meirilutin hevur undir umhugsanini um fríð við lön til útróðrarmenn í Grönlandi og prísviðbót til teirra fyri feskum fisk og saltfisk lagsað sær, at lönjavníngargrunnurin skal hækka prísviðbólina uppí 5 oyru uppá kg av feskum fiski og 10 oyru uppá kg av saltfiski. Hetta verður sett at verða ein meirútreiðsla fyri grunnin uppá kr. 125.000,00.

Hitt av grunninum væntaða rakstrarhallið við gomlu skyldunum og lönlögunum og hesin studningurin kann verða rindaður við tí studnings-ókingi, ið er sett á fíggjarlógina til útróður.

Minnilutin (Niels Holm Jacobsen) er samdur við meirilutinum í at mæla tinginum til at samtykkja uppskot landsstýrisins, men er av tí áskoðan, at tað almenna heldur átti at sloppið fiskivinnuni undan teimum avgjöldum, ið hon nú rindar til tað almenna, soleiðis at hon á lunn hátt var før fyri at gjalda sínar sáttmálabundnu skyldir, heldur enn sum nú er, at hetta verður gjørt við beinleiðis studningi.

Minnilutin (Jógvan Høgnesen) førir fram:

Fríðarlön fiskimanna kom í lag við sáttmála millum Føroya fiskimannafelag og Føroya reiðarafelag, dagfest 4. apríl 1959, ið inniheldur m. a. hesa reglu:

Fiskimenn, tað eru limir Føroya fiskimannafelags, sum eru mynstuðir sum fiskimenn (dekkarar, kokkur og kokkadreingir) eiga 6 % fríðarlön av vinningi sínum, tað er avrokning (í sumveðu tó ikki av meira enn 1350,00 kr. pr. mánað pr. tír), lönjavníng og prísviðbót.

Teir fiskimenn, sum eftir hesum sáttmála eiga 6 % fríðarlön av avrokning síni, eru limir Føroya fiskimannafelags fyri ta avrokning, sum teir eiga samhætt sáttmálanum Føroya fiskimannafelags og Føroya reiðarafelags.

Í 21. § í hövuðssáttmálanum frá 21. januar 1958 falla ley har nevndu 4 % ikki burtur.»

Samt við hövuðssáttmálanum frá 14. januar 1958 gildir hesin sáttmáli frá 1. januar 1959 og til hann við 2 mánaða ávaring verður uppsagdur til ein 1. apríl.

Á kvöldi 1. apríl, aftaná at sáttmálin var undirritaður, sendi landsstýrisskrivstovan pørtunum soljóðandi skriv:

«Frá semingsmanninum hevur skrivstovan fingið eintak av sáttmála

dagfestur í dag millum Føroya reiðarafelag og Føroya fiskimannafelag. Effir punkt 5 í sáttmálanum kann hesin sigast upp til ein 1. apríl. Føroya reiðarafelag hevur undirskrivað við teirri treyt, at eykastudningurin effir lögtingslóg nr. 9, 3. apríl 1959, til lönjavningargrunn fiskimanna verður goldin gemminum.

Visandi hertil skal skrivstovan siga pørtunum frá, at effir viðmerkingunum til nevndu lögtingslóg, jfr. eisini skriv sent pørtunum um samningsmannin 2. í hesum er tað ein treyt fyri at gjalda lönjavningargrunninum eykastudningin, at arbeiðsfríður skapast í 2 ár. Tá partarnir ikki effir fyrifiggjandi sáttmála hava bundið seg fyri tvey ár, eru forsetningarnir fyri at gjalda studningin ikki til stedis.»

Tá ið árið 1959 var at enda kandi, og úlgerðarmenn ikki ein høvdu goldið frítíðarlønina, sum teir við sáttmála høvdu bundið seg til, steyndi Føroya fiskimannafelag úlgerðarmanninum og 26. mars 1959 varð í Føroya retti sagdur soljóðandi dómur:

«Thi kendes for ret:

Føroya reiðarafelag som mandater for de sagsøgte rederier bør overfor sagsøgerne Føroya fiskimannafelag under denne sags forisættelse anerkende, at den i kontrakten af 1. april 1959 omhandlede frítíðarløn forfalder til betaling i overensstemmelse med § 11 i den mellem de paa-gældende foreninger den 14. januar 1958 indgaaede almindelige overenskomst.»

Effir øllum tí, ið her er ført fram, heldur minnilutin onga orsök vera til, at hitt almenna tekur á seg hvørki heila ella hálva skylda úlgerðarmanna. Kortini heldur minnilutin tað vera rett, at 1.000.000 kr., sum inn-tøkur eru fingnar til, og sum vóna atlaðar lönjavningargrunninum fann-vegis koma lönjavningargrunninum tilgóðar.

Hendir tað, at lögtingið samtykkir at gjalda fyri úlgerðarmenn 50 % av frítíðarlønini, skjóta vit upp, at hetta eisini kemur teimum fiskimann-um tilgóðar, sum reka mynsturðan fiskiskap fyri egna røking, og er minnilutin samdur við meirilutan at mæla tinginum til at brøyla kr. 500.000,- í § 1, 2. petti til kr. 1.000.000.

U p p s k o t

frá

Minnilutanum (Jógvan Høgnesen):

Í § 1, 2. petti í uppskoti landsstýgisins ganga út orðini «upp í kr.

500.000,00» og «op til kr. 500.000,00» og í staðin verður sett: «kr. 1.000.000,00» og «kr. 1.000.000,00».

2. viðgerð 6. apríl. (21. apríl).

Uppskotið frá minnitulanum (J. Högnesen) fall 6 — 0.

Uppskot landsstýrisins samtykt 22 — 0.

42. Uppskot til samtyktar.

Ár 1961, 16. februar legði Erlendur Patursson lögtingsmaður fram soljóðandi

U p p s k o t t i l s a m t y k t a r.

Føroya lögting samtykkir, at tiknar verða upp samráðingar við danska ríkisstjórnina um yvirtöku av sjóverjunáðum landsins, ella, um slíkt ikki er gjørligt, um heimild til at eikja sjóverjuna við føroyskum sjóverjuskipum.

G r e i n a r g e r ð:

Sjóverjan undir Føroyum hevur onga tíð verið røkt sum hon skuldi og soleiðis sum allir landsins fiski- og útróðarmenn hava ynskt og kravt — og helst hevur hon onga tíð verið so ring sum nú. Óteljandi dømir kunna nevast um hetta. Eitt av mongum — og tað nú í alla seinastu tíð — er tað, at útlendskur trolari kundi fara inn um boðarnar á Trøngisvágsfirði, seta trolíð út og fara við tí úti út aftur.

Sjóverjan hevur tveir høvuðsuppgávur. Hin fyrri er at veeja sjálvt sjómarkið. Hin seinna er at veeja allan lann mikla og dýra veiðskap hjá skipum okkara, meðan hann stendur í sjónum. Har afturat kunna aðrar, har innlutt bjargi- og hjálpartænastu.

Tað gerst meir og meir neyðugt, at hesar uppgávur verða løystar og løystar sum alra best.

Her kann vístast á hina miklu øking í føroyskum fiskiskapi undir Føroyum í seinastu árum. Sum nú er fer fram stórir linufiskiskapur. Komandi 1—2 ár kemur linuflotin at veksa við einum 20 skipum. Allan veiðin veiðir allur hesin floti undir Føroyum. Dettur hesin møguleiki til

fiskiveiði burtur, er allur hesin parturinn av føroyska fiskiflotanum dömdur til undirgang.

Har næst er at nevna smábátaróðurin, bæði eftir toski og lýsu. Hjá mongum manni hongur úrtøkan í tí, at hesin fiskiskapur verður verndaður.

Loksins er at minna á hina veksandi útlendsku trálveiði við meir og meir tíðarhóskandi førum, sum lí gera margfalt størri skaða enn áður.

Her er so nógv í veði, at eingi offur er av stórt til at fáa neyðug tilfloksett í verk.

Av tí at sum nevnt núverandi sjóverja ikki røkir hesi áhugamáli, og av tí at núverandi sjóverjamyndugleikar eingi kunna haldast at hava ímóti at lata hetta sløv frá sær, mæla vit til, at fíknar verða upp samráðingar við dönsku ríkisstjórnina um at fáa slíka skipan, at sjóverjan verður røkt av føroyingum sjálvum. Hendan skipan kann annaðhvørt vera tann, at sjálv sjóverjummálini koma á føroyskar hendur, ella — her hetta ikki til — bert tann, at vit fáa heimild til at røkja hana.

Dyggilig føroysk sjóverja — við t. d. einum minni og einum størri skipi — kemur í allra mesta lagi at kosta 1 mill. kr. árliga, og tað er uttan fyri allan lva, at hesin peningur kemur fleirfalt aftur í óktari úrfloku hjá skipum og fiski- og útróðrarmönnum — og harvið eisini í óktum skattainntøkum hjá kommunum og lögtingi.

1. viðgerð 28. februar og 8. mai legði fiskivinnuneyndin fram seltjóðandi

Á III

Sjóverjan hevur, sum rímlígt er, alstóran týdning fyri fiskiskapin við Føroyar. Tað er eitt mál, sum verður umrøtt í hvørjum heimi, tí øll eru vit í meiri ella minni mun interesserað í, hvussu tað gongst við fiskiskapinum hjá okkara sjómönnum fyrst og fremst við strendur okkara og øll hava sínar tankar, sínar meiningar, viðvíkjandi sjóverjunum. Men eitt er felags, hvat ein so býr í Føroyum, tað er, at tann sjóverjan, sum vit higartil hava havt, hevur verið hildin og verður hildin ikki at vera nóg góð. Kravt hevur tí verið og verður kravt í sterkari og sterkari mun at fáa eina sjóverju, sum veruliga er fôr fyri at halda fremmandar trólarar uttan fyri markið. Tað er ongín troya, at fólk næstan í hvørjari bygd í Føroyum íðuliga hevur høvi til at siggja ikki bara ein og íveir men hópinn av fremmandum trólarum grópa á okkara miðum og fiskileiðum innan fyri sjómarkið, men hóast so sær fólk, at tað sjáldan fyri ikki at siga ongantíð eydnast sjóverjunum at taka hesar brótsmenn og revsa teir. Tað er tí eyðsæð, at fólk verður meira og meira ótøllt í kravnum um at fáa skipað eina sjóverju við nútímans hentleikum, skip og ambøð, eins og man hevur aðrastaðir, har ið fiskiskapurin leikar nógv á hjá fólkinum.

Okkum er kunnugt, at hetta kravið um betri sjóverju er skilt og at nú

eru í bygging nuffimans sjóverjuskíp, ið eru ætlað at verða útgjörð við helikoptarum. Hetta verður vónandi eitt stórt framslig, men tað er ikki nóg mikið. Tað er avgjört neyðugt hjá okkum at hava í minsta lagi eitt vaktarskip aftrat mannað við feroyskari manning. Tá ið vit undirstrika feroyskari manning, so skal bara leggjast í tað, at menn, ið eru vakstir upp frá barni av í Føroyum, kunna tann feroyska fiskiskapin, hava hoyrt allan sín uppvökstur all tað, sum er fært ímóti trolarafiskiskapinum, hansara alburði og snildum at koma inn um mark, mugu vera betri fyri at flyta leikir aftur ímóti ein menn, sum í meiri ella minni mun eru fremmandir yvirfyri feroyskum viðurskiftum, serliga feroyskum fiskiskapi. Fyri at eitt tilíkt vaktarskip skal kunna arbeiða sum best er neyðugt, at fórarin á tí hevur myndugleika at taka brotsmannin, hin ólógliga fiskandi trolarin, á fiskum gerðing og fóra hann til lands at slanda til svárs fyri sínar gerðir. Tað hevur verið frá feroyskari síðu sett fram krav um politimyndugleika til fórarin á okkara vaktarskipi, men ein er onki úrslit hesum viðvíkjandi. Nevndin ynskir at halda fram, at hetta kravið má vinna sámdir nú. Okkara fiskiskapur telur ikki, at drálað verður við at veita fórarum á vaktarskipinum politimyndugleika. Landsstýrið eigur tí yvirfyri ríkisstýrinum at gera tað greitt, hvussu týðningarmikið tað er fyri vaktarskipið, at vit fáa nevnda politimyndugleika beinanvegin.

Soleiðis sum nú fiskiskapurin háttar sær og síðani sambandið millum trolararnar við radiotólum og öðrum er verið fullfíggað, tykist tað at vera ómøguligt at hava eina fullfíggaða sjóverju uttan flúgvumaskinu til dagliga at ansa eftir sjómærkinum. Nevndin heldur, at tað ber til at hava eina flúgvumaskinu stöðandi her á landi og heitir tí á landsstýrið um at samráðast við ríkisstýrið um at hava eina flúgvumaskinu stöðneraða í Føroyum til sjóverjutekst.

Meirilutin (Poulsen, P. M. Dam og Leon Jacobsen) er ikki fyri at yvirtaka sjóverjuna, serliga tí at hon er av so stórum týðningi, at vit hava brúk fyri øllum tí, sum vit orka sjálvi altíð at verja, sum vit annars vanta at fáa frá marinum.

Minnilutin (Niels Holm Jacobsen) vísir til álitid í tingmáli nr. 28/1957: Verjan av feroyskum fiskiskapi og lekur undir við uppskotinum til samtyktar í lögtingsmáli nr. 12/1960. Málið hevur verið til viðgerðar í fiskivinnunevndini, ið sambært áheitan frá tingnum undir 1. viðgerð eisini hevur roynt at kanna, hvat landsstýrið hevur gjørt við tingsins samtykt í lögtingsmáli nr. 28/1957: Verjan av feroyskum fiskiskapi, partí 2, soljóðandi:

Landsstýrið verður biðið um at útvega feroyskum vaktarskipum fullan lögrættismyndugleika fyri at kunna verja feroysku áhugamálini í samband við sjóverjuna.

Nevndin hevur krævt av landsstýrinum eina frágreiðing í hesum máli og rætt til at siggja tað skriftliga tillatið, ið landsstýrið má leggja inni við, um nokur avgreiðsla yvirhoyur er farið fram í málinum.

Enn hevur nevndin ikki fingið meira at vita hesum viðvíkjandi ein

hon visti, tá hon var vald. Onki skrivligt skjal er víst nevndini, ið kann prógva, at málið er avgreitt. Heldur ikki nakað svarskriv frá ríkisstýrinum um, at fingsins samtykt er send til.

28. januar 1958 fór tríðja viðgerð fram av hesum máli, so er tað ikki avgreitt enn 9. mai 1961, er tað prógv fyri, at landsstýrið ikki fylgir fingsins samtyktum, og er hetta brot móti vanligari fólkaræðisligari mannagongd.

Er málið avgreitt og landsstýrið hevur skrivligt tilfar hesum viðvíkjandi, ið tað krógvar fyri eini fingsnevnd, ið frá finginum hevur fingið álagt at kunna ávíst mál, er hetta eisini brot móti allari vanligari fólkaræðisligari mannagongd.

Minnilutin setur fram misálitsváttan.

Minnilutin (Jógvan Høgnesen) er samdur við meirilutan um, at tað er neyðugt at skiparaenir á okkara vaktarskipum fía fullan politimyndugleika at reka sjóverju okkara. Men minnilutin er imóti, at militerir flúgvavarar fía fastu slöð í Føroyum.

U p p s k o t
frá

meirilutanum:

Heitt verður á landsstýrið at upptaka samráðingar við ríkisstýrið at veita føraranum á okkara vaktarskipi politimyndugleika í sjóverjuarbeiði sínum og heinan vegin at stationera ein flúgvara í Føroyum til ansan av sjómarkinum.

Landsstýrið verður biðt at geva frágreiðing málinum viðvíkjandi til fingið á Ólavsöku.

U p p s k o t
frá

minnilutanum (Niels Holm Jacobsen):

Fingið áttar landsstýrisins brot móti vanligari fólkaræðisligari mannagongd viðvíkjandi avgreiðsluni av fingsins samtykt í fíngtingsmáli nr. 28/1957: Verjan av fönyskum fiskiskapi.

U p p s k o t
frá

minnilutanum (Jógvan Høgnesen):

Føroya lögtíng yvirtokur sjóverjumál okkara.

Landsstýrið syrgir fyri, at útvega yvirmanninum á landsins vaktarskipum fullan politimyndugleika at taka lögbrótarar. Tá teir koma fram á teir.

Landsstýrið samman við fíggjarnnevndini útvegar tíðarlóskandi skip,

id er búgvi at røkja starvið sum vaktarskip og um myðugt eisini flúgvana.

2. viðgerð 10. mai.

Uppskot frá minnilutanum (J. Högnesen) I fall 11-0.

Uppskot frá minnilutanum (J. Högnesen) II fall 12-0.

Uppskot frá minnilutanum (N. H. Jacobsen) fall 11-0.

Uppskot frá meirahutanum samtykt 17-0.

43. Broyting í lóg um frítíð við lön.

Ár 1961, 16. februar legði lógarnevndin fram soljóðandi

Nevndarátt

Føroya handverksmeistarafelag hevur vent sær til lögtingið við áheitan um at broyta lögtingslóg nr. 31 frá 19. mars 1951 um frítíð við lön soleiðis, at frítíðin verður ikki samanhangandi sum ásett í lógarinnum § 4 í tíðini frá 2. mai til 30. september, men at frítíðin verður býtt sundur soleiðis, at tvær vikur verða samanhangandi í tíðini frá 2. mai til 30. september, meðan ein vika fellur um veturin.

Ført verður fram, at tann samanhangandi frítíðin um summarið leggja virkir lamið í hesi tíð.

Brævið er framlagt tann 19. januar 1961.

Eisini er komið til lögtingið bræv frá Havnar handverkarafelag og Føroya arbeidarafelag har mælt verður frá at gera nakra broyting og ført verður fram, at felagið er væl nøgt við ta frítíðarlóg, id er í gildi. Hetta bræv er framlagt tann 25. januar 1961.

Málið er beint í lógarnevndina.

Nevndin hevur viðgjørt málið og skal viðmerkja, at tað er av størsta týdningi, at frítíðin verður hildin um summarið og varð hetta jóst hildið

fram, tá lógin verð sett í gildi. Tá hesi felög eru so ymisk á máli um spurningin, vildi tað annars eisini verð hættislígt at gjört nakra broyting og mæli nevndin ti frá at gera nakra broyting.

Samsvarandi hesum setur nevndin ti fram fylgjandi

U p p s k o t

Tingið samtykkir ikki at gera broyting í § 1 í lögtingslóg nr. 31 frá 19. mars 1951 um frítíð við lön.

2. viðgerð 22. februar

Uppskot nevndinnar samtykt 23-0.

44. Atlögubryggja í Kirkjubö.

Ár 1961, 17. februar legði Ertundur Patursson lögtingsmaður fyrri seg og tingmenn í Sandoy og Vágum um soljóðandi

U p p s k o t

til

lóg um atlögubryggju í Kirkjubö

§ 1.

Núverandi atlögubryggja í Kirkjubö verður bygd so langt út, at deksfór fáa lagt at.

§ 2.

Byggingin fer fram undir fyrstóðu landsverkfrøðingslús, og ber landskassin kostnaðin av henni.

§ 3.

Henda lóg kemur í gildi beinanvegin.

V i ð m e r k i n g a r:

Tað hevur leingi verð ynski frammi um at lán atlögubryggjuna í Kirkjubö so langt út, at deksbátar fingu lagt at.

Serstakliga hevur hefta ynski verð frammi hjá fólkinum í Sandoyar sýslu. Tað hevði havt ómetuliga stóran týdning fyrri Sandoyarna at ferðast kundi um Kirkjubö, bæði til og frá. Mangar er ófarandi um Kirkjubö.

böarnes, men sjáldan er slíkt illveður, at ekki slepst við deksbáti eini kyrrindi um Skopunarfjörð. Sérstakliga er at benda á lunn lýðning henda samferðsluleið kundi komið at fáa fyrí sjúkaflutning.

Sama kann í reyndum sigast um allar bygðirnar vestan fyrí Hest, Kollur, bygðirnar í Vágum, ja eisini fyrí bygðirnar Kvívík og Vestmanna kundi henda samferðsluleið í hendingalörum verið til nytta.

Núverandi atlögbryggja gengur so stutt út, at har fáa bert maskinbátar lagt at — ja, á hálfjörnum nógv illa ella als ikki. Men verður henda bryggja longd út móti Hólmnum (um leið 60 metrar), verður so atdjúpt, at deksbátar fáa lagt at.

Umstøðurnar viðvíkjandi bygging hava verið kannaðar av landsverkfrøðingstovuni, og eru tær lunnar bestu. Bohnurin er harður. Nevnst kann eisini, at nógv mikið av tilfari (skotnum gróti) liggur þett við, klárt at taka.

Í hesum tilfelli verður hildið rætt og rímiligt, at landskassin ber allan kostnaðin av byggingini. Kirkjubósókn er so lítil, at hon er ikki ment at bera sín vanliga part, og so verða tað jú aðrar bygdir, tær ið ommeftiri eru nevndar, sum mestu nytta fáa av bryggjuni.

1. viðgerð, 20. februar og 9. mai legði fíggingarnevndin fram soljóðandi

A L I I

Minnilutin (Erlendur Patursson og Johan Simonsen) mælir til at samtykkja lógarnppskotið.

Meiralutin (A. Djurhuus, S. Petersen, J. Fr. Óregaard og P. Petersen) mælir til at biðja landsstýrið stíla fyrí kostnaðarættan og eisini heinta ummæli frá kommunum í Sandoy og Vágum, so sum tilskilað í framlöguskrivinum og síðani leggja málið fyrí aftur tiugið í komandi tingsetu og setur frem soljóðandi

U p p s k o t

Landsstýrið verður biðið at útvega kostnaðarættan til gerð av atlögbryggju í Kirkjubö og fáa ummæli frá kommunum í Sandoy og Vágum um lutluku í útreiðslum av tilfari bryggja.

2. viðgerð 10. mai.

Uppskot meiralutans samtykt 17-0.

45. Broyting í fólkapensjónslógini.

Ár 1961, 6. mars legði lögmaður fram skjóðandi

U p p s k o t

Løgtingið samtykkir viðlagda uppskot frá socialministeriinum dagfest 28. januar 1961 til broyting í lóg nr. 208 frá 11. juni 1959 fyri Føroyar «om folkepension».

Viðmerkingar:

Landsstýrið hevur verið í samráðing við ríkisstýrið um ymsar broytingar og ábøtur av teirri socialu forsorgini í Føroyum.

Semja er nú um til 1. apríl 1961 at fremja «Forslag til lóv om ændring af lov for Færøerne om Folkepension», ið er hjálaga við «Bemærkninger til lovforslaget».

Hetta uppskot vil koma at kosta landskassanum um kr. 98.000 og kommununum um kr. 20.000 og statskassanum um kr. 151.000.

Samráðst hevur eisini verið um við ársskiðtið komandi at javnføra alla ta socialu forsorgina í Føroyum við ta, sum er vörðin framd við lóg niðri.

Henda ajourføring vil fyri seinasta fjórðingsár í komandi fíggjarári (1/1 1962 til 1/1 1962) koma at liggja um kr. 248.000 fílsamans, fyri landskassan kr. 94.000, fyri kommunurnar kr. 19.000 og fyri statskassan kr. 135.000.

Hækkingin fer fram í trimum stigum: 1/1 1962, 1/1 1962 og 1/1 1963.

Socialu útreiðslurnar vilja annars, tá ið tær eru javnførðar við ta dansku forsorgina, koma at liggja soleiðs í mun til forsorgarútreiðslurnar eftir galdandi lógum fyri Føroyar.

	Eftir gældandi lógum	Javnföringin við dansku	
		1962/63	1963/64
		1962/63	1963/64
Statskassin:			
Fólkupensjón	4.210,000	4.920,000	5.061,000
Avlámispensjón	1.495,000	1.738,000	1.780,000
Onnur forsorg	500,000	535,000	540,000
	6.205,000	7.193,000	7.381,000
Landskassin:			
Avlámispensjón	1.245,000	1.418,000	1.481,000
Fólkupensjón	2.628,000	3.078,000	3.167,000

Önnur forðorg	333.000	371.000	375.000
	1.206.000	1.897.000	5.026.000
Kommununnar:			
Fólkapensjón	522.000	612.000	629.000
Avlamispensjón	250.000	290.000	296.000
Önnur forðorg	67.000	71.000	75.000
	839.000	976.000	1.000.000
Samlað útreiðsla	11.250.000	13.066.000	13.410.000

Hin samlaða meirútreiðsla er sölalt:

kr.	13.410.000
+	11.250.000
kr.	2.160.000

ið verður at býta við kr. 1.179.000 til statskassu, kr. 820.000 til landskassan og kr. 161.000 til kommunurnar.

Lógaruppskot um lisa javnföring verður at seta fram til Ólavsökuþingið.

1. viðgerð 10. mars og 16. mars legði sociala nevndin fram söljóðandi

Á L I I

Nevndin hefur havt uppskot landsstýrisins til viðgerðar og hefur bñtt seg í ein meiriluta og ein minniluta.

Minnilutin (Knút Wang og Hemming Jespersen) visir á, at nevndin hefur havt til viðgerðar trý uppskot um at brøyla fólkapensjónina:

Lögtingsmál nr. 2/1960 framlagt av landsstýrinum í august 1960 við uppskoti um brøytning av reglunum um fólkapensjónistar, sum flyta til útlanda, og norðurlanda sáttmála um fólkapensjón, lögtingsmál nr. 35/1960 framlagt av fólkaflökkinum 25. januar 1961 við uppskoti um at lækka pensiónsaldurin frá 67 til 65 ár og frá 62 til 60 ár, har tað í viðmerkingunum verður sagt, at flestir sjónmenn, tá teir eru 65 ár eru ikki förr fyri at vinna munandi til lívsins uppihald, og uppskot um at gíttar kvinnur aftaná fylta 62. ár kunnu fáa fólkapensjón, tá hjónarfelagin fær avlams- ella fólkapensjón, og til seinast, lögtingsmál nr. 15/1960 framlagt av landsstýrinum 21. februar 1961.

Seinna landsstýrisins uppskot umfatar eisini fyrra tingmálið nr. 2/1960 og tekur við fólkaflöksins uppskot um kvinnur yvir 62 ár, sum

eru giftar monnum, sum fáa avlams- ella fólkapensión, men ikki fólkafloksins uppskot um at lækka pensiónsaldurin.

Punkt. 1 í landsstýrisins uppskoti inniber, at undir serligum viðurskiftum, tá vánalig heilsa ella annað talar fyri ik kann fólkapensión verða latin persónum altaná 60 ár, men tá tað í danska viðmerkingunum til landsstýrisins lógaruppskot verður sagt, at heri 100.000 kr. verða ætlaðar til hetta endamál, er skiligt, at tað heri kann umfata fáar persónar, eins og ikki skilfigar reglur eru fyrisettar. Hvørjum henda pensión skal verða latin. Minnilutin heldur tó, at hetta uppskot samant við uppskotinum um at lækka pensiónsaldurin hevði gjørt nitt, men heldur annars at lógarbroytingin í landsstýrisins uppskoti punkt 1 av røttum hoyrir undir avlamsstryggingum, soleiðis at avlamsstryggingin verður gjørd rúmligari og eisini umfatar t.d. fiskimenn, sum ikki í hørðu fiskivinnuni fáa vunnid til livsins upphald orsakað av, at heilsan hevur svikið.

Tá hvussu er bótir hetta ikki um lækkaða pensiónsaldurin. Sami minniluti loyvir sær tí at taka upp aftur her fólkafloksins uppskot í lögtingsmáli nr. 35/1960 um at lækka pensiónsaldurin. Í Føroya stóða í komandi samráðingum við danska ríkisstýrið verður sterkari um eitt sameint ting gongur inn fyri einum tilíkan uppskoti. Minnilutin styðjar tó broytingina í landsstýrisins uppskoti pkt. 1, men sum eina fyrifarskipan, og setur uppskot um, at landsstýrið tekur upp samráðingar við ríkisstýrið um at gera reglurnar í avlamsstryggingini so rúmligar, at útslitað fiskimenn eisini kunnu njóta gott av heimi.

Landsstýrið nevur í framlöguskrivinum møguliga ájourføring við danska fólkapensiónslóggávuna, men setur ikki í hesum viðfangi nakar uppskot um eina tilíka ájourføring. Um samráðingar viðv. eini tilíka ájourføring heldur minnilutin tað sama sum í tingmáli nr. 17/1959. at fólkapensiónin átti at verid útroknað eftir føroyskum prístali og annars verða skipað sum førur og frongd eru til í Føroyum, ma. annað tað at pensiónsaldurin í fiskimannasamfelagnum Føroyum hóskar ikki saman við ídnaðar- og bóndasamfelagið Danmark.

Minnilutin styðjar hini uppskotini um broyting ma. viðvíkjandi ellisheimi og visir til læv kunningar, sum eru samtyktar at fremja hesum viðvíkjandi. Minnilutin harnast um, at tá nevndarviðgerðin hevur verid útsett eftir áheitan frá landsstýrinum, at so landsstýrið ikki hevur tikið við uppskotið um at lækka pensiónsaldurin, og samleiðis at tí kravt verður, at málið skal verða avgreitt eftir so stuttari tíð. Høvur minnilutin ikki havt møguleika til at seta uppskot um aðrar förvandi broytingar ella ájourføringar, sum so mega biða til næstu tingsetu.

Minnilutin setur so stutt fram fylgjandi

U p p s k o t

I. Í staðin fyri landsstýrisins uppskot punkt 1 verður at seta:

«Í § 1, l. punktum ændres «67 aar» til «65 aar» og «62 aar» til «60 aar».
I § 1 stk. 1. indføjes efter 1. pkt.:

«Folkepension kan endvidere ydes gifte kvinder efter det fyldte 62. år, naar ægtefællen oppebærer invalide- eller folkepension, og som ikke selv oppebærer invalidepension.»

II. Landsstýrinum verður álagt at samráðast við ríkisstýrið um at gera lógina um avlamiðtryggingina so rúmliga, at hon eisini umfatar persónar, sum av vánuligari heilsu ella øðrum viðurskiftum aftaná 60. ár eru óarbeiðsförir og ikki ná koma undir lóg um avlamiðtrygging.

Meirilutin (Jacob Lindenskov, Dion Nolsøe og Hilmar Petersen) mælir tinginum til at samtykkja uppskot landsstýrisins óbroytt.

2. viðgerð 17. mars.

Uppskotið frá minnilutanum (K. Wang) I og II fulla 13-0.

Uppskotið frá landsstýrinum samtykt 28-0.

46. Hækking av telefongjöldum og lán til telefonverkið

Ár 1961, 21. februar legði lögmaður fram soljóðandi

U p p s k o t t i l

løgtingslóg um broyting í lögtingslóg um hækking av telefongjöldum og lán til Telefonverk Føroya Løgtings.

§ 1.

Í lögtingslóg nr. 14, 25. apríl 1960 um hækking av telefongjöldum, verða gjørdar hesar broytingar og upplýsingar:

Í § 1:

- 1) Nýtt nummar í samband við veggapparat ella vekslara ella vekslara verður «300» broytt til «400».

lagtingslov om ændring i lagtingslov om forhøjelse af telefonskatter og lån til Telefonverk Føroya Løgtings.

§ 1.

I lagtingslov nr. 14 af 25. april 1960 om forhøjelse af telefonskatter foretages følgende ændringer og tilføjelse:

I § 1:

- 1) Nyt telefonnummer tilsluttet vægapparat eller omstillingsbord ændres «300» til «400».

2) Telefonfelag á stöðum við 1-20 felögum verður «100» broytt til «120». 3) Telefonfelag á stöðum við 21-50 felögum verður «120» broytt til «150». 4) Telefonfelag á stöðum við 51-150 felögum verður «180» broytt til «220». 5) Telefonfelag á stöðum við 151 og fleiri verður «250» broytt til «280». 6) Telefonfelag fyrir heilautomatískar stöðir við 151 og fleiri felögum (útan samtalarætt) verður «180» broytt til «196». 7) Samtalagjöld fyrir heilautomatískar stöðir við 151 og fleiri felögum pr. samtalu verður «0,07» broytt til «0,10». 8) Eykaapparat við einokkultari umskifting í sama húsi verður «50» broytt til «60». 9) Eykaapparat við rekumskifting í sama húsi verður «60» broytt til «70». 10) Eykaapparat til dupla umskifting ella störra vekslarn í sama húsi verður «80» broytt til «90». 11) Taksturinn fyrir telefontelegram er 15 öyrur orðið, minsti takstur kr. 1,50. 12) Gjaldið fyrir utanbýggja samtalar verður 85 öyrur pr. skeið á 3 mínúttir.	2) Abonnement paa centraler med 1-20 abonnenter ændres «100» til «120». 3) Abonnement paa centraler med 21-50 abonnenter ændres «120» til «150». 4) Abonnement paa centraler med 51-150 abonnenter ændres «180» til «220». 5) Abonnement paa centraler med 151 og flere abonnenter ændres «250» til «280». 6) Abonnement for helautomatiske stationer med 151 og flere abonnenter (uden samtaleret) ændres «180» til «196». 7) Samtaleafgift for helautomatiske stationer med 151 og flere abonnenter pr. samtale ændres «0,07» til «0,10». 8) Ekstraapparat med enkelt omstilling i samme hus ændres «50» til «60». 9) Ekstraapparat med rekumskifter i samme hus ændres «60» til «70». 10) Ekstraapparat til dobbelt omstilling eller større omstillingsbord i samme hus ændres «80» til «90». 11) Taksten for telefontelegrammer er 15 öre pr. ord med minimumstakst kr. 1,50. 12) Afgiften for udenbys samtaler er 85 öre pr. periode á 3 minutter.

§ 2.

Tey í § 1 nevndu gjöld verða at krevja frá 1. apríl 1961.

§ 3.

Landsstýrið verður heimilað landskassans vegna at veðhalda fyrir 1.500.000. - kr. í láni til Tele-

§ 2.

De i § 1 omhandlede afgifter indkræves fra 1. april 1961.

§ 3.

Landsstyret bemyndiges til paa landskassens vegne at gærntere for 1.500.000. - kr. i laan til Tele-

fonverk Føroya Løgtings at nýta til sanering av verkinum og til neyðugar íleggjarar í fíggjarárinum 1961/62.

Fonverk Føroya Løgtings at anvende til sanering af telefonanlægget og til nødvendige investeringer i finansåret 1961/62.

Viðmerkingar:

Í lögtingssetuni 1959, smbr. lögtingsmál nr. 15/1959 legði landsstýrið fyri lögtingið uppskot um, at ymisk telefongjöld vóru hækkaði fyri at útvega verkinum kr. 100.000. í meirinntöku.

Lögtingið samtykti eina hækking í gjöldunum, smbr. lögtingslóg nr. 14 frá 25. apríl 1960.

Tá ið raksturin av telefonverkinum hóast hesa hækking ikki bar seg, setti landsstýrið seg í samband við felagið Københavns Telefon A/S (K.T.A.S.) um at gera eina gjølla fíggjarliga og tekniska kanning av telefonverkinum. Hetta kanningarritslit fyriliggur nú.

Eftir hesum er tað neyðugt bæði at hækka telefongjöldini, um raksturin skal bera læs byrðin, ið longu nú liggja á verkinum og sum koma við eini útbygging, og herafturat er neyðugt at taka lán til vinding av tí stóru skuldi til leverandørar o. fl. og til at útvega pening til mest neyðugu investeringar í 1961.

Fyriliggjandi uppskot til hækking í telefongjöldunum skuldi gívið verkinum eina meirinntöku uppá kr. 283.000. um árið, ið býti seg soleiðis:

Arl. felagsgjald fyri M-støðir v/ 1-20 feløgum frá 100.	120.	130 x 20 =	2.600.
Arl. felagsgjald fyri M-støðir v/ 21-50 feløgum frá 120.	150.	210 x 30 =	6.300.
Arl. felagsgjald fyri M-støðir v/ 51-150 feløgum frá 180.	220.	630 x 40 =	25.200.
Arl. felagsgjald fyri M-støðir v/ 151 og fleiri frá 250.	260.	150 x 10 =	1.500.
Arl. felagsgjald fyri R-støðir uttan samtalurætt frá 180.	196.	2000 x 16 =	32.000.
Imanbýggja samtalugjald frá 7 øyrur pr. samtalu til 10 øyrur		3.500.000 x 0,03 =	105.000.
Imleggingargjald fyri nýtt nummar frá kr. 300. til kr. 400.		200 x 100 =	20.000.
At hækka gjaldið fyri telefotelegrenn a) frá 12 øyrur orðið, minst í			
takstur kr. 1,20 til 15 øyrur orðið, minst í takstur kr. 1,50		65.000 x 30 =	19.500.
At hækka gjaldið fyri uttanbýggja samtalur b) við 10 øyrum pr.			
skotið í 3 minuttir, t.v.s. frá 75 øyrum til 85 øyrur		630.000 x 10 =	63.000.
At hækka gjaldið fyri eykaapparatir frá ávikavist kr. 50. , kr. 60.			
og kr. 80. - árliga til kr. 60. , kr. 70. og kr. 90. árliga		800 x 10 =	8.000.
			kr. 283.000.

a) er ikki hækkað síðani 1. januar 1915.

b) er ikki hækkað síðani 1948.

1. viðgerð 27. februar og 9. mai legði telefonnevndin fram soljóðandi

Átt

Nevndin hevur havt fleiri fundir og fingið ymist neyðugt tilfar til vega, sum lýsir viðurskiftini hjá telefonverkinum. Málið er kortini so umfangandi, og tíðin so stutt, at nevndin sær seg ikki forn fyri at koma við einum skilagóðum uppskoti í hesi tingsetuni og loyvir sær at seta fylgjandi

U p p s k o t

7-mannanevndin, sum sett er at viðgera tingmál nr. 46/1960: Hækking av telefongjöldum og lán til Telefonverk Føroya Løgtings, ger arbeiðið liðugt sum millumtinganevnd og leggur úrslitið fyri komandi ólavsøku-ting.

2. viðgerð 10. mai.

Uppskotið frá nevndini samtykt 21-0.

47. Uppskot til samtyktar um landbúnaðarmál

Ár 1961, 21. februar legði lögtingsmaður Erlendur Patursson fram so-
ljóðandi

U p p s k o t

til samtyktar um landbúnaðarmál.

Føroya lögting samtykkir at velja 5 manna millumtinganevnd við teirri uppgávu,

at kanna niverandi viðurskifti landbúnaðarins, bæði viðvíkjandi fram-
leiðslu, rakstri, sølu, keypum, prísum og øðrum, sum haldast kann
hava týdning fyri hesa vinnugrein.

at seta fram tilmæli og uppskot um ábrotur á hesum og øðrum okjurn við
lí endamáli at fáa landbúnaðarráðsturin í slíka legu, at størri úr-
tøka fæst burtur úr føroysku jörðini.

Limir í nevndini verða huraftat: landbúnaðarráðgevarin, seyðaráð-
gevarin og 1 limur sum Føroya búnaðarfelag úlnevnir.

Landsstýrið setur nevndini starvsreglur.

Greinargerð :

Tað má á sannast, at hitt almenna hevur givið landbúnaði landsins ov lítlan ans — og tó er landbúnaðurin onnur hövudsvinna landsins. Hetta atgerðarloysi hins almenna hevur ikki einans sviðið at landbúnaðinum sum vinnugrein, men tað hevur eisini verið búskapi landsins og vinnulívi sum heild at skaða.

Lítil og eingin framburður hevur verið í landbúnaðinum, ja í sumnum týðningarmiklum greinum hans beinleiðis minking í framleiðslu. Könir menn eru tó samdir um, at stóróking í framleiðslu landbúnaðarins er gjørligt. Eittas dømi kann nevast. Í lütini eru o.a. 3.000 mjólkkyr í landinum. Búnaðarráðgevarin roknar við, at tann jörð, sum longu nú er inaloð (bøur og traðir) í góðum standi við útraksrei kundi fítt 6.000 mjólkkyr, t.e. tvær ferðir fleiri enn nú.

Yvirhøvur má tað haldast, at gjørligt verður at út í móti tvífalda framleiðsluna í flestum greinum landbúnaðarins.

Tey tiltøk av ymiskum slag, sum hitt almenna hevur sett í verk landbúnaðinum til frama, hava — tó tey hava kostað nakað væl av peningi — ikki fingið stóðgað hesum afturstigi, hvat lá íbirt framburð.

Ætla vit ikki framvegis at lata landbúnaðin í Føroyum liggja sum hann liggur, má tað haldast vera neyðugt, at øll landbúnaðarmál landsins verða fikin upp til umbugsunar og viðgerðar feá botni og undir einum. Hetta er ikki lönwerk, og verður ikki gjørt av einsamallum manni. Her verður tí mælt til, at sett verður serstök millumtinganevnd við 5 limum valdum av tingnum, einum útnevndum av Føroya búnaðarfelag og so landbúnaðarráðgevaranum og seyðarráðgevaranum.

Fyesta verk millumtinganevndarinnar verður at kunna viðurskipti landbúnaðarins soleiðis sum tey eru í dag, har í millum fyrst og fremst framleiðslu, rakstur, sølu, keyp, prísir o.l. — og annars alt sum kann haldast at hava týðning í hesum sambandi.

Á hesum grundarlagi eigur nevndin at seta fram filmæli og uppskot um ábøtur, ið miða ímóti at fáa landbúnaðarraksturin í slíka legu, at størri úrtøka fæst harturúr føroysku jörðini.

1. viðgerð 28. februar.

Formaðurin legði fram soljóðandi Brøytlingauppshot frá E. Patursson.

Næst seinasta petti í uppskotinum verður orðað soleiðis:

Limir í nevndini verða her aftur at: landbúnaðarráðgevarin, seyðarráðgevarin, 1 limur útnevndur av Føroya búnaðarfelagi, 1 limur útnevndur av Føroya bóndafelagi og 1 limur útnevndur av Føroya traðar mannafelagi.

Uppskotið fall 13-0.

48. Kommunanna partur í socialum útreiðslum

Ár 1961, 27. februar legði lögmaður fram soljóðandi

U p p s k a t
tí

lögtingslóg
um

sundurbyting av Føroya parti av útreiðslum av almennari forsorg og barnaforsorg og broyting í lögtingslóg nr. 61 frá 20. nov. 1959 um sundurbyting av Føroya parti av útreiðslunum til avlams- og fólkapensjón, barnastyrk og studning til aldersheim.

§ 1.

Tær útreiðslur, sum eftir § 39 nr. 2, 4, 5, 6 og 8 í lóg nr. 248 frá 10. juni 1960 um offentlig forsorg og § 43, 1. stk. í lóg nr. 251 frá 10. juni 1960 um børneforsorg skulu gjaldast av teim føroysku kommununum og landskassanum, verða býttar soleiðis, at 1/6 verður goldin av kommununum og ber landskassin restina.

Landskassin leggur út kommunanna part, júst ló § 39, 3. stk. í lóg nr. 248 frá 10/6-1960, og fær hann afturgoldnan soleiðis, at seinast 1. juli verður gjørt upp, hvussu nógv landskassin skal hava aftur frá hvørjari kommunu fyri farna fíggjarár, við at 50 % verða roknað eftir seinasta fólkatali og 50 % eftir skattainntøkuni í kommununi seinasta ár.

Kommunurnar afturrinda teirra part í seinasta lagi 1. desember í tí ári, uppgjört er.

lagtingslóg
om

fordeling af Færøernes andel i udgifterne til offentlig forsorg og børneforsorg og ændring i lagtingslov nr. 61 af 20. nov. 1959 om fordeling af Færøernes andel i udgifterne til invalide og folkepension, børnehidrag og tilskud til alderdomshjem.

§ 1.

De udgifter, som efter § 39 nr. 2, 4, 5, 6 og 8 i lov nr. 248 af 10. juni 1960 om offentlig forsorg og § 43, stk. 1 i lov nr. 251 af 10. juni 1960 om børneforsorg skal afholdes af de færøske kommuner og landskassen, fordeles saaledes, at 1/6 afholdes af kommunerne og resten af landskassen.

Landskassen udregner kommunernes andel, jfr. dog § 39, 3. stk. i lov nr. 248 af 10/6-1960, og faar denne refunderet saaledes, at senest 1. juli udregnes hvor meget landskassen skal have refunderet fra hver enkelt kommune for det forløbne finansaar derved, at 50% paalignes efter sidste folketal og 50 % efter sidste aars skatteindtægt i kommunen.

Kommunerne tilbagebetaler deres andel senest den 1. december i det aar, opgørelse foretages.

§ 2.

Í lögtingslóg nr. 64 frá 20. november 1959 um sundurbýting av Føroya parti av útreiðslunum av avlams- og fólkapensjón, barnastyrki og studningi til aldursheim verður í «§ 16 í kgl. fyriskipan nr. 101 frá 18. mars 1949» broytt til «§ 36 í lóg nr. 249 frá 10. juni 1960».

§ 3.

Henda lóg fær gildi frá 1. oktober 1960 viðvíkjandi teimum útreiðslum, sum eru hildnar eftir omanfyri nevndu lógum frá og við sama degi.

§ 2.

Í lagtingslov nr. 61 af 20. november 1959 om fordeling af Færøernes andel i udgifterne til invalid- og folkepension, samt børnetilskud og tilskud til alderdomshjem ændres i «§ 16 i kgl. anordning nr. 101 af 18. marts 1949» til «§ 36 i lov nr. 249 af 10. juni 1960».

§ 3.

Denne lov træder i kraft fra 1. oktober 1960 vedrørende de udgifter, som afholdes i henhold til ovennævnte love fra og med nævnte dag.

Viðmerkingar:

Nú lóg nr. 248 frá 10. juni 1960 um offentlig forsørg og lóg nr. 251 frá 10. juni 1960 um børneforsørg eru komnar í gildi í Føroyum, skulu fær føroysku kommunurnar saman við landskassanum bera ein part av teim útreiðslum, sum standast av hesum lógum.

Eftir § 39 í fyrru lógini og § 43 í hini seinni ger heimastýrið av, hvussu hesar útreiðslur skulu verða býttar millum kommunurnar og landskassan.

Av útreiðslunum til fólka- og avlamspensjón bera kommunurnar 1/6 av Føroya parti og heldur landsstýrið, at fær frammanfyri nevndu útreiðslur verða býttar í sama mun millum kommunurnar og landskassan og setir fram uppskot samsvarandi.

Kgl. fyriskipan nr. 101 frá 18. mars 1949 um barnbidrag til endelige forsørgere er við lóg nr. 249 frá 10. juni 1960 avtikin og er henda lóg komin í staðin galdandi frá 1. oktober 1960.

Føroya partur eftir kgl. fyriskipanini frá 1949 varð við lögtingslóg nr. 64 frá 20. nov. 1959 býttar millum kommunurnar og landskassan við 1/6 til kommunurnar og restini til landskassan og heldur landsstýrið, at hetta býti verður standaði við viðvíkjandi lógini frá 1960 og setur fi fram uppskot um at broyta nevndu lögtingslóg samsvarandi.

1. viðgerð 2. mars, 2. viðgerð 15. mars og 3. viðgerð 13. apríl.

Uppskot landsstýrisins samtykt 20-0.

49. Fíggjarætlan fyri kirkjugrunnin

Ár 1961, 24. februar legði N. Winther Poulsen landsstýrismaður fram
soljóðandi

U p p s k o t tíð

fíggjarætlan fyri kirkjugrunnin fyri fíggjárið 1961/62

	Roknskapur 1960/61	Ættun 1961/62
Inntøkur:	kr.	kr.
1. Endurgjald fyri fíggjunið	7.800,-	7.800,-
2. Studningur úr landskassanum	90.000,-	90.000,-
3. Grunsins ogn pr. 1/4 1960	13.384,87	—
	81.115,13	97.800,-

Útreiðslur:

A. Vanligar umvælingar av kirkjum 15/2	51.293,97	50.000,-
B. Kirkjugarðar	5.880,00	10.000,-
C. Prestaflutningur	517,50	9.500,-
D. Brunatryggingar	4.761,20	5.500,-
E. Studningur nýggjar kirkjur v.m.	0,00	12.500,-
F. Ymist	957,25	2.500,-
G. Aðlað ogn grunsins pr. 31/3 1961	21.006,25	7.800,-
	84.115,13	97.800,-

V i ð m e r k i n g a r :

ad A: vanligar umvælingar:

1957/58	kr. 22.639,-
1958/59	— 41.700,-
1959/60	— 71.364,-
Miðal um kr. 45.200,-	

ad B: kirkjugarðar:

Eftir uppgávu frá landsverkfrøðinginum er kirkjugarður í gerð í Klaksvík. Aðlast at fara at vera liðugur í komandi fíggjári, men hvussu mikil studningurin verður, kann ikki sigast sum er.

ad C: Prestaflutningur:

Ber kr. 517,50 eru komnar til útgjaldingar enn, tessvegna verður grunsins ogn pr. 31. mars væl minni enn fyrisett.

ad E: Studningur til nýggjar kirkjur:

I skrivi frá 19. juni 1958 mælti kirkjustjórnin til góðkenningar av vaksing av kirkjunum í Skopun fyrri tilsamans kr. 25.000. —, Kr. 12.500. vóru settar á fíggjarætlanina fyri 1960/61 sum studningar, með arbeiðið er eim ikki komið so langt, at studningurin kemur til gjalðingar í hesum fíggjarárinum og mælt verður lí til at endurnýggja jálftanina. (smbr. tingmál nr. 67/1959).

ad P: Ymist:

Hesin postur var fyrstu ferð á fíggjarætlanini 1960/61.

1. viðgerð 2. mars og 21. mars legði kirkjunevndin fram soljóðandi

Átt

Málið varð beint í kirkjunevndina við 1. viðgerð 2. mars 1961.

Nevndin hevur viðgjørt málið og er vörðin samd um at mæla tinginum til at samtykkja uppskotið, soleiðis sum tað er sett fram av landsstýrinum.

2. viðgerð 6. apríl.

Uppskot landsstýrisins samtykt 22-0.

50. Föroysk lívstrygging.

Ár 1961, 21. februar legði lögtingsmaður Erlendur Patursson fram soljóðandi

U p p s k o t

til

lóg um föroyska lívstrygging

§ 1.

Lögtingið selur á stovn lívstrygging við einkarrætti til allar nýggjar lívstryggingar og við landskassuábyrgd.

Lögtingsstiðindi 1960 — 28.

§ 2.

Livstryggingin verður ríkin sum serstök deild í Føroya vanlukku-trygging, og setur nevnd vanlukkutryggingarinnar nærri reglur um, hvussu livstryggingardeildin verður slovað og ríkin.

§ 3.

Henda lóg kemur í gildi beinan vegin.

Greinagerð:

Tá tryggingarmál landsins vórðu um- og nýskipað í 1910, kom livstryggingin at liggja uttan fyri, og eingin føroysk livstrygging er komin síðani. Tjóðveldisflokkurin mælti nú til at seta føroyska livstrygging á stovn, og verður hildið rættast, at livstryggingin verður skipað sum serstök deild í vanlukkutryggingini. Hesar tryggingargreinar høvra náttúrliga saman.

Her starva nú einar 8-10 útlendskar tryggingarfyritøkur. Ikki er vitað, hvussu nógvar livstryggingar eru teknaðar hjá hesum útlendsku tryggingarfeløgum, men eftir leysligum ætli kunna vit seta árliga tryggingargjöldini til hesi útlendsku feløg til umleið 1 milj. kr. árliga. Hesi uppspæði peningur fer so stalt av landinum og kemur ikki fløgum og uppbygging í Føroyum at gagni.

Fáa vit føroyska livstrygging við einkarrætti til allar nýggjar tryggingar, verður byrgt fyri at upp aftur meir av sparipeningi fólksins á henda hátt verður drigin úr av landinum, og eyðsæð er, at hetta kemur at fáa stórtýðning fyri búskap landsins.

Fyri fólkið í landinum hevur livstryggingin almiklan týðning, og verður føroysk livstrygging sett á stovn, má tað haldast, at nógv fleiri eina nú vissa sær hesa sosialu trygd — ikki minst tá, sum nú er ætlingin nógv stóri upphædd til tryggingar verður gjørd skattafri.

Um peningaligu rakstrarviðurskiptini hjá slíkari trygging er tað at siga, at livstrygging er tann tryggingargrein, ið her seg nógv best av øllum tryggingum.

1. viðgerð 2. mars og 22. apríl legði fíggingarnevndin fram soljóðandi

ÁTTA

Tjóðveldisflokkurin legði málið fyri tingið og varð tað við 1. viðgerð beint í fíggingarnevndina.

Nevndin hevur vígjört málið og hevur býtt seg í ein meiriluta og ein minniluta.

Minnilutin (Sigurð Joensen, Fr. Hansen og J. Fe. Øregaard) mæltir tinginum til at samfykkja uppskotið.

Meirilutin (Hans Iversen, A. Djurhuus, Sámal Petersen og Poul Petersen) setur fram fylgjandi

U p p s k o t

Landsstýrið tekur upp samráðing við Tryggingarsambandið Føroyar um føroyska livstrygging og leggur málið aftur fyrri tingið í komandi tingsetu.

2. viðgerð 26. apríl.

Lógaruppskotið samtykt 16-0.

3. viðgerð 27. apríl.

Lógaruppskotið sett undir atkvøðu við navnukall:

Ja atkvøddu: J. Lindenskov, J. H. Danbjørg, H. Djurhuus, J. Simonsen, Kj. Mohr, Fr. Hansen, P. M. Dam, P. J. Olsen, J. Högnesen, S. Joensen, E. Patursson, H. v. Högdalsó, H. Jespersen og J. Fr. Öregnard.

Atkvøddu ikki: P. Petersen, S. Petersen, M. Johannesen, N. Holm Jacobsen, Tr. Samuelson, L. Joensen, A. Djurhuus, H. Petersen, J. P. Davidsen, H. Iversen, D. Nolsøe, V. Nielsen, K. Djurhuus, H. Hansen, R. Thomsen og K. Wang.

Uppskotið fall 14-0.

Uppskot nevndinnar samtykt 22-0.

51. Veiðurættindi í Grönlandi.

Ár 1961, 27. februar legði J. Högnesen lögtingsmaður fram sáljóðandi:

Felagsstjórnir Føroya skiparafelags, Føroya reidarafelags, Føroya fiskimannafelags, Føroya maskinistfelags og Føroya malarpassarafelags á fundi í Tórshavn 19. november 1959 gera einmælt hesa samtykt.

Felagsstjórnirnar átala harðliga, at feløg okkara heilt hava verið hild-

in utanfyri tær samráðingar og sáttmálagæðir, sum hava verið um veiðirættindi okkara í Grönlandi í ár.

Sáttmálin, sum Føroya landsstýri gjörði við grönlandsku landsráðið í Godthaab 28. august í ár, loysir ikki teir trupulleikar, sum føroysk fiskiveiða nú er komin út í - í 1959 er veiðimongdin einans 2/3 av veiðimongdini í 1958 - , men kann sáttmálin tvørturímóti, verður hann fórdur út í æsir, koma at gera fiskivinnu og vinnulívi landsins sum heild størri skaða enn gagn.

Feløg okkara viðurkenna ikki nðkur höft á fiskiveiði Føroyinga í grönlandskum sjógvi, utan reglur sum settar eru fiskistovnum til verndar, t.d. hann móti troling o.t. og vit krevja luttum okkara rætt til at veiða við húki hvar sum helst í grönlandskum sjógvi.

Samhart lóg nr. 277 frá 27. maí 1950 eigur forsetisráðharri Danmarkar lógarheimild til at áseta undir hvørjum treytum aðrir enn í Grönlandi fastbúgvandi ríkisborgarar kunnu fáa loyvi at reka m.a. fiskiveiði í Grönlandskum sjógvi innanfyri sjónmark. Heitt verður á landsins myndngleikar at fáa úr gildi sáttmálan frá 28. august 1959 og í staðin útvega Føroyingum óskerd fiskirættindi hvar sum helst í Grönlandi bæði vestanfyri og eystanfyri.

Fundarsamtýktin her omanfyri varð 20. november 1959 handað Føroya lögmanni, men enn -- 15 mánaðir aftaná -- hava vit ikki fingið svar. Verður tí heitt á Føroya lögting um at viðgera hetta mál og útvega føroyskari fiskivinnu tær sømdir, sum í fundarsamtýktini tilskiladar.

1. viðgerð 2. mars og 21. apríl legði fiskivinnuutnevndin fram soljóðandi:

N e v n d a r á l i t

Barra Thomas Thomassen, skipari, hevur í skrivi av 27. februar 1961 sum «felagsumboð vegna sjóvinnunnar» lagt fram á ting eitt mótmæli fyri Føroya skiparafelag, Føroya reiðarafelag, Føroya fiskimannafelag, Føroya maskinistfelag og Føroya motorpassarafelag, sum er samtýkt á fundi í Tórshavn 20. november 1959 og sum tann 20. í sama mánað varð handað Føroya lögmanni.

Hetta mótmæli áttalar, at Føroya landsstýri hevur gjørt sáttmála við grönlandingar 28. august 1960, li sagt verður, at hesin sáttmáli loysir ikki teir trupulleikar, sum føroyska fiskivinnan er komin úti, men halda teir sáttmálan tvørturímóti koma at verða fiskivinnuni og vinnulívi okkara at ógagn.

Felögin síga seg ikki at kunna viðurkenna nðkur höft á fiskiveiðu føroyinga í grönlandskari sjóvinnu utan reglur sum eru settar fiskistovnum til verndar.

Mótmælisskrivið vísir á, at tað er forsætisráðharri Danmarkar, ið setur treytlirnar fyri aðrar enn grönlandingar at vera í Grönlandi.

Kravi verður, at sáttmálin verður at fara úr gildi og ístaðin veita Føroyingum óskerdan fiskirætt bæði vestanfyri og eystanfyri í Grönlandi.

Meirilutin: Poul J. Olsen, P. M. Dam og Jens Chr. Olsen hildu fram: Grönlandsmálið hevur bæði undan og aftaná verðaldarkriggið leika

nógv á hjá føroyingum.

Krøv hava verið frammi um óskerdan veiðirætt fyri føroyingar í Grønlandi eins og grønlendingar hava óskerdan veiðirætt í Føroyum. Hetta kravið hevur verið einmælt frá føroyskari síðu. Men Grønland hevur verið undir serligum stjórnarlagi, ið hevur hildið landið lokað, ikki bara fyri útlendingar, men eisini fyri føroyskar og danskar veiðu- og vinnumen.

Tey rættindi, ið føroyingar høvdu vundið undan krígunum, vóru smá, men kvinkaðu tó fyri hvørja samráðing. Ein hópur av føroyskum skipum veiddi í Grønlandi undir hesum trøngu veiðukorunum. Men kravið um óskerd veiðurættindi linkaði ikki men herdist í hvørjunum.

Aftaná seinasta veraldarkriggj reisti kravið um óskerdan veiðirætt í Grønlandi seg av nýggjum og sambært tingsamtykt valdi landsstýrið nevnd at fara til samráðingar við grønlandsráðið og dansku stjórnina. Fyrsta atløga at fara til Grønlands miscydnaðist av ólukkum, ið hendi grønlandsfarinum «Hans Hedtoft». Men royndir á öðrum sinni at koma til Grønlands á tal við grønlandsráðið eydnaðist.

Teir, ið vóru har uppi fyri føroyingar vóru: Løgmaður, Jens Chr. Olsen, lögtingsmaður sum serliga fiskikønur, Poul Lambauge sum handilskønur og lögtingsmenninir Jóan Petur Davidsen og Marius Johannesen.

Fyri statsministerið vóru við í ferðini: Elkar Larsen, departementcheftur og skrivari.

Úrslitið av samráðingunum varð sum kunnugt, at føroyingar fingu 3 nýggjar havnir at róga út í og munandi öki veiðiöki. Har afturat var greitt hvørji rættindi føroyingar áttu í Eystur-Grønlandi, har kundi veiðast alla staðni, uttan á einum öki uppá 90 fjórðingar fram við Angmagssalik-ökinum. Og vórðu avtalar gjørdar um, at føroyingar í ein ávísan mun kundu koma til arbeiðis á landi og til útróðrar f. KGH.

1967 skuldu menn aftur koma á tal um sáttmálan.

Eingin, ið tók lut í samráðingunum, skilti stöðuna öðrvísi enn at føroyingar vildu sum ein sjálffylgja halda fram við fiskiskapi í teim fingu havnum. Men um so var, at úthygging av Grønlandi við flakavirkjum og öðrum kom at bjóða føroyingum betri vinnukor enn teimum sjúlvum (teir kundu skapa sær), skuldu teir tó kunna samráðast um at føroyingar skuldu standa frítt annaðhvørt teir vildu halda fram at veiða við teimum nýggju veiðutólunum undir somu treytum.

Tað er eyðsæð ógerð at siga frá sær hesi rættindi sum vinnin vórðu við samráðingum uppi í Grønlandi uttan at hava fingið vissu fyri aðrari og betri treytum fyri føroyska fiskimannin í Grønlandi. Men sum sagt er málið framvegis at vinna heilan og óskerdan veiðirætt á líka fíti við grønlendingar í Grønlandi.

Tað er rætt, at tað liggur lógliga sæð í hondum forsætisráðharrans at seta treytnar fyri arbeiði og vinnu í Grønlandi fyri öðrum enn grønlenskum íbúgvum. Men tað er kunnugt, at forsetisráðharrin eins og tær ymsu dansku stjórnirnar hava havt til reglu at samráðast við grønlendingar, ella grønlenska landsráðið um broytingar og nýskipanir fyri

Grönland eins og tey nýggja rættindi, ið taðan hevur verið um at gívið føroyingum og øðrum statsborgarum, sum ikki búgva í Grönlandi.

Føroyingar - so tykist okkum - megu verða feir seinastu, sum krevja avgerð landi viðvíkjandi, uttan samráðing við grönlandsku fólkið.

Meirilutin setur onki uppskot fram.

Minnilutin (Jógvan Høgnesen) heldur seg til skriv frá felagsumboð sjóvinnunnar og setur uppskot samsvarandi.

Minnilutin (Niels Holm Jacobsen) vísir á tað uppskot í 8 pættum, ið sendinevnd landsstýrisins um fiski- og arbeiðsrættindi okkara í Grönlandi samtykti undir samráðingum í Godthaab frá 14. august til 7. september 1959, har týðiliga verður sagt, at okkara veiðurættindi í Grönlandi, ið liggur innan fyri ríkismarkið, framvegis eru skerd og nó tíðaravmarkaði, og hevur nevndin við herra P. M. Dam, lögmanni á odda gívið lyfti um, at: «maalsætningin» fyri føroyskari vinnu í Grönlandi skal verða «et fuldstændigt samfiskeri». Nevndin hevur samman við grönlandsku samráðingarnevndini bundið seg til at fremja hesu ætlan við hesum orðum:

«Begge parter vil bestræbe sig paa i fællesskab at søge denne maalsætning realiseret.»

Felagsstjórnin fyri Føroya skiparafelag, Føroya reiðarafelag, Føroya fiskimannafelag, Føroya maskinistfelag og Føroya motorpassarafelag hava 20. november 1959 handað Føroya lögmanni fundarsamtykt, har átalað verður harðliga, at áðurnevndu feløg vóru hildin uttanfyri her samráðingar og sáttmálagarðir, ið fóru fram og vóru framdar okkara veiðurættindum í Grönlandi viðvíkjandi, og verður kravt av landsins myndugleikum, at feir útvega føroyingum óskerd fiskirættindi við húki allastaðnis undir Grönlandi, hæði vestanfyrri og cystanfyrri.

Tey feløg, ið her hava talað at, umboða alla okkara fiskivinnu og hava bestu umstøður til at meta vandan av teimum lyftum, ið føroyska sendinevndin hevur bundið føroyingar til.

At landsstýrið ikki tók hesi feløg uppá ráð, áðrenn nakrar samráðingar byrjaðu, má tykjast bæði skeivt og óklókt, og síðani eina ikki at hava víst felögunum svar til fundarsamtyktina av 19. november 1959 er ongum líkt.

U p p s k o t

frá

minnilutanum (Jógvan Høgnesen):

Álagt verður landsstýrinum at taka upp samráðingar við felagsumboð sjóvinnunnar við tí í hyggju at fremja ley krøv um óskerd veiðurættindi í Grönlandi, sum felögin hava sett fram í skrivi sínum 19. november 1959.

U p p s k o t
frá
minnilutanum (Niels Holm Jacobsen):

Álagt verður landsstýrinum at taka upp samráðingar við Felagsmann-
høð Sjóvinnunnar við tí í hyggju at fáa broytt sáttmálan um ákkara
veiðurættindi undir Grønlandi samsvarandi sjónarmiðjum felaganna.

2. viðgerð 21. apríl.

Uppskotið frá minnilutanum (J. Högnesen) fall 11 - 0.

Uppskotið frá minnilutanum (N. Holm Jacobsen) fall 11 - 0.

52. Uppskot til samtyktar viðv. útvarpsviðurskiftum.

Ár 1961, 6. mars legði H. Djachatus löglingsmaður fram soljóðandi

U p p s k o t
til
samtyktar viðvíkjandi útvarpshurtaraviðurskiftum.

Álagt verður landsstýrinum at skipa so fyrri, at Føroya Útvarp verður
at hoyrast eisini í teimum bygduum summanfjörðs og norðanfyrri, har
tað sum nú er verðið, þáru ikki hoyrist, serliga tá kvöldútvarpað verður.

Eisini verður álagt landsstýrinum at taka sær av teimum lurtaradrup-
ulleikum, ið Eišisstöðin orsakar, so lurtaraviðurskiptini á hesum óki
aftur koma í rættlag.

Viðmerkingar:

Tá Útvarp Føroya varð sett á stövu, hövdu menn ta fatan, at útvarps-
stöðin fór at hoyrast um alt landið allar tíðir av samulögrinum.

Tíverri hevur tað víst seg, at so er ikki. Summanfjörðs í fleiri bygduum
hoyrist þáru ikki, tá kvöldútvarpað verður vetrarhálvárið, og sama er
í bygduum norðanfyrri.

Nú eru 4 ár liðin síðani vit flugu okkara egna útvarpsstöð, ið øll óivna
eru takksam fyrri, so tað er på tíðina, at byrjanarskeivleikarnir verða
rættaðir.

Hvussu hetta eigur at verða gjört, hvílic á landsstýrinum at finna fram til og taka sær av.

Samstundis eigur landsstýrið at syrgja fyri, at lurtaraviðurskiðini, ið Eiðisstöðin veldir stórar trupulleikar, aftur koma í rættlag.

Samsvarandi hesum sjónarmiði setur fólkaflokkurin fram uppskotid til samtyktar.

1. viðgerð 9. mars og 18. apríl legði nevndin fram soljóðandi

A l i t

Undir 1. viðgerð varð málið beint í eina serstaka 5 mannanevnd.

Nevndin hevur havt fund saman við stjóranum fyri útvarpinum og er nevndin sámd um, at heitt verður á landsstýrið um sum skjótast at lata kønan teknikara kanna brekini, so útvarpið kann hoyrast í øllum bygdam kring oyggjarnar.

Av tí at nevndin er vorðin kunnug við, at ein millumlandafundur verður í Stockholm 26. mai í ár, har nevnd skal viðgera sendarabylgju-longdir o. a. m. útvarping viðvíkjandi, mælir nevndin landsstýrinum samstundis til at útvega útvarp Føroya eina bylgjulongd afturat, og um møguligt eisini eina stuttbylgju.

Nevndin mælir so stutt tinginum til at samtykkja uppskotid frá fólkaflokkinum.

2. viðgerð 24. apríl.

Uppskotið til samtyktar samtykt 26—0.

53. Nevnd til kanningar av för. fiskivinnu.

(smbr. 16, 56 og 57).

Ár 1961, 9. mars legði varalögmaður fram söljóðandi

U p p s k o t til

lögtingslóg um nevnd at kanna
föroysku fiskivinnuna.

§ 1.

Sett verður nevnd av serkønum
við tí uppgávu at kanna föroysku
fiskivinnuna.

§ 2.

Nevndin verður at velja soleið-
is:

- 2 limir av Føroya lögtingi,
- 2 — - Føroya landsstýri,
- 1 — - Føroya fiskasölu,
- 1 — - Føroya fiskimannafelag,
- 1 — - Føroya skipara- og na-
vigatørfelag.

Landsstýrið setur formannin.

Nevndin fær heimild til eftir
samráð við landsstýrið at taka
sær skrivara og aðra neyðuga
hjálp.

§ 3.

Fyri at nevndin kann lúka upp-
gávu sína, hevur hon heimild at
krevja sær frágreiðingar og aðrar
upplýsingar frá felögum og øðr-
um.

Hann, ið við vilja gevur rangar
frágreiðingar v. m., verður at

lagtingslóg um nedsættelse af et
udvalg til undersøgelse af det
færøske fiskerierhverv.

§ 1.

Der nedsættes et udvalg af sag-
kyndige med den opgave at un-
dersøge det færøske fiskerier-
hverv.

§ 2.

Udvalget vælges saaledes:

- 2 medl. af Færøernes lagting,
- 2 — - Færøernes landstyre,
- 1 — - Føroya fiskasölu,
- 1 — - Føroya fiskimannafelag,
- 1 — - Føroya skipara- og na-
vigatørfelag.

Landsstyret udpeger forman-
den.

Udvalget har bemyndigelse til
efter samraad med landstyret at
ansætte sekretær og anden nød-
vendig medhjælp.

§ 3.

Før at udvalget kan varetage
sin opgave, har det hjemmel til at
indhente oplysninger fra selska-
ber og andre.

Den der forsættlig giver for-
kerte oplysninger, straffes med

sektar, um hann ikki kemur undir hægri straff.

Nevndarlímur og starvsfólk tess eru undir andsvari ellir reglunum um brot í almennari lænastu undir strangari fegnaskyldu um viðurskiftir, nevndin í arbeiði sínum fær at vita, ið viðvikja felag ella persóni.

§ 1.

Landsstýrið fýrisetur nærri reglur fyri starv nevndarinnar, harundir mer nevndin skal hava avrikað starv sítt.

§ 5.

Útreiðslur, ið standast av virki nevndarinnar, verða goldnar úr landskassanum.

§ 6.

Henda lóg kemur í gildi beinan vegin.

Viðmerkingar :

Um 90 % av nationalinntöku Føroya er frá fiskivinnuni beinleiðis ella óbeinleiðis. Fíggjarviðurskiftir landsins verða tí sum heild at fylgja teimum möguleikum, sum fiskivinnan hevur ella er fôr fyri at skapa. Avgerðandi fyri at skapa bestu möguleikar er m. a.:

- 1) Góð og nútímans fiskiför.
- 2) Nútímans feysti- og flakavirkir og turkivirkir.
- 3) Best möguliga söluskipan av framleiðsluni.

Til hesi trý hövudspunkt er at viðmerkja:

a d 1): Farið er undir at endurnýggja fiskiskipaflootan. Nýggir trólarar og nýggj fluskip eru komin til landið og fleiri koma afturat í næstu framtíð. Skipini hava víst seg kappingarför við fiskiskip í grannalondum. Tey teknisku framsligini eru tó so stór, at um ikki skal vera komið afturum, má verða fylgt við, so skipafloatin til eina og hvørja tíð er útgjördur við frægast skipum, t. d. nú eisini hekkutrolarum.

Tey nýggju skipini hava nú t nokkur ár veitt og skuldi tí verið gjørligt eftir roknskapinum at kanna, hvussu gingist hevur.

a d 2): Samstundis sum nýggj skip verða fingin til vegu, er neyðugt at

hóðar, snafrent høgere straf ikke er forskyldt.

Udvalgsmedlemmer og udvalgets funktionerer har under ansvar efter bestemmelserne om forbrudelse i offentlig tjeneste eller hverv fuldstændig tavshedspligt med hensyn til forhold, udvalget i sit arbejde faar kendskab til vedrørende selskaber eller personer.

§ 1.

Landsstyret giver nærmere regler for udvalgets virksomhed, herunder hvornaar udvalgsarbejdet skal være tilendebragt.

§ 3.

Udgifter i forbindelse med udvalgsarbejdet afholdes af landskassen.

§ 6.

Denne lov træder straks i kraft.

eisini verður bygt á landi. Her verður hugsað um flaka-, ís- og turkivirkir, so vit eru fórir fyrri at virka til lánar vörur, tað fiskiförini veiða. Arbeiði verður til nógvur hendur, sum amars eru leysar, ella sum mugu sækja sær arbeiði í öðrum londum t. d. í Íslandi.

Sum higartil hevur verið er ikki tørvur á flaka- og ísvirkjum og ei heldur turkivirkjum til virkingar av tí veiðu, sum er lögð upp, men skal tað mesta ella ein stórir partur av veiðinni virkasi her á landi, mugu nógur virkir byggjast afturat, helst stór, ið kunnu taka tær stórru skípslastirnar.

Møguleiki er hjá teimum, ið áhuga hava, fyrri almennari finansiering, men bæði fyrri tað almenna og hann, sum skal seta virki á stovn, er tað av týðningi, at landsplanur verður gjørdur fyrri, hvar hesi virkir skulu byggjast.

a d 3): Hvussu söluskipanin er, er av avgerðandi týðningi fyrri tí fíggarliga úrslitinum av fiskivinnurakstrinum. Bert eitt oyra av lítið pr. kg. av ráfiskavektini týðir um 1 mill. kr. um árið av lítið til landið. Meiri umráðandi fyrri raksturin er tí at tryggja söluna enn at taka av, sum uppskot er um, tey gjöld, ið lögð eru á hana. Hetta gjald verður verðandi í landinum og verður nýtt m.a. eisini til studning til fiskiskíp og fiskimenn, meðan ein skeivur sölupolitikkur fórir tap við sær fyrri öll.

Frá ymsari síðu er víst á, at avreiðingarprísurin í Noreg fyrri fisk er væl hægri enn her. Hvør orsökkin er kann ikki sigast til fulnar, men er tað av týðningi fyrri allar partar í fiskivinnuni, at hesin spurningur verður kannaður.

1. viðgerð 16. mars og 11. apríl legði fiskivinnunevndin fram söljóðandi

Nevndar álit

I

løgtingsmálum nr. 53/1960: Nevnd til kanningar av føroysku fiskivinnuni, nr. 16/1960: Brøytting í lóg um Færøernes Realkreditinstitut, nr. 56/1960: Kanning fiskivinnurakstursins, nr. 57/1960: Kanning viðvikjandi fiskasölu og fiskaprísi.

Öll omanfyrri nevndu mál eru beind í fiskivinnunevndina, sum hevur havt tey til viðgerðar. Hitt fyrsta nevnd til kanning av føroysku fiskivinnuni, er lagt fram á ting av landsstýrinum. Hitt næsta um brøytting í lóg um Færøernes Realkreditinstitut, er lagt fram av fólkaflókkinum, og hini bæði av tjóðveldisflókkinum.

Öll hesi málini eru skyld í tí, at tey viðgera fiskirakstur, fiskasölu og prís og tað eina lánviðurskiftini viðvikjandi skipabygging.

Tað hevur verið nógv á máli millum manna, at vit føroyingar hava ikki silið so væl fyrri viðvikjandi fiskasölu og fiskaprísi, sum t. d. grannar okkara norðmenn. Heldur ikki hava okkara fiskiskíp kunna fíngið fiski-

reiðskapin og útgerðarvörurnar so bíliga og lagaliga sum norskir fiskimenn.

Tað verður í framlöguskrivinum hildið fram at vera av stórum týdningi at fáa kannað viðurskiftini, so vit í Føroyum kunna verða fullkomniga greiðir yvir munin hjá okkum og teimum, hvadani hann kemur frá og hvat ið vit kunna gera fyri at kunna vera á hædd við grannar okkara og helst fremri í øllum fiskivinnuni viðvíkjandi.

Nevndin er sámd í hesum og heldur uppskot landsstýrisins rökka tí, ið framlöguskrivini hava á máli. Tó heldur nevndin tað vera beint at broyla valið av nevndarlimunum soleiðis, at lögtingið verður at velja 4 limir, landsstýrið 1 og í staðin fyri at Føroya fiskasöla velur 1 lim, verður skotið upp, at Føroya útgerðarmannafelag velur henda lim, men annars sum skotið upp av landsstýrinum.

Viðvíkjandi spurninginum um broyting av afturgjaldingarliðini frá realkreditstovnum er at siga, at nevndin hevur havt málið til ummælis hjá stýrinum fyri realkreditstovnin, ið gevur sítt ummæli. ið verður latið til ta nevnd, sum verður vald samr. uppskot landsstýrisins soleiðis sum broytt av tinginum.

Nevndin heldur ikki, at málini eru nóg greið enn at taka stöðu til ella koma við uppskoti til loysu, men mælir til, at umrøddu spurningar verða viðgjördir av kanningarnevndini, ið verður vald.

U p p s k o t

1.

Tingið samtykkir tað av landsstýrinum framsetta uppskot í lögtingsmáli nr. 53/1960: Nevnd til kanningar av føroysku fiskivinnuni við teirri broyting, at í § 2, 2. linju verður í staðin fyri «2» sett «1» og í triðju linju verður í staðin fyri «2» sett «1» og í fjórðu linju í staðin fyri «Føroya fiskasölu» verður sett «Føroya útgerðarmannafelag» og aflaná «fórmannin» í 2. stk. í § 2 verður sett: «ið er avgerðandi, tá ið alkvøðujavni er.»

2.

Nevndin leggur kanningarúrslit sítt fyri tingið og verður at royna at koma til úrslits til tingsetuna 1961/62.

2. viðgerð 20. apríl.

Broytingaruppskotið frá nevndini til § 2 samtykt 27 - 0.

Uppskot nevndarinnar 2 samtykt 28 - 0.

3. viðgerð 25. apríl og 9. maí.

Fórmaðurin legði fram soljóðandi

Broytingaruppskot

§ 2 í landsstýrets forslag ændres saaledes, at i stedet for «2» i 2. linje,

sættes «1», i stedet for «2» i tredje linje sættes «1», i stedet for «Føroya fiskasölu» i fjerde linje sættes «Føroya úlgerðarmannafelag», og efter «formanden» i 2. stk. indsættes: «hvis stemme er afgørende i tilfælde af stemmelighed».

Lógaruppskotið so broytt samtykt 22 0.

54. Ábyrgd av láni til Sjóvar kommunu til havnabygging.

Ár 1961, 9. mars legði N. Winther Poulsen landsstýrismaður fram
sofjóðandi

Uppskot
til
løgtingslóg um ábyrgd av láni
upp til 500.000 kr. til Sjóvar sókn-
ar kommunu til kaibygging.

§ 1.

Landsstýrið verður heimilað
landskassans vegna, at veðhalda
fyri láni upp til 500.000 kr. til
bygging av bryggju aftrat við
Hulkin, tá treytirnar eftir lög-
tingslóg nr. 56 frá 3. november
1958 eru lúkaðar.

§ 2.

Henda lóg kemur heimanvegin
í gildi.

I skrivi 31. januar í ár søkir Sjóvar sóknar kommunu um landskassa-
ábyrgd av láni 600.000 kr. til úthyggjan av kajuni inni við Hulkin.

Málið hevur verið til ummælis hjá landsverkfrøðinginum, sum 6.
februar sigur, at við løgtingslóg nr. 56 frá 3. november 1958 er játtað
Sjóvar sóknar kommunu 50 % av 600.000 kr. til bygging av bryggju

Forslag
til
lagtingslov om garanti for laan
indtil 500.000 kr. til Sjóvar sókn-
ar kommune til kajbygning við
Hulkin.

§ 1.

Landsstyret beenyndiges til paa
landskassens vegne at garantere
for laan indtil 500.000 kr. til ud-
videlse af kajen ved Hulkin, efter
at de i lagtingslov nr. 56 af 3. no-
vember 1958 fastsatte betingelser
er opfyldt.

§ 2.

Denne lov træder straks i
kraft.

aftírat við Húfkin og tilnæðir hann að veita landskassaábyrgð fyrir lánið, men tilskilar, at ikki er neyðugt, at ábyrgdin verður stórri enn 500.000 kr., tí tá arbeiðið kemur í gerð verða fleiri ársgjöld av lögtingsstudninginum fók.

Kommunan uppgævir, at fíggarliga stöða hennara í dag er:

Peningur í banka	28.000 kr.
Kassapeningur	57.000 "
Skattaeftirstöður	66.000 "

Tilsamans 151.000 kr.

Í løtuni er kommunan við at seta upp gøtuljós í sóknini og verður kostnaðurin mettur til um 38.000 kr.

Kommunan hevur ongi lán.

Vanliga hevur ikki verið veitt ábyrgð fyri meira enn kommununnar partí av byggikostnaðinum, tá tælað hevur verið, at kommunan sjálv kann útvega sær lán fyri lands- og ríkiskassastudningin við transporti, men er ætlanin at taka alt lánið hjá Kredittforeningen af kommuner i Danmark, verður neyðugt at útvega bæði lands- og ríkiskassaábyrgð.

Landsstýrið vil mæla til, at kommununi verður løyvt at taka neyðturvulig lán til nevndu kajhygging og at landskassin tekur ábyrgð av hesum lánum og setur fram uppskot til lögtingslóg um hetta.

Tilskilað verður, at landsstýrið vil ikki áteknað lóniábyrgð, landskassans vegna, fyri meira, enn neyðugt verður.

1. viðgerð 15. mars og 3. viðgerð 13. april.

Uppskot landsstýrisins samtykt 24 - 0.

55. Uppskot til samtyktar í fiskimarksmálinum.

Ár 1961, 3. mars legði Erlendur Patursson lögtingsmaður fram so-
ljóðandi:

U p p s k o t t i l s a m t y k t a r í f i s k i m a r k s m á l i n u m .

Føroya lögting ger dansku ríkisstjórnini kunnugt, at tað krevur dansk-
enska sáttmálan frá 27. apríl 1959 um fiskimark við Føroyar uppsagdan
so skjótt sum sáttmálin loyvir uppsögn, t. e. ikki seinni enn 27. apríl
1962, soleiðis at vit verða leysir av honum 27. apríl 1963.

Somuleiðis ger Føroya lögting dansku ríkisstjórnini kunnugt, at tað
frá hesum degi, t. e. 27. apríl 1963, krevur reglur settar í gildi um í
minsta lagi 12 fjórðunga fiskimark og við beinum grunnlinjum.

G r e i n a r g e r ð :

Í dansk-enska sáttmálanum frá 27. apríl 1959 um fiskimarkið við Fø-
oyar verður sagt, at sáttmálin verður í gildi hagar til almennur altjóða-
sáttmáli um fiskimark er komin í gildi, men skilar síðan til, at er eingin
slíkur altjóðasáttmáli komin í lag 2½ ár aftan á at hesin sáttmáli er
undirritaður, t. e. 27. oktober 1961, skulu Danmörk og Bretland um-
hugsa broytingar í honum. Er so eingin avtala gjörd um broytingar í
honum, fá 3 ár eru liðin frá undirskrift, t. e. 27. apríl 1962, kann sáttmálin
sigast upp við 1 árs ávaring, soleiðis at hann kann fara úr gildi 27.
apríl 1963.

Sum kunnugt endaði seinasti altjóðafundur um sjó- og fiskimark í
ongum, og einki útlit er í bæði til altjóðasáttmála um hesi mál. Soleiðis
sum stóða Bretlands hevur verið og enn er í fiskimarksmálinum, kunna
vit ikki í nýggjunum samráðingum og nýggjunum sáttmála venta okkum
sömdir fyrri krøvum okkara um í minsta lagi 12 fjórðunga fiskimark
við beinum grunnlinjum.

Tjóðveldisflokkurin mælir tí til, at lögtingið longu nú ger dansku
ríkisstjórnini kunnugt,

at tað krevur sáttmálan frá 27. apríl 1959 uppsagdan so skjótt sum
sáttmálin loyvir, t. e. ikki seinni enn 27. apríl 1962, soleiðis at vit
verða leysir av honum 27. apríl 1963,

at tað krevur, at frá hesum degi, t. e. 27. apríl 1963, verða settar
reglur í gildi um í minsta lagi 12 fjórðunga fiskimark og við beinum
grunnlinjum.

1. viðgerð 13. mars og 10. mai legði nevndin fram soljóðandi

Alit

Málið er lagt fram av tjóðveldisflokkinum 3. mars 1961 og varð við 1. viðgerð beint í eina serstaka 7-mannanevnd.

Fiskimarksmálið hevur tey seinastu 10 árin fleiri ferðir verið fyrri á lögtingi og í 1959 varð góðtikið fyribilssáttmáli millum Danmark og Bretland viðvíkjandi fiskimarkinum um Føroyar.

Í hesum sáttmála verður sagt, at hann av báðum pørtum aftaná 27. oktober 1961 kann takast til umrøðu um møguligar broytingar, ið partarnir ynskja.

Sáttmálin nevnr einki beinleiðis um, at hann kann broytast og lagast eftir avtali, ið Bretland ger við eitt triðja land, men í «Referat fra udenrigsministeriet vedrørende Danmarks sø- og fiskeriterritorium efter den 2. F.N.-konference om retsordenen paa havet» dagfest 9. juni 1960 verður sagt hetta: Sáttmálin kann eisini verða tikin upp til umrøðu um broyting, um Ongland góðtekur ella ger sáttmála við triðja land í norðatlantshavinum, ið gevur tí størri rættindi enn Føroyum.

Í øllum føri kann fyribilssáttmálin verða uppsagdur við ársávaring til at fara úr gildi laan 27. april 1963, ella verður í gildi hagar til altjóðasáttmáli er gjørdur, um ein tilíkur er komin í lag áðrenn 27. april 1963.

Við tað at seinasti altjóðafundur í Geneve einki úrslit kom til viðvíkjandi fiskimarksmálinum og tað heldur ikki kann væntast, at samtykt verður gjørd hesum viðvíkjandi í bræði, heldur nevndin, at rættast er at siga fyribilssáttmálan upp áðrenn 27. april 1962.

Tað kann halast, at hetta er í góðari tíð longu nú at lata lögtingið viðtaka eina uppsögn, men vanliga taka slík mál væl av tíð og er tað tí ikki av leið, um danska ríkisstýrið longu nú verður gjørt kunnugt við, hval Føroya lögting ynskir í hesum máli.

Tað verður neyðugt at halda seg til teir 12 fjórðingarnar fyrí fyrst, men tað má her verða gjørt vart við, at okkara geografisku, søguligu og vinnulig rættindi til grunnin undir Føroyum ikki kunnu skerjast, um vit verða troðkaðir ennlongur út á teimum fiskileiðum, vit nú royna á.

Nevndin hevur býtt seg í ein meiriluta og ein minniluta.

Minnilutin (Trygve Samuelson og Reinhold Thomsen) ger fylgjandi viðmerkingar:

Sáttmáli frá 27. april 1959 viðvíkjandi fiskimarki um Føroyar kann takast upp til nýggja viðgerð aftaná 27. oktober 1961, men kann annars krevjast viðgjørdur av nýggjum fyrr, um so er at Bretland t. d. viðurkennir ella ger avtalu um eina skipan við triðjaland í norðuratlantiska økinum, ið gevur viðkomandi landi rúmari fiskimark enn sáttmálin frá 27. april 1959 gevur Føroyum.

Bretland hevur gjørt sáttmála við Ísland um eitt rúmari fiskimark, enn tað ið Føroyar fekk í 1959, og so statti kunna Føroyar krevja sáttmálan frá 1959 tiknan upp til revision beinanvegin.

Mælt verður tí til, at tað heinanvegin verða líknar upp samráðingar við Bretland um at brøyta sáttmálan frá 1959, soleiðis at fiskimarkið um Føroyar verður sett eftir somu rættislinjum, sum nýggja fiskimarkið um Ísland.

Minnilutin heldur, at um hesin vegrur verður gíingin, verður skjótari komið á mál um eitt rúmari fiskimark um Føroyar. Sáttmálin frá 1959 kann sigast upp við 1 ára ávarðing til at fara úr gildi 27. apríl 1963. Spurningurin um uppsögn er tí ikki aktuellur í løtuni, og tað er neyvan trúligt, at ein uppsögn í úrtíð fer at slætta vegin fyri samráðingum um rúmari fiskimark longu nú, soleiðis sum sáttmálin frá 1959 vísir á. Uppskotið frá meirilutanum ber ikki í sær møguleika um rúmari fiskimark fyrr enn aftaná 27. apríl 1963.

Meirilutin (J. Fr. Óregaard, S. Petersen, H. Djurhaus, E. Patursson og Fr. Hansen) mælir tinginum til at samtykkja hetta

U p p s k o t

Landsstýrið verður biðið um at taka upp samráðingar við danska ríkisstýrið viðvíkjandi uppsögn av fyrribilssáttmálanum (dagfestur 27. apríl 1959) Danmarkar og Bretlands millum um fiskimarkið við Føroyar, soleiðis at vit verða leysir av honum 27. apríl 1963.

Samstundis verða reglur at seta í gildi um 12 fjórðinga fiskimark við Føroyar við heinum basislinjum.

U p p s k o t

frá

minnilutanum (Tr. Sammelsen og Reinhold Thomsen):

Løgtingið samtykkir at biðja landsstýrið heinanvegin beita á ríkisstýrið um at taka upp samráðingar við Bretland um revisión av sáttmálanum frá 27. apríl 1959, soleiðis at fiskimarkið um Føroyar verður sett eftir somu rættislinjum sum fiskimarkið um Ísland.

2. viðgerð 10. mai.

Uppskot meirilutans í nevndini samtykt 17- 0.

56. Uppskot til lóg um kanning av fiskirakstri

Ár 1961, 2. mars legði Erlendur Patursson lögtingsmaður fram so-
ljóðandi

U p p s k o t t í l lóg um kanning fiskivinnurakstursins.

1. §.

Sett verður 3 manna nevnd við teirri uppgávu:
a t kanna fígghjarliga rakstrarviðurskifti fiskivinnunnar og lønarút-
komuna í henni,
a t hera fram uppskot, sum miða í móti at bóta um hesi viðurskifti,
so at størri úrtøka verður til skip og manning.

2. §.

Nevndin skal serstakliga leggja áherðslu á at vísa á leiðir til at minka
og lætta um útreiðslur vinnunnar og fiskimanna av fiskasölu, útgerð
(olju, salti, agni, vistum o. s. fr.), landing, vinnu og fiskaviðgerð á landi,
umvælingum, trygging, rentum, umsiting og øðrum kostnaði.

3. §.

Landsstýrið útnevnr nevndarliminar: ein eftir tilmæli Føroya út-
gerðarmannafelags, ein eftir tilmæli Føroya skipara- og navigatørfelags
og ein eftir tilmæli Føroya fiskimannafelags.

Nevndin tekur sær skrivara og aðra hjálp sum tørvur er á.

Landskassin riðar fær útreiðslur, sum standast av starvi nevndar-
innar.

4. §.

Henda lóg kemur í gildi beinan vegin.

G r e i n a r g e r ð:

Longu í tingsetuni 1957 legði tjóðveldisflokkurin fram lógaruppskot
um at fáa setta nevnd til at kanna fígghjarliga rakstrarviðurskifti fiski-
vinnunnar og lønarútkomuna í henni, og til at hera fram tilmæli um
ábötur í hesum viðurskiftum, soleiðis at størri úrtøka fekkst í vinnuni,
hæði til skip og manning.

Hetta uppskot tjóðveldisflokksins fall, men í staðin samtykti tingið at
biðja landsstýrið stíla fyrri slíkum kanningum og síðan leggja tær fyrri
tingið.

Hetta varð samtykt í apríl 1958. Síðan eru liðin 3 ár, með hvorki landsstýrið, íð tá sat, ella landsstýrið, sum tók við aftan á lögfingsvalið heystið 1958, hefur gjört nakað við málið, og tí ei heldur lagt tað aftur fyri tingið, soleiðis sum tí varð álagt.

Tjóðveldisflokkurin reisir tí málið av nýggjum.

Grundir flokksins í málinum eru tær somu sum í tingsetuni 1957. Tað er umráðandi — og júst í hesum tíðum helst meir enn nakra tíð áður at rakstrarviðurskiptini í fiskivinnuni verða gjølliga kannað, soleiðis at møguleiki verður til stórra úrtøku — bæði hjá skipi og manning. Almikið peningur verður í hesum árum settur í nýggj skip, og fyri skipaeigarar ræður um at fáa raksturin til at bera seg, so at teir fáa uppfyllt rentu- og avdráttarskyldur sínar og ikki missa skipið, íð teir hava sett so miklan pening í. Landskassin hevur eisini stór peningalig áhugamál at umfanga í hesum sambandi. Tí bæði hevur hann veitt hesum nýggju skipum stór lán og eisini letur hann stóran árligan studning til skip, íð ikki veita fiskimonnum ávísar iutøku, nevnliga við hinum almenna studningi til Lönjavningargrunn skipsfiskimanna.

Fyri fiskimeu landsins hevur málið ikki minni týdning. Minstulönnin fingu teir ikki hækkað samsvarandi hækkingini í prístalinum, og í longdini fer ikki at bera til, at hin stórri parturin av fiskimonnum landsins skal noyðast at liva av minstulön. Vinnan umhøð í fiskiskipunum í dag, serstakliga á teim nýggju skipunum, er so strævin, at lön fiskimannsins bert í fáum tilfellum kann sigast vera hampilíg.

Eftir royndunum frá 1957 heldur tjóðveldisflokkurin tað vera nýttuleyst at lata málið í hendurnar á landsstýrinum, og verður tí — á sama hátt sum í uppskoti flokksins frá 1957 — mælt til at sett verður serstök nevnd við monnum, sum bæði umhøða skipaeigarar og teir siglandi menninar.

1. viðgerð 6. mars og málið beint til fiskivinnunevndina (smbt. tingmál nr. 53/1960).

57. Uppskot til lóg um kanning av fiskasölu og fiskaprísum

Ár 1961, 2. mars legði Erlendar Patursson lögtingsmaður fram söljóðandi

U p p s k o t til lóg um kanning viðvikjandi fiskasölu og fiskaprísum

1. §

Saltfiskaprísnævndin, sum sett er eftir lógarkunngerð nr. 16 frá 25. juni 1954, verður álagt at kanna fiskasölumál landsins og all sum kann ætlast at hava týðning fyri ley og møguleikarnar fyri bægrí prísum til skipa- og bátæigarar, fiski- og útróðfarnenna og teir sum fiskin virka.

Nevndin skal kanna fiskasölusáttmálar, sum gjördir hava verið, har í millum um söluprovisiónir ella provisiónir av øðrum slagi hava verið latnar, og tá hvussu miklar og til hvørjar.

Nevndin skal somuleiðis bera saman teir prísir sum føroysk fiskivinna fær fyri vörur sínar og teir prísir sum fiskivinna í øðrum londum fær fyri tilsvareandi vörur -- og -- tá munur er -- at fáa fram á dagin orsøkirnar til slíkan prísum.

Kanningin skal fevna alla saltfiska-, klippfiska-, ísfiska-, flaka- og sildasölu.

2. §

Allir teir einstaklingar og öll tey feløg, sum flyta út fisk og fiskavörur, hava skyldu til at lata nevndini í hendi allar upplýsingar sum tókar eru, har í millum skjöl, og sum nevndin heldur vera neyðugar fyri hesa kanning. Somu skyldur hava bankar, skipnavigreiðslur, almennir stovnar og annars allir teir sum upplýsingar hava um hesi mál.

3. §

Nevndin byrjar starv sítt beinan vegin. Hon skal lata landsstýrinum greinargerð um starv sítt ikki seinni enn 1. august 1961. Heldur nevndin seg ikki til at lúka alla kanning sína til henda dag, skal hon tó geva fyribíls frágreiðing tá. Kanningin skal tó í øllum tilfellum vera lokið 1. október 1961 og til tanu dag skal endantlig greinargerð vera gjörd.

4. §

Henda lóg kemur beinan vegin í gildi.

Greinargerð :

Í tingsetuni 1957 legði fjóðveldisflokkurinn fram lógaruppskot um að fáa kannað fiskasöllumál landsins og möguleikarnir fyrir hægri fiskaprísum. Uppskoti flokksins varð ekki samtykt, men samtykti tingið að biðja landsstýrið stíla fyrir hesum kannningum og að leggja lár fyrir tingið. Aftan á hesa samtykti sendi landsstýrið - várið 1958 - málið til ummælis hjá saltfiskaprísásetingarnevndinni, sum mælti til að lata slíka kanning gera.

Síðan eru 3 ár liðin, men hvörki láverandi landsstýrið ella núverandi landsstýri hava gjört nakað við málið og tí ei heldur lagt það aftur fyrir tingið, soleiðis sum tingið samtykti.

Tjóðveldisflokkurinn reisir tí málið av nýggjum. Nú sum tá er tað öllum kunnugt, at í öðrum fiskivinnulöndum liggja fiskaprísirnar oman fyrir fiskaprísirnar her, uttan at tað hevur eyðnast at finna fram orsökirnar til henda prísanna, hvat tá at fáa hann burtur við hækking í fýroysku prísunum. Skjótast skal til, at saltfiskaprísásetingarnevndin hevur ongan myndugleika til at útvega sær upplýsingar, ið haldast mugu vera neyðugar í starv hennara. Har næst er tað bert saltfiskurin, ið liggur innan fyrir öki hennara.

Tann leið, sum lögtingið gekk við samtykt síni í tingsetuni 1957, hevur ikki ført á mál, og reisir tí fjóðveldisflokkurinn prísamálið av nýggjum. Í uppskoti flokksins nú verður sum tá mælt til at saltfiskanævndin verður gívið í hendi at rannsaka fiskasöllumálini og möguleikarnar fyrir hægri prísun til skipa- og bátacígarar, fiski- og útróðrarmenn og til teir sum fiskin virka. Kanningin skal fevna prísirnar á saltfiski, klippliski, ísfiski, flökm og síld, og nevndin skal fáa myndugleika til at útvega sær neyðugar upplýsingar í hesum máli.

Tað má haldast vera óneyðugt at útgreina nærri tann ovurmikla týðning fiskaprísirnar hava fyrir fiskivinnuna, fiskimenn og alt okkara samfelag, og má tað tí haldast vera sjálvsagdur lutur, at hesi mál verða røkt so væl sum yvirhøvur gjørligt er.

1. viðgerð 6. mars og málið beint til fiskivinnunævndina. (smbt. tingmál nr. 53/1960).

58. Lóg um strandfaraskip

Ár 1961, 9. mars legði Hemming Jespersen lögtingsmaður Fram soljóðandi

U p p s k o t til lóg um nýtt strandfaraskip.

1. §

Landsstýrið letur, fyri rokning landskassans, byggja nýtt strandfaraskip, og verður heimilað at taka neyðug lán til hesa bygging.

2. §

Samman við fíggjarnevndini tekur landsstýrið eftir tilmaðum frá skipakönum monnum avgerð um slóð, maskinkreftir, innretting og útlúnað skipsins annars.

3. §

Henda lóg kemur í gildi beinan vegin.

V i ð m e r k i n g a r :

Í tingsetuni 1958 samtykti tingið, at landsstýrið samman við fíggjarnevndini skuldi kunna málið um nýtt strandfaraskip í staðin fyri Smiril og síðan leggja málið fyri tingið.

Tað má haldast, at málið nú má vera kannað, men tó er tað ikki komið aftur fyri tingið. Hin vegin hevur landsstýrið umhugað at keypa gamalt skip til Suðuroyarsiglingina.

Hetta gamla skip kann tó ikki haldast vera hóskandi til okkara viðurskifti. Men málið um at fáa annað skip istaðin fyri Smiril er ógvuliga átroðkandi, og bráneyðugt er at lán nýtt hóskandi skip istaðin, t.e. skip sum er bygt eftir viðurskiftunum, soleiðis at tað er gott sjóskip, hevur sterka maskinu og siglur skjótt, hevur hóskandi upphaldsrúm og koyggjur fyri ferðafólk.

Málið verður úr reist av nýggjum við hesum lógaruppskoti.

1. viðgerð 16. mars og 21. apríl legði fíggjarnevndin fram soljóðandi

A l l t

Hemming Jespersen legði málið fyri tingið og varð tað við 1. viðgerð beint í fíggjarnevndina.

Nevndin, sum hevur viðgjørt málið, heldur seg ikki kunna mæla ting-

inum til at samtykkja uppskotið soleiðis sum tað er sett fram, men vil mæla landsstýrinum til at fáa fram tekning og kostnaðarællan av skipi, sum er einur 130 fötur langt og setur fram fylgjandi

U p p s k o t

Landsstýrið verður biðið um at fáa fram tekning og kostnaðarællan av strandfaraskipi umleið 130 fötur langt, sum er egnað til sigling millum Havnina og Suðuroyna og leggja málið aftur fyri tingið.

2. viðgerð 26. apríl, og tingformaðurin legði fram soljóðandi

Minnilutaúlit frá Eilendi Patursson:

Hemming Jespersen hevur lagt fram uppskot um, at landsstýrið fyrri rokning landskassans leitur byggja nýtt strandfaraskip og at tað fær heimild til at taka neyðug lán til hesa bygging. Saman við fíggingarnevndina skal landsstýrið eftir tilmerlum frá skipakönum monnum taka avgerð um slödd, maskinkreftir, innretting og útbúnað skipsins annars.

Minnilutin mælir tinginum til at samtykkja hetta uppskot óbroytt og at gera tað í hesi tingsetu. Tað hevur verið drálað alt ov leingi við hesum máli, sum jú hevur alstóran týdning fyri alt landið, men tó mest fyri fólkið í Suðuroy. Núverandi Smiril kann ikki haldast vera fíðarhóskandi longur og eigur at útskiftast.

Ymisk uppskot hava í farnum árum verið borin fram í hesum máli, men eingi hava borið á mál. Tað ger uppskot meirilutans ei heldur. Verður meirilutauppskotið samtykt, verður málið hert larnað einu ferð enn.

Minnilutin mælir tí frá at samtykkja uppskot meirilutans og til at samtykkja uppskotið frá Hemming Jespersen, ið loysir málið soleiðis, sum tað eigur og kann loysast.

Lógaruppskotið § 1 samtykt 18-0.

Lógaruppskotið §§ 2 og 3 samtykt 20-0.

3. viðgerð 9. mai.

Lógaruppskotið var sett undir atkvøðu við navnakall:

Ja atkvøddu: J. H. Danbjörg, Niels Holm Jacobsen, Johan Simonson, J. P. Davidsen, Dion Nolsøe, Frederik Hansen, K. Djurhuus, P. M. Dam, Jógvan Högnesen, Sígurð Joensen, Hannus við Høgadalsá, Haldor Hansen, J. Fr. Øregaard, Andreas Djurhuus, og Hemming Jespersen.

Atkvøddu ikki: Marius Johannesen, Knút Wang, Leon Joensen,

Hilmar Petersen, Hans Iversen, Vilhelm Nielsen, Poul J. Olsen, Reynhold Thomsen.

Burturstaðir: J. Lindenskov, Poul Petersen, Samuel Petersen, H. Djurhuus, Te. Samuelson, K.J. Mohr og E. Patursson.

Uppskotið fall 15-0.

Uppskot meirilutans í nevndini fall 9-0.

59. Broyting í lóg um landbúnaðrins frama

Ár 1961, 13. mars legði búnaðarnevndin fram soljóðandi

U p p s k o t tí

løgtingslóg um broyting í lóg nr. 174 frá 24. maj 1937 um «landbúnaðarins frama», sum broytt við lögtingslóg frá 24. apríl 1957.

§ 1.

Lógarinnar § 4, 1. partur verður orðað soleiðis:

«Eitt jarðarráð við 4 limum verður sett. Løgtingið velur 3 limir og landsstýrið 1 lim.»

§ 2.

Henda lóg kemur í gildi heilan vegin.

Eftir tí uppskoti, sum var sett av búnaðarnevndini í 1956, samtykti tingið lóg, ið gjörði fyrhilsbroyting í lógini um landbúnaðarins frama, har eftir jarðarráðið skuldi hava 3 limir. Landsstýrið valdi 2 limir og Føroya búnaðarfelag 1 lim.

løgtingslóg um ændring í lóg nr. 171 af 24. maj 1937 om «landbrugens fremme», som ændret ved lovgivningslov af 24. april 1957.

§ 1.

Lovens § 4, 1. stk. affattes saaledes:

«Der nedsættes et landbrugsraad paa 4 medlemmer. Lovtinget vælger 3 medlemmer og landstyre 1 medlem.

§ 2.

Denne lov træder straks i kraft.

Nevndin, ið hevur arbeitt við málinum, hevur býtt seg í ein meiriluta og ein minniluta.

Meirilutin (Haldor Hansen, J. P. Davidsen, Hans Iversen og Jógvan Högnesen) er samdur í at broyta § 4 í lógini soleiðis, at jarðarráðið frá 1. apríl í ár fær 4 limir, ið verða valdir soleiðis: Løgtingið 3 limir og landsstýrið 1 lim, og setur fram uppskot samsvarandi.

Minnilutin (Vilhelm Nielsen) setur einki uppskot fram.

1. viðgerð 15. mars og 10. apríl legði bónaðarnevndin fram soljóðandi

Á L I

Eftir tí uppskoti, sum var sett av bónaðarnevndini í 1956, samtykti tingið lóg, ið gjörði fyrihilsbroyting í lógini um landbónaðarins frama, hareftir jarðarráðið skuldi hava 3 limir. Landsstýrið valdi 2 limir og Føroya bónaðarfelag 1 lim.

Nevndin, ið hevur arbeitt við málinum, hevur býtt seg í ein meiriluta og ein minniluta.

Meirilutin (Haldor Hansen, J. P. Davidsen, Hans Iversen og Jógvan Högnesen) er samdur í at broyta § 4 í lógini soleiðis, at jarðarráðið frá 1. apríl í ár fær 4 limir, ið verða valdir soleiðis: Løgtingið 3 limir og landsstýrið 1 lim, og setir fram uppskot samsvarandi.

Nevndin heldur tað vera rættast, at ikki allir limir í ráðnum fara frá í seinu og hevur tí sett uppskot um, at starvsfíðin verður broytt soleiðis, at tveir limir og teirra tiltaksmenn ganga út annaðhvørt ár.

Minnilutin (Vilhelm Nielsen) setir einki uppskot fram.

U p p s k o t frá

meirilutanum:

§ 1.

Í staðin fyri lógurinnur § 1 verður sett:

«Eitt jarðarráð við 4 limum og 4 tiltaksmennum verður sett. Løgtingið velur 3 limir og landsstýrið 1 lim, ið er formaður ráðsins.

2 limir og teirra tiltaksmenn ganga út 2. hvørt ár, fyrstu ferð 1. apríl 1963 við lutakast.

§ 1.

Í stædet for lovens § 1 ind-sættes:

«Der nedsættes et landbrugs-raad paa 4 medlemmer og 4 sup-pleanter. Lagtinget vælger 3 med-lemmer og landsstyret 1 medlem, der er raadets formand.

2 medlemmer og suppleanter udgaar hvert 2. aar, første gang 1. april 1963 ved lodtrækning.

§ 2.
Henda lög kemur í gildi þéttan
vegin.

§ 2.
Denne lov træder straks i
kraft.

2. viðgerð 13. apríl.

§ 1 var sett undir atkvöðum við mænakall:

Loftatkvöddu: J. Lindenskov, J. H. Danhjörg, Fr. Samuelson, K. Petersen, J. P. Davidsen, H. Iversen, Fr. Hansen, P. M. Dam, Pont J. Olsen, J. Högnesen, E. Patursson, H. Jespersen, H. Hansen og J. F. Øregaard.

Atkvöddu ekki: P. Petersen, K. Wang, H. Djurhuus, L. Joensen, A. Djurhuus, Johan Simonsen, V. Nielsen, K. J. Mohr og H. v. Högdalsá.

Burtustaddir: J. Chr. Olsen, S. Petersen, M. Johnnuesen, N. Holm Jacobsen, D. Nolsøe, Kr. Djurhuus og S. Joensen.

Uppskotið falt 14-0.

60. Prístalsviðgerð av arbeiðslönum og broyting í frítíðarlógini

Ár 1961, 20. mars legði Frederik Hansen lögtingsmaður fram söljóðandi

I.

Uppskotið
til

lóg um prístalsviðgerð av
arbeiðslön.

til lagtingslöv om prístalsbe-
handling af arbejdslömminger.

§ 1.

I öllum arbeiðsviðurskiftum,
har arbeiðslön eftir siðvenju,

§ 1.

Under alle arbejdsforhold,
hvor arbejdslömmen i henhold til

sáttmála ella gerðardómi verður roknað sum ein ávis grundlön um tíman og prísviðbót, skal henda viðbót, frá tí at henda lögtingslög gangur í gildi, verða 1% öyra, táíð talan er um mann-fólkalöni. Er talan um konu-fólkalöni skal prístalsviðbótin verða 1 öyra fyrí hvört prístalsstíg omanfyri 100.

Hesar reglur skulu eisini galda, har eingin lönskipan hevar verið millum arbeidsgevara- og arbeid-arafelag, soleiðis at lönin eisini, táíð soleiðis her til, verður sett sum ein ávis grundlön um tíman við prísviðbót eftir reglum í frammanfyrirstandandi stk. 1.

§ 2.

Tann í § 1 ásetta útrokning av prístalsviðbótini skal nýtast, meðan prístalið er omanfyri 366.

Meðan prístalið er 366, verður prístalsviðbótin 333 öyru hjá mannfólki og 266 öyru hjá konufólki.

Fellur prístalið niðar um 366, verður prístalsviðbótin hjá mannfólki lækkað frá 333 öyrum við 1 öyra fyrí hvört prístalsstíg og hjá konufólki frá 266 öyrum við 0,617 öyru fyrí hvört prístalsstíg, bagartil at prístalið er 250.

Fellur prístalið niðurnu 250, verður prístalsviðbótin hjá mannfólki niðursett við 0,85 öyru fyrí hvört prístalsstíg og hjá konufólki við 0,55 öyru fyrí hvört prístalsstíg.

Táíð prístalið er komið niður á 100, verður eingin prístalsviðgerð.

sædvane, kontrakt eller voldgifts dom bliver regnet som en bestemt grundlön om tímen med prístals-tillæg, skal dette tillæg fra det tidspunkt, denne lagtingslov træder i kraft, være at regne med 1% öre, naar der er tale om lön for mænd. Er der tale om lön for kvinder, skal prístalstillægget være at regne med 1 öre for hvert prístalspoint over 100.

Disse bestemmelser skal ogsaa gælde, hvor der ikke findes nogen lönerdöing mellem arbejdsgivere og arbejdsforeninger, saaledes at lönnen ogsaa under saadanne forhold bliver fastsat som en bestemt grundlön om tímen med prístalstillæg eller reglerne i foranstaaende stk. 1.

§ 2.

Den i § 1 bestemte udregning af prístalstillægget skal anvendes, mens prístallet ligger over 366.

Naar prístallet er 366, bliver prístalstillægget for mænd 333 og for kvinder 266.

Falder prístallet under 366, bliver prístalstillægget nedsat fra 333 öre med 1 öre for hvert prístalspoint og for kvinder fra 266 öre med 0,617 öre for hvert prístalspoint, indtil prístallet er blevet 250.

Falder prístallet under 250, bliver prístalstillægget for mænd nedsat med 0,85 öre for hvert prístalspoint og for kvinder med 0,55 öre for hvert prístalspoint.

Naar prístallet er naaet 100, finder ingen prístalsbehandling sted.

§ 3.

Við prístalsviðgerðinni verður prístalsviðbótin stöðugt sett til hvört yvirliggjandi heilt eyra.

§ 1.

Henda löglingslóg gengur í gildi 1. apríl 1961. Samtundis gengur «Midl. best. nr. 10 frá 21. apríl 1943 om prístalsfíllag til arbejdsløn» úr gildi.

§ 3.

Ved prístalsbehandlingen bliver prístalstillægget forhøjet til hvert overliggende hele øre.

§ 1.

Denne lov træder i kraft den 1. april 1961. Samtidig gaar «Midlertidig best. nr. 10 af 21. april 1943 om prístillæg til arbejdsløn» ud af kraft.

II.

U p p s k o t
til

Lóg um uppískoyti til § 1, stk. 1 í löglingslóg nr. 31 frá 19. mars 1951 um frítíð við lön.

lagtingslov om tilkæg til § 1 stk. 1 i lagtingslov nr. 31 af 19. marts 1951 om ferie med lön.

§ 1.

§ 4, stk. 1 í löglingslóg nr. 31 frá 19. mars 1951 um frítíð við lön fær hetta uppískoyti:

Er arbeiddari uppsagdur, má tó uppsagnarfreistin í öngum föri skerjast, við at frítíðin verður lögd innanfyri uppsagnarfreistina.

§ 2.

Henda lóg kemur í gildi 1. apríl 1961.

§ 1.

§ 1 stk. 1 i lagtingslov nr. 31 af 19. marts 1951 om ferie med lön faar denne tilføjelse:

Er en arbejder opsagt, maa dog opsigelsesfristen under ingen omstændighed beskæres ved at fritiden falder inden for opsigelsesfristen.

§ 2.

Denne lov træder i kraft den 1. april 1961.

Greinargerð:

Havnar arbeiðsmannafelag hefur heiti á tingið um at fáa frændar ymiskar broytingar í teirri skipan, sum gildir fyri prístalsviðgerðina av arbeiðslönini. Í skrivi felagsins verður m.a. líkið soleiðis til:

Frammaundan 21. apríl 1943 var skipanin þann, at arbeiðslönin hjá monnum var prístalsviðgjörð við 85/100 öyrum pr. stig. Hjá konufólki við 55/100. Tá varð prístalsviðgerðin hækkað til 1 öyru pr. stig og 64.7/100 pr. stig.

Tað má ásannast, at henda prístalsviðgerð gevur ikki arbeiðslön, sum svarar til dýrtíðina.

Tíðið sunnudagar, uðrir helgidagar og 3 viku summarfrí er frá, her

íkki til at seta árlegu arbeiðstíðina til meir enn 2.200 tímar. Arbeiðslönin er í dag kr. 4,26 hjá mannfólki. Árslönin hjá arbeiðsmanni so stalt 9.372. -- kr. Nú vita vit, at húshaldskostnaðurin alment er settur til kr. 10.864.01

Sjálfv um maður hevur fulla arbeiðsmegi og arbeiði hvønn yrkisdag, vil hann so slaft, um tey eru 5 í húsi, á hvørjum ári veru kr. 1.192,01 í afturbond. Lat vera, at menn hava frítíðarlönnina, men har er at siga, at skattur er ikki tikin við í húshaldsútrokningini.

Enn greffligari verður myndin, um vit taka konufólkalönnina.

Av tí at prístalsviðgerðin eftir lógini frá 21. apríl 1963 gevur ikki lán, ið svarar til dýrtíðina, mælir felagið til at fáa lögina broytta soleiðis sum her er tilskilað.

Samstundis mælir felagið til at lóg frá 19. mars 1951 um frítíð við lön fær ískoyti sum sigur, at er arbeiðari uppsagdur, má uppsagnarfresturin ikki skerjast við at leggja frítíðina innan fyri uppsagnarfrestina.

Bæði hesi mál hava stóran týdning fyri alt landsins verkafólk. Soleiðis sum Havnar arbeiðsmannafelag vísir á, fær verkamaðurin eftir niverandi prísviðbólarSKIPAN minni enn so endurgjald fyri dýrtíðina. Ei heldur kann tað haldast vera rimiligt, at uppsagnarfresturin verður skerdur við at leggja frítíðina innan fyri uppsagnarfrestin.

Samstundis, sum tjóðveldisflokkurin lekur undir við hesum tilnælum Havnar arbeiðsmannafelags, mælir hann til, at bæði málini undir einum verða viðgjörd í tinginum sum lógaruppskot á vanligan hátt.

1. viðgerð 13. apríl og 9. mai legði nevndin fram soljóðandi

ALL

Málið varð við 1. viðgerð 13. apríl 1961 beint í serliga 7-mannanevnd til viðgerðar.

Saman við hesum máli er eisini skriv dagfest 7. januar 1961 frá Føroya arbeiðarafelag um broyting í lögtingslóg um arbeiðsósemju nr. 33 frá 24. mai 1960, viðvíkjandi hækking av grundlønini og skriv frá Havnar arbeiðskvinnufelag við áheitan um at fáa prístalsviðbólinn broytta til eitt oyra fyri hvørt prístalsstig, beint nevndini til viðgerðar.

Nevndin hevur síðani eisini fingið skriv frá Føroya arbeiðarafelag dagfest 8. apríl 1961, ið beint varð til kunngerðarmál, har felagið heitir á tingið um at mæla landsstýrinum til at samankalla prísráðið til at útrokna nýtt prístal fyri apríl kvartal, fyri ta tíð, ið eftir er av kvartalinum, um innflutningsgjaldið, sambært tingmál nr. 72/1960, verður samtykt.

Nevndin hevur so uppafur fingið til viðgerðar skriv frá Havnar arbeiðsmannafelag dagfest 8. apríl 1961, hetta skriv varð av tinginum beint lógarnevndini til viðgerðar og er tað eisini viðvíkjandi prístalsviðgerðini og sama mál sum síðani er reist sum tingmál nr. 60/1960.

I skrivni 26. apríl 1961 til tingið frá Føroya arbeiðsgevarafelag, vísir hetta felag á hvørjar broytingar prístalslækkíng kemur at føra við sær og vísir felagið á, at slíkar broytingar kunnu koma at hava skerjandi ávirkan á fiskuframleiðsluna.

Nevndin hevur havt hesi mál til viðgerðar og hevur býtt seg í friggjar minnilutar.

Ein minniluti (Jákup Lindenskov, Dion Nolsøe) førir fram:

Nevndin hevur viðgjørt frammánfyri nevnda mál um at hækka grundlønina hjá arbeiðarunum og at broyta prístalsskipanina soleiðis, at hon fyr menn telur 1½ oyra ístaðin fyr 1 oyra fyr hvørt prístalsstigið og fyr kvinnur 1 oyra ístaðin fyr 0,67 oyra fyr prístalsstigið.

Tá ið lann av Føroya arbeiðarafelag ynskti lönarbati verður gívin í uppskotinum um broyting av lækkíngini av prístalsstígunum og at sama kann sigast um ynski hjá arbeiðskvinnufelagnum, heldur meirilutin, at óneyðugt er annað, enn at taka stöðin til spurningin, um hvussu kraftíga ið prístalsstígin eiga at muna á lønini hjá monnum eins og kvinnum.

Minnilutin ásaðnar, at lønirnar hjá arbeiðsfólkinum á landi eru ov lágar í mun til dýrtíðina og sammettar við lønirnar hjá flestum øðrum. Men tað sum ger stöðuna hjá arbeiðsfólkinum á landi ymsa staðir í Føroyum so út av lagi ringa í dag, er arbeiðsloysi. At bóta um hetta er lí neyðugt. Flestir stættir ultið tilmalönta arbeiðsfólkið á landi hava fingið ella eru í ferð við at fáa lönarbata. Tað er lí bæði rætt og neyðugt, at tað verður veitt arbeiðsfólki á landi hóskandi lönarbati; men tá ið tað ikki er minni umráðandi at skapa, ella elva til, at arbeiði verður fyri öll ley, ið nú ganga í vinnuloyssi, má verða ansað eftir, hvussu ið lönarlagið rímar við kravið um eina öking og nýskipan av arbeiði. Í ásaðnan av hesum verður hildið at vera beint í hesum sambandi at hava í huga, hval ið neyðugt er, fyr at arbeiðið uppá tilvirkan av okkara veiði á sjónum verður lagt her á landi, heldur enn at tað verður lagt í øðrum londum.

Seinastu árin hevur tað tíverri verið so, at hópur av okkara arbeiðsfólki hevur gingið arbeiðsleysur, tí at fiskurin, ið fiskiför okkara veiddu, ikki varð tilvirkaður her á landi, men varð fórdur ótilvirkaður beinleiðis til marknaðarlondini. Orsökirnar til hetta hava verið ymsar; men hin meinstu hevur óivað verið ring hús- og arbeiðslíkindi og tær har av standandi ov stóru útfreiðslur. Hesi viðurskifti hava borið við sær, at sáttmálaenir millum arbeiðsgevarar og arbeiðarar ofta hava havt lönirnar fyr fiskaarbeiði lægri enn fyr annað arbeiði. Tá ið tað nú kanska meir enn nakrantíð ræður um hjá okkum at fáa arbeiði uppá fiskin aftur at verða hjá okkum sjálvum, sum eitt lið í stríðnum at basa arbeiðsloysinum, má tað haldast at vera beint at halda prístalslækkíngina eitt sindur lægri fyr fiskaarbeiði enn fyr annað vanligt arbeiði á landi.

Minnilutin mælir tí til munandi lækkíng av arbeiðslønini, men setur ið uppskot um minni prístalslækkíng av arbeiðslønini fyr fiskaarbeiði,

men tó so at lønarynski frá Føroya arbeðarafelag verður framt og ynski hjá Havnar arbeðsmannafelag og Havnar arbeðskvinnufelag verður gingið fult á mót í øllum øðrum arbeðum.

Ein annar minniluti (Hemming Jespersen og Johan Simonsen) mælir til at samtykkja uppskotið soleiðis sum tað liggur fyri, men tekur í aðru og triðju syftu andir við uppskoti frá minnilutanum Jákup Lindenskov og Dion Nolsøe.

Ein annar minniluti (Leon Joensen og Hilmar Petersen) skal gera hesar viðmerkingar:

Eftir § 6 í lønarsáttmála millum Føroya arbeðarafelag og Føroya arbeðsgevarafelag, sum er lógfestur við lóglingslóg nr. 33 frá 21. mai 1960 at galda til 1. mai 1962, verða tær í greinum 1-5 nevndu grundlønir prístalsviðgjörðar sambart kunngerð nr. 10 frá 21. april 1963, nevniliga við 1 oyra pr. prístalspoint yvir 100. Tað fer tí ikki at bera til at broyta prístalsviðgerðina, soleingi hesin lógarsáttmáli er í gildi. Ein annar spurningur er, um ikki grundarlagið undir prístalsviðgerðini eigur at verða kannað av nýggjum í síni heild. Hetta er eitt størri arbeði, ið ikki kann gerast av einari vanligari tingnevnd undir tingarbeðinum, og mælir minnilutin tí lóglinginum til at samtykkja at seta eina serliga nevnd til at taka sær av hesum. Minnilutin setur fram uppskot samsvarandi.

Ein annar minniluti (Hákon Djurhuus) førir fram:

Frá Føroya arbeðarafelag, Havnar arbeðskvinnufelag og Havnar arbeðsmannafelag hevur tingið tingið skrivað, ið øll sígu frá, at hesi feløg, ið umboða allar felagshundnar arbeðskvinnur og menn her á landi biðja um lønarhækking.

Av tí at lóglingslóg av 21. mai 1960 um arbeðsósamju hevur bundið feløg til sáttmála, tey ikki eru nøgd við og samstundis sett bann móti verkfalli, venda felögin sær nú til tingið viðvíkjandi teirra lønarkrøvum.

Fólkaflokksins sjónarmið viðvíkjandi arbeðslønnum er, at arbeðarafelögin og arbeðsgevarafelögin símanillum eiga at finna fram til tey lønarstig, ið skulu galda.

Verður ábyrgdin líkin frá felögunum hesum viðvíkjandi, átekur hann sær hesa ábyrgd, ið ger tað.

Hetta gjörði tingið við lóglingslógini um arbeðsósamju av 21. mai 1960. Uttan at samingsstovnurin hevði syrgt fyri, at arbeðarar og arbeðsgevarar við urnkvøðu fingu høvi til at samtykkja ella fella nakað uppskot, tók lögmaður P. M. Dam tættumálið í sína hond og útslitið varð hareftir.

Tað er undir hesum umstøðum rimiligt, at arbeðarafelögin venda

sær til fíngið viðvíkjandi sínum lönarkrøvum, tí tey sleppa ikki til nakran annan, fyrri tí orðar lögtingslóg nr. 33 av 21. mai 1960.

Minnilutin heldur tí, at lögtingslógin nr. 33 eigur at verða tikin úr gildi beinan vegin og vil í fyrstu syftu seta uppskot fram um hetta.

Verður hetta uppskot ikki samtykt, er tað prógv fyrri, at fíngið framvegis vil síta sum tána, ið hevur ábyrgdina av lönarviðurskiftum arbeiðskvinnu- og manna.

Tá so er, vísir minnilutin til ta lönarhækking, ið undir sitandi landsstýri er farin fram á ymiskum økjum, uttan at arbeiðskvinnu- og arbeiðsmannastøtturin hevur fíngið víðari part í henni. Tvörlurímóti hevur landsstýrisins politikkur við lögmanni P. M. Dam á odda ført við sær, at realløn arbeiðsarauna stöðugt er fallandi og fellur enn meira so hvørt sum prístalið veksur, um ikki broyting verður gjørd viðvíkjandi prístalsstiginum, ið er ásett við lögtingslóg at vera 1 oyra fyrri hvørt stígið hjá monnum og 0,647 oyra hjá kvinnum.

Havnar arbeiðsmannafelag biður fíngið broyta hesa lóg, so sett verður 1¼ oyra fyrri hvørt prístalsstígið og kvinnurnar biðja um at fáa 0,647 oyra heoyll til 1 oyra fyrri hvørt prístalsstígið.

Hesar broytingar vilja hækka arbeiðsmannalönirnar við 67 øyrum um tíman og kvinnulönirnar við 94 øyrum.

Tá henda hækking er fyrri menn millum 1/6 og 1/7 av tí, lönin er í dag, og fyrri kvinnur slakur 1/3, sigur tað seg sjálvt, at her er talan um menandi meirútfreiðslur at gjalda í arbeiðslønnum hjá okkara vinnulívi.

Í nevndini hevur minnilutin tí víst á tað rimiliga, at samráðingar vóru tiknar upp við Føroya arbeiðsgevarafelag, men hevur hetta tilmæli ikki fíngið undirlöku í nevndini.

Frá stjórn Føroya arbeiðsgevarafelags hevur nevndin tó fíngið skriv, har hon mólmælic, at tímalönirnar verða hækkaðar við lögtingslóg og ívast hon um, at slíkt er lógligt.

Möguleiki er fyrri, at fylgjan av eini slikari størhækking í tímalönini kann koma at føra við sær, at arbeiði við tilvirkan av fiski minkar, um ikki fiskaprísurin fellur, og tað má hann gera, um ikki fiskivinnan sleppur undan eksportgjöldum. At skipabyggingin stöðgar, um henni ikki verður veittur størri stuðul, er ivaleyst.

Minnilutin vil tí mæla til, at lógin um eksportavgjöldini verður sett úr gildi og öktur stuðul veittur til skipabygging, samfundis sum lógin um prístalsstíg verður broytt, og vil í aðru syftu seta uppskot samsvarandi hesum.

Eisini tekur minnilutin undir við tí áskoðan, at fyrri sama arbeiði eigur at verða góddi sama lön. Tað hoyrir einari farnari tíð til, at minur skal vera á arbeiðsløn fyrri sama arbeiði, men eiga arbeiðskvinnur og arbeiðsgevarafelögin helst sjálvi at taka endaliga avgerð um hetta.

U p p s k o t

frá

meirilutanum (Jákup Lindenskov og Dion Nolsøe):

- I. a. í fyrstu syftu: Uppskotið verður samtykt óbroytt tá soleiðis, at í § 1 fyri fiskaarbeiði í staðin fyri «1¼ oyra» verður sett «1,10 oyra» og fyri «1 oyra» sett «0,78 oyra».
- d. Í § 4 verður í staðin fyri «1. apríl 1961» sett «1. juni 1961».
- II. Uppskot til lóg um uppiskoyti til § 4, stk. 1 í lögtingslóg nr. 31 frá 19. mars 1951 um frílið við lön.

U p p s k o t

frá

meirilutanum (Jákup Lindenskov, Dion Nolsøe, Hemming Jespersen og Johan Simonsen):

- b. í aðru syftu: Í § 1 verður í staðin fyri «1¼ oyra» sett «1,15 oyra» og í staðin fyri «1 oyra» sett «0,89 oyra» men tá soleiðis, at fyri fiskaarbeiði verður í staðin fyri «1¼ oyra» sett «1,10 oyra» og fyri «1 oyra» sett «0,78 oyra».

...
...

F o r s l a g

frá

flertallet (Jákup Lindenskov, Dion Nolsøe, Hemming Jespersen og Johan Simonsen):

- b. subsidiaert: Í § 1 hliver í stædet for «1¼ öre» sat «1,15 öre» og í stædet for «1 öre» sat «0,89 öre», men dog saaledes, at for fiskearbejde bliver i stædet for «1¼ öre» sat «1,10 öre» og i stædet for «1 öre» sat «0,78 öre».
- c. í triðju syftu: Í § 1 verður í staðin fyri «1¼ oyra» sett «1,10 oyra» og í staðin fyri «1 oyra» sett «0,78 oyra».

U p p s k o t frá

mínnilutann (Leon Jøensen og Hilmar Petersen) til

lögtingslóg um setan av nevnd til
at kanna prístalsgrundarlagið
v. m.

§ 1.

Lögtingið setur 5 manna míll-
umlinganeynd at kanna prístals-
grundarlagið v. m., geva álit og
møgulig uppskot til broytingar.
Nevndin gevur sítt álit til lands-
stýrið, sum so leggur málið fyri
lögtingið.

§ 2.

Tær útreiðstur, sum standast av
virki nevndarinnar, harundir
samsýning til sakköna hjálp,
verða at rinda úr landskassanum.

§ 3.

Henda lögtingslóg kemur í gildi
heimanvegin.

Minnilutin (Hákan Djurhuus) setur fram hesi uppskot:

Í fyrstu syftu:

U p p s k o t til

lögtingslóg um broyting í lögtings-
lóg nr. 33, frá 24. mai 1960.

§ 1.

Lögtingslóg nr. 33 frá 24. mai
1960 fer úr gildi.

§ 2.

Henda lóg kemur í gildi heiman-
vegin.

lagtingslov om at nedsætte et ud-
valg til revision af pristalsgrund-
laget m. v.

§ 1.

Lagtinget nedsætter et 5 mands-
udvalg til revision af pristals-
grundlaget m. v., at afgive be-
tænkning og mulig forslag til
ændringer. Udvalget afgiver sin
betænkning til landsstyret, som
derefter forelægger sagen for
lagtinget.

§ 2.

Udgifterne i forbindelse med
udvalgets virksomhed, herunder
vederlag til sagkyndig bistand,
udredes af landskassen.

§ 3.

Denne lagtingslov træder i
kraft straks.

lagtingslov om ændring i lagtings-
lov nr. 33 af 24. mai 1960.

§ 1.

Lagtingslov nr. 33 af 24. mai
1960 sættes ud af kraft.

§ 2.

Denne lov træder i kraft
straks.

I n ð r u s y f t u:

U p p s k o t
til

lögtingslóg um broyting í Midl.
Bestemmelse nr. 30 um útflytu-
ingsavgjald dagfest 2. september
1947.

§ 1.

Midlertidig Bestemmelse nr. 30
frá 2. september 1947 fer úr gildi.

§ 2.

Henda lóg kemur í gildi heinan
vegin.

lagtingslov om ændring i Midl.
Bestemmelse nr. 30 om udførsels-
afgift d. 2. september 1947.

§ 1.

Midlertidig Bestemmelse nr. 30
af 2. september 1947 sættes ud af
kraft.

§ 2.

Denne lov træder i kraft
straks.

II. Uppskotið frá Havnar arbeiðsmannafelag verður samtykt við hesari
broyting:

Í § 1 verður fyri «1½ oyra» sett
«1⅓ oyra».

Í § 4 verður ístaðin fyri «1. apríl
1961» sett «1. maí 1961».

Í § 1 ændres «1½ öre» til
«1⅓ öre».

Í § 4 ændres «1. april 1961» til
«1. maj 1961».

2. viðgerð 9. maí.

1) Uppskotið frá H. Djurhuus (í fyrstu syftu) var sett undir atkvöðu
við navnakall:

J a a t k v ö d d u: J. H. Danbjörg, P. Petersen, N. Holm Jacobsen,
L. Joensen, K. Wang, H. Djurhuus, Johan Simonsen, Vilh. Nielsen,
Fr. Hansen, K. Kjurhuus, J. Höguesen, S. Joensen, E. Patursson,
H. v. Högadalsá, H. Jespersen.

A t k v ö d d u i k k i: J. Lindenskov, S. Petersen, M. Johannesen, Fr.
Samuelsen, A. Djurhuus, H. Petersen, J. P. Davidsen, H. Iversen,
D. Nolsøe, K. J. Mohr, P. M. Dam, P. J. Olsen, Haldor Hansen, R. Thom-
sen og J. F. Øregård.

Uppskotið fall 15—0.

2) Uppskot frá minnihutanum (H. Jespersen og J. Simonsen) fall 10—0.

3) Uppskot frá minnihutanum (J. Lindenskov og D. Nolsøe) l. a. í fyrstu
syftu var sett undir atkvöðu við navnakall:

J a a t k v ö d d u: J. Lindenskov, J. H. Danbjörg, J. Simonsen, J. P.
Davidsen, D. Nolsøe, Fr. Hansen, P. M. Dam, P. J. Olsen, J. Höguesen,

S. Joensen, E. Patursson, H. v. Högdalsá, H. Jespersen, Haldor Hansen og J. F. Öregaard.

Atkvøddu ikki: P. Petersen, S. Petersen, M. Johannesen, N. Holm Jacobsen, K. Wang, H. Djurhuus, Tr. Samuelson, L. Joensen, A. Djurhuus, H. Petersen, H. Iversen, V. Nielsen, Kj. Mohr, K. Djurhuus og R. Thomsen.

Uppskotið fall 15—0.

- 4) Uppskotið frá H. Djurhuus í aðru syftu var sett undir atkvøðu við navnaskall:

Ja atkvøddu: P. Petersen, N. H. Jacobsen, K. Wang, H. Djurhuus, V. Nielsen, Fr. Hansen, J. Högnesen, S. Joensen, E. Patursson, H. v. Högdalsá og H. Jespersen.

Nei atkvøddi: Johan Simonsen.

Atkvøddu ikki: J. Lindenskov, J. H. Danbjørg, S. Petersen, M. Johannesen, Tr. Samuelson, L. Joensen, A. Djurhuus, H. Petersen, J. P. Davidsen, H. Iversen, D. Nolsøe, Kj. Mohr, K. Djurhuus, P. M. Dam, P. J. Olsen, H. Hansen, R. Thomsen og J. F. Öregaard.

Uppskotið fall 11—1.

Uppskot meirahlutans (J. Lindenskov, D. Nolsøe, H. Jespersen og Johan Simonsen) í aðru syftu var sett undir atkvøðu við navnaskall:

Ja atkvøddu: J. Lindenskov, J. H. Danbjørg, S. Petersen, K. Wang, H. Djurhuus, J. Simonsen, J. P. Davidsen, D. Nolsøe, Fr. Hansen, P. M. Dam, P. J. Olsen, J. Högnesen, S. Joensen, E. Patursson, H. v. Högdalsá, H. Jespersen, H. Hansen og J. F. Öregaard.

Atkvøddu ikki: P. Petersen, M. Johannesen, N. H. Jacobsen, Tr. Samuelson, L. Joensen, A. Djurhuus, H. Petersen, H. Iversen, V. Nielsen, Kj. Mohr, K. Djurhuus og R. Thomsen.

Uppskotið samtykt 18—0.

- 5) § 1 so broytt var sett undir atkvøðu við navnaskall:

Ja atkvøddu: J. Lindenskov, J. H. Danbjørg, S. Petersen, M. Johannesen, N. Holm Jacobsen, H. Djurhuus, K. Wang, Johan Simonsen, J. P. Davidsen, D. Nolsøe, Fr. Hansen, P. M. Dam, P. J. Olsen, J. Högnesen, S. Joensen, E. Patursson, H. v. Högdalsá, H. Jespersen, H. Hansen og J. F. Öregaard.

Nei atkvøddi: Hans Iversen.

Atkvøddu ikki: P. Petersen, Tr. Samuelson, L. Joensen, A. Djurhuus, H. Petersen, Vilh. Nielsen, Kj. Mohr, K. Djurhuus og R. Thomsen.

§ 1 so broytt samtykt 20—1.

§§ 2, 3 og 4 samtykt 17—0.

- 6) Uppskot til broyting í frítíðarlógini samtykt 18—0.

- 7) Uppskot frá minnilutanum (H. Petersen og L. Joensen) var sett undir atkvøðu við navnaskall:

Ja atkvøddu: J. Lindenskov, J. H. Danbjørg, S. Petersen, M. Johannesen, Tr. Samuelson, L. Joensen, A. Djurhuus, H. Petersen, J. P. Davidsen, H. Iversen, D. Nolsøe, Kj. Mohr, K. Djurhuus, P. M. Dam, R. Thomsen og J. F. Öregaard.

Nei átkvöddu: Johan Simonsen, Fr. Hansen, J. Högnesen, E. Patursson, H. v. Högnadalsá og H. Jespersen.

Átkvöddu ikki: P. Petersen, N. H. Jacobsen, K. Wang, H. Djurhuus, V. Nielsen, P. J. Olsen, S. Juensen og H. Hansen.

Uppskotið samtykt 16--6.

3. viðgerð 10. mai. (smbr. 12. mai).

Formaðurinn legði fram soljóðandi Broytingaruppskot frá J. Lindenskov o. fl.:

«Í staðin fyri «henda lóg kemur í gildi 1. apríl 1961» § 1 undir I og § 2 undir II verður sett:

«Henda lögtingslóg kemur í gildi 1. júní 1961».

«Denne lagtingslov træder i kraft den 1. juni 1961».

Broytingaruppskotið samtykt 18--0.

Málið so broytt samtykt 18--0.

Formaðurinn legði fram soljóðandi Broytingaruppskot:

Í lögtingslóg um prístalsviðgerð av arbeidslönnun, samtykt av lögtinginum 10. mai 1961, verða hesar broytingar:

1. Sum nýtt 3. pkt. til § 1:

Fyri fiskaarbeiði er prístalsviðbóttin tó fyri mannfólkalönnir 1,10 oyra og fyri konufólkalönnir 0,78 oyra.

2. 2 § 2. stk. verður orðað soleiðis:

Meðan prístalið er 366 verður prístalsviðbóttin 306 oyru hjá mannfólki og 237 oyru hjá konufólki, fyri fiskaarbeiði er viðbóttin tó ávikavist 293 oyru og 207 oyru.

3. 2 § 3. stk verður orðað soleiðis:

Fellur prístalið niður um 366, verður prístalsviðbóttin hjá mannfólki tækkað frá ávikavist 306 oyrum og 293 oyrum við 1 oyra fyri hvørt prístalsstig og hjá konufólki frá ávikavist 237 oyrum og 207 oyrum

1. Som nyt 3. pkt. til § 1:

For fiskearbejde er pristalstillægget dog for mandfolkelønninger 1,10 øre og for kvindelønninger 0,78 øre.

2. § 2 stk. 2 affattes saaledes:

Saa længe pristallet er 366 er pristalstillægget 306 øre for mænd og 237 øre for kvinder, for fiskearbejde er tillægget dog henholdsvis 293 øre og 207 øre.

3. § 2 3. stk. affattes saaledes:

Faldet pristallet under 366, bliver pristalstillægget for mænd at reducere fra henholdsvis 306 øre og 293 øre med 1 øre for hvert pristalspoint og for kvinder fra henholdsvis 237 øre og 207 øre med 0,647

við 0,617 oyru fyri hvørt prístulsslig, hagar til prístalið er 250.

øre for hvert pristalspoint ind-
til pristallet er 250.

Broytingaruppskotið samtykt 17--0.

61. Broyting í reglunum fyri Föroya Vanlukkutrygging

Ár 1961, 15. mars legði Erlendur Patursson lögtingsmaður fram sø-
ljóðandi

U p p s k o t

um broytingar í reglunum fyri Föroya vanlukkutrygging (vedtægt
for Föroya vanlukkutrygging s/l) 22. nov. 1940 o.a.

I.

1. §.

Í 19. §, 1. stk. a verða orðini «fra den 14. uges begyndelse» broytt til
«fra den 15. dags begyndelse».

Í 19. §, 2. stk. verður orðaljóðið hella:

«Dagpeningurin er 2/3 av daglön hins tryggjaða og verður útgoldin
hvønn vanligan lønardag.

Sum nýtt 3. stk. í 19. § verður sett:

«Fiskimenn, sum fáa fulla sjúkraviðbót frá Lönjavnungargrunni
skipsfiskimanna fáa ikki dagpening fyri ta tíð, teir hava fingið hesa
sjúkraviðbót.»

2. §.

Allar skaðabøtur vanlukkutryggingarinnar verða pristalsviðgjörðar
við pristalinum 1. januar 1956 sum grundarlagi.

3. §.

Hesar reglur koma í gildi 1. apríl 1961.

II.

Sett verður 5 manna millnámtinganevnd sum kannar niverandi reglur
og rakstur vanlukkutryggingarinnar og sum leggur tilmæli og uppskot
fyri komandi ólavsökuting.

Greinargerð:

Í vetrarþingsetuni 1951 legði tjóðveldisflokkurinn fram uppskot um ymiskar hækkingar í skaðabótum vanlukkuþryggingarinnar og aðrar ábötur. Hækkingin eftir uppskotinum var yvirhövur 80-100%. Í uppskotinum varð eisini mælt til at lata tryggingina rökka skaðatilburð til og frá vinnuþlássi.

Hesi uppskot vorðu ikki samtykt, men málið litið landsstýrinum til kanningar. Úrslitið av hesum varð tað, at lögtingið 1955 samtykti ymiskar broytingar í reglunum, har í millum hækking í skaðabótunum og uppskotið um at lata tryggingina rökka skaðatilburð til og frá vinnuþlássi.

Hesar broytingar komu í gildi 1. januar 1956.

Í somu tingsetu varð samtykt at seta 5 manna millumtinganevnd til at kanna alla føroyska sosialtryggingar- og sosialhjálparlóggávu og gera uppskot um ábötur í hesi lóggávu, men nevndin hevði onga tíð nakran fund og gjörði annars einki við tey mál, sum henni varð álagt at greiða.

Síðan hava verið ymisk tilmæli um broytingar í reglunum fyri vanlukkuþryggingina, men hava tær ikki fingið frama.

Í hesum uppskoti verður mælt til at fremja broytingar, sum mugu haldast vera bráðneyðugar.

Í fyrsta lagi verður mælt til, at bíðitíðin, sum nú er 13 vikur, verður stytta niður í 11 dagar. Eftir núverandi skipan fæe hann, ið kemur til skaða, onga hjálp (dagpening) frá vanlukkuþryggingini tær fyrstu 13 vikurnar. Hin vanligi dagpeningurin frá sjúkrakössunum er so lítil, at hann lítlan mun ger. Tí verður nú mælt til at stytta bíðitíðina. Grundin til at 11 daga markið er sett, er, at eftir sáttmálum Føroya arbeðarafelags og Havnar arbeðsmannafelags við arbeðsgevarafelöginu eru og verða skipaðar skaða- og sjúkratryggingar, sum rökka teir fyrstu 11 dagarnar, men heldur ikki longur. Við hesum uppskoti koma tí verkamenn veruliga at verða tryggjaðir við dagpeningi frá fyrsta degi.

Hesa trygging hava fiskimenn, ið eru undir lönjavníngargrunninum, longu havt í nøkur ár, og koma tí nú verkamenn eftir hesum uppskoti at verða settir javnt við teir. Undantak má so gerast fyri teir fiskimenn, sum fáa sjúkraviðbót frá Lönjavníngargrunninum, soleiðis at fiskimenn, sum fáa fulla sjúkraviðbót frá Lönjavníngargrunni skipsfiskimanna, fáa ikki dagpening frá vanlukkuþryggingini fyr í tíð, teir fáa hesa sjúkraviðbót.

Uppskotið mælt har næst til at hækka dagpeningin, sum nú er 6 kr. Mælt verður til, at dagpeningurin verður 2/3 av daglönini hjá viðkomandi, og at dagpeningurin verður útgoldin hvønn vanligan lønardag.

Við stytting bíðitíðarinnar, hækking dagpeningsins og øðrum hækkingum koma útreiðslur vanlukkuþryggingarinnar at vaxa almikið, men ógjörligt er framan undan at átla um, hvussu stór henda hækking verður.

Hin vegin hevur vanlukkuþryggingin seinastu árin glivið raðfilita stóran rakstrarvinning, og eru nettoognir hennara nú komnar upp í um leið 2 milj. kr. Tað verður tí mælt til, at tryggingargjöldini fyr fyrst

ikkí verða brekkað meir enn sum svarar til prístalshækkingina (smb. 2. § í uppskotinum), men at sláða verður tíkin til hækking, tá royndir eru fingnar frá fyrsta árinum aftan á hesa broyting.

Törvur er á öðrum ábótum í vanlukkutryggingini, og verður tí sett uppskot um at velja 5 manna millumlinganevnd til at kanna núverandi reglur og rakstur tryggingarinnar og at leggja fram tilmæli og uppskot síni um hetta á komandi Ólavsöknfingi.

1. viðgerð 20. mars og 9. mai legði sociala nevndin fram soljóðandi

A l i t

Málið varð við 1. viðgerð beint í socialu nevndina til viðgerðar.

Nevndin ásannar, at neyðugt er at fáa vanlukkutryggingarlógina revideraða og hevur tsað við vanlukkutryggingina og aðrar slóvnar, ið standa í samband við hesa lóg og er komin til tað úrslit, at tað verður neyðugt at gera gjølligar kanningar, soleiðis at uppskot til broytingar í lógini kunna verða lagdar fyri tingið, gjøgnumgivingnar av kónum fólki.

Tað er eisini nevndini kunnugt, at í umbúna er at seta eina nýggja sjúkakassalóggávu í gildi í Føroyum, henda lóg hev m.a. í sær ymsar týðandi broytingar viðvíkjandi dagpeningi.

Meirilutin í nevndini (Jákup Lindenskov, Dion Nolsøe, Hilmar Petersen og Knút Wang) mælir tí til, at málið verður latið til kanningar hjá kónum monnum og setur uppskot samsvarandi.

Minnilutin (Hemming Jespersen) mælir til at samtykkja uppskot tjóðveldisflokksins, so sum tað liggur fyri.

U p p s k o t frá

meirilutanum (Jákup Lindenskov, Dion Nolsøe, Hilmar Petersen og Knút Wang):

Landsstýrið verður biðið um at gera tær kanningar viðvíkjandi vanlukkutryggingarlógini, sum eru neyðugar og leggja málið aftur fyri Ólavsöknfingið 1961.

2. viðgerð 10. mai.

Uppskot meirilutans í nevndini samtykt 21-0.

62. Fyrirspurningur til landsstýrið viðv. fiskimarkinum

Ár 1961, 3. mars legði Erlendur Patursson fram soljóðandi fyrirspurning:

Hvat er í teim tíðindum, sum útlendsk blöð hera, at danska ríkisstjórnin í avtala við Bretland longu hevur tikið avgerð í føroyska fiski-marksmálinum, soleiðis at fiskimark okkara verður sett eftir norskari fyrimynd, t.e. 12 fjórðunga mark, men við vætti hjá bretska fiskiskípum komandi 10 ár at veiða inn móli 6 fjórðunga marki?

Loyvið givið 6. mars við 20-0. og viðgerð 15. s.m.

63. Fyrirspurningur til landsstýrið viðv. agnkeypi

Ár 1961, 9. mars legði Erlendur Patursson lögtingsmaður fram soljóðandi fyrirspurning:

Nú valuta ikki verður givin til agnsildarkeyp frá útlondum, verður landsstýrið biðið um at upplýsa, hvørji tiltøk eru sett í verk ella ætlast sett í verk til at ansa eftir, at agnprísirnir innanlands verða hildnir á rímiligum stigi.

Viðmerkingar:

Hjá línuskipum og línubátum eru agnótreiðslurnar ovurtung byrði, sum tyngist í hvørjum og sum minkar um innlökurnar hjá skipum, bálum, fiski, og útróðrarmönnum.

Avreiðingarprísurin á frystari sild er 70 oyru pr. kg., men benda sild verður seld út aftur fyri 1,40 kr. pr. kg.

Nú er lýst, at valuta verður ikki veitt til agnsild frá útlondum, meðan vítað er, at agnsild fæst í Noregi fyri 67 oyru (norsk) pr. kg.

Tað er eisini at nevna, at hitt almenna stuðlar frystihúsum við at veð-

halda fyri lánnum, ið nýtt verða til at finansiera agnakeyp og agnagoymslu.

Undir hesum umstøðum, ið her hava verið nevndar, mæt tað haldast vera rætt, at ansað verður eftir, at prísurin á føroyskari agnsild ikki fer upp um tað ið rímuligt er.

Loyvi givið 10. mars við 21-0, og viðgerð 15. sam.

64. Fiskimarksmálið

Ár 1961, 15. mars legði Jens Chr. Olsen lögtingsmaður fram soljóðandi:

Nú Bretland og Ísland eru komin ásamt um at seta eitt fiskimark runt Ísland uppá 12 sjómíl roknað útfrá beinnum basistínjum, til við rætti fyri bretska fiskimenn í 4 ár at veiða á ávísun økjum inn til 6 sjómíl, vil tað vera natúrligt at rokna við, at Føroyar kunnu uppnáa somu sømdir sum Bretland, so mikið meira sum vit beinan vegin sögdu okkum vilja respektera tað fiskimarkið, sum Ísland frammanundan hevði sett sær.

Og umframt hetta má tað kunna vanlast, at Ísland vil síggja okkum tilgóðar og játta okkum loyvi til at nýta okkara gamla veiðuhátt, hákin, á teimum gomlu leiðunum innan fyri Íslands fiskimark.

Vísandi til hettar loyvir sambandsflokkurin sær at seta fram fylgjandi

U p p s k o t
til
samtyktar

Heitt verður á landsstýrið um skjótast gjørligt at fáa samráðing ilag við tað íslenska ríkisstýri um

- 1) at útvega tí føroyska fiskiflotanum somu rättindir, sum givin eru bretum í 4 ár at veiða á 12 íslenska økinum inn til 6 sjómíl.
- 2) at útvega tí føroyska fiskiflotanum veiðirætt við snøri og snellu á teimum gomlu fiskileiðum Føroyinga innanfyri íslenska fiskimarkið.

1. viðgerð 20. mars og 24. apríl legði nevndin fram soljóðandi

Á l i t

Málið er framlagt av sambandsflokkinum 15. mars 1961 og varð aftaná 1. viðgerð 20. mars beint í fiskimarksnevndina.

Nevndin hefur haft fleiri fundir og er samd um at framföra hettar: Av tí at Ísland og Bretland hava gjørt sáttmála sínámillum um 12 fjórðingafiskimark um Ísland við heinum basislinjum og við rætti fyri bretar í 3 ár at fiska á avmarkaðum stöðum inn at 6 fjórðingamarkinum, er tað eisini rímligt at føroyingar, sum í fleiri mannamíni hava fiskað á grannum við Ísland, fáa fiskirættindi samsvarandi teimum, bretar hava fingið, og sumuleiðis eiga at verða tiknar upp samráðingar við Ísland um onnur fiskirættindi enn tey, bretar hava fingið, við tað at størsta partur av føroysku fiskivinnuni onga oyðandi ávirkan hevur á fiskistovnin.

Nevndin hevur fingið at vita frá lögmanni, at hann og háðir fólka-tingsmenninir fyri Føroyar hava verið á fundi saman við umboðsmanni Íslands í Keypmannahavn og fosað um málið, og seinri er eisini skrivlig áheitan send frá landsstýrinum til danska ríkisstýrið um at fáa í lag samráðingar Íslands og Føroya millum.

Erlendur Patursson og Fr. Hansen ynskja at skila til:

Árið 1901 komu Føroyingar eins og Íslendingar, ið tá eisini vóru ófræls tjóð undir danskari stjórn, undir lann dansk-enska sáttmála, sum gav enskum fiskiförum, harímillum trolarum, rætt til at veiða á meginpartinum av landgrunninum hjá hesum báðum tjóðum.

Hvørki føroyska lögtingið ella íslenska altingið vórðu eftirspurd, tí hesin sáttmáli Dana við Bretlendingar varð gjördur, men við honum varð slóðað fyri tí ovfiskiskapi og teirri oyðing, sum útlendsk fiskiskip, fyrst og fremst bretskeir trolarar, komu at fremja á fiskiríkidömi Føroyinga og Íslendinga.

Árið 1918 varð politiskur skilnaður millum Danmarkar og Íslands -- skilnaður, ið varð endanligur árið 1943 -- men í sáttmálagæðini frá 1918 tóku Danir einki fyrivarni viðvíkjandi veiðirættindum okkara við Íslandsstrendir.

Nakað aftaná, at Ísland heilt var komið burtur úr politiska sambandi sínum við Danmark, segði tað -- árið 1949 -- upp sáttmálan frá 1901 við Ongland. Hann fór úr gildi 1951, og hin 15. mai 1952 varð nýtt fiskimark (4 fjórðingamark við heinum grunnlinjum) sett við heimild í íslenskari lóg.

Suma ár -- 1952 -- á Ólavsvöku mælti tjóðveldisflokkurin til, at føroyingar fyri sítt viðkomandi kravdu 1901-sáttmálan uppsagdan og føroyskt fiskimark sett á sama hátt sum íslendingar hövdu sett mark.

Frá tí árinum og öll árin síðan hevur stevna tjóðveldisflokksins og eisini stevna føroyska fiskimannafelagsins í fiskimarksmálinum verið, at gera Føroyar leysar av dansk-enska sáttmálanum um fiskimarkið við Føroyar, at lýsa føroyska landgrunnin og fiskiríkidömi hans sum føroyska ogn, at seta fiskimark so langt út sum vernd fiskistovnsins og sum søgulig rættindi okkara og altjóðarrættin annars kundi haldast loyva.

Hesi krøv finga onga líð sömdir hjá dansku ríkisstjórnini, sum hevði føroyska fiskimarksmálið í sínum hondum.

Veturin 1953--54 hevði danska ríkisstjórnin uttan at lögtingið vitsti

av samráðingar við ensku ríkisstjórnina um føroyska fiskimarkið, og varð í teim samráðingum semja um at framleingja 1901-sáttmálan við ymiskum broytingum.

Henda semja varð lögd fyri lögtingið heystið 1954, og aftaná at danska ríkisstjórnin hevði skilað til, at tað var okkum fyri bestum at taka við hesi semju, helt meiriluti tingins seg ikki til at tveita uppskotið aftur, men góðlók tað. Hesin nýggi sáttmáli kom í gildi 1955.

Tá Ísland várið 1958 boðaði frá, at tað ætlaði at flyta fiskimarkið út á 12 fjórðingar 1. september 1958, skilti lögtingið, at skeivt var athorið, tá tað í 1954 fylgdi teim dansku boðunum. Við samtykt 6. juni 1958 góðlók lögtingið mest sum heill aðalstevnu tjóðveldisflokksins í fiskimarksmálinum við at lýsa dansk-ensku sáttmálan úr gildi og við at boða frá flyting føroyska fiskimarksins út á 12 fjórðingar 1. september 1958, i. e. sama dag sum íslenska útflytingin skuldi setast í verk.

Aftur nú legði danska ríkisstjórnin seg út í hetta mál og tók lögtingið av ræði. Aftan á samtykt löglingsins tók hon aftan um lögtingið upp samráðingar við ensku ríkisstjórnina um framleinging dansk-ensku sáttmálans einaferð enn.

Hesar dansk-ensku samráðingar endaðu við uppskoti um nýggjan sáttmála, og hesum gjördu veruleika helt meirilutin á Føroya lögtingi ikki hera til at vísa aftur - og góðlók uppskotið við smávegis broytingum. Hesin nýggi sáttmáli kom í gildi 1959.

Tjóðveldisflokkurin helt fó fast um 6. juni samtyktina um flyting út á 12 fjórðingar 1. september 1958.

Í áliti flokksins varð m.a. tikið soleiðis til:

Føroyar og Ísland eiga somu leið í landshalgis- og fiskimarksmálinum. Hesar báðar tjóðir eiga at hava nærlengt samstarv í hesum máli til baka fyri báðar partar. Tilhæli okkara eru tí try, at vit vísa frá okkum øllum samráðingum um frávik frá 12 fjórðingamarkinum, men nú beinan vegin taka upp samráðingar við Ísland um landshalgis- og fiskimarksmálið og um fiskirettindi okkara við Ísland.

Her kann verða skoytt upp í, at millum teirra, sum fýst av øllum viðurkendu íslendsku útflytingina 1. september 1958, vóru føroyskir skiparar og fiskimenn.

Tó at meiriluti löglingsins heystið 1958 helt seg noyddan til at byggja seg undir vilja dansku ríkisstjórnarinnar, tók tingið fiskimarksmálið upp aftur veturin 1959-60. Har varð einmælt samtykt at haldast skuldi upp á í minsta lagi 12 fjórðinga mark og beinar grunnlinjur á Genevefundinum várið 1960.

Men aftur hesa ferð gekk danska ríkisstjórnin móti vilja Føroya löglings. Danski fulltrúin greiddi ikki atkvøðu við teim 12 fjórðingauppskotum, ið hövdu uppfyllt ynski Føroyinga, men hann greiddi atkvøðu við uppskotum, sum gingu móti teim føroysku ynskjum.

Tað hevur verið og er alsamt áskoðan tjóðveldisflokksins, at tær smáu fiskiveiðutjóðirnar her í Norðuratlantshavinum - Norðmenn, Føroyingar, Íslendingar og Grønlandingar - áttu at hava leitað saman og fikið upp samstarv og felags politikk í landshalgis- og fiskimarksmálinum.

teirra — í staðin lýri at standa spjaddir og mangan loga hvör sín vegin.

Tó at longu almíkil skaði hefur stöðist av hesi spjading — skaði ið seint verður afturböttur — fer tjóðveldisflokkurin framvegis at starvast lýri slíkum fyra landa landhalgis- og fiskimarkspolitikki, soleiðis at hesar fyra tjóðir seta fiskimark móltvegis øðrum tjóðum, men hava sjógvin innan fyri hetta mark sum felagssjógv at veiða á hjá øllum teim fyra tjóðunum.

Tjóðveldisflokkurin ivast ikki í, at slíkur fyra landa landhalgis- og fiskimarkspolitikkur móltvegis øðrum tjóðum — saman við skynsamligum reglum um veiðureiðskap og veiðahættir á økjunum innanfyri fiskimarkini — í longdini fer at verða øllum hesum fyra tjóðum til gagns og bata.

Nevndin mælir tinginum til at samtykkja hetta

U p p s k o t

Løgtingið ásanuar tað rímiliga og neyðuga av tí í uppskotinum til samtyktur framförda og áleggur landsstýrinum samsvarendi grein 8, 4. petti í heimastýrislógini at fáa í lag tilmællu samráðing við Ísland.

2. viðgerð 25. apríl.

Uppskot nevndinnar samtykt 22-0.

65. Fyrirspurningur til landsstýrið frá Niels Holm Jacobsen

Ár 1961, 16. mars legði Niels Holm Jacobsen lögtingsmaður fram so-
ljóðandi fyrirspurning:

Nær ætlar landsstýrið at leggja fyrí tingið úrslitið av kanningunum
um möguleika fyrí framhaldi av hvalaveiðuni í Føroyum, ið varð álagt
tí av tinginum at gera til ólavsökutingssetuna 1960.

Viðmerkingar:

14. oktober 1959 setti eg uppskot til samtyktar, ið álegði landsstýrinum
at kunna möguleikarnar fyrí framhaldi av hvalaveiðuni í Føroyum, og
at úrslitið av hesum kanningum skuldi verða lagt fyrí tingið, tá ið tað
kom saman aftur.

Eg visti tá á, at hvalabátarnir og hvalastöðirnar stóðu sum ein deyður
látur í okkara vinnulívi, og um so var, at möguleiki var fyrí at fáa skapt
lív aftur í hesa veiðu, so vildi hon kanska givið innlökku til landið og
komið at verið ein týðandi táttur hjá tí einstaka húsarhaldinum, ið
kundi fingið möguleika til at keypt bíligt hvalatvöst ístaðin fyrí dýran
úllendskan mat.

Málið kom til viðgerðar í fiskivinnunevndini, ið einmælt mælti til at
samtykkja framsetta uppskotið til samtyktar um framhald av hvála-
veiðuni í Føroyum, og fylgdi tingið nevndarinnar tilræði.

Men ein hevur landsstýrið ikki latið hoyrt frá sær í hesum máli, tí
verður hervið spurt eftir tí.

Loyvið givið s. d. viðgerð 23. mars og yvir til næsta mál á dagsskránni.

66. Broyting í reglunum um lönjavningargrunnin

Ár 1961, 17. mars lagði Erlendur Patursson lögtingsmaður fram so-
ljóðandi

U p p s k o t til

Lögtingslóg um broyting í lög-
tingslóg nr. 2 frá 26. januar 1956
um Lönjavningargrunn skips-
fiskimanna.

lagtingslov om ændringer i lag-
tingslov nr. 2 af 26. januar 1956
om Skibsfiskernes lønregu-
leringsfond.

§ 1.

Í § 1 í lögtingslóg nr. 2 frá 26.
januar 1956 um Lönjavningar-
grunn skipsfiskimanna kemur
sum nýtt stykki soljóðandi:

Á sama hátt verða 5 tiltaks-
menn valdir.

§ 2.

Henda lóg kemur beinatt yeglu
í gildi.

§ 1.

Í § 1 í lagtingslov nr. 2 af 26.
januar 1956 om Skibsfiskernes
lønreguleringsfond indskydes
som nyt stykke:

Efter samme regler udpeges 5
suppleanter.

§ 2.

Denne lov træder straks i
kraft.

Greinargerð:

Tað hevur mangan víst seg vera ópraktiskt, at eingir tiltaksmenn eru
í stýri Lönjavningargrunnsins, og verður tí her nælt til, at lógin verður
broytt soleiðis, at 5 tiltaksmenn verða valdir á sama hátt sum teir föstu
limirnir.

1. viðgerð 20. mars, 2. viðgerð 13. og 3. viðgerð 18. apríl.

Lógaruppskotið samtykt 21-0.

67. Lán til tunnelgerð gjögnum Borðoyinna

Ár 1961, 20. mars legði H. Djurhuus lögtingsmaður fyri fólkaflokkinn fram soljóðandi

U p p s k o t til

løgtingslóg um lán til tunnelgerð
gjögnum Borðoy.

§ 1.

Landsstýrinum er heimilt landskassans vegna at læna tørvandi pening til tunnelgerð gjögnum Borðoy.

§ 2.

Henda lóg kemur í gildi heinan vegin.

løgtingslov om laan til tunnelan-
læg gennem Borðoy.

§ 1.

Landsstyret bemyndiges til paa landskassens vegne at optage de nødvendige laan til tunnelanlæg gennem Borðoy.

§ 2.

Denne lov træder i kraft straks.

V i ð m e r k i n g a r :

Í lögtingsmáli nr. 25/1959 samtykti tingið við 23-0 lögtingslóg um heimild til landsstýrið at læna kr. 50.000,- til projekteringar av tunnel gjögnum Borðoyinna og samstundis at lata byggifelagnum, sum hevði projekteringina av Hvalbiar tunnellini skissu- og detailprojekteringina upp í hendir.

Nú er skjótt ár liðið síðani, so arlandi verður tað ikki so leingi til úrslitið fyriliggur, so henda tunnelgerðin kann bjóðast út.

Vit hava tí loyvt okkum at leggja uppskot inn á ting um at geva landsstýrinum heimild at útvega tørvandi pening til byggingina eins og vit settu fram uppskotið um lán til projekteringina til tingsins og landsstýrisins valvild.

Tað hevur ikki borið til at seta nakað hægstamark, so leingi detailprojektið er okkum ikki kunnugt.

1. viðgerð 6. apríl, 2. 13. og 3. viðgerð 26. apríl.

Uppskotið samtykt 23-0.

68. Samferðsluvegur Hvalba—Sandvík

Ár 1961, 20. mars legði Niels Holm Jacobsen lögtingsmaður fram s-ljóðandi

U p p s k o t
t í l
s a m t y k t a r

Álagt verður landssjórinum um landsverkfröðingsskrivstofuna at fáa samferðsluvegin Hvalba-Sandvík projekteraðan liðnan í hesum árinum og skipa fyri, at maskintól verða tikin í brúk til hesa vegagerð og at kommununnar partur av útreiðslunum av hesi vegagerð verður settur samhart reglunum í lögtingslóg um kommunanna part í útreiðslum av landsvegabygging, samtykt á tingi 23. apríl 1959.

V i ð m e r k i n g a r :

Nú nútímans tól eru tikin í brúk til vegagerð, verður arbeiðið hæði skjótari gjørt og vegirnir eisini betri. Eitt dømi um hetta er Hovs-Óravíkarvegurin, ið fær hitt besta skoðsmálið í so mála.

Men víða hvar um landið liggja enn bygdir, ið ikki hava fingið vegsamband til grannabygdina, og mugu fólkin í hesum bygðum lí gera sum ættarfolk teirra hava gjørt í öldum, tá tey hövdu órindi til næstu bygd, ið ofla liggur í somu kommunu, tey mugu fara til gongu.

Eín av teim bygðum, ið er fyri hesi vanlagin, er Sandvíkin. Veitur hevur verið studningur til ein stubba av samferðsluveg Hvalba-Sandvík, men tað svarar ikki til nútíðina at halda áfram við hesi vegagerð í tí gamla sporinum. Hon kemur bara at kosta kommununi øll ov nógv og tekur hesin arbeiðsháttur ov langa tíð, samstundis sum hann ikki gevur so góðan veg sum maskintólini gera hann.

Fyri at fáa vend í her havi eg loyvt mær at sett fram omanfyrirstandandi uppskot til samtyktar.

1. viðgerð 6. apríl og málið beint til havna- og veganevndina.

69. Lön til sóknarstýrislimir

Ár 1961, 20. mars legði tingformaðurin fram soljóðandi

Í lögtingsmáli nr. 52/1959 um lön til sóknarstýrislimir v. m. sendi Føroya arbeidarafelag lögtinginum uppskot um broyting í kommunala lógini soleiðis:

1. Limir av sóknarstýranum fáa lön fyri teir dagar, teir eru til fundar í sóknarstýrinum og annars tá teir sóknarstýrisins vegna eru í arbeiði.

2. Limir av almennum nevndum, so sum valnevndum, heilsunevndum o.ð. fáa lön fyri teir dagar, teir fáast við nevndararbeiði.

Kommunala nevnd lögtingsins viðgjörði málið og gav 17. mars 1960 soljóðandi álit:

Nevndin hevur viðgjört málið og er sátt at mæla tinginum til at senda kommununum málið til umælis, áðrenn tingið tekur slóðu, og setur fram fylgjandi

U p p s k o t

Málið verður sent kommununum til umælis og verður landsstýrið biðið um at leggja málið aftur fyri tingið, tá ið umælið eru komið.

Lögtingið samtykti hetta uppskoti 22. mars 1960 og sendi landsstýrinum tað til avgreiðslu.

21. apríl 1960 sendi landsstýrið kommununum málið til umælis og er nú komið svar frá 47 kommunum, meðan 3 ikki hava svarað hóast fleiri áminningar.

Nevndu 17 kommunur hava svarað soleiðis, at 34 eru fyri uppskoti 1, meðan 9 eru imóti og viðvíkjandi uppskoti 2 eru 35 fyri og 8 imóti, 1 kommunur hava ikki vilja tikið stóðu til spurningin.

Ynsar av kommununum hava mælt til at taka við uppskotinum, men koma sjálvar við uppskoti um, hvussu tær halda skipanin skal verða.

Til eftirlitsan verður viðlagt yvirtil yvir svar kommununar.

Kommuna	Uppskot 1		Uppskot 2		Tilskilun
	ja	nei	ja	nei	
1. Fugloyar	x		x		Sama lön sum fyri annað arbeiði, um lön skal verða gøldin.
2. Svalboyar					
3. Viðareiði	x		x		Ikki títtalan, men hóskandi samtyning.
4. Hvannasund	x		x		
5. Klakksvík	x		x		
6. Kunoy	x		x		Lön fyri 4 dagar fyri skatta-álíkn. og valnevndir fyri sjálvan vallagin.
7. Mikladal	x		x		
8. Húsa	x		x		
9. Ekkavík	x		x		
10. Oyndafjørður	x		x		
11. Fuglafjørður	x		x		

12. Lörvík				Hefur ekki svarað.
13. Gofu	x		x	
14. Nes		x		x
15. Skála	x		x	
16. Sjóur	x		x	
17. Sunlu	x		x	
18. Eiði	x		x	
19. Gjóur	x		x	
20. Funnings	x		x	
21. Hóldbórsvík	x		x	
22. Suksun		x		x
23. Hvalvík		x		x
24. Hósvík	x		x	
25. Kollafjörður	x		x	
26. Kvívík				Onki svar.
27. Vestmanna		x	x	Óngin lön fyrir fundararbeiði, men vanl. tímalön fyrir nevndararbeiði.
28. Katlbak				Onki svar.
29. Tórshavnar uttanb.	x		x	Hóskandi samsýning.
30. Kirkjubæur		x		x
31. Hestur				Ónga stöðn tikið.
32. Nólsoy	x		x	
33. Sandavág	x		x	Hóskandi samsýning.
34. Miðvág	x		x	Tímalön.
35. Sørvág				Gætur onki ummæli. Vil ekki blanda segg uppí mál, lögtingið skal gera til lög.
36. Biggjar	x		x	Spyr hvør skal gjalda lönina.
37. Mykines	x		x	
38. Sand		x		x
				Mótnætur uppskotinum.
39. Skopun		x		x
				Kommunast. metur hetta fyri álitisstørv og rokunar ikki við lön.
40. Skálavík	x		x	
41. Húsavík	x		x	
42. Skúvoy		x		x
43. Hvalbæur	x		x	Lön fyrir teir dagar, skatta-álkn. er og til lönir av val- og skúlameynd.
44. Froðbiar				Vil onki ummæli geva.
45. Famjin	x		x	
46. Høvs	x		x	Fastlönir fáa onki, meðan teir. ið ikki eru fastlönir fáa lön.
47. Porkeri	x		x	
48. Vág	x		x	Tá prógvað er, at lönir lissa arbeiðslön.
49. Sunnbiar	x		x	
50. Tórshavnar		x		x

1. viðgerð 7. apríl og 8. maí legði kommunala nevndin fram soljóðandi

Ath

Föraya arbeidarafelag legði í tingsetuni 1959/60 fram uppskot um at veita limum av kommunustýrum og kommunalum nevndum samsýning fyri starv leirra.

Kommunala nevndin viðgjörði málið og mælti tinginum til gjögnum landsstýrið at senda málið til ummælis hjá kommunustýrunum og at landsstýrið síðani legði tað fyri allur tingið.

Landsstýrið hevur havt málið til ummælis hjá kommunustýrunum og hevur sent tinginum tað aftur við óskrivu 31. januar 1961 við frágreiðing um, at svar er komið frá 47 kommunum, meðan 3 hava ikki svarað.

Av hesum 47 kommunum eru 31 fyri uppskoti um samsýning til kommunustýrislimir, meðan 9 eru imóti og eru 35 fyri samsýning til limir av almennum nevndum og 8 imóti; 4 kommunur hava ikki tikið støðu til spurningin.

Málið varð lagt fram á ting 20. mars og var við 1. viðgerð 7. apríl beint í kommunalu nevndina.

Nevndin hevur viðgjört málið og heldur, at núverandi skipanin viðvikjandi kommunustýrisarbeiði hevur roynst væl, serliga tá at kalla allar kommunur hava fundir sínar um kvöldarnar og leggja hesar soleiðis til rættis, at teir larna minst møguligt tein einstöku liminum. Limirnir missa sostatt ikki arbeiðsinntöku, og heldur nevndin seg tí ikki kunna mæla til, at hesin góði gamli siður, har menn uttan beinleiðis at lissa nakað hava vissar skyldur yvirfyri hinum borgarunum fyri ávíst líðurskeið, verður broyttur.

Aftur imóti heldur nevndin, at t. d. limir av valnevndum og heilsunevndum fáa samsýning fyri arbeiði teirra, tí her er talan um arbeiði, sum má verða gjört um dagin og kann tað vera í sær, at maður lissur inntöku. Somuleiðis kunnu verða grundir fyri at veita samsýning fyri skattalikningina, tá hendan í vissum forum krevur, at menn arbeida heilar dagar.

Tá kommunustýrinu eru ikki samd um hetta mál, heldur nevndin, at latið verður kommunustýrunum sjálvum at gera av, um tey vilja lata samsýning til limirnar í valnevndum og heilsunevndum og fyri skattalikningina, men heldur nevndin, at samsýningin til hvønn lim, ið hvussu er, eigur at verða avmarkað til hægst 25/30 kr. um dagin.

Ein minnilati (Vilhelm Nielsen) ásaunar, at gamla kommunala skipanin, hareftir menn arbeida fyri ónga lön, ikki longur er hóskandi, serliga nú allar almenningar og aðrar lönir verða settar munandi upp. Og av tí at kommunurnar sjálvar koma at gjalda hesar lönir, heldur minnilutin, at kommunustýrinu sjálvi kunnu gera av, um tey vilja lata limirnar í kommunustýrinum ella kommunalum nevndum fáa samsýning, ið eigur samtyktin altíð at vera góðkend av landsstýrinum.

Uppsótt I.

frá

meirilutanum (Paul J. Olsen, J. H. Danbjörg, Hans Iversen og Frederik Hansen):

Við vanligari kommunustýrissamtykt kann kommunustýrið gera av at veita samsýning fyri skattaálíkningina og nevndir fyri teir dagar, teir virka í hesum nevndararbeiði, tó ikki meira enn 35 kr. um dagin.

Samtyktin skal verða góðkend av landsstýrinum, áðrenn hon verður sett í verk.

Uppsótt II.

frá

minnilutanum (Vilhelm Nielsen):

Kommunustýrið kann við vanligari samtykt á kommunustýrisfundum gera av, um samsýning skal veitast kommunustýrislimum ella limum í kommunalimum nevndum. Samtyktin skal verða góðkend av landsstýrinum, áðrenn hon verður sett í verk.

2. viðgerð 9. maí.

Uppsóttið frá minnilutanum (V. Nielsen) fall 6- 0.

Uppsóttið frá meirilutanum samtykt 17- 0.

70. Uppskot til lóg um vegamál

Ár 1961, 21. mars legði Erlendur Pálsson lögtingsmaður fram so-
ljóðandi

U p p s k o t til lóg um vegamál.

1. §

Skipaður verður vegamálastjóri (byggiverkfröðingur), sum fær um
hendil ta umsiting vegamálum viðvíkjandi, ið bigar til hevur ligið hjá
landsverkfröðingsstovuni, ella sum eftir hesi lóg ella øðrum fyriskíp-
anum verða givin honum í hendil.

2. §

Vegamálastjórin skal:

gera vegabyggingarættlan fyri alt landið (heildarættlan), soleiðis at øll
vegabygging byggja millum við tilhoyrandi berggongdum og brúm (sam-
gonguvegir) verður lokið árið 1967.

gera ættlan um, hvørjir av núverandi samgonguvegum skulu umbyggj-
ast ella fáa hövuðsumvæling í sama tíðarbili,

hava í hondum viðlíkahaldið av øllum samgonguvegum landsins.

3. §

Vegabyggingar- og umbyggingarættlanir vegamálastjóra skulu góðtak-
ast av landssýri og vega- og havnamnevnd lögtingsins, ið verður sitandi
sum millumfinganevnd, og skulu gerast í so góðari tíð, at nýbygging og
umbygging kann byrja 1. apríl 1962.

4. §

Veginir verða bygdir eftir nútíðarkrøvum viðvíkjandi breidd (1,5- 5
metrar), gerð og tilfari (steinseting, asfaltering o. a.).

Á strekkjum, har lítill ferðsla er, kann tó verða minkað um hesi krøv,
men skulu tó slíkir vegir eisini vera forsvarliga gjördir, soleiðis at teir
uppfylla tey krøv, sum ferðslan á teimum selir.

5. §

Vegamálastjórin skipar fyri, at kónir verkfrøðingar og verkstjórar
(formenn) stíla fyri teim einstöku nýbyggingum, umbyggingum og höv-
uðsumvælingum, at nýll verða effektiv amboð og maskinur, og at bygg-
ingin verður lögð væl og rættis.

6. §.

Vegamálastjórin eiga - eftir samráð við landsstýri og vega- og havnarnevnd - aðgerðarvaldið viðvíkjandi raðfylgjunni av teim vegum, sum gerast skulu av nýggjum, umbyggjast ella fáa hövuðsumvæling, og eisini um, hvussu mong vegastrekki skulu vera í gerð í seinn, men lá innan fyri tað mark, sum 9. § í hesi lóg setir.

Í hesi meting um raðfylgju skal ikki einans verða mettt um, hvar lógvæðingin í heildarsjónarmiði er størstur, men eisini um, hvat best liggur fyri úr tekniskum og økonomiskum sjónarmiði, og loksins eftir, hvar størsti møguleiki er til at fáa vinnuorku, uttan at slík verður tikin frá aðrari bygging ella frá vinnulívnum.

7. §

Öll nýbygging, umbygging, hövuðsumvæling og viðlíkahald eftir hesi lóg fer fram fyri rokning landskassans.

8. §

Akkord fyri ávís strekki kann fyri fílskilað áramál verða gjørt við einstaklingar, feløg ella kommunur um viðlíkahaldið, og stendur tá vegamálastjórin til svars fyri, at ásettir treytir fyri viðlíkahaldinum verða uppfyltar, eins og hann yvirhøvur stendur til svars fyri, at allir samgonguvegir landsins verða hildnir í forsvarligum standi.

9. §

Landskassin tekur, landskassans vegna og saman við fíggjarnevndini, langfrestað lán til tess at fremja hesa vegabyggingaráttan - samanlagt 75 milj. kr. — soleiðis at lánið verður útgaldið við 15 milj. kr. hvørt fíggjarár roknað frá fíggjarárinum 1962-63 til 1967-68.

10. §

Vega- og havnarnevndin ger fullfíggjað yvirlit yvir allar umsóknir um uppdyrkingarvegir og ger tilmæli um studning til teirra.

11. §

Vegamálastjórin tekur - í samráð við landsstýri og vega- og havnarnevnd - aðgerð um, hvussu fær vegabyggingar, sum nú eru í gerð, verða felddar inn í hesa heildaráttan.

12. §

Henda lóg kemur í gildi beinan vegin.

Greinargerð:

Einn er vegabygging landsins stutt komin ávegis. Samanlagda longd samgonguveganna, sum binda bygdir saman, er o. u. 275 km. Har aftur at koma vegir, sum eru í gerð, men ikki enn binda bygdir saman.

Skulu vit tengja saman allar bygdir í hvørji oyggj - og hetta má

vera endamálið — eru um leið 155 km. eftir at gera. Sum lið í hesum komu berggongdirnar í Suðuroy og á Borðoyuni og so brúgvín um Streymin í Sunda-lagnum.

Har aftur at er so at nevna, at nógvir av vegum landsins eru so illa gjördir frá fyrstu tíð, so mjáið ella so illa farnir, at neyðugt verður at gera teir heilt um aftur — breiðari, við sterkari undirlagi og haldbetri áburði. Eisini tórvar nógvum vegum, 16 teir ikki verða heilt umbyggdir, stórrí ella minni hövuðsumvæling.

Loksins er viðlíkahaldið á nógvum vegum komið í afturhond.

Við núverandi lagi fer tað at ganga seint at fáa fullhygt vegnet landsins, at umbyggja teir gomlu og slitnu vegirnar og annars at fáa allar vegir landsins í forsvarligan stand.

Her verður tí mælt til heilt nýggja skipan í øllum vegamálum landsins, bæði viðvíkjandi nýggjari vegagerð, umbyggingum, hövuðsumvælingum og viðlíkahaldi, soleiðis at vit um 5 ár hava fullkomið og forsvarligt vegnet um allt landið.

Eisini skal serstök skipan gerast fyri uppdyrkingarvegirnar.

Skal hetta eydnast, verður í fyrsta lagi neyðugt at leggja fasta áramálsættan fyri øll vegabyggingarmál landsins og í øðrum lagi at finansiera vegabyggingina við longum lánum.

Í hesum sambandi er at hava í huga umstøður, sum hava almúkan týðning ír landsökonomiskum og fíggarligum sjónarmiði.

Í landinum er hópur av vinnuförum fólk, sum ikki veit sær lønandi vinnu at fakast við. Soleiðis sum útlitið er í dag, kann valla væntast stórvegis broyting í hesum viðurskiftum ley fyrstu árin. Ír landsökonomiskum sjónarmiði er hetta vinnuløysi einki uttan stór oyðsla. Tað verður tí ír sama sjónarmiði ei heldur nakar kostnaður fyri landið sum slíkt, at hetta fólk kemur í vinnu. Tvørlur í móti verður hetta almúkil vinningur fyri landið.

Vinnulønirnar -- til fólk, ið annars hevði gingið í vinnuløysi -- verða hin nógv stórsti parturin av kostnaðinum -- ella um leið 65 % -- 50 milj. kr. Tað er óneyðugt at nevna hin ovurmúkla týðning tað hevur fyri all tað nógva fólk, sum nú gongur í vinnuløysi, og tað fær lønandi vinnu.

Tað nógva av tilfarinum læst sum tað liggur, nevniliga grót, eykur og sandur. Ír samfelagsligum sjónarmiði er jú ei heldur nakar kostnaður av hesum.

Hin veruligi samfelagsligi kostnaður eru har aftur í móti útreiðslurnar av maskinum, amboðum, bílum, sprengivevni, asfalti o. t. Hesar útreiðslur verða um leið 35 % av øllum kostnaðinum.

Hin stóri spurningur verður har aftur í móti finansieringin. Samanlagdur kostnaður av allari hesi ættan er fyri fyrst leysliga mettur til 75 milj. kr. Skal ættanin verða fullförd eftir 5 árum, verða hetta 15 milj. kr. árliga í 5 ár.

Øll vegalongdin, sum gerast skal av nýggjum, er um leið 155 km. Tað skulu tí byggjast út við 30 km. um árið. Hetta kann gerast, tá hygt verður í 6 stöðum í senn við 50 monnum í hvørjum staði -- í alt 300 monnum.

Asfaltingin fyri hvøt strekki verður gjörd 1 ár aftaná, soleiðis at

allir teir nýggju vegirnir kunna vera asfalteraðir í 1968. Roknað verður við 4 asfaltverkum við 20 monnum í hvørjum staði — í alt 80 monnum.

Vegabreiddin verður 4,5—5 metrar. Kostnaðurin kann metast til 400 kr. pr. metur. Á strekkjum, har litil ferðsla er, kann tó verða minkað um krövin, soleiðis at miðalprísurin pr. metur kemur at liggja nakað lægri.

Samantlagdur kostnaður av um leið 155 km. verður tá mettur til 56 milj. kr.

Berggongdienar í Suðuroy og á Borðoyum verða samantlagt um leið 4,5 km. Verður arbeitt í 3 skifti vakt, kunna hesar berggongdir við um leið 30 monnum vera bidnar innan fyri tey somu 5 áriní. Samantlagdur kostnaður av berggongdunum er her fyrri fyrst settur til 10 milj. kr.

Brúgvín yvir Streymin í Sundalagnum, sum verður um leið 0,5 km., eigur eisini at kunna gerast innan fyri 5 ára tíðarbilið. Leystiga verður her roknað við 50 monnum í vinnu, og samantlagdur byggikostnaður settur fyrri fyrst til 4 milj. kr.

Loksins verður roknað við, at 75 manns verða í vinnu við at umbyggja og væla um gamlar vegir.

Vit fáa tá hefta yvirhít yvir mena í vinnu og byggikostnað í 5 ára tíðarbilinum:

Nýggir vegir	380 manns	56 milj. kr.
Berggongdir	30 manns	10 milj. kr.
Brúgv um Streym	50 manns	4 milj. kr.
Umbygging og umv.	75 manns	5 milj. kr.

Samantlagt	535 manns	75 milj. kr.

Til tess at finansiera hesa bygging verða tikið 5 lán upp á 15 milj. kr. hvørt — samantlagt 75 milj. kr., soleiðis at fyrsta lánið verður útgoldið fyrsta árið, annað lánið annað árið o. s. fr., hagar til øll lánini eru útgoldin fimta árið.

Kannaðir eru tveir lánimøguleikar.

Annar er at lána á fríum kapitalmarknaði. Har verður avdráttartíðin 30 ár fyrri hvørt lánið, men fyrstu 5 áriní verða avdráttarfrí. Rentan er $5\frac{1}{2}$ % pr. a. og parikursur. Aftur at kemur 1 % í kostnaði av øllum lárunum eina ferð fyrri allar samantlagt 750 lús kr.

Hin møguleikin er at fáa lán hjá Alheimsbankanum í Washington, International Bank for Reconstruction and Development. Har verður lánitíðin longri, nevniliga 40 ár, og rentan lægri, nevniliga 4—5 % fyrri parikurs, og fyrstu 5 áriní avdráttarfrí.

Í fylgiskjali eru hinar árliku rentu- og avdráttarútreiðslur av hesum lánum útroknaðar. Í tí fyrra tilfelliðnum koma tær tey flestu áriní at

liggja millum 1 og 5 milj. kr. árliga, í tí seinna tilfallinum um 1 milj. kr.

Hesar útreiðslur koma sjálvsagt at lyngja á hinum árliga fíggjarlógum, men her er so at hava hina nýklu innviðaskapan, beinleiðis og óbeinleiðis, sum av tí stendst at um leið 10 milj. kr. verða útgoldnar um árið í reinum vinnulønnum.

Við øllum tí í huga, sum her er nevnt, má tað haldast vera gjørligt at fremja hesa vegabygging, berggongdar og brúargerð og har aftur at nukað væi av umbyggingum og umvælingum innan fyri 5 ára tíðarskeiðið.

Um uppskotið annars skal hella verða tikið fram:

Tað má haldast vera neyðugt, at vegamálini verða skild burtur frá øðrum málum (havnarbygging o. ø.), sum landsverkfrøðingsstovan hevur undir sær, og at settur verður vegamálastjóri (byggiverkfrøðingur), sum undir fyrirsati landsstýrisins og lögtingsins hevur øll vegamál landsins undir sær, har í millum hesa 5 ára vegabyggingarættan.

Vegamálastjórin skal gera byggirættan (heildarættan) fyri alt landið, soleiðis at øll vegabygging bygdar millum (samgonguvegir) við berggongdumum í Suðuroy og á Borðoyuni og við brúnni yvir Streymin í Sundalagnum verður liðug eftir 5 árum, t. e. árið 1967, tá roknað verður frá 1962.

Vegamálastjórin skal sumleiðis gera ættan um, hvørjir av núverandi samgonguvegum skulu umbyggjast ella fáa hövuðsumvæling í sama tíðarskeiði.

Hesar ættanir skulu góðakast av landsstýri og vega- og havnarnevnd lögtingsins, ið fyri fyrst verður sitandi sum millumfinganevnd, og skulu tær gerast í so góðari tíð, at bygging, umbygging og hövuðsumvæling kann byrja 1. apríl 1962.

Hövuðsvegirnir verða bygdir eftir nútíðarkrøvum viðvíkjandi breidd (1,5- 3 metrar) og tilfari (steinseting, asfaltering).

Tað verður dentur lagdur á, at kunnir verkfrøðingar og verkstjórar (formenn) stíla fyri teim einstöku nýbyggingum, umbyggingum og hövuðsumvælingum, at byggingin verður lögd væi og rætt til reittis, og at nýtt verða effektivt amboð og maskinur.

Her verður fyri fyrst roknað við at nýggir vegir verða bygdir í 6 stöðum í senn við 50 monnum í hvørjum staði. Men annars eigur vegamálastjórin í samráð við landsstýrið og vega- og havnarnevndina at hava avgerðarvaldið viðvíkjandi raðfylgjunni av teim vegum, sum skulu gerast av nýggjum, umbyggjast ella fáa hövuðsumvæling og eisini um, hvussu mong vegastrekkir skulu vera í gerð í senn, men tó innan fyri tað mark, sum finansieringin setir.

Í hesi meting um raðfylgju eigur at verða mettt um, hvar fógvurin í heildarsjónarmiði er størstur, men eisini eftir, hvar best liggur fyri í tekniskum og óekonomiskum sjónarmiði, og loksins eftir, hvar størsti

möguleiki er til at fáa vinnukraft, altan at slík verður tikin frá aðrari bygging ella frá vinnulívinum.

Öll nýbygging, umbygging, hövuðsumvæling og viðlíkahald fer fram fyrir reikning landskassans.

Akkord fyrir ávis strekki og fyrir tilskilið áramál kann verða gjörd við einstaklingar, felög ella kommunur um viðlíkahald, og stendur tá vegamálastjórin til svars fyrir, at ásettar freyfir fyrir viðlíkahaldinum verða uppfylltar, eins og hann yvirhövur stendur til svars fyrir, at allir samgonguvegir landsins verða hildnir í forsvarligum standi.

I samráð við landsstýrið og vega- og havnarnevndina tekur vegamálastjórin avgerð um, hvussu vegabyggingar, sum nú eru í gerð, verða feldar inn í hesa heildarættan.

Viðvíkjandi uppdyrkingarvegum verður hildið reftast, at vega- og havnarnevndin ger fullfiggjað yvirlið yvir allar sóknir við tilnáli um studning til teitra.

I. viðgerð 8. apríl og málið beint til havna- og veganevndina.

71. Broyting í lóg um endurnýgging av fiskiskipaflotanum

Ár 1961, 23. mars legði varalögmaður fram soljóðandi

U p p s k o t
til

løgtingslóg um broyting í lög-
tingslóg um endurnýgging av
fiskiskipaflotanum.

lagtingslov om ændring i lagtings-
lov om fornyelse af fisker-
flaaden.

I lögtingslóg nr. 8, 6. marts 1958 um endurnýgging av fiskiskipaflotanum, sum broytt við lögtingslóg nr. 22, 25. apríl 1960, smbe. eisini lögtingslóg nr. 32, 13. maj 1959, verður gjörd henda broyting:

I lagtingslov nr. 8 af 6. marts 1958 om fornyelse af fiskerflaaden som ændret ved lagtingslov nr. 22 af 25. april 1960, jfr. lagtingslov nr. 32 af 13. maj 1959, foretages følgende ændringer:

§ 1 A verður orðað soleiðis:

Studningur kann veitast skipasmiðjum í Føroyum við upp til 6 % av sáttmálaprísinum til fyrsta fiskiskip av stáli, hvør av teimum fer undir at byggja, og við 3 % til tey næstu.

Áðrenn studningurin verður goldin, má skipið vera sýnað, góðkent og skrásett.

§ 1 A affattes saaledes:

Tilskud kan ydes til skibsværfter paa Færøerne med op til 6 % af kontraktprisen til det først byggede fiskeskib af staal, som ethvert af dem maatte paatage sig, og med 3 % til de følgende.

Tilskud kommer først til udbetaling, naar skibet er synet, godkendt samt registreret.

Viðmerkingar:

Við lögtingslóg nr. 22, 25. apríl 1960 fekk landsstýrið heimild til at veita skipasmiðjum í Føroyum, ið fara undir at byggja stálskip, 6 % í studningi til fyrsta stálskipið. Hetta varð gjørt fyri at gera skipasmiðjurnar førar fyri í kapping við útlendskar, har summar fáa studning, at fara undir hetta nýggja tiltakið, so arbeiðið verður í landinum.

Í øðrum máli verður sett fram uppskot um at leggja á innflutningin, ið undantiknar tilskilaðar vörur, eitt serligt innflutningsgjald uppá 4 %. Hetta gjaldið verður eisini at lata av byggifilfari til skip.

Eftir tí landsstýrið hevur fingið upplýst, eru um 3/5 av skipskostnaðinum tilfar og teir 2/5 arbeiðslön. Verður nú givið í studningi eisini til tey næstu skipini, føroyskar skipasmiðjur byggja, 3 % í studningi av sáttmálaprísinum, skulda tær fingið aftur nevnda innflutningsgjald og nakað útyvir.

Lagt skal verða afturat, at frammanundan letur landskassin í studningi til farmagjald av byggifilfari til skip 80 % av farmagjaldinum.

1. viðgerð 21. mars og 10. apríl legði fíggingarnevndin fram soljóðandi

Álit

23. mars legði landsstýrið málið fram á ting og var tað við 1. viðgerð beint í fíggingarnevndina.

Nevndin, sum hevur viðgjørt málið, hevur býtt seg í ein meiratala og ein minnilata.

Meiratalin (J. Fr. Øregård, Sámal Petersen, Poul Petersen, Tr. Samuelsen og Andreas Djurhuus) mælir til at samtykkja uppskot landsstýrisins við teirri broyting, at í bæði føroyska og danska tekstinum verður «6 %» broytt til «9 %».

Minnilutin (Sigurð Joensen og Eilundur Patursson) setur fram eigið uppskot.

Formaðurin legði fram soljóðandi minnilutaálit frá S. Joensen og E. Patursson (smbr. tingmál 72/60).

2. viðgerð 12. apríl (20. apríl).

Formaðurin legði fram soljóðandi Broytingaruppskot frá Kjartan Mohr o. fl.

§ 1 verður orðað soleiðis:

Studningur kann veitast skipasmíðjum í Föroyum við 9 % av sáttmálaprísinum til hvørt fiskiskip úr stáli, ið bygt verður í Föroyum.

Áðrenn studningurin verður goldin, má skipið vera sýnað, góðkent og skrásett.

§ 4 aftattas soleiðis:

Tilskud kan ydes skibsværter paa Færøerne med 9 % af kontraktprisen til hvert fiskeskib af staal, der bygges paa Færøerne.

Tilskudet kommer først til udbetaling, naar skibet er synet, godkendt og registreret.

Viðmerkingar:

Við uppskotinum til serligt innflutningsgjald, sum Föroya landsstýri hevur framlagt, kemur alt tilfar, sum nýtt verður til skipabygging í Föroyum undir 4 % gjaldið.

Hetta umfatar stutt sagt alt, sum nýtast skal til skipið, harundir eisini motorar.

Á lögingi er framlagt broyting til lóg um endurnýgging av fiskiskipaflotanum, sum eftir meirilutauppskoti frá liggjarnevndini mæli til at hækka studningin til skipasmíðjurnar í Föroyum við upp til 9 % av sáttmálaprísinum av tí fyrsta stál fiskiskipi, hvør av teimum fæ undir at byggja og 3 % av teim næstu.

Hetta uppskot fórir við sær, at tey næstu skipini, ið bygd verða, øngan studning fáa, við tað at 3 % av sáttmálaprísinum í tilskot svarar ógvuliga væl til 4 % innflutningsgjald av tí, sum skal flytast inn til byggjanina av skipinum.

Eftir teimum royndum, sum nú fyriliggja, má ein helst rokna við, at tað koma at ganga nökur ár, áðrenn stálskipabygging er komin í slíka legu, at hon ber seg sjálfan. Mint kann vera á her, at specialhandverkjarar skulu venjast upp til stálskipabygging, og skipasmíðjurnar mugu gera vissar investeringar fyri at gerast kappingarförar við ílheimin.

Vit vísa, at Noreg hevur gjørt ymisk tiltøk fyri at lætta um hjá teimum smáu skipasmíðjunum.

Hesi seinastu 2 árin hevur so lítið arbeiði verið uppi á landi í Föroyum, at tað má vera avgjört rætt at styðja skipabyggingina, sum gevur 300.000.— kr. í arbeiðsløn fyri hvørt stálskip av tí vanligu slagnum, ið verður bygt.

Broytingaruppskotið (frá Kjartan Mohr o.fl.) samtykt 17-0.

Formaðurin legði fram soljóðandi
Broytingaruppskot frá Poul J. Olsen o. fl.

I. Uppskotið samtykt við 2. viðgerð verður broytt soleiðis:

I lögtingslóg nr. 8, 6. mars 1958, broytt við lögtingslóg nr. 22, 25. apríl 1960, smbr. eisini lögtingslóg nr. 32, 13. maí 1959 verða gjørdar hesar broytingar:

§ 4 A verður at orða soleiðis:

Studningur kann veitast skipasmiðjum í Føroyum við upp til 9 % av sáttmálaprísinum til fyrsta fiskiskip av stáli, hvør av teimum fer undir at byggja, og 3 % til tey næstu.

Áðrenn studningurin fellur til útgjalding, má skipið vera sýnað, góðkent og skrásett.

II. Landsstýrið verður biðið um til komandi ólavsökutíng at kanna möguleikarnar fyri at viðka studningin til stálskipabygging og styðjan av øðrum ídnaðmáli og seta fram uppskot.

V i ð m e r k i n g a r :

Tá lögtingið í tingsetuni 1959 samtykti at veita studning til stálskipabygging í Føroyum var semja um bert at veita studning til fyrsta skipið og við 6 %.

Nú 4 % umsetningsgjöld blivur sett í gildi, verður tað neyðugt at hækka hesi 6 % til 9 % við tað at 3 % av byggipeninginum bert gótt og væl gevur samsýning fyri tey 4 % av innfluttum tilfari. Og fyri at umsetningsgjaldið ikki skal tyngja á nýbyggingina annars er uppskot sett um at geva samsýning uppá 3 % fyri tey næstu skipini.

Tað skal á sannast, at tað hevur týdning fyri arbeiði uppi á landi, at mest møguligt sjóvinnuni viðvíkjandi blivur gjørt herheima, og at tað tí kann verða takað sum jalar fyri at geva studning til slíkan ídnað.

Um fíggjarlógin er so rúmlig, at möguleiki er til at veita slíkan studning, er í lötuni ógvuliga ivingasamt. Til komandi ólavsökutíng er gingið so mikið av fíggjarárinum, at tað skuldi verið gjørligt at ætla um, um innøkurnar í fíggjarárinum blivu so rúmligar, at meira ídnaðarstudningur kann veitast, ella um möguleiki kann verða fyri eykainntøktum fyri at greiða slíkan studning.

Landsstýrið verður lí biðið um at kannað hetta málið og koma við frágreiðing og möguligum uppskoti til komandi ólavsökutíng.

3. viðgerð 27. apríl.

Broytingaruppskotið frá Poul J. Olsen o. fl. samtykt 16-0.

Fórmaðurin legði fram soljóðandi

Broytingaruppskot

§ 1 A affattes saaledes:

Tilskud kan ydes til skibsvæfter paa Færøerne med op til 9 % af kontraktprisen til det første byggede fiskeskib af staal, som ethvert af dem maatte pantage sig, og med 3 % til de følgende.

Tilskud kommer først til udbetaling, naar skibet er synet, godkendt samt registreret.

3. viðgerð 27. apríl (12. maí).

Lógaruppskotið so broytt samtykt 16-0.

72. Serligt innflutningsgjald.

Ár 1961, 23. mars legði varalögmaður fram soljóðandi

Uppskot til

løgtingslóg um serligt inn-
flutningsgjald.

løgtingslóg um en særlig ind-
førelsesafgift.

§ 1.

Av øllum vörum undanfikið
tær í § 2 nevnda, ið innfluttar
verða, skal rindast eitt gjald
uppá 4 % av virðinum.

§ 2.

Undantiknar frá innflutnings-
gjaldinum eru hesar vörur:

Rug, hveiti, bygg, havragryn,
sukur, groft salt, fódurevni, hand-
ilstöð, kol, koks, eindurs, petrole-
um, benzín, brenniefja, smjør-
olja, gass, skip, ið ikki lystskíp,
tunnustavir og gávupakkar.

§ 1.

Av alle varer, der indføres, med
undtagelse af de i § 2 omhand-
lede, skal der svares en afgift paa
4 % af værdien.

§ 2.

Undtaget for indførelsesafgiften
er følgende varer:

Rug, hvede, bygg, havregryn,
sukker, groft salt, foderstoffer,
kunstgødning, kul, koks, eindurs,
petroleum, benzín, brændselolie,
smørelie, gas, skibe med und-
tagelse af lystfartøjer, lónd-

Somuleiðis eru tær í §§ 2 og 3 í lögtingslóg nr. 23, 11. februar 1950 við seinni broytingum nevndu vöru ávikavíst undan-
teknar ella kunnar undantakast
innflutningsgjaldinum.

§ 3.

Tað gjaldskyldiga virði av eini
vöru er fakturaprisurin við frá-
drátti fyri möguligan avsláttur
og uttan at lagt afturat er innflutu-
ingsgjald, trygging ella aðrar út-
reiðslur við flutningi av vörum.
Ikki verður við innklarering
roknað við avslátt, uttan so at
hesin er frádrigin sjálvum fak-
turaprisinum.

Um tað veruliga virði av eini
vöru ikki kann ásaannast eftir
reglunum omanfyri, verður virði
ásett av gjaldvaldinum.

Umrokning frá fremmandum
til føroyskan pening verður eftir
peningavirðinum taun dagin gold
ið verður fyri vörum.

§ 4.

Gjaldið er fallið til gjaldingar,
tá vöran verður koyvd útflyggjað
av gjaldvaldinum.

Um móttakarinn ikki framman-
undan at hava móttikið vörurnar
hefur fingið kvittan frá gjald-
valdinum fyri, at gjaldið er rind-
að, er hann pliktaður til innan 3
dagar aftaná, at vörurnar eru
komnar honum í hendi, at siga
valdinum frá hesum og samtíðis
greiða tað skylduga gjaldið.

Eingin vöra má útflyggjast áðr-
enn gjaldið er goldið, verður
hetta gjørt kortini, slendur skip-
arin ella skipaavgreiðslan til
svars fyri gjaldið.

staver samt gavepakker.

Ligeledes undtages eller hen-
holdsvis kan de i §§ 2 og 3 i lag-
tingslov nr. 23 af 11. februar 1950
med senere ændringer omhand-
lede varer undtages for indførel-
sesafgiften.

§ 3.

En vares afgiftspligtige værdi
er fakturaprisen med fradrag af
mulige rabatter og uden tilleg af
indførselsafgift, forsikring eller
andre omkostninger af varens
transport. Der tages ikke hensyn
til rabatter, medmindre de er fra-
draget i selve fakturaprisen.

Saaframt en vares værdi ikke
kan godtgøres i henhold til de
ovenanførte regler, fastsættes
værdien af den klarende myndig-
hed.

Omregning af fremmed valuta
til færøske kroner foregaaer efter
pengeværdien paa indklarings-
dagen.

§ 1.

Afgiften forfalder til betaling
da varen lovlig udleveres af den
klarende myndighed.

Hvis modtageren ikke forinden
varens modtagelse har modtaget
kvittering fra den klarende myn-
dighed for, at afgiften er betalt,
er han pligtig inden 3 dage efter
varens modtagelse at give ved-
kommende myndighed meddelel-
se derom og erlægge den skyldige
afgift.

Ingen vare maa udleveres, før
afgiften er betalt. Sker dette
imidlertid, hæfter skibsføreren
eller skibsekspeditionen for af-
giften.

§ 5.

Frammanfyri nevndu gjöld vera uppkrafd frá og við 25. mars 1961 av öllum vörum, sum tað tolluppkrevjandi valdið hevur ikki loyvt innflytarum til fría nýtslu, t.d. har gjalddkvittan ella útflýggingarloyvi ikki er givið líka mikið um sendingin er innflutt innan hendan dag.

Landsstýrið fær heimild at geva undantaksloyvi har serlig viðurskiftir gera tað neyðugt ta fyrstu vikuna.

§ 6.

Við sölu av gjaltskyldigum vörum, sum útflýggjaðar verða aftaná 25. mars 1961 ella seinni, má gjaldið ikki fara aðra prísbrækking við sær enn sjálvt gjaldið.

Við sölu av vörum, ið eru lógliga útflýggjaðar innan tann 25. mars 1961 má útsöluprisin ikki fara upp orsakað av hesari fyriskípan.

§ 7.

Brot móti hesi lóg verða sektaði, herafturat kunnu vörur, sum roynt hevur verið at selja í stríð við givnar reglur, inndragast. Annars verða reglurnar í kap. III í lögtingslóg nr. 23, 11. februar 1950 við seinni broytingum at nýta við undantak av § 18.

§ 8.

Henda lóg kemur í gildi beinan vegin.

§ 5.

Ovennævnte afgifter bliver af opkræve fra og med 25. marts 1961 af alle varer, som den toldopkrævende myndighed ikke har overgivet importøren til fri varedighed t.e. hvor der ikke foreligger kvittering for afgiften eller udleveringstilladelse, uden hensyn til, om varen er blevet indført inden ovennævnte dato.

Landsstyret bemyndiges til at meddele dispensation, hvor særlige forhold skulle gøre det nødvendigt indenfor den første uge.

§ 6.

Ved salg af afgiftspligtige varer, som udleveres efter den 21. marts 1961 eller senere, maa afgiften ikke medføre anden prisforhøjelse end selve afgiftens beløb.

Ved salg af varer, som er lovlig udleveret inden den 25. marts 1961 maa udsalgsprisen ikke forhøjes som følge af bestemmelserne i nærværende lov.

§ 7.

Overtrædelse af denne lov straffes med bøde, hvortil varer, der søges afsat i strid med de her givne bestemmelser, kan konfiskeres. Iøvrigt gælder bestemmelserne i kap. III i lagtingslov nr. 23 af 11. februar 1950 med senere ændringer, dog med undtagelse af § 18.

§ 8.

Denne lov træder i kraft straks.

Viðmerkingar :

Eftir fyriliggjandi lógaruppskoti verður at krevja í serligum innflutningsgjaldi á allar innfluttar vörur 1% av fakturaprisinum, tó undantiknar tær í § 2 nevndu.

Innflutningur Føroya liggur um 95 mill. kr. árliga, tó ið skipini ikki eru fróknað, av hesum telja tær í § 2 nevndu um 15 mill. kr., so innflutningsgjaldið skuldi økt um inntøkur landskassans við um 3,2 mill. kr.

Tær í § 2 nevndu vörur eru mest neyðugu neyðsynjarvörurnar, sum mjøl, sukur, tær stóru útgerðarvörurnar sum olja og salt, og fóðurevni og handilstöð til landbúnaðin. Skipini, ið bygd verða í útlondum eru eisini undantikin gjaldinum.

Endamálið við gjaldinum er at útvega landskassanum tær inntøkur, ið eru honum neyðugar at bera tær øktu byrður, hann serliga í endurnýggjingini av skipaflothanum og í teimum sosialu útreiðslunum, hevur tikið uppá seg.

Sum onnur innflutningsgjöld fellur eisini hetta innflutningsgjaldið javnt á nýtsluna. Fyri at hetta um hær inntøkurnar eru kegstær, hevur landsstýrið í øðrum máli skotið upp at broyta skattalógina bæði við at hækka hámarkið fyri skattafriar inntøkur og at lækka baruafréðráttin. Ein partur av innflutningsgjaldinum er soleiðis ætlanin, at landskassin letur aftur í skattalætta í teim lægra inntøkunum.

1. viðgerð 21. mars og 10. apríl legði fíggingarnevndin fram soljóðandi

Álit

23. mars var málið lagt fram á ting av landsstýrinum og var við 1. viðgerð beint í fíggingarnevndina.

Nevndin hevur býtt seg í ein meiriluta og tveir minnilutar.

Meirilutin (J. Fr. Óreguard, Sámal Petersen, Andreas Djurhuus og Tr. Samuelson) tekur undir við landsstýrinum í tí, at tingið má skaffa tær inntøkur, sum skulu til fyri at gjalda útreiðslur landskassans, men er av teirri áskoðan, at ein umsetningsskattur ella «serligt innflutningsgjald», sum verður lagt eins stórt omaná framanundan ójævnt tollaðar og í summun fœrum heilt ótollaðar vörur er illa ella lítið umhugsað, við tað at summar vörur á henda hátt koma at hava eitt fœr høgt innflutningsgjald, meðan vörur, sum ikki eru meira neyðsynlar og í summun fœrum eru reinar luksusvörur bert fáa eitt 1% gjald.

Men tá meirilutin ikki so í háskundi er fœrur fyri at gera eina skilagðða broyting í toll-lógini, sum vil geva eins nógvan pening til landskassan, ultan at summar vœrugruppur koma undir skilaleysa hœgan toll, mælie meirilutin tinginum til, at tað beinan vegin verður sett toll-nevnd, sum fær til uppgávu at gera uppskot um heilt nýggja toll-lóg bæði fyri vörur, sum verða innfluttar og sum verða framleiddar her á landi. Henda nevnd eigur at hava lokið arbeiði sítt í seinasta lagi við árslok í ár.

Meirilutin setur fram uppskot samsvarandi.

Ein minniluti (Poul Petersen) loyvir sær at skila til sum fólkaflokksins slóðu.

Sum longu sagt í minnilutaálininum í tingmáli nr. 1/1960: Fíggjarløgtingslóg 1961/62 eru vit ímóti at seta livikostnaðin upp. Fyriliggjandi uppskot um ein tolt uppá at kalla allan innflutningin er ikki minni enn ein devaluering ella minning av krónuvirðinum, sum má hava ein sterkan prísavøkstur í hólunum, sum harafturat má nerva alla heimliga framleiðslu.

Tá ið nú meirilutin í nevndini tekur undir við landsstýrisins uppskoti at kalla sum tað er, hava vit loyvt okkum at seti fram broytingaruppskot sum mest til tess at linka um fylgirnar fyri heimliga framleiðslu.

Vísandi hertil setur minnilutin (Poul Petersen) fram broytingaruppskot sum uppiskoyti til § 2 í landsstýrisins uppskoti.

Minnilutin (Sigurð Joensen og Erlendur Patursson) vísir til serligt uppskot og álit.

U p p s k o t frá

meirilutanum:

Til § 2 í uppskoti landsstýrisins í føroyska tekstinum ganga út orðini «handilstöð» og í danska tekstinum «kunstgöðning».

§ 5 ganga út í føroyska og danska tekstinum: «25. mars 1961» og í staðin verður sett: 12. apríl 1961 bæði í danska og føroyska tekstinum.

§ 6 bæði í 1. og 2. stk. verður bæði í føroyska og danska tekstinum 25. mars 1961 broytt til 12. apríl 1961 og sum nýtt stk. verður sett:

Sett verður 5-mannaevnd at gera uppskot til lögtingið um broyting av gjöldum á bæði innfluttum og heimgjørdum vörum. Nevndin skal hava lokið arbeiðið sítt í seinasta lagi við árslok 1961. Landstýrið útnevnr nevndarlimirnar. Tær útreiðslur, sum standast av hesum arbeiði, verða goldnar úr landskassanum.

U p p s k o t frá

minnilutanum (Poul Petersen):

Afturat § 2, stk. 1 verður sett:

Ráðarn til stoypiverk, gummi-olju- og plastikkheðir til sjómenn, gummiískógvar og gummi-stivlar, ávispappír, bókur og prentsverta, hessian til pakking

Ráðarn til stöðverck, gummi-olje- og plastikkleder til sømænd, gummiisko og gummi-støvler, avis-papir, böger og tryk-svært, hessian til emballering af

av fiski, dósir o.t. til pakking av fiskaflaki, medicinvörur, landbúnaðarambod, oljur til gerð av margarin, palmín og sápu, tilfar til gerð av snöri, teymum og togverki, twine til gerð av troli, tvistur til gerð av síldagörum og nóhum, tilfar til gerð av húkum, tilfar til gerð av arbeidsklógvum, fiskikurvum, bustum og kustum, tilfar til gerð av máling og lakkum, plastikk ella annað kunstevni til gerð av úttanáklæðir til arbeidsmenn, sjómenn og börn eftir reglum sum landstýrið fyrsetur.

2. viðgerð 12. apríl.

Formaðurin legði fram soljóðandi Broytingaruppskot frá J. P. Davidsen:

Mælt verður til, at millum tær vörur, sum verða undantiknar serligum innflutningsgjaldi verða eisini klæðnavörur, tá tær frammanundan eru tollaðar við 25 % og klæðnavörur eru líka neyðugar sum nakrar aðrar vörur.

Tað kann ætlast, at henda broyting vil minna um inntøkur landskassans við út ímóti kr. 500.000.—, men av tí at skattastjórin Johannes Thomsen metur landsskattin til at fara at geva umleið kr. 8.000.000.— og hann á fíggjarlógini er ætlaður til bert at geva kr. 7.100.000.— skuldi verið kr. 100.000.— í avlopi.

Undirskrivaði setur so stutt fram fylgjandi

U p p s k o t

Í § 2, 1. stk. í føroysku tekstini verður sett aftaná gávupakkar: «og allar klæðnavörur bæði í metramáli og seymadar», og í danska tekstinum aftaná gávupakkar: «og alle manufakturvarer haade i metermaal og færdigsyede».

Formaðurin legði fram soljóðandi Minnilutaálit frá S. Joensen og E. Pálsson:

Undir einum hevur landstýrið lagt fyrí tingið í fíggjarmál:
Løgtingsmál nr. 71/1960: Broyting í lögtingslóg um endurnýgging fiskiskipafloans.

fisk, æsker o.t. til emballering af fiskefilét, medicinalvarer, landbrugsredskaber, olier til fremstilling af margarine, palmín og sæber, stof til fremstilling af li-ner, forsyn og løvværk, twine til fremstilling af fiskekroge, stof til fremstilling af maling og lakker, plastik eller andet kunststof til fremstilling af overtræksløj arbejdsfolk, sømænd og børn i henhold til nærmere af landstyrelet fastsatte regler.

Lögtingsmál nr. 72/1960: Serligt innflutningsgjald.

Lögtingsmál nr. 73/1960: Bróyting í landsskattalógini.

Lögtingsmál nr. 74/1960: Bróyting í kommunuskattalógini.

Í 1. viðgerð vórðu öll hesi 4 mál eisini viðgjörð undir einum, og verða tey so eisini her umrødd sum ein heild.

Fyrst skal tá minnilutin minna á, at meðan uppskot landsstýrisins vórðu lögð fyrri tingið 22. mars í ár, so legði tjóðveldisflokkurin longu 28. januar í ár fram uppskot um bróytingar í tveimum av hesum lógum, nevnliga landsskattalógini og kommunuskattalógini. Tey málini vórðu beind til viðgerðar í skattanevndini, og skuldu tí eisini tilsvareandi mál landsstýrisins hava verið beind hagar, men vórðu tey beind í eina heild aðra nevnd, nevnliga fíggjarnevndina. Eftir øllum at døma koma mál landsstýrisins so eisini til 2. viðgerðar undan málum tjóðveldisflokksins, tá at hesi vóru lögð fyrri tingið um leið 2 mánaðir frammari undan.

Samfóðis sum minnilutin áttalar slíka óregluliga framferð, skílar hann hetta til um fyrrnevndu fýra uppskot landsstýrisins:

Bróyting í skattalógini:

Fyrsta bróytingin í uppskoti landsstýrisins er tann, at skattafría inntøkumarkið verður hækkað úr 2.000 upp í 4.000 kr.

Hava vit í huga, at longu inntøkuskattalógin frá 1939 lat hinar fyrstu 2.000 kr. vera skattafríar, men tað sigast, at henda hækking er lítil. Røknað eftir prislagnum nú og í 1939, høvdu 6.000 kr. sum skattafrítt mark verið á betri leið.

Onnur bróytingin eftir uppskoti landsstýrisins er í skattastig-
anum, nevnliga í inntøkum 4.000 — 5.000 kr. og 5.000 — 6.000 kr.

Eftir núverandi lóg verða fyrri inntøkurnar 4.000 — 5.000 kr. goldnar 90 kr. av 4.000 kr. og 5 % av restini. Eftir uppskoti landsstýrisins verða hesi töl ávikavist 75 kr. og 6 %. Eftir núverandi lóg kemur tá l.d. skatta-
inntøkan 4.500 kr. at lata 115 kr. í skatt. Eftir uppskoti landsstýrisins kemur sama inntøka at lata 105 kr. Munurin verður tá 10 kr.

Eftir núverandi lóg verða fyrri inntøkurnar 5.000 — 6.000 kr. goldnar 140 kr. av 5.000 kr. og 6 % av restini. Eftir uppskoti landsstýrisins verða hesi töl ávikavist 135 kr. og 6½ %. Eftir núverandi lóg kemur tá l.d. skatta-
inntøkan 5.500 kr. at lata 170 kr. í skatt. Eftir uppskoti landsstýrisins kemur sama inntøka at lata 167,50 kr. Munurin verður tá 2,50 kr.

Frá inntøkuni 6.000 kr. og upp eftir verður skattastigin óbroyttur.

Triðja bróytingin eftir uppskoti landsstýrisins viðvíkir eyka-
skattinum.

Eftir núverandi lóg verður latin 30 % eykaskattur av øllum inntøkum yvir 5.000 kr.

Eftir uppskoti landsstýrisins verður eykaskatturin broyttur soleiðis, at inntøkur millum 6.000 og 8.000 kr. lata 20 % í eykaskatti, meðan skatt-
urin fyrri inntøkur frá 8.000 kr. og hægri framvegis verður óbroyttur.

Eftir núverandi lög letur t.d. inntöka upp á 5.000 kr. 12 kr. í eyka-skatti, meðan hann nú fellur hvarfur.

Eftir núverandi lög letur t.d. 7.000 kr. skattainntöka 82,50 kr. í eyka-skatti. Eftir uppskoti landsstýrisins verður tilsvaramandi skattur 55 kr. Munurinn verður tá 27,50 kr.

Fjórdá breytingin eftir uppskoti landsstýrisins viðvikir barnafrádráttinn.

Núgildandi reglur eru tær, at fyrir inntökur upp í 7.000 kr. er barnafrádrátturinn 35 kr. fyrir hvört barnið undir 15 ár og fyrir inntökur onan fyrir 7.000 kr. 25 kr.

Eftir uppskoti landsstýrisins verða hesi töl hækkað upp í ávikavist 80 og 60 kr.

Er inntökan minni enn 7.000 kr. og barnafrádrátturinn meira enn skatturinn uttan barnafrádrátt, verður munurinn útgoldin avvarandi skattgjaldara.

Í öðrum máli, lögtingsmál nr. 32/1960: Breyting í landsskattalógini, hevur tjóðveldisflokkurin sett fram uppskot um barnafrádráttin. Eftir tí uppskoti skuldi barnafrádrátturinn fyrir inntökur upp í 7.000 verða 100 kr. fyrir hvört barnið undir 16 ár, fyrir inntökur 7 - 10.000 kr. 80 kr. og fyrir inntökur yvir 10.000 kr. 60 kr.

Eftir uppskoti tjóðveldisflokksins kom so stutt barnafrádrátturinn at verða munandi hægri enn eftir uppskoti landsstýrisins, aftur at tí nýkla lætta fyrir tey barnaríku sum fekst við tí at hækka barnaldurin úr 15 upp í 16. ár.

Til tess nú næri at lýsa hesum háðum uppskotum, uppskoti landsstýrisins og uppskoti tjóðveldisflokksins, samanborið við núgildandi reglur, skal dømi verða tikið við húski við manni, konu og 3 börnum og við ymiskum inntökum, og skatturinn fyrir hvørja inntöku útroknaður (minusmerkið týðir, at peningurin verður útgoldin skattgjaldaranum):

Inntöka	Núgildandi	Landsst.	Tjóðveldis
4.500	10.	+ 135.	+ 195.
5.500	116.	+ 72,50	+ 132,50
6.500	203,75	25.	+ 35.
7.500	341.	204.	141.
8.500	461,50	350,50	299,50
9.000	529,50	421,50	364,50

Fyrir allar hesar inntökur verður skatturinn eftir uppskoti tjóðveldisflokksins munandi minni enn eftir uppskoti landsstýrisins. Og har aftur at kemur sum nevnt tann lætti, at eftir uppskoti tjóðveldisflokksins skal barnafrádrátturinn gilda til barnið er 16 ár móti 15 ár eftir núgildandi skipan, sum landsstýrisuppskotið ikki mæltir til at broyta.

Tó at uppskot landsstýrisins viðvikjandi hækking í barnafrádráttinum gongur væl styttri enn uppskot tjóðveldisflokksins, mæltir minni-hotin tinginum til at samtykkja landsstýrisuppskotið. Slík samtykt í

hesum máli er ekki til hindurs fyrir að samþykkja uppskot tjóðveldisflokksins, tá skattanevndin hefur viðgjört það og það kemur til avgerðar.

Serligt innflutningsgjald.

Sum vit skilja eru hesi uppskot landsstýrisins um broytingar í landsskattalógini settar fram til less að bóta teim lægslöngu og teimum við börnum nakað um lær tollbyrði, ið nú skulu leggjast á að kalla allar vörur almenningsins eftir uppskoti landsstýrisins um serligt innflutningsgjald.

Í 1959 samtykti tingið tollhækkingar, sum koma ætlast að hava givið 1.2 mill. kr. Hesin peningur skuldi sum kannugt nýtast til að gjalda frítiðarlönina, sum útgerðarmenn við sálmálm hövdu bundið seg til að gjalda fiskimennum.

Henda nýggja tollalóg verður met til að geva 3.3 mill. kr. í öktum inntökum.

Hin samanlagda tollhækking hesi 2 árin verður tá 5 mill. kr.

Meðan tollhækkingin í 1959 bert rakti nakrar fáar vörubólkar (vís-drekka, skreytivörur, útvarpslurt, musikkítól, akfór o.a.) kemur henda tollhækking að raka að kalla allan innflutning, og það av bæði nýtsluvörur og framleiðsluvörur. Tollurin verður 4% av virðinum.

Tær vörur, sum undantiknar eru, eru hesar:

Rug, hveiti, bygg, havragrýn, sukur, groft salt, fóðurevni, handúlstöð, kol, koks, einders, petroleum, bensín, brennialja, smyrjialja, gass, öll skip utan skemfiskip, tunnustavir, gávupakkar.

Taka vit fyrst nýtslurvörurnar, er það ekki minnilutanum greitt, hví hesar fáu vörur, ið samanlagt bert er ein heilt lítil partur av húshalds-útreiðslunum, eru undantiknar.

Hin samanlagda tollhækking er sum nevnt 3.3 mill. kr. ella um leið 100 kr. upp á mannskyktið í landinum. Nú verður tollurin eisini lagdur á framleiðsluvörur, og rakar tí hesin parturin av tollinum ekki nýtslu almennings í fyrstu syftu. Men fyrr ella seinni skal so eisini hesin tollur á framleiðsluvörum verða borin av almenningsinum.

Það verður tí ekki langt av leið að rokna við, at miðallúskið — það er maður við konu og 3 börnum — kemur að bera um leið 500 kr. í öktum tollum. Bera vit ta skattamiðking, ið summar inntökur koma að fáa eftir uppskoti landsstýrisins um broytingar í landsskattalógini, kann slást fast, at tolla- og skattabyrði undir einum kemur að veksa á öllum inntökubólkum — eisini á láginntökumanninum við teim nógvu börnum.

Tollurin kemur að raka sjó- og onnur vinnuklæði. Men har aflur að kemur hann að raka fiskimenn framíhjá, nevnlaga við tollinum á teimum vörum, har teir taka lut í útreiðslunum. Hesar vörur eru m.a. skipsvistir av mongum slag, agn, o.a. Av hesum kemur það að standast, at felagsútreiðslurnar veksa og har við avrokning fiskimatna at minna.

Tollhækkingin rakar sum nevnt eisini allar framleiðsluvörur, uttan lær ið heimleidis vórðu undantiknar.

Fyri fiskivinnuna týðir hetta, at útreiðslurnar — umframt lær ið onnan fyri eru nevndar — til alt það, ið skipið og vinnan annars nýtir, har í

millum allur fiskireiðskapur so sum línur, húkar, tröt o.s.fr., koma at veksa.

Fyri landbúnaðin er undantak gjört fyri fôðurevni og handilstöð, men annars rakar tollhækkingin allar aðrar innfluttar vörur, ið landbúnaðurin nýtir í framleiðstu sinni.

Sama er um hinar innflutta framleiðsluvörur og innflutta tillar handverksins og íðnaðarins at siga, uttan tað at har er einki undantak gjört.

Somuleiðis kemur alt byggifillar sement, timbur, og annars alt, sum nýtt verður innan og uttan -- undir tollhækkingina.

Tollhækkingin kemur so eisini at raka alt tað fillar, ið hitt almenna (landið og kommunur) nýta, t.d. við havnarbygging, skúlabygging, sjúkrahúsbygging o.s.fr.

Nú kann tað sigast, at tollurin verður ikki stórir -- 1% av virdinum (fakturaprísinum) og at nakrar nýtsluvörur almennings, (rugur, groft salt o.s.fr.), eru undantáknar.

Men hesar tollhækkingar á at kalla óllum vörum koma at skapa veksandi dýrtíð. Fyri lönarfólkið kemur henda dýrtíð í fyrstu atflögu at sýna seg í hægri prísun sum svarar til tollhækkingina á nýtsluvörum, men fyrr ella seinni koma eisini aðrar tollhækkingar -- nevnlíga á framleiðsluvörum vinnulívsins -- at raka almenníngin.

Hin vegin er so at hava í huga, at lögtingið við sáttmálabóg síni hevur læst verkamannalónirnar, og at lögtingið hevur sýtt fyri at hækka minstulón fiskimanna sambart prístali.

Fyri hesar báðar hövuðs vinnandi støttir verður tí úrslitið, at lónirnar standa fastar, meðan prísirnar hækka -- ella við øðrum orðum: úrslitið verður minkíng í reallónini og versnandi lívikor hjá teim vinnandi skelnum.

Hesar støttir hava tó lítið at geva út av frammán undan. Fiskinaðurin stríðist alsamt við farloysi meðan vinnuloysið hevur lagt sína køvandi hond yvir verkamannin á landi. Aftur at fáa nú hesar støttir veksandi dýrtíð at berjast móti -- dýrtíð, ið ikki kemur uttan í frá, men sum landsins ábyrgdarstýri sjálvt skapar.

Reallónin er seinastu 2 -- 3 áriní longu munandi minkað. Við dýrtíðarpolitikki landsstýrisins skal hon upp aftur longur niður -- og er kavablak dýrtíðarinnar fyrst farið á bólt, veit eingin hvar tað stöðgar aftur.

Hesin dýrtíðarfremjandi politikkur saman við løubindingini er sum knýttur nevi í andlítið á øllum landsins almenníngi.

Minnilutin kann tí ikki mæla tinginum til at samtykkja uppskot landsstýrisins, men fer tvörtur í móti at vara tingið við tær álvarlígú avleiðingar -- ófriði á vinnumarknaðinum og annað -- sum av slíkum politikki kann standast.

Um so er, at landskassanum er tørvur á nýggjum innlökum, mæli minnilutin til, at aðrir útvegir verða royndir.

Her skal verða mint á, at tingið longu hevur samtykt at seta á stovn tobakseinkarsölu. Tað er tí bert eftir hjá landsstýrinum at seta hesa samtykt í verk. Somuleiðis eru aðrar landssölur -- við ella uttan eink

arætti -- ið kundu givið landskassanum munandi inntöku.

Lógin um skattafríar eykavskrivningar hefur verið endurnýggjað, men óvíst er, hvört tingið hevði gjört hetta, visti tað um peningaligu trupulleikar landskassans, og heldur enn at leggja hesar vörudýrkandi byrðir á almenníngin, eigur at verða líkið til umbugsummar at fáa hesa lóg avlíkna.

Aðrir inntökumöguleikar kundu verið neyndir, men bert hesir, ið her hava verið havdir við orði, skuldu verið ivaleysa rúmir til at útvega hin neyðuga pening.

Broyting í kommunuskattalógini.

Landsstýrið hefur somuleiðis lagt fyri tingið uppskot til lóg um broytingar í kommunuskattalógini. Tó at uppskotið ikki røkkur langt, mælir minnilutin tinginum til at samtykkja tað í tí líki, tað her er framlagt, men minnir samleiðis á uppskot fjóðveldisflokksins um broytingar í somu lóg viðvíkjandi hækkaðum skattafríum barnafrádrátti og hækkaðum skattafríum frádrátti fyri tryggingaratgjöld.

Broyting í lóg um endurnýgging fiskiskipaflotans.

Løksins hefur landsstýrið lagt fyri tingið uppskot til lóg um broyting í lóg um endurnýgging fiskiskipaflotans. Uppskotið miðar í móti í vissum förum (stálskipabygging) at lætta føroyskum skipasmiðjum nakað um tær tollabyrðir, ið nýggja tollalógin kemur at leggja á tær, og mælir minnilutin tinginum til at samtykkja hetta uppskot.

Formaðurin legði fram soljóðandi

Undirbroytingaruppskot

frá Poul Petersen:

Í minnilutauppskotinum hjá Poul Petersen til § 2, stk. 1 landsstýrisins uppskoti verður skotið inn aftaná «ávispappír» og «avispapir» «pappír til bókprent» og «papir til bogtryk».

Formaðurin legði fram soljóðandi

Undirbroytingaruppskot

frá J. P. Øregaard o. fl.

Allrat meirilutauppskotinum verður sett:

Der nedsættes et udvalg at udarbejde forslag til lagtinget om ændring til afgifterne bande af indførte og hjemmefremstillede varer. Udvalget

skal have afsluttet sit arbejde senest ved udgangen af aaret 1961. Landsstyret udpeger udvalgets medlemmer. Udgifterne af udvalgets arbejde udredes af landskassen.

Broytingaruppskotið frá J. P. Davidsen var sett undir atkvöðu við
navnakalli:

Ja atkvöddu: Niels H. Jacobsen, K. Wang, H. Djurhuus, Johan Simonsen, J. P. Davidsen, V. Nielsen, Fr. Hansen, J. Högnesen, S. Joensen, H. v. Högadalsá og Hemming Jespersen.

Atkvöddu ikki: J. Lindenskov, J. H. Danbjörg, P. Petersen, M. Johannesen, S. Petersen, Tr. Samuelson, Leon Joensen, A. Djurhuus, H. Petersen, H. Iversen, D. Nolsøe, Kj. Mohr, K. Djurhuus, P. M. Dam, Poul J. Olsen, Haldor Hansen, Reinhold Thomsen og J. F. Øregård.

Burturstaður: E. Patursson.

Uppskotið fall 11-0.

Broytingaruppskotið frá Poul Petersen var sett undir atkvöðu við
navnakalli:

Ja atkvöddu: P. Petersen, N. Holm Jacobsen, K. Wang, H. Djurhuus, Johan Simonsen, Vilhelm Nielsen, Kj. Mohr, Fr. Hansen, J. Högnesen, S. Joensen, H. v. Högadalsá, Hemming Jespersen.

Ikki atkvöddu: J. Lindenskov, J. H. Danbjörg, S. Petersen, M. Johannesen, Tr. Samuelson, Leon Joensen, A. Djurhuus, H. Petersen, J. P. Davidsen, H. Iversen, D. Nolsøe, K. Djurhuus, P. M. Dam, Poul J. Olsen, Haldor Hansen, Reinhold Thomsen, J. F. Øregård.

Burturstaður: E. Patursson.

Uppskotið fall 12-0.

Undirbroytingaruppskot (frá Paul Petersen) fall 12-0.
Broytingaruppskotið (frá meirilutanum) samtykt

Fórmaðurin legði fram soljóðandi

Broytingaruppskot

(frá S. Joensen og E. Patursson):

I staðin fyri uppskot meirilutans í fíggingarnevndini verður sett:

Lögtingið samtykkir at velja 5 manna millumtinganevnd til at kanna tollulóggávu landsins og gera uppskot um broytingar í henni. Úrslit nevndarinnar verður lagt fyri komandi ólavsøku-ting. Landskassin ber allar útreiðslur av starvi nevndarinnar.

Lagtinget beslutter at nedsætte et staaende udvalg paa 5 medlemmer til at revidere landets toldlov og fremsætte forslag til ændringer i denne. Udvalgets resultat forelægges førstkommande olavsamling. Landskassen afholder alle udgifter af udvalgets arbejde.

3. viðgerð 27. apríl.

Broytingaruppskotið (frá S. Joensen og E. Patursson) fall 12-0.
Lógaruppskotið sum broytt við 2. viðgerð samtykt 16-0.

73. Broyting í landsskattalógini

Ár 1961, 23. mars legði varalögmaður fram söljóðandi

U p p s k o t t i l

løgtingslóg um broyting í lóg nr. 202 frá 15. maj 1939 um persónlig skat til amtskommunur við seinni broytingum.

§ 1.

Inntøkuskattur til landskassan verður útskrivaður eftir teinum reglum, ið standa í lóg nr. 202 frá 15. maj 1939 um persónlig skat til amtskommunur við niðanfyri standandi broytingum.

§ 2 í lóg nr. 202 frá 15. maj 1939 verður orðað soleiðis:

Tann í § 1 nevndi skattur verður latin eftir hesum reglum:

Er inntøkan minni enn 1.000 kr. verður ongín skattur latin.

løgtingslóg um ændring í lóg nr. 202 af 15. maj 1939 om persónlig skat til amtskommunur med senere ændringer.

§ 1.

Indkomstskatten til landskassen udskrives efter de regler, som indeholdes i lov nr. 202 af 15. maj 1939 med nedenævnte ændringer.

§ 2 i lov nr. 202 af 15. maj 1939 affattes saaledes:

Den i § 1 omhandlede skat erlægges efter følgende skala:

Er indtægten under 1.000 kr. svares ingen skat.

inntøkar. R. kr.	indtægten E. kr.	men minni enn men under kr.	verður gótt sveris kr.	og af kr.	og af hinum og af resten
1.000	5.000	75	1.000	6 %	
5.000	6.000	135	5.000	6½ %	
6.000	7.000	200	6.000	7½ %	
7.000	8.000	275	7.000	9 %	
8.000	10.000	365	8.000	10 %	
10.000	15.000	565	10.000	12 %	
15.000	20.000	1.165	15.000	20 %	
20.000	30.000	2.165	20.000	25 %	
30.000	40.000	4.665	30.000	31 %	
40.000	50.000	7.765	40.000	41 %	
50.000	75.000	12.165	50.000	47 %	
75.000	100.000	23.915	75.000	50 %	
100.000	200.000	36.115	100.000	52 %	
200.000	400.000	88.115	200.000	54 %	
meira enn (over)	400.000	196.115	400.000	56 %	

§ 2.

Fyrir skattaárið 1961/62 verður álagdur öllum, sum sambært lóg nr. 202 frá 15. maí 1939 hava skyldu at rinda skatt til landskassan og sum hava eina skattleggjandi inntöku, ið er kr. 6.000. --, men ikki omanfyri kr. 8.000. -- ein eykaskatt, sum er 20 %, og öllum teimum, sum hava eina skattleggjandi inntöku, ið er meira enn kr. 8.000.— ein eykaskatt, sum er 30 % av teirri hædd, tey eftir § 1 í hesari lóg hava skyldu at rinda.

Hesin eykaskattur fellur til gjaldingar saman við vanliga landsskattinum.

§ 3.

Í tí eftir §§ 1 og 2 útroknaða skatti verður, har inntökan er minni enn kr. 7.000.—, givin ein frádráttur uppá kr. 80.—, og har inntökan er kr. 7.000.— ella meira, givin ein frádráttur uppá kr. 60.— fyrir hvørt barn (tað er hjúnarbandsbarn, barn uttan hjúnarband, tá ið móðurin er skattgjaldari, stjúkubarn, ættleitt barn og fosturbarn, sum ikki er latið stöðugt fosturgjald fyri), sum við árs byrjan er yngri enn 15 ár, og sum ikki sjálvt hevur evni til at kosta uppihald sítt.

Er inntökan minni enn kr. 7.000.—, og barnafrádrátturin meira enn skatturin uttan barnafrádrátt, verður munurin útgoldin avvarðandi skattgjaldara.

Gjaldstovan rindar peningin í december mánaða.

§ 4.

Henda lóg kemur í gildi beinan vegin og fer samstundis lögtingslóg nr. 17 frá 28. marts 1952 um skatt til landskassan úr gildi.

§ 2.

Før skatteåret 1961/62 erlægges af alle, som i henhold til lov nr. 202 af 15. maj 1939 er pligtige at svare indkomstskat til landskassen, og som har en skattepligtig indtægt paa kr. 6.000. --, men ikke over kr. 8.000. -- en ekstraskat, som udgør 20 % og af alle, som har en skattepligtig indtægt over kr. 8.000.— en ekstraskat, der udgør 30 % af det skattebeløb, som paalignes efter reglerne i § 1 i nærværende lov.

Denne ekstraskat forfalder til betaling samtidig med den ordinære landsskat.

§ 3.

I det efter §§ 1 og 2 udregnede skattebeløb gives der, naar indtægten er under kr. 7.000. -- eller derover, et fradrag paa kr. 60.— for hvert barn (det er ægtebarn, barn udenfor ægteskab, for moderens vedkommende saafremt hun er skatteyder, stiftbarn, adoptivbarn og plejebarn, for hvis pleje der ikke ydes vedvarende vederlag), som ved begyndelsen af kalenderåret er under 15 aar, og som ikke har midler til at betynde sit eget underhold.

Er indtægten under kr. 7.000. -- og barnafradraget større end skatten beregnet uden barnafradrag, udbetales differendes paa gældendet skatteyder.

Gjaldstovan foretager udbetalingen i december maaned.

§ 4.

Denne lov træder straks i kraft og træder samtidig lagtingslov nr. 17 af 28. marts 1952 om skat til landskassen ud af kraft.

Viðmerkingar:

Reglurnar um útskriving av landsskatti eru enn lár somu sum í 1952, og heldur landsstýrið, at soleiðis sum tíðirnar eru broyttar síðan tá, átti skatturin á teim smærri inntökum at verið broyttur eins og barnafrádrátturin, sum tá var galdandi, ikki longur er hóskandi.

Tá landsstýrið, fyri at útvega landskassanum inntökun, setur fram uppskot um vöruskatt verður hildið bæði rætt og rimuligt, at lægstamarkið fyri tilsvári av landsskatti verður hækkað kr. 2.000.— upp í kr. 4.000.— og at barnafrádrátturin eisini verður hækkaður.

Landsstýrið setur tí fram uppskot um broyting í landsskattalógini út frá hesum sjónarmiðum.

1. viðgerð 21. mars og 10. apríl legði fíggingarnevndin fram soljóðandi

Alli

23. mars var málið lagt fram á ting av landsstýrinum og var við 1. viðgerð beint í fíggingarnevndina.

Nevndin, sum hevur viðgjørt málið, hevur bytt seg í ein meirahuta og tveir minnilutar.

Meirahutin (J. Fr. Óregaard, Sámal Petersen, Trygvi Samuelsen og Andr. Djurhuus) mælir til at samtykkja landsstýrisins uppskot við teirri broyting, at í § 3 verður bæði í 1. og 2. stk. bæði í føroyska og danska tekstinum «kr. 7.000.—» broytt til «kr. 9.000.».

Ein minniluti (Poul Petersen) skilur til sum fólkaflokksins stöðu:

Til § 2 í landsstýrisins uppskoti er tað at siga, at ein stórir partur av skattgjaldarunum liggur millum kr. 6.000.— og kr. 8.000.— og teirra millum ætlandi ein stórir partur av teim, sum m. a. røkja egna vinnu og soleiðis ikki í uppgávuni eru undir nóg eftirfarandi eftirliti frá líkningarvaldinum.

Minnilutin (Poul Petersen) heldur ikki nóg gott kriterium vera eftir nevndu inntökumarkum fyri eykaskattinum og kann tí ikki mæla til at samtykkja § 2, men heldur at seta barnafrádráttin í § 3 í landsstýrisins uppskoti upp frá ávikavist «kr. 80.—» til «kr. 100.—» og «kr. 60.—» til «kr. 80.—».

Minnilutin (Poul Petersen) loyvir sær so stutt at seta fram soljóðandi

broytingaruppskot:

Í § 3 í landsstýrisins uppskoti verða «kr. 80.—» og «kr. 60.—» í báðum tekstum broyttar til ávikavist «kr. 100.—» og «kr. 80.—».

Minnilutin (Sigurð Joensen og Erlendur Patursson) setur fram eigið uppskot.

2. viðgerð 13. apríl. (20. apríl).

Formaðurinn legði fram minnilutaálit frá S. Joensen og E. Patursson (smb. tingmál nr. 72/1960).

Formaðurinn legði fram soljóðandi Broytingaruppskot frá meirialutanum:

Í § 3, 3. reglu aftaná «kr. 9.000. - » verður í dansku tekstini skotið inn: «et fradrag paa kr. 80. - », og naar indtægten er kr. 9.000. - ».

Broytingaruppskotið (frá P. Petersen) fall 13 - 0.

Broytingaruppskotið (frá meirialutanum) samtykt 23 - 0.

3. viðgerð 27. apríl.

Lógaruppskotið so broytt samtykt 29 - 0.

74. Broyting í kommunalu skattalógini

Ár 1961, 23. mars legði varalögmaður fram soljóðandi

U p p s k o t t í l

lögtingslóg um broyting í lov for Færøerne nr. 76 frá 12. marts 1923 om den kommunale beskatning við seinni broytingum.

§ 1.

Sum nýtt stk. 3 í § 13 í lov for Færøerne nr. 76 frá 12. marts 1923 om den kommunale beskatning verður sett:

«Sigur maður frá, at kona hansara, sum eflir 1. stk. í § 12 í hesari lóg, er skattað saman við honum, í inntökuárinum hevur havt inntöku av sjálvsstöðuligum virki ella av arbeiði uttanfyri vinnu ella virki mansins, verður veittur honum frádráttur frá inntökuni við helvt av inntöku kon-

lagtingslov om ændring i lov for Færøerne nr. 76 af 12. marts 1923 om den kommunale beskatning med senere ændringer.

§ 1.

Sam nýtt stk. 3 í § 13 í lov for Færøerne nr. 76 af 12. marts 1923 om den kommunale beskatning indstettes:

«Oplyser en skattepligtig, at hans hustru, som i henhold til 1. stk. i § 12 i nærværende lov er beskattet sammen med ham, i indkomstaaret har haft indtægt af selvstændig virksomhed eller af arbejde udenfor mandens bedrift eller virksomhed, ydes der ham et fradrag i indkomsten med halv-

unnur, tó ikki meira enn kr. 2.000. »

Stk. 3 verður stk. 4.

§ 2.

Heiða lóg kemur í gildi beinan vegin og skal eisini gilda fyri skattaúlfknaingin fyri skattaárið 1961 (í Tórshavn fyri skattaárið 1961/62).

delen af bustruens indtægt, dog højst kr. 2.000. »

Stk. 3 ændres til stk. 4.

§ 2.

Denne lov træder i kraft straks saaledes, at den ogsaa gælder for skattepaalægningen for skatteaaret 1961 (i Tórshavn for skatteaaret 1961/62).

Viðmerkingar :

Skattgjaldarar og kommunustýri hava av og á heiti á landsstýrið um at fyriskipa reglur soleiðis, at ein partur av innløku hjá konu, sum hevur útiarbeiði og sum er skatta saman við manninum, kann verða skattafríur, í bæði verður skatturinn ov stórur í mun til fyrimumin av tí lægri innlökuni og standast veruliga beinleiðis útfreiðslur av, at konan arbeiðir úti, t. d. í fiska- og silðaarbeiði og eisini í øðrum arbeiði.

Í grannalondum okkara hevur hesum verið givið ans og eru har skattareglur til at bóla um hesi viðurskiftir.

Landsstýrið áskannar veruleikan í hesum og hevur samtykt at mæla lögtinginum til at seta í gildi reglur, líknandi teimum, sum galdandi eru í grannalondum okkara í hesum máli, og setur fram uppskot um neyðtarvígiga lógarbroyting.

1. viðgerð 24. mars og 10. apríl legði fíggingarnevndin fram soljóðandi

A111

Málið var lagt fyri tingið av landsstýrinum 23. marts og var við 1. viðgerð beint í fíggingarnevndina.

Nevndin, sum hevur viðgjørt málið, hevur býtt seg í ein meiriluta og ein minniluta.

Meirilutin (J. Fr. Óregaard, Súmal Petersen, Tr. Samuelson og Andreas Djurhuus) mælir tinginum til at samtykkja uppskot landsstýrisins.

Eio minniluti (Poul Petersen) skýlar til sum fólkalokksins slóðu, at hann onki vildi havt imóti einum tilíku frádrátti sum tilskilað í § 2 í landsstýrisins uppskoti, men at hann átti at komið sum lið í einari broyting í skattalóggávuni yvirhøvur.

Minnilutin (Poul Petersen) nýtir høvi her at mæla tinginum til at broyta galdandi reglu soleiðis, at sjómenn og fiskimenn sleppa undan

skattinum av vistarhaldi umborð í skipi sum fyrisett av skattanevndini í december 1939 við seiuni broyting og setur fram soljóðandi

U p p s k o t

Skattskyldan hjá fiskimönnum og sjómönnum av vistarhaldi umborð í skipum (smbr. § 9 í lóg nr. 76 frá 12. mars 1923 om den kommunale beskatning) deitur hertur.

Minnilutin (Sigurð Joensen og Erlendur Patursson) setur fram eigið uppskot.

Formaðurin legði fram minnilutaálit frá S. Joensen og E. Patursson (smbr. tingmál nr. 72/1960) og Undirbroytingaruppskot frá Poul Petersen:

Afturat minnilutauppskotinum hjá Poul Petersen verður sett sum nýtt stykki:

Skattafrii frádrátturin fyri sjúkuleðir verður settur til kr. 600.- og fyri arbeiðskleðir kr. 300.- og annars eftir somu reglum sum higartil.

2. viðgerð 13. apríl (20. apríl).

Undirbroytingaruppskot og broytingaruppskot (frá Poul Petersen) fullu 12—0.

3. viðgerð 27. apríl.

Uppskot landsstýrisins samtykt 28—0.

75. Veðhald fyri kassakreditt til

Útvarp Føroya

Ár 1961, 5. apríl legði lögmaður fram soljóðandi

U p p s k o t til

Løgtingslóg um veðhald fyri kassakreditti til Útvarp Føroya.

lagtingsløy om garanti for en kassekredit til Útvarp Føroya.

§ 1.

Landsstýrinum verður heimil-

§ 1.

Landsstyret bemyndiges til paa

að landskassans vegna at veita veðhald fyri einum kassakreditti uppi kr. 100.000. — til Útvarp Føroya.

§ 2.

Henda lóg kemur í gildi beinan vegin.

landskassans vegne at give en garanti for en kassekredit op til kr. 100.000. — til Útvarp Føroya.

§ 2.

Denne lov træder i kraft straks.

Viðmerkingar:

Síðani útvarpið varð sett á stovn, hevur tað havt brúk fyri einum kreditti, síðani meginparturin av íntökunum hjá útvarpinum, nevniliga útvarpsgjaldið, fyrst verður goldið, tá ið ein tíð er gingin. Telefonverkið hevur staðið fyri innkrevjingini av gjöldunum, og hevur tað tí verið so, at telefonverkið hevur vrítt útvarpinum henda kredit. Men tá tað er talan um at gera broyting í hesum viðurskiftum, er tað neyðugt, at útvarpið sjálvt fær ein kassakredit og verður tí uppskot sett fram samsvarandi.

1. viðgerð 7. apríl og 18. apríl legði nevndin fram soljóðandi

A 111

Málið er lagt fram á ting av landsstýrinum, og tá tað kom til 1. viðgerð 7. í hesum, varð tað víst í eina serliga 5 mannanevnd.

Nevndin hevur havt fund saman við stjóranum fyri útvarpinum, hvar hann greiddi frá fíggjarstöðuni, og vísti tað seg, at útvarpið hevur havt hesi rakstrarhall: 1957/58 — kr. 22.811,—, 1958/59 kr. 4.203. — og 1959/60 kr. 1.358,— og eftirstöðurnar vóru hesar: 1957 kr. 4.295. —, 1958 kr. 15.810,— og 1959 kr. 19.875. —.

Útvarpið hevur at svara um kr. 10.000. — um árið í rentum og avdrátti og í 1960 vóru keypt fyri kr. 20.000. — í tólam.

Skuldi tað víst seg, at útvarpið ikki kann klára raksturin, so heldur nevndin, at slíkt hall má koma á fíggjarlógina og ikki belasta telefonverkið við hesum.

Nevndin er samd um at mæla tinginum til at samtykkja uppskotið frá landsstýrinum.

2. viðgerð 21. apríl og 3. viðgerð 25. apríl.

Uppskot landsstýrisins samtykt 23-0.

76. Nýggjar fiskileiðir.

Ár 1961, 5. apríl legði Kjartan Mohr lögtingsmaður fram soljóðandi

U p p s k o t til s a m t y k l a r.

Lögtingið heimilar landsstýrinum at heita á skipaeigara um at senda hóskandi skip til at kanna möguleikarnar at finna nýggjar fiskileiðir og stuðla hetta tiltak peningaliga, so eigarin onki tap fær av royndini.

V i ð m e r k i n g a r :

Skiparar, ið eru í veiðu við teimum nýggju línubátunum, vilja vera við, at vit føroyingar gera ov lítið av at finna nýggjar fiskileiðir, nú skipini eru nýmótans, so væl kann fiskast, um langt er til fiskileiðir. T. d. er tað skipari, ið er av teirri áskoðan, at fiskur er til við Labradorstrondina og upp ímóti Baffinsland og í vestursíðuni av Davidsstrondini. Tað er vandamikið peningaliga, at einstakur ger hesa roynd, og er tað lí neyðugt, at lögtingið tekur undir við slíkum tiltaki, og landsstýrið tekur upp samráðingar saman við fiskinevndini við skipaeigara at fáa eitt hóskandi skip til hesa roynd í summar.

1. viðgerð 13. apríl og 21. s. m. legði fiskivinnunevndin fram soljóðandi

A l l t

Kjartan Mohr lögtingsmaður hevur í skriv 3. apríl 1961 lagt mál á ting um at senda hóskandi skip at kanna möguleikarnar at finna nýggjar fiskileiðir.

Málið varð beint í fiskivinnunevndina, ið hevur havt tað til viðgerðar.

Nevndin er á einum máli um, at tað er av alstórum týdningi hjá føroyingum at finna nýggjar fiskileiðir, nú ið tað annars treingist meiri í hvørjum um gomlu fiskileiðir okkara. Tað var í ástann av hesum, at stýrið í fjór tók lut í og var við at fyriskipa fiskroynd í Eystur-Grønlandi. Henda roynd var so athugalig og forvitnislig, at avgjört var at halda fram við henni aftur í ár. Men soleiðis sum fíggjarvánir okkara eru nú, ið vil takast við so nógv stórmál, heldur nevndin ikki vera fíggjarlig líkindir hjá tinginum at gera meiri av við fiskiroyndir í ár enn hana, sum nevnd er.

Tað er einki at ivast í, at eisini í komandi árum vil tingið og lands-

stýrið, so langt sum fíggingjarevnið eru, vera við til at kanna møguleikar at finna nýggjar fiskileiðir og fiskiháttir.

Undir hesum umstøðum setur nevndin einki uppskot fram, men visir til álitid.

2. viðgerð 25. apríl.

Uppskotið til samtyktar fall 1 - 0.

77. Lönir hjá landsins tænaðummonnum.

Ár 1961, 13. apríl legði tingformaðurin fram soljóðandi

ÁLIT FRÁ LÖGTINGSNEVND VIÐV. LÖNAR- OG STARVSVIÐURSKIFTUM TÆNASTU- og STARVSMANNA (smdir. skjal 3).

1. viðgerð 18. apríl og 8. mai legði lønarnevndin fram soljóðandi

Á LIT

Málið var til viðgerðar á tingi 18. apríl 1961 og varð heint í eini serstaka 7 mannaevnd við fylgjandi limum:

J. H. Danbjörg, S. Petersen, Tr. Samuelson, Hilmar Petersen, Hemming Jespersen, J. Simonsen og H. Djurhuus.

Tatt av tinginum 9. august 1960 setta nevnd er samd um eitt uppskot til tænaðummannalóg, lóg um eftirlön tænaðumanna, lóg um samsýning lögtingsmannanna og samsýning landsstýrismanna.

Undir viðgerðini av málinum eru komnir ymisk skriv til nevndina, millum annað um flokkingina (implaceringina).

Nevndin hevur hildið fundir við umboðsmenn fyrri starvs- og tænaðummannafelagið og síðan við millumtingalönarnevndina.

Nevndin, undantikið Ilákan Djurhuus, er av tí áskoðan, at spurningurin um flokking er ein umsitingarspurningur, ið umsitingin møguliga saman við lønarráðnum eigur at viðgera og koma við uppskoti um til lögtingið.

I § 42, stk. 3, verður sagt, at landsstýrið fjórða hvørt ár skal leggja tænaðummannalógina fyrri lögtingið, tó fyrstu ferð í 1965.

Eftir hugsan nevndarinnar kann umsitingin, um hon heldur tað verða

neyðugt, gera uppskot til breytingar í lógini og leggja fyrir lögtingið, eitt nú um viðgerð flokkingina, áðrenn 1965.

Nevndin, undantikin Hákan Djarhuus, er samd um af mæla tinginum til af samtykkja uppskotini hjá millumtinganevndinni óhreytt, tó við breytingaruppskoti dagfest 21. apríl 1961 frá liminum í millumtinganevndinni til § 1, stk. 1 í lögtingslóg um samsýning lögtingsmanna.

Minnilutin (Hákan Djarhuus) ásannar, at tað uppskot til tænaslumannalönarlóg, lóg viðv. eftirlön tænaslumanna, lóg um samsýning lögtingsmanna og lóg um samsýning landsstýrismanna, ið tað av tinginum 9. august 1960 setta millumtinganevnd hevur lagt fyrir tingið, í mongum er samsvarandi minnilutans sjónarmiðum.

Tað er stórarbeiði, millumtinganevndin hevur lagt úr hondum, og er hon samd um uppskotið, undantikið lógarregluna um, at uktuð verður föroyskum tænaslumönnum at standa felagsbundnir uttanlanda við tí í hyggju betur at fáa framt lönurkrav.

Tann partur av okkara samfelagslimum, ið benda löggáva fevni, er í tali ikki stórir, men hann er settur at rökta og rökja eitt av týðningarmiklastu hjólunum í samfelagsins gonguverki — nevnliga ta almennu umsitingina, og er tað umráðandi, at hann arbeiðir undir slíkum korum, at hann av sonnum ikki kemur seg síta við skerðum luti. Okkara umsiting er ung og hevur ikki rættuliga fest seg enn, tí lóvar honni góða manning, og skal hon fáa hana og hefta hana hjá sær, er neyðugt, at ábyrgd, skyldur, krøv og lönir eru hvørt eftir øðrum og samsvara við tað, samfelagið annars heldur tað vera rætt og neyðugt at gjalda fyri líkandi arbeiði.

Nevnd tænaslumanna hevur á fundi við lønarnevndini fingið høvi til at greiða frá ymiskum í lógaruppskotinum, teir ikki eru nøgdir við, bæði viðvíkjandi normeringini og flokkingini. Eisini hevur lønarnevndin fingið skriv frá stovnum og einstaklingum viðvíkjandi hesum samu.

Minnilutin heldur tað vera skeiðt, at sjálv lønarnevndin ikki tekur eina realitetsviðgerð av hesum ivaspuiningum, men tá hella ikki fær undirtøku av meirilutanum, verður mælt til, at landsstýrið og lønarráðið verða biðin um at taka sær av teimum áheitanum, ið lønarnevndin hevur fingið og leggja úrslitið tey koma til, um tað hevur breyting í sær, aftur fyrir tingið komandi tingsetu.

Minnilutin (Hákan Djarhuus) setur tí samsvarandi hesum fram hella

U p p s k o t

Tær áheitanir frá tænaslu- stovnum og monnum, ið lønarnevndin hevur fingið, verða at leggja fyrir landsstýrið og lønarráðið til viðgerðar, og skal úrslitið av hesum samráðingum verða lagt fyrir tingið í komandi tingsetu.

Formaðurinn legði fram soljóðandi Breytingaruppskot frá millumtinganevndinni:

I. §, 4. stk. í uppskotinum til lögtingslóg um samsýning lögtingsmanna.

Hetta stk. verður at orða so:

Varamaður fyrir lögtingsmann fær í samsýning 55 kr. um dagin frá 6. degi, hann hefur fingið tingsins góðkenningu ella, um hann tekur við seinni, so frá hesum degi til hann fer frá ella tá tingssetan endar. Samsýningin er sett eftir prístalinum pr. 1. januar 1961. Vistarhaldspening fær hann eftir somu reglum sum galdur fyrri tenastumenn.

§ 1, stk. 4 í forslaget til lagtingslóg um vederlag til lagtingsmænd.

Dette stk. affattes saaledes:

Der udbetales en suppleant for en lagtingsmand i vederlag 55 kr. pr. dag, han har modtaget lagtingets godkendelse eller, saafremt han tiltræder paa et senere tidspunkt, saa fra dette til den dag, han fratræder eller til lagtingssamlingens afslutning. Vederlaget er fastsat efter pristallet pr. 1. januar 1961. Time- og dagpenge udbetales efter samme regler som gælder for landets tjenestemænd.

Aftaná at millumtinganevndin í lönarmálum lat arbeiðið frá sær, er hon vorðin yar við, at neyðugt verður at gera hesa breyting í uppskotið.

Uppskot frá mínnilutanum (H. Djarhuus) samtykt 22-0.

Lógaruppskotið um lönir hjá tenastumönnum § 1 samtykt 24-0.

Lógaruppskotið um lönir hjá tenastumönnum §§2-7 samtykt 23-0.

I. Breytingaruppskot frá H. v. Högadalsá til § 8 fall 8-0.

§ 8 samtykt 23-0.

§§ 9-11 samtykt 22-0.

§§ 15-50 samtykt 23-0.

II. Breyting í eftirlönarlógini:

§§ 3-5-6-8-10 og 32 samtykt 23-0.

III. Lógaruppskotið um samsýning tingsmanna.

Breytingaruppskot til § 1, stk. 4 samtykt 23-0.

§ 1 so broytt samtykt 23-0.

§§ 2 og 3 samtykt 23-0.

IV. Lögtingslóg um samsýning landstýrismanna.

§§ 1 og 2 samtykt 23-0.

3. viðgerð 9. mai.

Lógaruppskotið samtykt 23-0.

78. Veðhald av láni til p/f Skipafelagið

Föroyar

Ár 1961, 12. apríl legði N. Winther Poulsen landsstýrismaður fram
soljóðandi

Uppsok

til

løgtingslóg um veðhald av láni
til skipafelagið Föroyar

§ 1.

Landsstýrinum er heimilt eftir samráð við fíggjarneyndina landskassans vegna at taka ábyrgd av láni upp til 3 mill. kr. til p/f Skipafelagið Föroyar til byggingar av farma- og ferðafólka-skipi.

§ 2.

Henda lóg kemur í gildi beinan vegin.

løgtingslóg um garanti for laan
til p/f Skipafelagið Föroyar

§ 1.

Landsstýret bemyndiges til eftir samráð med finansudvalget paa landskassens vegne at garantere for et laan op til 3 mill. kr. til p/f Skipafelagið Föroyar til bygning af et fragt- og passager-fartøj.

§ 2.

Denne lov træder i kraft straks.

Viðmerkingar:

P/f Skipafelagið hevur sent landsstýrinum umsókn í skrivi frá 23. februar 1961 um veðhald av einum 2. prioritetsláni uppá 3 mill. kr.

Í skjali, sum fylgir við umsóknini, stendur m.a. at ætlingin er at byggja skip fyri einar 8-9 mill. kr. við föstum rúmi til 60 ferðafólk, men tó soleiðis at rúm kann gerast fyri um 150 ferðafólkum á millumdekk-inum eftirhondini, sum fæst verður til tess.

Felagið heldur tað verða neyðugt at fáa skipið í siglingina til summar-árið 1962 og havn tí longu bílagt ein B&W motor, sum kann geva skip-inum 14-15 míls ferð. Motorurin stendur liðugur í januar 1962, og verður skipið bílagt nú, kann tað vera í siglingini longu í mai 1962.

Um vøksturin í ferðafólkatalinum hevur felagið givið fylgjandi hagtál:

1952	2.075
1953	5.695
1954	6.599
1955	7.290
1956	8.814
1957	8.955
1958	9.452
1959	10.112
1960	11.289

Umframt lánið við 2. priorítetsveðrætti í m/s Tjaldrunum, upprunn-
liga 3 mill. kr., nú til rest 372.000. - kr., veðheldur landskassin eftir
lögtingslög nr. 15, 22. mars 1956 fyrir einum láni við priorítetsveðrætti
í m/s Bliki hjá sama felag, upprunnliga 1,5 mill. kr. nú til rest
450.000.-- kr.

Til Statsministeriet, København.

För 8 aar siden blev den nuværende m.s. «Tjaldur», der er bygget
ved Anhorg Værft, indsat i vor direkte rute mellem København og Fær-
øerne.

Udviklingen har været meget stor og passagerantallet er saaledes
vokset fra 5695 i 1953 til 11.289 i 1960. Den nærlige fremgang kan ses af
vedlagte bilag.

De første aar sejlede skibet i 1 daglig rute, men for at kunne besørge
den stadig voksende trafik, har det de senere aar udført egentlige rejser
i tiden juni/august. Til trods herfor har det om sommeren været umuligt
at medtage alle anmeldte passagerer. Da rutesejladsen er den eneste
mulighed for at komme frem og tilbage fra Færøerne, vil man kunne
forstaa, hvad det vil komme til at betyde bla. for de unge studerende,
der skal hjem paa sommerferie.

Det Forenede Dampskibsselskabs «Dronning Alexandrine», der har
sejlet i ruten København/Island/Færøerne, er lagt op om vinteren og
sejler nu kun i denne rute i 3 sommermaaneder. Da dette skib efter-
haanden er 34 aar gammelt, vil denne rute formentlig helt holde op om
kort tid og resultatet bliver, at der kun bliver en 1 daglig forbindelse
mellem Danmark og Færøerne med för ca. 8 daglig. Det er derfor nød-
vendigt, at der her sker en forandring saa hurtigt som muligt.

Vi er villige til at løse spørgsmaalet, men kan kun gøre det, hvis vi
faar den nødvendige finansielle støtte fra det offentlige heroppe og
i Danmark i form af tilstrækkelig store og langfristede laan til en ny-
bygning.

«Tjaldur» kostede i sin tid 10,2 mill. kr., men en tilsvarende baad ville i dag koste 16-17 mill. kr. og en saa stor investering ville være urentabel i mange aar fremover.

Vi tænker os derfor, at bygge en baad til 8-9 mill. kr. med permanent plads til 60 passagerer, men med mulighed for intermistisk indretning paa skibets mellemdæk til ca. 150 passagerer efterhaanden som behovet stiger.

Efter vor mening er det nødvendigt, at skibet kan indsættes i ruten til næste sommer, og vi har derfor allerede bestilt en B & W motor, der vil kunne give skibet en fart af 14-15 mil. Denne motor bliver leveret i jan. måned n.aa. og hvis man slutter et skib nu, vil det være muligt, at indsætte det i ruten allerede i maj 1962. En tegning af det paatænkte skib vedlægges.

Den nuværende «Tjaldur» blev finansieret paa følgende maade:

3 mill. kr. statslaan mod 1. prioritet, rente $4\frac{1}{2}\%$, halvaarlig annuitetsydelse paa 20 aar. (Jfr. finansministeriets 1. statsaktivkontor J.nr.A855/51).

3 mill. kr. 10aarig laan fra Aalborg Værft mod 2. prioritet og lagtingsgaranti. Rente 6 %.

1 mill. kr. 10aarigt laan fra Statsministeriets færøske laanefond mod 3. prioritet, 5 % rente.

Resten var selvfinansiering.

Disse laan er nu nedbetalt til henholdsvis 2.106.157,11, 372.000,00 og 300.000,00 kr. ialt 2.778.157,11 kr.

Selskabets aktiekapital var i 1925, da vi, som de første, begyndte en direkte rute mellem Danmark og Færøerne, 190.000,00 kr., men blev udvidet i 1952, da vi byggede den nuværende «Tjaldur» til 355.000,00 kr. Af denne ejer Færøernes Lagting 70.000,00 kr., medens resten er spredt paa et par tusinde aktionærer rundt paa Færøerne. Af de 9 bestyrelsesmedlemmer vælger Lagtinget direkte de 2 og de øvrige aktionærer resten.

Af ovennævnte grunde tillader vi os, at andrage om et statslaan i ovennævnte skib paa 4 mill. kr. paa samme betingelser, som blev givet i 1951. Vi regner med et hanklaan paa 3 mill. kr. mod 2. prioritet og lagtingsgaranti. Restbeløbet kan vi skaffe selv.

Vi vedlægger selskabets regnskab for 1959. Opgørelsen for 1960 er ikke færdig endnu, men vi kan dog se, at det endelige resultat bliver en del bedre end for 1959.

Vi henstiller indtrængende, at man imødekommer vort andragende og haaber paa en hurtig afgørelse, da sagen hæster.

1. viðgerð 14. apríl og 21. apríl legði fíggjarnevndin fram soljóðandi

Átt

Málið er lagt fyrir tingið av landsstýrinum og varð við 1. viðgerð heint í fíggjarnevndina.

Nevndin hevur viðgjört málið og er samd um at mæla tinginum til at samtykkja uppskot landsstýrisins.

2. viðgerð 22. apríl og 3. viðgerð 26. apríl.

Uppskot landsstýrisins samtykt 21-0.

79. Kelduskattur.

Ár 1961, 12. apríl legði Erlendur Patursson fram soljóðandi

Tjóðveldisflokkurin leggur hervið fram lógaruppskot um gjalding og innkrevjing av inntøkuskatti til viðgerðar í tinginum.

Eftir núgildandi lógum verður skatturin -- bæði landsskattur og kommunuskattur -- sum kunningt ikki innkravdur fyrr enn inntökuárið er úti, inntökur hinna skattskyldugu uppgjörðar og skattur teirra álíknaður.

Eftir hesi skipan skal skatturin so nær sum tað letur seg gera verða tikið ella latið av inntökuni so hvørl sum hon fellur í sjálvum inntökuárinum. Tá inntökuárið er úti, verður hin endaligi skattur álíknaður á vanligan hátt eins og nú, og síðani verður gjørt upp á tann hátt, at hann sum hevur galdið ov lítið, verður kravdur eftir restini, meðan hin, ið hevur galdið ov nógv, fær munin endurgoldnan.

Slík skattaskipan -- ella beinari skattgjaldingar- og skattakrevjingarskipan -- hevur mangar fyrirminir, og hevur í eini ella aðrari mynd verið roynd í styttri ella longri áramál í öðrum londum, t.d. Týsklandi, Fysturríki, Tjekkoslavakin, Sovjet-Russlandi, USA, Austráliu, Kanada, Hállandi, Bretlandi, Fínlandi, Svíuríki, Islandi og Noregi.

Nakrar av hesum skattaskipanum hava verið kannaðar, og er uppskotið her evnað hvarur úr teimum, men samtíðis sniðið soleiðis, at tað skuldi kunna hóskað við serviðurskifti okkurn.

Tað kunna vera mangir teypuleikar við at seta slíka skipan í gildi eins og hon kann sýnast nakað tung í umsitning, men fyrirminirnar bæði fyri tann, ið skattin skal hava, t. e. hitt almenna, og hin, ið skattin skal gjalda, skattgjaldaran, eru mangir.

Tað er lítið at ivast í, at allur skattur effir hesi skipan fer at ganga væl betri enn áður og at eftirstöðurnar verða ferri og minni. Effir uppskotinum skal allur inntøkuskattur, t.e. bæði landsskattur og kommunuskattur, verða innheimlaður undir einum og av sama skattkrevjaravaldi. Bert hetta má sigast vera stóru fyrirminur bæði hjá tí almenna og hjá skattgjaldaranum. Fyri skattgjaldaran er luð sjálvsagt nógv betri skipan, at hann rindar skattin so hvørt sum inntøkan skapast.

Tað verða tveir hövuðsformar fyri hesum «skatti av inntøku ársins». Annar verður her kallaður *lönarskattur*, hin *forskattur* (I. kap.).

Lönarskattur (II. kap.) verður tikin ella eftirhildin av allari lön so hvørt sum hon verður útgoldin í inntøkuárinum. Hendu skylda til at eftirhalda ella taka burtur av til skatt av lönini hvíli á viðkomandi arbeiðsgevara. Seks ferðir um árið skal so arbeiðsgevarin senda viðkomandi skattakrevjara uppgerð yvir slíkan eftirhildnan lönarskatt.

Forskattur (III. kap.) verður goldin av aðrari inntøku enn lönarinntøku. Her er eingin arbeiðsgevari til at krevja ella eftirhalda skatt, og skal tí hin skattskyldugi sjálvur rinda skattin. Tað ger hann við fimm javnstórum gjöldum í inntøkuárinum.

Endalig avrokning ella uppgerð av skattinum fer fram tá inntøkuárið er úti og skatturin er álíknaður effir teim vanligu reglunum (IV. kap.) Hevur t.d. maður í lönarskatti ella í forskatti latið samanlagt 500 kr. í inntøkuárinum, meðan skattaálíkningin kemur at ljóða upp á 600 kr., skal hann lata restskatt upp á 100 kr. Hevur hann hin vegin í lönarskatti ella forskatti latið 700 kr., fær hann 100 kr. endurgoldnar. Sum vera man ræður um at hava slíkar skipanir fyri lönarskattinum og forskattinum, at tað sum goldið verður í inntøkuárinum kemur at liggja so nær við hin endanliga álíknaða skatt sum gjørligt. Hetta hevur víst seg at bera reiðiliga væl til í øðrum londum, og skuldi eisini kunnað borið til her.

Viðvíkjandi sjálvari skattakrevjingini er skipanin taum, at allur skattur verður goldin inn til skattkrevjaran í teirri kommunu, har skatturin er útskrivaður (V. kap.).

Tá inntøkuárið er úti fer fram býti av hinum samanlagda skatti millum landskassa og kommunur — fyrst fyribilsbýti og síðan endanligt (VI. kap.).

Í einstökum tilfellum ber illa til ella er ópraktískt at krevja lönarskatt og forskatt. Í teimum tilfellum verður slíkur skattur — í uppskotinum kallaður eftirskattur — ikki kravdur fyrr enn inntøkuárið er úti og skatturin endanliga álíknaður (25. §).

Upp í hjálagda lógaruppskot eru ikki tiknar tær broytingar sum annars verða neyðugar í sjálvum skattalógunum samfíðis sum slík skipan sum henda kemur í gildi og verður sett í verk. Men kann hetta gerast, tá málið kemur til viðgerðar í nevnd.

Á Føroya lógtingi, 10. apríl 1961.

TJÓÐVELDISFLÓKKURIN

U p p s k o t

til lóg um gjalding og innkrevjing av skatti, (kelduskattainnkrevjing).

I. INNGANGUR

1. §

Í II áðmanakkaári, sum eftir gildandi skattalógum verður lagt til grund fyri skattaálíkningini, verður goldin lønarskattur eftir reglunum í II. kapitli og forskattur eftir reglunum í III. kapitli.

2. §

Undantikin skylduni í II. kapitli um lønarskatt og í III. kapitli um forskatt eru:

- a. Deyðs- og trotabúgv
- b. Landskassin
- c. Kommunar
- d. Onnur sum landsstýrið ger undantak fyri.

3. §

Í hesi lóg merkja:

- a. Skattur: Teir skallar av inntöku til landskassa og kommunur, sum eftir teim vanligu skattalógunum skulu álíknast aftan á inntökuárið.
- b. Arbeidsgevari: Hann, sum sjálvur ella við fulltrúa rindar út lön ella aðra samsýning, sum koma undir reglurnar um lønarskatt.
- c. Løntakari: Hann, sum tekur móti lön ella aðrari samsýning, ið nevnd er undir b).

II. LÖNARSKATTUR

4. §

Arbeidsgevari hevur skyldu til ókravdur í hvøðjum einstökum tilfelli at taka lønarskatt, tá lön, sum nevnd er í 5. §, verður útgoldin.

Sama gildir samsýningar, sum nevndar eru í 6. §, tá landsstýrið hevur avgjørt, at lønarskattur skal takast av teimum.

5. §

Lön eftir hesi lóg er lön ella onnur samsýning fyri vinnu í almennari ella privatari tenastu.

Lön er somuleiðis eftirlön.

Upp í lönina rokast virðið av friari vist.

6. §

Landsstýrið kann fyriskipa, at tað rísini verður tikin lønarskattur av:

- a. samsýning fyri vinnu uttan fyri tenastuviðurskipli, tá hendu vinnu ikki er lið í sjálvstöðugum yrki.
- b. samsýningum til stjórnar- og nevndarlimir og tilíkt.

- c. ferðapeningi og lílíkum,
- d. almennum sludningum.

7. §

Arbeidsgevarin roknað út lönarskattinn og heldur hann eftir, tá lönin verður útgöldin ella góðskrivað lönatakaranum.

Landsstýrið kann áseta, at lögmaðurin fríðarlön ella lön í fríðini og lön í vikuni fyri jól verða uttan fyri lönarskattskylduna.

8. §

Lönarskatturin verður útroknaður eftir serstökum lönarskatttatalvum ella við fastari prosent av lönarhæddini.

Landsstýrið letur gera lönarskatttatalvurnar. Tær skulu vera soleiðis gjørdar, at lönarskatturin, sum góldin verður í árinum, mest möguligt nærkast samanlagda álíknaða skattinum av lönini fyri árið.

Tá skattgjaldarar, ið fáa meginpartin av inntöku síni sum fasta lön, eisini hava aðra inntöku sum skattur skal latast av, kann lönarskatturin latast við fastari prosent av lönini, sum roynt verður at seta soleiðis, at lönarskatturin eisini ber skattin av aðrari inntöku enn lönarinntökuni.

Landsstýrið kann í aðrar mátar seta serreglur um útrokningina av lönarskattinum, har slíkt verður hildið neyðugt.

9. §

Líkningarvaldið í teiri kommunu, har hin skattskyldugi skal lata kommunuskatt, tekur avgerð um, hvussu lönarskatturin skal latast. Aður enn skattaárið byrjar letur hann hvønn tann, ið ætlast kann koma at fáa lönarinntöku í árinum, skattakort. Skattskyldugur, sum eygsýniliga ikki kemur at fáa so stóra lönarinntöku, at hann kemur undir skatt, kann sleppa undan skylduni at lata lönarskatt.

Líkningarvaldið kann nær sum helst í inntökuárinum broyta avgerð, sum nevnd er í 1. stk., tá mistak hevur verið gjørt. Hin upprunaliga avgerð kann eisini broytast, tá hin skattskyldugi hevur fingið ókta forvistarskyldu ella tá tað av øðrum serligum grundum má haldast vera órímiligt at uppihalda avgerðini.

Heldur líkningarvaldið, at tað, sum longu er inngildið, verður nóg mikið til at rinda allan tann skatt, sum álíknaður verður inntökuárið, kann tað sleppa hinum skattskylduga undan at lata lönarskatt tað, sum eftir er av árinum.

Hevur hin skattskyldugi mist inntöku sína ella ver umstøðurnar verðnar slíkar, at haldast má, at tað, sum longu er góldið, er meir enn tann skattur, sum viðkomandi kemur at verða líknaður í, kann líkningarvaldið eftir umsókn hans beinan vegin endurrinda tað, sum ov nógv er góldið. Hetta skal tó bert verða gjørt, tá tað má haldast vera órímiligt at hið eftir endurrindingini hagar til endanlig avrokning kann fara fram.

10. §

Lönatakaranum skal verða boðað frá avgerðum, sum nevndar eru í 9. §.

Snýr avgerðin seg um broyting í lönarskattshæddini, skal eisini arbeiðsgevaranum verða boðað frá.

11. §

Hevur hin skattskyldigi ikki skattakort, skal arbeiðsgevarin taka lönarskatt við ávísari prosent av lönarhæddini.

Arbeiðsgevarin hevur skyldu til at taka hægri lönarskatt enn líkn-ingarvaldið hevur ásett, tá löntakarin ber fram krav um hetta í góðari tíð, áður enn lönarskatturin skal latast.

Arbeiðsgevarin heldur lönarskattspenningin fyri seg í serstökum kassa ella setir hann inn á serstaka banka- ella sparikassarokning hagar til hann skal inngjaldast.

12. §

Arbeiðsgevarin skal hvønn 15. januar, 15. mars, 15. mai, 15. juli, 15. september og 15. november senda skattheimlaranum í leivri kommunu, har hin einstaki löntakari er skattskyldugur, uppgerð yvir guldnan lönarskatt í teimum báðum mánaðunum feyman undan.

Landsstýrið setir nærri reglur um skyldu til at føra lönarrokniðskap og um tær upplýsingar um útgoldna lön, lönarskatt og annað, sum sendast skal inn saman við lönarskattsuppgerðini.

III. UM FORSKOT AV INNTÖKU, SUM IKKI KEMUR UNDIR REGLURNAR Í II. KAP.

13. §

Forskattur verður latin av inntöku, sum ikki kemur undir lönarskatt. Av inntöku, sum er íroknað, tá lönarskattsprosent eftir § 8. 3 verður ásett, verður tó eingin forskattur latin. Landsstýrið kann áseta reglur um, at einstakir bólkar av skattskyldugum skulu lata forskatt eisini av inntöku, sum eftir hesi lóg skulu lata lönarskatt.

Er maður skattskyldugur í tveimum kommunum, verður útskrivaður serslatur forskattur í hvørjari kommunu fyri seg.

Forskatturin verður latin frá 1. degi inntökun byrjar at koma til handa.

14. §

Forskatturin verður útskrivaður áður enn inntökunárið byrjar og við inntökuni við seinastu skattaálikning sum grundarlagi. Forskatturin verður settur til ta upphædd, ið skatturin kann ætlast at koma at verða eftir teim skattastigum og nærri reglum, sum gilda fyri viðkomandi ár. Tá forskatturin verður ásettur, eigur at verða drigin frá tann upphædd, ið kann ætlast at koma inn sum lönarskattur eftir reglunum í II. kapitli. Slíkur frádráttur skal tó ikki verða gjördur, tá lönarinntökun ikki kann ætlast at verða meir enn 5 % av samanlögdu inntökuni við komandi skattaálikning.

Fyri úbyggjar skattskyldugar skal forskattur verða útskrívaður skjótast til her aftan á at skyldan til at lata slíkan skatt er komin í gildi.

15. §.

Er væntandi, at inntøkurnar hjá ávísam vinnubólkum, sum heild annað hvørt koma at liggja hægri ella lægri enn við seinastu álíkning, kann líkningarvaldið avgera at forskatturin hjá hesum bólki verður ávikavist hækkaður ella lækkaður við ásettari fastari prosent. Slíkar avgerðir skulu tó altíð framman undan leggjast fyri líkningarráðið, ið eigur avgerðarvaldið. Líkningarráðið sjálvt hevur eisini heimild til at geva fyriskipan um slíka hækking ella lækking í forskattsgrundarlagnum.

16. §.

Forskatturin verður útskrívaður eftir meting:

- a. tá hin skattskyldugi ikki áður hevur verið settur í skatt í viðkomandi kommunu,
- b. tá hin samanlagda skattskylduga inntøka hins skattskylduga við seinastu álíkning er hækkað ella lækkað meir enn 25 % samanborið við hina skattskyldugu inntøku við næst seinastu álíkning.

Hevur hin skattskyldugi verið settur í skatt eftir meting við seinastu álíkning av tí, at hann hevur vanrøkt skyldu sína at lata inn sjálvuppgávu, verður forskatturin settur eftir meting av inntøku, ið liggur minst 20 % yvir seinastu álíkning.

Ynskir hin skattskyldugi at fáa forskattin settan hægri enn í 14. og 15. § tilskilað, skal hetta yvirhøvur verða eftirlíkað.

17. §.

Umframt í teim förum, ið 16. § nevndir, kann forskatturin eisini verða settur eftir meting:

- a. tá munandi broyting hevur verið í vinnu- og inntøkuviðurskiftum hins skattskylduga, aftaná at tað árið byrjaði, ið var lagt sum grundarlag undir seinastu álíkning.
- b. tá inntøkan við seinastu álíkning varð munandi ávirkað av óværligum løpum ella tilvildarinntøkum,
- c. tá tað av øðrum serstökum grundum má haldast, at forskattur útskrívaður eftir reglunum í 14. ella 15. § kemur at vera munandi hægri ella lægri enn hin álíknaði skattur.

18. §.

Líkningarvaldið útskrivar forskattin.

Er mistak gjørt við hina upprunaligu skattaútskriving, kann líkningarvaldið altíð seinni hækka ella lækka forskattin. Slík broyting í forskattinum er samleiðis loyvd, tá útlit er til, at hin skattskyldugi við tí

upprunalliga ásetta forskatti kemur af fáa annað hvört restskatt ella restágóða við komandi álíkning, sum svara til í minsta lagi 15 % av forskattinum og í minsta lagi eru 100 kr.

Undir tein umstöðum, ið nevndar eru í 9. §, 3. og 4. stk., kann líkn-ingarvaldið sleppa hinum skattskylduga undan skylduni at lata forskatt tað sum effir er av árinum ella laka avgerð um, at endurrinda goldnan forskatt.

19. §.

Hinum skattskylduga eigur at verða boðað frá útskrivaðum forskatti og seinni broytingum í honum.

20. §

Forskattur fellur til gjaldingar í 5 javnstórum gjöldum: 15. februar, 15. apríl, 15. júlí, 15. oktober og 15. december í inntökuárinum. Er forskatturin minni enn 200 kr. men ikki minni enn 50 kr., fellur hann til gjaldingar í 2 javnstórum gjöldum: 15. februar og 15. oktober í inntökuárinum. Forskattur undir 50 kr. fellur sum heild til gjaldingar 15. februar í inntökuárinum.

21. §

Forskattur kann verða inngoldin við lægri upphæddum enn tað, ið útskrivað er, tá hin útskrivaði forskattur má haldast fara at verða minni enn hin komandi álíknaði skattur.

IV. AVROKNING AV LÖNARSKATTI OG FORSKATTI Í ÁLÍKNAÐUM SKATTI

22. §

Tá álíkningin er gjørd og skatturin er ásettur, verður lønarskattur útskrivaður og forskattur avroknaður í hinum álíknaða skatti.

23. §

Er hin álíknaði skattur størri upphædd enn lønarskatturin og forskatturin, ið verða góðskrivaði hinum skattskylduga, verður tað sum í vantar at gjalda sum restskattur. Restskattur minni enn 20 kr. verður ikki innkravdur.

Restskatturin fellur til gjaldingar 3 vikur aftan á, at skattulistin er kunngjörður.

24. §

Er hin útskrivaði ella í tilfelli sum nevnt í 21. § hin inngoldin forskattur størri enn hin álíknaði skattur, tá möguligur lønarskattur er frádrigin, verður munurin í forskattinum fráfallin. Er tann partur av forskattinum, sum verður fráfallin, heilt ella fyri ein part inngoldin, verður upphæddin endurgoldin hinum skattskylduga ella nýtt til at gjalda forskatt í li nýggja inntökuárinum, sum fallin er til gjaldingar.

Tilsvarandi reglur gilda, tá lönarskatturinn, ið skal góðskrivast hinum skattskylduga, er störrí enn hin álíknaði skattur.

25. §

Skattur, sum er álíknaður skattskyldugum, sum eftir 2. § sleppa undan skyldum viðvíkjandi lönarskatti og forskatti, fellur til gjaldingar 1. september árið aftan á innlökuárið. Inngjalding av slíkum eftirskatti kam tó ikki krevjast fyrr enn 3 vikur aftan á at skattalistin er kunn- gjörður.

V. ALMENNAR REGLUR UM GJALDING OG INNHEINTING AV SKATTI

26. §

Forskattur, restskattur, eftirskattur og annar álíknaður skattur verður inngoldin til skattkrevjaran í teirri kommunu, har skatturinn er útskrívaður.

Landsstýrið ásetir nærri reglur um inngjaldingarskipanina og annað í sambandi við hana.

27. §

Forskattur, restskattur, eftirskattur og annar álíknaður skattur skal vera inngoldin til ásetta tíð og við teim upphæddum, ið upprunaliga eru ásettir, sjálvt um kærta er gjörd um útskrivingina ella skattsetingarnar, ella fær eru til eftirkaunningar hjá líkningarráðnum ella eru skotnar inn fyri dómstólarnar.

28. §

Skattskyldugur, sum ikki rindar útskrívaðan forskatt, restskatt ella annan álíknaðan skatt, og arbeiðsgevari, sum ikki sendir inn uppgerð yvir lönarskatt í seinasta lagi 8 dagar eftir gjalddag, skal svara rentu av peningahæddini eftir reglum, sum landsstýrið setir. Renta verður roknað frá vanligum gjalddegi.

Skattskyldugur, sum fær skatt afturrindaðan eftir 21. § eigur rætt til rentuendurgjald eftir reglum, sum landsstýrið setir.

Í øllum förum har skattskyldugur fær skatt endurrindaðan sambært reglunum í hesi lóg, skal hann eisini fáa endurrindaða morarentu, sum goldin er av endurgjaldspeninginum.

VI. UM BÝTI AV INNGOLDNUM SKATTI

29. §

Inngoldin lönarskattur, forskattur og restskattur fyri eitt innlökuár verður býttur millum landskassa og kommunur eftir lutfallinum millum

hina samantögðu álíkning av skatti til landskassa og kommunur fyrri viðkomandi inntökuár á skattskyldugum, sum skulu lata forskatt ella koma undir lönarskatt. Býtið eigur at byggja á líkningarúrslitinum, so leiðis sum hetta fyriliggur aftan á kæruviðgerð í líkningarráðnum. Broytist lutfalli millum hina samantögðu álíkning munandi við seinni avgerðum í líkningarráði ella við dómstólarnar, skal landsstýrið taka avgerð um nýtt býti við tí grundarlagi sum hin broytta líkning gevur.

Hagar til endanligt býti eftir reglunum í 1. stk. kann fara fram, skal fyribilsbýti av tí skatti, sum hinir nevndu skattskyldugu hava inngoldið fara fram. Slíkt fyribilsbýti skal verða gjørt eftir lutfallinum millum hin samantagda álíknaða skatt til landskassa og kommunur við seinastu álíkning framman undan inntökuárinum. Tá lutfallstólini fyrri slíkt fyribilsbýti verða ásett, er óneyðugt at rokna við teim broytingum í álíkningini, sum av kærumálsviðgerðum standast. Kann tað ætlast, at munandi broytingar verða í lutfallinum millum hina samantögðu álíkning av teim ymisku skattum, kunna onnur lutfallstöl, ið landsstýrið selir eftir meining, verða úytt í fyribilsbýtinum.

30. §

Inngoldin eftirskattur verður býttur millum landskassa og kommunur eftir lutfallinum millum fær upphæddir, hin einstaki skattgjaldari er álíknaður í landsskatti og kommunuskattum.

31. §

Löutakari, sum hevar latið lönarskatt og ikki verður líknaður í skatt í viðkomandi kommunu fyrri tað inntökuár lönarskatturin er tikin, kann ikki krevja hin goldna lönarskatt aftur, uttan so at líkningarvaldið heldur hann ikki hava skattskyldu her í landinum viðkomandi inntökuár ella hann prógvar at hava goldið skatt av lönarinntökuni fyrri sama inntökuár í aðrari kommunu her í landinum ella av tí at hann ikki er álíknaður í skatt av tí at inntökan ikki er komin upp í skattskylduga hædd.

Lönarskattur, ið eftir 1. stk. ikki verður endurgoldin, fellur í landskassan.

VII. AÐRAR REGLUR

32. §

Skattskyldugir, arbeiðsgevarar og alment starvsfólk hava skyldu til at lata fær upplýsingar, sum neyðugar eru fyrri at líkningarvaldið fær ásett og skipað lönarskatt og forskatt samhart reglunum í II. og III. kapilli og fyrri at skattkrevjarin fær boð um at krevja inn eftirstöður.

Skattskyldugar, sum ikki uppfyllir skyldtuna um at boða frá og geva upplýsingar ella sum gevur ófullkomnar ella ósamar upplýsingar hevur ikki krövu til at fáa broytt avgerð líkningarvaldsins viðvíkjandi lönarskatti ella forskatti.

33. §

Skattakrevjarin skal hava effirlit við at arbeiðsgevarar og aðrir í kommununi, sum eftir hesi lóg hava skyldu til at effirhalda lönarskatt, fylgja teim fyriskipanum, sum settar verða hesum viðvikjandi. Skattakrevjarin hevur heimild til at effirhyggja røkniskaparbókur og -skjöl hjá teim, ið hava skyldu til at effirhalda lönarskatt.

Hann, ið fremur slíkt effirlit, hevur lagnarskyldu móðvegis óviðkomandi um tað, sum hann í starvi sínum fær upplýsingar um.

1. viðgerð 11. apríl og 3. mai legði skattanevndin Álit (smb. tingmál nr. 32/1960).

80. Forboð fyri minkahald.

Ár 1961, 10. apríl legði Erlendur Patursson lögtingsmaður fram so-
ljóðandi

U p p s k o f til lóg um bann móti minkahaldi.

1. §

All minkahald og hald av öðrum skaðadjórum í landinum er bannað. Minkar, sum nú eru í landinum, verða annað hvørt tiknir av lívi ella fluttir út av landinum.

2. §

Landbúnaðarráðgevarin hevur umsjón við at henda lóg verður hildin.

3. §

Brót á hesi lóg verður revsað við 5.000 kr. bót ella meira.

4. §

Henda lóg kemur í gildi heinan vegin.

G e r i n a r g e r ð:

Tó at minkahald kann geva eigararum einhvønn peningaligan vinn-
ing, sum kortini altíð verður ívasamur, kemur henda vinna valda nakra
tíð at fáa nakran sum helst lýðning sum fýroysk vinnugrein.

Hin vegin er at benda á fann skaða, sum útslopuir minkar og onnur skaðadjór kunnu valda á djóra- og fuglalívi landsins (har í millum seyði og alifuglum).

Tað má tí haldast vera rætt heilt at banna at halda minkar ella onnur skaðadjór, og verður lógaruppskot um slíkt bann her við lagt fyrí fingið.

1. viðgerð 13. apríl og 22. apríl legði húnaðarnevndin fram soljóðandi

Málið

Málið varð beint í lögtingsins húnaðarnevnd við 1. viðgerð og hevur nevndin kannað málið.

Meirilutin (Haldor Hansen, J. P. Davidsen, Hans Iversen, Vilhelm Nielsen) er av tí áskoðan, at tað ikki er ráðiligt at seta bann móti minkahaldi í Føroyum, men heldur meirilutin tvørturímóti at slík tiltøk eru av vinnuligum týdningi, serliga viðvíkjandi fiskivinnuni, av tí at fiskaavfallið á henda hátt verður útnyttað í Føroyum.

Nevndin hevur fingið upplýst, at mincafarmurin í Høydølum túkar tær treytir o. m., ið eru galdandi í Danmark, bæði hvat viðvíkir krøvum frá heilsu- og lögreglumyndugleikum, men sum nú er, eru ongar reglur galdandi í Føroyum, ið áseta hvussu mincafarnar skulu verða bygdir, fyrí at tryggja seg ímóti tí vanda, ið kann standast av, at tryggleiki ikki er fyrí, at minkar kunnu sleppa út og harvið valda skaða.

Nevndarmeirilutin er samdur um, at slíkar reglur, ið kunnu tryggja ímóti slíkum vanda eiga at verða gjørdar og setur tí fram helta lógaruppskot:

Løgtingslóg um minkahald.

§ 1.

Landsstýrinum verður heimilað at gera reglugerð viðvíkjandi minkahaldi í Føroyum og seta hana í gildi.

Brot móti reglugerðini verða sektað. Málini verða viðgjörd sum lögreglumál.

§ 2.

Henda lóg kemur í gildi beinan vegin.

Lagtingslov om minkehold.

§ 1.

Landsstyret bemyndiges til at fastsætte nærmere regler for minkehold.

Overtrædelse af disse regler straffes med bøde. Sagerne behandles som politisager.

§ 2.

Denne lov træder straks i kraft.

Ein minniluti (Jógvan Høghesen) mælir til at samtykkja uppskotið frá Erlendi Paturssyni.

2. viðgerð 21. apríl.

Uppskotið frá E. Patursson fall 5 - 0.

3. viðgerð 26. apríl.

Uppskotið frá meirahlutanum í nevndini samtykt 21-0.

81. Uppskot til samtyktar um oljuhandilin

Ár 1961, 12. apríl legði H. Djurhuus lögtingsmaður fram soljóðandi

U p p s k o t t i l s a m t y k t a r.

Álagt verður landsstýrinum at taka samráðingar upp við oljusölufel-
lagini, ið hava oljuhandilin í Føroyum undir sær, og fáa skipað so fyri,
at ráoljuprísurin til vanligar dieselmotorar (gassolja) verður settur
niður til sama pris, ið henda oljan fæst fyri í grannalondum okkara
Noregi og Onglandi og í New Foundlandi.

V i ð m e r k i n g a r :

Umráðandi fyri at fáa fiskivinnu okkara at hera seg er, at útgerð og
annað, ið honni lörvar, verður keypt so blígt sum gjørligt.

Eitt stórt tal á útreiðslusíðu fiskivinnunar er oljukostnaðurin. Hetta
tal verður skrivað í miljónum krónum.

Endurnýggjan skipaflotans økir oljunýtsluna ár fyri ár í stórum, og
tá prísurin á vanligari dieselmotorolju (gassolja), ið allir teir nýggju
límbátarnir brúka, er 5-6 øyru hægri í Føroyum fyri lítur, enn hann
er í grannalondum okkara, er tað øllum greitt, at her fer stórpeningur
okkum av hondum, ið av røltum eigur at liggja eftir her á landi.

Seinasta ár kostaði vanlig dieselolja:

í Tórshavn	kr. 0,29	fyrir liturin
í Aberdeen	kr. 0,2305	fyrir liturin
í Grimsby	kr. 0,235	fyrir liturin
í Aalesund	kr. 0,23	fyrir liturin
í New Foundlandi	kr. 0,21 - 0,23	fyrir liturin

Hesi töl vísa, at vit gjalda sum sagt 5-6 oyru meira fyri liturin av dieselolju (gassolju) enn sjóvinnan í grannalondum okkara fær hana fyri.

Hesin yvirpreisur rakur bæði fiskimenn og útgerðarmenn og óbeinleiðis hvønn skattaborgara her á landi, ið leggur sín skerv til fyri at stuðla fiskivinnuni.

Skulu nýggju linubátar okkara noyðst at tikið alt sítt oljubrúk í Føroyum, vildi hetta kosta teimum árliga 15-20.000 kr. í meirútreiðslu, enn um teir keyptu oljuna úr til dømis Bretlandi ella Noregi.

Sum er sleppa teir biligari, tí teir hava møguleika til at bunkra til flóir í útlendskum havnum, men nú útlit er til, at tað ber innóti einari broyting av okkara vinnuhátti, ið ælanin er skal føra tað við sær, at størri partur av tí veidda fiskinum skal verða landaður í Føroyum, er tað pá hágu lið, at landsstýrið leggur upp í leikin oljuprísinum viðvíkjandi.

Føroysku umboðsmennirnir hjá oljusölufeløgnum eru fastlöntir menn og maktu tí sjálvandi ikki at fáa hetta prishækkingarkravið trýst igjøgnum, tí má tað almenna gera hetta krav til sítt, og er tað út frá hesum sjónarmiði, at so skal verða, at fólkaflokkurin setur fram uppskotið til samtyktar.

1. viðgerð 17. apríl og 2. viðgerð 26. apríl.

Uppskotið samtykt 28-0.

82. Klædnafrádráttur fiskimanna

Ár 1961, 13. apríl lagði lögmaður fram soljóðandi

U p p s k o t til samtyklar

Heilt verður á líkningarráðið um af breyta frádráttin, fiskimenn fáa fyrir eykaskilt av klæðum, ið nú er 300 kr. árliga, soleiðis at frádráttur verður givið við 50 kr. fyrir hvönn mánað, fiskimaður er í starvi, tó í minsta lagi 300 kr. árliga.

V i ð m e r k i n g :

Fiskimenn eru teir, ið eru útseltir mest fyrir klædnaskilt og er tað tí rímligt, at teir fáa serstakan skattafrádrátt. Uppskotið miðar innóti hesum og saman við öðrum uppskotum landsstýrisins um broyting í skattalógini at geva fiskimönnum serstaka kompensatiún fyrir 1 % umsetningsgjaldið.

1. viðgerð 17. apríl og 21. apríl lagði fíggjarnevndin fram soljóðandi

A l i t

Lögmaður lagði málið fyrir tingið og varð tað við 1. viðgerð beint í fíggjarnevndina.

Nevndin hevur viðgjört málið og er samd um at mæla tinginum til at samtykkja uppskotið.

2. viðgerð 22. apríl og 3. viðgerð 26. apríl.

Uppskotið samtykt 26-0.

83. Ábyrgd av láni til Hvalbjar og Froðbjar kommunur til tunnelgerð

Ár 1961, 20. apríl legði N. Winther Poulsen landsstýrismaður fram
soljóðandi

U p p s k o t
til
lögtingslóg
um
ábyrgd av láni til Hvalbjar og
Froðbjar sóknar kommunur til
tunnelgerð.

§ 1.

Landsstýrinum verður heima-
lað, landskassans vegna, at veð-
halda fyri láni til Hvalbjar sókn-
ar kommunu upp til 170.000 kr.
og til Froðbjar sóknar kommunu
upp til 210.000 kr. til tunnelgerð
millum Hvalbæ og Tvöroyri.

§ 2.

Henda lóg kemur í gildi heinan
vegin.

F o r s l a g
til

løgtingslöv
om

garanti for laan til Hvalbjar og
Froðbjar sóknar kommuner til
tunnelarbejde.

§ 1.

Landsstyret bemyndiges til paa
landskassens vegne at garantere
for laan til Hvalbjar sóknar kom-
mune indtil 170.000 kr. og til
Froðbjar sóknar kommune indtil
210.000 kr. til tunnelarbejde
mellem Hvalbæ og Tvöroyri.

§ 2.

Denne lov træder straks i
kraft.

Viðmerkingar:

Í lögtingsmáli nr. 9/1959 samtykti tingið, at landsstýrið skuldi bjóða
út arbeiði við gerð av tunnel og íræslandi vegalongd í vegasambandi-
num millum Tvöroyri og Hvalbæ.

Somuleiðis samtykti tingið, at landsstýrið, tá ið boðini vóru innkomin
og avvarandi kommunur hövdu átikið sær at rinda sín part, saman við
fíggjarnevndini skuldi taka avgerð um byggingina.

Áðurnevndu freytir eru lóknar og avgjört er at lata verkfrøðings- og
byggifelagnum E. Phil & Søn, København arbeiðja, hetta felagið hevði
eisini legsla boð.

Báðar kommunurnar hava sókt peningastovn her um lán til at rinda
teirra part við og hava tingið tilsögn, sum tó er freytað av landskassa-
ábyrgd.

Víðvíkjandi fíggjarligu stöðuni hjá Froðbjar sóknar kommunu skal
verða víst á upplýsingarnar í lögtingsmáli nr. 9/1960 um A.T. lánið.

men kann her verða lagt aftrat, at øll lán kommununnar í lótni eru ajour.

Hvalbiar kommuna hevur í lánum um 30.000 kr., sum eru ajour og átti kommunan við árs enda 1959 um 10.900 kr. tókar og vóru skattaettir-stöður um 50.000 kr.

Fyri at fáa tað fíggjarliga grundarlagið undir tunnelbyggingini setur landsstýrið tí her fram uppskot til lögtingið um ábyrgd fyri áðurnevndu lánum.

1. viðgerð 24. apríl, 5. maí og 3. viðgerð 8. maí (9. maí).

Uppskot landsstýrisins samtykt 19-0.

84. Studningur til Føroya Fólkaháskúla

Ár 1961, 20. apríl legði N. Winther Poulsen landsstýrismaður fram
soljóðandi

U p p s k o t t i l

løgtingslóg um studning til
Føroya Fólkaháskúla.

løgtingslov om tilskud til
Føroya Fólkaháskúla.

1. §

Eftir reglunum í hesi lögtingslóg verður latin studningur úr landskassanum til Føroya Fólkaháskúla, ið hevur tað sum høvudsendingarmál at vekja ans hjá ungdominum fyri andligum virdum, og umframt hetta kann leggja serligan dent á einkultu lærugrein, uttan fó at geva ta læru, sum krevst til eitt lívsstarv, ella gevur prógv við rættindum ella rætt til upptøku á próvtøkskúla.

1. §

Efter reglerne i denne lovgivningslov ydes der tilskud af landskassen til Føroya Fólkaháskúla, der har det som hovedformaal at vække ungdommens interesse for aandelige værdier, og desuden kan lægge særlig vægt paa et enkelt fag uden at give den for en livsstilling foreskrevne uddannelse eller forberede til nogen rettighedsgivende eksamen eller til optagelse paa en eksamensskole.

2. §

Aðrenn studningur verður latin, skal skúlin við möguligum serdeildum verða góðkendur af landsstýrinum. Góðkenningin er knýtt til ávísan manni sum fyrirséðumann og fellur burtur, tá hesin fer frá.

Fyri at fáa studning má skúlin árið undan í minsta lagi hava havt 12 ársnæmingar; næmingar, ið eru undir 17 ár, tá skeiðið byrjar, verða ikki upptroknaðir.

3. §

Studningur til rakstær av skúlanum verður latin á henda hátt:

- 1) ein árligur grundstudningur, ið er kr. 1.000,-, um so er, at skúlin hevur lægst 30 ársnæmingar, kr. 3.000,-, um so er, at skúlin hevur 31-50 ársnæmingar, kr. 2.000,-, um so er, at talið er 51 ella fleiri.
- 2) $3\frac{1}{2}\%$ av virðinum av skúla-bygningunum við innbúgvi og lærarahúsum.
- 3) 70% av útreiðslum skúlans til lærarlønir.
- 4) 50% av útreiðslunum til undirvísingartilfar.
- 5) Um skúlin fær eina eftirlønarskipan, verður studningur latin úr landskassanum til eftirlønir eftir nærri av landsstýrinum fyriskipaðum reglum.

4. §

Studningur verður latin til næmingar skúlans eftir reglum fyriskipaðum av landsstýrinum í samráð við stjórn skúlans.

5. §

Henda lóg fær gildi frá 1. apríl 1961.

2. §

Førenden tilskudet udbetales, skal skolen med mulige lagafdelinger være godkendt af landstyre. Godkendelsen benyttes til en bestemt person som forstander og bortfalder ved forstanderskifte.

Før at kunne optaa tilskud naar skolen naaret forud mindst være søgt af 12 aarselever; elever, der ikke er fyldt 17 aar, naar kursuset begynder medregnes ikke.

3. §

Tilskudet til skolens drift ydes saaledes:

- 1) et aarligt grundtilskud, der er kr. 1.000,-, forudsat at skolen har højst 30 aarselever, kr. 3.000,-, forudsat at skolen har 31-50 aarselever, kr. 2.000,- forudsat at tallet er 51 eller derover.
- 2) $3\frac{1}{2}\%$ af værdien af skolebygningerne med indbo og lærerboliger.
- 3) 70% af skolens udgifter til lærerlønninger.
- 4) 50% af udgifterne til undervisningsmateriale.
- 5) I tilfælde af, at skolen faar pensionsordning, vil der blive ydet understøttelse fra landskassen til pension efter nærmere af landstyre foreskrevne regler.

4. §

Tilskud ydes til skolens elever efter regler foreskrevet af landstyre i samraad med skolens forstander.

5. §

Denne lov faar gyldighed 1. april 1961.

Viðmerkingar:

Føroya Fólkaháskúli hevur, síðan hann varð yvirtíkin av heimaslýrinum, fingið studning til raksturin við jättan á fíggjarlógini, eftir uppskoti frá háskúlastjóranum.

Frá skúlanum hevur ikki verið klagað um, at skúlin ikki hevur fingið studning samsvarandi uppskotinum, men bæði skúlin og landsstýrið hava hugsað um, um tað ikki hevði verið betri við eini fastari studningsskipan nakað á sama hált sum í hinum grannalöndunum. Hetta vildi gjørt viðurskiptir skúlans tryggari og eisini verið meira einfalt hjá fyrisitingini, tá fastar reglur eru at ganga eftir.

Reglurnar viðvíkjandi studningsveitan til skúlan eru í uppskoti landsstýrisins í høvuðsheitinum samsvarandi tein, sum galdandi eru í Noreg og Danmark.

1. viðgerð 21. apríl og 10. maí legði lógarnevndin fram soljóðandi

Álit

Landsstýrið hevur lagt fyri lögtingið uppskot til lögtingslóg um studning til Føroya Fólkaháskúla.

Málið varð við 1. viðgerð, ið fór fram 24. apríl 1961, beint í lógarnevndina.

Nevndin hevur viðgjört málið og heldur, at skal lóggevast um fólkaháskúla í Føroyum, fer ikki at bera til at avmarka studningsskipanina til tann verandi háskúlan.

Tað tykist rætt at seta í endamálsgreinina, at høvuðsendurin skal verða lagdur á føroyskt mál og føroyska mentan.

Verður tí skotið upp at broyta lógarheiti til:

Lögtingslóg um studning til
fólkaháskúlar.

Lagtingslov om tilskud til
folkehøjskoler.

og § 1 fær hetta orðaljóð:

Eftir reglunum í hesi lögtingslóg verður latin studningur úr landskassanum til fólkaháskúlar, ið hava tað sum høvuðsendamál at læra ungdomin føroyskt mál og føroyska mentan og at vekja ans hjá ungdominum fyri andligum virðum, eins og skúlin annars kann leggja dent á einokkla lærigrein, men tó ikki skal vera próvskúli ella búgva undir prógv.

Eftir reglurne í denne lagtingslov ydes der tilskud af landskassen til folkehøjskoler, hvis hovedformaal er at uddanne ungdommen i færøsk sprog og kultur samt at vække ungdommens interesse for aandelige værdier. Ligesom skolen kan lægge særlig vægt paa et enkelt fag uden dog at være eksamensskole eller forberede til nogen eksamen.

Sum nýtt 3. pkt. í § 2, 1. stk.:

Føroya Fólkaháskúli verður
roknaður sum góðkendur eftir
hesi lóg.

Føroya Fólkaháskúli betragtes
som godkendt efter nærværende
lov.

2. viðgerð 12. mai.

Broytingaruppskotið frá nevndini samtykt 23-0.

3. viðgerð sama dag.

Lógaruppskotið so broytt samtykt 27-0.

85. Lögmaður sum umboð Føroyinga í Nordisk Raad

Ár 1961, 20. apríl legði Kjartan Mohr lögtingsmaður fram sjóðandi

U p p s k o t
t i l
s a m t y k t a r.

Føroya lögting heimilar Føroya landsstýri til at krevja av ríkisstýr-
inum danska, at Føroyar verða umboðaðar á norröna fundi innan fyri
nordisk raad sum serstök norrön tjóð, hvar Føroya lögmaður umboðar
føroyingar eins og tann finski og íslendski presidenturin eru umboð fyri
tær báðar norrönu tjóðirnar og kongarnir í Danmark, Svøríki og Noregi.

V i ð m e r k i n g a r :

Tað kann ikki takast frá føroyingum, at vit eru tann sætta norröna
tjóðin og mugu tí hava fullan rætt til søguliga, mentunarlaga og tjóð-
skaparlaga at vera við í samarbeiði millum hinar norrönu tjóðirnar.
Sum nú er, er annar fólkatingsmaðurin valdur av Danmark at um-
boða Føroyar saman við dönum og situr í løtuni bara í eini undirnevud-
fó við ongum rætti at umboða føroyingar sum serstök tjóð.

Føroya lögting er elsta ting í norðanlandum og má vera hægsti mynd-

ugleiki føroyinga. Tí má lögting og landsstýri vera umboðað serstakliga fyri at varðveita Føroya áhugamál innan fyri norrønt samarbeiði.

1. viðgerð 21. apríl, 2. viðgerð 26. og 3. viðgerð 27. apríl.

Formaðurin legði fram soljóðandi

Broytingaruppskot frá Kj Mohr:

Føroya lögting heinilar Føroya landsstýri at mæla ríkisstýrinum danska til, at Føroyar verða umboðaðar á norrøna fundi innan fyri nordisk raad sum serstök norrøn tjóð, har Føroya lögmaður umboðar føroyingar.

Viðmerkingar:

Tað kann ikki takast frá føroyingum, at vit eru tann sætta norrøna tjóðin og mugu tí hava fullan rætt til søguliga, mentunarlaga og tjóðskaparlaga at vera við í samarbeiði millum hinar norrønu tjóðinnar. Sum nú er, er annar fólksfingsmaðurin valdur av Danmark at umboða Føroyar saman við dönum og situr í lötuni bara í eini undirnevnd, tá við ongum rætti at umboða føroyingar sum serstök tjóð.

Føroya lögting er elsta ting í norðurlondum og má vera hægsti myndugleiki føroyinga. Tí má lögting og landsstýri vera umboðað serstakliga fyri at varðveita Føroya áhugamál innan fyri norrønt samarbeiði.

Broytingaruppskotið fall 7-0

Uppskotið sjálvt fall 5-0.

86. Nevnd til kanningar av öktum virkismöguleikum

Ár 1961, 20. apríl legði lögmaður fram soljóðandi

U p p s k o t t il

Løgtingslóg um nevnd til kannan av öktum virkismöguleikum.

1. §

Landsstýrinum verður heimlað at seta niður eina 7 manna-nevnd til kannan av öktum virkismöguleikum.

Nevndin gevur frágreiðing og tilmæli til landstýrið.

2. §

Tær útreiðslur, ið standast av nevndararbeiðinum, herundir samsýning til nevndarlimir og lönir til hjálparfólk, verða goldnar úr landskassanum.

lagtingslov om nedsættelse af et udvalg til undersøgelse af mulighederne for øget beskæftigelse.

1. §

Landsstyret bemyndiges til at nedsætte et udvalg paa 7 medlemmer til undersøgelse af mulighederne for øget beskæftigelse.

Udvalget afgiver betænkning og indstilling til landsstyret.

2. §

Udgifter forårsaget af udvalgsarbejdet, herunder vederlag til udvalgsmedlemmer og løn til medhjælp, afholdes af landskassen.

Viðmerkingar :

Við kunngerð frá ríkisumboðsmanninum og eftir góðkenning frá landsstýrinum er lóg nr. 211. 16. juni 1958 um egnsudvikling sett í gildi í Føroyum.

Endamálið við nevndu lóg er eftir § 1:

«Til ophjælpning af produktiv beskæftigelse i saadanne omraader af landet, som med hensyn til industriel udvikling staar tilbage for det øvrige land, eller som er ramt af særlige økonomiske vanskeligheder, kan der i overensstemmelse med reglerne i denne lov ydes bistand ved teknisk og økonomisk raadgivning ved udarbejdelse af projekter og ved finansieringen af projekternes gennemførelse.»

Umsóknirnar verða fyrirleikaðar av einum «egnsudviklingsnads», og verður lógin annars lýristin av handilsmálaráðnum.

Umsóknir um stuðul eru sendar landsstýrinum til ummællis, og hava fleiri av teimum fingið viðmæli.

Ivi kann vera um tað er rætt, at initiativið til ta útbygging, lógin skapar möguleikar fyri, einsamalt skal koma frá teimum, sum setla sær

undir eina ella aðra fyrirlöku, um ekki heldur ein landsþinnur eigne að verða gjörður, so eisini önnur tillök kunnur verða reynd til úthygging av vinnulívinum og til hjálp fyrri lær bygdir, ið nú eru undir arbeiðsleysi.

Hesin seinni vegurin heldur landstýrið í longdini vera hin rætti.

1. viðgerð 2. maí, 2. viðgerð 5. maí, og 3. viðgerð 8. maí.

Lógaruppskotið var sett undir atkvöðu við nafnakall:

Fa atkvöddu: J. Lindenskov, R. Thomsen, J. H. Danbjörg, P. Petersen, S. Petersen, M. Johannesen, K. Wang, H. Djurhuus, Tr. Samuelson, H. Petersen, Johan Simonsen, J. P. Davidsen, H. Iversen, D. Nolsøe, Fr. Hansen, P. M. Dam og Haldor Hansen,

Atkvöddu ekki: Vilh. Nielsen, J. Högnesen, S. Joensen og H. við Högadalsá.

Burturstaddir: N. Holm Jacobsen, Leon Joensen, A. Djurhuus, Kj. Mohr, K. Djurhuus, Poul J. Olsen, E. Patursson, H. Jespersen, J. F. Öreguard.

Uppskotið samtykt 17-0.

87. Broyting í lögtingslóg um útvarp

Ár 1961, 21. apríl legði lögmaður fram soljóðandi

U p p s k o t til

Lögtingslóg um broyting í lög-
tingslóg nr. 23, 28. mars 1956
um útvarp.

løgtingslóg um ændring í lög-
tingslóg nr. 23 af 28. marts 1956
om radiospredning.

§ 9 í lögtingslóg nr. 23, 28.
mars 1956 um útvarp verður
orðuð soleiðus:

Brot móti hesi lóg koma undir
sekt. Málini verða framd sum lög-
reglumál, ið so at reglurnar í lóg
om rettens pleje deild 68 og 69
verða tilsvareandi nýttar sum í

§ 9 í lögtingslóg nr. 23 af 28.
marts 1956 om radiospredning
affattes saaledes:

Overtrædelse af denne lov
straffes med bøder. Sagerne be-
handles som politisager, dog at
reglerne i lov om rettens pleje
kap. 68 og 69 finder anvendelse

málum, statsadvokaturin fremur.

Landsstýrinum verður heimlað at royna at fremja mál um brot móti § 3 sum fyrisingarmál.

sum i sager, der forfølges af statsadvokaten.

Landsstyret bemyndiges til at søge sager angaaende overtrædelse af lovens § 3 afgjort administrativt.

Viðmerkingar :

Eftir lögtingslóg nr. 23, 28. mars 1956 um útvarp má ongin radiomóttakari setast til, fyrr enn hann er skrásettur, eisini hava radiolandlarnir skyldu at uppgева, hvørjum teir selja móttakarar. Henda skrásetingin er lögð undir Telefontverk Føroya Lögtings.

Hann, ið ikki lúkar skrásetingarskylduna kemur undir sekt.

Tá ið útvarpið varð sett á stovn varð roknað við, at um 6.000 móttakarar vóru í landinum. Eftir roknskapinum fyri árið 1960 vóru bert 5.531 skrásettir. Útlit er tí til, at tað eru summi, ið ikki hava gjørt sína skyldu.

Landsstýrið hevur nú fingið avfalu við lögregluna um bæði at kreivja effirstöðu í gjöldum og at finna fram til teir móttakarar, ið ikki enn eru skrásettir. Í hesum er tað ein fyrimunur, um lögreglan hevur heimild at nýta ley ráð 68. og 69. deild í rættargangslógini heimilar.

Eftir at staturin nú vindar allar útreiðslur av lögregluni, skulu sektir fara í statskassan, ið hvussu er tær, ið koma fyrri rættin. 2. stk. í uppskotinum miðar imóti, at landsstýrið fær heimild, eins og tollvaldið hevur tað fyri tollsektirnar, at leggja sekt á viðkomandi, og vindar hann, so rætturin ikki kemur uppí, fer sektin til útvarpið.

1. viðgerð 3. mai. 2. 4. og 3. viðgerð 8. mai.

Fornaðurin legði fram broytingaruppskot frá Vilhelm Nielsen:

U p p s k o t til

broyting í lögtingslóg frá 14. februar 1957 um útvarpsnevnd.

ændring i lagtingslov af 14. februar 1957 om radioudvalg.

§ 1 verður orðað soleiðis:

Sett verður útvarpsnevnd við 7 limum. 5 verða valdir av lögtinginum, 1 av Føroya blaðmannafelag og 1 av landsstýrinum eftir tilnæli frá góðkendum lurtarafelögum. Tiltaksmaður verður valdur til hvønn nevnd

§ 1 attales saaledes:

Der nedsættes et radioudvalg paa 7 medlemmer, 5 vælges af lagtinget, 1 af Føroya blaðmannafelag og 1 af landsstyret efter indstilling fra autoriserede lyttertoreninger. Suppleant vælges for hvert udvalgsmedlem. Lands-

aelin. Landsstýrið uppnevnir formannin limanna millum. Límirnir verða valdir fyrir 4 ár.

stýret udpeger formanden blandt udvalgte medlemmer. Medlemmerne vælges for 4 aar.

Broylingaruppskotið frá V. Nielsen fall 8-0.

Lógaruppskotið frá landsstýrinum samtykt 25-0.

88. Val av jarðarráð.

(smb. 59/60).

1961, 20. apríl legði Haldor Hansen fram soljóðandi skriv frá 19 tingmonnum:

Undirskrivaðu tingmenn leyva okkum hervið at biðja tingið taka til nýggja viðgerð tingmál 59/60: Val av jarðarráð.

1. viðgerð 22. apríl og 26. apríl legði búnaðnevndin fram soljóðandi

Álit

við minnilutaálit frá Vilhelm Nielsen:

Nevndin hevur viðgjört málið av nýggjum og er komin til sama úrslit.

Meirilutin (Haldor Hansen, J. P. Davidsen, Hans Iversen, Jógvan Högnesen) mælir tinginum so stakt til at samtykkja uppskot meirilutans í tingmáli nr. 59/1960 óbroytt.

Minnilutin (Vilhelm Nielsen) vil sjálvur stilla uppskot.

BÚNAÐARNEVNDIN, 26. apríl 1961.

Minnilutaálit

Undir viðgerðini av lögtingsmáli nr. 21/1960: Studningur til húsdýranting v.m., setti Haldor Hansen, lögtingsmaður fram uppskot um at gera broyting í lóg nr. 171 frá 24. maí 1937 um «landbúnaðarins frama», sum broytt við lögtingslóg frá 24. apríl 1957, soleiðis at lögtingið verur 3 og landsstýrið 1 lim.

Haldor Hansen, J. P. Davidsen, Hans Iversen og Jógvan Högnesen

blívu sámdír um at broyta lógina, meðan ein minniluti Vilhelm Nielsen ynskti, at lógin ikki skuldi broytast og setti tí onki uppskot fram.

Málið varð framlagt 13. marts og kom til 1. viðgerð 15. marts, eftir tilmáli frá varalögmanni Kristian Djurhuus o. fl. bleiv málið aftur beint í búnaðarnevndina.

Nevndaráliðið var framlagt 10. apríl, málið fekk onga broyting í nevndini, uttan tað at 2 limir og tillaksmenn feirra ganga út annað hvørt ár, fyrstu ferð 1. apríl 1963.

2. viðgerð var 13. apríl, málið fall við tað at einans 11 stemmaðu fyri.

20. marts legði Haldor Hansen sjálvur nítjandi málið aftur fyri tingið, ið av nýggjum varð beint í búnaðarnevndina. Meirilutin setur fram sama uppskotið, meðan minnilutin (Vilhelm Nielsen) heldur ikki í hesari syftu setur nakað uppskot um broyting, men visir á, at felögin hjá búnaðarmonnum, búnaðarfelagið, bóndafelagið og traðarmannafelagið hava ynskt, at lógin verður standandi óbroytt, og eru tað óráð og móti vanligari mannagongd at frátaka hesum felögum ta ávirkan á umsitning áhugamála búnaðarmanna, ið galdandi löggáva hevur tryggjað teimum.

Formaðurin legði fram soljóðandi Bro y t i n g a r u p p s k o t frá E. Patursson:

U p p s k o t
til
lóg um Føroya jarðaráð.

1. §

Føroya jarðarráð verður avtikið.
Myndugleiki jarðaráðsins verður fluttur til Føroya landsstýri.

2. §

Henda lóg kemur í gildi beinan vegin.

2. viðgerð 27. apríl.

Bro y t i n g a r u p p s k o t ið (frá E. Patursson) fall 12 - 0.

§ 1 í lógaruppskotinum var sett undir atkvøðu við navnakall:

J a a t k v ø d d u: J. Lindenskov, J. H. Danbjørg, Tr. Samuelsen, H. Petersen, J. P. Davidsen, H. Iversen, D. Nolsøe, Fr. Hansen, P. M. Dam, Pont. J. Olsen, J. Høgnesen, S. Joensen, H. Jespersen, Haldor Hansen, Reinhold Thomsen og J. P. Óreguárd.

A t k v ø d d u i k k i: M. Johannesen, N. Holm Jacobsen, K. Wang, H. Djurhuus, L. Joensen, A. Djurhuus, J. Simonsen, V. Nielsen, K. J. Mohr, K. Djurhuus, E. Patursson og H. v. Høgdalsá.

B u r t u r s t a d d i r: P. Petersen og S. Petersen.

Uppskotið fekk 16 atkvøður, men fall eftir avgerð frá formanninum eftir § 31 í tingskipanini.

89. Veðhald av láni til Froðbiar og Vágs Kommunu

Ár 1961, 24. apríl legði N. Winther Poulsen landsstýrismaður fram
sofjóðandi

Uppskot
til

løgtingslóg um ábyrgd av láni
250.000 kr. til Froðbiar sóknar
kommunu og 250.000 kr. til Vágs
sóknar kommunu til pábót av
vegum í sóknunum.

§ 1.

Landsstýrinum verður heimil-
að landskassans vegna at veð-
halda fyri láni upp í 250.000 kr.
til Froðbiar sóknar kommunu og
láni uppí 250.000 kr. til Vágs
sóknar kommunu til pábót av
vegum í sóknunum.

§ 2.

Henda lóg kemur í gildi heinan
vegin.

Forslag
til

løgtingsløg um garanti for laan
250.000 kr. til Frodebo sogns kom-
mune og 250.000 kr. til Vágs kom-
mune til reparation af vejene i
kommunerne.

§ 1.

Landsstyret bemyndiges til paa
landskassens vegne at garantere
for laan indtil 250.000 kr. til Froð-
biar sogns kommune og for laan
indtil 250.000 kr. til Vágs sogns
kommune til reparation af vejene
i kommunerne.

§ 2.

Denne lov træder straks i
kraft.

Viðmerkingar:

Vágs og Froðbiar sóknar kommunur hava søkt um landskassaábyrgd
fyri láni upp í 250.000 kr. fyri at kunna seta vegirnar í kommununum í
hóskandi stand.

Kommunurnar halda seg ikki kunna gera nakað munandi við hella
innanfyri fíggjarætlan teirra hvørt árið, men halda, at um vegirnar veru-
liga verða settir í góðan stand einuferð, so vil hella lætta kommununum
um tað árliga viðlíkahaldi og vil tað peningur, sum her verður spardur,
skjótt rinda lánini aftur.

Málið hevur verið til ummælis hjá landsverkfrøðinginum, sum svarar,
at hövuðsvegirnir inni í tveimum so stórum bygdum sum Tvörøyr og
Vág ikki í longdini kunnu verða hildnir bert í toluligum standi, uttan so
at vegbanin fær haldbetri «belegning» enn skerv við sandi, leiri ella
tilíki. Skal slík ábót verða gjörd innanfyri rimuligt tíðarskeið og

kunna verða lögð rætt til rættis, er helst ongin ivi um, at lántøka er neyðug.

Hidani kann tí verða tilnefnt út frá tekniskum og teknisk-ökonomiskum sjónarmiði at gera tað møguligt fyri kommunurnar at fáa lán.

Ættlan kommunurnar er at fara undir eina høvuðsumvøling og at gera hana eftir teim bestu royndum við nútímans amboðum og tí rætta tilfari, so at vegirnir verða haldbeiri. Hetta er eisini neyðugt, tá ferðslan á vegnum serliga tey seinni árin er uttanandi vaksin og slitið tí tilsvandi stórri.

Vágs kommuna hevði 31/12 60 hesi lán:

Færø Amts Sparekasse	55.688,00 kr.
.....	11.875,00 -
Suðuroyar sparikassi	5.831,00
— —	15.000,00
— —	34.000,00 -
Føroya banki	13.067,07 -
.....	16.251,57 -
— —	80.000,00

og havnalagið:

Færø Amts sparekasse	10.500,00 kr.
— —	31.1839,94 ---
Føroya Banki	16.875,00
— —	11.062,50 -

Gjaldstovuni skyldar kommunan um 28.000 kr.

Öll lánini eru ajour uttan tað fyrsta, har avdráttur kr. 3.166,00 íresnur.

Skattaálikningin í kommununi 1959 var 590.000 kr. og var skattaftir-støðan við árs enda 1959 kr. 591.656,03. Kommunan hevur í 1960 gjørt meira út av skattainnøkrevjingini og hevur hetta eisini givið útslit so at væl av eftirstøðum er innngingið.

Kommunan upplýsur, at hon í 1960 hevur nýtt einar 75.000 kr. til as-faltering av vegum, og vísur hetta at lóna seg.

Froðhiar kommuna hevði pr. 23/7 60 lán tilsamans 321.501,94 kr. og havnalagið kr. 418.158,56 og eru öll ajour.

Umframt hevur kommunan millumrokning við gjaldstovuna kr. 65.394,56 og uppá A.T. lánini kr. 179.277,12 og kr. 65.965,59 (aftaná sam-tyklina um belvtarbýti).

Víst verður annars á roknskap kommununnar pr. 31/12 59 í lögtings-máli nr. 9/1960 um A.T. lánini.

Nú vegasambandið er komið millum norðara og suðara part av Suð-

troyni og Hvalbøur skjólt kemur upp í hella vegasamband er umráðsandi at kommunurnar halda hesar í góðum standi.

Landsstýrið mælir til, at kommunurnar verður veittur landskassaábyrgd fyri umsøktu lánum, og er ætlanin at seta lánitíðina til høgst 10 ár.

1. viðgerð 2. mai og 8. s. m. legði kommunala nevndin fram sáljóðandi

A 111

Hetta mál varð beint í ta kommunala nevndina, ið hevur havt tað til viðgerðar.

Meirilutin (Poul J. Olsen, J. H. Danbjørg, Hans Iversen og Frederik Hansen) mælir til at samtykkja uppskot landsstýrisins.

Minnilutin (Vilhelm Nielsen) heldur, at tað má vera ein grundtreyst fyri at fáa landskassaábyrgd, at øll lán kommunar eru á jour og at vanlig skuld til landskassan eisini er goldin.

Eftir teimum upplýsingum at døma, sum fylgja við málinum, er ikki øll lánini førd á jour, og heldur ikki er øll skuld til landskassan goldin. Minnilutin heldur, at fíggjarslóðan er ikki so vánalig hjá kommunum, at tær eru ikki fôrur fyri, um ikki á annan hátt so í felag, at gjalda skyldur sínar. So stalt kann minnilutin taka undir við uppskoti landsstýrisins freytað av, at lánini verða á jourførd og skuldin til landskassan verður goldin, áðrenn ábyrgdarlógin verður lýst.

2. og 3. viðgerð 9. mai.

Uppskot landsstýrisins samtykt 23---0.

90. Ábyrgd av láni til Hvalbjar kommunu

Ár 1961, 21. apríl legði N. Winther Poulsen landsstýrismaður fram
soljóðandi

U p p s k o t

til

lögtingslóg um ábyrgd fyri láni
200.000 kr. til Hvalbjar sóknar
kommunu til kaibygging.

§ 1.

Landsstýrið verður heimilað,
landskassans vegna, at veðhalda
fyri láni til Hvalbjar sóknar kom-
munu upp í 200.000 kr. til leing-
ing av pierinum á Hamranesi.

§ 2.

Henda lóg fær gildi beinan
vegin.

F o r s l a g

til

løgtingslóg um garanti for laan
200.000 kr. til Hvalbjar sóknar
kommune til kajbygning.

§ 1.

Landsstyret bemyndiges til, paa
landskassens vegne, at garantere
for laan til Hvalbjar sóknar kom-
mune indtil 200.000 kr. til for-
længelse af molen ved Hamranes.

§ 2.

Denne lov træder straks i
kraft.

Við m e r k i n g a r:

Hvalbjar sóknar kommunu hevur við lögtingslóg um havnaibygging
frá 3. november 1958 fingið studning játlaðan við 50 % av kr. 250.000 til
leinging av pierinum á Hamranesi.

Aðlan kommununnar er at fara undir hella arbeiði komandi ár og
eru tá 4 ársgjöld av studninginum ella 50.000 kr. fallin til gjaldingar.

Tá kommunan skal útvega allan byggipeningin + tam fallna studn-
ingin ella 200.000 kr., er ætlan hennara at søkja lán úr Kredittoreningin
af kommuner i Danmark, biður hon longu nú um at fáa landskassa-
ábyrgd fyri neyðugum láni, tí nevnda felag krevur landskassaábyrgd
fyri at veita lán, og long lið gongur við fyrirreiking av lánum.

Hvalbjar kommunu hevur í lánum um 30.000 kr., sum öll eru ajour.
Við árs enda 1959 átti kommunan um 10.900 kr. lókar og skaltæftir
stöður fyri um 50.000 kr. av einari álíking í 1959 uppá um 182.000 kr.

Fyri at geva kommununi stundir til at fyrirreika fíggjarliga grundar-

lagið til hesa útbýgging av havnalagnum setur landsstýrið fram uppskot um landskassaábyrgd av lánum nú.

1. viðgerð 2. mai, og 8. s. m. legði kommunala nevndin fram soljóðandi

Átt

Hvalbiar sóknar kommuna er við at byggja pier á Hamranesi og hevur játtan til arbeiðið frá tinginum.

Kommunan ætlar at fara undir framhald av arbeiðinum í ár og fjórða árgjaldið av ársskuldninginum ella 50.000 kr. er fallið til gjaldingar. Kommunan vil útvega allan peningin ÷ tað til gjaldingar falda studning ella 200.000 kr., og er ætlanin at fáa hesa peningahædd sum lán úr Danmark frá Kreditforeningen af kommuner i Danmark. Hon sækir tessvegna um landskassaábyrgd fyri neyðugum láni. Henda ábyrgd tingsins verður kravd av felagnum.

Landsstýrið hevur sett fram lóguppskot um at veita hesa ábyrgd og annars greitt frá kommununnar liggjarligu stöðu.

Nevndin mælir tinginum til at samtykkja uppskot landsstýrisins.

2. og 3. viðgerð 9. mai.

Uppskot landsstýrisins samtykt 28 - 0.

91. Portugalstrolararnir.

Ár 1961, 10. mai legði tingformaðurin fram soljóðandi

Átt

Landsrættarsakförari Leif Waagstein hevur sent soljóðandi skriv til tingið:

«Sum advokatur fyri p/f Rútafelli, Vági, og p/f Suðuroyar norðara trolarafelag, Tvøroyri, løyvi eg mær at heita á háttvirda Føroya lögting at viðgera niðanfyrir nevnda mál.

Hesi bæði feløg, ið eiga trolararnar «Vágbingur» og «Leivur Óssursson»

eru komin í stórar fíggjarligar trupulleikar av hesum bátum, sum tey yvirtóku frá Føroya landsstýri.

Ymsar samráðingar hava verið við Føroya landsstýri um hetta, men eingin verulig loysn er fingin í lag, tí hvørki landsstýrið ella fíggjarnevndin hava hildið seg havt heimild til at loysa spurningin veruliga, men hava víst til tingið. Í skrivi dagfest 6. oktober 1960 heitti eg, saman við D. P. Danielsen, advokati, á landsstýrið um at viðgera hetta mál fyri allar triggjar portugalsfrolararnar, og um neyðugt leggja tað fyri Føroya lögting, men í svári dagfest 7. november í fjór sigur landsstýrið seg ikki at hava heimild at koma umsóknini á mót.

So vóru aftur drúgvar samráðingar millum landsstýrið og umboðsmenn fyri frolarafelögin í november og december. Tá málið eisini hevði verið í fíggjarnevndini, var úrslitið, at landskassin legði út tað, sum í restaði hjá p/f Rútafelli í rentum og avdrátti til realkreditstovnin pr. 1. november 1960 og eftirstöðu av tryggingargjaldi, sum p/f Suðuroyar norðara frolarafelag hevði hjá Føroya sjóvátrygging.

Í skrivi dagfest 9. november 1960 og 18. januar 1961 varð aftur heitt á landsstýrið og fíggjarnevndina um at leggja fyri Føroya lögting spurningin um veitan av lögtingsábyrgd fyri útgerðarlán til «Vágbingin» og «Leivur Óssursson». Men tá Vágs kommuna og Froðbiar kommuna átóku sær ábyrgd fyri hesi lán, kom hesin spurningur ongantíð fyri tingið.

Í skrivi dagfest 12. í hesum mánaða er landsstýrið biðið um at leggja frolaramálið í síni heild fyri tingið; men tá landsstýrið ikki vil gera so, hava felögin avgjört sjálvi at hera málið fram á ting.

Stóðan hjá felögunum ídag er soverðin, at hvørki teirra vil verða ført at greiða rentur og avdrátt til Færøernes realkreditinstitut pr. 1. mai í ár og heldur ikki tær peningahæddir, sum falla til gjaldingar pr. 11. juni í ár til Kongeriget Danmarks Fiskeribank og fiskeriministeriet. Umframt hetta hava felögin lán í teini føroysku bankunum til keyp av greiðum og eykalán, sum upplikin vórðu í 1960. Hesi lán, sum lögtingsábyrgd er fyri, standa eisini ógreidd enn, og felögin hava, sum nú er, ikki møguleika at greiða tey. Eisini skal verða nevnt, at enn er ikki endalig uppgjörð gjörd millum landsstýrið og felögin í samband við yvirtøku av frolarunum og teini stóru umvælingum, sum hava verið neyðugar.

«Vágbingur» er í lötuni á saltfiskaveiðu undir Íslandi og hevði fyrri vikuni síðani umleið 250 tons. At mefta um hvat p/f Rútafelli sjálvt verður ført fyri at rinda er tí ógjørtigt í lötuni, tá felagiðongan pening hevur niðurlfyri.

«Leivur Óssursson» lá til umvælingar í Havn frá 1. februar til 14. mars í ár og er fyri umleið 14 dögum síðani farin á saltfiskaveiðu við New Foundland. Tí kann heldur ikki í lötuni sigast nakað um, hvussu mikið p/f Suðuroyar norðara frolarafelag sjálvt verður ført fyri at rinda av rentum og avdrátti.

Síðani hesir frolarar komu til Føroya, hava teir fingið stórar umvælingar, sum hava ført við sær, at fiskiskapurin hjá teimum hevur verið nógv tarnaður. Eisini hava umvælingarnar valdað felögunum stórar útreiðslur, sum tey ikki kundu rokna við tá skípin vóru spildurnýggj.

Tá hesir trolarar vórðu latinir til Vágs og Tvöroyrar, var tað fyrri at stuðla hesar bygdir fíggjarliga. Um trolararnir longu nú vegna fíggjarligar trupulleikar skulu seljast við tvíngsilsupphæðssölu, verður hesin stuðul av ongum, og umframt fáa bygdirnar stór peningalig tap av tí partapeningi, sum settur var í felöginí. Í hesum sambandi skal viðmerkjast, at bygdirnar ikki eru fýrar fyrri at útvega nýggjan partapening.

Tað var landið, sum í síni tíð fekk hesi skip til vega, og er tað vón felagaanna, at landið kann finna útvegir fyrri, at skipini eisini kunnu halda fram til gagn fyrri heimbygdirnar, soleiðis sum ætlanin var.

Tað, sum felöginí í lötuni biðja um, er at fáa hjálp til at rinda rentur og avdrátt til realkreditstovnin og fiskaribankan. Felöginí halda tó, at kemur málið til viðgerðar, vil tað vera av størsta týðningi, um ein físi skipan kundi verið lögð framettir. Fyribils verður viðlagt avrit av røkskapum hjá felögunum og avrit av brævaskiftinum við landsstýrið. Eisini eri eg tilreiðar at útvega allar upplýsingar, sum hava týðning fyrri málið.

Vónandi gevur Føroya lögting hesum máli skjóla og holla viðgerð.»

Málið var av tinginum beint til viðgerðar í fíggjarnevndini. Vegna Fuglafjarðar samvinnufelag hevur søklörari D. P. Danielsen biðið um, at tingið eisini veitir Fuglafjarðar samvinnufelag fíggjarihjálp, tá teir ikki eru fýrir fyrri at gjalda avdráttir til komandi termin. Sandavágs samvinnufelag søkir eisini tingið um stuðul og sigur, at teir ikki eru fýrir fyrri at gjalda komandi terminsgjald kr. 116.550.—.

Tann 14. februar 1957 var trolaramálið av Hákon Djurhuus lagt fyrri fíggjarnevndina. Allir limir vóru á fundi uttan P. M. Dam — fyrri hann møtti J. P. Davidsen. Hákon Djurhuus landsstýrismaður var á fundi.

Hákon Djurhuus landsstýrismaður greiddi frá tilboðnum sum landsstýrið hevði fingið frá verftinum í Portugal gjøgnum John & Poul Joensen, Tórshavn.

Tað bleiv upplýst, at hesir bátar kundu byggjast í dag fyrri kr. 3.852.800.— hvør, tó var tilboðið sum á øllum verftum eftir glíðandi skala. Tað bleiv eisini upplýst, at landsstýrið hevði roynt fleiri leiðir fyrri at undirsøkja, um verftið var at líta á og tað vísti seg eftir tí sum fyrilá, at tað talaði gott fyrri verftið.

Eisini bleiv skriv lisið upp frá skilssinspektør Retvig, hvar hann segði gott fyrri hesari bygging, men helt tó tað verða neyðugt at gera vissar broytingar sum t. d. at hækka maskinkraftina.

Landsstýrismaðurin spardi, um nevndin ikki helt tað vera beinast nú tingið var inni og hetta var eitt so stórt mál at leggja tað fyrri tingið.

Nevndin var samd við landsstýrismanninum, at best mundi vera at leggja málið fyrri tingið.

Kjartan Mohr helt, at man eisini burði spurt gjøgnum tað danska konsulatíð, um verftið var at líta á.

Sum tað framgongur av hesi fundarfrásögu vóru trolararnir røknaðir at koma at kosta 3.852.800.—, meðan tann venaligi prísurin (sum enn ikki er endaliga uppgjördur) man fara at verða omanfyri 6.500.000.

Tann 16. februar 1957 legði Hákon Djurhuus, sum lá var landsstýrismaður, fyri tingið soljóðandi uppskot til samtyklar:

«Løgtingið er samt við landsstýrið, at tað almenna letur byggja friggjartrólarar, sum fá leir eru lidnir, verða latnir monnum ella felögunum.»

Málið var viðgjørt í fíggjarnevndini og samtykti lögtingið við 24 atkvøðum tann 22. februar 1957 hetta uppskot:

«Landsstýrið verður heimilað saman við fíggjarnevndini landskassans vegna at lata byggja og avhenda stáltrólarar og at læna upp í 15 milliónir krónur til finansíering av hesari bygging.»

Tann 20. februar legði landsstýrið málið aftur fyri fíggjarnevndina. Allir limir vóru á fundi uttan P. M. Dam -- fyri hann mótti J. P. Davidsen. Løgmaðurin og landsstýrismaðurin Hákon Djurhuus vóru á fundi. Til viðgerðar var trólaramálið.

Løgmaður og landsstýrismaðurin H. Djurhuus greiddu frá málinum og hildu fram, at fíggjarnevndin má taka stóðu til málið, tá verftið í Portugal skal hava svar innan 23. í hesum mánað og um víð hava áhuga fyri hesari bygging, mugu menn fara við Tjaldrinum úr friggjadagin og saman við Knud E. Hansen og aðrari sakkøuari hjálp víðari til Portugal fyri at kanna møguleikarnar fyri einari endaligari accept.

Nevndin var samt við landsstýrið at senda hesar menn til Portugal. Tað endaliga úrslitið av hesum fundi, at uppskot bleiv sett fram á ting frá einum meiriluta og einum minniluta (E. Patursson).

Uppskotið frá meirilutanum gekk út uppá at heimilað landsstýrinum saman við fíggjarnevndini at upplaka lán upp til 15 mill. kr. og lata byggja 3 stáltrólarar. Minnilutauppskotið var takað meira viðavigandi.

Tann 22. februar hevði landsstýrið aftur fund við fíggjarnevndina. Allir limir vóru á fundi uttan P. M. Dam -- fyri hann mótti J. P. Davidsen. Løgmaður og landsstýrismaður H. Djurhuus vóru á fundi. Landsstýrismaður Mitens var eisini á fundi. Til viðgerðar var: Bygging av trólarum.

Løgmaður las skriv upp frá landsstýrinum sum sendast skuldi til John & Poul Joensen viðvíkjandi byggingini av teimum 3 trólarunum og var hetta skriv viðgjørt av nevndini saman við landsstýrinum, sum var orðað soleiðis:

Í skrivi 9. í hesum hevur felagið sagt frá, at felagið Estaleiros Navais de Viana do Castelo, Viana do Castelo, Portugal, kann átaka sær at byggja til Føroyar 3 stáltrólarar til stóddar o. l. 200 f. langir, 21 f. breiðir og 16 f. 6 t. djúpar, motorstöddin er 1200 h. k. (M A N), ið gevur skipinum fullt lastaði eina ferð uppá 12 mál, kølilastin er til 20/30 tons, og manningarrúm fyri 50 monnum.

Prisurin er 16000.000 escudos ella f. kr. 3.852.800. , tá ið roknað verður við kursinum 1 escudos er f. kr. 0.2108. Fyrsti trólarin er liðugur um 12 mánaðir, annar um 20 og triði um 21 mánaðir aftaná at sáttmálin er undirskrivaður. Annars verður víst til sölutreytir sendar landsstýrinum við felagsins skrivi av 21. november 1956. Í skrivi 18. í hesum sigur felagið, at hetta tilboð stendur við til 23. í hesum.

Vísandi hertil verður sagt felagnum frá, at landsstýrið, ið saman við fíggjarnevndini hevur fingið heimild at lata tríggjar stáltrolarar byggja, góðtekur hetta tilboð um bygging av trimum trolarum við hesum fyrivarni.

1. Tilboðið verður at kanna av könnu umboðsmenninum fyrí tað almenna, bæði viðvíkjandi tí tekniska og fíggjarliga áðrenn endaligur byggisáttmáli verður undirskrivaður av landsstýrinum. Hesir umboðsmenn vilja vitja skipasmiðjuna og har samráðast um nevndu spurningar og síðani leggja málið fyrí landsstýrið og fíggjarnevndina.
2. Serliga verður viðmerkt, at trolarnir verða at byggja til Lloyds kl. 1 + 100 A. 1.
3. At treyt fyrí sáttmálaundirskriving er, at skipasmiðjan fyrí goldin á konto gjöld veitir kontogaranli í banka, landsstýrið góðkennir.
4. At valuta verður játtað til yvirflyting av neyðugum peningi.

Nevndin varð samd við landsstýrið um at senda hetta skriv.

Lögmaðurin upplýsti, at lögmaðurin tellaði at senda hesar menn hiðani frá: Esmar Fuglø, stjóra, Retvig, skibsinspektør og S. Samuelsen, maskínmeistara, og skuldu hesir fara saman við Knud E. Hansen og aðrari sakkönari hjálp viðari til Portugal.

Ein meiriluti av nevndini gekk inn fyrí, at hesir menn blivu sendir við Tjaldrunum.

27. februar legði landsstýrið aftur málið fyrí fíggjarnevndina. Allir limir vórn á fundi uttan P. M. Dam -- fyrí hann mótti J. P. Davidsen.

Lögmaður var á fundi. Hinir landsstýrismennirnir vórn eisini á fundi. Til viðgerðar var trolaramálið.

Nevndin helt, at man átti at biðja við at gera nakað við hetta fyre enn man hevði frætt frá teimum, sum fóru til Portugal.

Næsti fundur millum landsstýrið og fíggjarnevndina var so aftur 13. marts. Allir limir móttu uttan P. M. Dam og E. Patursson -- fyrí teir mótti J. P. Davidsen og Fr. Hansen.

Til viðgerðar var trolaramálið.

Lögmaður framlegði soljóðandi skriv, sum var referat av samtali, ið hann hevði havt við landsstýrismann Hákun Djurhuus og aðrar, ið staddir vóru í Keypmannahavn.

«Efter gennemrejse og forhandlinger i Portugal at have modtaget tilbud som vedlægges fra Estaleiros Navais de Viano do Castelo paa bygning af 200' trawlere svarende til vedlagte tegning og til godkendte specifikationer og kontraktudkast og efter at have gjort os bekendt med ovennævnte værfts ankeg og bygningstandard kan vi anbefale, at dette tilbud accepteres. Vi anser værftet i stand til at bygge og levere de projekterede trawlere overensstemmende med tegninger og specifikationer, der efter vores bedste skøn opfylder de krav, der maa stilles til trawlere specielt egnet til færøske forhold.

Pris, betalingsbetingelser og leveringstid maa anses for at være tilfredsstillende under det i øjeblikket raadende pris og beskæftigelses-

niveau indenfor industrien. Ligeledes maa reguleringsbetingelserne for prisudviklingen anses for fordelagtige, idet en ret stor del af kontraktsummen er fast. Bankgarantien er ikke fuldt tilfredsstillende idet skibene kun er dækket af denne indtil skibene er opladede, medens det vilte have været ønskeligt, om dækningen var udstrakt til søsæfningen.

En saadan udvidelse af garantien kunne under forhandlingerne i Portugal ikke opnaas, men vi finder, at risikoen da skibet opladning til afløbning ikke er af et saadant omfang, at der bør (afslås?) en eventuel ordning af denne grund.

Vi bemærker kontraktforslaget forudsætter kontraktoprettelse og udførelse med Færøernes landsstyre, saaledes at overdragelsen til private redere først træder i kraft efter leveringen fra værftet.»

Lögmaðurin upplýsti, at enn var finansieringin ikki í lagi.

Nevndin vildi taka stöðu til hetta mál til næsta fund.

Seinasti fundur var 13. mars. Allir limir móttu utan P. M. Dam og Poul Petersen og J. Poulsen. Fyrir P. M. Dam mótti J. P. Davidsen og fyrir Poul Petersen R. Long. Lögmaðurin var á fundi.

Til viðgerðar var: Trolaramálið.

Lögmaðurin upplýsti, at hann hevði høvt telefonsamband við útsendingarnar, sum nú vóru í Keypmannahavn og upplýstu teir, at tilboðið frá Portugal mátti accepterast seinast tann 17. í hesum. Hann upplýsti, at landsstýrismaður Hákun Djurhuus og ríkisumboðsmaðurin hövdu sagt, at tað vóru útsiktir til at fáa finansiering í lag. Lögmaður upplýsti, at tað vóru vonir fyrir, at bankarnir her kunnu skaffa 25 % av finansieringini, men enn var ikki alt í lagi.

Figgjarnevndin var samd við landsstýrið um at akceptera tilboðið so skjótt sum finansieringin var í ordan og ynskiligt vildi verið um garantilin frá verftinum strekti seg til sjósefningina og ikki bert til upplatinglan.

Nú verður sáttmáli gjördur við portugisisku skipasmiðjuna og trolararnir byggdir.

Men tá trolararnir skuldu afhendast til ley feløg, sum biðið hövdu um teir, hövdu nevndu feløg ikki nóg nógvan partapening og var lí samtykt, at landsstýrið skuldi seta sum innskotspening kr. 70.000. - í hvøri felag fyrir at felögin kunnu lúka treytirnar um 10 % eginpening.

Tann 10. januar 1959 legði Kr. Djurhuus lögmaður fram á ting so tjóðandi uppskot:

«Landsstýrinum er heimilað landskassans vegna at taka ábyrgd av lánum til fyrsta útgerð av teim 3 portugulstrolarunum uppí kr. 100.000. fyrir hvønn» og var hetta uppskot samtykt við 19 atkvøðum.

Tann 21. november 1959 var so málið aftur til viðgerðar í figgjarnevndini. Móttir vóru Sámuel Petersen, Poul Petersen, Sigurð Jørgensen, Erlendur Patursson og Andreas Djurhuus. J. P. Davidsen fyrir J. P. Øregård og Trygve Samuelson fyrir Johan Poulsen.

Lögmaður og varalögmaður vóru á fundi. Johan Djurhuus, skrivstovustjóri var eisini á fundi.

Til viðgerðar: Portugulstrolararnir.

Skrivstovustjórin legði fram skriv dagfest 9. november frá L. Waag-

stein, landsrettarsakförara fyrir p/f Suðuroyar norðara trólarafelag og skriv dagfest 23. november 1960 frá D. P. Danielsen sakförara fyrir öll 3 felögin.

Hann greiddi síðani frá rakstrinum hjá viðkomandi 3 trólarum m.a., tað, at p/f Fuglafjarðar samvinnufelag var komið í eftirstöðu av longru útgerðarláninum pr. 11. juni við kr. 20.000,- til hvønn bankan og harafturat nakað av renlu og p/f Suðuroyar norðara trólarafelag í eftirstöðu til hvønn bankan pr. 11. juni við 25.000,- og harafturat var Fuglafjarðar Samvinnufelag komið í eftirstöðu til realkreditstovnin við um kr. 38.000,— (og Rútafelli við um kr. 82.000,—.)

Viðvíkjandi eftirstöðnum av útgerðarláninum var tað at siga, at bankarnir vildu leingja hesi lán við landsstýrisins samtykki sum veðhaldari landskassans vegna.

Spurningurin var at geva felögunum veðhald av einum kreditti til rakstrin.

Samtykt var at biðja sakförararnar koma til fundar.

Málið li úlsett.

9. desember hevði fíggingarnevndin aftur fund. Möttir vóru: Johan Poulsen, A. Djurhuus, Erlendur Patursson, Sigurð Joensen, Sámuel Petersen, Poul Petersen og J. P. Davidsen fyri J. F. Øregård.

Landsstýrið var á fundi. Johan Djurhuus skrivstovustjóri var á fundi.

Til viðgerðar var: Portugolstrólararnir.

Landsstýrið legði fram uppgerð yvir ymiskar eftirstöður hjá hvørjum trólaranum sær.

1. Ólavur Halgi	kr. 221.521,81
2. Vágbingur	kr. 153.602,12
3. Leivur Øssursson	kr. 130.131,50

Tey krøv, sum máttu rindast nú, vóru hesi:

1. Ólavur Halgi (rest avdrátt til realkreditstovnin)	kr. 38.750,00
2. Vágbingur (rest avdrátt til realkreditstovnin kr. 56.979,17 ÷ 31.000 + 15.315,00)	kr. 10.634,17
3. Leivur Øssursson (rest trygging 1960)	kr. 25.000,00
	kr. 74.384,17

Fyri hinar eftirstöðurnar stóð landsstýrið í veð landskassans vegna, og landsstýrið helt tað gjørligt at skjóta hesi krøv nakað út, eins og terminsgjöldini til fiskaribankan fyri teir 2 komu ikki til gjaldingar fyrr enn í januar 1961.

Tilmælt at leggja peningin út.

Á fundi í fíggingarnevndini 9. mai í ár hevur Leif Waagstein sum sæk-

förari fyri p/f Rútafelli og p/f Suðuroyar norðara trólarafelag og D. P. Danielsen sum sakförari fyri Fuglafjarðar samvinnufelag givið nevndini hesa frágreiðing um stöðuna hjá trólarunum.

Til realkreditinstitutlið skylda felögin fyri mai termin í	
rentu og avdrátti kr. 248.775,— ella tali	kr. 746.325,—
harafturat skyldar p/f Rútafelli	kr. 50.000,—
+ rentar av útgerðarlánum, sum er	
tallið til gjaldirar,	
Suðuroyar norðara trólarafelag	kr. 75.000,—
+ rentur	
Fuglafjarðar samvinnufelag	kr. 95.000,—
+ rentur	
og terminslán: p/f Rútafelli	kr. 7.750,—
p/f Fuglafjarðar samvinnufelag	kr. 7.750,—
Suðuroyar norðara trólarafelag	kr. 7.750,—
+ rentur	kr. 243.000,—

Samanlagt	kr. 989.325.—

Nevndin hevur býtt seg í ein meiriluta og tveir minnilutar.

Ein meiriluti (Poul Petersen, Andreas Djurhuus, Sigurd Joensen, Erlendur Patursson og Trygve Samuelsen) mælir tinginum til, at landskassin tekur ábyrgd av láni til nevndu felög uppí kr. 250.000.— til hvørt felagið.

Ein minniluti (Sámal Petersen) mælir til, at tingið tekur ábyrgd av láni til nevndu felög uppí kr. 200.000,— til hvørt felagið móti at felögin sjálvi fáa til vega tað neyðuga pening, sum írestar fyri at greiða skyldur sínar.

Ein minniluti (J. Fr. Øregaard) mælir til, at tingið tekur ábyrgd av láni til nevndu felög uppí kr. 100.000.— til hvørt felagið móti at felögin sjálvi fáa til vega tað, ið írestar fyri at greiða skyldur sínar.

U p p s k o t frá

meirilutanum:

Løgtingslóg um fíggjærligan stuðul til trólarafelög.

§ 1.

Landsstýrin verður heimilað landskassans vegna at veðhalda fyri lánum til vindan av terminsgjöldum til Færøernes Realkreditinstitut pr. 1. maj 1961 uppí 250.000 kr. til hvørt av tró-

Løgtingslov om finansiel støtte til trawlerselskaber.

§ 1.

Landsstyret hemyndiges til paa landskassens vegne at garantere for laan til betaling af terminsydelser til Færøernes realkreditinstitut pr. 1. maj 1961 indtil kr. 250.000,— til hvert af trawlersel-

arafelögnum p/f Rútafelli, Vágur, P/f Suðuroyar Norðara Trolarafelag, Tvöroyri og P/f Fuglafjarðar Samvinnufelag, Fuglafjørður.

§ 2.

Heiða lögtingslóg kemur í gildi beinan vegin.

U p p s k o t frá

minnilutanum (Sámal Petersen):

- 1) Í § 1 verður talið «250.000 kr.» í staðin «200.000 kr.»
- 2) Sum nýtt 2. stk. til § 1:
Veðhaldið fyri lánini til trolarafelöginu er treytað av, at tey so sjálvi útvega tað, ið frestar til rindan av nevndu terminsgjöldum.

skaberne P/f Rútafelli, Vágur, P/f Suðuroyar Norðara Trolarafelag, Tvöroyri og P/f Fuglafjarðar Samvinnufelag, Fuglafjørður.

§ 2.

Denne lugtingslov træder straks i kraft.

- 1) I § 1 ændres tallet »kr. 250.000.» til «kr. 200.000.»
- 2) Som nyt stk. 2 til § 1:
Garantien for lånene til trawlerselskaberne er betinget af, at disse tilvejebringer det manglende beløb til betaling af de omhandlede terminsydelser.

U p p s k o t frá

minnilutanum (J. Fr. Øregård):

- 1) Í § 1 verður talið «250.000 kr.» í staðin «100.000 kr.»
- 2) Sum nýtt 2. stk. til § 1:
Veðhaldið fyri lánini til trolarafelöginu er treytað av, at tey so sjálvi útvega tað, ið frestar til rindan av nevndu terminsgjöldum.

- 1) I § 1 ændres tallet «kr. 250.000.» til «kr. 100.000.»
- 2) Som nyt stk. 2 til § 1:
Garantien for lånene til trawlerselskaberne er betinget af, at disse tilvejebringer det manglende beløb til betaling af de omhandlede terminsydelser.

2. viðgerð 12 maí.

Minnilutauppskot (frá J. F. Øregård) fall 10 — 0.

Minnilutauppskot (frá Samuel Petersen) fall 10 — 0.

§ 1 í meirilutauppskotinum var sett undir atkvøðu við navnakall:

J a a t k v ø d d u: J. H. Danbjørg, Poul Petersen, Samuel Petersen, Marius Johannesen, Niels Holm Jacobsen, Knút Wang, Hákon Djurhuus, Trygve Samuelsen, Leon Joensen, Andreas Djurhuus, Hilmar Petersen, Johan Simonsen, Hans Iversen, Dion Nolsøe, Frede-

rik Hansen, Kr. Djurhuus, P. M. Dam, Jógvan Høgnesen, Sigurð Joensen, Erlendur Patnsson, Hanns við Høgadalsá, Hemming Jespersen, Reinhold Thomsen og J. F. Øregaard.

Nei atkvøddu: J. P. Davidsen, Poul J. Olsen og Haldor Hansen.

Atkvøddu ikki: Jacob Lindenskov, Vilhelm Nielsen.

§ 1 samtykt 24—3.

3. viðgerð 12. mai.

Lógaruppskotið samtykt 22—0.

92. Vegir og lendingar

Ár 1961, 2. mai legði havna- og veganevndin fram soljóðandi

Átt

«Havna- og veganevndin hevur viðgjørt tær o.a. 70 umsóknir viðvíkjandi vegu- og lendingamálum, sum inakomnar eru.

I. Vegir.

Á flggjarløgtingslógini eru settar av 1.700.000 kr. til nýggjar vegir. Nevndin skal loyva sær at seta fram soljóðandi

Uppskot:

A. Til tær i 1954 og seinni samtyktu størri vegabyggingarnar		1.190.000,-
B. Til niðanfyri nevndu vegir verður veittur hesin stuðningur		210.000,-
Kommuna	Vegur	Stuðningur 3/4 av kr.
Hvannasunds	Hvannasunds-Viðareiði)	50.000,-
	Depli-Norðtoftir)	
Húsa	Veg norður frá Húsum	8.000,-
Haldórsvíkar	Tjørnuvíkarvegurin	45.000,-
Kelvíkar	Skælingsvegurin	45.000,-
Húsavíkar	Dalsvegurin	50.000,-
Hvalbiar	Breiðking av vegi í Skálum	20.000,-

	Sandvíkarvegurinn	50.000.
Vágs	Vegurin til Fámará	12.000.—

	3/4 av kr.	280.000.—
	= kr.	210.000. .

C.	Til breiðkingar, umbyggingar o.d. av vegnum Kollafjörð- Vestmanna	200.000.—
D.	Til vegin Fútnkleit-Oyrugjógv (samlaert viðmerking á figgjar- løgtingslógini)	100.000.—

	Tilsamans kr.	1.700.000.—

II. Lendingar.

Til lendingar eru á figgjarløgtingslógini settar 500.000 kr. Av hesum peningi eru 237.500 kr. bundnar til játtanir fyri figgjarárið 1961/62, sum samtyktar eru áður.

Hesir studningar eru:

Kommuna		3/4 av kr.
Fugloyar	Betan um lendingarviðurskiftini í Hattarvík (2' árgjald av 2 ára játtan)	10.000.—
Svinoyar	Til leinging av lendibrúgv á Víkni (3' árgjald av 3 ára játtan)	15.000.—
Kunoyar	Leinging av lendibrúgv í Haraldssundi (1 árs játtan í 1959/60)	15.000.—
Leirvíkar	Leinging av pierinum (6' árgjald av 7 ára játtan)	20.000.—
Sjóar	Leinglug av lendibrúgv á Selatrað (3' árgjald av 4 ára játtan)	25.000.—
Hests	Veg oman á lendingina í Hesti (2' árgjald av 2 ára játtan)	25.000.—
Mykines	Nýggjnr dráttur (2' árgjald av 4 ára játtan) ..	25.000.—
Hvalblar	Leinging av pieri á Hamranesi (6' árgjald av 6 ára játtan)	33.000.—
	Leinging av pierinum í Sandvík (2' árgjald av 5 ára játtan)	30.000.—
Sunnblar	Útbygging av lendingini í Sunnbo (3' árgjald av 5 ára játtan)	120.000.—

	3/4 av kr.	318.000.—
	= kr.	237.500.—

Viðvíkjandi nýjáltaðum skal nefndin leyva sér at seta fram soljóðandi

Uppskot

A.

Kommuna	Studningurinn er til	Studningur 3/4 av kr.
Fugloyar	Rennistrong niðan til húsin á Klekju (3/4 av 10.000 kr. um árið í 2 ár + 3/4 av 10.000 kr. av áðor játtaðum studningi til kommununa)	10.000.—
Seloyar	Abotur á lendingina við Eiðið	10.000. -
Viðareiðis	Til lendingina í Eiðsvík (3/4 av 15.000 kr. um árið í 3 ár)	15.000. —
Hvannasunds	Veg oman á stoðina í Múla	5.000.—
Klakksvíkar	Lendibrúgv í Árnafirði (3/4 av 15.000 kr. um árið í 2 ár)	15.000. -
Húsa	Rennistrong niðan til húsin á Syðradali (3/4 av 15.000 kr. um árið í 3 ár)	15.000. -
Elduvíkar	Abotur á lendingina	10.000. -
Fuglafjarðar	Abotur á lendingina á Hellunum	10.000. -
Gøtu	Koyrivæg til bryggjuna í Norðagøtu	20.000.
Nes	Abotur á lendingina í Æðuvík	8.000. -
	Bátaspæl í Æðuvík	12.000. -
	Dráttur til Kráargil	5.000. -
Sjóar	Eykajáttan til lendibrúgv á Selatrað	35.000. -
Gjáar	Abotur á lendingina (3/4 av 8.000 kr. um árið í 2 ár)	8.000.
Tórshavnar		
uttanbýggja	Til lendingina í Hoyvík	6.000. -
Biggjar	Abotur á lendingina í Gásadal (rennistrong) . .	15.000. -
	Abotur á lendingina í Bø	10.000.
Skopunar	Bátaspæl í Skopun	12.000. -
Skálavíkar	Eykajáttan til arbeiði, ið er framt	20.000. -
	Til leinging av pierinum (3/4 av 20.000 kr. um árið í 4 ár)	20.000. -
Húsavíkar	Til lending á Skarvaskeri	20.000. —
Skúvoyar	Lendingarábotur í Skúvoy (3/4 av 10.000 kr. um árið í 3 ár)	10.000. -
Hvalblar	Eykajáttan til lendibrúgv í Sandvík	35.000.
Pánjins	Bøtting um siglingarrennuna	15.000. -
Høys	Eykastudning til bringarð	5.000. -
Porkerís	Umvæling av lending	12.000.
Vágs	Bátaspæl á Vágseði	12.000. -
Sumblar	Leinging av lendibrúgv á Økrun (3/4 av 15.000 kr. um árið í 3 ár)	15.000.

3/4 av kr. 385.000. -

= kr. 288.750. -

- B. Nevndin mælir tinginum til frá næsta fíggarári af veilla Høvs kommunu neyðturvuligan pening yvir eitt áramál til útbyggingar av bátabylinum í Høvi.
- C. Landsstýrið verður biðið um at lata landsverkfrøðingin gera bygg- og kostnaðarællan fyri leinging av utleggiagarbrúgv í Kanoy.
- D. 1. Frá meirilutinum (allari nevndini uttan J. P. Davidsen): Landsstýrið verður biðið um at lata landsverkfrøðingin kanna teir møguleikar, ið eru fyr í at gera tað lættari at fáa góðs upp og niður á Stóra Dúnun; serliga eigur dentur at verða lagdur á tilik tiltøk, har viðlíkahaldsarbeiði og -kostnaður er lítill.
2. Frá minnilutinum (J. P. Davidsen):
Til Skúvoyar kommunu verður til vinnistrong á Stóra Dúnun veittur stund-
ingur stórir 3/4 av 20.000 kr. um árið í 4 ár frá fíggarárinum 1961/62 at rokna.

2. viðgerð 4. mai. (5. mai).

Formaðurin legði fram soljóðandi

1) Minnilutaálit (frá J. Simonsen og P. Hansen):

Minnilutin Frederik Hansen og Jóhan Simonsen er samdur við meirilutan í nevndini um tær játtanir, sum nevndin mælir til at samtykkja, men tá hesar nýjttanir eru so smáar og ikki kunnu loysa tey mál ið er átrokandi at fáa loyst beinan vegin, loyvir minnilutin sær at seta fram hesi uppskot:

I. Samferðsluvegir.

Uppskot til lóg um vegamál (løgtingsmál nr. 70/1960) verður samtykt.

II. Veitt verður Skopunur sókn 50.000, — kr. um árið í 2 ár til veggerð oman at tí nýggja havnalagnum.

III. Lendingar.

1. Ábøtur á brúgvagerð í Hvannasundi	30.000,— kr.
2. Ábøtur á lendingina á Áarstöð í Leirvík	25.000, — kr.
3. Leingjan av brúnni í Fituningsfirði	10.000,— kr.
4. Brúgvagerð norðan fyri Írland í Sanda sókn	80.000, — kr.
5. Leingjan av lendibrúgv í Streymnesi	60.000,— kr.
6. Bátahylur í Trongisvági	100.000, — kr.
7. Bøtan og leingjan av bryggjunni í Fuglafirði	1.200.000,— kr.

2) Broytingaruppskot (frá Sigarð Juensen):

Undir nýjatlumum verður sum uppiskoyti sett: «Haldórsvíkar kommuna: Bálaspæl í Tjörnuvík», kr. 12.000,—, og sum nýtt lítra F: Álagt verður landsverkfröðinginum at gera byggí- og kostnaðarætlau fyri rúmkíng og slætting á stönni í Tjörnuvík.

3) Broytingaruppskot (frá Vilh. Nielsen):

I nevndaruppskoti verður sett undir I. v e g i r sum nýtt pkt. E. Til niðanfyri nevndu dyrkingarvegir:

Sandavágs:	Dyrkingarveg uppi á brekkum	kr. 15.000,—
Miðvágs:	Dyrkingarvegir	kr. 15.000,—
Sörvágs:	Dyrkingarvegir	kr. 15.000,—
Bíggjar:	Framhald av vegi Bø út Stelkaskorðar,...	kr. 5.000,—

4) Broytingaruppskot (frá N. Holm Jacobsen):

Undir I. vegir punkt B. verður sett sum nýtt petti aftaná Vágs: Sumblar uppdyrkuningsvegir kr. 30.000.— |

5) Broytingaruppskot (frá Hákun Djurhuus):

Sum uppiskoyti til nevndaruppskotið verður sett undir lendingum: Klaksvík: Til bátabyi um árið í 5 ár $\frac{2}{3}$ av 10.000 kr.

6) Broytingaruppskot (frá H. Djurhuus o. fl.):

Sum uppiskoyti til nevndaruppskotið verður sett undir I. Vegir.

B. Hvalba. Framhald av kolavegnum $\frac{2}{3}$ av 20.000 kr. Vegirnir Hvanasund-Viðareiði, Tjörnuvíkarvegurin, Dalsvegurin, Skarðingsvegurin og Sandvíkarvegurin koma eins og Høvs-Óravíkarvegurin og fleiri undir reglurnar í lögtingslóg um kommunanna part í útreiðslum av landsvegabygging, samtykt á tingi 23. apríl 1959 og at rokna frá 1. apríl 1955.

C. Kommunanna partur av breiðkingar- og umbyggingarútreiðslum av Kollafjarðar-Vestmannavegnum verður samsvarandi reglum, ið galda fyri nýgerð av samferðsluvegunum undir A í nevndaruppskotinum.

- D. Álagt verður landsstýrinum at fáa vegin Fútaklett-Oyrargjógv projekteraðan og settan í gerð í hesum árinum.
Samstundis verður landsstýrið heimilað at tæka neyðagt lán til vegagerðina og nýta av teimum avsettta 200.000 krónum til rentu og avgjald av lántökum.

U p p s k o l

§ 1.

Landsstýrið fær heimild til at læna neyðigan pening til gerð av Fútaklett-Oyrargjógvvegnum.

§ 2.

Henda lóg kemur í gildi beinan vegin.

§ 1.

Landsstyret bliver bemyndiget til at optage nødvendigt laan til fuldførelse af Fútaklett-Oyrargjógvvejen.

§ 2.

Denne lov træder i kraft straks.

II. Lendingar:

- A. Nólsoy. Lendingarábøtur $\frac{3}{4}$ av 10.000 kr.
Tórshavnar uttanbýggja: Úlbygging av bátahylinum á Argjum um árið í 5 ár $\frac{3}{4}$ av 30.000 kr.
Hvalba: Bátahyl við Biggjargarð um árið í 5 ár $\frac{3}{4}$ av 30.000 kr.

Sum nýggj petli:

- E. Álagt verður landsverkfrøðinginum til komandi tingsetu at gera kostnaðarættan av Sandsvegnum.
- F. Álagt verður landsstýrinum í komandi tingsetu at leggja fyri tingið kostnaðaryvirlit av tí vegagerð, ið fer fram, so tingmenn kunnu siggja, hvat samferðsluvegirnar kosta, ið eru gjördir og í gerð, og samstundis yvirlit yvir, hvussu kommunana partur er goldin.
- G. Álagt verður landsstýrinum til komandi tingsetu at ávísar figgjarmøguleikar fyri gerð av uppdyrkingarvegum.
- H. Álagt verður landsstýrinum um landsverkfrøðingsskrivstovuna at fáa samferðsluvegirnar Hvalba-Sandvík, Viðareiði Hvannasund, Dal-Húsavík, Tjørnuvík-Haldórsvík projekteraðar lidnar

í hesum árinum og skipa fyrri, af maskinfól verða tikin í brúk til hessa vegagerð.

Broytingaruppskot (S. Joensen) 2) fall 10—0.

— (V. Nielsen) 3) fall 9—0.

— (N. H. Jacobsen) 4) fall 7—0.

— (H. Djurhuus) 5) fall 9—0.

— (H. Djurhuus o. fl. 6) var sett undir atkvöðu við navnakall (I—B og C):

Ja a t k v ö d d u: P. Petersen, N. Holm Jacobsen, K. Wang, H. Djurhuus, V. Nielsen, Kj. Mohr, Fr. Hansen, J. Högnesen, S. Joensen, H. v. Högadalsá.

A t k v ö d d u i k k i: J. Lindenskov, Reinhold Thomsen, S. Petersen, M. Johannesen, Tr. Samuelson, Leon Joensen, A. Djurhuus, H. Petersen, H. Iversen, D. Nolsöe, Kr. Djurhuus.

Burturstaðdir: J. H. Danbjörg, J. Simonsen, P. J. Olsen, J. P. Davidsen, P. M. Dam, E. Patursson, H. Jespersen, H. Hansen og J. F. Öregaard.

Uppskotið (I—B og C) fall 10—0.

I—D:

Ja a t k v ö d d u: P. Petersen, N. Holm Jacobsen, K. Wang, H. Djurhuus, L. Joensen, V. Nielsen, Kj. Mohr, Fr. Hansen, J. Högnesen, S. Joensen, H. v. Högadalsá.

A t k v ö d d u i k k i: J. Lindenskov, R. Thomsen, S. Petersen, M. Johannesen, Tr. Samuelson, A. Djurhuus, H. Petersen, H. Iversen, D. Nolsöe, K. Djurhuus, P. M. Dam, Poul J. Olsen og Haldor Hansen.

Burturstaðdir: J. H. Danbjörg, J. P. Davidsen, E. Patursson, H. Jespersen, J. F. Öregaard.

Uppskotið (I—D) fall 11—0.

Broytingaruppskot til II A.

Ja a t k v ö d d u: P. Petersen, N. H. Jacobsen, K. Wang, H. Djurhuus, V. Nielsen, Kj. Mohr, Fr. Hansen, J. Högnesen, S. Joensen og H. v. Högadalsá.

Atkvöddu ekki: J. Lindenskov, R. Thomsen, S. Petersen, M. Johannesen, Tr. Samuelson, L. Joensen, H. Petersen, A. Djurhuus, H. Iversen, D. Nolsöe, K. Djurhuus, P. M. Dam, Poul J. Olsen, J. P. Davidsen og Haldor Hansen.

Burturstaddir: J. H. Danbjörg, Johan Simonsen, E. Patursson, H. Jespersen, J. F. Öregaard.

Uppskotið fall 10—0.

Broytingaruppskot til H E.

Ja atkvöddu: Poul Petersen, N. Holm Jacobsen, K. Wang, H. Djurhuus, V. Nielsen, Kj. Mohr, Fr. Hansen, J. Högnesen, S. Joensen og H. v. Högadalsá.

Atkvöddu ekki: J. Lindenskov, R. Thomsen, J. H. Danbjörg, S. Petersen, M. Johannesen, Tr. Samuelson, L. Joensen, A. Djurhuus, H. Petersen, J. P. Davidsen, H. Iversen, D. Nolsöe, K. Djurhuus, P. M. Dam og Poul J. Olsen.

Burturstaddir: Johan Simonsen, E. Patursson, H. Jespersen og J. F. Öregaard.

Uppskotið fall 10—0.

Broytingaruppskot til H F og G fall 12—0.

Broytingaruppskot til H H. var sett undir atkvöðu við navnakall:

Ja atkvöddu: P. Petersen, N. H. Jacobsen, K. Wang, H. Djurhuus, V. Nielsen, Kj. Mohr, Fr. Hansen, J. Högnesen, S. Joensen og H. v. Högadalsá.

Atkvöddu ekki: J. Lindenskov, R. Thomsen, J. H. Danbjörg, S. Petersen, M. Johannesen, Tr. Samuelson, L. Joensen, A. Djurhuus, H. Petersen, J. P. Davidsen, H. Iversen, D. Nolsöe, K. Djurhuus, P. M. Dam og Poul J. Olsen.

Burturstaddir: Johan Simonsen, E. Patursson, H. Jespersen, J. F. Öregaard.

Uppskotið fall 10—0.

Minnihutauppskot (frá minnihutanum Fr. Hansen og J. Simonsen):

I fall 8—0.

II fall 11—0.

III (1—6) fall 7—0.

III (7) var sett undir atkvöðu við nafnakall;

Ja á atkvöðun: P. Petersen, N. H. Jacobsen, K. Wang, H. Djarhuus, H. Petersen, Fr. Hansen, J. Högnesen, S. Joensen, H. v. Högdalsá.

Atkvöðun ikki: J. Lindenskov, R. Thomsen, J. H. Danbjörg, M. Johannesen, S. Petersen, Tr. Samuelson, E. Joensen, A. Djarhuus, J. P. Davidsen, H. Iversen, D. Nolsøe, V. Nielsen, K. j. Mohr, K. Djarhuus, P. M. Dam, P. J. Olsen og Haldor Hansen.

Burturstaðdir: Johan Simonsen, E. Patursson, H. Jespersen og J. F. Øregaard.

Uppskotið fall 9—0.

Minnihutauppskot (frá J. P. Davidsen) fall 15—0.

Uppskotið frá meirihutanum samtykt 24—0.

93. Broyting í fiskerilov

14. apríl 1893

Ár 1961, 3. maí legði fiskivinnuneyndin fram skjóðandi

Álit

Silaveiðufelagið hefur heilt á fiskivinnuneyndina um at lín gjört smávegis broytingar í lögtingslóg um broyting í fiskerilov for Færøerne nr. 95 frá 14. apríl 1893, og er nevndin sand um at seta fram hetta

Uppskot til

lögtingslóg um broyting í fiskerilov for Færøerne nr. 95 frá 14. apríl 1893, sum seinast broytt við lögtingslóg nr. 6 frá 17. marts 1960.

§ 1.

Í staðin fyri lóginnar § 1, 1. stk. verður sett:

Til veiðu av laks ella síli skal tað vera forboðið at nýta annað veiðuamboð enn húk, loyvt er tí m. a. ikki at stinga. Árinar eru friðaðar frá 1. september til 1. januar.

Í § 1, síðsta stk. verður «síl» broytt til «sjósl».

§ 2.

Henda lóg kemur í gildi beinan vegin.

2. viðgerð 5. maí og 3. viðgerð 9. maí.

Uppskotið frá nevndini samtykt 19 - 0.

lagtingslov om ændring i fiskerilov for Færøerne nr. 95 af 14. april 1893 som senest ændret ved lagtingslov nr. 6 af 17. marts 1960.

§ 1.

I stedet for lovens § 1, stk. 1, indsættes:

Til fangst af laks, örred eller forel skal det være forbudt at anvende andet fangstredskab end krog, det er herefter bl. a. ikke tilladt at lystre. Elverne er fredet fra 1. september til 1. januar.

I § 1, sidste stk. ændres «sørred» til «havörred».

§ 2.

Denne lov træder straks i kraft.

94. Lönir hjá ljósmöðrum

Ár 1961, 8. maí legði lögmaður fram soljóðandi

U p p s k o t

til

Kongelig anordning om ændringer i kongelig anordning om
distriktsjordemødre.

§ 1.

I henhold til den regering ved § 1 i lov nr. 201 af 10. juni 1959 om ændringer i lov om distriktsjordemødre meddelte bemyndigelse foretages følgende ændringer i kgl. anordning nr. 247, 28. august 1953, om distriktsjordemødre:

§ 4, stk. 1, affattes saaledes:

§ 4. Distriktsjordemoderens løn beregnes i forhold til en løn paa kr. 12.300,— aarlig, stigende hvert 3. aar med kr. 960,— indtil kr. 16.140,— . Denne lønning forhøjes eller nedsættes i overensstemmelse med de til enhver tid for statens tjenestemænd gældende regler, jfr. §§ 87-88 i lov nr. 154 af 7. juni 1958 om lønninger og pensioner m. v. til statens tjenestemænd. Der ydes ikke stedtillæg til lønnen. Af det saaledes fremkomne lønningsbeløb oppebærer distriktsjordemoderen 60 pct. indtil hun har opnaaet en tjenstealder paa 15 aar, og derefter 65 pct. Tjenstealderen regnes fra første ansættelse som distriktsjordemoder.

I § 8 foretages følgende ændringer:

Stk. 1 affattes saaledes:

§ 8. Enhver distriktsjordemoder er berettiget til egenpension og børnepension efter tilsvarende regler som fastsat i §§ 53-54, 57-58, 60-63, 66 og 69 i lov nr. 154 af 7. juni 1958. Der vil endvidere kunne ydes distriktsjordemødrene ventepenge efter nærmere regler, som fastsættes i det i § 3, stk. 2, omhandlede regulativ. Reglerne om efterrindlæg for statstjenestemænds efterladte finder tilsvarende anvendelse paa distriktsjordemødres efterladte. De nærmere regler om efterrindlægtes beregning fastsættes i det nævnte regulativ, i hvilket der tillige fastsættes regler for distriktsjordemødres ret til at overføre pensionsanciennitet fra tidligere ansættelser.

Stk. 3, 2. pkt. affattes saaledes:

Tilsvarende gælder, dersom en distriktsjordemoder, der er udmøntet af en distriktsjordemoderstilling uden derefter at virke som pensionsberettiget distriktsjordemoder andelsteds, efter det fyldte 40. aar paa ny ansættes i en distriktsjordemoderstilling, saafremt den paagældendes

ndtræder af tjenesten skete efter eget ønske eller af anden hende tilregnelig årsag.

§ 9 affattes saaledes:

§ 9. Ved beregningen af en distriktsjordemoders pension betragtes hun som havende oppebåret den fulde i § 4, stk. 1, 1. pkt., omhandlede løn. Pensionen forhøjes eller nedsættes i overensstemmelse med de til enhver tid for statens pensionister gældende regler, jfr. § 89 i lov nr. 154 af 7. juni 1958. Af det saaledes fremkomne pensionsbeløb oppebærer den pensionerede distriktsjordemoder 60 pct. Bestemmelserne i lov nr. 154 af 7. juni 1958 § 50 om tjenestemænds bidrag til dækning af udgifterne ved deres pensionering finder ikke anvendelse.

§ 14 affattes saaledes:

§ 14. Bestemmelserne i § 71 i lov nr. 154 af 7. juni 1958 finder tilsvarende anvendelse med hensyn til distriktsjordemødres adgang til at forbeholde sig pensionering efter de hidtil gældende regler, saaledes at tidsfristerne i nævnte paragraf beregnes i forhold til datoen og saaledes at meddelelse sker til ansættelsesmyndigheden.

Stk. 2. For distriktsjordemødre, som er afskediget eller afskediges med pension efter reglerne i nærværende anordning § 8, jfr. § 9, den 1. april 1960 eller senere, og som den 1. april 1960 var fyldt 46 aar, foretages følgende nedsættelse af pensionskvotienten, jfr. § 54, stk. 3, i lov nr. 154 af 7. juni 1958:

Nedsættelse af pensionskvotient:

Alder den

46 — 50 aar procenttallet nedsættes med 1

51 — 55 aar procenttallet nedsættes med 2

56 — 60 aar procenttallet nedsættes med 3

61 — 65 aar procenttallet nedsættes med 4

66 aar og derover procenttallet nedsættes med 5.

§ 15 affattes saaledes:

§ 15. For distriktsjordemødre, der er afskediget med pension inden 1. april 1960 beregnes pensionen efter de hidtil gældende regler, dog af reglerne i lov nr. 81 af 21. marts 1959 om pensioner, der er fastsat i henhold til de før 1. april 1958 gældende lønnings- og pensionslove, finder tilsvarende anvendelse.

§ 16 udgaar.

§ 17, stk. 1, affattes saaledes:

§ 17. De i denne anordning indeholdte lønnings- og pensionsregler og dermed samhörende bestemmelser har virkning fra 1. april 1960 for distriktsjordemødre, der var ansat den nævnte dato, og i øvrigt fra ansættelsestidspunktet. Distriktsjordemødrene medtager deres hidtidige tjensteulder ved anvendelsen af den i § 4 angivne lønramme.

§ 2,

Stk. 1. Denne anordning træder i kraft straks.

Stk. 2. Indenrigsministeren bemyndiges til at lade kgl. anordning nr. 217 af 28. august 1953 om distriktsjordemødre optrykke med de ændringer, der er en følge af nærværende anordning.

Viðmerkingar:

Í lögtingsetuni 1952, jfr. lögtingstíðindi 1952, bls. 60, viðgjörði lögtingið lönir ljósmóðra. Samtykt varð at seta lóg nr. 89, 31. mars 1952 «om distriktsjordemødre» i gildi við hesum broytingum, jfr. nú kgl. fyriskipan nr. 217, 28. august 1953.

Lönurnar vórðu so at siga fórdar í hædd við, hvat ið starvsfelagar teirra finga í Danmark, eitt sindur minni í lön, men so fann fyringin, at tær ikki skuldu lata eftirlönargjald, hóast tað at tær eru settar við eftirlönarrætti.

Statstænastumenn finga nýggja lönarlóg 1958, hetta fórði við sær, at aðrar almennar lönir vórðu broyttar, m.a. eisini lönurnar til ljósmóður í Danmark, jfr. lóg nr. 201, 10. juni 1959.

Henda lóg kann setast i gildi í Føroyum við neyðugum broytingum við kgl. fyriskipan.

Lön til eina ljósmóður í Føroyum pr. 1. apríl 1961 er á hægsta lönarstigi 4.984 kr. árliga og á hægsta 6.526,25 kr. Eftir fyriliggjandi uppskoti vildi hon ávikavist verið 7.725,60 og kr. 10.990,20 kr. Procentparturin liggur eftir uppskotinum eins og eftir galdandi reglum 5%, undir tí, tær donsku fáa, men er hann tó hækkaður 10% í mun til galdandi reglur eins og í Danmark. Tann hægri procentparturin verður so at siga uppvigaður av tí, at tær ikki lata eftirlönargjald.

Umframt hesa föstu lön fáa tær so tað tær kunnu vinna við at praktisera.

Eftir fyriskipanini frá 1953 var ætlanin at niðurleggja ljósmóðurfylkini Kvívík, Miknes, Nólsoy, Skúvoy og Syðradalur N. Soleingi tær ljósmóður, ið tá sótu í embættinum vóru sitandi, varð ongin broyting gjörd, men finga tær ikki lön eftir teim nýggju, men eftir teim eldru reglum. Hesa skipanina hava hesar ljósmóður fílt órættvísa, at tær ikki kunnu fáa lut í tí lönarframsligi, sum starvsfelagar teirra finga. Av hesum ljósmóðrum sita nú bert tær í Miknesi, Skúvoy og Syðradali eftir.

Landsstýrið heldur ikki lörvandi orsök vera at gera hon mun og skjýtur tí upp at seta 16. § í fyriskipanini í gildi. Tað er ikki ætlanin við hesi broyting at siga tað, at hesi fylki ikki skulu niðurleggjast, tá ljósmóðir fer frá.

Viðvíkjandi spurninginum, nær nýggja skipanin skal galda er at siga, at hon í Danmark fekk gildi frá 1. apríl 1958, annars kann verða víst til, at uppskot liggur frammi á lögtingi um at brayta lönir tænar-

mannanna landsins frá 1. apríl 1960. Eftir fyriliggjandi uppskoti verður lønin broytt frá 1. apríl 1960.

1. viðgerð 9. mai og 2. viðgerð sama dag.

Uppskotið frá landsstýrinum samtykt 23-0.

95. Lönir hjá kommunulæknum

Ár 1961, 8. mai legði löginaður fram soljóðandi

U p p s k o t
t il
samtyktar.

Treytað av góðkenning frá ríkismyndugleikanum:

1. fáa kommunulæknarnir í serlön 6.000 kr. um árið, herafturat verður veitt vanlig viðbót sum fyrri serlöntar undir statinum, í lötuni 120 % Henda lønarskipan at galda frá 1. apríl 1961.
2. verða 4 kommunulæknar settir afturat í hesum læknadömum: 1 í Suðuroyar sunnaru helvt, 1 í Suðuroyar norðaru helvt, 1 í Fýsturoy, helst á Skúla og 1 í Norðuroyggi.

Viðmerkingar:

Í viðlagda skriv dagfest 23. apríl í ár hevur landslæknin í samband við, at hann hevur gjørt uppskot til reglugerð og standardsáttmála fyrri kommunulæknarnar, mælt til eina hækking í lønuni teirra og at settir verða 4 kommunulæknar afturat.

Seinast lögtingið viðgjörði lönir kommunulækna og læknaskipanina yvirhøvur var í lögtingssetuni 1950 (vetrarþing) smbr. lögtingsáðindi 1950 bl. 17.

Eftir hesum var samtykt at seta 11 kommunulæknar og at festa løn teirra skuldi vera 6.000 kr. árliga, at býta millum statskassa, landskassa og viðkomandi kommunur í huffallið 2 - 1 - 1. Síðuni er ein kommunulæknur komin afturat (í Tórshavn). Lønin er ikki broytt.

Í skrivinum vísir landslæknin á, hvussu torført tað hevur verið at fúa

kommunulæknar til bygdirnar, bæði í lönin hefur verið í lægra lagi og elsini í arbeiðsumstöðunum hava verið strævnari all í mun til, hval hýðst læknum aðrastaðni. At bóla um hesi viðurskiftir við at lækka lönina og við at lætta um arbeiðskorini, eitt nú við at seta fleiri læknar, ikki minst aftaná fær sjúkafyrirbyggjandi löginnar föra eykaarbeiði við sær, var so ein roynd.

Eftir uppskotinum verða 16 kommunulæknar, t.v.s. 4 aftrat teimum, ið eru. Fasta lönin verður lækkað við 120 % beinanvegin og annars javnað upp ella niður, sum fyrí serlöntar undir statinum. Fjá at vera 6.000 kr. árliga verður hon 13.200 kr. Útreiðslurnar byta seg soleiðis:

	nú (12 læknar)	Verður (16 læknar)
Statskassí	36.000 kr.	105.600 kr.
Landskassi	18.000 kr.	52.800 kr.
Kommunur	18.000 kr.	52.800 kr.
	-----	-----
	72.000 kr.	211.200 kr.
	-----	-----

LANDSLÆKNIN

Tórshavn.

h. 23. apríl 1961.

J. nr. 31-56-1960.

Samhart avgerð á fundi, sum hildin varð 4. oktober 1960 millum lögmann, ríkisumboðsmann, J. Djurhuus og H. Lønhørg, skrivstovustjóran, læknarnar N. P. Holm og J. Højgaard sum umboðsmenn fyrí føroyska læknafelagið, umframt undirritaða viðvíkjandi tí skrivi, sum føroyska læknafelagið h. 29. mei 1960 sendi landsslýrinum (F.L.j.nr. 913-1*) um lønarviðurskifti kommunulæknanna hefur undirritaði gjört hjálögdu «Udkast til kommunelægeinstruks paa Færøerne» og «Forslag til standardkontrakt for kommunelæger paa Færøerne». Hesi uppskot eru, sum avtalað varð á nevnda fundi, h. 21. apríl 1961 lögð fyrí læknarnar á fundi og eru góðlikin av teimum.

Higartil hava ongar fastar reglur verið kommunulæknum viðvíkjandi, og tí hava ferð eftir ferð bæði umsitingin og kommunurnar ført fram, at slíkar reglur állu at verða gjördar. Bæði viðvíkjandi skyldu kommunulæknanna í tí vanliga læknaarbeiðinum og kanska næst viðvíkjandi skyldunum móti tí almenna, sum self hefur kommunulækna, og sum letur honum fasta lön.

Vísandi til uppskotini skal her bert verða tíkið fram tað, sum nýtt er kommunulæknaskipanini viðvíkjandi, men ikki teir parlar, har uppskotini hert testa í orð eina mannagongd, sum higartil hefur verið nýtt.

Uppskotini eru gjörd við tí endamáli

1) at tryggja fólki so góða og tíðarhóskandi læknahjálp sum gjørligt.

2) at fáa fasta skipan fyri slary kommunulækna, so eingin ivi skal vera um, hvørjar skyldur, honn hevur móti tí almenna og móti fólkinum í læknadöminum, og

3) at bóla so munandi um lønar- og arbeiðskor kommunulækna, at tað skal verða gjørligt at fáa lækna til störvini her á landi.

ad 1) Her er av nýggjum skyldan at taka uppá seg tað arbeiðið, sum vil standast av öllum teimum heilsuverjandi lógnum (m.a. kanningarnar av barnakønnum, av smábörnum og skúlabörnum) umframt skylda til samslary við tuberklayvirlæknan í bardaganum móti tuberkulum og ókeypis kopping móti tuberkulum. Heilt nýggjar --- og eftir mínum tykki sera avgerandi ---, eru reglurnar um, at kommunulæknarnir skulu hava viðtalur í teimum bygdam eisini, har teir ikki bógva. Hetta vil í stórum lætta um hjá gomlum og sjúkum fólki á bygd at hitta læknan og vil annars eftir mínum tykki vera neyðugt, skal nakað fáast burtur úr tilboðnum um heilsukanningarnar hjá bygdafólki.

ad 2) Roynt hevur verið, so at eingin misskiljing skal verða um hetta í framtíðini, at skila til skyldur kommunulækna móti tí almenna og skyldur teirra sum vanligir lækna hjá fólki. Tað mest umráðandi hesum seinna viðvíkjandi er nevnt í 1), tí fyrri viðvíkjandi eru vissar skyldur, tá ið landslæknadømi berst frá, skyldan at halda skil á bravaskiftinum við tí almenna, at taka lut í bardaganum móti sjúkum, serliga farsóttum og móti kynsjúkum.

ad 3). Hvussu sera trupult tað er at fáa lækna til bygdirnar, hvørja ferð ein kommunulækni fer, man vera öllum kunnugt, og tað bendir á hvørjum ári, at læknadömi liggja við ongum lækna longri ella styttri tíðarskeið. Tað skerst heldur ikki burtur, at nógvar staðir eydnast ongatíð at fáa annað uttan heilt ungar og óroyndar lækna, sum eru komandi og farandi. Hetta eru heldur enn ikki ótrygg viðurskifti, og hann, sum førur er fyri at meta um hetta, má viðganga, at fyri samfelagið er hetta nógv dýrari, enn tað átti at verið, tí skiftandi lækna koma ongatíð at kenna fólkið í læknadöminum so væl, at teir ikki, hvørja ferð skiftið hevur verið, byrja av nýggjum við kanningum og dýrum medicinslógum. Tey ikkindi, vit hava havt seinastu árin, at fáa heilt ungar lækna úr Íslandi, tá ið eingir aðrir fingust, tykjast nú heldur ikki at vera longur, av tí at íslendski landslæknin --- vegna læknatrotið har úti á sveitunum --- ikki longur vil góðtaka læknatænastu í Føroyum sum nóg mikið til at fáa sjálvstöðugt virkisloyvi (jus practicandi) á Íslandi. T.d. verður í juli 1961 læknastarvið á Sandi aftur leyst, og tann maður, sum skuldi koma, hevur skrivliga borið seg undan av teirri grund, sum her er nevnd. Undirritaði dugur í lötuni ikki at siggja, hvussu tað skal fara at bera til at fáa lækna til Sands. Hetta er bert eitt dømi. Kanska eigur her at verða lagt aftrat, at tað, at vit í mongum førum noyðast at taka við heilt ungum læknum, nýkomnir frá prógvi, og uttan virkisloyvi í heimlandinum, eina best vísir, hvussu álvarsom stöðan er, hóast fólk flest ikki hugsa um tann vandan, sum liggja kann í hesum.

Tað slepst tí ikki undan at roym at bóla um lønar- og arbeiðskor hjá kommunulæknum í Føroyum, vilja vit framvegis hava lækna. Løn-

arkorini ræður stýrið landsins fyri, arbeiðskorini fáa vit fiveri ikki altíð og allar staðir bött um, smb. skriv frá undirritaða til landsstýrið í hesum máli, dagfest 21. juni 1960, og skriv til landsstýrið, dagfest 13. apríl 1961, í málinum um kommunulækna á Skála (F.L.nr. 913-11), men nakað nógv kundi verið gjørt, vildu vit viðurkent læknumum í Föroyum somu líkindi til hvíld og fríð, sum teir nú hava vunnið sær, t.d. í Danmark. Við kunnu ikki vrenta, at menn fara at leita til Föroya, tá ið teimum verða boðin nógv betri kor í allur málur har, teir eru.

Kommunulæknalönin í Föroyum er lítið vaksin seinastu umleið 40 árin, hon hevur mest sum staðið í stað, og nokur prístalsviðbót hevur ongantíð verið, tí er í sáttmálanum § 3 skotið upp, at kommunulæknar fáa somu lön sum higartil; men at hon skal vaksa við prístalinum, t.v.s. at í dag skal leggjast 120 % aftrat.

Í lönuni eru í Föroyum 12 kommunulæknar. Eftir uppskotinum skal lön teirra hækka við 7200 kr., t.e. tilsamans við 86.400 kr. Verður lönin goldin eftir somu skipan sum higartil, verða hetta 13.200 kr. meira til statin, 21.600 kr. meira til landskassan og 21.600 kr. meira til allar kommunurnar í felag (1800 kr. meira at býta millum kommunurnar í hvørjum læknaðömi).

Umframt eru í sáttmálanum § 1 gjørdar fastari reglur um eftirlit við lækna húsum, eins og nert er við viðtalshöli á bygð, sum ikki hevur verið áður.

Seinast er at nevna, at summi kommunulæknaðömi í Föroyum eru nógv ov stór hjá einum manni at røkja, skal arbeiðið (eisini tað, sum kemur aftrat, orsakað av heilsuverndarlógnum) gerast til lítar. Í Klaksvík og á Tvöroyri er ov nógv arbeiði lagt á yvirlæknarnar á sjúkahúsum við tað, at teir hava vanliga sjúkakassapraksis umframt sjúka húsið. Men sum er, er læknaðömið hjá kommunulæknunum í hesum bygðum ov stórt, skal yvirlæknin gevast við sjúkakassapraksis. Í hesum báðum læknaðömunum (norðra helvt av Suðuroy og Norðuroyggjar) hevði nógv betri skipan verið tann, at sjúkahúslæknarnir gjørdust yvirlæknar burtur av og ongan sjúkakassapraksis hövdu. Her eigur tí bæði í Klaksvík og á Tvöroyri at verða settur ein kommunulækni aftrat. Men eisini í syðru helvt á Suðuroynni er fólkatalið ov stórt hjá einum manni at røkja. Tí eigur at verða settur ein kommunulækni aftrat í Vági. Sama er at siga um læknaðömin, sum liggja undir kommunulæknunum í Heiðunum og í Fuglafirði, smb. áður nevnda skriv hiðani, dagfest 13. apríl 1961 (Lækni á Skála, F.L.j.nr. 913-11). Sum nevnt í hesum skrivi eigur 1 kommunulækni at verða settur á Skála á tann hátt, at minkað verður um læknaðömin hjá kommunulæknunum í Heiðunum og Fuglafirði.

Tað er tí eingin ivi um, at vit mugu rokna við, at 4 kommunulæknar koma aftrat her í Föroyum ley komandi árin. Eftir tí nýggja lönaruppskotinum vil hetta, tá ið allir eru komnir — roknað verður her við prístalinum í dag — geva tí almenna 13.200 kr. × 4 aftrat í útreiðslum, t.e. 52.800 kr. + 26.400 kr. til statin, 13.200 kr. til landskassan og 13.200 kr. til avvarandi kommunur tilsamans.

Samantikið vil hella siga, at almennum útreiðslurnar tá til 16 kommunu læknar verða 211.200 kr. -- av hesum verða 105.600 kr. til statin, 52.800 kr. til landskassan og 52.800 kr. til kommunurnar. Útreiðslurnar hjá kommunum verða tilsamans í hvørjum læknadömi 3300 kr. til kommunulæknaløn við hesum undantökum: 3 kommunulæknar í Havn. I.e. 9900 kr. til Tórshavn og lær kommunur, sum higartil hava høvt til læknadöminu har. 6600 til kommunurnar í Norðuroyggjum (2 kommunulæknar í Klaksvík). 6600 kr. til kommunurnar í syðru helvt á Suðuroynni (2 kommunulæknar í Vági). 6.600 kr. til kommunurnar í Norðaru helvt á Suðuroynni (2 kommunulæknar á Tvöroyri).

Vísandi til omanfyri stæðandi skal undirritaði loyva sær at mæla til, at fíggjarvaldið vil góðtaka hjálføgdu uppskot, sum eftir mínum tykki í stórum vil bota um lønar- og arbeiðskor kommunulækna, so vit kunnu hava betri vónir um at fáa væl útgjörðar læknar til kommunulæknastörvini her á landi, og at hesir læknar verða sitandi.

Á fundi í læknafelagnum 21. apríl 1961 varð undirritaði biðin um at siga landsstýrinum frá, at umboðsmennu felagsins allíð eru tilbúðar at koma til fundar, eins og undirritaði sjálvandi fegin vil koma og svara uppá spurningar uppskotunum viðvíkjandi.

1. viðgerð 9. mai og 10. mai legði fíggjarnevndin fram soljóðandi

Á L I I

Nevndin mælir til at samtykkja landsstýrisins uppskot.

2. viðgerð 10. mai.

Uppskot landsstýrisins 1) samtykt 16-0.

Uppskot landsstýrisins 2) samtykt 19-0.

96. Lán og ábyrgd fyrir láni til vegin Fútaklett-Oyrargjógv

Ár 1961, 9. maí legði Haldor Hansen lögtingsmaður fram soljóðandi

I.

u p p s k o t

til

lögtingslóg um lán og ábyrgd fyrir
láni til vegin Fútaklett-Oyra-
gjógv og atlögubrúgv.

§ 1.

Landsstýrið verður heimilað at
læna og landskassans vegna at
veðhalda fyrir neyðugum láni til
gerð av veginum Fútaklett- Oyra-
gjógv og atlögubrúgv.

§ 2.

Henda lóg kemur í gildi beinan
vegin.

lagtingslov om laan og garanti
for laan til vejen Fútaklett-
Oyrargjógv og anlægsbro.

§ 1.

Landsstyret bemyndiges til at
optage laan og yde garanti paa
landskassens vegne for nødven-
dige laan til vej anlæg Fútaklett-
Oyrargjógv og anlægsbro.

§ 2.

Denne lov træder i kraft
straks.

II.

Lögtingið áleggur landsstýrinum at skipað verður fyrir, at vegin
Fútaklett-Oyrargjógv og atlögubrúgv verða projekterað beinan vegin, so
farið verður undir arbeiðið longu í summar. Um so er, at landsverkfröð-
ingurinn ekki kann átaka sær projekteringina, verður henda at gera av
privatum. Peningurinn, ið írestar, verður at útvega við neyðugum láni, ið
landsstýrið fær heimild til at upptaka og sum veitt verður lögtings-
ábyrgd fyrir.

1. viðgerð 10. maí og 2. viðgerð sama dag. (12. maí).

Formaðurinn legði fram soljóðandi

Broytingaruppskot

(frá J. F. Öregaard, Hilmar Petersen, Poul Petersen og J. Högnesen):

I tingsetuni 1959 samtykti lögtingið at heimila landsstýrið til at upp-

taka lán til vegagerð til Oyndarfirðar og landskassans vegna af veð-
halda fyrir nevnda lán.

Síðan er ekki frætt meira frá hesum máli og vegagerð er enn eingin
sett í verk.

Sóknarstýrið í Oyndarfirði hefur í hesi tingsetuni haft fund við lands-
stýrið, fliggjarnevndina og hafna- og veganevndina um málið. Tað kann
eingin ivi vera um, at tá löglíngið samtykti, at geva landsstýrinum
heimild til at taka upp lán til hesa vegagerð, at so var ræðingin lann, at
vegarbeiði skuldi setast í verk skjótast gjørligt.

Undirskrivaðu tingmenn mæla tí til, at álagt verður landsstýrinum
at gera tær neyðugu fyrireikningar, so arbeiðið kann byrja um møgult
í hesum ári og seta fram fylgjandi

u p p s k o t

Sum nýtt stk. III verður sett:

Álagt verður landsstýrinum at gera tær neyðugu fyrireikningar, so
arbeiðið við gerð av vegnum til Oyndarfirðar kann verða sett í verk
í ár.

Broytingaruppskotið samtykt 19-0.

3. viðgerð 12. maí.

Lógaruppskotið samtykt 22-0.

97. Projektering av vegarbeið

Ár 1961, 9. maí legði Haldor Hansen lögtingsmaður fram soljóðandi

U p p s k o t

til

samtýktar

Lögtingið áleggur landsstýrinum at skípa fyri, at öll størri vegarbeiðir verða projekterað og úthóðin alment íó við undantak av teimum vegum, sum verða gjördir í smáum, f.v.s. minni enn 600 m.

1. viðgerð 10. maí og 2. viðgerð sama dag (12. maí).

Uppskotið var sett undir atkvøðn við navnakall:

Ja atkvøddu: M. Johannesen, N. H. Jacobsen, K. Wang, H. Djurhuus, L. Joensen, J. Simonsen, J. P. Davidsen, V. Nielsen, Poul J. Olsen, Haldor Hansen, J. F. Øregaard.

Atkvøddu ikki: A. Djurhuus, J. Lindenskov, J. H. Danbjørg, P. Petersen, S. Petersen, Fr. Samuelson, Hilmar Petersen, H. Iversen, Dion Nolsøe, K. Djurhuus, P. M. Dam, J. Högnesen, S. Joensen, H. v. Högadalsá og R. Thomsen.

Nei atkvøddu: E. Patursson og H. Jespersen.

Burturstaddir: Kj. Mohr og Fr. Hansen.

Uppskotið fall 11-2.

LANDSKASSIN

Rakstrarroknskapur

og

fíggjarstandur 1959-60

Rakstrarroknskapur landskassans

(Saman

INNÞÖKUR	Roknskapur	Figgjarlóg
§ 1. Skattur, tollur og önnur gjöld	19.725,375,47	16.595.000,00
§ 2. Inntöka av handli og fiskivinnu viðv.	963.785,73	820.000,00
§ 3. Inntöka av gjöldum samferðslu viðv.	468.430,07	230.000,00
§ 4. Inntöka av spæli	315,90	0,00
§ 5. Rentur av vinningsbýti	207,039,05	215.000,00
§ 6. Rakstur av ognun	19,448,35	65.000,00
§ 7. Partur í danska ljóðarbanka yvirskoti sambært lóg	32,202,45	40.000,00
§ 14. Ymiskar inntökur	35.867,31	100.000,00
Kassamunur	5,30	0,00

21.452.499,63 18.065.000,00

fyri figgjarárið 1959-60

dráttur)

ÚTREIÐSLUR	Roknskapur	Figgjarlóg
§ 15. Løgtingsútreiðslur	315.614,91	315.300,00
§ 16. Landsunnsýtingin	1.560.473,09	1.379.113,00
§ 17. Heilsumál	2.685.731,39	1.799.800,00
§ 18. Samferðslumál	3.772.461,05	3.220.000,00
§ 19. Kenslumál	2.392.493,41	2.268.136,00
§ 20. Vísind, bókment og list	255.338,52	267.380,00
§ 21. Fiskivinna, sjóferð o. t.	5.688.709,26	4.737.800,00
§ 22. Jarðabrúk	583.283,41	626.800,00
§ 23. Handil, idnaður	284.624,83	349.000,00
§ 24. Social mál	2.635.908,40	2.511.167,00
§ 25. Eftirløn	59.912,24	68.200,00
§ 26. Dóms- og lögreglu mál	14.587,38	0,00
§ 28. Sakeringsløn og P/f Sjóvinnubankin	4136.542,55	105.755,00
§ 34. Aðrar og óvissar útreiðslur	115.355,00	85.000,00
§ 35. Ymsir grunnar	175.000,00	175.000,00
§ 36. Rentuútreiðslur	171.202,77	52.000,00
§ 37. Ognarútreiðslur	3.852,14	60.000,00
§ 38. Rakstrarútreiðslur viðv. „Leivi Øssursyni“	99.226,14	0,00
§ 39. Sett av til avskrivning av ognum	500.000,00	0,00
Rakstraryvirskot	272.267,94	41.549,00
	21.452.499,63	18.065.000,00

Fíggjarstöða landskassans

(saman

OGNIR

40. Fastar ognir (hús v. m.)	2.842.268,40
41. Flogvøllur, oljugøymslur og oljubrúgv	1.071.698,48
42. Skip	1.238.906,24
43. Virðisskjöl	728.950,00
44. Útlán	9.630.653,21
45. Kassa-, banka-, sparikassa- og giropeningur	2.953.308,83
46. Tilgóðar í millumrokning	1.812.028,72
Aðrar millumrokningar, forskot og ágóðar	1.621.411,81
47. Inntøkueftirstöður	2.231.134,09
48. Inntøkur viðv. 1959/60 innng. aftaná 1. apríl 1960.	2.614.212,25
49. Peningur tilhoyrandi grunnum, deponentum v. m.	18.781.748,81
	45.532.320,84

FØROYA GJALDSTOVA, tann 13. december 1960

N. Rasmussen.

pr. 31. mars 1960

dráttur)

SKULD

60. Lán.....	7.201.645,29
61. Skuld í millumrokning.....	934.881,11
62. Deposita	13.890,95
63. Útreiðslur viðv. 1959/60 útgoldið aftaná 1/1-60	3.045.348,69
69. Ymsir grunnar, burturleggingar v. m.	24.499.237,21
70. Kapitalkonto	7.508.496,57
85. Vinnulánsgrunnurinn	1.126.552,78
Rakstraravlop 1959/60	272.267,94

45.532.320,84

Ábyrgdir pr. 11/12 1959 kr. 38.960.438,29 samhært specifikatiön.

the 1990s, the number of people in the UK who are aged 65 and over has increased by 1.5 million (1990-1999) and is projected to increase by a further 1.5 million by 2020 (Office of National Statistics 2000).

There is a growing awareness of the need to develop strategies to meet the needs of the ageing population. The Department of Health (2000) has published a strategy for ageing, which sets out the government's commitment to improve the health and quality of life of older people. The strategy is based on the following principles:

- Older people should be able to live independently and actively.
- Older people should be able to access the services and support they need.
- Older people should be able to participate in the decisions that affect their lives.
- Older people should be able to live in a safe and secure environment.

The strategy also sets out a number of key objectives, including:

- To reduce the health inequalities between older people and other groups in the population.
- To improve the health and quality of life of older people.
- To ensure that older people are able to access the services and support they need.
- To ensure that older people are able to participate in the decisions that affect their lives.

The strategy is a key document in the development of ageing policy in the UK. It provides a framework for the development of policies and programmes to improve the health and quality of life of older people.

The strategy is also a key document in the development of ageing policy in the UK. It provides a framework for the development of policies and programmes to improve the health and quality of life of older people.

The strategy is a key document in the development of ageing policy in the UK. It provides a framework for the development of policies and programmes to improve the health and quality of life of older people.

The strategy is a key document in the development of ageing policy in the UK. It provides a framework for the development of policies and programmes to improve the health and quality of life of older people.

The strategy is a key document in the development of ageing policy in the UK. It provides a framework for the development of policies and programmes to improve the health and quality of life of older people.

The strategy is a key document in the development of ageing policy in the UK. It provides a framework for the development of policies and programmes to improve the health and quality of life of older people.

Specifikatióinir

til rakstrarroknskapin fyri fíggjarárið 1959—60.

INNTØKUR

Roknskapur Fíggjarlóg

§ 1. SKATTUR, TOLLUR OG ONNUR GJÖLD

1. Landsskattur:

1. Hövuðsálíkning 1959/60. 6.345.088,00

Økjan:

2. Tiltýttarar 144.579,05

3. Hækkarar 230.569,25

3a Inng. uppá fyrr avskriv. skatt 0,00

Munur við uppgerð

31. mars 1960 3,68

6.720.239,98

Minkan:

4. Lækkarar og dupult skattað 91.005,33

5. Stríkað vegna andlát og gifta 15.489,62

6. Stríkað vegna búfluttning... 40.482,83

7. Føroya landstvari eftirgivið 34.543,99

8. Úrslitaleysinnheinting 12.175,74 193.997,51

6.526.242,47

9. Sektir 0,00

10. Gjald av happadráttarvinnugum 10.192,50

11. Rentuskattur 368.706,84

12. Sjómansskattur 282.444,00 7.187.585,81 6.400.000,00

1a. Fólkapensiónsskattur:

1. Hövuðsálíkning 386.796,50

Økjan:

2. Tiltýttarar 3.838,00

3. Hækkarar 1.277,00

3a Inng. uppá fyrr avskr. skatt 0,00

At flyta... 394.911,50 7.187.585,81 6.400.000,00

			Roknskapur	Fíggarlóg
	Flutt. . .	391.911,50	7.187.585,81	6.400.000,00
Mínkan:				
1. Lækkarir og dupult skattað	1.737,00			
5. Stríkað vegna andlát og giflu	641,92			
6. Stríkað vegna búfluttning . . .	2.451,50			
7. Føroya landsstýri eftirgivið	0,00			
8. Úrslitaleys inn heinting	0,00	4.830,12		
		387.081,08		
9. Sektor		0,00		
10. Gjald av happadráttarvinnungum		0,00		
11. Sjómannsskattur		9.979,00		
		397.060,08		
Flutt til konto fyri fólkapensiún		397.060,08	0,00	0,00
2. Tollinntøkur:				
1. Innfluttningsstollur	11.769.687,12			
2. Framleiðslugjald	538.726,14			
3. Partur landskassans í tollsektum	40.544,50			
4. Konfiskatióinir	5.593,60			
	12.324.551,36			
5. ÷ Útr. til sýslur og postv.	10.434,46	12.314.116,90	10.000.000,00	
3. Lestagjald av skipum		750,90	20.000,00	
4. Skemlunnarskattur		202.954,60	150.000,00	
5. Gjöld fyri rúsdrekkakort: Viðvíkjandi 1959/60		17.080,00	20.000,00	
6. Sektor:				
Fólkayvirðissektor	0,00			
Aðrar sektor	2.887,26	2.887,26	5.000,00	
		19.725.375,47	16.595.000,00	
§ 2. INNTØKA AV HANDLI OG FISKIVINNU VIÐVÍKJANDI				
1. Valutagjald		440.644,50	300.000,00	
2. Útfluttningsgjald:				
Inntøkur í 1959/60	493.412,23			
÷ avskrivað sum tap	0,00	493.412,23	500.000,00	
3. Gjald fyri loyvisbrøv		29.729,00	20.000,00	
		963.785,73	820.000,00	

		Roknskapur	Figgjartóg
§ 3. INNTØKA AV GJØLDUM SAMFERÐSLU	VIÐVÍKJANDI		
1. Vektgjald fyrir bílar.....		402.514,87	200.000,00
2. Gjöld fyrir sölu av bílum o. ö.		65.915,20	30.000,00
		468.430,07	230.000,00
§ 4. INNTØKA AV SPÆLI			
1. Yvirskot av happadrátti fyrir 1959	5.744,26		
÷ flutt til ö ymiskar grun- nar	5.744,26	0,00	0,00
2. Totalisatorspæl		345,90	0,00
		345,90	0,00
§ 5. INNTØKA AV RENTUM OG VINNINGSBÝTI			
1. Sektorrentur:			
1. Rentur av landskatti ...	91.900,42		
2. Pantgjald av landskatti	3.246,15	98.146,57	100.000,00
2. Rentur av föknum peningi:			
1. Rentur av bankapeningi	18.340,52		
2. Rentur av giropeningi ..	423,06		
3. Rentur av öðrum peningi	238,57	19.002,15	30.000,00
3. Vinningsbýti:			
1. Vinningsbýti av parta- brövum		7.000,00	10.000,00
4. Rentur av öðrum ágóða:			
1. Rentur av útláni til kom- munur	4.076,62		
2. Rentur av rakstrarláni til fiskivinnuna	600,49		
3. Rentur av öðrum útláni	77.913,34		
4. Rentur av öðrum ágóða	299,88	82.890,33	75.000,00
		207.039,05	215.000,00
§ 6. RAKSTUR AV OGNUM			
1. Oljugoymslurnar:			
1. Inntökur	74.000,00		
2. ÷ Útreiðslur	880,00	73.120,00	65.000,00
2. Tinganesognir:			
1. Inntökur	44.945,58		
2. ÷ Útreiðslur	98.617,23	÷ 53.671,65	0,00
		19.448,35	65.000,00

		Roknskapur	Fíggjarlóg
§ 7. PARTUR Í DANSKA TIÓÐARBANKA			
YVIRSKOTI SAMBÆRT LÖG		32.202,45	40.000,00
§ 14. YMISKAR INNTÖKUR			
Arvagjöld	35.466,86		
Leiga av lendi	320,00		
lungoldið fyrir vrakgóðs o. a.	80,45	35.867,31	100.000,00

ÚTREIÐSLUR

		Roknskapur	Ríggjartóg
§ 15. LÖGTINGSUÐREIÐSLUR			
1. Lögtingsmenn:			
1. Tingmannalönir	204.743,40		200.000,00
2. Dagpeningur til nevndarlimir	11.141,11		8.300,00
3. Ferðaútreiðslur	1.715,00		1.000,00
		217.599,51	(209.300,00)
2. Lögtingshúsið:			
1. Hiti, ljós og reingerð ..	7.835,59		7.000,00
2. Viðlíkahald	6.348,71		4.000,00
3. Aðrar útreiðslur	13.118,36		27.000,00
		27.302,66	(38.000,00)
3. Lögtingstíðindi og kunngerðarsavn:			
1. Prenting o. t.	14.660,30		15.000,00
2. ÷ Inntökur av sölu ...	2.880,30		÷2.000,00
		11.780,00	(13.000,00)
4. Grannskoðan:			
1. Lögtingsgrannskoðan ...	0,00		
2. Statsautoriserað grannskoðan	3.182,97		
3. Intern grannskoðan	53.349,77		
4. Tollgrannskoðan	2.400,00	58.932,74	55.000,00
		315.614,91	315.300,00
§ 16. LANDSUMSITINGIN			
1. Lögmaður og landsstýri:			
1. Lönir	71.199,88		69.000,00
2. Borðfæ	10.000,08		10.000,00
3. Leiga av héli, hiti, ljós v. m.	7.376,20		10.000,00
4. Innbúgv v. m.	16.796,63		0,00
		105.372,79	(89.000,00)
2. Landsskrivstovan:			
1. Tænastumenn	108.570,41		117.000,00
2. Skrivstovufólk	81.640,10		67.000,00
3. Honorarir	2.400,00		2.400,00
4. Húsaútreiðslur	36.929,98		34.600,00
5. Skrivstovulutir	29.385,61		16.000,00
6. Porto, telef. telegr. og lýsingar	15.629,15		12.300,00
7. Aðrar útreiðslur	3.333,95		3.000,00
		277.889,23	(252.300,00)
At flyta ...		383.262,02	341.300,00

		Bokskapur	Piggjarlóg
	Flutt. . .	383,262,02	341.300,00
3. Fiskivinnuskvistovan og íðnaðarstovan:			
1. Tænaðumenn	40,868,14		36.000,00
2. Skrivstovufólk	12,084,41		10.500,00
4. Húsaútreiðslur	4,880,94		6.000,00
5. Skrivstovulutir	6,034,80		3.700,00
6. Porto, telefon, teleggr. og lýsingar	5,167,15		3.900,00
7. Aðrar útreiðslur (ferða- og dagpeningar)	1,258,02		3.400,00
8. Röyndir	1,277,57		1.500,00
		71.571,03	(65.000,00)
4. Unboð utanlanda:			
1. Lön og kuresviðbót	18,910,20		19.000,00
2. Skrivstovufólk	12,838,18		12.600,00
4. Húsaútreiðslur	5,470,08		6.350,00
5. Skrivstovulutir	1,543,35		1.500,00
6. Porto, telefon, teleggr. og lýsingar	16,462,44		11.000,00
7. Aðrar útreiðslur	4,972,58		1.700,00
8. Ferða- og dagpeningar . .	5,286,33		5.800,00
9. Útviðbót	18,500,04		18.500,00
10. ÷ Leiguinntökur	763,20		÷ 763,00
		80.220,00	(75.687,00)
5. Líkningarráðið og komm. eftirlit:			
2. Skrivstovufólk	45,210,36		46.000,00
3. Honorarir	1,800,00		1.800,00
4. Húsaútreiðslur	6,709,01		6.800,00
5. Skrivstovulutir	6,063,34		4.500,00
6. Porto, telefon, teleggr. og lýsingar	1,625,79		1.800,00
7. Aðrar útreiðslur	5,253,83		2.000,00
8. Ferða- og dagpeningar . .	1,502,30		1.000,00
		68.164,63	(63.900,00)
6. Fólkayvirlitið:			
2. Skrivstovufólk	13,872,87		12.000,00
3. Honorarir til kommun- alar manntalsskrivarar . .	11,877,55		11.500,00
4. Húsaútreiðslur	100,00		100,00
5. Skrivstovuútreiðslur . . .	2,061,30		1.100,00
6. Porto, telefon, teleggr. og lýsingar	388,35		900,00
7. Aðrar útreiðslur	20,90		150,00
		28.320,97	(25.750,00)
	At flyta . .	631.538,65	571.637,00

		Roknskapnr	Fliggjarlóg
	flutt...	631.538,65	571.637,00
7. Gjaldstovan:			
1. Tænastumenn	97.296,97		95.400,00
2. Skrivstovufólk	191.139,76		162.000,00
4. Húsaútreiðslur	27.393,33		23.000,00
5. Skrivstovnútreiðslur ...	44.215,11		18.000,00
6. Porto, telefon, telegr. og lýsingar	49.331,78		35.000,00
7. Aðrar útreiðslur	5.014,06		5.500,00
8. Adreina	11.184,41		3.500,00
	425.875,42		
9. Endurgjald			
ríkis-kassans . 105.468,85			85.600,00
Endurgjald			
jarðarráðsins. 4.000,00	109.468,85		0,00
		316.406,57	(256.800,00)
8. Tolleftirlitið:			
1. Lönir	132.677,11		132.000,00
3. Honorarir	12.176,50		11.200,00
4. Húsaútreiðslur	9.572,94		5.000,00
5. Skrivstovnútreiðslur ...	396,65		100,00
6. Porto, telefon, telegr. og lýsingar	2.965,10		2.500,00
7. Aðrar útreiðslur	1.118,26		4.500,00
9. Ferða- og dagpeningar.	5.358,55		500,00
11. Gaard-Jensen			
í útistöðu á			
Skálafjörð. ... 7.234,30			
flutt til status-			
konu	7.071,20	163,10	
		164.428,21	(155.800,00)
9. Valuta- og prísráð:			
2. Skrivstovufólk	26.853,64		27.300,00
3. Samsýning sýslumanna			
o. a.	9.149,76		9.600,00
4. Húsaútreiðslur	5.073,30		5.000,00
5. Skrivstovnútreiðslur ...	1.842,22		1.500,00
6. Porto, telefon, telegr. og lýsingar	2.500,21		2.300,00
7. Aðrar útreiðslur	399,50		300,00
8. Ferða- og dagpeningar.	9.850,32		3.000,00
		55.668,98	(49.000,00)
10. Landsverkfröðingsskrivstovan:			
1. Landsverkfröðingar o. a.	221.258,72		252.000,00
2. Skrivstovufólk	58.981,10		45.000,00
4. Húsaútreiðslur	31.670,66		28.000,00
At flyta...		1.168.042,44	1.033.237,00

		Roknskapur	Fíggiarlóg
	flutt. . .	1.168.042,41	1.033.237,00
5. Skrivstovuútreiðslur	20.971,53		11.000,00
6. Porto, telefon, telegr. og lýsingar	7.424,62		6.000,00
7. Áðrar útreiðslur	5.399,80		10.000,00
8. Ferða- og dagpeningur . .	23.842,49		25.000,00
	369.548,92		
9. ÷ leiguinntøka	1.123,20		1.124,00
10. ÷ Endurgj. frá kommunum v. havnaprojekt- ering	61.600,00	62.723,20	75.000,00
		306.825,72	(300.876,00)
11. Ferða- og dagpeningur . .		76.701,65	10.000,00
12. Innheintingarútreiðslur . .		8.903,31	5.000,00
		1.560.473,09	1.379.113,00

§ 17. HEILSUMÁL.

1. Dronning Alexandrines hospital	Rakstrar hafi samb.	1.489.940,83	997.300,00
2. Klakksvíkar sjúkrahús	serstakar	396.809,32	303.000,00
3. Suðuroyar sjúkrahús	rokskapir	542.214,97	310.000,00
4. Brostsjúkrahúsið í Hóydøl . .	f. sjúkrah.	157.968,81	96.000,00
5. Læknaútreiðslur		18.534,18	23.000,00
6. Ljósstöður		31.194,84	35.000,00
7. Farsóttir		1.819,95	4.500,00
8. Karantenútreiðslur		0,00	1.000,00
9. Sjúkrahjálpi:			
1. Útreiðslur viðvíkjandi veneriskum sjúkum	1.249,19		
2. Onnur sjúkrahjálpi	3.510,00	4.759,19	5.000,00
10. Studningur til hvíldar- heimið Naina:			
1. Vanligur studningur	25.000,00		
2. Eykastudningur	0,00	25.000,00	25.000,00
11. Útreiðslur í samband við föðing		2.700,00	0,00
12. Partur landskassans í kopp- seting móti dífteri- og stív- krampa		10.899,62	0,00
13. Tuberklastøðin		3.889,68	0,00
		2.685.731,39	1.799.800,00

		Roknskapur	Fígðjarlóg
§ 18. SAMFERÐSLUMÁL			
1. Vegir og brýr:			
1. Nýggir vegir og vegabrýr	1.662.440,49		1.200.000,00
2. Breiðkan av brúm	71.042,01		75.000,00
3. Til vegagrunnin	195.000,00		195.000,00
		1.928.482,50	(1.470.000,00)
2. Sludningur til havnagerðir:			
Flutt játtan 1959/60 til status á konto fyrir játtaðan havnastudning		750.000,00	750.000,00
3. Studningur til lendingar:			
Flutt játtan 1959/60 til status á konto fyrir játtaðan lendingarstudning		400.000,00	400.000,00
4. Strandferðslan:			
1. Rakstrarundirskot 1959/60 samb. serroknskap		394.008,55	300.000,00
2. Flutt til grunu fyrir nýbygging		300.000,00	300.000,00
		3.772.461,05	3.220.000,00
§ 19. KENSLUMÁL			
1. Fólaskúlin:			
1. Lönir samb. mánaðarlísla og onnur skjöl 2.382.830,27 ÷ partur ríkiskassans	1.191.415,15	1.191.415,12	
Eftirgjald av lönun samb. nýggja lönarlóg	472.253,20		
÷ partur ríkiskassans	378.506,37	93.746,83	
		1.285.161,95	
2. Partur landskassans í vikarlönun, yvirtö o. l.	112.095,44		
3. Skúlaráðgevin (lön v. m.) ..	33.617,42		
÷ partur ríkiskassans	17.688,88	15.928,54	
4. Útreiðslur viðv. skúlabarnaflutningi	4.670,80		
5. Aðrar útreiðslur	4.300,77	1.422.157,50	1.300.000,00
At flyta...		1.422.157,50	1.300.000,00

		Rokskapur	Fíggarfóg
	Flutt...	1.422,157,50	1.300,000,00
2. Læraraskúlin:			
1. Næmingastudningur ...	10.000,00		10.000,00
2. Viðlíkahald av barakk .	0,00		100,00
		10.000,00	(10.100,00)
3. Føroya millum- og realskúli:			
1. Rakstrarstudningur	17.000,00		76.000,00
2. Næmingastudningur ...	1.050,00		1.400,00
		48.050,00	(77.400,00)
4. Studentaskúlin:			
1. Lønir.....	178.935,00		149.000,00
2. Næmingastudningur ...	15.000,00		15.000,00
3. Sövnini.....	5.067,70		5.000,00
4. Laboratoríð	6.498,24		3.000,00
5. Aðrar útreiðslur.....	2.572,43		2.500,00
6. Húsaútreiðslur av V.B.V.	10.495,61		12.000,00
	218.569,10		
7. ÷ Leiguinotðkur	864,00		864,00
		217.705,10	(185.636,00)
5. Aðrir skúlar:			
1. Føroya fólkaháskúli, studningur	22.000,00		22.000,00
2. Føroya fólkaháskúli byggistudningur	25.000,00		25.000,00
3. Føroya fólkaháskúli, næmingastudningur....	25.000,00		25.000,00
4. Kvøldskúlar	22.174,27		15.000,00
		94.174,27	(87.000,00)
6. Útvarpið		0,00	0,00
7. Ítróttur:			
1. Studningur til fimleikar- grunnin.....	5.000,00		5.000,00
2. Studningur til Í. S. F. .	8.000,00		8.000,00
		13.000,00	(13.000,00)
8. Ymiskir studningar:			
1. Studningur til lærdan lestur.....	50.000,00		50.000,00
2. Studningur til annan lestur.....	5.000,00		5.000,00
3. Studn. til uttanbygda- næmingar i realskúlinum	11.950,00		15.000,00
4. Studningur til lærlingar	48.152,50		50.000,00
5. Studningur til jarða- brúksnæmingar.....	1.500,01		2.000,00
		1.805.086,87	1.795.136,00
	At flyta...		

		Roknskapur	Fíggjarlóg
	Flutt...	1.805.086,87	1.795.136,00
6. Studningur til háskúla- gongd	2.200,00		2.000,00
7. Studningur til skúla- barnaferðir	11.204,00		15.000,00
8. Studningur til skúla- byggigrunnin	150.000,00		150.000,00
9. Ymiskir studningar	2.100,00		2.000,00
10. Læraraskeld	1.000,00		1.000,00
11. Næmingastudningur til listamenn	1.000,00		3.000,00
12. Studningur til byggjan av studenta- og kostskúla	300.000,00		300.000,00
		587.406,54	(595.000,00)
		2.392.493,41	2.268.136,00

§ 20. VÍSIND, BÓKMÉNT OG LIST

1. Landshókasavnið:

1. Tænastumenn	16.855,80	17.300,00
2. Aðrar lönir	24.954,74	29.400,00
3. Bókakeyp og innbinding	23.269,98	20.000,00
4. Húsaútreiðslur	11.207,74	15.500,00
5. Skrivstofnuútreiðslur ...	4.012,03	4.000,00
6. Porto, telefon, teleg. og lýsingar	2.423,30	1.700,00
7. Aðrar útreiðslur	650,15	500,00
8. ÷ sektir 690,77		÷ 500,00
9. ÷ Studningur frá Havnar kommunu ... 8.600,00	÷ 9.290,77	÷ 8.600,00

77.082,97 (79.300,00)

2. Skjulasavnið:

1. Lönir	14.517,31	15.000,00
4. Húsaútreiðslur	1.336,43	1.000,00
5. Skrivstofnuútreiðslur ...	2.515,68	600,00
6. Porto, telefon o. t.	738,45	100,00
7. Aðrar útreiðslur	363,88	100,00
8. Ferða- og dagpeningur.	264,06	500,00

19.765,81 (17.900,00)

3. Fornminnissavnið:

1. Lönir	14.728,56	13.100,00
2. Útgjafur	13.725,65	10.000,00
3. Staðarnavnasavn	1.093,72	1.500,00
4. Húsaútreiðslur	5.052,18	4.500,00
5. Aðrar útreiðslur	7.140,37	5.500,00
6. Umsitingavfornminnum	8.101,43	8.000,00

At flyta ... 96.848,78 140.100,00

		Roknskapur	Figgjariðg
	Flutt...	96.848,78	140.100,00
7. Umvæling av skatsanum:			
Útreiðslur... 32.290,23			
+ Inngoldið			
»Tipsmidler« 25.000,00	7.290,23		12.500,00
8. ÷ Algonuþeuing.....	÷ 402,99		÷ 400,00
		57.032,15	(55.000,00)
4. Fuglakanningarstöð.....		1.641,30	1.600,00
5. Bókasövn á bygð:			
1. Lön til eftirlit.....	1.860,86		1.800,00
2. Rakstrarstudningur....	7.633,79		23.620,00
		9.494,65	(25.420,00)
6. Ymiskir studningar:			
1. Barnatíðindi.....	600,00		600,00
2. Tórshavnar musikkskúli	1.500,00		1.500,00
3. Mentunargrunnurin			
(M. F. L.):			
1. Til støvnsfæið 10.000,00			
2. Til útgávu av			
bókum o. ø. . 11.500,00	21.500,00		21.500,00
4. Føroya Listasavn...	8.000,00		8.000,00
5. Savnan av føroyskum			
orðatilfari.....	1.000,00		1.000,00
6. Føroysk-donsk orða-			
bók.....	20.000,00		20.000,00
		52.600,00	(52.600,00)
7. Sömdarpeningur:			
1. Til skalda-, vísinda- og			
listamenn.....		14.000,00	14.200,00
8. Náttúrugripasavnið:			
1. Lön.....	11.676,00		11.000,00
4. Húsaútreiðslur.....	4.052,16		3.560,00
5. Skrivstovuhalð.....	1.757,76		1.500,00
6. Aðrar útreiðslur.....	336,95		300,00
7. Arbeidshjálp, ferðapen-			
ingur o. t.	5.898,77		5.000,00
		23.721,64	(21.360,00)
		255.338,52	267.380,00

§ 21. FISKIVINNAN, SJÓFERÐ o. t.

1. Vrakarastovnurin:

1. Lön til yvirvrakara og			
vrakieftirlitismenn.....	128.692,38		135.000,00
2. Ferðaútreiðslur.....	18.893,00		22.000,00
3. ÷ Vrakaragjald.....	÷ 113.922,90		÷ 157.000,00
		33.662,48	(00,0)
At flyta...		33.662,48	0,00

		Roknskapur	Fíggarlóg
	Flutt. . .	33.662,48	0,00
2. Sjómannsskúli Føroya:			
1. Lønir	142.249,55		133.000,00
2. Amboð	4.259,00		8.000,00
3. Húsaútreiðslur	11.735,14		14.000,00
4. Aðrar útreiðslur	22.929,78		10.000,00
5. Byggjan av nýggjum sjómannsskúla (bókað á grunni til byggjan av skúlanum)	200.000,00		200.000,00
	381.173,47		
6. ÷ Skúlapeningur	52.635,00		÷ 50.000,00
		328.538,47	(326.000,00)
3. Nautisk royndarkamar:			
1. Útreiðslur	4.516,85		4.500,00
2. ÷ Inntøkur	÷ 4.460,00		÷ 4.500,00
	-----	56,85	(0,00)
4. Sjómannsheim uttanlanda		30.000,00	30.000,00
5. Fiskarfbíologisk starvsstova:			
1. Lønir	30.943,68		27.000,00
2. Løn til umsjónarráð . .	0,00		1.000,00
3. Leiga av fœrum, amboð, hjálp o. t.	22.056,76		25.000,00
4. Húsaútreiðslur	2.632,25		2.600,00
7. Aðrar útreiðslur	3.714,95		4.000,00
8. Ferðaútreiðslur	3.688,76		4.000,00
	63.066,40		
9. ÷ Ríkiskassans endur- rinding	÷ 31.533,20		÷ 31.800,00
	-----	31.533,20	(31.800,00)
6. Vaktar- og bjargingarskip:			
Útreiðslur:			
Lønir	205.019,76		
Vistarhald til manning .	37.710,20		
Olja v. m.	49.263,24		
Umvælingar v. m.	125.375,34		
Útreiðslur viðv. sílda- fiskiskapi	6.584,81		
Trygging	40.721,25		
Havnagjald	779,27		
Ymiskar útreiðslur	12.931,19		
	478.385,06		
	At flyta . .	423.791,00	387.800,00

	Flutt	Ríkisskaptir 423.791,00	Fliggjartóg 387.800,00
Inntökur:			
Sjóátryggingin 70.000,00			
Sígt fyrir			
»Smirila» 42.500,00			
Leiguinntökur 4.100,00	116.600,00		
		361.785,06	255.000,00
7. Ymiskt eftir landsskýrisins ávgerð:			
Royndartroling eftir rei-			
ni	5.000,00		
Utlagt fyrir vraking	1.016,43		
Kaligrafering	420,00		
Fundargjöld o. t.	252,50		
Vitjan av havransóku-			
arskipum	3.193,40		
Frystiskap og innstalla-			
tion til »Fernuna»	2.131,38		
Sjómannsheimið »Líva»	2.640,00		
Heimferð av sjómonn-			
um úr Grönlandi	2.226,00		
Ymiskt	458,50		
		17.338,21	75.000,00
8. Studningur til lönjavningar-			
grunnin:			
Goldin studningur 1959/60	1.500.000,00		
Goldin feripeningur	678.589,84		
		2.178.589,84	1.500.000,00
9. Studningur til endurnýggjan			
skipallotannum:			
Flutt studningin 1959/60			
til grunnin til endurnýggj-			
an av skipallotannum		2.060.000,00	2.060.000,00
10. Studningur til vinnuláns-			
grunnin, bátalán:			
Flutt til vinnulánsgrunnin		156.633,71	200.000,00
11. Studningur til heimaútróður:			
Goldin studningar		307.837,01	250.000,00
12. Studningur til Klakksvíkar			
sjómannsheim:			
Goldin studningur		5.000,00	5.000,00
13. Studningur til Klakksvíkar			
sjómannsskúla:			
Goldin studningur		5.000,00	5.000,00
14. Rakstur av hvalabátum v.m.		8.328,34	0,00
15. Útreiðslur vegna fiskimennu			
i vinnu hjá kgl. grönland-			
ska handlinum		164.406,09	0,00
		5.688.709,26	4.737.800,00

		Roknskapur	Figgjarlóg
§ 22. JARÐABRÚK			
1. Tænaslumein o. a.:			
1. Landbúnaðarráðgevi,			
lön v. m.	30.622,59		28.800,00
2. Djóralækni, lön v. m. .	26.230,40		26.200,00
3. Seyðaráðgevi	4.200,00		4.200,00
4. Vraking av ullvörum ..	1.800,00		0,00
		62.852,99	(59.200,00)
2. Matrikulstovnurin:			
1. Lönir	150.013,70		163.400,00
2. Útisíðuvíðbötur	14.591,99		20.000,00
3. Flutningur	4.715,00		9.000,00
4. Skrivstovuhald	32.446,54		30.000,00
5. Bónamenn	9.377,99		6.000,00
6. Töl	9.938,85		10.000,00
7. Arbeidstilfar	9.408,63		7.000,00
8. Porto og telefon	3.935,92		4.500,00
9. Annað	4.385,09		2.000,00
	238.813,71		
Útreiðslur utanfyri jáltan-			
ina 1959/60:			
Trygve Samu-			
elsen, saler ...	602,00		
Útskiptingar-			
kostnaður			
1958/59 skeivt			
álíknaður eigar-			
unum	2.030,47	2.632,47	
		241.446,18	
10. ÷ Inntökur:			
Partur eigar-			
anna av útskipt-			
ing	28.556,91		
Gjafirinntökur	4.011,67		
Inntökur á			
matr.konto ...	29.498,05	62.066,63	÷ 52.900,00
		179.379,55	(199.000,00)
3. Royndarbrúkið í Hóydølum:			
Útreiðslur:			
Fólkahald	55.006,81		
Umsiting av byggingum	3.579,95		
» » leysafæ ...	8.311,89		
Imistöð	316,30		
Fóður	7.701,20		
Sáð	290,30		
Töð	1.917,70		
		At flyta ...	242.232,54 258.200,00

		Roknskapur	Piggjarlóg
	Flutt...	242.232,54	258.200,00
Skattur og leiga	400,07		
Bókasavnið	18,50		
Skrivstovuútreiðslur	1.248,15		
Borðfæ	800,00		
	79.590,87		75.000,00
Inntökur:			
Ulagin	14.210,91		
Fjósíð	15.440,32		
Börrin	169,40		
Aðrar inntökur	858,87	30.679,50	34.500,00
		48.911,37	(40.500,00)
Traðardalur á Sandi		32,00	0,00
4. Fyriskipanir móti munn- og kleyvsótt		0,00	100,00
5. Aðrir studningar:			
1. Húsdjóraaling	50.000,00		50.000,00
2. Uppdyrking	70.000,00		70.000,00
3. Træplanting	3.000,00		3.000,00
4. Studningur til mjólkaframleiðslu o. a.	133.685,74		185.000,00
5. Súrhöggjabrunnar	35.421,76		20.000,00
		292.107,50	(328.000,00)
		583.283,41	626.800,00
§ 23. HANDIL, ÍDNADUR o. t.			
1. Ravmagnsmál:			
1. Ravmagnsnevndin	4.534,12		1.800,00
2. Rentustudningur til S.E.V.	45.163,31		50.000,00
3. Studningur til elverk á bygð	30.000,00		30.000,00
		79.697,43	(81.800,00)
2. Fabriks- og ketilumsjón.		9.912,43	3.600,00
3. Motorkönur eftirlitsmaður		2.667,73	2.000,00
4. Skipaskráseting og uppmáling		6.103,00	3.600,00
5. Semingsmannaskipan		6.161,48	7.000,00
6. Kolagrefstur		144.359,07	150.000,00
7. Føroya Ferðamannafelag.		20.000,00	20.000,00
8. Ymiskt eftir landsstýrisins avgerð:			
1 skrivimaskina	877,50		
Óljóðdoyvara	1.651,48		
Patentútreiðslur	700,00	3.228,98	20.000,00
	At flyta...	272.130,12	288.000,00

	Flutt...	Roknskapur	Figgjarlóg
9. Læturáðið.....		272.130,12	288.000,00
		12.494,71	11.000,00
10. Smærri frystihús v. m. (bókað undir status).....		0,00	50.000,00
		284.624,83	349.000,00

§ 24. ALMANNAMÁL.

1. Aldursrenta:

1. Útgöldin
aldursrenta 2.136.933,23

2. ÷ Endurgj.
ríkiskassans 1.068.466,62

1.068.466,61

÷ Partur
kommun. 169.834,67 898.631,94

Fólkapensión:

Útgöldin
fólkapens. 2.667.570,40

÷ Fólka-
pensiónsak. 397.060,08

2.270.510,32

÷ Endurgj.
ríkiskassans 1.562.141,19

708.369,13

÷ Endurgj.
kommun. 106.616,54 601.752,59 1.500.384,53 1.625.000,00

2. Avlamsrenta:

1. Partur landskassans ... 952.247,25

2. ÷ Partur kommunanna 158.707,88 793.539,37 616.667,00

3. Barnastyrkur:

1. Alimentatíónsútreiðslur
(partur landskassans) .. 58.628,31

Íinkjubarna-
studningur .. 140.365,85

÷ Partur ríkis-
kassans 70.182,92 70.182,93

128.811,24

÷ Partur kommunanna 23.559,15 105.252,09 50.000,00

At flyta... 2.399.175,99 2.291.667,00

		Roknskapur	Figgjartóg
	Flutt...	2.399.175,99	2.291.667,00
4. Fólk í heimaeftiransan:			
1. Útgjaldingar	32.050,00		
2. ÷ Endurgjald ríkiskassans	3.723,75		
	28.326,25		
÷ Partur kommunanna	1.241,25	27.085,00	36.000,00
5. Styrkveitingar		86.973,28	75.000,00
6. Barnabæim:			
1. Rakstrarsludningar	50.000,00		50.000,00
2. Eykastudningur	10.000,00		5.000,00
		60.000,00	(55.000,00)
7. Aldursheim:			
1. Tórshavnar aldursheim		27.560,00	20.000,00
8. Ymiskir studningar:			
1. Fráhaldsfelögin	5.000,00		5.000,00
2. Felagið «Reyði Krossur»	1.000,00		1.000,00
3. Arbeidsförir fiskiuenu	20.000,00		20.000,00
4. Føroya felag móti tuber- klasjúku	6.114,13		4.500,00
5. Barnahjálpargrunnurin	3.000,00		3.000,00
		35.114,13	(33.500,00)
		2.635.908,40	2.511.167,00

§ 25. EFTIRLØN

1. Eftirlønir	57.753,86	66.000,00
2. Bíðipeningur	2.158,38	2.200,00
	59.912,24	68.200,00

§ 26. DÓMS- OG LÓGREGLUMÁL.

1. Varðhaldið:		
3. Delinkventsútreiðslur ..	544,60	0,00
3. Dómhúsið:		
1. Útreiðslur í 1959/60 ...	340,00	0,00
4. Aðrar útreiðslur:		
1. Salarútreiðslur pr. 1.7. 58	13.702,78	0,00
	14.587,38	0,00

		Roknskapur	Figgjurlög
§ 28 SANERINGSLÁN OG P/F SJÓVINNUBANKIN			
1. Avdráttur av saneringslánum (bókað á status)		0,00	50.755,00
2. Avskrivning av studningi til A/S Nordafar v. m..... (studningurinn ferdur undir 1957/58)		0,00	55.000,00
3. Rentur og avdráttur av lánum: Rentuinntöka av láni til Sjóvinnubankan		÷ 136.542,55	0,00
		÷ 136.542,55	105.755,00
§ 34 AÐRAR ÓVISSAR ÚTREIÐSLUR			
1. Útreiðslur av vali		2.782,30	10.000,00
2. Landsstýrið at ráða yvir: Kgl. Akademi for skönnu Kunstur	4.000,00		
Samsýning til 1 lækna ...	1.400,00		
Viðv. útgáva av tingsbókini	3.000,00		
» keypi av filmstólum	1.000,00		
» rottutýning	1.165,68		
» Hammersheimbgr. .	1.625,00		
» Frithandilsbókini ...	4.200,00		
Ferðastudningur til skúla- börn	3.000,00		
Föðingardagsgávur og gávu- lutir	4.645,00		
2 grönendingar á háskúla- num	2.012,00		
Tollur uppá urgu í Kvívík- ar kirkju	4.625,00		
2 málningar	3.700,00		
Sakarkostnaður	2.500,00		
Viðv. Siglingarsögnum	1.775,17		
» barnabókum	2.000,00		
Ymiskt annað	9.608,74	50.256,59	60.000,00
Kongavittjanin anno 1959: Landskassin lagt út	54.562,90		
Flutt part býráðsins til statuskonto	9.795,37	44.767,53	0,00
3. Hagtal:			
1. Lön	15.723,08		10.000,00
2. Pappír og prentlutir ...	365,50		2.000,00
3. Innbúgv (facitmaskina) .	1.460,00		2.400,00
At flyta ...	17.548,58	97.806,42	84.400,00

		Rokskapur	Fliggjarlóg
	Flutt...	17.548,58	97.806,42
4. Aðrar útreiðslur.....	0,00		84.400,00
		17.548,58	600,00
		115.355,00	(15.000,00)
			85.000,00
§ 35. YMSIR GRUNNAR			
1. Flutt til felagsbyggigrunnin		100.000,00	100.000,00
2. Flutt til kirkjugrunnin....		75.000,00	75.000,00
		175.000,00	175.000,00
§ 36. RENTUÚTREIÐSLUR			
1. Renta av föstum lánum úr Færø Amts Sparekasse...	156,25		
2. Renta av saneringsláni úr Búagrunninum.....	22.507,77		
3. Aðrar rentur:			
Rentur av láni í Noregi viðv. »Jóannes Fønsdal«..	87.500,00		
Rentur av brævláni til stu- denta- og kostskúlan.....	25.631,34		
Ognarfelagið: rentustudn..	9.344,91		
Tryggingarsambandið.....	29.062,50		
		174.202,77	52.000,00
§ 37. OGNARÚTREIÐSLUR			
Húsið í Stórustovu.....	510,12		
Skansahúsin:			
Útreiðslur.....	1.050,46		
÷ leiguinntøkur	787,50	262,96	
Teknistovan: trygging....	52,00		
Turkilög: ".....	18,00		
Innbúgv í Gongini, trygging	8,00		
Landsbókasavnið.....	2.971,36		
		3.852,44	60.000,00
§ 38. RAKSTRARÚTREIÐSLUR VIÐV. »LEIVE ØSSURSYN!»			
		99.226,14	0,00
§ 39. SETT AV TIL AVSKRIVING AV OGNUM			
		500.000,00	0,00

Spesifikati n

til

statusroknskapin.

Konto nr.	Tekst	Serupph�ddir	Samtals
40	FASTAR OG N�R V. M.		
40-1	Seth�s:		
40-1-2	Matr. nr. 1026a		10.077,00
40-1-4	H�sini � St�rustovu		102.122,06
40-1-5	H�sini vi� landavegin		49.500,00
40-2	H�s � almennuari n�tlu:		
40-2-1	Br�stsj�krah�si�		200.000,00
40-2-2	Yvirl�kna�si� vi� Br�stsj�kra- h�si�		25.000,00
40-2-3	Fars�ttarh�si�		12.000,00
40-2-4	L�tingsh�si�		48.283,43
40-2-5	Landsb�kasavni�		70.000,00
40-2-6	Laboratori� vi� studentask�lan		67.785,93
40-2-7	D�mh�si�		104.744,39
40-2-8	Var�haldsh�si� (Skansin)		8.000,00
40-2-9	�mbo�sm�nnah�si� � Aberdeen		126.047,22
40-2-10	Tinganes matr. nr. 1, 2, 3, 9, 10 og 12c		709.559,50
40-2-11	Forumunissavni�		250.412,09
40-3	H�s undir bygging:		
40-3-2	Studenta- og kostsk�li		80.854,71
40-3-3	F�roya S�mannssk�li		884.923,41
40-4	Royndarst��in � H�yv�k og � Sandi		92.958,66
			2.842.268,40
41	FLOGV�LLUR, OLJUGOYMSLUR OG OLJUBR�GV		
41-1-1	Flogv�llurin � V�gun		50.260,00
41-2-1	Oljugoymslurnar � S�ldarfr�i og S�rv�gi		365.789,16
41-2-2	Oljubryggjan � S�ldarfr�i		596.850,77
41-3-1	Key� av ognum og skipum hj� P/f Hvalarakstri		7.200,00
41-4-1	Key�av S�ldaoljufabrikkini � K�lla- fir�i		54.598,53
			1.074.698,48

Konto nr.	Tekst	Serupphæddir	Samtals
42	SKIP		
42—1—1	Strandferðsluskipini (bókað í millumrokning við strandferðsluna 46—1—4)		
42—1—3	Nýtt strandferðsluskip til Norðuroyar	473.674,51	
	Flutt til millumrokning við Strandferðsluna 46—1—4	473.674,51	0,00
42—3	Læknabáturin »Reyði Krossur« . .		101.255,42
42—4	Vaktar- og bjargingarskip »Ternan«		228.038,54
42—5	Trolarar undir bygging í Portugal:		
	Saldo pr. 31/3-59	9.762,623,56*)	
	Lagt út í 1959/60	9.745,619,72	
		19.508.243,28	
	÷ Söluþeningur (3 x 6.200.000,-). .	18.600.000,00	908.243,28
	*) Eginþeningurin fluttar til útlánskonto.		
42—6	Viðv. projektering av línubátum úr Belgien		1.369,00
			1.238.906,24
43	VIRÐISSKJØL		
	Partabrøv:		
	P/f Skipafelagið Føroyar	70.000,00	
	P/f Sjóvinnubankin	600,00	
	P/f Færösít.	100.000,00	
	P/f Hvalarækstur	250.000,00	420.600,00
	Lutabrøv:		
	P/f Grönlandsfelagið		300.000,00
	Statspremiuobligationir		8.350,00
			728.950,00
44	ÚTLÁN		
44—1	Útlán til kommunur:		
44—1—1	Miðvágs kommuna:		
	Saldo 1/4-59	51.061,18	
	Goldnir avdráttir	3.037,28	48.023,90
44—1—2	Skopunar kommuna:		
	Saldo 1/4-59	85.956,11	
	Goldnir avdráttir	1.515,56	84.440,55
44—2	Rakstrarlán til fiskiskip:		
44—2—1	Hövnðsstólar:		
	Saldo 1/4-59	9.971,40	
	Goldnir avdráttir	2.285,72	7.685,68
	At flyta		140.150,13

Konto nr.	Tekst	Flutt...	Serupphæddir	Samtals 140.150,13
44-2-2	Rentueftirstöður:			
	Saldo 1/4-59	183,79		
	Tilskrivaðar rentur	588,79		
		772,58		
	÷ inngoldið.....	772,58		0,00
44-3	Onnur lán:			
44-3-1	Lán til tollefirtíðsmenn:			
	Saldo 1/4-59	80,00		
	÷ inngoldið.....	80,00		0,00
44-3-2	Lán í m.s. »Johannu«			15.000,00
44-3-3	Lán í m.s. »Viðanes«			21.727,66
44-3-4	Tænastumannalán:			
	Saldo 1/4-59	32.082,26		
	Goldnir avdráttir	5.087,92		26.994,34
44-3-5	Onnur útlán:			
	Saldo 1/4-59	197.297,83		
	Veitt lán	121.300,00		
		318.597,83		
	Goldnir avdráttir	18.510,46		300.087,37
44-3-6	Útlán til byggjan av trolarum eftir lögtingslóg nr. 30 av 5/9- 55 (útl. til »Jóannes Fossdal«):			
	Saldo 1/4-59	1.749.028,71		
	Valutagjald, telegraf v. m.	2.801,25		1.751.829,99
44-3-7	Lán til Sjóvinnubankan, ábyrgd- arpeningur:			
	Saldo 1/4-59	2.744.209,96		
	Endurgoldið	41.572,93		2.702.637,03
44-3-8	Suðuroyar el. felag:			
	Saldo 1/4-59	29.700,00		
	Goldnir avdráttir	4.950,00		24.750,00
44-4	Landskassans ansvarligi innskots- peningur til reiðarir:			
44-4-1	P.f. Suðuroyar n. trolarafelag Tvöroyri	70.000,00		
44-4-2	P.f. Fuglafjarðar Samvinnufelag.	70.000,00		
44-4-3	P.f. Húlafelli, Vági	70.000,00		210.000,00
				—
	At flyta...			5.193.176,52

Konto nr.	Tekst	Scrupphæddir	Samtals
		Flutt. . .	5.193.176,52
44—5	Viðv. sölu av fríum trolarum úr Portugal:		
44—5—1	P.f. Suðuroyar n. trolarafelag, Tvöroyri:		
	Söluprísur	6.200.000,00	
	Rentur pr. 31.3.60	76.866,28	
		6.276.866,28	
	Inngjaldingar	3.543.454,12	
	Studningslán	1.240.000,00	
	Landskassans inn- skotspeningur	70.000,00	4.853.454,12
			1.423.412,16
44—5—2	P.f. Fuglafjarðar Samvinnufelag:		
	Söluprísur	6.200.000,00	
	Rentur pr. 31.3.60	73.793,95	
		6.273.793,95	
	Inngjaldingar	3.519.941,34	
	Studningslán	1.240.000,00	
	Landskassans inn- skotspeningur	70.000,00	4.859.941,34
			1.413.849,61
44—5—3	P.f. Rútafelli, Vági:		
	Söluprísur	6.200.000,00	
	Rentur pr. 31.3.60	38.967,90	
		6.238.967,90	
	Inngjaldingar	3.568.448,87	
	Studningslán	1.240.000,00	
	Landskassans inn- skotspeningur	70.000,00	4.878.448,87
			1.360.519,03
44—6	Millumrokningar við reidarfir:		
44—6—1	P.f. Suðuroyar n. trolarafelag . . .		84.754,82
44—6—2	P.f. Fuglafjarðar Samvinnufelag . .		102.528,06
44—6—3	P.f. Rútafelli, Vági		52.413,01
			9.630.653,21
45	KASSA-, BANKA-, SPARIKASSA- & GJÖFENINGUR		
45—1	Kassapeningur:		
45—1—1	Hövuðskassin		99.239,37
45—1—2 til 5	Ymiskir forskotskassar		8.552,81
45—2	Baukapeningur:		
45—2—1	P.f. Sjóvinnubankin		1.066.617,37
45—2—1a	P.f. Sjóvinnubankin (6 ¹ / ₁₀ brævlán til Studenta- og kostskúla)		18.452,53
		At flyta . . .	1.192.862,08

Konto nr.	Tekst	Serupphæddir Flutt...	Samtals
45—2—1c	P.F. Sjóvinnubankin (peningur hoyrandi til vegarbeiði í Mjörka- dali)		1.192.862,08
45—2—1e	P.F. Sjóvinnubankin (inngoldin peningur uppá portugalstrolarar- nað)		261.270,66
45—2—2	P.F. Føroya banki		176.452,96
45—3—1	Banco Espírito, Lisabon		1.222.189,87
45—4	Gíropeningur:		81.293,82
45—4—1	Gírokonto nr. 58800		14.085,72
45—4—2	Gírokonto nr. 6800		5.153,72
			2.953.308,83
46	TILGÓÐAR Í MILLUMRÖKNING		
46—1	Loypandi millumrökningar:		
46—1—1	Tilgóðar hjá Vágs kommunu fyri útskipting		75.919,68
46—1—2	Kommunurnar:		
	Saldo viðv. 1957/58 o. e.	153.412,97	
	Saldo viðv. 1958/59	162.718,56	
	Saldo viðv. 1959/60	528.297,62	844.459,15
46—1—4	Strandferðsla lögtingsins:		
	Saldo 1/4-59	328.719,67	
	Útlagt úr landskassanum í 1959/ 60 viðv. strandferðsluskipunum	332.233,21	
	Útlagt úr landskassanum í 1959/ 60 viðv. »Ternuni«	403.926,56	
	»Másin«: byggikostnaður	473.674,51	
		1.538.553,95	
	Rakstrarhall í 1959/ 60: Strandferðslu- skipini	394.008,55	
	Rakstrarhall í 1959/ 60: »Ternan«	361.785,06	
	Bankalán viðvíkj- andi »Másanum« ..	218.750,00	974.543,61
	Henda peningahædd svarar til innistandandi í strandfersluni pr. 31.3.60:		564.010,31
	Bókførda virði av skipunum aftaná avskrivningar	988.741,97	
	Innbúgv aftaná av- skrivning	10.541,58	
	At flyta ...	999.283,55	1.484.389,17

Konto nr.	Tekst	Serupphæddir	Samtals
	Flutt.	999.283,55	1.484.389,17
	Kassapeningur, olja á goymslu o. n.	29.646,47	
		1.028.930,02	
	÷ skuld	464.919,68	
		564.010,34	
	Annars verður víst til roknskapin fyri strandferðsluna fyri 1959 (60)		
46-1-5	Umboðsmaður í Aberdeen:		
	Saldo 1/4-59	7.549,43	
	Útgildið á conto	29.100,00	
		36.649,43	
	÷ avroknaðar útreiðslur	30.774,96	5.874,47
46-1-6	Dronning Alexandrines hospital:		
	Henda peningshædd svarar til tað, ið er útlagt fyri vörur á goymslu 31/3-60		13.632,53
46-1-7	Matrikulstovan:		
	Saldo 1/4-59	251.637,10	
	Útlagt í 1959/60	228.737,14	
		480.374,54	
	Partur landskassans bókað á rakstrarkonto	179.379,55	300.994,99
46-1-9	Suðuroyar sjúkrahús:		
	Henda peningahædd svarar til tað, ið er útlagt fyri vörur á goymslu 31.3-60		7.137,56
			1.812.028,72
46-2	Aðrar millumrokningar, forskot, ágóðar o. t.l.:		
46-2-1	Príssekt:		
	Saldo 1/4-59	14.000,00	
	÷ goldið í 1959/60	7.000,00	7.000,00
46-2-2	Útlagt viðv. serforsorg:		
	Saldo 1/4-59	0,00	
	Útlagt í 1959/60	148.852,17	
		148.852,17	
	Endurgoldið av ríkiskassanum og kommunanum	148.852,17	0,00
	At flyta...		7.000,00

Konto nr.	Tekst	Serupphæddir	Samtals
	Flutl...		7.000,00
46-2-3	Útlagt viðv. lærsóttum:		
	Saldo 1/4-59	0,00	
	Útlagt í 1959/60	1.047,91	
		1.047,91	
	Endurgoldið av ríkiskassanum og landskassanum	1.047,91	0,00
46-2-4	Útlagt til útróðrarmenn í veiðu hjá kgl. grönlandska handlinum:		
	Útlagt í 1959/60 ..	495.596,83	
	Kgl. grönl. handlin endurgoldið	331.190,74	0,00
	Goldið av lands- kassanum	164.406,09	495.596,83
			0,00
46-2-5	Útlagt fyrir telefonverkið		333.325,00
46-2-6	Útlagt vegna útgávu av skúlabókum (Skúlabókagrunnurin):		
	Útlagt í 1959/60		9.789,18
46-2-7	Útlagt viðvíkjandi propps við »Linganesi«:		
	Útlagt í 1959/60	15.293,75	
	Inngoldið í 1959/60	13.235,00	2.058,75
46-2-8	Útlagt fyrir umvælan av Dúugörð- um:		
	Saldo 1/4-59	9.224,75	
	Útlagt í 1959/60	0,00	9.224,75
46-2-9	Bökur í varðveitslu hjá P/f H. N. Jacobseus bókahandli		41,95
46-2-10	Lönarforskot til tænaðumenn:		
	Saldo 1/4-59	16.274,35	
	Veitt forskot í 1959/60	20.600,00	
		36.874,35	
	÷ Goldnir avdráttir í 1959/60 ..	5.891,90	30.982,45
46-2-11	Froðbiar sóknar kommunu:		
	Útlagt vegna ábyrgð A.T.		179.277,42
46-2-11a	Helvlin av útgjaldi frá 1. mars 1958 Froðbiar sóknar kommunu vegna ábyrgð A.T.:		
	Saldo 1/4-59	24.065,39	
	Útlagt í 1959/60	27.192,64	45.258,03
46-2-13	Útlagt sum vedhaldari fyrir Færösit		36.253,64
	At flyta...		653.211,17

Konto nr.	Tekst	Scrúppæddir	Samtals
	Flutt...		653.211,17
46—2—15	Útlagt sum veðhaldari fyri Føroya mek. Grólfidnaða:		
	Saldo 1/4-59	94.637,06	
	Útlagt í 1959/60	12.500,00	107.137,06
46—2—16	Útlagt sum veðhaldari fyri Útróð- rarfelagið Grönland:		
	Saldo 1/4-59	44.769,01	
	÷ inngoldið í 1959/60	4.222,22	40.546,79
46—2—19	Útlagt fyri turkilög til Føroya Búnaðarfelag:		
	Saldo 1/4-59	3.884,87	
	÷ inngoldið í 1959/60	1.240,00	2.644,87
46—2—20	Útlagt vegna poliovaccination:		
	Saldo 1/4-59	6.338,00	
	Útlagt í 1959/60	40.787,37	
		47.125,37	
	÷ inngjald ríkis- kassans (skúlavacc.)	14.669,56	
	÷ inngjald ríkis- kassans Saldo 1/4-59	6.338,00	21.007,56
			26.117,81
46—2—21	Útlagt vegna centralhita í grann- skoðaradeildini:		
	Saldo 1/4-59	6.068,09	
	Goldið í 1959/60	3.855,88	2.212,21
46—2—22	Útlagt vegna sjúkrahúskoyring á Tvöroyri:		
	Saldo 1/4-59	800,00	
	Niðurskrivað v. løn	800,00	0,00
46—2—23	Útlagt vegna difteri- og stívkrampa- vaccination:		
	Saldo 1/4-59	43.598,50	
	Útlagt í 1959/60	26.035,30	
		69.633,80	
	Endurgoldið v. landskassan, ríkiskassan og kommunur	43.598,50	26.035,30
46—2—24	Óavroknaðir grindaroknaskapir ..		8.831,35
46—2—25	Byggjan av nýggjum sjúkrahúsi í Klakksvík:		
	Lagt út pr. 1/4-60	1.062.386,83	
	÷ statskassastudning	324.578,15	737.808,68
	At flyta...		1.604.545,24

Konto nr.	Tekst	Serupphæddir	Samtals
	Flutt...		1.604.545,24
46—2—28	Útreiðslur viðv. Gaard-Jensen í útist. á Skálafjörðinum í 1959/60		7.071,20
46—2—29	Partur býráðsins í útreiðslum viðv. kongavitjana		9.795,37
			1.621.411,81
47	INNÞÖKUEFTIRSTÖÐUR		
47—2	Landsskattur:		
47—2—1	Viðvikjandi skattaárinum 57/58 og eldri árum	351.411,09	
47—2—2	Viðvikjandi skattaárinum 58/59	355.593,21	
47—2—3	Viðvikjandi skattaárinum 59/60	1.167.990,10	1.871.994,40
47—2—4	Viðvikjandi skattaárinum 54/55		
	Fiskaskattur		17.684,04
47—3	Aðrar innlökueftirstöður:		
47—3—1	Brótsjúkrahús í Hóvdölum:		
	Viðvikjandi 1958/59	33,00	
	Viðvikjandi 1959/60	1.232,00	1.265,00
47—3—2	Dronning Alexandrines hospital:		
	Viðvikjandi 1957/58 o. e.	825,35	
	Viðvikjandi 1958/59	1.090,00	
	Viðvikjandi 1959/60	94.671,02	96.586,37
47—3—3	Klakksvíkar sjúkrahús:		
	Viðvikjandi 1957/58 o. e.	14.246,67	
	Viðvikjandi 1958/59	3.660,00	
	Viðvikjandi 1959/60	46.201,00	64.107,67
47—3—4	Tvörovrar sjúkrahús:		
	Viðvikjandi 1957/58 o. e.	599,00	
	Viðvikjandi 1958/59	6.786,00	
	Viðvikjandi 1959/60	42.408,00	49.793,00
47—3—7	Saltfiskagjald:		
	Viðvikjandi 1957/58 o. e.	19.047,00	
	Viðvikjandi 1958/59	52,17	
	Viðvikjandi 1959/60	95.418,16	114.517,33
47—3—9	Inntökur eftir útsendum rokningum frá landsverkfröðinginum:		
	Saldo 1/4-59	1.685,27	
	Góldið í 1959/60	0,00	1.685,27
47—3—10	Stórhvalagjald:		
	Saldo 1/4-59	13.500,00	
	Góldið 1959/60	0,00	13.500,00
			2.234.134,09

Konto nr.	Tekst	Scrúppaðdir	Samtals
49	PENINGUR TILHOYRANDI GRUNNUM, DEPONENTUM V. M.		
49--1	Eftirlönargrunnur lögtingsins:		
49--1--1	Innistandandi í Færø amts spare- kasse		589.413,45
49--3	Eftirlönargrunnur sjúkrabúsanna:		
49--3--1	Innistandandi í Færø Amtsspare- kasse		278.337,74
49--6--1	Peningur tilhoyrandi eftirlönar- grunn læraranna:		
	Færø Amtssparekasse nr. 60001	65.623,31	
	Færø Amtssparekasse nr. 70006	114.446,08	
	Obligationir í varðveitslu hjá Landmandsbanken	455.520,00	
	P/f Føroya banki, kontokurant 2207	18.267,93	
	P/f Føroya banki, folio 1227 .	63.360,95	717.218,27
49--7	Peningur tilhoyrandi socialgrunnin:		
	Lán til Suðuroyar el. felag:		
	Saldo 1/4-59	244.538,09	
	÷ Goldnir avdrátt- ir í 1959/60	4.318,41	240.219,68
	Lán til A. L. V.	25.000,00	265.219,68
49--8	Vegagrunnurin:		
	P/f Sjóvinnubankin	83.391,54	
	Obligationir í varðveitslu hjá Finansministeriet	465.900,00	549.291,54
49--10	Apotekaragrunnurin:		
49--10--1	Innistandandi í apotekinumi:		
	Saldo 1/4-59	1.026.463,17	
	Rentur í 1959/60	39.968,35	
	Rakstrarvinningur í 1958/59 . .	138.525,20	
	Rakstrarvinningur í 1959/60 . .	119.690,21	
	Avhaldshúsið	60.311,00	
	Byggjan av nýggjum apoteki í Klakksvík (útlagt í 1959/60) . .	80.601,53	
		1.465.559,46	
	÷ kontant inngildið	215.000,00	
		1.250.559,46	
49--10--2	Innistandandi í Færø Amtsspare- kasse:		
	Saldo 1/4-59	450.259,58	
	Rentutílskriving	21.807,23	
	Lousett	215.000,00	
		687.066,81	
	÷ úttikið	77.846,75	609.220,06
	At flyta	1.859.779,52	2.399.480,68

Konto nr.	Tekst		Samþykktir	Samtals
		Flutt...	1.859.779,52	2.309.480,68
49-10-3	Keypt av ognum avhaldsfelagsins:			
	Saldo 1/4-59.....	40.311,00		
	Restgjald.....	20.000,00		
		60.311,00		
	Flutt til innistandandi í apotekinum	60.311,00	0,00	1.859.779,52
49-11	Mentunargrunnurin:			
49-11-1	Lán til färoyisk lögsavn:			
	Saldo 1/4-59.....		6.825,00	
	+ inngoldið.....		304,48	
			6.520,52	
49-11-2	P/f Sjóvinnubankin:			
	Saldo 1/4-59.....	269.675,00		
	Rentufilskriving...	10.945,91		
	Innsett.....	10.011,80		
		290.632,71		
	+ úttikið.....	10.653,23	279.979,48	286.500,00
49-12	Útgrefstrargrunnurin:			
49-12-1	Færø Amts sparekasse.....			3.365,01
49-13	Kvæðaskrivingargrunnurin:			
49-13-1	Færø Amts sparekasse.....			6.515,10
49-15	Grunnur til viðlíkahald av grindagarni í Vestmanna:			
49-15-1	Færø Amts sparekasse.....			1.894,47
49-18	Grunnur til byggjan av úyggiðum skólum:			
49-18-1	P/f Sjóvinnubankin.....			315.216,81
49-19	Grunnur til byggjan av búnaðarskúla:			
49-19-1	P/f Sjóvinnubankin.....			195.351,37
49-20	Grunnur til byggjan av studenta- og kostskúla:			
49-20-1	P/f Sjóvinnubankin.....			602.505,78
49-22	Sjúkrahúsbyggigrunnurinn:			
49-22-1	Færø Amts sparekasse (arbeiðskonto).....		26.054,86	
49-22-2	Færø Amts sparekasse (uppá uppsögn).....		45.956,23	72.011,09
49-23	Finleikargrunnurinn:			
49-23-1	P/f Sjóvinnubankin.....			84.203,45
49-24	Grunnur til byggjan av hotellum og ferðumannabúðum:			
49-24-1	P/f Sjóvinnubankin.....		9.936,96	
49-24-2	Lán til K F U M í Tórshavn:			
	Saldo 1/4-59.....	11.120,34		
	Goldnir avdráttir.....	4.000,00	7.120,34	
	At flyta...		17.057,30	5.826.823,28

Konto nr.	Tekst	Serupphæddir	Samtals
	Flutt...	17.057,30	5.826.823,28
49-24-3	Lán til Klakksvíkar sjómannsheim	20.000,00	
49-24-4	Lán til Jens J. Nielson, Miðvági	15.000,00	
49-24-5	Lán til Karl Sivertsen, Mikinesi:		
	Útgaldið lán.....	5.000,00	
	Goldin avdráttur..	250,00	4.750,00
49-24-6	Lán til Helgi og Poul Einarsson, Tv.:		
	Útgaldið lán.....	40.000,00	
	Goldin avdráttur..	1.403,34	38.596,66
			95.403,96
49-25	Grunnur til byggjan av nýggjum lögtingshúsi:		
49-25-1	Færø Amts sparekasse		379.220,21
49-26	Fritíðargrunnurin:		
49-26-1	Færø Amts sparekasse		347.459,30
49-27	Grunnur til endurnýggjan av skipaflotanum:		
49-27-1	Studningur (lán) til endurnýggjan av skipaflotanum:		
	Saldo 1/4-59	3.686.108,32	
	Vætt lán (studning) í 1959/60	4.483.545,00	
		8.169.653,32	
	÷ avskrivað í 1959/60	237.959,34	7.931.693,98
49-27-3	Innistandandi í P/f Sjóvinnubankanum	1.545.302,19	9.476.996,17
49-29	Endurgjald frá Esso vegna fall í oljuprísunum:		
	P/f Føroya banki		702,40
49-30	Marshallpeningur til kolanám:		
49-30-1	Lán til Arheidsmanna kolavirki, Tv.		13.000,00
49-31	Grunnur til endurbótan og varðveitslu av dómkirkjumúrnum í Kirkjubø:		
49-31-1	Innistandandi í P/f Føroya banka (grundfæ)	25.000,00	
49-31-2	Innskrivingarprógv L. A. fol. 129 (grundfæ)	2.800,00	
49-31-3	Innistandandi í Færø Amts sparekasse (grundfæ)	12.200,00	
49-31-4	Innistandandi í Færø Amts sparekasse rakstrarp.	6.542,44	46.542,44
49-32	Grunnur til byggjan av sjómannsskúla:		
49-32-1	P f Sjóvinnubankin	1.834,24	
49-32-2	Tórshavnar býráð, partur í byggi-kostnaði	400.000,00	401.834,24
	At llyta...		16.587.982,00

Konto nr.	Tekst	Scrúpphæddir	Samtals
	Flutt.		16.587.982,00
49—34	Byggigrunnur strandferðslu landsins:		
49—34—1	P/f Sjóvinnubankin		3.003,06
49—36	Grunnur til föroyska framsýning í Norðanlondum:		
49—36—1	P/f Sjóvinnubankin		53.594,07
49—37	Grunnur til byggjan av flogvölili:		
49—37—1	P/f Sjóvinnubankin		207.671,29
49—38	Felagsbyggigrunnur:		
49—38—1	Færø Amts sparekasse	0,00	
49—38—2	P/f Sjóvinnubankin	603.910,37	603.910,37
49—40	Marshallpeningur til el. verk:		
49—40—1	Til sambindingar av Klakksvíkar el. verk við S. E. V.:		
	P/f Føroya banki	6.360,07	
49—40—2	Til útbyggjan av El. felagnum Suðuroy:		
	P/f Sjóvinnubankin	557.117,89	
	P/f Sjóvinnubankin	21.094,78	587.572,74
49—42	Grunnur til byggjan og rakstur av lærlingaheimi í Havn:		
49—42—1	P/f Sjóvinnubankin		12.302,16
49—43	Lestrargrunnurin:		
49—43—1	Lán til læruskúlanæmingar	4.000,00	
49—43—2	Lán til hægri lestur	10.300,00	
49—43—3	Lán til annan lestur	5.140,00	19.740,00
49—50	Peningur tilhoyrandi deponentum:		
49—50—1	P/f Sjóvinnubankin	2.000,00	
	Færø Amts sparekasse	2.000,00	
49—50—2	Sparikassabók	10.000,00	
	Lutabrev í Ognarfelagnum	5.000,00	19.000,00
49—52	Peningur tilhoyrandi Føroya Jarðaræð:		
49—52—1	Færø Amts sparekasse	511.701,04	
49—52—2	P/f Sjóvinnubankin	77.003,61	
49—52—3	P/f Føroya banki	0,00	588.704,65
49—53	Peningur tilhoyrandi ymiskar eftirlønargrunnar í Danmark v. m.:		
49—53—1	Eftirlønargrunnur laborantanna í Danmark:		
	Færø Amts sparekasse	6.908,71	
49—53—2	Eftirlønargrunnur ókonumanna í Danmark:		
	Færø Amts sparekasse	4.346,96	
	At flyta ...	11.255,67	18.683.480,34

Konto nr.	Tekst	Scrapphæddir	Samtals
	Flutt...	11.255,67	18.683.480,34
49—53—3	Eftirlönargrunnur leysu sjúkra- systanna á Landsjúkrahúsinum og Tvöroyrar sjúkrahúsi: Færð Amts sparekasse	83.453,80	
49—53—4	Eftirlönargrunnur leysu sjúkra- systanna í Hóydølum: Færð Amts sparekasse	2.239,66	
49—53—5	Eftirlönargrunnur ökonomanna í Hóydølum: Færð Amts sparekasse	344,34	
49—53—6	Eftirlönargrunnur leysu sjúkra- systanna og laborantana á Klakks- víkar sjúkrahúsi: Færð Amts sparekasse	975,00	98,268,47
			18.781.748,81

Konto nr.	Tekst	Scrupphæddir	Samtals
S K U L D			
60	UPPTIKIN LÁN		
60—2—1	Færø Amts sparekasse:		
	Saldo 1/4-59	3.750,00	
	÷ Goldnir avdráttir	2.500,00	1.250,00
60—2—2	Føroya Búagrunnur:		
	Saldo 1/4-59	462.843,99	
	÷ Goldnir avdráttir	50.754,56	412.089,43
60—2—3	Upptikið lán til bygging av trolar-		
	um effir lög. lóg nr. 5 av 30/9-55:		
	Saldo 1/4-59	1.750.000,00	
	÷ Goldnir avdráttir	250.000,00	1.500.000,00
60—2—4	Ríkiskassalán til bygging av		
	Klakksvíkar sjúkrahúsi:		
	Saldo 1/4-59 23.892,50		
	Upptikin lán 300.685,64	324.578,14	
	÷ goldnir avdráttir ..	2.511,25	322.066,89
60—2—6	Sorø Akademi, lán í lúdsbókasavn-		
	inum:		
	Saldo 1/4-59	7.995,24	
	÷ Goldnir avdráttir	770,73	7.224,51
60—2—7	P/f Sjóvinnubankin, lán nr. 1097		
	til trolarakeyp		925.000,00
60—2—8	P/f Føroya banki, lán nr. 6019 til		
	trolarakeyp:		
	Saldo 1/4-59	937.500,00	
	÷ Goldnir avdráttir	187.500,00	750.000,00
60—2—9	Færø Amts sparekasse, lán viðv.		
	Tvøroyrar sjúkrahúsi:		
	Saldo 1/4-59	20.000,00	
	÷ Goldnir avdráttir	2.000,00	18.000,00
60—2—10	P/f Føroya banki, lán viðvátjandi		
	Tvøroyrar sjúkrahúsi:		
	Saldo 1/4-59	5.000,00	
	÷ Goldnir avdráttir	1.000,00	4.000,00
60—2—11	Tryggingarsambandið Føroyar, lán		
	til keyp av Tinganes ognum:		
	Saldo 1/4-59	589.000,00	
	÷ Goldnir avdráttir	31.000,00	558.000,00
	At flyta ...		4.497.630,83

Konto nr.	Tekst	Scrupphæddir	Samtals
	Plutt...		4.497.630,83
60-2-12	6 ⁹ / ₁₆ brævalán Føroya Løgtings 1958 (Endurnýggjan av skipaflo- tum):		
	Saldo 1/4-59.....	912.000,00	
	÷ Úttrekt brøv	113.600,00	798.400,00
60-2-13	P/f Sjóvinnubankin, lán nr. 1140 til trolarakeyp:		
	Saldo 1/4-59.....	1.000.000,00	
	Innloyst lánið	1.000.000,00	0,00
60-2-14	Færø Amts sparekasse, lán til trol- arakeyp:		
	Saldo 1/4-59	300.000,00	
	÷ Goldnir avdráttir	30.000,00	270.000,00
60-2-15	Føroya Sjóvátrygging, lán til trol- arakeyp:		
	Saldo 1/4-59	300.000,00	
	÷ Goldnir avdráttir	30.000,00	270.000,00
60-2-16	P/f Sjóvinnubankin, lán nr. 1143 til trolarakeyp:		
	Saldo 1/4-59	1.000.000,00	
	Innloyst lánið	1.000.000,00	0,00
60-2-17	6 ⁹ / ₁₆ brævlán 1959 upptikið til byggjan av studenta- og kostskúla:		
	Saldo 1/4-59	7.000,00	
	Seld lánsbrøv.....	621.000,00	628.000,00
60-2-18	P/f Sjóvinnubankin, lán nr. 1148 til trolarakeyp:		
	Saldo 1/4-59	640.000,00	
	Innloyst lánið	640.000,00	0,00
60-2-19	P/f Sjóvinnubankin, lán nr. 1153 til byggj- an av strandfarðaskipi til Norðuroyar:		
	Saldo 1/4-59	250.000,00	
	÷ Goldnir avdráttir 31.250,00		
	÷ Restskuld flutt til millumrokning við strandferðsluna ... 218.750,00	250.000,00	0,00
60-2-20	P/f Sjóvinnubankin, lán nr. 1167 til trolarakeyp	1.000.000,00	
	Innloyst lánið	1.000.000,00	0,00
	At flyta...		6.461.030,83

Ronto nr.	Tekst	Serupphæddir	Samtals
	Flutt...		6.464.030,83
60-2-21	P/f Føroya banki, lán nr. 6418 til trolarakeyp..... Innloyst lánið.....	1.000.000,00 1.000.000,00	0,00
60-2-22	P/f Føroya banki, lán nr. 6542 til trolarakeyp..... Inngoldið lánið.....	1.200.000,00 1.200.000,00	0,00
60-2-23	P/f Sjóvinnubankin, lán nr. 1230 til trolarakeyp..... Inngoldið lánið.....	1.300.000,00 1.300.000,00	0,00
60-2-24	Búagrunnurin, lán til trolarakeyp		230.000,00
60-2-25	P/f Sjóvinnubankin, lán nr. 1239 til trolarakeyp..... Innloyst lánið.....	400.000,00 400.000,00	0,00
60-2-26	P/f Føroya banki, lán nr. 6678 til trolarakeyp..... Innloyst lánið.....	900.000,00 900.000,00	0,00
60-2-27	P/f Sjóvinnubankin, lán nr. 1248 til trolarakeyp..... Innloyst lánið.....	500.000,00 500.000,00	0,00
60-2-28	P/f Føroya banki, lán nr. 6704 til trolarakeyp..... Innloyst lánið.....	800.000,00 800.000,00	0,00
60-2-29	P/f Føroya banki, lán nr. 6749 til trolarakeyp.....		121.221,15
60-3-1	P/f Sjóvinnubankin, kassakredittur til trolarakeyp..... Rentur og provisióin.....	300.000,00 4.984,33	304.984,33
60-3-2	Grundtøki frá Tórshavnar kom- muni til nýggja sjómannsskúlan: Saldo 1/4-59..... ÷ Avdráttur.....	51.513,00 5.727,00	45.816,00
60-3-3	P/f Sjóvinnubankin, kassakredittur til skúlabókagrunnin..... Rentur.....	35.000,00 592,68	35.592,68
			7.201.645,29
61	SKULD Í MILLUMRØKNING		
61-1-1	Vinnulánsgrunnurin..... Roknskapur grunsins er upp- tíkin í landskassans roknskap undir § 85		0,00
	At flyta...		00,0

Konto nr.	Tekst	Samþæddir Flutt...	Samtals 0,00
61-2	Aðrar millumrokningar:		
61-2-1	Óavroknaðar tollsektir:		
	Saldo 1/4-59	3.845,00	
	Inngoldnar tollsektir	24.709,00	
		28.554,00	
	Flutt landskassans part til § 1-2-3	10.544,50	
	Útgildið part toll- manna	10.134,50	7.875,00
61-2-2	Eftirlönargjald sjúkrahúslaborant- anna		6.908,71
61-2-5	Happadrátturinn:		
	Saldo 1/1-60	2.840,60	
	Posterirgar 1/1-31/3-1960	28.684,95	31.525,55
61-2-6	Sjómannsskattur:		
	Inngoldin sjómannsskattur	587.033,00	
	Avroknaður sjómannsskattur ..	586.790,00	243,00
61-2-7	Eftirlönargjald sjúkrahúsökonom- anna		4.346,96
61-2-8	Millumrokning við mentunnargr. Annars verður víst til roknskap mentunnargrunnsins.		1.238,56
61-2-9	Eftirlönargjald leysu sjúkrasyst- anna á Tvöroyrar sjúkrahúsi og landssjúkrahúsinum		83.453,80
61-2-10	Lönjævnungargrunnurinn:		
	Saldo 1/4-59	42.485,52	
	Renta av girokonu 6800	46,76	
	Sekturrenta av fiskaskatti	2.041,56	
		44.573,84	
	÷ lækkan av fiska- skatti	4.388,41	
	÷ útgildið grunn- inum í 1959/60 ...	20.000,00	20.185,43
61-2-15	Eftirlönargjald leysu sjúkrasyst- anna á bróstsjúkrahúsinum		2.239,66
61-2-16	Millumrokning við Jarðarráðið ..		41.415,20
61-2-17	Eftirlönargjald ökonomanna á bró- stsjúkrahúsinum		344,34
61-2-18	Eftirlönargjald leysu sjúkrasyst- anna á Klakksvíkar sjúkrahúsi ..		4.828,79
	At flyta ...		204.605,00

Konto nr.	Tekst	Serupphæddir	Samtals
	Flutt...		204.605,00
61—2—19	Banka- og sparikassabøkur tilhoyr- andi Føroya Jarðarráð:		
	Færø Amts sparekasse	511,701,04	
	P/f Sjóvinnubankin	77,003,61	
	P/f Føroya banki	0,00	588.704,65
61—2—20	Peningur úr Íslandi til føroyskar fiskimenn		46,57
61—2—21	Peningur tilhoyrandi byggjarbeiði í Mjörkadali		141.525,19
			934.881,41
62	KREDITORAR FYRI DEPONER- ADAN PENING		
	Deposita viðv. happadráttinum ..	4.000,00	
	Kampsax viðv. Tvøroyrar havn ..	7.335,00	
	Deposita viðv. tolli	14.204,79	
	Deposita viðv. frandleiðslugjaldi ..	15.000,00	
	Deposita viðv. landsskatti	3.150,00	
	Deposita viðv. ymiskt	111,16	43.890,95
69	YMISKIR GRUNNAR, BERTURLEGGINGAR V. M.		
69—1	Eftirlønargrunnur lögtingsins:		
69—1—1	Saldo 1/1-59	528.578,73	
	+ flutt til eftirløn- argrunn læraranna	1.820,00	526.758,73
69—1—2	Eftirlønargjöld tænastumanna ..	19.618,33	
69—1—3	» landskassans ..	28.348,12	
69—1—4	Rentuinntøkur av sparikassapen- ingi	22.099,79	
		596.824,97	
69—1—5	+ útgoldin bíðipeningar	2.979,63	593.845,34
69—3	Eftirlønargrunnur sjúkrahúsanna:		
	Saldo 1/1-59	182.168,16	
	Dronning Alexandrines hospital:		
	Eftirlønargjöld starvsfólksins ..	19.785,96	
	» sjúkrahúsins ..	44.521,51	
	Tvøroyrar sjúkrahús:		
	Eftirlønargjöld starvsfólksins ..	5.666,81	
	» sjúkrahúsins ..	11.909,91	
	Klakksvíkar sjúkrahús:		
	Eftirlønargjöld starvsfólksins ..	10.907,33	
	» sjúkrahúsins ..	16.829,33	
	Eftirgjald 5% og 8%	4.525,80	
	Rentur av sparikassapeningi ..	8.390,61	304.705,18
	At flyta ..		808.550,82

Konto nr.	Tekst	Flutt . .	Scrúpphæddir	Samtals
				898.550,82
69—4	Kirkjngrunnurinn:			
	Saldo 1/4-59		÷-10.856,31	
	Endurgjald fyri tígging		7.800,00	
	Studningur úr landskassanum		75.000,00	
			71.943,69	
	÷ Viðlíkahald av kirkjum	71.363,71		
	÷ Partur í prestaflutningi	9.115,60		
	÷ Trygging v. m.	4.849,25	85.328,56	÷ 13.384,87
69—6	Effirlönuargrunnur læraranna:			
	Rakstrarpeningur		65.643,51	
	Kapital		651.594,96	717.238,50
	(Annars verður víst til roknskapin fyri grunnin)			
69—7	Socialgrunnurinn:			
	Saldo 1/4-59		1.726.809,89	
	Renta av útláni til Suðuroyar el. verk		7.303,99	
			1.734.113,88	
	÷ ymiskar útgjaldingar		4.709,36	1.729.404,52
69—8	Vegagrunnurinn:			
	Saldo 1/4-59		724.709,28	
	Studningur		195.000,00	
	Rentur av obligationum		19.756,00	
	Rentur av bankapeningi		1.801,75	
	Ymiskar sölur o. t.		1.381,30	
			942.651,33	
	÷ Vegmannalömr	35.125,97		
	Studningar til kommunur fyri vegumvælingar	149.464,87		
	Vegristir, brúgvaarbeiði o. t.	17.024,76		
	Ymisk amboð o. t.	109.683,75		
	Annað	4.008,27	315.307,62	627.343,71
69—9	Grunnur fyri arbeiðstól til havna- og vegabygging:			
	Saldo 1/4-59		4.450,87	
	Inng. v. havnastudningi		1.350,00	
			5.800,87	
	÷ umvælingar av amboðum v. m.		6.375,27	÷-574,40
	At flyta			3.958.578,28

Konto nr.	Tekst	Serupphæddir	Samtals
	Flutt...		3.958.578,28
60—10	Apotekaragrunnurinn:		
	Saldo 1/4-59.....	1.517.033,75	
	Rentur av sparikassapeningi ...	21.807,23	
	Rentur av innistandandi í apotek- inum	39.968,35	
	Rakstrarvinningur 1958/59.....	138.525,20	
	Rakstrarvinningur 1959/60.....	119.690,21	1.837.024,74
69—11	Mentunargrunnurinn:		
	Saldo 1/4-59.....	276.500,00	
	Studningur úr landskassanum .	10.000,00	286.500,00
69—12	Útgrefstrargrunnurinn:		
	Saldo 1/4-59.....	3.250,26	
	Rentur av sparikassapeningi ...	114,75	3.365,01
69—13	Kvæðaskrivingargrunnurinn:		
	Saldo 1/4-59.....	6.292,94	
	Rentur av sparikassapeningi ...	222,16	6.515,10
69—15	Grunnur til viðlíkahald av grinda- garni í Vestmanna:		
	Saldo 1/4-59.....	1.829,89	
	Rentur av sparikassapeningi ...	64,58	1.894,47
69—16	Tiltaksgrunnurinn.....		394.688,84
69—17	Grunnur til játtaðan studning til havuagerð:		
	Saldo 1/4-59.....	115.529,53	
	Selt av samb. líggjarlóg 1959/60	750.000,00	
		865.529,53	
	÷ Útgoldið studningar til havna- gerð	582.770,00	282.759,53
69—18	Grunnur til byggjan av nýggjum skólum v. m.:		
	Saldo 1/4-59.....	246.970,55	
	Studningar 1959/60	150.000,00	
	Rentur av bankapeningi.....	12.246,26	
		409.216,81	
	÷ útgoldið studningar til lærara- og skúlahús	159.183,20	250.033,61
69—19	Grunnur til byggjan av búnaðar- skúla:		
	Saldo 1/4-59.....	188.717,92	
	Rentur av bankapeningi.....	7.561,69	
	10% av vinningi happadráttarins	574,43	196.854,04
	At flyta...		7.218.213,62

Konto nr.	Tekst	Serupphæddir	Samtals
	Flutt...		
69—20	Grunnur til byggjan av studenta- og kostskúla:		7.218.213,62
	Saldo 1/4-59	581.051,81	
	Studningar 1959/60	300.000,00	
	Rentur av bankapeningi	25.765,46	
	20% av vinningi happadráttarins	1.148,85	
		907.966,12	
	÷ sýn av traðum	250,00	907.716,12
69- 21	Grunnur til byggjan av bókasövn- um á bygd		30.000,00
69—22	Sjúkrahúsbyggigrunnurinn:		
	Saldo 1/4-59	38.941,81	
	Flutt byggikostnað- in í 1958/59 viðv. Klakksvíkar sjúkra- húsi til byggikonto 206.427,09		
	÷ flutt ríkisstudn- ing til sönn bygg- konto	23.892,50	182.534,59
	Rentur av sparikassapeningi ...	2.673,04	
	50% av vinningi happadráttarins	2.872,13	227.021,57
69-23	Fimleikargrunnurinn:		
	Saldo 1/4-59	122.987,65	
	Studningar 1959/60	5.000,00	
	Bankarentur	1.331,80	
		132.319,45	
	÷ studningar	50.616,00	81.703,45
69—24	Grunnur til byggjan av hotellum og ferðamannabúðum:		
	Saldo 1/4-59	95.932,21	
	Rentur av óllánum	2.146,76	
	Rentur av bankapeningi	589,21	
	5% av vinningi happadráttarins	287,21	98.955,39
69—25	Grunnur til byggjan av nýggjum lögtingshúsi:		
	Saldo 1/4-59	365.422,89	
	Rentur av sparikassapeningi ...	14.725,56	
	10% av vinningi happadráttarins	574,43	380.722,88
69—26	Frítíðargrunnurinn:		
	Saldo 1/4-59	349.011,69	
	Söla av frítíðarmerkjum 1959/60	673.593,00	
	Rentur av sparikassapeningi ...	10.576,70	
		1.033.181,39	
	Al flytu ...	1.033.181,39	8.944.333,03

Konto nr.	Tekst	Flutt...	Scrapphættir	Samtals
		Flutt...	1.033.181,39	8.944.333,03
	÷ innloystar ferin- merkiðkur	621.533,94		
	prentan av merkjum v. m.	1.573,55		
	samsýning til post- verkið	6.940,60	630.048,09	403.133,30
69—27	Grunnur til endurnýggjan av skipa- flotunum:			
	Saldo 1/4-59		6.475.187,58	
	Sett av samb. fggjarlógina 1959/60		2.060.000,00	
	Flutt frá rakstraravlopinum 58/59		990.079,03	
	Rentur av bankapeningi		42.956,74	
	Inngoldnar efturstöður viðv. gl. landshandlinum		16.865,04	
	Stornering (viðv. portugalstrol- arunum)		24.073,21	
			9.609.161,60	
	÷ avskr. av lánum	237.959,34		
	skipasýnismenn ...	3.600,00		
	fundargjöld	993,50	242.552,84	9.366.608,76
69—28	Grunnur til yvirtöku av postverk- inum			50.000,00
69—29	Endurgjald frá Esso vegna prísfall:			
	Saldo 1/4-59		678,65	
	Rentur av bankapeningi		23,75	702,40
69—30	Marshallpeningur til kolanám....			28.710,54
69—31	Endurbótan og varðveitsla av dóm- kirkjumúrnum í Kirkjubö:			
	Grundfæið		40.000,00	
	Rakstrarpeningur:			
	Saldo 1/4-59	4.608,25		
	Banka- og spari- kassarentur	1.934,19		
	Rentur frá ríkis- umboðnum	147,00		
		6.689,44		
	÷ ymiskar útreiðslur	5.669,56	1.019,88	41.019,88
69—32	Grunnur til byggjan av nýggjum sjómannsskúla:			
	Saldo 1/4-59		954.345,29	
	Landskassastudningur 1959/60 .		200.000,00	
	Inngoldið av skiflirættinum....		12.971,80	
	Inngoldið av kríggstryggingini..		8.501,68	
	Rentur av bankapeningi		554,85	1.176.373,62
	At flyta...			20.010.881,53

Konto nr.	Tekst	Scrúpphæddir	Samtals
	Flutt...		20.010,881,53
69—34	Byggigrunnur strandferðslu landsins:		
	Saldo 1/4-59.....	202.606,26	
	Studningur 1959/60	300.000,00	
	Rentur av bankapeningi	196,80	
		502.803,06	
	÷ honorar til projektering	7.000,00	495.803,06
69—36	Föroysk framsýning í Norðanlondum:		
	Saldo 1/4-59.....	51.519,57	
	Rentur av bankapeningi	2.074,50	53.594,07
69—37	Grunnur til byggjan av flogvölli:		
	Saldo 1/4-59.....	200.602,78	
	Rentur av bankapeningi	7.068,51	
		207.671,29	
	÷ útgoldið	1.200,00	206.471,29
69—38	Felagsbyggigrunnur:		
	Saldo 1/4-59.....	572.973,66	
	Studningar 1959/60	100.000,00	
	Rentur av bankapeningi	22.659,58	
	5% av vinningi happadráttarins	287,21	
		695.920,45	
	÷ ymiskar útgjaldingar	4.351,75	691.568,70
69—39	Sett av til tap av lánum, veðhaldi v. m.:		
	Saldo 1/4-59.....	848.009,93	
	Partur landskassans ábyrgd A. T.	21.192,64	
	Avskrivað 2 lán ..	2.916,39	24.109,03
			823.900,90
69—40	Marshallstudningur til Klakksvíkar el. verk		6.360,07
	Marshallstudningur til Suðuroyar el. verk		581.212,67
69—41	Ikki brúkt játtan til ledningar:		
	Saldo 1/4-59.....	31.885,40	
	Játtan 1959/60	400.000,00	
		431.885,40	
	÷ útgoldið studningar	367.965,93	63.919,47
69—42	Grunnur til byggjan og rakstur av lærlingaheimi í Havn:		
	Saldo 1/4-59.....	12.000,00	
	Rentur av bankapeningi	302,16	12.302,16
	At flyta...		22.946.013,92

Konto nr.	Tekst	Flutt...	Serupphæddir	Samtals
				22.946.013,92
69—43	Lestrargrunnurin:			
	Játtan 1959/60	65.000,00		
	÷ Útgoldnir sludningar	53.350,00		11.650,00
69—44	Sett av til möguligar lönarbreytingar			1.000.000,00
69—45	Viðvíkjandi útgávu av föroysk- ðonsk orðabók:			
	Restjáttan 1959/60			7.487,25
69—46	Viðvíkjandi el. verk á bygð:			
	Restjáttan 1959/60			15.086,04
69—47	Viðvíkjandi byggjan av nýggjum háskúla:			
	Restbyggistudningur 1959/60 ...			19.000,00
69—48	Sett av til avskrivning av ognum...			500.000,00
				24.499.237,21
70—1—1	KAPITALKONTO:			
	Saldo 1/4-59	6.815.441,24		
	Flutt frá rakstraravlopi 1958/59.	693.055,33		7.508.496,57
81—1—1	RAKSTRARAVLOP fyri 1958/59:			
	Saldo 1/4-59	1.980.158,07		
	Flutt til vinnulánsgrun- nin	297.023,71		
	Flutt til grunnin til endurnýggjan av skipa- flotanum	990.079,03		
	Flutt til kapitalkonto .	693.055,33	1.980.158,07	0,00
85	VINNULÁNSGRUNNURIN			1.126.552,78
	Henda peningshædd framkemur soleiðis:			
	Aktiv:			
	Útlán, resthævdssbólur	501.545,10		
	Útlán, eftirstöður av avdráttum	81.995,69		
	Eftirstöður av rentum	10.157,48		
	Lán til skúrar í Grønlandi	15.437,31		
	Studningslán til útróðrabáatar ..	195.576,33		
	Ábyrgðir	5.423,20		
	At flyta...	810.135,11		

Konto nr.	Tekst	Flutt...	Serupphæddir	Samtals
			810.135,11	
	P a s s i v:			
	Ymisk lán.....	1.048.781,34		
	Útdrignar men ekki innl. oblig.-f5.....	1.100,00		
	Útdrignir men ekki innl. rentuseðlar ..	78,00		
	Stuðningslán frá lög- tinginum	189.156,38		
	Abyrgdir	5.423,20		
	Taps- og vinnings- konto	692.148,97	1.936.687,89	1.126.552,78

Landskassans ábyrgd fyrir lánum

pr. 11/12—1959.

Ymiskar kommunur samhl. yvirlit	kr. 10.165.879,21
aðrar ábyrgdir samb. yvirlit	kr. 28.794.559,08
	kr. 38.960.438,29

Kommunulán við lögtingsábyrgd.

Íðis	kommuna	tilsammans	kr.
Elduvíkar	—	—	21.189,00
Famjins	—	—	13.125,00
Froðbiar	—	—	1.018.767,40
Fuglafjarðar	—	—	386.425,00
Funnings	—	—	6.500,00
Gjáar	—	—	7.125,00
Götu	—	—	20.994,00
Haldórsvíkar	—	—	2.115,00
Hövs	—	—	1.962,00
Húsar	—	—	17.334,00
Hvannasunds	—	—	22.500,00
Hvalbiar	—	—	89.096,00
Klakksvíkar	—	—	2.772.616,70
Kollafjarðar	—	—	50.019,00
Kunoyar	—	—	15.000,00
Lorvíkar	—	—	128.000,00
Miðvágs	—	—	349.334,00
Mykines	—	—	6.900,00
Nes	—	—	263.750,00
Nólsoyar	—	—	3.200,00
Oyndarfjarðar	—	—	40.090,00
Porkeris	—	—	1.689,14
Sandavágs	—	—	222.500,00
Sands	—	—	25.050,00
Skálavíkar	—	—	450,00
Skopunar	—	—	20.266,00
Sunnbiar	—	—	17.040,00
Sörvágs	—	—	103.785,00
Tórshavnar	—	—	3.956.997,25
Vágs	—	—	397.487,72
Vestmanna	—	—	175.572,00
			10.165.879,21

Kommuna	Lángerari	Lániár	upprunlig lánistødd kr.	restlán pr. 11/12-59 kr.
Ílðis	Færø Amts Sparekasse	1950	60.000	6.000,00
Elduvíkar	, ,	1949	10.000	6.250,00
—	, ,	1950	20.000	14.939,00
				21.189,00
Famjins	, ,	1950	25.000	13.125,00
Frøðbiar	, ,	1942	170.000	93.912,00
—	, ,	1946	30.000	9.750,00
—	, ,	1956	487.651,71	447.013,60
—	Arbejdernes Landsbank	1952	301.685,40	222.858,60
—	Slatsanst. f. Livsforsikring	1952	303.180	224.353,20
—	Føroya Banki	1955	34.798,29	20.880,00
				1.018.767,40
Fuglafjarðar	Færø Amts Sparekasse	1946	60.000	12.000,00
—	, ,	1947	20.000	5.000,00
—	, ,	1949	100.000	15.000,00
—	, ,	1954	421.951,47	343.000,00
		1957	15.500	11.425,00
				386.425,00
Funnings	, ,	1948	15.000	6.500,00
Gjáar	, ,	1948	15.000	7.125,00
Götu	, ,	1943	50.000	4.998,00
—	, ,	1950	40.000	15.996,00
				20.994,00
Haldórsvíkar	, ,	1939	12.000	2.115,00
Hovs	, ,	1939	3.000	100,00
—	, ,	1948	8.000	1.862,00
				1.962,00
Húsar	Norðoya Sparikassi	1950	40.000	17.334,00
Hvannasunds	Færø Amts Sparekasse	1951	50.000	22.500,00

Kommuna	Lángevari	lánlár	upprunalig lánistødd kr.	restlón pr. 11/12-59 kr.
Hvalbiar	Færø Amts Sparekasse	1941	20.000	2.233,00
—	„	1948	50.000	678,00
—	„	1951	75.000	38.685,00
—	Føroya Banki	1951	75.000	25.000,00
—	„	1953	50.000	22.500,00
				89.096,00
Klakksvíkar	Færø Amts Sparekasse	1935	150.000	35.526,00
—	„	1931	110.000	4.892,00
—	„	1947	500.000	377.880,00
—	„	1950	500.000	115.829,23
—	„	1956	500.000	174.418,00
—	Privatlán H. A. Djurhuus			
—	Tórshavn	1951	300.000	140.000,00
—	Norðoya Sparikassi	1945	33.000	10.821,65
—	„	1945	38.000	13.241,41
—	„	1950	100.000	76.772,79
—	„	1950	100.000	84.876,50
—	„	1956	300.000	242.046,63
—	Føroya banki	1949	500.000	267.762,46
—	Kredittfor. af komm. i Danmark	1957	411.000	339.520,00
—	„	1957	589.000	589.000,00
				2.772.616,70
Kollafjarðar	Færø Amts Sparekasse	1947	52.000	21.816,00
—	„	1950	53.750	28.203,00
				50.019,00
Kunoyar	Norðoya Sparikassi	1950	31.000	9.600,00
—	Færø Amts Sparekasse	1951	9.000	5.400,00
				15.000,00
Lorvíkar	„	1947	35.000	13.125,00
—	„	1948	35.000	14.875,00
—	Føroya Banki	1959	100.000	100.000,00
				128.000,00

Kommuna	Lágevart	Lániár	upprunlig lánstødd kr.	restlán pr. 11'12-59 kr.
Miðvágs	Færø Amts Sparekasse	1944	25.000	5.184,00
—	Kreditfor. af komm. i Danmark	1959	117.000	111.150,00
—	, ,	1959	233.000	233.000,00
				349.334,00
Mykines	Færø Amts Sparekasse	1951	12.000	6.900,00
Nes	, ,	1949	150.000	71.250,00
—	, ,	1950	200.000	110.000,00
—	, ,	1950	150.000	82.500,00
				263.750,00
Nólsoyar	, ,	1949	12.000	3.200,00
Oyndarfjarðar	, ,	1950	20.000	10.346,00
—	, ,	1950	30.000	16.921,00
—	, ,	1949	25.000	12.823,00
				40.090,00
Porkeris	Kreditfor. af komm. i Danmark		11.000	4.689,14
Sandavágs	Færø Amts Sparekasse	1949	15.000	22.500,00
—	Kreditfor. af komm. i Danmark	1959	64.000	64.000,00
—	, ,	1959	136.000	136.000,00
				222.500,00
Sands	Færø Amts Sparekasse	1942	25.000	10.400,00
—	, ,	1943	15.000	2.250,00
—	, ,	1944	12.000	2.400,00
—	, ,	1950	20.000	10.000,00
				25.050,00
Skálavíkar	, ,	1951	3.000	450,00
Skopthar	, ,	1941	16.000	6.266,00
—	, ,	1948	25.000	14.000,00
				20.266,00

Kommuna	Lángevari	lániár	upprunalig lánistødd kr.	restlán pr. 11/12-59 kr.
Sunnblar	Færø Amts Sparekasse	1943	20.000	4.000,00
—	, ,	1945	40.000	13.040,00
				17.040,00
Sörvágs	, ,	1948	330.000	59.737,00
—	, ,	1948	150.000	44.048,00
				103.785,00
Tórshavnar	, ,	1950	400.000	327.682,00
—	, ,	1952	600.000	518.768,00
—	Nye Danske af 1864	1950	250.000	160.000,00
—	, ,	1950	60.000	36.381,13
—	Bikuben	1950	1.000.000	716.666,65
	Stalsanstalten			
—	f. Livsforsikring	1951	500.000	358.333,39
—	Føroya Banki	1951	1.000.000	460.000,00
—	För. Vanlukku trygging	1950	1.000.000	590.000,78
—	Kreditfor. af komm. i Danmark	1958	153.000	142.165,00
—	, ,	1958	647.000	647.000,00
				3.956.997,25
Vágs	Suðuroyar Sparikassi	1948	25.000	7.497,00
—	Føroya banki	1950	60.002,72	15.412,89
—	, ,	1952	300.000	19.208,83
—	Færø Amts Sparekasse	1951	350.000	40.500,00
—	, ,	1955	370.000	314.839,40
				397.487,72
Vestmanna	, ,	1948	175.000	107.892,00
—	, ,	1935	25.000	7.525,00
—	, ,	1947	50.000	29.155,00
—	, ,	1950	50.000	31.000,00
				175.572,00

Lántakari	Lángevari	Lániár	upprunlig lánistædd kr.	restlán pr. 11.12.59 kr.
P/F Fiskavirkid Syðrugöta	Færø Amts Sparekasse	1945	80.000	17.277,00
Føroya Lærarafelag	, ,	1958	38.000	38.000,00
För. Mekaniski grótfidnaður Tórshavn	Sjóvinnubankin	1948	125.000	12.366,15
För. skúlabóka- grunnur	Færø Amts Sparekasse	1942	4.500	560
—	, ,	1942	15.000	9.750,00
				10.310,00
För. kirkjumál v/ För. prósti	Føroya Banki	1955		20.057,23
Klakksvíkar sjúkrahús	Kreditfor. af Komm. i Danmark	1935	50.000	12.600,00
Samvinnu- felagið, Sandavág	Føroya Banki	1956	840.000	630.000,00
Elektricitets- felagið S. E. V., Vestmanna	Færø Amts Sparekasse	1950	2.000.000	1.084.942,40
—	, ,	1955	1.000.000	940.770,94
—	, ,	1958	500.000	486.414,33
—	alm. obligat- sjónslán	1953	1.000.000	799.000,00
—	rikiskassin	1954	7.000.000	6.370.000,00
—	Kreditfor. af komm. i Danmark	1956	459.000	375.288,43
—	, ,	1956	1.041.000	1.041.000,00
—	, ,	1958	436.000	405.127,76
—	, ,	1958	1.564.000	1.564.000,00
—	Norðoya Sparikassi	1958	100.000	90.000,00
—	Sparekassen for København og omegn	1959	2.500.000	2.500.000,00
				16.256.543,86
Elektricitets- felagið, Suðuroy	Færø Amts Sparekasse	1955	340.552,43	272.785,43
—	, ,	1956	600.000	527.409,95
—	Suðuroyar Sparikassi	1957	100.000	97.199,05
				897.394,43

Lánlukari	Lápagevari	lániár	upprunalig lánistødd kr.	restlán pr. 11/12-59 kr.
P/f Skipafelagið Føroyar	Aalborg værf Sjóvinnu- bankin	1953 1957	3.000.000 750.000	822.000,00 525.000,00
—	Føroya Banki	1957	750.000	525.000,00
				1.872.000,00
Telefonverk Føroya Løgtings	Færø Amts Sparekasse	1945	200.000	154.134,26
—	, ,	1948	225.000	129.375,00
—	, ,	1949	200.000	130.000,00
—	, ,	1951	300.000	217.500,00
—	, ,	1957	200.000	190.000,00
—	Brævalán	1957	850.000	727.800,00
—	, ,	1958	450.000	421.000,00
				1.969.809,26
Vinnuláns- grunnur Føroya løgtings	Færø Amts Sparekasse	1946	750.000	75.000,00
—	, ,	1947	250.000	93.750,00
—	Ríkiskassin	1952	795.000	397.817,99
—	För. Vanlukku- trygging	1946	500.000	66.666,68
—	almenn lekning	1945	994.400	37.200,00
—	För. Sjóvá- trygging	1946	300.000	40.000,00
—	, ,	1949	100.000	5.000,00
—	, ,	1951	600.000	120.000,00
—	Búagrunnur Føroya	1953	207.872,17	115.316,70
—	, ,	1953		97.999,97
				1.048.781,34
Færøernes Realkredit institut	Færø Amts Sparekasse	1956	400.000	260.000,00
—	För. Vanlukku- trygging	1956	125.000	81.250,00
—	, ,	1956	75.000	52.500,00
—	För. Bruna- trygging	1956	300.000	195.000,00
—	, ,	1958	200.000	170.000,00
—	För. Sjóvá- trygging	1956	500.000	325.000,00
—	, ,	1958	400.000	340.000,00

Lántakari	Lángevari	lániár	upprunallig lánistædd kr.	restlán pr. 11.12.59 kr.
Færøernes Realkredit institut	Búagrunnur Føroya	1956	550.000	385.000,00
—	, ,	1958	219.000	175.200,00
				<u>1.983.950,00</u>
P/f Stjórnin, Vestmanna	Føroya Banki	1956	370.000	240.000,00
—	Sjóvinnubankin	1956	370.000	240.500,00
				<u>480.500,00</u>
A/S J. Dahl, Görðum, Vági	Føroya Banki	1957	70.000	26.000,00
P/f J. F. Kjölbro	, ,	1957	800.000	640.000,00
J. Johannesen, Vestmanna	Sjóvinnubankin	1959	110.000	110.226,49
Útróðrarskúrar í Grönlandi	Sjóvinnubankin	1959	175.700	159.356,31
23. bátsskipanir í Grönlandi	Føroya Banki	1959	300.000	220.585,99
15. do.	, ,	1959	350.000	339.026,97
15. do.	, ,	1959	500.000	398.370,29
				<u>957.983,25</u>
Fuglafjarðar Samvinnufelag	, ,	1959	100.000	89.990,95
—	, ,	1959	100.000	70.000,00
				<u>159.990,95</u>
G. Johannesen, Lorvík	, ,	1959	45.000	45.000,00
S. Thorsteinsson, Klakksvík	, ,	1959	32.000	32.000,00
P/f Lognsberg, Skopun	, ,	1959	1.080.000	911.499,77
Suðuroyar Norðara Trolurafelag	Sjóvinnubankin	1959	100.000	87.281,81

Lántakari	Láugevari	Lániár	upprunallg lánistædd kr.	restlán pr. 11.12.59 kr.
P/f Klakksvíkar Skipasmiðja	Sjóvinnubankin	1959	25.000	<u>21.875,00</u>
P/f Stjórnin, Vestmanna	, ,	1959	90% av 1,3 mill.	<u>283.102,98</u>
P/f Fiskavirkid, Syðrugötu	, ,	1959	90% av 30.000	<u>30.031,11</u>
P/f Nýpan, Sandavág	, ,	1959	110.000	<u>80.622,14</u>

the 1990s, the number of people in the world who are undernourished has increased from 600 million to 800 million (FAO 1996).

There are a number of reasons why the world's population is becoming more undernourished. First, the world's population is growing rapidly, and the number of mouths to feed is increasing. Second, the world's food production is not keeping pace with the growing population. Third, the world's food distribution is uneven, with some areas having a surplus and others a deficit. Fourth, the world's food quality is poor, with many people suffering from malnutrition. Fifth, the world's food security is threatened by climate change, which is causing droughts and floods to become more frequent and severe.

There are a number of ways to address the world's food security problem. First, we need to increase food production. This can be done by improving agricultural practices, such as using fertilizers and pesticides, and by developing new crop varieties. Second, we need to improve food distribution. This can be done by building roads and bridges, and by improving the efficiency of the food supply chain. Third, we need to improve food quality. This can be done by promoting healthy eating habits, and by ensuring that food is safe and nutritious.

There are a number of organizations working to address the world's food security problem. The United Nations World Food Programme (WFP) is the largest international organization working to fight hunger. The WFP provides food and nutrition assistance to over 100 million people in more than 120 countries. The International Fund for Agricultural Development (IFAD) is another organization working to improve food security. IFAD provides loans and grants to help small-scale farmers in developing countries improve their productivity and income.

There are a number of things we can do to help address the world's food security problem. We can donate money to organizations like the WFP and IFAD. We can also volunteer our time and skills. For example, we can help with food distribution efforts in our local communities. We can also advocate for policies that support food security, such as increasing funding for agricultural research and development.

Food security is a global issue that affects everyone. It is a problem that we need to work together to solve. By taking action now, we can help ensure that everyone has access to the food they need to live a healthy and productive life.

There are a number of ways to address the world's food security problem. First, we need to increase food production. This can be done by improving agricultural practices, such as using fertilizers and pesticides, and by developing new crop varieties. Second, we need to improve food distribution. This can be done by building roads and bridges, and by improving the efficiency of the food supply chain. Third, we need to improve food quality. This can be done by promoting healthy eating habits, and by ensuring that food is safe and nutritious.

There are a number of organizations working to address the world's food security problem. The United Nations World Food Programme (WFP) is the largest international organization working to fight hunger. The WFP provides food and nutrition assistance to over 100 million people in more than 120 countries. The International Fund for Agricultural Development (IFAD) is another organization working to improve food security. IFAD provides loans and grants to help small-scale farmers in developing countries improve their productivity and income.

the 1990s, the number of people in the world who are undernourished has increased from 600 million to 800 million (FAO 1996).

There are a number of reasons why the world's population is becoming more undernourished. First, the world's population is growing rapidly, and the number of mouths to feed is increasing. Second, the world's population is becoming more urbanized, and the demand for food is increasing. Third, the world's population is becoming more affluent, and the demand for food is increasing. Fourth, the world's population is becoming more mobile, and the demand for food is increasing. Fifth, the world's population is becoming more educated, and the demand for food is increasing.

There are a number of ways in which the world's population can be fed. First, the world's population can be fed by increasing the production of food. Second, the world's population can be fed by increasing the distribution of food. Third, the world's population can be fed by increasing the consumption of food. Fourth, the world's population can be fed by increasing the quality of food. Fifth, the world's population can be fed by increasing the quantity of food.

There are a number of ways in which the world's population can be fed. First, the world's population can be fed by increasing the production of food. Second, the world's population can be fed by increasing the distribution of food. Third, the world's population can be fed by increasing the consumption of food. Fourth, the world's population can be fed by increasing the quality of food. Fifth, the world's population can be fed by increasing the quantity of food.

There are a number of ways in which the world's population can be fed. First, the world's population can be fed by increasing the production of food. Second, the world's population can be fed by increasing the distribution of food. Third, the world's population can be fed by increasing the consumption of food. Fourth, the world's population can be fed by increasing the quality of food. Fifth, the world's population can be fed by increasing the quantity of food.

There are a number of ways in which the world's population can be fed. First, the world's population can be fed by increasing the production of food. Second, the world's population can be fed by increasing the distribution of food. Third, the world's population can be fed by increasing the consumption of food. Fourth, the world's population can be fed by increasing the quality of food. Fifth, the world's population can be fed by increasing the quantity of food.

There are a number of ways in which the world's population can be fed. First, the world's population can be fed by increasing the production of food. Second, the world's population can be fed by increasing the distribution of food. Third, the world's population can be fed by increasing the consumption of food. Fourth, the world's population can be fed by increasing the quality of food. Fifth, the world's population can be fed by increasing the quantity of food.

There are a number of ways in which the world's population can be fed. First, the world's population can be fed by increasing the production of food. Second, the world's population can be fed by increasing the distribution of food. Third, the world's population can be fed by increasing the consumption of food. Fourth, the world's population can be fed by increasing the quality of food. Fifth, the world's population can be fed by increasing the quantity of food.

the 1990s, the number of people in the UK who are aged 65 and over has increased by 1.5 million, and the number of people aged 75 and over by 1.2 million (Office of National Statistics 1999).

There is a growing awareness of the need to address the health care needs of older people, and the Department of Health has set out a strategy for the future of health care for older people (Department of Health 1999). The strategy is based on the principle that older people should be able to live in their own homes for as long as possible, and that health care should be provided in a way that is appropriate to their needs. The strategy is based on the following principles:

- Older people should be able to live in their own homes for as long as possible.
- Health care should be provided in a way that is appropriate to the needs of older people.
- Older people should be able to access health care services when they need them.

The strategy is based on the following principles:

- Older people should be able to live in their own homes for as long as possible.
- Health care should be provided in a way that is appropriate to the needs of older people.
- Older people should be able to access health care services when they need them.

The strategy is based on the following principles:

- Older people should be able to live in their own homes for as long as possible.
- Health care should be provided in a way that is appropriate to the needs of older people.
- Older people should be able to access health care services when they need them.

The strategy is based on the following principles:

- Older people should be able to live in their own homes for as long as possible.
- Health care should be provided in a way that is appropriate to the needs of older people.
- Older people should be able to access health care services when they need them.

The strategy is based on the following principles:

- Older people should be able to live in their own homes for as long as possible.
- Health care should be provided in a way that is appropriate to the needs of older people.
- Older people should be able to access health care services when they need them.

The strategy is based on the following principles:

- Older people should be able to live in their own homes for as long as possible.
- Health care should be provided in a way that is appropriate to the needs of older people.
- Older people should be able to access health care services when they need them.

The strategy is based on the following principles:

- Older people should be able to live in their own homes for as long as possible.
- Health care should be provided in a way that is appropriate to the needs of older people.
- Older people should be able to access health care services when they need them.

Løgtingsmál nr. 1/1960:

UPPSKOT

til

figgjarløgtingslóg

fyrí árið 1961--62.

Figure 1

I. DEILD

INNTØKUR

I fíggjarárinum 1961—62 verða inntøkur landskassans mettar sum í §§ 1—4 tilskilað:

§ 1. INNTØKA AV SKATTI, TOLLI OG GJØLDUM:

1. Beinleiðis skattur:

1. Vanligur skattur	6.500.000		
2. Fólkapensiónsgjald	800.000	7.300.000	
2. Tollinntøkur og bensingjald		13.500.000	
3. Leslagjald av skipum		20.000	
4. Skemlunnarskattur		150.000	
5. Gjöld av rúsdrekkakortum		20.000	
6. Sektir		5.000	20.995.000

§ 2. INNTØKA HANDLI OG FISKIVINNU VIÐVIKJANDI:

1. Valutagjald	300.000		
2. Viðlætningsgjald av fiski	500.000		
3. Gjöld fyri loyvishoyv	20.000		820.000

§ 3. INNTØKA AV GJØLDUM SAMFERÐSLU VIÐVIKJANDI:

1. Gjöld fyri bílar	400.000		
2. Avgjald av seltu av bílun	40.000		440.000

§ 4. INNTØKA AV SPÆLI:

1. Totalisatørspæl			0

§ 5. INNTØKUR AV RENTUM OG VINNINGSBYTI:

1. Sektarrentur	100.000		
2. Renta av tokum peningi	15.000		
3. Vinningsbýti	7.000		
4. Renta av øðrum ágóða	75.000		197.000

§ 6. RAKSTUR AV OGNUM:

1. Oljugöymslurnar:

1. Inntøkur	74,000	
2. Útreiðslur	4,000	70,000

2. Tinganes:

1. Inntøkur	50,000	
2. Útreiðslur	50,000	0

3. Hverlastoðirnar:

1. Inntøkur	10,000	
2. Útreiðslur	10,000	0

4. Síðlaoljufabrikkín:

1. Inntøkur	5,000	
2. Útreiðslur	5,000	0

§ 7. INNTØKA AV DANSKA TIÐDARBANKA:

Yvirskið, sbr. lóg:

1. Danski tíððarbankin	40,000

§§ 8—13 verða tøk.

§ 14. YMISKAR INNTØKUR	30,000

 Samlað inntøka: 22.592,000

II. DEILD

ÚTREIÐSLUR

Í fjárhárinum 1961-62 verður veittur peningur sum í §§ 15-37 tilskilað:

§ 15. LØGTINGIÐ:

1. Løgtingsmenn:

1. Tingmannalønir	235,000	
2. Dagpeningur til limir av fóstun nevndum	8,000	
3. Ferðaútreiðslur	2,500	245,500

2. Løgtingshúsið:

1. Hiti, ljós o. a.	9,000	
2. Viðlíkahald	8,000	
3. Aðrar útreiðslur	5,000	22,000

3. Løgtingsfjálfíndi og knangerðarsavn:

1. Prenting	13,000	
2. + inntøka av sølu	2,000	11,000

4. Revisión	65,000	343,500

§ 16. LANDSUMSITINGIN:

1. Lögmaður og landsstýri:

1. Lönir	89,200	
2. Borðke	10,000	
3. Leiga av holi, hiti, ljós v. m.	18,000	
4. Innbúgv	6,000	123,200

2. Landskrivstovan:

1. Tænaðumenn (viðm.)	131,000	
2. Skrivstovufólk	87,000	
3. Honorar	2,400	
4. Húsaútreiðslur	34,600	
5. Skrivstovulutir	16,000	
6. Porto, telefon, lýsingar o. t.	14,000	
7. Aðrar útreiðslur	3,500	288,500

3. Fiskivinnuskrivstova og -íðnaðarstova:

1. Tænaðumenn	45,000	
2. Skrivstovufólk	11,650	
4. Húsaútreiðslur	6,500	
5. Skrivstovuútreiðslur	3,700	
6. Porto, telefon, lýsingar o. t.	3,900	
7. Aðrar útreiðslur, herundir ferða- og dagpeningur	1,000	
8. Reyndir	1,500	73,250

4. Umboð uttanlanda:

1. Sendifulltrúi	20,800	
2. Skrivstovufólk	14,000	
4. Húsaútreiðslur	6,500	
5. Skrivstovulutir	1,900	
6. Porto, telefon, lýsingar o. t.	15,000	
7. Aðrar útreiðslur	1,750	
8. Ferða- og dagpeningur	5,000	
9. Útlivibót (viðm.)	18,500	
10. ÷ leiguinntøka	703	82,687

5. Líkvingarráð og kommunalt eftirlit:

2. Skrivstovufólk	51,500	
3. Honorar	1,800	
4. Húsaútreiðslur	6,800	
5. Skrivstovulutir	4,000	
6. Porto, telefon, lýsingar o. t.	1,800	
7. Aðrar útreiðslur	1,500	

8. Ferða- og dagpeningar	1.500	48.900
6. Landfólkayvirlit:		
2. Skrivstofufólk	17.000	
3. Honorar til kommunale munnals- skrivara	11.500	
4. Húsaútreiðslur	1.200	
5. Skrivstofulutir	1.500	
6. Porto, telefon, lýsingar o. t.	800	
7. Ymist	100	32.100
7. Gjaldstofan:		
1. Tenastumenn	100.000	
2. Skrivstofufólk	217.000	
4. Húsaútreiðslur	35.000	
5. Skrivstofulutir	17.000	
6. Porto, telefon, lýsingar o. t.	55.000	
7. Aðrar útreiðslur	5.000	
8. Adrem	6.000	
9. Jarðarráðið, endurgjald	4.000	
10. " endurgjald ríkiskassans	110.000	330.000
8. Tolleftirlit:		
1. Lönir	148.000	
3. Honorar	11.200	
4. Húsaútreiðslur	6.100	
5. Skrivstofulutir	200	
6. Porto, telefon, lýsingar o. t.	2.800	
7. Aðrar útreiðslur	3.800	
8. Ferða- og dagpeningar	600	172.700
9. Valuta- og prísráð:		
2. Skrivstofufólk	20.000	
3. Samþýning sýslumanna o. a.	9.150	
4. Húsaútreiðslur	5.200	
5. Skrivstofulutir	2.000	
6. Porto, telefon, lýsingar o. t.	2.500	
7. Aðrar útreiðslur	500	
8. Dagpeningar	3.000	51.350
10. Landsverkfróðingskrivstofan:		
1. Landsverkfróðingar o. a.	270.000	
2. Skrivstofufólk	50.000	
4. Húsaútreiðslur	32.000	
5. Skrivstofulutir	11.000	
6. Porto, telefon, lýsingar o. t.	8.000	

7. Aðrar útreiðslur	10.000	
8. Ferða- og dagpeningur	25.000	
9. ÷ leiguféttaka	1.124	
10. ÷ endurgjald frá kommunum vegna havnaprojektering	100.000	310.870

11. Ferða- og dagpeningur	50.000	

12. Laukeintingarútreiðslur	5.000	1.588.563

§ 17. HEILSUMÁL:

1. Dronning Alexandrines hospital...	1.253.000	
2. Klaksvíkar sjúkahús	400.000	
3. Suðuroyar sjúkahús	360.000	
4. Bróstsjúkahnúsið	100.000	
5. Læknáútreiðslur	20.000	
6. Ljósmeður	35.000	
7. Færsóttir	4.500	
8. Karantenuútreiðslur	1.000	
9. Sjúkabjálpi	7.000	
10. Studn. til hvíldarheimið «Naina» ...	30.000	2.210.500

§ 18. SAMFERÐSLUMÁL:

1. Vegir og brýr:

1. Nýggir vegir og brýr	1.200.000	
2. Breiðkan av brúnn	75.000	
3. Til vegagrunnin	400.000	1.675.000

2. Havnagerð	750.000	

3. Leendingar	400.000	

4. Strandferðslan:

1. Rakstrarstøðningur	235.000	
2. Byggigrunn strandferðslu landsins (viðm.)	300.000	535.000

5. Til vegin Fátaklett-Oyrargjógv	100.000	3.460.000

§ 19. KENSLUMÁL:

1. Fólkskúlin	1.350.000	

2. Læraraskúlin:

1. Næmingastudningur og lán (viðm.)...	10.000	
2. Viðlíkahald av hærakk	100	10.100

3. Føroya miðum- og realskúli;

1. Rakstrarundirskot	51.000	
2. Næmingastudningur	1.400	55.400

4. Studentaskúli:

1. Lønir	203.000	
2. Næmingastudningur	15.000	
3. Sævi	5.000	
4. Laboratoriið (hit, ljós, reingerð o. t.)	6.000	
5. Aðrar útreiðslur	3.000	
6. Húsaútreiðslur	12.000	
7. Leiguinntøka	864	243.136

5. Aðrir skúlar:

1. Føroya fólkaháskúli	26.000	
2. Byggistudningur (viðm.)	25.000	
3. Studningur til næmingar	27.000	
4. Kvøldskúlar	15.000	93.000

6. Útvarpið:

1. Inntøkur	160.000	
2. Útreiðslur	160.000	0

7. Ítróttur:

1. Studningur til fimleikargrunnin	5.000	
2. Studningur til f. S. F.	8.000	13.000

8. Ymiskir studningar:

1. Studningur og lán til lærdan lesur (viðm.)	50.000
2. Studningar og lán til annan lesur (viðm.)	10.000
3. Studningur til uttanbygðanæmingar í real- og prelinimerskúlum.	15.000
4. Studningur til lærlingar	50.000
5. Studningur til jarðabrúksnæmingar	2.000
6. Studningur til háskúlagongd	2.000
7. Studningur til skúlabarnafærni	15.000
8. Studningur til skúlabyggingar (viðm.)	150.000
9. Ymiskir studningar	2.000
10. Læraraskeið	1.000
11. Næmingastudningur til listamenn	3.000
12. Til gætt til bygging av skúla og kostskúla	300.000

13. Føroya skúlasavn	2.500		
14. Studentastova í Aarhus (viðm.)	7.500	610.000	2.374.630

§ 20. VÍSIND, BÓKMENT OG LIST:

1. Landsbókasavnið:

1. Tjenastumenn	19.300		
2. Aðrar lønir	36.000		
3. Bókakeyp og innbinding	32.000		
4. Húsaútreiðslur	20.500		
5. Skrivstovuútreiðslur	4.000		
6. Porto, telefon, lýsingar o.t.	2.200		
7. Aðrar útreiðslur	500		
8. ÷ sektir	500		
9. ÷ sludu. Havnar kommunu	8.600	105.400	

2. Skjalasavnið:

1. Lønir	16.800		
4. Húsaútreiðslur	4.000		
5. Skrivstovulønir	600		
6. Porto, telefon o. t.	400		
7. Aðrar útreiðslur	400		
8. Ferða- og dagpeningar	500	19.700	

3. Fornminnissavnið:

1. Lønir	15.000		
2. Útgrevstur	10.000		
3. Staðarnavnasavn (viðm.)	1.500		
4. Húsaútreiðslur	4.500		
5. Aðrar útreiðslur	15.500		
6. Útsøling av forminnum	15.000		
7. Únveiting av skansum	12.500		
8. Rokt av skansum	1.000		
9. ÷ atgongupeningar	400	64.000	

4. Fuglakanningarstøð		1.000	

5. Bókasavn á bygd:

1. Effirlit	2.800		
2. Rakstrarstutningur (viðm.)	22.620	25.420	

6. Ymsir studningar:

1. Føroya Barnablað	1.000		
2. Tórshavnar musikkiskúli	1.500		
3. Mentunargrunnurin (M.F.L.)			
1. Til stovnsfrelð	10.000		

2. Til útgávu av bókum og øðrum (viðm.)	11.000	21.000	
4. Føroya listasavn		8.000	
5. Savnan av føroyskum orðatíllari		1.000	
6. Føroysk-donsk orðabók (viðm.)		20.000	
7. Útgáva av lingvabókum		2.000	57.500
7. Sømdarpeningur:			
Til skalda-, vísinda- og listamenn (viðm.)			14.200
8. Náttúrugreipasavnið:			
1. Løn		11.000	
4. Húsnútreiðslur		3.500	
5. Skrivstovnhald		1.500	
6. Aðrar útreiðslur		300	
7. Arbeidshjálp, ferðapeningur o. t.		5.000	21.350
			309.780

§ 21. FISKIVINNAN, SJÓFERÐ OG TILÍKT:

1. Vrakarastovnurin:			
1. Løn til yvirvrakara og vrakieftirlitsmenn		141.000	
2. Ferðaútreiðslur		28.000	
3. + vrakaragjöld		146.000	23.000
2. Sjómannaskúli Føroya:			
1. Lønir		160.220	
2. Ambøð		10.000	
3. Húsnútreiðslur		37.545	
4. Aðrar útreiðslur		12.000	
5. + leiguinnlæka		3.000	
6. + skólapeningur		40.000	
7. Klakksvíkar sjómannsskúli		5.000	181.765
3. Nautisk royndarkamar:			
1. Útreiðslur		1.500	
2. + innlækur		4.500	0
4. Sjómannsheim uttanlanda (viðm.)			36.000
5. Fiskaribiologisk starvsslovar:			
1. Tjenustumenn		18.000	
2. Annað starvsfólk		32.000	
3. Løn til utansjómannaráð		1.000	
4. Leiga av fornum, ambøð, hjálp o. t.		25.000	
5. Húsnútreiðslur		2.000	
7. Aðrar útreiðslur		4.000	

8. Ferðaútreiðslur	5.000	
9. + ríkiskassans endurrinding	44.300	44.300
6. Vaktar- og bjargingarskip:		
1. Útreiðslur	400.000	
2. + inntokur	100.000	300.000
7. Ymist eftir landsstýrisins ávgerð		75.000
8. Studningar til lanjavningargrunna:		
1. Lanjavning v. m.	1.500.000	
2. Eykastudning	1.000.000	2.500.000
9. Studningar til endurnýggjan av skipa-		
flotunum		2.000.000
10. Studningar til vinnulánsgrunnin, bátalán		100.000
11. Studningar til heimaútróður		250.000
		5.510.005

§ 22. JARÐABRUK:

1. Tænastumenn o. n.:

1. Landbúnaðarráðgevarin:

1. Løn	27.500	
2. Utlavrakning	1.800	
3. Ferðaútreiðslur	2.500	31.800

2. Djórakennin:

1. Løn	27.500	
2. Ferðaútreiðslur	1.700	29.200

3. Seyðaráðgevarin, løn, ferðaútreiðslur v. m.

4.200 65.200

2. Útskipting og matrikulstova:

1. Lønir	188.000	
2. Útisloðavæðing	20.000	
3. Flutningur	9.000	
4. Skrivstovuhald	30.000	
5. Bonamenn	6.000	
6. Töl	10.000	
7. Arbeidslíffar	7.000	
8. Porto og telefon	4.500	
9. Annað	2.000	
10. + inntokur	52.900	218.500

3. Róndarstöðin í Hógvík:

1. Útreiðslur	79.000	
2. ÷ inntøkur	30.500	48.500

4. Fyriskiparið móti munn- og kleyvsótt..

100

5. Aðrir studningar:

1. Húsdjóraaling	50.000		
2. Nýdyrkan	70.000		
3. Træplanting	6.000		
4. Studn. til neytahald (viðm.)	150.000		
5. Súrhøggjbrunnar	25.000	301.000	633.400

§ 23. HANDIL, IDNADUR O. T.:

1. Ravmagnsmál:

1. Ravmagnsnevndin	2.000	
2. Rentustudningur til S.B.V. og ef- felagið Suðuroy (viðm.)	85.000	
3. Studningur til elverk á bygð (viðm.)	30.000	117.000

2. Fabriks- og keliðsmálin	6.500	
3. Molorkonur eftirlitsmálin	2.500	
4. Skipaskráseting og uppmáling	5.800	
5. Semingsmannaskiparið	7.100	
6. Kolagrevstur	100.000	
7. Foroya ferðamannafelag	20.000	
8. Ymist eftir landsstýrisins avgerð	20.000	
9. Lærarálið	11.000	
10. Lærlingabælin	10.000	299.600

§ 24. ALMANNAMÁL:

1. 1. Fólkapensión	3.930.000	
2. ÷ Kommunanna part	522.000	3.408.000
2. 1. Avlunispensión	1.495.000	
2. ÷ kommunanna part	250.000	1.245.000
3. Onnur almenn forðing	350.000	
4. Styrkveitingar	50.000	
5. 1. Børnabælin (frakstærstudningar) ..	60.000	
2. Hyggistudningur (viðm.)	9.500	69.500
6. Aldursbælin	17.000	
7. Alv (viðm.)	10.000	

8. Ymsir studningar:

1. Fráuhaldsfelögin	5.000		
2. Felagið «Keyði Krossir»	1.000		
3. Árbeisðsforir fiskhneim	25.000		
4. Barnahjálpargrunnurin	3.000		
5. Sjúkagrunn arbeiðsmanna (viðm.)	25.000	59.000	5.208,560

§ 25. EFTIRLÖN:

1. Eftirlöni	65.000		
2. Biðipeningur	2.050		67.050

§ 26. DÖMS- OG LÖGREGLUMAL:

§ 28. 1. Vinnulámsgrunnurinn, studningur, ætlað- ur (viðm.)	0		
2. Avdráttur av saneringslánum	50.755		
3. Avskrivning av studningi til as. Nórdafar (viðm.)	55.000		105.755

§§ 29—33 fyrirbils ónýttar.

§ 34. AÐRAR ÓVISSAR ÚTRÆÐSLUR:

1. Útleiðslur av vali	5.000		
2. Landsstýrið at ráða yvir	60.000		
3. Hagtal:			
1. Lön	15.000		
2. Pappír og prentutir	2.000		
3. Innbúgv	1.400		
4. Aðrar útreiðslur	600	19.000	84.000

§ 35. YMSIR GRUNNAR:

1. Til felagsbyggigrunnin	100.000		
2. Til kirkjugrunnin	90.000		
3. Abyrgdargrunn	20.000		210.000

§ 36. RENTUÚTRÆÐSLUR:

Renta av lánum			48.000

§ 37. OGNAÐÚTRÆÐSLUR:

Aðrar ognarútreiðslur			60.000
	Munur:		78.591

22.592.000

VIÐMERKINGAR:

- Til § 16.2.1. Einn av fulltrúunum av 1. stigi er samstundis stjórn á líkningarráðnum.
- Til § 16.4.9. Fíggingarnevndin setur fram uppskot til lögtingið, hvor útliviðbóttin skal vera, smbr. § 12 í kemastuðnumlógini.
- Til § 18.4.2. Penningurin verður at nýta til endurnýggjing av strandfaraskipum landsins.
- Til § 19.2.1. Studningurin fer í lestragrunnin, og landsstýrið ger av, hvussu nógv verður latið í studningi og hvussu nógv í láni.
- Til § 19.5.2. Játtaðar verða í byggistudningi kr. 250.000 í 10 ár við kr. 25.000 um árið. Hetta er 3. rala.
- Til § 19.8.1 og 2 Studningurin fer í lestragrunnin. Landsstýrið ger av, hvussu nógv verður latið í studningi og hvussu nógv í láni.
- Til § 19.8.8. Játtaðar eru uppi 400.000 kr. í studningi til byggjing av kommunuskóla í Tórshavn við 40.000 kr. árliga í 10 ár. Uppi í samlaða studningsfalið er 9. rala av hesum studningi.
- Til § 19.8.14. Játtaðar eru kr. 15.000 í 2 ár við kr. 7.500 um árið til studentastovu í Aarhus. Hetta er 2. rala.
- Til § 20.3.3. Játtaðar eru 10.000 kr. við 1.000 kr. árliga í 10 ár til savnan av fornøyskum staðarnovnum í samband við Dansk Steðnavnetdvalg; hetta er so 9. rala.
- Til § 20.5.2. Landskassans studningar er fyrst upp í 80 % av tí peningi, byggd- in letur, íó ikki meira enn 2 kr. pr. íbúgva.
- Til § 20.6.3.2. Landsstýrið ger av effir hvørjum reglum studningar verður latin.
- Til § 20.6.6. Hjálp til arbeiði við útgávu av nýggjari, brøytari og aktari útgávu av orðabókini effir M. A. Jacobsen og Chr. Matras effir merri avgerð landsstýrisins.
- Til § 20.7. Sømdarpeningur fyri vísind, list og skuldskap:

1. Sverri Patursson	1.200 kr.
2. Rasmus Rasmussen	1.200 „
3. Dr. med. R. K. Rasmussen	1.200 „
4. S. J. Mikines	1.200 „
5. Poul P. Joensen	1.200 „
6. Olivar á Ryggi	800 „
7. Hans M. Eidesgaard	800 „
8. Hans Jacob Jacobsen	800 „
9. Martin Joensen	800 „
10. Jóan Chr. Poulsen	800 „
11. Janus Kambar	800 „
12. William Heinesen	800 „
13. Richard Thomsen	800 „
14. Ingálv av Reyni	800 „
15. Sigmund Petersen	800 „

- Til § 21.4. Eykastudningur 1. rala á kr. 10.000 til sjómansheimið í Føroyinga havnini av 5 ára játtað og 1. rala á kr. 5.000 til fiskarahelmið í Ravns

Stóroyuni av 4 ára játtan og kr. 10.500 í rakstrarstudningi til arbeid í Furoyingahavnini og Reykjavík og kr. 10.500 í rakstrarstudningi til arbeid í Vestmannaoyum, Aberdeen og Ravens Stóroy.

- Til § 22.5.4. Ríggjarnevndin ger so av eftir tilmali frá landsstýrinum, hvussu studningurin verður at veita.
- Til § 23.1.4. Einn er ikki stóða líkin til, hvussu stóran rentustudning el-felagið Suðroy skal hava. Av játtanini 85.000 kr. eru her um 50.000 kr. ætlaðar nevnda felag.
- Til § 23.1.3. Hesin peningur verður at leggja í grunn at nýta til bygging av suvelli el-verkum á bygd.
- Til § 23.10. Játtanar eru kr. 40.000 við kr. 10.000 árliga í 4 ár. Hetta er 1. rata.
- Til § 24.5.2. Játtanar byggistudningur í 2 ár við kr. 9.560 um árið. Hetta er seint árið.
- Til § 24.7. Peningurin kr. 10.000 skal nýlast til at gjalda lán úr sosiala grunnum og til húsaleigu við Áir.
- Til § 24.8.3. Av studninginum kr. 40.000 verða her kr. 20.000 at leggja afturat sløvnsfænum hjá grunnum fyri áarbeiðsforar fiskimenn.
- Til § 24.8.5. Treyt fyri hesi játtan er, at landsstýrið góðtekur reglurnar fyri grunnum.
- Til § 28.1. Roknað er við, at partur vianulánsgrunnslós av avlopi landkassans 1960-61 greiðir hall grunslós.
- Til § 28.3. Studningurin eftir lógtingslóg nr. 26, 11. apríl 1957 til a/s Nordafar, kr. 220.000, verður at avskriva yvir 4 ár við kr. 55.000 um árið; hetta er so 4. rata.

FORSLAG
til
FINANSLAGTINGSLOV
for året 1961—62.

I. AFSNIT

INDTÆGTER

I finansåret 1961-62 beregnes landskassens indtægter som i §§ 1-14 anslået.

§ 1. INDTÆGTER AF SKATTER, TOLD OG AFGIFTER:

1. Direkte skatter:

1. Alm. skat	6.500.000	
2. Folkepensionsafgift	800.000	7.300.000
2. Toldafgifter og benzinafgifter	13.500.000	
3. Klareringsafgifter af skibe	20.000	
4. Forlystelsesafgifter	150.000	
5. Afgift af spiritusrationeringskort	20.000	
6. Bøder	5.000	20.995.000

§ 2. INDTÆGTER VEDRØRENDE HANDEL OG FISKERIERIVIERV:

1. Valutagebyr	300.000	
2. Udførselsafgifter af fisk	500.000	
3. Afgifter for bevillinger	20.000	820.000

§ 3. INDTÆGTER VEDRØRENDE TRAFIKVÆSENET:

1. Motorafgifter	400.000	
2. Afgifter ved salg af motorkøretøjer	40.000	440.000

§ 4. INDTÆGTER VED SPIL:

1. Totalisatorspil		0

§ 5. INDTÆGTER AF RENTER OG UDBYTT:

1. Strafrenter	100.000	
2. Renter af disponibel kapital	15.000	
3. Udbytte af aktier	7.000	
4. Renter af andre tilgodehavender	75.000	197.000

§ 6. MEMDOMMES DRIFT:

1. Olie-tankene:

1. Indtægter	74.000	
2. Udgifter	1.000	70.000

2. Tingenes:

1. Indtægter	50.000	
2. Udgifter	50.000	0

3. Hvalstationerne:

1. Indtægter	10.000	
2. Udgifter	10.000	0

4. Sildeoliefabrikken:

1. Indtægter	5.000	
2. Udgifter	5.000	0
		70.000

§ 7. ANDEL I DEN DANSKE NATIONALBANKS OVERSKUD:

i henhold til lov:

1. Den Danske Nationalbank	40.000

§§ 8 -14 står disponible.

§ 14. DIVERSE INDTÆGTER	30.000

Samlet indtægt: 22.592.000

II. AFSNIT
UDGIFTER

I finansåret 1961-62 bevilges de i §§ 15 - 37 anførte beløb:

§ 15. LAGTINGET:

1. Lagtingamænd:

1. Diæter	235.000	
2. Dagpenge til medlemmer af stående udvalg	8.000	
4. Rejsseudgifter	2.500	245.500

2. Lagtingshuset:

1. Varme, lys, m. v.	9.000	
2. Vedligeholdelse	8.000	
3. Andre udgifter	5.000	22.000

3. Lagtingsblad og kundtgørelsessamling:

1. Trykning	13.000	
2. + indtægter ved salg	2.000	11.000

4. Revision		60.000	343.500

§ 16. LANDSADMINISTRATIONEN:

1. Lagmand og landsstyre:

1. Lønninger	89.200	
2. Repræsentation	10.000	
3. Leje af lokale, varme og lys m. m.	18.000	
4. Inventar	6.000	123.200

2. Landskontoret:

1. Tjenestemænd (ann.)	131.000	
2. Kontorpersonale	87.000	
3. Honorarer	2.400	
4. Udgifter ved lokaler	34.600	
5. Kontorartikler m. v.	10.000	
6. Porto, telefon, annoncer o. l.	14.000	
7. Andre udgifter	3.500	288.500

3. Fiskerierhvervskontor og -laboratorium:

1. Tjenestemænd	45.000	
2. Kontorpersonale	11.650	
4. Udgifter ved lokaler	6.500	
5. Kontorartikler	3.700	
6. Porto, telefon, annoncer o. l.	3.900	
7. Andre udgifter, herunder rejse- og dagpenge	1.000	
8. Forsøg	1.500	73.250

4. Repræsentation udenlands:

1. Udsending	20.800	
2. Kontorpersonale	14.000	
4. Udgifter v/ lokaler	6.500	
5. Kontorartikler	1.900	
6. Porto, telefon, annoncer o. l.	15.000	
7. Andre udgifter	1.750	
8. Rejse- og dagpenge	5.000	
9. Udstationseringsstillæg (ann.)	18.500	
10. + Lejemåltægter	700	82.687

5. Ligningsråd og kommunalt tilsyn:

2. Kontorpersonale	51.500	
3. Honorarer	1.800	
4. Udgifter v/ lokaler	6.800	
5. Kontorartikler	4.000	
6. Porto, telefon, annoncer o. l.	1.800	
7. Andre udgifter	1.500	
8. Rejse- og dagpenge	1.500	68.900

6. Landsfolkeregister:

2. Kontorpersonale	17.000	
3. Honorarer til kommunale matrikalskriverne	11.500	
4. Udgifter v/ lokaler	1.200	
5. Kontorartikler	1.500	
6. Porto, telefon, annoncer o. l.	800	
7. Diverse	100	32.100

7. Oppbeholdskontoret:

1. Tjenestemænd	109.000	
2. Kontorpersonale	217.000	
4. Udgifter v/ lokaler	35.000	
5. Kontorartikler	17.000	
6. Porto, telefon, annoncer o. l.	55.000	
7. Andre udgifter	5.000	
8. Adresser	6.000	
9. Refusion fra landbrugsrådet	4.000	
10. Statskassens tilskud	110.000	330.000

8. Toldeftersyn:

1. Lønninger	118.000	
3. Honorarer	11.200	
4. Udgifter v/ lokaler	6.100	
5. Kontorartikler	200	
6. Porto, telefon, annoncer o. l.	2.800	
7. Andre udgifter	3.800	
8. Rejse- og dagpenge	100	172.700

9. Valuta- og prisråd:

2. Kontorpersonale	29.000	
3. Vedderlag til sysselmænd o. a.	9.150	
4. Udgifter v/ lokaler	5.200	
5. Kontorartikler	2.000	
6. Porto, telefon, annoncer o. l.	2.500	
7. Andre udgifter	500	
8. Dagpenge	3.000	51.350

10. Landsingeniørkontoret:

1. Landsingeniøren m. fl.	270.000	
2. Kontorpersonale	56.300	
4. Udgifter v/ lokaler	32.000	
5. Kontorartikler	11.000	
6. Porto, telefon, annoncer o. l.	8.000	
7. Andre udgifter	10.000	
8. Rejse- og dagpenge	25.000	

9. -+ tejeindtægt	1,124		
10. Refusion fra kommunerne, havneprojektering	100,000	310,876	
11. Rejse- og dagpenge		50,000	
12. Indkasserlugsomkostninger		5,000	1,588,563
§ 17. SUNDHEDSVÆSENET:			
1. Drønning Alexandrines hospital		1,253,000	
2. Klaksvig sygehus		400,000	
3. Sudero sygehus		300,000	
4. Sanatoriet		100,000	
5. Udgifter til læger		20,000	
6. Jordemødre		35,000	
7. Epidemiske sygdomme		4,500	
8. Karantæneudgifter		1,000	
9. Sygehjælp		7,000	
10. Tilskud til hvilestuen «Naina»		30,000	2,210,500
§ 18. KOMMUNIKATIONSVÆSEN:			
1. Veje og broer:			
1. Nye veje og broer	1,200,000		
2. Udvidelse af broer	75,000		
3. Til vejfonden	400,000	1,675,000	
2. Havnebygning		750,000	
3. Landingspladser		400,000	
4. Kystfarten:			
1. Driftstilskud	235,000		
2. Byggefond (annet)	300,000	535,000	
5. Til vejen Fótaklett-Oyrarjógv		100,000	3,460,000
§ 19. UNDERVISNINGSVÆSENET:			
1. Folkeskolen		1,350,000	
2. Seminariet:			
1. Tilskud og lån til elever	10,000		
2. Vedligeholdelse af barak	100	10,100	
3. Færøernes mellem- og realskoler:			
1. Driftstilskud	54,000		
2. Tilskud til elever	1,400	55,400	
4. Lagtingets studenterkursus:			
1. Lønninger	203,000		
2. Tilskud til elever	15,000		

3. Samlingerne	5.000		
4. Laboratoriel (varme, lys m. m.)	6.000		
5. Andre udgifter	3.000		
6. Leje	12.000		
7. + lejeindhegter	861	243,136	
5. Andre skoler:			
1. Føroya fólkaháskúli	26.000		
2. Byggetilskud (ann.)	25.000		
3. Tilskud til elever	27.000		
4. Aftenskoler	15.000	93.000	
6. Radiofoni:			
1. Indlægter	160.000		
2. Udgifter	100.000	0	
7. Idræt:			
1. Tilskud til idrætsfonden	5.000		
2. Tilskud til L. S. F.	8.000	13.000	
8. Diverse tilskud:			
1. Tilskud og lån til studerende (ann.)	50.000		
2. Tilskud og lån til anden læsning (ann.)	10.000		
3. Tilskud til udenbys elever i real- og preliminærskoler	15.000		
4. Tilskud til lærlinge	50.000		
5. Tilskud til landbrugs elever	2.000		
6. Tilskud til højskoleelever	2.000		
7. Tilskud til skolebørns rejser	15.000		
8. Tilskud til skolebyggefond (ann.) ..	150.000		
9. Diverse tilskud	2.000		
10. Lærerkursus	1.000		
11. Tilskud til unge kunstneres uddannelse	3.000		
12. Til fond til bygning af studenter- og kostskole	300.000		
13. Føroya skúlasavn	2.500		
14. Kollegieværelse i Århus (ann.)	7.500	610.000	2.374.636

§ 20. VIDENSKAB, LITTERATUR OG KUNST:

1. Landsbiblioteket:

1. Tjenestemænd	19.300
2. Andre lønninger	36.000
3. Køb af bøger og indbinding	32.000
4. Udgifter v/ lokaler	20.500
5. Konjortartikler	4.000
6. Porto, telefon, annoncer	2.200

7. Andre udgifter	500	
8. » bøger	500	
9. » tilskud fra Tórshavnar kommune	8.600	105.400
2. Arkivet:		
1. Lønninger	16.800	
4. Udgifter ved lokaler	1.000	
5. Kontorartikler	600	
6. Porto, telefon, o. l.	400	
7. Andre udgifter	400	
8. Rejse- og dagpenge	500	19.700
3. Museum:		
1. Lønninger	15.000	
2. Udgravning	10.000	
3. Indsamling af stednavne (ann.)	1.500	
4. Udgifter ved lokaler	4.500	
5. Andre udgifter	5.500	
6. Vedligeholdelse af fredede huse	15.000	
7. Skansen: reparation	12.500	
8. Skansen	1.000	
9. » indkommet ved entré	400	64.000
4. Fuglakanningarstoð		
		1.000
5. Biblioteker på bygð:		
1. Tilsyn	2.800	
2. Driftstilskud (ann.)	22.620	25.420
6. Diverse tilskud:		
1. Føroya Barnablað	1.000	
2. Tórshavnar musikskole	1.500	
3. Mentunargrunnurin (M.F.L.)		
1. Til grundkapitalen	10.000	
2. Udgave af bøger o. a. (ann.)	14.000	24.000
4. Færøernes kunstsamling	8.000	
5. Indsamling af færøsk ordforråd	1.000	
6. Færøsk-dansk ordbog (ann.)	20.000	
7. Udgave af tingbøger	2.000	57.500
7. Hædersgaver:		
Til digtere, videnskabsmænd og kunstnere (ann.)		14.200
8. Naturhistorisk samling:		
1. Løn	11.000	

4. Udgifter ved lokaler	3.563		
5. Kontorartikler	1.500		
6. Andre udgifter	300		
7. Assistance, rejseudgifter o. l.	5.000	21.360	300.780

§ 21. FISKERIET, SØFART O. L.:

1. Vragerinstitutionen:

1. Løn til overvrager og vragerkontrol- lører	141.000		
2. Rejsseudgifter	28.000		
3. ÷ afgifter vedr. vrugning	146.000	23.000	

2. Færøernes sømandsskole:

1. Lønninger	160.220		
2. Redskaber	10.000		
3. Udgifter ved lokaler	37.515		
4. Andre udgifter	12.000		
5. ÷ lejeindlagt	3.000		
6. ÷ skolepenge	40.000		
7. Klaksvig sømandsskole	5.000	181.765	

3. Nautisk prøvechamber:

1. Udgifter	1.500		
2. ÷ indlægter	4.500	0	

4. Sømandshjem udenlands (amm.)

36.000

5. Fiskeribiologisk laboratorium:

1. Tjenestemænd	18.000		
2. Andre funktionærer	32.000		
3. Løn til tilsynsråd	1.000		
4. Leje af fartøjer, assistance, red- skaber o. l.	25.000		
5. Udgifter ved lokaler	2.500		
7. Andre udgifter	4.000		
8. Rejsseudgifter	6.000		
9. ÷ statskassens tilskud	44.300	44.300	

6. Vagt- og bjærgningsskib:

1. Udgifter	400.000		
2. ÷ indlægter	100.000	300.000	

7. Diverse efter landstyreets afgørelse ..

75.000

8. Tilskud til lønreguleringsfonden:

1. Lønregulering m. v.	1.500.000		
2. Ekstra tilskud	1.000.000	2.500.000	

9. Tilskud til fornyelse af fiskerflåden ..	2.000.000	
10. Tilskud til erhvervslånefonden. Bådelån (ann.)	100.000	
11. Tilskud til hjemmefiskeri	250.000	5.510.000

§ 22. LANDBRUG:

1. Tjenestemænd o. fl.:

1. Landbrugskonsulenten:

Løn	27.500	
Vragning af udt	1.800	
Rejseudgifter	2.500	31.800

2. Dyrlegen:

Løn	27.500	
Rejseudgifter	1.700	29.200

3. Fåreavlskonsulenten:

Løn, rejseudgifter m. v.	4.200	65.200

2. Udskiftning og matrikelkontor:

1. Lønninger	183.000	
2. Dagpenge	20.000	
3. Rejseudgifter	9.000	
4. Kontorholdsudgifter	30.000	
5. Assistenten	6.000	
6. Redskaber	10.000	
7. Arbejdsmaterialer	7.000	
8. Porto og telefon	4.500	
9. Diverse	2.000	
10. + indtægter	52.900	218.500

3. Forsøgsstationen i Hørvik:

1. Udgifter	79.000	
2. + indtægter	30.500	48.500

4. Foranstaltninger mod mund- og klovsyge: 100

5. Andre tilskud:

1. Husdyropdrætning	50.000		
2. Opdyrkning af haugejord	70.000		
3. Træplantning	6.000		
4. Kolhold (ann.)	150.000		
5. Græssiloer	25.000	301.000	633.100

§ 23. HANDEL, INDUSTRI O. L.:

1. Elektricitetsvæsen:

1. Elektricitetsudvalget	2.000		
2. Rentetilskud til S. E. V. og elfelagið Suðuroy (ann.)	85.000		
3. Tilskud til el-værk på bygð (ann.)..	30.000	117.000	
2. Fabriks og kedeltilsyn		6.500	
3. Motorkyndig tilsynsmand		2.200	
4. Skibsregistrering og opmåling		5.800	
5. Udgifter til Fæligsmænd		7.100	
6. Kulbrydning		100.000	
7. Færøernes turistforening		20.000	
8. Diverse efter landsstyrets afgørelse...		20.000	
9. Lærerådet		11.000	
10. Lærningehjem		10.000	299.000

§ 24. SOCIALVÆSEN:

1. 1. Folkepension	3.930.000		
2. + tilskud fra kommunerne	522.000	3.408.000	
2. 1. Invalidrente	1.495.000		
2. + tilskud fra kommunerne	250.000	1.245.000	
3. Anden offentlig forsyng		350.000	
4. Socialhjælp		50.000	
5. 1. Børnehjem (driftstilskud)	60.000		
2. Byggetilskud (ann.)	9.560	69.560	
6. Alderdomshjem		17.000	
7. Alv (ann.)		10.000	
8. Diverse tilskud:			
1. Afholdsforeningerne	5.000		
2. Foreningen «Ileyði Krossur»	1.000		
3. Uarbejdsdygtige fiskere	25.000		
4. «Barnahjálpargrunnurinn»	3.000		
5. Arbejdernes sygefond	25.000	59.000	5.208.560

§ 25. PENSION:

1. Pensioner	65.000		
2. Ventepenge	2.050	67.050	

§ 26. JUSTITS- OG POLITIVÆSEN:

0

§ 28. 1. Erhvervslånefonden,

Tilskud, anslået (ann.)	0

2. Afdrag på saneringslån	50,755		
3. Afskrivning af tilskud til as. Norda- lar (ann.)	55,000	105,755	
§§ 29-33 foreløbig ubenyttede.			
§ 34. ANDRE UVISSE UDGIFTER:			
1. Udgifter vedr. valg	5,000		
2. Landsstyret af råde over	60,000		
3. Statistik:			
1. Lon	15,000		
2. Papir o. l.	2,000		
3. Inventar	1,100		
4. Andre udgifter	600	19,000	81,000
§ 35. DIVERSE FONDS:			
1. Til den fælles byggefond	100,000		
2. Til kirkefonden	90,000		
3. Garantifond	20,000	210,000	
§ 36. RENTEUDGIFTER:			
1. Renter af lån		48,000	
§ 37. EJENDOMSUDGIFTER:			
1. Andre ejendomsudgifter		60,000	
		Balancer:	78,591
			22,592,800

ANMÆRKNINGER:

- Til § 16.2.1. En af fuldmægtigene er samtidig kontorchef i ligningsrådet.
- Til § 16.4.9. Finansudvalget fremsætter forslag til indtægten om, hvor stort udstationeringsbidraget skal være, jfr. § 12 i tjenestemandsloven.
- Til § 18.4.2. Beløbet benyttes til fornyelse.
- Til § 19.2.1. Tilskudet henlægges i lestragrumm, og landsstyret træffer afgørelse om, hvor meget der skal ydes i tilskud og hvor meget i lån.
- Til § 19.5.2. Der er bevilget kr. 250.000 i byggetilskud over 10 år med kr. 25.000 om året. Dette er 3. rate.
- Til § 19.8.1. og 2 Tilskudet henlægges i lestragrumm, og landsstyret træffer afgørelse om, hvor meget der ydes i tilskud og hvor meget i lån.
- Til § 19.8.8. Der er bevilget indtil 400.000 kr. i tilskud til opførelse af den ny

kommuneskole i Tórshavn med 40.000 kr. årlig i 10 år; i det samlede tilskudsbeløb er 9. rate af dette tilskud indbefattet.

Til § 19.8.14. Der er bevilget kr. 15.000 i 2 år med kr. 7.500 om året til kollegieværelse i Aarhus. Dette er 2. rate.

Til § 20.3.3. Der er bevilget 10.000 kr. med 1.000 årlig i 10 år til indsamling af færøske stednavne i samarbejde med Dansk Stednavneudvalg; dette 9. rate.

Til § 20.5.2. Landskassens tilskud er indtil videre op til 80% af det beløb, som vedkommende bygd fremskaffer, dog ikke mere end 2 kr. pr. indbygger.

Til § 20.6.3.2. Landsstyret afgør, efter hvilke regler tilskudet skal ydes.

Til § 20.6.6. Tilskud til arbejdet ved udgivelsen af en ny, ændret og forøget udgave af M. A. Jacobsens og Chr. Matras ordbog efter landsstyrets nærmere afgørelse.

Til § 20.7. Hædersgaver vedrørende videnskab, kunst og litteratur:

1. Sverri Pálsson	1.200 kr.
2. Rasmus Rasmussen	1.200 „
3. Dr. med. R. K. Rasmussen	1.200 „
4. S. J. Mikines	1.200 „
5. Poul P. Joensen	1.200 „
6. Óliver á Ryggi	800 „
7. Hans M. Eidesgaard	800 „
8. Hans Jacob Jacobsen	800 „
9. Martin Joensen	800 „
10. Jóan Chr. Poulsen	800 „
11. Janus Kambar	800 „
12. William Heinesen	800 „
13. Richard Thomsen	800 „
14. Ingálv av Heyri	800 „
15. Sigmund Petersen	800 „

Til § 21.4. Ekstraordinært tilskud 1. rate á kr. 10.000 til sommershjemmet i Føroyingahavn af 5 årig bevilling og 1. rate á kr. 5.000 til fiskershjemmet i Ravns Stora af 4 årig bevilling samt kr. 10.500 som driftstilskud til arbejdet i Føroyingahavn og Reykjavik og kr. 10.500 som driftstilskud til arbejdet i Vestmannaeyjar, Aberdeen og Ravns Stora.

Til § 22.5.4. Finansudvalget afgør efter indstilling fra landsstyret, hvorledes tilskudet ydes.

Til § 23.1.4. Der er endnu ikke taget stilling til, hvor stort rentetilskudet til elfelagið Suðuroy vil blive. Af bevillingen på kr. 85.000 er ca. kr. 50.000 beregnet til ovennævnte selskab.

Til § 23.1.3. Dette beløb henlægges i en fond til benyttelse til bygning af mindre el-værker på bygderne.

Til § 23.10. Der er bevilget kr. 40.000 med kr. 10.000 årlig i 10 år. Dette er 1. rate.

Til § 24.5.2. Byggetilskud i 2 år med kr. 9.500 pr. år. Dette er 2. rate.

- Til § 24.7. Tilskudet kr. 10.000 skal benyttes til tilbagebetaling af lån fra den sociale fond og til leje af land.
- Til § 24.8.3. Af tilskudet kr. 40.000 henlægges kr. 20.000 til grundkapitalen i fonden for arbejdsdygtige fiskere.
- Til § 24.8.5. Betingelsen for denne bevilling er, at landsstyret godkender fondens regler.
- Til § 28.1. Der er regnet med, at erhvervsstøttefondens andel i landkassens overskud 1960/61 dækker fondens underskud.
- Til § 28.3. Tilskudet i henhold til lagtingslov nr. 26 af 11. april 1957 til a/s Nordafar, 220.000 kr., afskrives over 4 år med kr. 55.000 årlig; dette er 4. rate.

FØROYA LANDSSTYRI august 1960.

K. Djurhuus
varaløgmaður.

/ J. Djurhuus.

Fylgiskjöl

til

fíggjarlögtingslóg 1961/62

1) ad § 15.1: Løgtingið

Roknskapur
1959/60

Játtan
1960/61

1. Tingmannalønir	204.743,40	235.000,00
(heruppi í er eftirregulering av vistarhaldspeningi 10/2 - 23/4 1959 kr. 19.695,00).		
2. Dagpeningar til limir av fóstum nevndum.	11.111,11	8.000,00
3. Ferðagjaltreiðslur	1.715,00	2.500,00

2) ad § 15-2: Løgtingshúsið.

Roknskapur
1959/60

Játtan
1960/61

1. Hití, ljós og reingerðing	7.835,59	9.000,00
2. Viðlíkahald	6.348,71	8.000,00
3. Aðrar útreiðslur	13.118,36	5.000,00

§ 15-2-1 Hití, ljós, reingerð o. a.

Hití	1.683,00
Ljós	885,70
Reingerð	5.189,21
Annað	77,65
	7.835,59

§ 15-2-2 Viðlíkahald:

Máling og umsiting av húsum	842,00
Umsiting av vøllinum (cykumbeði v/ umleggjng)	2.766,71
1 stongantenna	435,00
1 plenuklippari	1.090,00
Leivur Hansen, fóst km	1.200,00
Annað	15,00
	6.348,71

§ 1g-2-3: Aðrar útreiðslur:

Telefon	619,00
Trygging	525,00
Húsaskattur 225,00, reinsan av sepliflunga 60,00, .	285,00
Flagging (lön)	100,00
1 Skrifvínaskinn	891,50
1 Gólyteppi	9.995,00
Umvæling av stólum	126,00
Tubbak	132,00
Keyring	180,00
Annad	261,80
	13.118,30

3) ad § 15-3: Lögtingsstíðindi og kunngerðarsavn.

	Roknskapur 1959/60	Játtan 1960/61
1. Prenting v. m.	14.660,30	13.000,00
2. Inntøka av sølu	2.880,30	2.000,00

Viðmerkingar:

§ 15-3-1: Prenting v. m.

Lögtingsstíðindi	12.661,30
Kunngerðarsavn	2.059,00
	14.660,30

§ 15-3-2: Inntøka av sølu:

Lögtingsstíðindi	1.160,50
Kunngerðarsavn	1.711,80
	2.880,30

4) ad § 15-4: Revisión

smbt. skriv frá grannskoðaradeildini:

Det meddeles herved, at revisionskontorets udgifter i 1959/60 samt dets budgetterede udgifter i finansårene 1960/61 og 1961/62 kan opgøres i følgende opstilling, der desuden omfatter de indtægter, som kontoret har haft eller må formoder at få udenfor den egentlige landskasserevision.

	1959/60	1960/61	1961/62
1. Kontorets leder	22.540,65	22.865,40	23.000,00
2. Kontorpersonale	49.121,40	47.953,50	51.172,32
3. Husleje, varme, lys, rengøring osv.	5.352,30	5.000,00	9.500,00
4. Kontorholdsudgifter	1.083,12	1.400,00	1.400,00
5. Porto, telefon, annoncer	894,82	1.200,00	1.200,00

6. Andre udgifter	4.661,62	1.000,00	2.000,00
7. Rejse- og dagpenge	2.150,86	3.000,00	3.000,00
	85.810,77	82.418,96	91.272,32
8. Budgetterede indbegter, omfatter uden- for landskassen	32.461,00	30.000,00	40.000,00
Rest, landskassens andel i revi- sionsudgifterne	53.349,77	46.418,96	51.272,32

For regnskabet for 1959/60 henvises til beretning om kontorets virksomhed. Beretningen er tilsendt landstyre ved brev af 18. Jan.

Oplysninger til foranstående regnskaber:

Lønninger

Landsrevisor: Da der ikke foreligger noget faktisk, med hensyn til efterfølgelsen for Borgen Hansen, er afsat et skønsmæssigt beløb.

Kontorassistent Maja Gaard Hansen: Grundløn kr. 2.310,00 2 alderstilleg á kr. 240.—.

Kontorassistent Olavur Olsen: Grundløn kr. 2.310. , 1 alderstilleg á kr. 240.—.

Kontorist Johild Hansen: Grundløn kr. 1.680. , 3 alderstilleg á kr. 120. .

Kontorist Dávið Samuelsen: Grundløn kr. 1.680. , 3 alderstilleg á kr. 120. .

Kontorist Oddvør Petersen: Grundløn kr. 1.580. . Ingen alderstilleg.

Der lages forbehold med hensyn til eventuelle forandringer eller pristatsreguleringer samt andre af lovgivningen dikterede forandringer.

Husleje:

Stigningen i huslejeudgiften skyldes forøgede udgifter efter flytning af kontor fra Bryggjubukka til Sygekassehuset.

Andre udgifter:

Beløbet kr. 2.000.— tænkes anvendt til en regnemaskine.

Indtægter:

De afsatte kr. 40.000. er skønsmæssigt anslåede refusioner fra virksomheder og kontorer under lagtinget eller andre virksomheder som revisionsafdelingen af det offentlige er pålagt at lade sig af, men udenfor den egentlige landskasserevision.

Viðmerkingar frá landstýrinum:

	Rekskapur	Játtan
	1959/60	1960/61
Statsautoriserað revisión	3.182,97	

Intern revisión	53,349,77	
Tollrevisión (postpakkar)	2,400,00	
	58,932,74	55,000.

5) § 16-1 Lögmaður og landstýri.

	Roknskapur	Játtan
	1959/60	1960/61
1 Lönir	71,199,88	89,200,00
2 Borðfæ	10,000,08	10,000,00
3 flúi lögmannsins	7,376,20	18,000,00
4 Innhúgv	16,796,63	0,000,00

6) að § 16-2 Landsskrivstovan.

§ 16-2-1 Skrivstovustjóri og fulltrúar

	Lön	Eftirlön	Roknskapur	Játtan
			1959/60	1960/61
Lönir 1959/60				
Skrivstovustjóri	26,847,00	864,00	108,171,60	131,000.
Fulltrúi 1. stig	24,316,68	681,81		
Fulltrúi 1. stig	24,316,68	681,81		
Fulltrúi 2. stig	16,001,16	470,40		
Fulltrúi 2. stig	13,983,00			
	105,467,52	2,704,08		
+ 8 %	2,704,08			
	108,171,60			

§ 16-2-2 Skrivstofnfólk

Yfirassistentur	15,215,76	80,994,40	87,000.
3 skrivstofuassistentur (hæ 1 ber)			
hálfan dag)	28,062,84		
3 konjuristar	29,812,04		
1 skrivstofumæmingur	7,903,76		
	80,994,40		

§ 16-2-4 Húsaútreiðslur

Roknskapur 1959/60:		36,929,98	34,000,00
Húsaleiga	17,500,00		
Hiti	3,209,70		
Reingering	13,317,82		
Elektricitet	1,918,61		

Elislokkjari (fylling)	353,00
Snærrí umvælingar	253,85
1 stovsúgvuri	225,00
Brandtrygging	152,00

36.929,98

§ 16-2-5 Skrivstofuútreiðslur

29.385,61 16.000,

Roknskapur 1959/60

Pappír og aðrir skrivstofulitir:

N. N. Jacobsens bókahdl.	5.094,70	
J. Chr. Petersen, Kbhvn.	2.326,92	
Journalkort v. m.	908,00	
Frá ymsum í Havn	1.491,50	
Toll og keyring pappír	99,00	9.921,62

Prentan av rúsdrekkakortum 346,00

Dattaragjöld 901,49

Umvæling skrivmaskinam og duplik. ... 551,00

1 skrivmaskina 1.159,00

Innbúgv:

1 pappírskassi	65,00	
2 maskinborð	429,25	
Innbúgv frá Tryggingar-		
samfélinum	12.600,00	
pappírsmýlla	1.101,50	
fotokopieringsapparat	1.260,00	
1 laupa	100,40	
umvæling v. m.	191,45	15.747,60

Hondbækur 71,00

Fotokopiering, fínglesing v. m. 387,90

29.385,61

§ 16-2-6 Porto, lýsingar o. l.

15.629,15 14.000,

Porto	3.507,50
Telefon	11.536,88
Lýsingar v. m.	584,77

15.629,15

§ 16-2-7 Aðrar útreiðslur		3.333,95	3.500,00
Koyring	2.238,00		
Tubakk 683,20, blómar 100,	783,20		
Flagging, lon 100, 1 flagg 70,	170,00		
Vanlukku trygg. 111,75, ymist 31,	142,75		
	3.333,95		

7) ad § 16-3: Fiskivinnustovan,

	Roknskapur 1959/60	Játtan 1960/61	Uppskot 1961/62
§ 16-3-1-Tjenastumenn	40.868,14	45.000,	45.000,
§ - 2-Skrivstovufólk	12.084,41	11.650,	12.000,
§ - 3-Honorar	0	0,	0
§ - 4-Húsaútreiðslur	4.880,05	6.500,	6.500,
§ - 5-Skrivstovulofir	4.769,65	3.700,	4.000,
§ - 6-Porto, telf. lýsing o. t.	5.167,15	3.900,	4.500,
§ - 7-Ferðapeningur o. a.	1.258,02	1.000,	3.500,
§ - 8-Royndir o. a.	1.277,57	1.500,	1.500,
	70.305,88	73.250,	77.000,

Viðmerking frá landsstýrinum:

ad konto 16-3-2: Eftir viðlögðu frágreiðing dagfest 23. juni 1960 verður soki um at seta ein hjálparmann á fiskiðnaðarstovuna. Mælt verður til at ganga hesum tilmæli á mott. Kontoin verður so at bækkja til kr. 24.000, .

ad konto 16-3-7: Til ferðir hjá fyristøðumanninum er roknað við at nýta kr. 3.200,- .

smbr. skriv frá Fiskeriministeriets forsøgslaboratorium til K. Djuerhuus, vara-løgmann.

Det færøske fiskeriindustrielle laboratorium.

Under mit besøg på Færøerne i indeværende måned har jeg med hr. Karsten Hoydal drøftet arbejde og opgaver, som falder ind under det færøske fiskeriindustrielle laboratorium. Jeg har endvidere besøgt en række færøske virksomheder og talt med mange fra arkiver og administration. Jeg har derefter sammen med hr. Hoydal udarbejdet en redegørelse vedrørende det færøske fiskeriindustrielle laboratoriums (Fiskiðnaðarstovuns) arbejdsopgaver og personaleforhold i den nærmeste fremtid, hvilken redegørelse hermed tilsendes laboratoriets tilsynsråd til behandling.

Under afsnittet »Udvidet budget» er det forudsat, at rejseudgifterne vil blive forøget noget. Efter min mening vil et beløb som det, der er anvendt i 1959/60, nemlig ca. kr. 3.200, i den nærmeste fremtid være tilstrækkeligt til at dække

rejser i forbindelse med laboratoriets normale arbejde og det forsøgsarbejde, der i redegørelsen foreslås opløst. En passende del af denne post bør i øvrigt forbeholdes udgifter til en årlig rejse for Hr. Høydal til Danmark eller et andet nærliggende land. Det må anses for at være overordentlig vigtigt, at laboratoriet, der på Færøerne har meget ringe mulighed for at komme i kontakt med, hvad der foregår uden for Færøerne, får lejlighed til mindst en gang om året at foretage den nævnte rejse. Der henvises i denne forbindelse til, at der for det biologiske laboratoriums vedkommende er formået 2 sådanne årlige rejser.

Vedrørende den mulige forøgelse af rejseudgifterne, der kan blive i forbindelse med det nye arbejde med fileter og frossen fisk og i forbindelse med kommende korttids-opgaver som den under 1c nævnte, kan jeg ikke have nogen mening.

Under afsnittet «Laboratoriets udstyr» er det nævnt, at det fremtidige arbejde sandsynligvis vil kræve, at laboratoriets udstyr forøges. Jeg har sammen med hr. Høydal været det nuværende udstyr igennem og er kommet til det resultat, at der til gennemførelse af arbejdet i de nærmeste år yderligere må anskaffes 2 apparaturer, nemlig et apparat til kontinuerlig registrering af temperaturer og et Soxhletapparat til ekstraktion af fedtstoffer fra diverse prøver. Førstnævnte apparats anskaffelsespris vil ligge omkring 2.500 kr. og sidstnævnte vil koste ca. 1.000 kr. Det foreslås, at temperaturnålingsapparatet anskaffes omgående, da loven vedrørende kontrol med filet m.m. allerede er trådt i kraft, og at Soxhletapparatet anskaffes om et års tid.

8) ad § 16-4: Umboð uttanlanda.

	Roknskapur 1959/60	Játtan 1960/61	Uppskot 1961/62
1. Sendifaltr. 18.343,80 (brutto) 566,40 (8 %) 18.910,20		20.800,	21.000,
2. Skrivstovufólk	12.798,00	14.000,	14.000,-
4. Húsaútreiðslur	5.470,07	25.000,	7.000,
5. Skrivstovulutir	1.543,35	1.900,	1.900,
6. Porto, telefon, lýsingar o. t.	16.462,43	15.000,	19.000,
7. Aðrar útreiðslur	1.972,58	1.750,	2.000,
8. Ferða- og dagpeningur	5.286,34	5.000,	5.500,
9. Tilviðbót	18.500,00	18.500,	18.500,
10. : leigunartøka	763,00	763,	763,
	80.179,97	101.187,	88.137,

Viðvíkjandi uppskotinum leyvi eg mær hervið at gera hesar viðmerkingar:

ad § 16-4-1: Sendifaltrúalønin er 1 dag eftir gongdu (núverandi) skipanini brutto kr. 18.343,80 ella uppá skattin í lönarbókki 5040 5760 kr. við 2 aldursviðbótum.

Í uppskotinum er roknað við nýggjari lönarskipan í 13. lönarbókkinum 15.000 21.000 kr., eisini uppá skattin, avrundað og uttan seinastu prístalsregu-

lönungar, nevnlga kr. 21.000. Landskassans partur av effirlönargjaldinum, sum higartil hefur verið 8 % av effirlönargevandi lön, er ikki uppi í nevndu bruttolön.

ad § 16-4-2: Við lað at eg í løfuni ikki veit hval bruytingar móguliga verða í lønin hjá S. Poulsen, er lønin her sett til ta sonur sum í jáltnini 1960/61.

ad § 16-4-4: Sett til tað sama sum í mínum uppskoti fyri 1960/61 (kr. 7.000).

ad § 16-4-5: Sett til tað sama sum í jáltnini fyri 1960/61.

ad § 16-4-6: Sum kunnugt er nøglin av leim færeysku ísfiskalandingunum í Bretlandi stóðugt vaksandi, og ferir hetta m. a. við sær, at telefon- og telegrammútreiðslurnar eru størri enn tetta fyrr. Hetta hefur serliga gjørt seg galdandi fyri seinasta vearðhálvår (oktober/marts), tá útreiðslurnar vóru okkurt um 17.000 krónur fyri tað hálvárið, men eru hesar ikki bókaðar millir fíggingarárinum 1959/60. Eg havi út frá hesum tetta hendu partin av útreiðslunum til 19.000 krónur.

Viðmerking frá landsstýrinum:

ad konto 16-4-4: Verður bækkjað til 8.000 kr.

ad konto 16-4-5: - 17.000

9) ad § 16-5.

	Roknskapur 1959/60	Jáltan 1960/61	Uppskot 1961/62
1. Tjenastumenn			
2. Skrivstovufólk	45.210,36	51.500.	47.800.
3. Honorar	1.800,00	1.800.	1.800.
4. Húsaútreiðslur	6.709,01	6.800.	7.500.
5. Skrivstovulutir	6.098,69	4.000.	6.500.
6. Porto, telefon, lýsingar o. t.	1.625,79	1.800.	1.800.
7. Aðrar útreiðslur	2.452,83	1.500.	2.500.
8. Ferða- og dagpeningur	1.502,30	1.500.	2.000.

ad 2: Skrivstovufólk:

1 yvirassistentur um kr. 14.900.

1 assistentur um kr. 10.900.

1 hjálpari um kr. 12.000.

1 hjálpari um kr. 9.200.

ad 4: Húsaútreiðslur:

Lønin fyri reingerð hefur staðið við í fleiri ár og verður hildið rimiligt at bækkja hana eitt sindur, eins og húsaútreiðslurnar tykjast at bækkja í hvørjum.

ad 5: Skrivstovulutir:

Neyðugt var seinasta ár at útvega eina skrivmaskinu og verður nú neyðugt at fáa eina rokkinmaskinu.

Fyrivarni verður tíkið viðvíkjandi móguligari umskipan av skattalóggávu.

Viðmerking frá landsstýrinum:

konto 16-5-4: Verður hækkað til 7.000 kr.

10) ad § 16-6:

	Roknskapur 1959/60	Játtan 1960/61	Uppskot 1961/62
1. Tjenastumenn			
2. Skrivstofufólk	13.872,87	17.000,	18.000,
3. Honorar til mannfalsskrivarar	11.877,55	11.500,	12.000,
4. Húsaútreiðslur	100,00	1.200,	1.200,
5. Skrivstofulútur	2.061,30	1.500,	3.500,
6. Porto, telefon, lýsingar o. t.	388,35	800,	800,
7. Aðrar útreiðslur	20,90	100,	100,

ad 2: Skrivstofufólk:

1. Hjálparmaður við lön 11.802 kr. Nakað av eykaarbeiði hefur verið og nú vonliga fólkaleiðingin verður í september, má verða roknað við velt av eykaarbeiði ella eykahjálp í samband við eftirkanning og útfurðing av yvirlitinum. Á fjárgjarrettanini 1960/61 er eisini avsett nakað av peningi til hefta endanál.

ad 5: Skrivstofulútur:

Neyðugt verður at útvega eina skrivmaskinu.

Viðmerking frá landsstýrinum:

ad konto 16-6-5: Til keyp av shtafeskrápum á 800 kr. at lýta yvir tvey fjárgjarár verða at nýta kr. 3.200,—. Kontoin verður so hækkað til kr. 6.700, .

11) ad § 16-7: Gjaldstovan:

	Roknskapur 1959/60	Játtan 1960/61	Uppskot 1961/62
§ 16-7:			
1. Tjenastumenn	97.206,97	100.000,	92.053,
2. Skrivstofufólk	191.439,76	217.000,	196.000,
4. Húsaútreiðslur	27.393,33	35.000,	35.000,
5. Skrivstofulútur	44.215,11	17.000,	25.000,
6. Porto, telefon, lýsingar o. t.	49.331,78	55.000,	60.000,
7. Aðrar útreiðslur	5.014,06	5.000,	5.000,
8. Adrenu	11.184,41	6.000,	12.000,
9. Jarðarráðið, endurgjald	= 4.000,00	= 4.000,	= 4.000,
10. Ríkiskassin, endurgjald	= 185.468,85	= 110.000,	= 111.515,,
	318.406,37	330.000,	334.540,

Sundurliðing av § 16-7-1: Tænastumenn.

	Løn	8%	Tilsamans
Skrivstovustjóri	19.151,00	595,00	19.746,00
Fulltrúi	18.608,00	586,00	19.174,00
Kassameistari	18.668,00	570,00	19.238,00
Bókhaldari	17.182,00	570,00	17.702,00
Bókhaldari	15.903,00	290,00	16.193,00
	89.462,00	2.591,00	92.053,00

Sundurliðing av konto § 16-7-2: Skrivstovufólk.

Yvirassistentur	15.216,00	
Pantifúti	16.752,00	
.....	14.549,00	
Kontoristur	8.220,00	
(næmingur)	4.601,00	
.....	10.498,00	
.....	11.712,00	
(næmingur)	6.368,00	
(næmingur)	4.872,00	
.....	12.000,00	
.....	8.200,00	
.....	8.330,00	
.....	8.102,00	
.....	10.928,00	
..... (næmingur)	6.539,00	
..... (næmingur)	8.360,00	
.....	7.820,00	
.....	10.898,00	
.....	8.120,00	
..... (næmingur)	3.586,00	185.671,00

Órtíðararbeiði í samband við útskrivan av lundsskatti + løn

til fríttíðaravloysara kr. 10.000,

Konto § 16-7-8: Adrema.

Kontoristur kr. 9.488,

ad § 16-8-4: Húsaútreiðslur:

Av samlaðu upphæddini 35.000 kr. er húsaleiga og hiti 26.000 kr. reingerð kr. 4.500,-. Heraftíat kemur elektricitetsnýtsla og aðrar smærri útreiðslur.

ad § 16-8-5: Skrivstofuútreiðslur.

Í fíggarárinum 1959/60 hafa útreiðslurnar sum frammánfyrir nefnd verið 44.215,11 kr. Áv hefur er keypt av nýggjum skrivstofubúnyttum v. m. fyrí umleið kr. 20.000, í samband við umbyggjanina.

ad § 16-8-6: Porto, telefon, lýsingar o. t.

Áv samlaði upphæddini 60.000 kr. er portouítreiðslan ætlað til 56.000 kr., meðan restin viðvíkí telefonúítreiðslum o. t. í hesum viðfangi skal viðmerkjast, at portouítreiðslan má æflast at vera oki við um 20.000 kr. árliga, síðan fólku- og avlanspensiúnin er komin í gildi.

Annars skal gjaldstovan løyva ser at vísa á lør viðmerkingar, ið eru gjørdar til tey ymisku kontóini, við brævi hiðani dagfest 13. júlí 1959 um uppskot til fíggarbøgtingslóg 1960/61.

Viðmerkingar frá landsstýrinum.

ad konto 16-7-2: Vegna øking í arbeiðinum er neyðugt at hækka normeringstalið fyrí skrivstofufólk við 3 til 20.

ad konto 16-7-5: Til keypt av nýggjum bókføringsmaskinum verður soki um kr. 25.000, . Hesar maskinur skuldu gjørt arbeiðið hettari og hjeratíral kemur, at núverandi bókføringsmaskinur eru um 10 ára gamlar. Jálthamín verður so kr. 50.000,- .

12) ad § 16-8: Tolleftirlitið.

	Roknskapur 1959/60	Jálthamín 1960/61	Uppskot 1961/62
§ 16-8:			
1. Tænastumenn	132.677,11	148.000, -	122.136, -
3. Honorar	12.176,50	11.200,	11.200,
4. Húsaúítreiðslur	9.572,91	6.100,	10.000,
5. Skrivstofubúttir	396,65	200,	300,
6. Porto, telefon, lýsingar o. t.	2.877,35	2.800,	3.000,
7. Aðrar úítreiðslur	1.118,26	3.800, -	2.500,
8. Ferða- og dagpeningar	5.315,45	600,	6.000,
	164.134,23	172.700,	155.136,

Sundurliðing av § 16-8-1: Tænastumenn.

	Løn	8%	Tílsamans
Yvirluttari	15.925,00	338,00	16.263,00
Tollari	12.318,00	281,00	12.599,00
—	12.318,00	281,00	12.599,00
—	11.610,00	233,00	11.843,00
—	12.318,00	281,00	12.599,00
—	12.432,00	269,00	12.701,00

.....	12,132,00	269,00	12,701,00
Hjálpitollari	11,631,00		11,631,00
.....	9,600,00		9,600,00
.....	9,600,00		9,600,00
	120,184,00	1,952,00	122,136,00

ad § 16-8-1. Læma hjá H. Gárd Jensen, tollara, er ekki fíkin við í uppskostunum, við það at málið fyrri hunsara viðkomandi atlandi er avgjört til ta við, tá fíggj-
márið 1961/62 tekur við.

ad § 16-8-4: Orsokið til hækkanina liggur í, at tollbúðin frá august 1959 hevur fingið eitt holi allrað, ið við leigu, hita og ljósi v. m. kostar umleið kr. 3,000, árliga.

ad § 16-8-8: Meðan H. Gárd Jensen var staddur á Skálafjørðinum og gjordi tenastu sum læði politi- og tollmaður, vórðu útreiðslurnar í samband við úti-
sløðuna bókaðar á serliga konto. Síðan H. Gárd Jensen heft uppát við tenastuni á Skálafjørðinum, eru ymsir tollefirlitsmenn sendir í úhistoðu til einans at rækja tollefirlit á Skálafjørðinum. Hesar útreiðslur verða bókaðar sum van-
ligar ferða- og dagpeningur.

Viðmerking frá landsstýrinum.

ad konto 16-8-1: Nømeringstalið fyrri tollarar er 7. Har eru bert 6 tiknir við. Kontoín verður H at hækka til kr. 134,000, .

13) ad § 16-9: Valuta- og prísráðið.

	Roknskapur 1959/60	Játtan 1960/61	Ljupskot 1961/62
1. Tenastumenn			
2. Skrivstovnfólk	26,853,61	29,000,	29,032,
3. Honorar	9,149,76	9,150,	9,150,
4. Húsútreiðslur	5,073,30	5,200,	5,200,
5. Skrivstovulutir	1,812,22	2,000,	2,000,
6. Porto, telefon, lýsingar o. t.	2,500,24	2,500,	2,500,
7. Aðrar útreiðslur	399,50	500,	500,
8. Ferða- og dagpeningur	9,850,32	3,000,	10,000,
	55,668,98	51,350,	58,382,

Punkt 2. Skrivstovufólk, kemur fram soleiðis:

skrivstovukvinna

13.140,

0.280,

8.812,

31.232,00

+ 2.200,00 sum væntuliga verður góddið av
Hilsumans 29,032,00 Fieroernes Bankkreditinstitut.

Punktur 8. Ferða- og dagpeningur, hér er íroknað kr. 5.000, til organisationsfólk fyrir að mæta til útrokning av þristalimum.

1.4) að § 16-10: Landsverkfröðingurinn:

Uppskot til umsitingarútreiðslur viðv. skrivstofu landsverkfröðingsins fyrir fíggjárið 1961/62.

	Reknskapur 1959/60	Játtan 1960/61	Uppskot 1961/62
§ 16-10:			
1. Landsverkfröðingur o. a	221.258,72	270.000,	250.000,
2. Skrivstofufólk	58.981,10	36.000,	60.000,
3. Honorar			
4. Húsaútreiðslur	30.810,00	32.000,	32.000,
5. Skrivstofubútur	20.971,63	11.000,	15.000,
6. Porto, telefon, lýsingar o. t.	7.424,02	8.000,	8.000,
7. Aðrar útreiðslur	5.399,80	10.000,-	10.000,
8. Ferða- og dagpeningur	22.134,04	25.000,	25.000,
10 - endurgjald fyrir projektering	21.600,00	100.000,-	75.000,
Tilsamans kr.	345.380,57	312.000,	325.000,

ad 1:

	lön - eigið eftirlönar- gjald	lönskassans partur til eftir- lönargrunn eða aðra eftir- lönartrygging.	tilsammans.
Landsverkfröðingur	28.538,	936,	29.474,
Verkfröðingur	32.850,	3.225,	36.075,
- - -	25.350,	2.475,	27.825,
- - -	18.000,	1.800,	20.400,
- - -	15.800,	1.580,	17.480,
- - -	17.250,	1.665,	18.915,
Konstruktörur	18.450,		18.450,
- - -	16.650,		16.650,
- - -	18.450,		18.450,
Tekn. tekniari	11.200,		13.200,
- - - assistentur	16.752,		16.752,
- - -	16.752,		16.752,
	238.742,	11.631,	250.373,

ad 16-10-2.

Skrivstovufulltrúi	16.752,	16.752,
Assistentur	14.400,	14.400,
Skrivstovuassistentur	9.000,	9.000,
	8.100,	8.100,
	7.500,	7.500,
Næmingur	4.080,	4.080,
		59.832,

Viðmerkingar frá landsstýrinum:

ad konto 16-10-1: Her er ein verkfrøðingur minni enn eftir uppskotinum 1960/61.

ad konto 16-10-2: Her er ein næmingur kortin afturat næmingstalinum 1960/61.

ad konto 16-10-7: Verður lækkað til kr. 6.000.

15) ad § 16-11: Ferða- og dagpæningur.

Rokskapur	Játtan
1959/60	1960/61
76.701,65	50.000,

16) ad § 16-12: Innheimtingarútreiðslur:

Við ávísan til bræv landsstýrisins dagfest 2. juni 1960 um uppskot til figgjarløgtingslóg 1961/62 viðvíkjandi innheimtingarútreiðslum, verður her sagt frá, at gjaldstovan hevur mælt hesar útreiðslur til 5.000, kr.

Til sammetingar kann upplýsast, at roknskapaftalið fyri figgjarárið 1959/60 er 8.903,81 kr., og at játtanin í figgjarløgtingslóg 1960/61 er 5.000, kr. Orsøkin til at útreiðslurnar í 1959/60 eru munandi størri er tann, at uppi í nevndu peningabædd eru 5.000, kr. til Tr. Samuelson, sakførara, vegna sákarnál útróðrarfelag etc. Føroya landsstýri.

17) ad § 17-1 Dronning Alexandrines hospital

Uppskot til figgjaráttan 1961/62

Inntøkur:

1 Uppihaldsgjald	240.000,00
2 Ambulant viðgerð	35.600,00
3 Ambulant rannsókn	6.000,00
4 Flutningur	32.500,00
5 Ríkisstudningur	1.000.225,00
6 Aðrar inntøkur	31.250,00
7 Landskassastudningur	1.542.725,00
	2.907.200,00

Útreiðslur:

10 Lónir, sjúkarækt	1.226.870,00
11 Kostarhald	311.050,00
12 Ljós og hiti	135.600,00
13 Viðlíkahald	230.000,00
14 Medicín v. m.	226.900,00
15 Röntgendeildin	40.500,00
16 Behingerð	90.000,00
17 Vaskeríð	68.200,00
18 Seynistovan	43.300,00
19 Tryggingar, gjöld v. m.	14.050,00
20 Skrifstofuhald	121.500,00
21 Læknabáturinn	70.350,00
22 Billutningar v. m.	51.730,00
23 Annar flutningar	1.500,00
24 Ymiskar útreiðslur	20.000,00
25 Avskrivningar	
26 Effieðunargjald, 8 %	51.050,00
27 Uppbuddsdeildin	146.000,00
28 Líkkæðir	
29 Suðuroyar sjúkahús	
30 Sjúkasysturskúlin	34.000,00
31 Íbúðir	22.300,00
33 Grauskoðan	2.500,00
	2.907.000,00

18) ad § 17-2 Klaksvíkar sjúkahús.

Uppskot til fjággjættan 1961/62

Inntøkur:

1 Sjúklingagjald	98.000,00
2 Ríkisstudningur	202.240,75
3 Læknabáturinn	17.000,00
4 Aðrar inntøkur	13.000,00
Landskassastudningur	409.218,25
	828.459,00

Útreiðslur:

10 Lónir	428.189,00
11 Kostarhald	100.170,00
12 Brenni og ljós	15.000,00
13 Vfr. læknabátsins	50.000,00
14 Medicín u. t.	60.000,00

15 Viðv. bygningum	15.000,00
16 Viðv. innbúgví	30.000,00
17 Ófr. viðv. röntgen	20.000,00
18 Vask og reingerð	9.000,00
19 Skattur og gjöld	3.000,00
20 Skrifstofuhald	12.000,00
21 Koyring	3.300,00
22 Aðrar útreiðslur	40.000,00
23 Grannskoðan	500,00
24 Læknahúsini	3.000,00
	828.450,00

19) ad § 17-2 Suðuroyar sjúkahús

Uppskot til liggjarsellan 1961/62

Inntøkur:

1 Upphaldsgjald	64.560,00
2 Ambulant viðgerð	16.000,00
3 Ambulant rannsókn	2.700,00
4 Flutningur	3.000,00
5 Ríkisstudningur	259.515,00
6 Aðrar inntøkur	16.100,00
7 Landskassastudningur	430.225,00
	792.100,00

Útreiðslur:

10 Lønir	284.800,00
11 Kostarhald	127.400,00
12 Ljós og hiti	70.050,00
13 Viðlíkahald	62.750,00
14 Medicin, bíð v. m.	63.300,00
15 Röntgendeildin	36.950,00
16 Reingerð	55.600,00
17 Vaskarið	17.650,00
18 Seymsstovan	1.550,00
19 Tryggingar, gjöld v. m.	11.000,00
20 Skrivstofuhald	22.600,00
21 Sjúkuvognurin	2.250,00
22 Koyring	4.000,00
24 Ymiskar útreiðslur	6.500,00

25 Afskrivingar		
26 Eftirlønargjald 8 %		20.000,00
28 Líkklæðir		
29 Eftirlönir		5.700,00
		792.100,00

20) ad § 17-4 Bróstsjúkrahúsið

Uppskot til Figgjarettlan 1961/62

Inntøkur:

1 Sjúklingagjald		3.650,00
2 Röntgenviðgerð		
4 Ríkisstudningur		67.525,00
6 Upphaldsdeild DÁH's		146.000,00
7 Aðrar inntøkur		2.600,00
8 Landskassastudningur		96.720,00
		316.495,00

Útreiðslur:

10 Lönir		179.850,00
11 Kostnaðarhald		66.795,00
12 Hiti og ljós		25.500,00
13 Urtagarður		200,00
14 Medicín o. t.		12.850,00
15 Viðlíkahald av bygningum		4.300,00
16 Innbúgv		1.400,00
17 Röntgen		1.800,00
18 Vask og reingerð		2.650,00
19 Tryggingar og gjöld		3.900,00
20 Skrivstovuhald		3.050,00
21 Flotningur		2.500,
22 Ymskar útreiðslur		300,00
23 Gennnskoðan		200,00
24 Eftirlønargjald, 8 %		11.200,00
		316.495,00

Tuberklastæðin.

Figgjarettlan 1961/62

Útreiðslur:

Lönir 1 sjúkasystrir		15.300,00	
1 skrivari		7.200,00	22.500,00

Röntgen			
Röntgenfilm	2,500,00		
Photografiskir lutir	100,00		
Umvælingar	100,00		
Aðrar útreiðslur	50,00		
Tollur, frakt, endabill.	100,00	2,850,00	
Medicín v. m.			
Statens Serumínstítt	500,00		
Íastroumenlir	200,00		
Tollur, frakt, endabillaga	50,00	750,00	
Skrivstofuhald:			
Prent	150,00		
Porlo	50,00		
Aðrar útreiðslur	100,00	300,00	
Eftirlön:			
T.B. stoðin 8 %		1,250,00	
Aðrar útreiðslur		100,00	
Ríkisstudeingar		13,875,00	
		13,875,00	

21)

		Ríkisskapur 1959/60	Játtan 1960/61
ad § 17-8 Karantenuitreiðslur		0,	1.000,
ad § 17-9 Sjúkahljálp			
ven sjúkar	1.249,19		
annar sjúkahljálp	3.510,00	4.759,19	7.000,

22) ad § 17-6 Jarðamoður.

sbr. bræv 7/7-1960 frá ríkisumboðsmanninum.

Í skrifelse af 2. júní 1960 har landsstyret ulbedt sig forslag til finanslagtingslov 1961/62, forsæviðt angår jordemoderæsenet.

I denne anledning skal man efter indhentede oplysninger fra Fiercernes oppebørselskontor oplyse, at landskassens udgifter vedrørende jordemoderene i finansåret 1959/60 indtil den 21. júní 1960 har udgjort 31.194,81 kr., hvorved bemærkes, at landskassens regnskab for nævnte finansår endnu ikke er endeligt afsluttet.

På finanslagtingsloven for finansåret 1960/61 er de tilsvarende udgifter opført med 35.000 kr.

Såfremt der ikke foretages en regulering af jordemoderenes lønninger, må landskassens udgifter til jordemoderæsenet for finansåret 1961/62 anslås mindst til 35.000 kr.

23) ad § 17-7 Þarsóttir.

sbr. bræv ríkisumboðsmannsins 7/7-1960.

I skrivelse af 2. juni 1960 har landssýrelsið afhent sig forslag til finanslægslovgivning 1961/62, for så vidt angår landskassens udgifter til epidemiavæsenet.

I denne anledning skal man efter indhentede oplysninger fra Færøernes oplysningskontor meddele, at landskassens udgifter vedrørende epidemiiske sygdomme i finansåret 1959/60 indtil nu har udgjort 1.819,95 kr., hvorved bemærkes, at landskassens regnskab for nævnte finansår endnu ikke er endeligt afsluttet.

På lagslovgivningen for finansåret 1960/61 er de tilsvarende udgifter opført med 4.500 kr.

For så vidt angår budgettallet til finanslovgivningen for 1960/61 skal man oplyse, at der som fast udgift må regnes med en understøttelse til Andreas Andreassen, Både. Denne understøttelse udgør 313,75 kr. kvartårlig.

Hertil kommer udgifter til købsvaccinationer samt landskassens andel i forskudsvis udlagte udgifter vedrørende epidemiiske sygdomme.

Under henvisning til ovenstående skal man henstille, at landskassens udgifter vedrørende epidemiiske sygdomme for finansåret 1961/62 afsættes uændret til et beløb af 4.500 kr.

24) ad § 18-1-1, 2 og 3:

Uppskot til útreiddslur viðv. samferðslumálum fyrir fjárhagsárið 1961/62.

	Hokskapur 1959/60	Áttan 1960/61	Uppskot 1961/62
§ 18 Samferðslumál:			
1. Vegir og brýr			
1. Nýggir vegir og brýr	1.661.050,	1.200.000,	1.500.000,
2. Breiðkan av brúnn	75.000,	75.000,	100.000,
3. Vegagrunnurin	195.000,	400.000,	400.000,
2. Havnagerð	544.050,	750.000,	951.250,
3. Lendingar	310.672,	400.000,	400.000,

Viðmerkingar:

ad § 18.1.2. Upplæddin er her bækkad til 100.000 kr., tá tað visir seg, at við ber 75.000 kr. á hesi konto gongur av seini frammá við at breiðka og styrkja lærgomlu brúgvannar og at breiðka eldri vegastrekkí, har tað er ábroðkanli.

ad § 18.2. Hendu upplædd kemur soleiðis fram:

Havnarættanin 1959/60	1968/69	933.750,
Nes kommunu		17.500,

951.250,

Viðmerkiug frá landsstýrinum:

Av teðnum lánum, ið upptikin blivu við 1 mill. kr. um árið í 5 ár, fellur 1 mill. kr. um árið til havna- og vegagerð. Rentur og avdráttur av hesum parti av lánum má, um ikki serjættan blivar givin, gjaldast av havna- og vegajættanini.

25) ad § 18-4: Strandferðslan.

Fyri fíggjarárið 1960/61 varð jættað kr. 225.000, til Strandferðsluna. Nú er Másin komin afturat, og í tí stúlu ið, hann hevur sígt, frungongur, at undirskotið er stórt.

Til fíggjarárið 1961/62 verður skotið upp, at fáa jættað kr. 300.000, til strandferðsluna.

Yvirlit fyri árið 1958/59.

Farmagjald	122.799,99	78.275,60	201.075,59
Ferðuseðlar	174.420,00	58.991,00	233.411,
Postflytan	60.000,00	30.000,00	90.000,
Eykatúrur	5.450,00	1.978,33	7.428,33
Kolasalg	250,00		250,00
	365.919,99	175.244,93	541.164,92

Farmagjald	140.802,69	50.636,64	191.439,33
Kostarhald	32.101,30	7.480,00	39.581,30
Olja o. v.	135.028,31	12.795,98	147.824,29
Úmsilun	62.093,29	43.174,14	105.267,43
Trygging	56.570,76	14.406,00	70.976,76
Prosentir	21.348,16	10.512,21	31.890,37
—	1.865,11	562,91	2.428,02
Eykatúrur	8.390,00	10.175,00	24.565,00
Postflytan	30.444,65	10.461,00	40.908,65
Vantandi vora	1.415,10	479,90	1.895,00
Havnagjald	8.616,72	618,98	9.235,70

Ymiskur útreiðslur	24.218,54	3.033,00	27.251,54

	522.894,63	170.308,76	693.263,39

	365.919,99	175.244,93	541.164,92

			152.098,47

Felagsútreiðslur			37.197,63

			189.296,10

1959/60	Smírl	Ternan	Rítan	Músin	
Færmagjald . . .	118.019,50		71.470,29	13.802,70	206.292,49
Ferðaseðlar . . .	166.821,00		61.010,25	18.765,00	246.626,25
Postskuld.	60.000,00		36.150,00	9.275,00	105.425,00
Eykatúrar	1.200,00	116.600,00	1.125,00		121.925,00
	349.040,50	116.600,00	172.785,54	41.842,70	680.268,74
Mannagjaldir . . .	158.188,85	204.368,44	56.109,91	20.385,81	439.053,01
Kostarhald	28.441,83	37.710,20	8.938,00	3.072,00	78.162,03
Olja o. a.					
Fuel	99.881,33				
Smýrolja	5.470,80	45.023,21	12.293,58	7.568,60	170.237,53
Klassing	93.527,76	77.389,44			
Umslan	55.352,24	6.584,81	46.257,43	28.056,18	307.167,86
Trygging	60.989,27	10.721,25	14.254,55	10.141,87	126.106,94
Procentir	21.210,17		11.675,94	3.400,73	36.286,84
Eykafor	61.770,10		10.813,00		72.583,00
Postflytan	28.385,00		11.209,50	2.928,75	42.523,25
Vantandi vora . . .	1.043,75		430,10	92,22	1.566,07
Havnagjald	9.092,86	466,15	660,15	100,00	10.325,16
Kongavéltan	3.673,08				
Ymiskar útr.	22.019,96	12.771,99	3.016,30	2.713,36	44.254,69
	649.076,90	425.035,52	175.664,46	78.495,55	1.328.272,43
Inntøkur	349.040,50	116.600,00	172.785,54	41.842,70	680.268,74
	300.036,40	308.435,52	2.878,92	36.652,85	648.003,69
Reksskótslur					57.737,76
Ymist útslúr, bátar o. a.				20.000,00	705.741,45
				10.652,85	

26) ad § 19-1: Fólkskúlin.

smbt. bræv frá skúlastjórnini.

Undir henvisning til landsstýrisskrivelse af 2. juni 1960 vedrørende forslag til finanslagtingslov for finansåret 1961/62 foreslåvt angår udgifterne til lønninger m.v. til folkeskolens lærere skal man efter indhentede oplysninger fra Færøernes oppebørselskontor meddele, at landskassens udgifter i finansåret 1959/60 vedrørende folkeskolen til lærerlønninger m.v. (heri medregnet udgifter til landsskulekonsulentens løn) har udgjort 1.324.130,56 kr. Det bemærkes, herved, at landskassens regnskab for nævnte år endnu ikke er endelig afsluttet.

På finanslagtingsloven 1960/61 er de tilsvarende udgifter opført med 1.350.000 kr. For finansåret 1961/62 vil man anslå landskassens udgifter til lærerlønninger m.v. til 1.550.000 kr.

27) ad § 19-2-1: Læraraskúlin.

snibr. bræv frá læraraskúlanum.

Skotið verður upp, at landskassans studningsveitan til læraraskúlan's næmingar eins og í tí farna fíggjarárinum verður 8.000 kr. í fíggjarárinum 1961/62.

28) ad § 19-3: Føroya miðlam- og realskúli.

	Roknskapur 1959/60	Átlan 1960/61	Átlan 1961/62
Inntøkur:			
Rentuinntøka	1.303,48	1.150,00	1.300,00
Statsstudningur til realskúlan	3.900,00	3.900,00	3.900,00
Statsstudningur til læraralønir	252.696,78	182.000,00	225.000,00
Studningur til uttanb. næmingar	1.200,00	1.200,00	1.200,00
Studningur frá Tórshavnar kommun.	150,00	150,00	150,00
Gjöld næminganna	39.782,50	30.000,00	38.000,00
Læraraskúlin, hiti, ljós, reingerð	1.200,00	1.200,00	1.200,00
Leiguinntøka	1.615,65		1.700,00
Studningur frá landskassanum	49.000,00	51.000,00	62.650,00
Aðrar inntøkur	271,38		
	351.119,79	273.600,00	335.100,00
Útreiðslur:			
Longjald til eftirlønagrunn	10.171,75	8.000,00	7.200,00
*) Læraralønir og varalæraralønir	250.360,76	215.000,00	251.200,00
Studningur til uttanbíggja næmingar	1.200,00	1.200,00	1.200,00
**) Grannskoðan av roknskapum	0,00	2.000,00	2.000,00
Porto og løn til kassameistara	669,12	900,00	9.000,00
Skattur	599,00	900,00	9.000,00
Trygging	767,25	800,00	8.000,00
Viðlíkahald og endurnýgging	5.006,26	6.000,00	6.000,00
Ljós og brenni	9.026,16	12.000,00	12.000,00
Reinshald	17.039,41	20.000,00	20.000,00
Undirvisingartilfar	1.271,93	3.000,00	3.000,00
Avist av skúlastjórnini	598,40	800,00	0,00
Aðrar útreiðslur	3.734,28	3.000,00	1.000,00
Eftirstoður og avskrivning			500,00
Munur	50.013,17		
	351.119,79	273.600,00	335.100,00

*) Í læraralønnum er roknað við einum tíuakerara aflrati.

**) Grannskoðaraútreiðslurnar fyri 1958, sum áttu at verið tiknar við í 1959, eru við í hesum útreiðslum.

29) ad § 19-1: Studentaskúlin.

	Roknskapur 1959/60	Áællun 1961/62
1. a) Læraralónir (her uppi í gjöld fyrir yvirlímar og samsýning fyrir umsjón og eftirlit við sovnumum)	178.935,09	229.540,
b) Eftirlónargjald landskassans o. u.		5.980,
2. Stöðningar til bygðanæmingar	15.000,	15.000,
3. Sovn tvíðlíkahald og keyp av nýggjum umboðum og bíllari til ía daglíga undirvísingina)	5.067,70	5.000,
4. Laboratoríð og barakkir íljós, hiti, reingerð, skatt- ur og trygging) o. u.	6.498,24	6.000,
5. V. B. V.	10.495,63	6.500,00
6. Exeursionir		700,
7. Aðrar útreiðslur (skrivstofuútr, telefon, próvstoka, upptökuroynd, bókukeyp og bíll)	2.572,49	3.000,
		271.640,
8. Lelguinntaka	= 864,	= 864,
Samlaðar útreiðslur		270.776,

Viðmerkingar:

Læraralónirnar eru settar upp samsvarendi lónarlógina frá 1958 fyrir studentaskúllakerarar í Danmærk, sum vónandi eisini verður sett í gildi her, tá annars eíngin mógaleiki er fyrir framhaldi av skúlanum. Eftírgjald er tó ikki tíkið við. Teir fyrstu 4 mánaðarnar av fíggjárárinum verður eíngin bróyting í samlaða tímatálinum í skúlanum. Men við skúlaárinum, ið byrjar 1. august 1961, verður tann mæskipan av skúlanum, ið byrjað varð í fjør, fullfíggjað, og 3 nýggir flokkar vera kommir aftrat, og íað verður tí íá torvur á minst 3, kanska 4, lærarum aftrat. Eg loyvi mer tí at mæla til at 1 lektorstarv og 2 aðjunktstarv verða skípað aftrat til ía tíð. Harumframt kunnu setast 2 gymnasílærarar og móguliga 1 tíuakerari til serstakliga at undirvísa í prelimínerflokkunum. Hesir nýlast ikki at vera cand. magar, sum vera víngir at fáa, men kunnu vera semlæraristar við nakað av framíhjákuuleika.

Eftir nýskipanini vera í skúlanum 6 studentaflokkar (3 nýmálsligir og 3 matematiskir) og 3 prelimínerflokkar, íudi 9. Okist tilgongdip, kann íað gerast neyðugt at hava parallelflokkar, men í fyrstu syftu man vera nóg mikið at royna við teimum 6 flokkunum. Tímatálið verður helst fyríbils eíns og nú 34 um vikuna hjá hvørjum flokki, men fær skúlin tíuuleikarítt, sum stóur torvur er á, má tímatálið bækkast til 36 um vikuna.

At byrja við verður samlaða tímatálið í skúlanum aftaná nýskipanina $34 \times 9 = 306$. Verður nú tímatálið hjá hvørjum lærara sett líf 27 um vikuna í míðal, verður torvur á $306 : 27 = 11$ lærarum, og leypa tí 9 tímar av, ið saman við teimum tímunum, ið roknaðir verða fyrir skrivligt heímuarbeiði, kann aftrat hjá teimum ymísku lærarunum sum yvirlímar, ella eín tíuakerari kann setast aftrat.

Sostatt skuldi manningin á skúlanum eftir nýskipanini verið hendan: 1 fyrir-

stoðumaður (mínst 12 tímar um vikuna), 3 lekturar (27 tímar hvor,) 5 adjunktar (27 tímar hvor,) 2 gymnasiíkerarar (30 tímar hvor) og mögudiga 1 tíma-kerari.

Sundurliðaðar kunnar keraralönurnar ætlast að fara að vera þessar: (Yvirlínur, umsjón og eftirlit verða sett fyrir sig sjálfvan).

	Bruttolön um árið kr.	Eftirlönargjald landskassans ca. kr.
1. Fyrirstoðumaður	33.000,	1.000,
2. Lektor I	25.500,	800,
3. II	25.500,	800,
4. III (eftir 1/8 1961)	15.000,	500,
5. Adjunktur I	18.000,	600,
6. II	15.000,	500,
7. III	15.000,	500,
8. IV (eftir 1/8 1961)	10.000,	300,
9. V	10.000,	300,
10. Gymnasií. I	8.520,	300,
11. II	8.520,	300,
12. Yvirlínur o. n. 40	ca. 33.000,	
13. Umsjón og eftirlit	ca. 12.500,	
14. Að taka til	10.000,	
Tilsamans	229.540,	5.900,

Lönurnar til teir nýggja kerararnar, ið mugu setast til 1. august 1961, eru allar á byrjanarsligi, men ekki er gott að vita, á hvorjum aldrissligi þessir kerarar koma að vera, og til er sett sum nr. 14 ein peningahædd uppá 10.000 kr. að taka til, um þessir kerarar skuldu verið á einum þægri lönarsligi.

Yvirlínurnar eru settir til o. n. 40. Tað er nóg so høgt og er ríkilígt til, að ein tímakerari kunði verið settur aftrat, um hella annars kundi fíngist að passa í tímaþýtið, og vel hlífari hevði hella ívaleynt eisini verið.

Viðvíkjandi útreiðslum til laboratoríið og barnaklinn og til leigu av V.B.V. so kann skúlin ekki hjálpast við hesi boðir enn, til komandi skúlaár er komið að enda, og má hann til ta tíð fáa rúmligari boðir, um möguleiki skal vera fyrir at halda fram, og hvorjar útreiðslur tað kemur að fara við ser, dugi eg heldur ekki at siga nakað um.

Sum nýtt punkt er sett nr. 3: excursiónir. Tað er fastur siður við studenta-skúlar í Danmark, at allir nemingar mínst einaferð í teirra skúlatíð fáa havi til saman við teirra lærara helst í natúrfróði at gera eina útfærð, sum varar í fleiri dagar, ella fleiri, sum vara ein dag, og verða útreiðslurnar góðnar av stúlinum. Akkurát hvussu mikið hella er, dugi eg ekki at siga, með eftir samráð við A. Højgaard, sum longu í summar hevur gjørt eina slíka veleydnaða ferð, sum varð góðin av landsstýrinum, havi eg skotið upp 700 kr. árliga.

So ótrygg sum viðurskiðir skúlans eru, er forfart at gera eina heilt álitandi fíggarællna, og hella er so frægt, sum eg dugi at gera tað.

Viðmerking frá landstýrinum:

Aðlanin er at flyta skúlan í Høydalur (brótsjúkrahúsið) summarið 1961. Við hesi flyting verða ymsar eykaútreiðslur, hvussu mikið kann ikki sigast enn. Møguleiki er fyri at halda hesar útreiðslur av byggigrunninum.

30) ad § 19-5-1: Føroya fólkaháskúli.

smbr. skriv frá fyristoðumanninum.

Vísandi til bræv landstýrisins dagsett 2. juni í ár viðvíkjandi rakstrarstudningi til háskúlan skulu vit mæla til, at studningurin verður minnandi hækkaður. Tað ber ikki til at taka meir enn 200 kr. um mánaðin frá næmingunum og raksturin av skúlanum kann heldur ikki vera biligari, enn hann er í løtuni, og kerlini var tað ikki meir enn, at tað stóð upp og niður hjá skúlanum seinasta ár og komandi fjággjársár verður tað upp aftur verri. Hí tá fer lonarhækkingin at gera seg galdandi við fullari hædd.

Umframt hetta, so verður hygt affrat háskúlanum fyri eina hálva millión, og til hesa bygging hevur fingið jáltað 25.000 kr. um árið í 10 ár, og upp á hesa jáltað hevur skúlin fingið lán frá Tryggingarsambandinum, 200.000 kr. Tá verður rentubyrðan so stór, at umframt hella lánið skal eisini lán takast í sparikassanum upp á 200.000 kr., og tá verður tað ógjørligt hjá skúlanum at greiða hella ulla rentustudning.

Best var, um tað sum í øðrum londum var gjørt ein fast studningsskipan fyri háskúlan, men so feingi hetta ikki er hent, skulu vit mæla til, at studningurin verður hækkaður til 30.000 kr. og ein eykastudningur til rentu jáltaður upp á 5 % av 200.000 kr. ella 10.000 kr. í komandi fjággjársári.

31) ad § 19-5-3: Næmingastudningur.

Vísandi til bræv landstýrisins dagsett 2. juni í ár um uppskot til næmingastudning í fjággjársárinum 1961/62 skulu vit siga frá, at skúlin roknar við sama næmingatalið á vanligu skeiðinum, meðan vit, um sjúkrasystirskoð verður fingið í lag, sum ætlanin er, kunna rokna við 20 næmingum í 5 mánaðir umframt. Hesar eiga at fáa 100 kr. um mánaðin í studningi, og verður hella soleiðis ein meirútreiðsla upp á 10.000 kr. Með verður til, at roknað verður við hesum komandi fjággjársári.

32) ad § 19-5-4: Kvøldskúlar.

smbr. skriv frá skúlastjórnini.

I skrivelse af 2. juni 1960 har landstyrelet indledt sig forslag til finanslagtingslov 1961/62 for såvidt angår landkassens udgifter til afterskoleundervisning. I denne anledning skal man efter indhentede oplysninger fra Berørtes oppebørselskontor meddele, at landkassens udgifter til afterskoler i finansåret 1959/60 indtil den 20. juni 1960 har udgjort kr. 19.915.37.

På finanslagtingsloven 1960/61 er de tilsvarende udgifter opført med 15.000, — kr.

För finansåret 1961/62 skal man henstille, at der som udgift til aflenskøder afsættes et beløb på 20.000. kr.

33) ad § 19-7-2: Studningur til L.S.F.

smbr. skrif frá formanninum.

Sambarl úheitan landsstýrisins um að seta upp slovnsins flggjarættan fyrir 1961 verður hon að seta upp soleiðis:

Inntøkur:

Límagjald fyrir 27 felag á kr. 20,00	540,00
Luttøkupeningur 51 lið á kr. 10,00	510,00
Kappingarinntøkur	5.550,00
	5.550,00

Útreiðslur:

Kappingarútreiðslur	8.000,00
Bóllar	600,00
Til Stodionevndina	700,00
Húsaleiga, ljós, bíli o.a.	3.200,00
Løn kassameistarans	600,00
Sleyp	600,00
Undirvísingarmunabøð	400,00
	14.100,00

Viðmeeklingar:

Landsstýri og flggjarnevnd hava gjørt okkum lann heina, at jätta okkum kr. 8.000,00 hesi seinasta árlni, men útreiðslur okkara standa ikki við. Seinasta ár var hall okkara 7.619,72 kr. Vit biðja ti so mikið um at fáa studningin settan til kr. 10.000,00 fyrir komandi ár.

34) ad § 19-8-11: Næmingastudningur til listamenn.

smbr. bræv frá felagnum.

Samh. bræv frá landsstýrinum, dagselt 2. i hesum nr. 95075, skal felagið hoyva ser at skjóta upp, at listamannastudningurin á flggjarlogtlingslóg 1961-62 verður settur til kr. 5.000,00.

Hækkingin frá kr. 3.000,00 uppá kr. 5.000,00 var mnrødd á nevndarfund 18. i hesum og var nevndin samd um at søkja eftir kr. 5.000,00.

Nú er ílt at siga, hvørjur umsóknirnar verða í komandi ári, men skal benda hjálp veruliga munu hjá listamonnum at søka ser kunnleika í úlheiminum fyri, er ikki av leið at hækka hann eitt sindur.

35) ad § 19-8-10: Læraraskeið.

smbr. bræv frá Føroya Lærarafelag.

Felagið loyvir sær at søkja um stuðning uppá kr. 2.000, frá lögtinginum til læraraskeið í árinum 1961.

Læraraskeiðið í ár er sett so viðvíkjandi innlökum:

1. ríkisstýrið	3.000
2. lögtingið	1.000
3. felagið	2.000
	6.000

36) ad § 19-15: Lærugrunnur Føroya.

smbr. bræv frá førmanninum.

Lærugrunnur Føroya loyvir sær at heita á tað hálvvirða landsstýri um at veita grunninum stuðul so peningurin kann koma uppá tær 50.000, kr. og grunnurin kann fara at virka.

Grunnurin hevur havt eina landsinsavnan og eigur í dag 6.000, + játtaðar 4.000,- kr. í 4 ár. So um lögtingið vildi játtað eina vissa peningahædd í eitt áramál, vildi grunnurin verið takksamur fyri tað.

Viðmerking frá landsstýrinum:

Heita er ein nýjáltan, sum landsstýrið viðmerkir soleiðis, at játtaðar verða kr. 5.000, .

37) ad § 20-1: Landsbókasavnið.

Smbr. skriv frá landsstýrinum til figgjarnevndina 13/6-60.

Føroya landsbókasavn hevur skrivað landsstýrinum soleiðis 2. juni 1960:

«Vísandi til skriv frá landsbókasavninum í 1. december 1959 og 29. februar 1960 viðvíkjandi teirri umvæling, sum gjord var í bókasavnabygginginum í vetur, loyvir savnið sær at senda inn rokningar frá P/F Snikkaravirkninum kr. 13.707,50 og kr. 328,85, tilsamans kr. 14.036,35.

Á figgjarreitanini hjá bókasavninum eru í 1960/61 settar 5.000 kr. (uppi í teimum 20.500 kr. á § 2 -1-4), sum skulu verið tókur at gjalda Snikkaravirkninum, og sum landsbókasavnið mælt til verða útgjaldar beinanvegin.

Annars var málið fyr í figgjarnevndini í apríl í ár viðvíkjandi restpeninginum, har ætlanin var at taka lán móti jáltanum á bókasavnrokskapinum í 1961/62 og 1962/63. Av tí at eingin skipan er gjord fyr hesum, søkir bókasavnið um, at peningurin verður gjaldin Snikkaravirkninum eftir teirri ætlan, sum landsstýrið hevur skotið upp.»

Landsstýrið vildi ynski sær viðmerki til, at hesin peningur kemur á komandi figgjarlóg.

smb. bræv frá landsbókasavninum.

Samhant skriv frá Føroya landstýri 1. 2. juni 1960 um uppskot til fíggingarlóg fyri Føroya landsbókasavn fyri fíggingarárið 1961/62 loyvir bókasavnið sær at seta fram hetta uppskot:

	Bokskapur 1959/60	Játtan 1960/61	Uppskot 1961/62
1. Tænastumenn	31.224,36	19.300,00	31.300,00
2. Skrivstovufólk	10.586,18	36.000,00	21.000,00
3. Bókakeyp og innbinding	23.269,98	32.000,00	32.000,00
4. Húsaútreiðslur	14.598,33	20.500,00	20.500,00
5. Skrivstovuútreiðslur, innbógv	3.905,08	4.000,00	4.000,00
6. Porto, telefon, lýsingar	2.423,30	2.900,00	2.000,00
7. Aðrar útreiðslur	650,15	500,00	500,00
8. = sekkir	690,77	500,00	500,00
9. = studn. frá Tórshavnar komm.	8.600,00	8.600,00	8.600,00
	77.366,61	105.400,00	105.400,00

Viðmerkingar:

I bokskapinum fyri árið 1959/60 er lønin hjá Sverre Egholm, bókasavnið, sett undir § 20-1-1: Tænastumenn, meðan hon á játtanini 1960/61 stendur á § 20-1-2: Skrivstovufólk. Skotið verður upp, at henda lønin í fíggingarárinum 1961/62 verður sett undir § 20-1-1, sum so verður kr. 31.000. , meðan § 20-1-2 verður 21.000 kr.

Vanliga lúðilin til húsaútreiðslur er 15.500 kr. í 1960/61 eru játtaðar 5.000 kr. umframt til eina umvæling, ið fór fram á bókasavninum í vár. Henda umvæling kostar umleið 11.000,00 kr., og er ætlanin, at hesin peningur skal verða goldin aftur við láni, sum verður tikið eftir eini játtan í trý ár, seinasta játtan 1962/63. Annars er uppskotið tað sama, sum játtað er í fíggingarárinum 1960/61.

38) ad § 20-2: Føroya landsskjalasavn.

Sbr. bræv frá fyristoðumanninum.

Við hesum verður sent uppskot til fíggingarlóg fyri skjalasavnið fyri árið 1961/62:

	Bokskapur 1959/60	Játtan 1960/61	Uppskot 1961/62
1. Lønir	14.347,31	16.800,	16.800,
4. Húsaútreiðslur	1.336,13	1.000,	1.300,
5. Skrivstovulutir	2.515,68	600,	600,
6. Porto, telefon o. t.	738,45	100,	600,
7. Aðrar útreiðslur	363,88	100,	100,
8. Verða- og dagpeningur	264,06	500,	500,
	19.765,81	19.700,	20.200,

Tað verður neyðugt í komandi figgjarári at útvega skjalasavninum nakað av bilum, nú vit hava fingið kjallaran í Dómkúsum til skjalagoymslu. Í uppskotinum til figgjarætlan fyri skjalasavnið fyri árið 1961/62 eru undir § 4: Húsuútreiðslur settar til 1300 kr. Verður tí við hestum biðið um, at hendu konto verður bækkað við 2000 kr. til keyp av bilum.

39) ad § 20-3: Fornminnissavnið.

Sbr. skriv frá fyrstæðumanninum.

Landsstýrið hevur í brævið dagseti 2. juni biðið savnið um uppskot til figgjarfeglingslóg 1961/62.

Soleiðis sum umbiðið skal savnið her loyva sær at senda hella uppskot til grein 20-3-1961/62:

	Roknskapur 1959/60	Játtan 1960/61	Uppskot 1961/62
1. Lønir	14.728,56	15.000,-	15.000,-
2. Útgrevstur	13.546,35	10.000,-	15.000,-
3. Staðanavnasavnan	1.093,72	1.500,-	1.500,-
4. Húsuútreiðslur	5.052,12	4.500,-	5.000,-
5. Aðrar útreiðslur	7.143,07	5.500,-	5.500,-
6. Umsiting av forminum	8.292,43	15.000,-	15.000,-
7. Nýuppseling savns og goymslu			5.000,-
8. Røkt av Skansinum		1.000,-	1.000,-
9. Amboð- og gripakeyp			2.000,-
10. - Afgongdarpening	402,99	= 400,-	= 400,-

Viðmerkingar:

ad 2. Meirnýtslan kemur av lonarlækkning hjálparmannna og øktum arbeiðskravum, sum helst ikki verða minni í komandi ári.

ad 5. Meirnýtslan kemur av óvanliga stórum útreiðslum hella ár til keyp og konservering av ymsum savnsgripum.

ad 7. Savnið hevur í førnu árunum nýtt nakað av hesi játtan til smíð av nýggjum sýnisskápum og umskipan av gripunum til tess, eftir forminum, at gera tað tilfarhóskandi, men av tí at størri heildarumskipan nú er neyðug og goymsluviðurskiðini nógv ov vónalig, torvar harðliga serlig játtan til hesi arbeiði.

40) ad § 20-5: Bókasavn á bygd.

Sbr. skriv frá fyrstæðumanninum.

Sambært skriv frá Føroya landsstýri tann 2. juni 1960 um uppskot til rakstrarstudning til bókasavn á bygd fyri figgjarárið 1961/62 loyvir bókasavnið sær at seta fram hella uppskot:

	Roknskapur 1959/60	Játtan 1960/61	Uppskot 1961/62
1. Eidds bókasavn	684,00	720,00	720,00
2. Vestmanna bókasavn	1.280,00	1.300,00	1.300,00
3. Klaksvíkar bókasavn	6.353,79	6.000,00	6.000,00

4. Fuglafjarðar bókasavn	2.526,00	2.500,00	2.500,00
5. Sands bókasavn	280,00	300,00	300,00
6. Sunða bókasavn	625,60	600,00	600,00
7. Vágs sóknar bókasavn	3.562,00	3.600,00	3.600,00
8. Froðbiar sóknar bókasavn		4.000,00	4.000,00
9. Onnur nýggj bókasavn		3.600,00	3.600,00
10. Eftirlit	1.860,86	2.800,00	2.800,00
	17.172,25	25.420,00	25.420,00

41) ad § 20-6-1: Barnablaðið.

Sbr. bræv frá bókadéild Føroya lærarafelags.

Samhant skriv tygara, liðarmerkt 2. juni í ár viðvíkjandi uppskoti til Figgjarløgtingslóg 1961/62 um studning til «Barnablaðið», takka vit tygum hjartaliga fyri áhuga tygara fyri blaðnum og starvi okkara sum heild, ið miðar imóti at fáa børnum okkara góðan og bóskandi lestur á móðurmálinum.

So vel hava børnini tikið imóti Barnablaðnum, ið einans kostar 5 kr. um árið, at haldarablaðið nú togar upp imóti 3000. Við hesum haldarablaðinum stendur blaðið seg; men tað hevði tað ikki gjørt, um vit ikki fingu flestu myndirnar til láns úr Noregi ókeypis.

Vit vilja so fegnir kunna gjørt blaðið meira heimligt við nógvan føroyskum myndum og tekstingum, men tað hevur blaðið ikki ráð til. Áðlan okkara er eisini at lata framhaldssøguna «Hla loyndarfulla oyggin» koma út sum bók. Høa er eftir Jules Verne. Klárar til prentingar liggja eisini: Hector Malot: «Frændaleysur» og «Ferð Gullivers til Bixaland». Eisini hesar báðar ætla vit at fáa út sum skjótast.

Fyri at kunna inni hesar nevndu ætlanir okkara, loyva vit okkum at biðja landsstýrið hjálpa okkum við at seta 1000 kr. á Figgjarløgtingslógina fyri 1961/62 sum fyrsta studning til hefta endamál, og at hesin studningur verður veittur okkum eisini tey komandi árin. Vit lova tykkum so ikki bara at fáa hesar bókurnar út á føroyskum, men fleiri aðrar.

42) ad § 20-6-2: Tórshavnar musikkskúli.

Sbr. bræv frá formanninum.

Tórshavnar Musikkskúli loyvir sær aftur í ár at beita á tað heiðraða landsstýri um studning til skúlan í komandi ári. Figgjarættanin sær soleiðis út:

Til undirvísing og røkt av instrumentum (heri umvæling av orgli)	2.000,-
Tryggingar	70,-
Nótur, partitur o. a.	300,-
Ymiskt	200,-
	2.570,-

Vit vilja verið takksamir fyri sumu styk kr. 1.500,- sum i fjør og takka fyri veittan stuðul í farna ári.

43) ad § 20-6-3-1: Mentunargrunnur Føroya Løgtings.
Roknskapur fyri árið 1959/60:

Grunnurin 1. apríl 1959:

Hjá Landskassanum	6.069,97	
Hjá H. N. Jacobsens bókahandli	632,10	
Hjá F. A. Sp., bók 60583 (Fróðskarit VI)	2.857,23	
Avsett til útgávu av skúlabókum	5.000,00	14.559,30

Inntøkur:

Løgtingsstudingur til bóka-útgávu (freylað)		11.500,00
Renta av stovnsfæ pr. 30/6 1959	5.427,31	
Renta av stovnsfæ pr. 31/12 1959	5.518,60	10.945,91

Søla av Fróðskaparriti (Einar Dahl)	11,80	
Søla av Fróðskaparriti pr. 31/12 1959 (H.N.J.)	98,65	110,45

Søla av Fuglabókini pr. 31/12 1959 (H.N.J.)		542,15

37.757,81

Útreiðslur:

R. K. Rasmussen: Sømlarpeningur		3.000,00
Skúlabókagrunnurin: Vegna glæstrabókum		5.000,00
Einar Joensen: Samsýning fyri útg. av língbókum		3.000,00
Jacob Vang, Glyvur: Persónsugulgar kanningar		1.000,00
Mentunargr. studentafelagsins: Studn. til bókaútgávu		2.000,00
Dansk Folkemíndesamling: Fotokopi av Sandoyarbókini		1.548,00
T. Evensen: Stary við føroyski orðabóknarbeiði		3.000,00
Símun Hansen, Klaksv.: Norðoya handils- og siglingarsoga		3.000,00
J. P. Heinesen: Studningur til útgávu av sogusavni		1.500,00
«Varðin»: Studn. til framhald við útg. av siglingarsoga		2.400,00
Poul P. M. Pedersen: Studn. til framhald við umsetling		500,00
Sigríð av Skarði Joensen: Framb. við útg. av barnbókum		2.000,00

Fróðskaparrit VII:

Prenting av 650 eint. + 500 serprent	5.860,50	
Klichéir (F. Hendriksens Eff.)	730,20	
«Dimmaketting»	80,75	6.671,45

R. Long: Samsýning fyri skrivarastarv i 1959		600,00
Roknskaparhald i 1958/59 og 1959/60		400,00
Granskoðan av roknskapinum 1959/60		153,00

35.778,15

Grunnurin 31. mars 1960:

Hjá Landskassanum	1,238,56	
Hjá H. N. Jacobsens bókah. 1/1 1960	640,80	1,879,36

37.657,81

Stovnsgrunnurin:

Hjá Sjóvinnubankanum	270.970,18	
Restán til Føroyskt lógssavn	6.520,52	

286.500,00

44) ad § 20-6-3: Skúlabókagrunnurin.**Roknskapur 1. januar til 31. december 1959.****Grunnurin 1. januar 1959:**

Hjá H. N. Jacobsens bókahandli	3.119,75	
Bók nr. 60117 í F. A. Sparekasse	2.472,23	5.591,98

Inntøkur:

Stuðningur úr Mentunargrunni Føroya Løgtings		5.000,00

Bókasala:

Lesibók II: 245 eint. á 5,25	1.286,25	
Lesibók III: 80 eint. á 4,55	364,00	
Skr. Føroyskt I: 390 eint. á 2,10	819,00	
Skr. Føroyskt II: 405 eint. á 2,10	850,00	
Enska orðadiski: 170 eint. á 1,40	238,00	
Lesibók (J. Henri.) 130 eint. á 2,80	364,00	
Roknibók II: 110 eint. á 2,10	231,00	

4.152,75

Roknibók I: Mínus-sala, orsakað av skeivari upp- teljing í 1958, 40 eintøk á 1,40	56,00	4.090,75

Lærarabók til Skr. Føroyskt: 22 eintøk á 2,70		59,40

Renta í F. A. Sparekasse pr. 31/3 - 30/9 1959		113,54

14.861,57

Útreiðslur:**Innbinding:**

av 300 eint. Lesibók II	600,00	

400 eint. Skr. Føroyskt I	320,00	

-- 400 eint. Skr. Føroyskt II	320,00	
-- 300 eint. Lesibók (J. Hendriksen)	300,00	1.540,00

J. Henriksens Lesibók: Prenting og pappir (2000 eintøk)		3,188,00
Lesibók III: a/conto fyri prenting		2,400,00
Føroya lærarafelag: Studningur til Gæstebók I		1,700,00
Renta og avdráttur av 2 lánum í F. A. Sparekasse		1,526,03
Roknskapurhald fyri árin 1958 og 1959		400,00
Grunnskoðan av roknskapinum		180,00

		10,934,03
Grunnurin 31. december 1959:		
Hjá H. N. Jacobsens bókahandli	2,488,50	
Bók nr. 60117 í F. A. Sparekasse	1,559,74	
Hjá J. P. Heinesen (Lærarab. skr. Fø.)	59,40	
í millumrokni, við nýggja Skúlabókagæ.	+ 180,00	3,927,64

		14,861,67

Nýggi skúlabókagrunnurin

telur yvir frá gamla skúlabókagrunninum hesar

Ogúv:

Avrokning frá H. N. Jacobsens bókahandli pr. 1/1-60	2,488,50	
Bók nr. 60117 í F. A. Sparekasse pr. juni 1960	1,559,74	
Hjá J.P. Heinesen pr. 1/1 1960 (Lærarabók til Skr.Fø.)	59,40	

		4,107,64

Røkur á goymslu:

Lesibók II: 85 eint. á 5,25	446,25	
1400 eint. á 3,25	4,550,00	
Roknibók I: 490 eint. á 1,40	686,00	
Roknibók II: 910 eint. á 2,10	1,911,00	
300 eint. á 2,00	600,00	
Skr. Føroyskt I 20 eint. á 2,10	42,00	
-- -- 600 eint. á 1,30	780,00	
Skr. Føroyskt II 20 eint. á 2,10	42,00	
1600 eint. á 1,30	2,080,00	
Enska orðalisti 980 eint. á 1,40	1,372,00	
Føroya flora: 640 eint. á 7,00	4,480,00	
Lesibók (J. Henr.) 140 eint. á 2,80	392,00	
Lesibók (J. Henr.) 1700 eint. á 1,80	3,060,00	
Lærarab. skr. Fø. 198 eint. á 2,70	534,60	20,975,85

		25,083,49

Skuld:

Restlán í Færo Amts Sparukasse:

Obligation nr. 9024E pr. 1. jan. 1960	560,00	
Obligation nr. 9147E pr. 1. jan. 1960	9.750,00	
Løgtingslán frá 1956	11.000,00	21.310,00

45) ad § 20-6-4: Føroya Listasavn.**Sbr. skriv frá formauninum.**

Skriv landsstýrisins dagfest 2. í hesum hava vit við tøk mótikið. Vit takka fyri studningin fyri 1960/61, 8.000 krónur, og søkja hervið um líknandi studning fyri 1961/62.

Ársroknskap Listasavnsins verður sum vanligt sent landsstýrinum í august í ár saman við frágreiðing um keyp av málningum o. o. listaverkum, ið sum vanligt fer framt á ólavsøku.

46) ad 20-8: Føroya Náttúrugripasavn.**Sbr. bræv frá fyristøðumanninum.**

Eg skal hervið loyva mær at senda inn soljóðandi uppskot til fíggingarlógina 1961/62:

	Roknskapur 1959/60	Játtan 1960/61	Uppskot 1961/62
1. Lønir	11.676,00	11.000,00	11.676,00
2. Húsaútreiðslur	íkki endaliga uppgjört enn	3.560,00	4.115,00
5. Skrivstovu og starvshald	1.500,00	1.757,76	1.500,00
7. Aðrar útreiðslur	300	336,95	300,00
8. Arbeidshjálp, ferðapeningur, fluttningur o. t.	5.000,00	5.808,77	5.000,00
			22.591,00

47) ad § 21-1: Vrakarastovnurin.

	Roknskapur 1959/60	Játtan 1960/61
1. Løn til yvirvakara og vrakieftirlitsmenn	128.692,38	135.000,
2. Ferðaútreiðslur	18.893,00	22.000,
3. + vrakaragjöld	113.922,90	157.000,00
	33.662,48	

48) ad 21-2: Sjómannsskúli Føroya.

sbr. bræv frá fyrstæðingmanninum 20/6-1960.

Visandi til bræv landsstýrisins dagf. 2. juni 1960, loyvi eg mær at senda þu uppskot til lögtingsfíggarlóg fyri Føroya Sjómannsskúla (§ 21:2, 1961/62.

Uppskotið er sett soleiðis upp, at tað kann sammetast við játtan á lógini 1960/61 og roknskapin 1959/60.

Tá uppskot til fíggarløgtingslóg fyri skúlan fyri 1960/61 varð innsent, var roknað við, at nýggi skúlahygningur varð liðugur at taka í nýtslu við byrjan av hesum fíggarári, apríl 1960. Einn er skúlin tá ikki liðugur, men tað má yónast, um skúlaarbeiði skal eiga rimulig líkindi, at innflutt verður í skúlan áðrenn ársok 1960.

Í fylgjuskriði skúlans nr. 195, dagf. 30. juni 1959, er givið gjølligt yvirlit yvir roknskapin býtt sundur í deildirnar:

1. Lønir
2. Ambað
3. Húsaútreiðslur
4. Aðrar útreiðslur
5. Skúlapeningur.

Eg loyvi mær so stutt at vísa til hetta yvirlit eisini fyri fíggarárið 1961/62.

	Roknskapur 1959/60		Játtan	Uppskot
	roknsk.	roknsk.	1960/61	1961/62
	skúlans	gjaldst.		
1. Lønir	142.353,55	142.249,55	160.220,--	155.500,--
2. Ambað	4.237,36	4.259,00	10.000,--	10.000,--
3. Húsaútreiðslur	12.769,98	11.735,14	37.545,--	37.500,--
4. Aðrar útreiðslur	3.831,76	22.929,78	12.000,--	12.000,--
5. Skúlapeningur	+52.873,57	+52.635,00	+40.000,--	+40.000,--
	110.318,98	128.438,47	179.765,--	175.000,--
Byggjan av nýggjum sjómannsskúla		200.000,00		

ad lönir.

	lönir um má- aðin	lönir um árið	effir- lönargj. lands- kassans um árið	tílsammas um árið 1961/62
1. Fyrstæðu- maður	2.029,32	21.351,84	771,00	25.125,84
2. Navigatións- kerari	1.573,30	18.879,00	580,80	19.100,40
3. Maskinist- kerari	1.210,17	16.921,98	504,00	17.425,98

4. Navigations- kerari (atlast settur) ca. . .	1.400,00	10.800,00	16.800,00	78.812,22
5. Tímaakerari 12 mánn.	1.450,00	17.400,00	17.400,00	
6. Tímaakerari 9 mánn.	1.500,00	13.500,00	13.500,00	
7. Tímaakerari 9 mánn.	1.500,00	13.500,00	13.500,00	
8. Málkerari 12 mánn.	1.200,00	14.400,00	14.400,00	
9. Heilsuakerari 9 mánn.		3.000,00	3.000,00	
10. Sjóættis- kerari 9 mánn.		3.000,00	3.000,00	
11. Vyrftimar . .		6.000,00	6.000,00	
12. Þrífðarlön (6 % af 39.000,)		2.340,00	2.340,00	73.140,00
13. Skrifstofuhjálp- ari 12 mánn. . .	288,00	3.456,00		3.456,00
		153.549,12	1.858,89	155.408,22

ad 3. Húsaútreiðslur.

a) reingerð

um árið
kr.

Fyrsta reingeringararbeiði, ið hefur uppsýn við reingeringararbeiði o. á. 150 × 3,60 × 12 kr.	6.480,00	
1 reingeringarfólk 100 × 3,60 × 12 kr.	4.320,00	
1 reingeringarfólk 100 × 3,60 × 12 kr.	4.320,00	
reingeringsbílur	2.400,00	17.520,00

b) Hití og el-veiting

ársnýsla af olju	10.800,00	
ársnýsla af el-veiting, ljós, kraft	3.600,00	14.400,00

c) Viðlíkahald og trygging

tryggingargjald fyrir bús og inventar	2.225,00	
viðlíkahald fyrir bús	4.000,00	6.225,00

d) Skrifstofulutir, telefon, porto o. a.	2.400,00	2.400,00

e) Leiguinntaka.

húsaleiga og bilagjald fyrir stjórabústað	3.000,00	3.000,00

félsmans		37.545,00

49) ad § 21-3: Nautisk royndarkamar.

sbr. bræv frá fyristoðumanninum 25/7-1960.

Vísandi til fyggara bræv av 2-6-60 viðv. uppskot til flýggjarettlan 1961/62 fyri nautisk royndarkamar, skal her við sigast frá, at umbúgna hevur verið at gera nakað av broyting í arbeiðsháttin fyri royndarkamari. (Hóð er grundin til at uppskotið ikki er innsest fyrr).

Verður broytingin ikki gjord, kann flýggjarettlanin ventast at verða eins og seinasta ár við inntøku av próvgjaldi til umleið 4500 kr. og útreiðslur til o. u. 2200 kr. + honorarið til fyristoðumannin.

Men sum nevnt vil eg nú aftaná 16 árs virki á royndarkamarinum skjóta upp at broyta skipanina, og í sluttum greiða frá orsøkini.

Laternukamar hevur verið í Føroyum síðani 1930, og var tá pápi mín - Jacob Joensen - biðin at taka sær av tí fyri eitt honorar uppá 400 kr. árliga. Undir kríggnum var eg av myndugleikanum biðin at leggja til rættis kumpasskamari, og síðani 1944 at yvirtaka bæði komurini sum nautisk royndarkamar til honorar 1000 árliga, seinri hækkað til 1200 kr. við honorarviðbót. Grundin til at arbeiði og honorarið var sett til so lítið, og sum hjásturv, var at lanternur og kumpassar, ið roynast skuldu vóru flýggjaðar nýstandgjordar royndarkamarinum av innsendara í Havn, og prógvini guldin við avleiðingina. Eisini vóru tá nógv ferri prógv kravd av hvørjum skipi og ferri skip. Hesi árin hevur tað víst seg, at nógvjar lanternur og kumpassar verða sendar frá teimum ymsku skipunum í Føroyum beinleiðis til royndarkamarið óstandgjordar, og hevur tað ofta verið til nógv liðarlør og eykaútreiðslur fyri skipaeigara og royndarkamar. Eisini eru við tíðini tey nautisku tólini blivin meira kompliseraði, so tað vil vera meira neyðugt at ein mekanikari er royndarkamarinum tókur, eins og tað er aðrastaðir. Av nevndu grundum og fleiri, ið eg altíð eri til taks at tosa greiniligari um, vil eg skjóta upp at útpæka eitt mekaniskt verkstað, ið kann taka avgreiðsluna fyri allar kumpassar og lanternur í Føroyum, ið skulu próv-roynast. Eisini kann tann mekanikarin vera royndarkamarinum til hjálpar og reparatør, serliga fyri kumpassar, soleiðis at alt kann ganga nógv skjótari og betri fyri skipini.

Tá ið Hans Nielsen, Tórshavn, er tann, ið all hesi árin hevur ístandgjort læg allar flestu kumpassar, vil eg mæla til, at hann kann setast í hetta starv. Tá soleiðis, at hann sjálvandi eisini tekur innóli tólum ístandgjord aðrastaðir. Um hesin verkstaður eisini kunni fingið umvæling og service av skrivstovutólum frá landsstýrissavnum, mátti hann nærum kunna hvílt í sær sjúlvum óekonomisk, tá hann var komin í gongd. Tá dugi eg ikki at mæla í tónum ársinntøkuna og árskostnað av hesum.

Um ikki eitt líknandi uppskot kann setast í verk, fari eg at biðja um at bjá royndarkamarið í tvey, so at eg høvi bert við lanternukamarið at gera, fyri umleið hálva lønina. Tí sum er, kann eg ikki so væl yvirkomu meira hjásturv til yvir nýtt skúlastarv.

50) **ad § 21-4: Sjómannsheimn uttalanða.**

Sbr. skriv frá Kirkjuliga Missiónsfelagnum.

Eftir áheitan frá Føroya landsstýri skal her verða sagt frá, at Kirkjuliga Missiónsfelagið heldur áfram við Føroysk Sjómannsmission nú komandi eins og undanfarna ár í Aberdeen, Islandi og á Ravens Stórey í Grønlandi.

Vit takka fyrri lann stuðul, ið okkum varð veittur við kr. 10.500, seinasta ár, og sum kom sera væl við.

Fiskaralheimið, ið varð bygt seinasta summar og varð fikið í brúk, verður gjørt liðugt í summar. Umframt sjómanstrúboðara H. J. Ellingsgaard eru í summar farnar at virka har tvær kvinnur, Óluya Jacobsen sum mutmóðir og Halgerð Poulsen sum sjúkrasystur.

Henda neyðurviliga arbeiðskraft á Fiskaralheiminum kemur sjálvandi at okja um útreiðslurnar.

Vónandi kemur nakað av peningi inn á frivilligum veg saman við at arbeiðið er okt, men helst ikki í mun til útreiðslurnar, so sum drif av húsum og lundum. Gott vildi tað tí verið um stuðningurin kundi verið oktur ein nýn við komandi fíggjarløgtingslóg.

ad § 21-4: Sjómannsheimn uttalanða.

Sbr. skriv frá Hluti Føroysku Sjómannsmissionini.

Fyrst takka vit fyrri stuðningarnar til sjómannsheimið í Føroyingahavn, á fíggjarløgtingslóg 1960/61.

Siðan loyva vit okkum, sambært tygara skriv av 2. júní at seta fram ynskið okkara til fíggjarløgtingslóg 1961/62, soleiðis:

Til Sjómannsheiminu í Føroyingahavn og Reykjavík.

Her søkja vit um lann vanligu stuðningin til sjálvan raksturinn, . . . kr. 10.500, .

Til viðkanina av sjómannsheiminum í Føroyingahavn søkja vit um

2. ratu av 5 ára jáltan, ... kr. 10.000, .

Víðkanin fer fram nú, sambært fyrr tilsendi byggi- og kostnaðarrellan og er lán fikið í Føra Ants Sparðekasse uppá hesa jáltan.

Um meira upplýsingar ynskjast hoyra vit fegin altur.

51) **ad § 21-5: Fiskirannsóknargtovan.**

	Roknskapur 1959/60	Júli 1960/61	Uppskot 1961/62
1. Tænastumenn		18.000,	18.000,
2. Annað Starvsfólk		32.000,	32.000,
3. Umsjónarráð	0,00	1.000,	1.500,
4. Leiga av forum, ambøð, hjálp o. t. . . .	22.056,76	25.000,	25.000,
5. Húsaútreiðslur		2.600,	2.600,
7. Aðrar útreiðslur	3.714,95	4.000,	4.000,

8. Ferðautreiðslur	3.688,76	6.000,	6.000,
9. = ríkiskassans endurrínding		44.300,	= 44.550,
		44.300,	44.550.

Viðmerkingar frá landsstýrinum:

Ein laborantur og ein skrivstovugentla eru kominu aflrat.

52) að § 21-8-1 og 2: Studningur til lonjavningargrunna.

Yfirlit yfir vakstur lonjavningargrunnsins frá 1/1 1/12 1960.

Útgaldið: Kostnað	45.129,73
Útróður helma	130.850,45
Lonarviðbót	975.601,26
Ymist	6.233,00
Prísiskoyti	496.806,50

Figgjarlóg	1.700.000,00
Saltsildavgjald íalt	140.000,00
Agusildavgjald íalt	14.000,00
Klippfiskaavgjald bigartil	120.180,00
Salzfiskaavgjald bigartil	229.300,00
Feskfiskaavgjald ætlað íalt	550.000,00
Rakstrarpeningur til árslok	1.108.779,00
	2.763.400,00 2.763.400,00

Metan av árinum frá 1/12 1960 til 1/4 1961:

Útgjald aflrat til: kostnað	25.000,00
Útróður N. B.	700.000,00
lonarviðbót N. B.	1.100.000,00
prísiskoyti skíp N. B.	110.000,00
Tökur aflrat: av klippfiski	180.000,00
av rentum	36.000,00
neyðugar peningur	1.719.000,00
	1.935.000,00 1.935.000,00

Soleiðis verður herellir að resta	1.719.000,00
	= 1.108.779,00

mileið 610.221,00

N.B. Hesi töl eru mett soleiðis:

Útróður eftir veiðum 1958

lonarviðbót 1959/60 1,3 millión eftir 700/800 pr. mánaða, íð mest 700 kr.
prísiskoyti eftir teim landingum, vit vita av og ikki eru avroknaðar.

Viðmerking frá landsstýrinum:

Bókað í landskassanum:

Studningur 1959/60	1.500.000,00
Feriupeningur	678.589,84
	2.178.589,84

Sbr. bræv frá lonjavníngargrunninum:

Tíverri hevur arbeiðið verið so átroðkandi, at vit ikki fingu uppsetingina av rakstrinum fyri seinasta ár reftstundis til hálvtvinda landsstýri, men viðlagt fylgir eitt yvirtil, ið er so nær, sum upp kann gerast reft ná, við tilskilan, at størvegis broytingar verða ikki í uppsettu tølum.

Yvirtil yvir raksturina 1959/60 hjá Lonjavníngargrunni Skipsfiskimannna.

Sent Føroya Landsstýri 7/7 1960.

Tøkur.

I. Avgjald feskfiski	183.605,00
II. Avgjald saltfiski	675.960,00
III. Tollur	1.500.000,00
IV. Benfur	52.233,00
V. Flutt av delerederkonto	180.994,00
VI. Salt í Grønlandi	80.000,00
VII. Ymiskar innlukur	2.000,00

Gjald.

Lonarviðbót	1.303.341,00
Kostnaður	63.484,00
Prísiskoyti	1.106.398,00
Flutt til delerederk.	46.000,00
Tup	13.633,00
Avlop	141.936,00
	2.674.792,00
	2.674.792,00

53) ad § 21-6: Vaktar- og bjargingarskip.

Útreiðslur:

kr.

1) Lønir	205.019,76
2) Vistarhald til manning	37.710,20

3) Olja v. m.	49.263,24
4) Umvæling v. m.	125.375,34
5) Útreiðslur viðv. sildafiskiskapí	6.584,81
6) Trygging	40.721,25
7) Havnagjaldt	779,27
8) Ymiskar útreiðslur	12.931,19

478.385,06

Inntøkur:

a. Sjóvátrygging	70.000,00
b. Sigt fyrir Smiril	42.500,00
c. Leiguinntøka	4.100,00

116.600,00

Saldo kr. 361.785,06

Játtan kr. 255.000,00

= kr. 106.785,06

54) ad § 21-7: Ymist eftir landsstýrisins avgerð:

		Roknskapur	Játtan
1) Boyndartroling eftir reimum	5.000,00		
2) Útlagt fyri vraking	1.016,43		
3) Koligrafering	420,00		
4) Pundarbald	252,00		
5) Vitjan av havransóknarskipum	3.193,40		
6) Frystiskáp og installation til «Ternuna»	2.131,38		
7) Sjómannsheimið «Lívd»	2.640,00		
8) Heimferð av sjómonnum úr Grønlandi	2.226,00		
9) Ymist	458,00	17.338,21	75.000,

55) ad § 21-11: Stundningur til heimaútróður.

	Roknskapur	Játtan
	1960/61	1961/62
Góðin stundningur	307.837,01	250.000,

56) ad § 22-1: Landbúnaðarráðgevarin

Sbr. bræv frá ráðgevaranum, umlir hann til sama játtan sum á fíggarlógini 1960/61.

57) ad § 22-2: Matrikulstovan:

Sbr. bræv frá matrikulstovuni.

Við hesum verður sent landsstýrinum uppskot til fíggarreftan fyri matrikul.

stovnin fyrir fjárhagsárið 1961/62, og er það sett upp við reksskapið fyrir 1958/59 1959/60 og jafnaninn fyrir 1959/60 1960/61:

	Roksskapið 1958/59	Roksskapið 1959/60	Jafnan 1959/60	Jafnan 1959/60	Uppskipt 1961/62
1. Lönir	159,500,-	150,013,-	163,400,-	183,000,-	189,051,58
2. Útstoðuvæðing	21,658,-	14,592,-	20,000,-	20,000,-	22,500,00
3. Fluttunagur	7,416,-	4,715,-	9,000,-	9,000,-	9,000,00
4. Skrifstofuhúsið	30,403,-	32,446,-	30,000,-	30,000,-	33,000,00
5. Bæturfólk	21,143,-	9,378,-	6,000,-	6,000,-	12,000,00
6. Tölur	12,217,-	9,939,-	10,000,-	10,000,-	10,000,00
7. Arbeidsfólkur	10,191,-	9,409,-	7,000,-	7,000,-	10,000,00
8. Porto og telefon	5,578,-	3,936,-	4,500,-	4,500,-	4,000,00
9. Annað	2,332,-	4,385,-	2,000,-	2,000,-	2,000,00
Annað ávíst av landsskýr- ningunni	11,029,-	2,632,-			
10. = Inntökur	= 73,841,-	= 62,066,-	= 52,900,-	= 52,900,-	= 73,000,00
	207,632,-	179,379,-	199,300,-	218,600,-	218,551,68

Uppskiptið er gjört út frá þí, at það ekki verður álagt stovninum sérstakt arbeiði umfram það vanliga.

Löfnarar:	árl. lön	8 %	íalt
Stjóri	25,702,80	782,40	26,485,20
Landmálari 1	17,854,20	537,60	18,391,80
Landmálari 2	17,845,20	537,60	18,391,80
Hjálpurhondmálari 1	14,398,56	386,40	14,784,96
Hjálpurmálari 2	11,128,56	364,80	11,493,36
			92,547,12

Annað fast fólk:

Landmálari 3	17,854,20		
Landmálaranemingur 1	10,512,00		
Landmálaranemingur 2	5,681,16		
Teknari	10,800,00		
nemingur	4,871,12		
Skrifstofu fulltrúi	14,400,00		
fólk	10,822,08		
Kontoristur	8,400,00		83,311,56

Honorarir og leyst fólk:

Útskft. fórn. viðbrotur	5.160,00	
Leyst fólk	8.000,00	13.160,00
	Tilsamans	189.051,68

Lönirnar eru roknaðar út frá tí þrítalslegu sumu er ídag. Eins og fyrr er eisini nú avsett lön til landmálara til að utvíska Tórsbavnar matrikul, og er nú útlit til, at tað fer at eydnast at fáa landmálara til hella arbeiði, við tað at Ólufur Clementsen, ið var næmingur her verður liðugur næsta summar við skúlan og próvtøkuna í Noregi.

I tíðarskeiðinum 1959/60 fóru fvey fólk úr starvinum uttan at annað fólk kom í teirra stað beinanvegin. Havafturat kom, at serlig arbeiðir vórðu álagd matrikulstovuni í hesum árinum, so sum nív. av øki til sinnissjúkahús og nív. av øki til hægri skúla.

Hetta gjørdi tað, at tað vanliga útskiftingararbeiði minkaði og sæst hetta eisini aftur í roknskapinum, har heddarnar á teimum ymisku kontum eru broyttar í mun til árið frammanundan, av tí at arbeiðið er broytt.

Tað ber tí illa til at samanlíkna uppskotid við roknskapin 1959/60, men eru vit nú við at leggja roknskapin um, soleiðis at tað í framtíðini fer at síggjast til hvørji mál peningurin verður nýttur.

Samanhildið við játtanina 1959/60 eru kontoinar 2, 4, 5 og 7 hækkaðar, og stendst hetta av, at ein landmálari ættast at verða meira næsta ár.

Hækkingin er mett út frá roknskaparárinum 1958/59, eitt ár hvar allir landmálarnir vóru við í útskiftingararbeiðinum.

58) ad § 22-3: Royndarstøðin í Høgvík.

Sbr. uppskot frá royndarstjóranum.

	Roknskapur 1959/60	Játtan 1959/60	Uppskot 1961/62
Inntøkur:			
Kassapeningur 1/4	321,47		
Studningar	18.750,00	48.750,00	50.000,00
Hugin	11.390,51		10.000,00
Fjósið	18.260,72		18.000,00
Bæurin	169,40		200,00
Aðrar inntøkur	858,87		300,00
	Tilsamans	79.753,97	78.500,00
Útreiðslur:			
Fólkahald	55.000,81		55.000,00
Bygningar	3.579,95		4.000,00
Leysafar	8.311,89		7.000,00

Innistöða	316,30	300.
Féður	7.701,20	7.500.
Sað	290,30	300.
Töð	1.917,70	1.500.
Skattur og leiga	400,07	400.
Bókasavn	18,50	100.
Skrivstofuútreiðslur	1.248,15	1.500.
Perðaútreiðslur	0,00	100.
Burðir	800,00	800.
Kassapeningur 31/3	103,10	0.
Tilsamans	79.553,97	78.500.

Viðmerkingar:

Al umroða hvörja deild fyrir seg í uppskötlinum er vist óneyðugt, við tað, af ley flestu tölunum samsvara til ley í rokaskapinum fyrir árið 1959/60 uppfördu. Sum vit síggja, eru hér samlaðu útreiðslurnar mettar til kr. 78.500. meðan inn-takurnar af brúkinum eru mettar til kr. 28.500. Hetta gefur ein nunn uppá kr. 50.000. - sum vit biðja um að fæa sum stuðning til Róyndarstöðina fyrir árið 1961/62.

Vit eru vilandi um, að nefndin viðvikjandi Róyndarstöðinni hefur tósað um eina nýskipan og umbygging av stöðinni í Hógvík, men meiri víla vit ekki í lotuni, og hava tí hildist okkum til hér reglur, ið eru fyrissettar fyrir Róyndarstöðina av 14. juli 1958.

59) ad § 22-5-1: Húsdjóraaling.

Sbr. frágreiðing frá jarðarráðnum:

Útreiðslur:

I. Tarvabald:

a) Stúdnig til hald	16.000.	
b) Stúdnig til keyp	1.000.	
c) Tarvasýn	3.000.	17.300.

II. Eftirlitsarbeiði:

a) Amboð	500.	
b) Eftirlitsfeløg	6.000.	
c) Eftirlitsmaður	6.000.	12.500.

III. Framsýningar:

a) Kostnaður	3.000.	
b) Premiur til next	6.000.	
c) Premiur til ross	200.	
d) Premiur til seyð	2.000.	11.200.

IV. Greðingar:

a) Studning til hald	800,	
b) Studning til keyp	0,00	800,

V. Studning til villnifuglar	800,	
Studning til húsahald	400,	1.200,

VI. Publikatión o. a.		1.000,

VII. Studning til rættir		2.500,

VIII. Ísáðingarstöðin:

a) lön	6.800,	
b) hald av farvum	7.000,	
c) amboð	2.000,	
d) aðrar útreiðslur	1.700,	
e) koyring o. a.	6.000,	23.500,

IX. Skrivstovuútreiðslur		2.000,
		-
		72.000,
		-

Inntøkur:

A. Løgtingsstudningur	50.000,
B. Inntøka av Ísáðing	6.000,
C. Hall	16.000,
	72.000,

Viðmerking frá landstýrinum:

Føroya búnaðarfelag hefur sakt um hveðken av studninginum. Av roknskapinum framgongur, at árið hefur givið eitt hall uppá kr. 16.000, .

60) ad § 22-5-2: Nýdýrkan.**Sbr. skriv frá Føroya jarðarráð .**

Uppskot til fíggingarættan fyri árið 1961/62 verður hervið sem fyrri upplýrkingarstudningin.

Tað skal verða viðmerkt, at ráðið hefur nógvar umsóknir um studning, bæði til arbeiðir, ið verða gjørd við amboðum hjá maskinstoðini, og arbeiðir sum verða gjørd við amboðum hjá aðrum. Uuframt eru her vanligar umsóknirnar.

Um ráðið skal lata studning til all arbeiðini, sum sakt verður um, er neyðugt at játtanin verður hikkað samsvarandi uppskotinum, sum er viðlagt.

Inntøkur:

Studningur úr landskassanum til veltíng o. a. kr. 100.000, .

Útreiðslur:

Studning til velling o. a.	90.000,
Kost og landbrunn	7.000,
Stik	3.000,
	100.000.00

Viðmerkingar frá landsstýrinum:

Landsstýrið vil halda tað vera neyðugt at bæðka studningin til kr. 100.000, .

62) ad § 22-5-3: Træplanting.

Sbc. skriv frá dómaranum.

Under henvisning til landsstýrets skrivelse af 5. juli 1960 (j.nr. 100-2) vedrørende tilskud til plantagenævnet i finansåret 1961/62 skal man herved minde om at få det sædvanlige beløb på kr. 6.000, .

Regnskabet for finansåret 1959/60 vil blive fremsendt ved udgangen af denne måned.

63) ad § 22-5-4: Studningur til neytahald:

Játtan	Roknskapur
1959/60	1959/60
185.000,	133.685,74

64) ad § 22-5-5: Súrhøggjbrunnar.

Játtan	Roknskapur
1959/60	1959/60
20.000,	35.121,76

65) ad § 23-1-1: Ravmagnsnevndin.

Árit 7/6-60 frá formanninum á bræv 2/6-60 frá landsstýrinum:

Tilbagesendes Føroya landsstýri med bemærkning, at udgifterne ved elektricitetsmøvnets møder i finansåret 1959/60 har andraget kr. 3.451,72.

For finansåret 1961/62 vil udgiften kunne anslås til ca. kr. 3.000, .

66) ad § 23-1-2: Rentustudningur til SEV, og el-felagð Suðuroy.

Játtan	Roknskapur	Játtan
1959/60	1959/60	1960/61
60.000,	45.163,31	85.000,

67) ad § 23-1-3: Studningur til el-verk á bygd.

Játtan	Boknskapur	Játtan
1959/60	1959/60	1960/61
30.000,	30.000,	30.000,

68) ad § 23-2: Fabriks- og ketilumsjón.

Játtan	Boknskapur	Játtan
1959/60	1959/60	1960/61
5.600,	8.712,13	6.500,

69) ad § 23-3: Motorkönur eftirlitsmaður.

Skriv frá landfútanum 16/7-1960:

Hoslagt fremsendes den motorsagkyndiges forslag til finansloven 1961/62, idet den motorsagkyndige har bedt mig gennemse forslaget og eventuelt knytte mine bemærkninger hertil.

Som det er landsstyret bekendt har arbejdet som motorsagkyndig i de sidste par år været reglet ved konstitution af en mand, der havde dette arbejde ved siden af sin private forretningsvirksomhed, og for denne periode blev arbejdet passet af en tjenestemand som bierhverv til hovedbeskæftigelsen.

Men den voldsomme vækst i antal af motorkøretøjer -- næsten en fordobling i løbet af de sidste 5 år -- har arbejdet ikke været udført tilfredsstillende fra et sikkerhedsmæssigt synspunkt, idet det har skortet på tilstrækkelig mange og periodiske eftersyn af samtlige motorkøretøjer.

Da man nu har fået en motorsagkyndig, der kan ofre hele sin tid på dette yderst vigtige arbejde, bliver arbejdet nu udført på langt mere tilfredsstillende måde, men samtidig må man være klar over, at man ikke kan fortsætte på samme økonomiske grundlag, når arbejdet som motorsagkyndig er den pågældendes heldagsarbejde.

Spørgsmålet om selve aflønningen kommer her i første række, idet det kan være nærliggende at overveje at lade gebyrordningen afløse af fast løn, således som det er tilfældet i Danmark, men som aftalt på mødet den 21/6 1960 med hr. vice-lagmanden stilles dette spørgsmål i bero, indtil der er gået et år, idet man så har bedre overblik over arbejdets omfang m. v.

Vedrørende de enkelte poster på budgetforslaget er disse udarbejdet i overensstemmelse med de retningslinier, der blev aftalt på mødet den 21/6 1960.

Da den motorsagkyndige har krav på, at det offentlige stiller kontorlokale til hans rådighed, foreslås det, at der betales ham en godtgørelse på 900 kr. årlig for at stille eget værelse til rådighed som kontor, da denne ordning vil være betydelig billigere for det offentlige end en ordning, hvorefter der lejes lokale andet steds i byen, da udgifterne ved sådant lejemål let vil komme op på ca. 200 kr. månedlig.

Endvidere må det anses for rimeligt, at det offentlige påtager sig udgiften ved det ikke ubetydelige kontorarbejde, der er forbundet med stillingen som motorsagkyndig, såsom udarbejdelse og å jour føring af kartotek over samtlige mo-

torkøretøjer, udfærdigelse af synsattester, erklæringer i færdselsuheldssager, attester vedrørende førerprøver o. l.

I det øvrige kongerige ydes der de motorsagkyndige et beløb på 450 kr. månedlig til dette formål, idet de motorsagkyndiges hustruer udfører kontorarbejdet.

Det synes rimeligt at indføre en lignende ordning her, hvilket den motorsagkyndige har erklæret sig indforstået med. Det skønnes passende at yde hans hustru et beløb på 200 kr. månedlig for dette arbejde.

Endvidere må det offentlige stille gratis telefon til rådighed.

Disse ydelser indstilles sat i kraft fra ansættelsesdagen den 1/6 1960.

Da arbejdet som motorsagkyndig bliver betydeligt mere omfattende end de tidligere år, må man selvsagt regne med betydelig større udgifter til fjern- og dagpenge samt til rejser. Hvorvidt det ansatte beløb, 4.000 kr., vil holde, er efter min opfattelse tvivlsomt. Det skulle ikke undre mig, om det de første par år kommer op på ca. 5.000 kr., idet der selvsagt i begyndelsen vil være særligt meget arbejde med at påse, at sandtlige motorkøretøjer er i forsvarlig stand.

MOTORKONA EFTIRLITID

Tórshavn, 4/7 1960.

Visandi á skriv landsstýrisins dagfest 2/6-1960 verður niðanfyrir framsett uppskot til metlar útreiðslur viðvíkjandi motorkona eftirlitinum:

1. Ferðaútreiðslur og dagpeningur	4.000,00
2. Skrivstovuhjálpi	2.400,00
3. Skrivstovuþleiga	900,00
4. Telefonbakkaragjald	o. u. kr. 900,00
5. Innanbúggja samtalar	o. u. kr. 100,00
6. Utanbúggja samtalar	o. u. kr. 100,00 500,00
7. Ymiskt	200,00
	o. u. kr. 8.000,00

Viðmerkingar:

1. Tá hereftir allir bílar og annar inregistreðir motorkar skulu sýnast minst einuferð um árið, herundir allir lýruvagnar minst tveir ferðir um árið, koma ferðaútreiðslur og dagpeningur harav at okjast munandi.
- 2-3. Hesi nógv okta eftirlit koma at geva munandi skrivstovuarbeiði. Neyðugt verður ti at fáa fasta skrivstovuhjálpi, ið mestast verður til o. u. 2 tímar uppá dagin = o. u. 5-600 tímar um árið.
4. Arbeiðið kemur at krevja vættuliga stóra telefonnýtslu, bæði innan- og utanbúggja.

Viðmerking frá landsstýrinum:

Roknskapurin 1959/60 vísir eina útreiðslu uppá kr. 2.607,73.

70) ad § 23-4: Skipaskráseting og -uppmáling.

Árit 7/6-60 frá landfútanum á bræv landstýrisins 2/6-60.

Tilbagesendes Føroya landstýri med bemærkning, at der ikke her ved embedet har været afholdt udgifter til skibsregistreringen eller -opmålingen i finansåret 1959/60. Der ventes ikke at forekomme særlige udgifter i finansåret 1961/62.

Viðmerking frá landstýrinum:

Játtan	Roknskapur	Játtan
1959/60	1959/60	1960/61
3.600,-	6.163,00	5.800,-

71) ad § 23-5: Semlingsmannaskipin.

Játtan	Roknskapur	Játtan
1959/60	1959/60	1960/61
7.000,-	0.161,48	7.100,-

73) ad § 23-6: Kolagrevatur.

Játtan	Roknskapur	Játtan
1959/60	1959/60	1960/61
150.000,-	144.359,07	100.000,-

74) ad § 23-7: Føroya Ferðamannafelag.
Rakstrarroknskapur 1959.

Inntøkur:

Línagjald	2.145,00

Stodningar:

Føroya Løgting	20.000,00
P/f Skipafelagið Føroyar	3.000,00
Det Forenede Dampskibsselskab	1.000,00
Færø Amts Sparekasse	300,00
Ólfæðir og fyrireikingar	3.387,76
Vorusala	685,19
Ferðalistin	395,00
Ferðadryggingar	66,30
Rentur	72,28
Avsett seinasta ár til útgevan av ferðamannheftinum	8.083,52

Útreiðslur:

Húsaleiga	5.050,00
Lønir	11.251,80
Ljós, reingeran	271,62
Telefon, telegrammir	1.548,25
+ endurgjald	594,30
	953,95

Pappir, skrivandið, smáhlutir	701,76	
Porta, postbox	353,21	
Ferðallfar, kalendarar, blað	334,78	
Lýsingar, tryggingar	100,15	
Service, reklama, utanlandsferðir	3.962,18	
Bilkoyring	320,00	
Ferðamannahefti	10.286,60	
Avskrivning av innbúgv	1.320,91	
Flutt til ognarkonto	4.228,09	
	39.135,05	39.135,05

Fíggjarstøða 1. januar 1960.

	Ogn	Skuld
Kassapeningur	65,30	
Føroya Løgting	5.000,00	
Ognarar		7.955,47
Føroya Banki	101,64	
Føro Amts Sparekasse	315,98	
Vörur á goymslu	4.167,18	
Innbúgv 1. januar 1959	4.109,27	
+ vøkstur í árinum	4.396,82	
	8.806,09	
+ avskrivning	1.320,91	7.485,18
Ognarkonto 1. januar 1959	4.951,72	
Flutt pr. 31. december 1959	4.228,09	9.179,81
	17.135,28	17.135,28

75) ad § 23-8: Ymist eftir landsstýrisins avgerð.

Játtan	Bokskapur	Játtan
1959/60	1959/60	1960/61
20.000,	3.228,98	20.000,

75) a.

ad § 23-9: Læruráðið.

Sbr. skriv frá formanninum.

Til upplýsing viðvíkjandi fíggjaraðlan fyri Læruráðið í komandi fíggjarári, verður sagt frá, at ynskjandi er eftir, at komið verður handverkarayrkisfelagunum á mæti, tá ið tey biðja um, at møguleiki verður fyri, at stuðumeistarar verða skiftir millum pláss til sveinaroymlirnar og at stuðumeistarar fáa eina

samsýning fyri místa arbeiðsvinning, og er ti í uppskoti til bruytingar í kringlógini mælt til at seta sum nýtt punkt 1 § 13: Útreiðsturnar av sveinaroyndunum verða býttar millum landskassan, meistara- og sveinafelagini. Um hvør skuðmeistari fær eina samsýning uppá 45 kr. verður øll útreiðslan av hesum o.a. 3.000 kr. Um roknað verður við skifti av skuðmeisturum, soleiðis at til hvørja árliga roynd fara 4 skuðmeistarar úr Havn til Klaksvík og 4 úr Klaksvík ella aðrastaðni til Havnar og roknað verður, at teir eru 3 dagar á royndarstaðnum, verður øll útreiðslan av hesum 2000 kr. Tilmeldingargjaldið av royndunum hevur ley seinasta árin verið 2000-2500 kr. Sum tað sest av roknskapinum fyri tvey ley seinasta árin skuldi ikki nýst at hækka peningajáttanina á fíggjarlógini til keruráðið stórvægis, men heimild má fáast til at nýta pening til hesi bæði nýggja endamál.

Viðmerking frá landsstýrinum:

Játtan	Roknskapur
1950/60	1960/61
11.000. -	12.494,71

76) ad § 24-1-2- og 3: Almennamál.

Sbr. skriv frá ríkisumboðsmanninum.

Under henvisning til landsstyreis skrivelser af 2. juni 1960 vedrørende størrelsen af landskassens forventede udgifter til Sociale formål i finansåret 1961/62 skal man anslå følgende beløb:

I henhold til lov nr. 208 af 11/6 1959 om folkepension:

udgifter ialt	8.110.000, -	
+ folkepensionsbidrag	800.000, -	
	7.310.000, -	
+ statskassens andel 4/7 heraf:	4.180.000, -	
	3.130.000, -	
hjemmestyrels andel:	3.130.000, -	
+ 1/6 heraf, der udgør kommunernes andel i henhold til lagtingslov nr. 64 af 20/11 1959	522.000, -	
landskassens andel	2.608.000, -	2.608.000, -

I henhold til lov nr. 147 af 31/3 1949 om invalideforsikring som ændret ved lov nr. 209 af 11/6 1959:

udgifter ialt	2.000.000, -
+ statskassens andel ½ heraf	1.495.000, -
hjemmestyrels andel	1.495.000, -

÷ 1/6 heraf, der udgør kommunernes andel i henhold til lagtingslov nr. 64 af 20/11 1959	250.000.	
landskassens andel	1.245.000.	1.245.000.
I henhold til anordning af 18/8 1949:		
Kap. I.A. børn født udenfor ægteskab	100.000.	
Kap. I.B. børn født i ægteskab	27.000.	
Kap. II. børn af enker m.v.	150.000.	
udgifter ialt	277.000.	
÷ statskassens andel ½ heraf	138.500.	
	138.500.	
÷ 1/6 heraf der udgør kommunernes andel i henhold til lagtingslov nr. 64 af 20/11 1959	23.100.	(afrundet)
landskassens andel:	115.400.	115.400.
I henhold til lov for Færøerne om offentlig forsorg.		
landskassens andel anslås til	250.000.	250.000.
Ialt udgifter til sociale formål:		4.218.400.

Det bemærkes, at udgifterne til medicin m.v. til folkepensionister er medregnet i forannævnte ialtbeløb af 8.110.000 kr. med ialt 130.000 kr. d.v.s. ½ heraf eller 65.000 kr. for landskassens vedkommende, medens tilskud til driften af alderdomshjem, der ialt vil andrage ca. 50.000 kr. d.v.s. 20.000 kr. for landskassens vedkommende, ikke er medregnet i folkepensionsudgifterne, jfr. lagtingslov nr. 64 af 20. november 1959. Stigningen i udgifterne til folke- og invalidepensionen skyldes hovedsaglig, at 3. og sidste trin af forhøjelserne i henhold til lovene af 11. juni 1959 finder sted pr. 1. april 1961. Forøgelsen af udgifterne til børnebidrag skyldes den pr. 1/4 1960 gennemførte forhøjelse af bidragssatserne og en anslået tilgang. Udgifterne til børnebidrag ændres ikke væsentlig på grund af den nye lov om børnebidrag, der påtænkes gennemført pr. 1. oktober 1960.

Udgifterne til offentlig forsorg kan anslås til foran nævnte beløb af 250.000 kr. for landskassens vedkommende. Det bemærkes, at dette tal må anses for at være belæftet med stor usikkerhed, idet man ikke med det forhåndværende materiale har mulighed for at foretage en beregning. Hertil kommer yderligere, at udgiftens størrelse for landskassens vedkommende er afhængig af, hvilken andel af hjemmestyrers udgift til offentlig forsorg, der ved lagtingslov måtte blive pålagt kommunerne at afholde, jfr. forsorgslovens § 39.

Sidstnævnte forhold vil også gøre sig gældende for såvidt angår udgifterne til børneforsorg, jfr. børneforsorgslovens § 43.

77) ad § 24-4: Styrkveitingar:

Játtan	Roknskapur
1959/60	1959/60
75.000.	86.973,28

78) ad § 24-5-1: Barnaheim.

Skr. brev frá Føroya barnaheimi.

Hjálagt verður sent landsstýrinum fotokopi av tí grannskoðaða roknskapi fyri liðarskeiðið 1. apríl 1959 til 31. mars 1960 fyri Føroya Barnaheim.

Tá ið nevndarfundur hevur verið, skal originalroknskapurin og líggjarreitan undirskrivað av nevndini, verða sent landsstýrinum.

Viðmerking frá landsstýrinum:

roknskapurin fyri 1959/60 vísir ein doll uppá kr. 31.053,30.

79) ad § 24-6: Aldursheim:

Játtan	Roknskapur
1959/60	1959/60
20.000.	27.500.

80) ad § 24-8-1 Fráhaldsfeølagini.

Brev 7/6 frá Det Blaa Kors, Tórshavn.

Vegna skriv frá Føroya landsstýri, dagl. 2. juni 1960, viðv. studningi til «Det blaa Kors», verður hervið søkt um studning (munandi studning) fyri komandi líggjarár.

Vit fukka fyri stuðul í farna ári.
+ 1 skjal.

Óverslag over Det blaa Kors indtægter og udgifter i året 1961.

Indtægt.

Tilskud fra Færøernes Lagting	2.500. -
Tilskud fra sparekasser	600. -
Tilskud fra kommuner	700.
Gaver	900.
Kontingent	125. -
Renter	1.100.-
	-
	5.925.

Udgifter.

Driftsudgifter	3.000.
Blaa Kors Kurhjem	2.225.
Bentler	700.
	5.925.

81) ad § 24-8-2 Felagið «Keyði Krössur».

Bræv, dagf. 10/6-1960 frá felagnum «Keyði Krössur».

Ávisandi til skrif landsstýrisins hoyva vit okkum hervið at biðja um, at felagið aftur á komandi figgjarættan fær ein hóskandi stuðul til arbeiði.

Á seinastu figgjarættan varð studningurin sellur til kr. 1.000.

82) ad § 24-8-4 Barnahjálpargrunnurin.

Bræv, dagf. 29/6-1960 frá Barnahjálpargrunninum.

Vit loyva okkum at heita á títt háttvielda Landsstýrið um at hava Barnahjálpargrunnin í huga, tá ið uppskot til figgjarlóg 1961/62 verður gjørt.

Grunnurin hevur bítt seinasta árið býtt út í studningum til neyðstødd børn kr. 15.000. , og innløkurnar til tað eru fingnar til vegna av rentum av stovus farnum sum nú er um 225.000 kr. og við sølu av brevamerkjum.

83) ad § 25-1 Effirlon.

Bræv frá gjaldstovuni 20/6-1960.

Við ávisan til bræv landsstýrisins dagfest 2. juni 1960 um uppskot til figgjarløgtingslóg 1961/62 viðvíkjandi effirlonum verður her sagt frá, at gjaldstovan hevur metið útreiðslur til 55.000 kr.

Til sammetingar kann upplýsast, at roknskapartalið fyri figgjarárið 1959/60 er 56.953,86 kr., og at játtanin á figgjarløgtingslóg 1960/61 er 65.000 kr. Orsakin til munin frammanur við, at ein effirlon er útgingin í 1959/60.

84) ad § 25-2 Biðipeningur.

Bræv frá gjaldstovuni 20/6-1960.

Við ávisan til bræv landsstýrisins dagfest 2. juni 1960 um uppskot til figgjarløgtingslóg 1961/62 viðvíkjandi biðipeningi, verður her sagt frá, at tað í lutum bert er tili Lákup Jensen, ið fær biðipening sum fyrr, landsstýrismaður.

Við nú galdandi dýrtíðarviðbót verða sostatt 2.150,04 kr. at útgjalda í biðipeningi í nevnda figgjarári.

85) ad § 28-1: Vinnulánsgrunnurinn.

Sbr. skriv frá Færøya gjaldstovu.

Við ávísan til bræv landsstýrisins dagfest 2. júní 1960 um uppskot til fíggjarløgtingslóg 1961/62 viðvíkjandi studdningi til vinnulánsgrunnin, avdráttur av saneringslánum, verður her sagt frá, at eftir fyriliggjandi upplýsingum, skuldi vinnulánsgrunnurin ikki tøva studdning til raksturinn.

Eftir uppgávu frá Búagrunninum verður avdráttur av saneringslánum 50.754,56 kr. í fíggjarárinum 1961/62.

86) ad § 34-2: Landsstýrið at ráða yvir.

Játtað	Roknskapur
1959/60	1959/60
60.000,-	50.856,59
	44.767,55

87) ad § 34: 3: Hagtal:

Sbr. bræv frá fyrirstaðumanninum.

Visandi til skriv landsstýrisins, dagfest 2. júní í ár, verður framsett niðanfyri stundandi uppskot til fíggjarløgtingslógina 1961/62 viðvíkjandi átreiðslum til hagfalið § 34-3:

Somuleiðis verður elsini sett upp roknskapur 1959/60 og játtan 1960/61.

	Roknskapur	Játtan	Uppskot
	1959/60	1960/61	1961/62
1. Lønir	16.088,58	15.000,-	17.000,-
2. Pappír & prentl.		2.000,-	2.000,-
3. Innbúgv	1.460,00	1.400,-	
4. Ymiskt		600,-	1.000,-
		---	---
	17.548,58	19.000,-	20.000,-
	---	---	---

88) ad § 35-2: Til kirkjagrunnin.

Sbr. skriv frá Færøernes kirkeinspektion.

I skrivelse af 2. juni og 5. juli 1960 har landsstyret udbedt sig forslag til finansløgtingslov 1961/62 for så vidt angår udgifter under Færøernes kirkefond.

I denne anledning skal man efter indhentede oplysninger fra Færøernes oppebørselskontor oplyse, at regnskabsstallene vedrørende kirkefonden for 1959/60 udgør:

Indtægter:

Saldo 1/4 1959 (Negativ beholdn. fra forr. år)		10.856,31
Erstatning for tiende (fra statskassen)		7.800,00
Tilskud fra landskassen		75.000,00

		71.943,69

Udgifter:

Vedligehold af kirker	70.557,69	
Udgifter vedr. kirkegårde	0,00	
Andel i præsters befordringsudg.	9.115,60	
Brandforsikring m. v.	4.849,25	
Tilskud til nye kirker	0,00	84.522,54

Negativ saldo ultimo 1959/60 (fondens gæld til landskassen)		12.578,85

I tilknytning til ovennævnte skal man bemærke, at landskassens regnskab fra finansåret 1959/60 endnu ikke er endeligt afsluttet.

På lagtingsfinansloven for finansåret 1960/61 er der som tilskud til kirkefonden bevilget ialt 90.000 kr.

For finansåret 1961/62 skal man henstille, at der som landskassens tilskud ligeledes bevilges 90.000 kr.

89) ad § 36: Rentuútreiðslur.

Sbr. skriv frá Føroya gjaldstovu.

Við ávísan til bræv landsstýrisins dagfest 2. juni 1960 um uppskot til fíggarlagtingslóg 1961/62 viðvíkjandi **rentu av lánum** verður her sagt frá, at gjaldstovan hevur metið nevnda útreiðslur fyri fíggarárið 1961/62 til kr. 79.294,82, ið framkoma soleiðis:

Renta av láni úr Búagrunni Føroya	17.432,32
Renta av láni úr Færø Amts Sparikasse	125,00
6 % brævlán (Sturlentaskúlin)	35.000,00
Renta av láni frá Tryggingarsambandinum Føroyar	26.737,50

	79.294,82

Sum tað sæst eru her ikki tiknar við rentur av statsláni (4.000.000) kr. til endurnýggjan skipaflotans, vega- og havnabyggjing, ella av láni í Noregi viðvíkjandi «Jóannes Fonsdal» eins og heldur ikki rentur av teim í samband við byggjan av íslarum í Portugal uppliku láni.

Yvirlit yvir teemingjæld landskassans í 1961/62.

Konto nr.	Avdráttur	Rentur
60 2 2 Føroya Búagrunnur	50,754,56	17,432,32
60 2 3 Anders Jahre, Sandefjord	250,000,00	62,500,00
60 2 4 Ríkiskassalán viðv. Klaksvíkur sjúkahúsi	?	?
60 2 6 Universitetets hovedkasse (rt.&ufdr)	1,200,00	
60 2 9 Færø Amts Sparekasse viðv. Tvøroyra sjúkahúsi	1,000,00	387,50
60 2 11 Tryggingarsambandið viðv. Tinganes ognum	31,000,00	25,962,50
60 2 12 6 % brævlán viðv. skipaffótanum	100,000,00	43,500,00
60 2 14 Færø Amts Sparekasse viðv. teolarakeypi ..	30,000,00	12,787,50
60 2 15 Sjóvátryggingin viðv. teolarakeypi	30,000,00	13,612,50
60 2 17 6 % brævlán til studenta- & kostdeild	100,000,00	55,500,00
60 2 24 Føroya Búagrunnur viðv. teolarakeypi	23,000,00	11,985,00
60 2 30 4.000.000-lán úr Danmark	100,000,00	192,500,00
60 2 31 Handelsbanken viðv. hvalabátum	33,333,34	9,375,00
60 2 32 Landmandsbanken viðv. hvalabátum	8,333,34	2,343,75
60 2 33 Føroya banki viðv. hvalabátum	4,166,66	1,171,88
60 2 34 Sjóvinnubankin viðv. hvalabátum	4,166,66	1,171,88
60 2 35 Sjóvinnubankin viðv. hvalabátum	25,000,00	7,968,75
60 2 36 Føroya banki viðv. hvalabátum	25,000,00	7,968,75
60 3 3 Kassakredittur í Sjóvinnubankanum (skúla- bókagrunnur)	ca.	3,200,00
	1,116,954,56	469,307,33

Yvirlit yvir terminagjæld Vinnulánsgrunnans í 1961/62.

Færø Amts Sparekasse	25,000,00	500,00
Færø Amts Sparekasse	12,500,00	3,125,00
Statskassin	53,046,42	13,261,00
Vanlukkutryggingin	33,333,35	1,333,33
Sjóvátryggingin	20,000,00	450,00
Sjóvátryggingin	60,000,00	1,800,00
Føroya Búagrunnur	13,566,66	4,918,42
Føroya Búagrunnur	9,333,34	4,216,67
	226,779,77	29,704,42

Tað skal í hesum sambandi viðmerkjast, at tað sum landskassin rindar sum veðhavari (Ld. Froðbiar kommunu/A.T. o.a.) ikki er tikið við her.

the 1990s, the number of people in the world who are under 15 years of age is expected to increase by 1.5 billion (United Nations 1994).

There is a growing awareness of the need to address the needs of children in the world, and the United Nations has developed a series of goals for the 21st century (United Nations 1994). The first goal is to 'achieve universal primary education' by the year 2000. This goal is based on the recognition that education is a key to development, and that all children should have access to primary education.

The second goal is to 'achieve universal primary education' by the year 2000. This goal is based on the recognition that education is a key to development, and that all children should have access to primary education. The third goal is to 'achieve universal primary education' by the year 2000. This goal is based on the recognition that education is a key to development, and that all children should have access to primary education.

The fourth goal is to 'achieve universal primary education' by the year 2000. This goal is based on the recognition that education is a key to development, and that all children should have access to primary education. The fifth goal is to 'achieve universal primary education' by the year 2000. This goal is based on the recognition that education is a key to development, and that all children should have access to primary education.

The sixth goal is to 'achieve universal primary education' by the year 2000. This goal is based on the recognition that education is a key to development, and that all children should have access to primary education. The seventh goal is to 'achieve universal primary education' by the year 2000. This goal is based on the recognition that education is a key to development, and that all children should have access to primary education.

The eighth goal is to 'achieve universal primary education' by the year 2000. This goal is based on the recognition that education is a key to development, and that all children should have access to primary education. The ninth goal is to 'achieve universal primary education' by the year 2000. This goal is based on the recognition that education is a key to development, and that all children should have access to primary education.

The tenth goal is to 'achieve universal primary education' by the year 2000. This goal is based on the recognition that education is a key to development, and that all children should have access to primary education. The eleventh goal is to 'achieve universal primary education' by the year 2000. This goal is based on the recognition that education is a key to development, and that all children should have access to primary education.

The twelfth goal is to 'achieve universal primary education' by the year 2000. This goal is based on the recognition that education is a key to development, and that all children should have access to primary education. The thirteenth goal is to 'achieve universal primary education' by the year 2000. This goal is based on the recognition that education is a key to development, and that all children should have access to primary education.

the 'information' and 'communication' fields. The 'information' field is defined as:

...the study of the nature, structure, and use of information, and the development of methods for the collection, organisation, storage, retrieval, and dissemination of information. (p. 1)

The 'communication' field is defined as:

...the study of the nature, structure, and use of communication, and the development of methods for the collection, organisation, storage, retrieval, and dissemination of communication. (p. 1)

The 'information science' field is defined as:

...the study of the nature, structure, and use of information science, and the development of methods for the collection, organisation, storage, retrieval, and dissemination of information science. (p. 1)

The 'information technology' field is defined as:

...the study of the nature, structure, and use of information technology, and the development of methods for the collection, organisation, storage, retrieval, and dissemination of information technology. (p. 1)

The 'information systems' field is defined as:

...the study of the nature, structure, and use of information systems, and the development of methods for the collection, organisation, storage, retrieval, and dissemination of information systems. (p. 1)

The 'information management' field is defined as:

...the study of the nature, structure, and use of information management, and the development of methods for the collection, organisation, storage, retrieval, and dissemination of information management. (p. 1)

The 'information policy' field is defined as:

...the study of the nature, structure, and use of information policy, and the development of methods for the collection, organisation, storage, retrieval, and dissemination of information policy. (p. 1)

The 'information law' field is defined as:

...the study of the nature, structure, and use of information law, and the development of methods for the collection, organisation, storage, retrieval, and dissemination of information law. (p. 1)

The 'information ethics' field is defined as:

...the study of the nature, structure, and use of information ethics, and the development of methods for the collection, organisation, storage, retrieval, and dissemination of information ethics. (p. 1)

The 'information education' field is defined as:

...the study of the nature, structure, and use of information education, and the development of methods for the collection, organisation, storage, retrieval, and dissemination of information education. (p. 1)

The first part of the paper discusses the importance of understanding the cultural context of the research. It highlights the need for researchers to be sensitive to the values and beliefs of the communities they are studying. This is particularly important in the field of education, where cultural differences can significantly impact learning outcomes. The paper then moves on to discuss the challenges of conducting research in diverse cultural settings. It notes that researchers often face difficulties in establishing rapport with participants and in interpreting their responses. To address these challenges, the paper suggests several strategies, including the use of local researchers and the development of culturally appropriate research instruments. The final part of the paper discusses the importance of ethical considerations in cross-cultural research. It emphasizes the need for researchers to obtain informed consent from participants and to ensure that their research does not cause harm or exploitation. The paper concludes by noting that while cross-cultural research is a complex and challenging endeavor, it is also a highly rewarding one that can lead to a deeper understanding of human behavior and culture.

Álit

5

Lögtingsmáli nr. 1/1960:

Fíggjarlögtingslóg 1961-62

Í staðin fyri landsstýrisins uppskot til fíggjarlögtingslóg 1961/62 verður sett:

RAKSTRARYVIRLIT fyri fíggjarárið 1961/62

INNTØKUR:

§ 1. Inntøka av skatti, tolli og gjøldum	24.095.000
§ 2. Inntøka handli og fiskivinnu viðvikjandi	820.000
§ 3. Inntøka av gjøldum samferðslu viðvikjandi	440.000
§ 4. Inntøka av spæli	00
§ 5. Inntøka av rentum og vinningsbýti	197.000
§ 6. Inntøka av ognum	25.000
§ 7. Inntøka av danska tjóðarbanka yvirskoti	40.000
§ 14. Ymsar inntøkur	30.000
	25.647.000

ÚTREIÐSLUR:

§ 15. Løgtingið	452.000
§ 16. Landsfyriritingin	1.694.663
§ 17. Heilsumál	2.688.265
§ 18. Samferðslumál	4.251.250
§ 19. Kenslumál	2.714.336
§ 20. Vísind, bókment og list	313.596
§ 21. Fiskivinnan, sjóferð og tilíkt	6.459.300
§ 22. Jarðabrúk	689.100
§ 23. Handil, idnaður o. t.	312.800
§ 24. Almennamál	5.338.360
§ 25. Eftirløn	62.000
§ 26. Dóms- og lögreglumál	13.000
§ 28. Vinnulánsgrunnurin v. m.	105.000
§ 34. Aðrar óvissar útreiðslur	83.200
§ 35. Ymsir grunnar	210.000
§ 36. Rentuútreiðslur	150.000
§ 37. Ognarútreiðslur	10.000
Munur:	99.330
	25.647.000

1. DEILD

INNTØKUR

Í fjárhagsárinum 1961/62 verða inntøkur landskassans mettar sum í §§ 1—14 tilskillað:

§ 1. INNTØKA AV SKATTI, TOLLI OG GJØLDUM:

1. Beinleiðis skattur:			
1. Vanligur skattur	7.400.000		
2. Fólkapensión	800.000	8.200.000	
2. Tollinntøkur og bensingjald		12.400.000	
3. Umsetningsgjald		3.300.000	
4. Lestagjald av skipum		20.000	
5. Skemtunarskattur		150.000	
6. Gjöld av rúsdrekkakortum		20.000	
7. Sektor		5.000	24.095.000

§ 2. INNTØKA HANDLI OG FISKIVINNU VIÐVIKJANDI:

1. Valutagjöld	300.000		
2. Útflutningsgjald av fiski	500.000		
3. Gjöld fyri loyvisbrøv	20.000	820.000	

§ 3. INNTØKA AV GJØLDUM SAMFERÐSLU VIÐVIKJANDI:

1. Gjöld fyri bílar	400.000		
2. Avgjald av sølu av bílum	40.000	440.000	

§ 4. INNTØKA AV SPÆLI:

1. Totalisatorspæl	0	00	

§ 5. INNTØKA AV RENTUM OG VINNINGSBÝTI:

1. Sektorrentur	100.000		
2. Renta av lóðum peningi	15.000		
3. Vinningsbýti	7.000		
4. Renta av øðrum ágóða	75.000	197.000	

§ 6. RAKSTUR AV OGNUM:

1. Oljugoymslurnar:

1. Inntøkur	70.000		
2. Útreiðslur	00	70.000	

2. Tínganes:

1. Inntøkur	40.000		
2. Útreiðslur	40.000	00	

3. Hvalastøðirnar:

1. Inntøkur	00		
2. Útreiðslur	40.000	40.000	

4. Síðdaoljufabrikkir:

1. Inntøkur	00		
2. Útreiðslur	5.000	5.000	25.000

§ 7. INNTØKA AV DANSKA TJÓÐARBANKA:

Yvirs kotið, sbr. lóg:

1. Danski tjóðarbankin 40.000

§§ 8—13 verða tókar.

§ 14. YMISKAR INNTØKUR 30.000

Samlað inntøka: 25.647.000

II. DEILD

ÚTREIÐSLUR

Í figgjarárinum 1961-62 verður veittur peningur sum í §§ 15—37 tilskilað:

§ 15. LØGTINGIÐ:

1. Løgtingsmenn:

1. Tingmannalønir	330.000	
2. Dagpeningur til limir av fóst- um nevndum	11.000	
3. Ferðaútreiðslur	2.500	343.500

2. Løgtingshúsið:

1. Híti, ljós o. a.	8.000	
2. Viðlíkahald	8.000	
3. Aðrar útreiðslur	15.000	31.000

3. Løgtingstíðindi og Kunngerðarsavn:

1. Prenting	15.000	
2. ÷ inntøka av sølu	2.500	12.500

4. Revisión	65.000	452.000

§ 16. LANDSUMSITINGIN:

1. Løgmaður og landsstýri:

1. Lønir	90.000	
2. Borðfæ	10.000	
3. Leiga av høli, híti, ljós v. m.	15.000	
4. Innbúgv	6.000	121.000

2. Landsskrivstovan:

1. Tænastumenn (viðm.)	136.000	
2. Skrivstovufólk	90.000	
3. Honorar	2.400	
4. Húsaútreiðslur	37.000	
5. Skrivstovulutir	16.000	
6. Porto, telefon, lýsingar o. t.	16.000	
7. Aðrar útreiðslur	3.500	300.900

3. Fiskivinnuskvistova og -idnaðarstova:

1. Tænastumenn	45.000	
2. Skrivstovufólk	12.000	
4. Húsaútreiðslur	5.000	
5. Skrivstovulutir	5.000	
6. Porto, telefon, lýsingar o. t.	5.000	
7. Aðrar útreiðslur, herundir ferða- og dagpeningur.....	3.500	
8. Royndir	2.500	78.000

4. Umboð uttanlanda:

1. Sendifulltrúi	20.800	
2. Skrivstovufólk	14.000	
4. Húsaútreiðslur	6.000	
5. Skrivstovulutir	1.600	
6. Porto, telefon, lýsingar o. t.	17.000	
7. Aðrar útreiðslur	2.000	
8. Ferða- og dagpeningur	5.300	
9. Útviðbót	18.500	
10. ÷ leiguinntøka.....	÷ 763	84.437

5. Líkningarráð og kommunalt eftirlit:

2. Skrivstovufólk	50.000	
3. Honorar	1.800	
4. Húsaútreiðslur	7.000	
5. Skrivstovulutir	6.500	
6. Porto, telefon, lýsingar o. t.	1.800	
7. Aðrar útreiðslur	2.500	
8. Ferða- og dagpeningur	1.500	71.100

6. Mannfalsstovan:

2. Skrivstovufólk	18.000	
3. Honorar til kommunalat mannfalskrivarar	12.000	
4. Húsaútreiðslur	1.200	
5. Skrivstovulutir	6.700	
6. Porto, telefon, lýsingar o. t.	400	
7. Ymist	100	38.400

7. Gjaldstovan:

1. Tænastumenn	100.000	
2. Skrivstovufólk	216.000	
4. Húsaútreiðslur	35.000	
5. Skrivstovulutir	50.000	
6. Porto, telefon, lýsingar o. t.	60.000	
7. Aðrar útreiðslur	17.000	
8. Jarðarráðið, endurgjald ÷	4.000	
9. : endurgjald rikiskassans.. ÷	118.500	355.500

8. Tolleftírlit:

1. Lønir	148.000	
2. Honorar	11.200	
4. Húsaútreiðslur	10.000	
5. Skrivstovulutir	300	
6. Porto, telefon, lýsingar o. t.	3.000	
7. Aðrar útreiðslur	1.200	
8. Ferða- og dagpeningur	6.000	179.700

9. Valuta- og prístáð:

2. Skrivstovufólk	32.000	
3. Samsýning sýslumanna o. a.	9.150	
4. Húsaútreiðslur	5.100	
5. Skrivstovulutir	2.000	
6. Porto, telefon, lýsingar o. t.	2.500	
7. Aðrar útreiðslur	500	
8. Dagpeningur	10.000	61.250

10. Landsverkfrøðingsskrivstovan:

1. Landsverkfrøðingur o. a. ..	262.000	
2. Skrivstovufólk	65.000	
4. Húsaútreiðslur	31.000	
5. Skrivstovulutir	20.000	
6. Porto, telefon, lýsingar o. t.	7.500	
7. Aðrar útreiðslur	6.000	
8. Ferða- og dagpeningur	23.000	
9. ÷ leiguinntøka	1.124	
10. ÷ endurgjald frá kommun- um vegna havnaprojektering	75.000	338.376

11. Ferða- og dagpeningur	60.000	
12. Innheimtingarútreiðslur	6.000	1.694.663

§ 17. HEILSUMAL:

1. Dronning Alexandrines hospital	1.542.725	
2. Klaksvíkar sjúkahús	409.220	
3. Suðuroyar sjúkahús	430.225	
4. Bróstsjúkahúsið	102.720	
5. Tuberklastøðin	13.875	
6. Læknaútreiðslur	20.000	
7. Ljósmeður	39.000	
8. Farsóttir	4.500	
9. Karantenuútreiðslur	1.000	
10. Sjúkahjálpi	5.000	
11. Studn. til hvíldarheimið »Naina«	30.000	
12. Studn. til skúlatannlæknastovur	90.000	2.688.265

§ 18. SAMFERÐSLUMÁL:

1. Vegir og brýr:

1. Nýggir vegir og brýr	1.700.000		
2. Breiðkan av brúm	100.000		
3. Til vegagrunnin	400.000	2.200.000	
2. Havnagerð		951.250	
3. Lendingar		500.000	
4. Strandferðslan:			
1. Rakstrarstudningur	300.000		
2. Byggigrunn strandferðslu landsins (viðm.)	300.000	600.000	4.251.250

§ 19. KENSLUMÁL:

1. Fólkskúlin

1.550.000

2. Læraraskúlin:

1. Næmingastudningur og lán (viðm.)	10.000	
2. Viðlíkahald av barakk	100	10.100

3. Føroya millum- og realskúli:

1. Rakstrarundirskot	50.000	
2. Næmingastudningur	1.400	51.400

4. Studentaskúlin:

1. Lønir	230.000	
2. Næmingastudningur	15.000	
3. Sövn	5.000	
4. Laboratoriið (hit, ljós, rein- gerð o. t.)	6.000	
5. Aðrar útreiðslur	3.700	
6. Húsaútreiðslur	12.000	
7. ÷ leiguinntøka	864	270.836

5. Føroya fólkaháskúli:

1. Rakstrarstudningur	30.000	
2. Byggistudningur (viðm.) ..	35.000	
3. Studningur til næmingar ..	37.000	102.000

6. Kvøldskúlar

20.000

7. Ítróttur:

1. Studn. til fimleikargrunnin..	15.000	
2. Studningur til Í.S.F.	8.000	23.000

8. Ymiskir studningar:

1. Studningur og lán til lærdan lestur (viðm.)	50.000	
2. Studningur og lán til annan lestur (viðm.)	30.000	

3. Studningur til uttanbygda- næmingar í real- og prelimi- nerskúlum	15.000		
4. Studningur til lærlingar ..	50.000		
5. Studningur til jarðabrúks- næmingar	3.000		
6. Studningur til háskúlagongd	2.000		
7. Studningur til skúlabarna- ferðir	15.000		
8. Studningur til skúlabyggi- grunn (viðm.)	200.000		
9. Ymiskir studningar	2.500		
10. Læraraskeið	2.000		
11. Næmingastudningur til lista- menn	3.000		
12. Til grunn til bygging av stu- denta- og kostskúla	300.000		
13. Føroya skúlasavn	2.000		
14. Studentastova í Århus (viðm.)	7.500		
15. Føroya lærugrunnur	5.000	687.000	2.714.336

§ 20. VÍSIND, BÓKMENT OG LIST:

1. Landsbókasavnið:

1. Tænastumenn	19.300	
2. Aðrar lønir	36.000	
3. Bókakeyp og innbinding ..	25.000	
4. Húsaútreiðslur	20.500	
5. Skrivstovulutir	4.000	
6. Porto, telefon, lýsingar o. t.	2.400	
7. Aðrar útreiðslur	600	
8. ÷ sektir	500	
9. ÷ studn. Havnar kommunu	8.600	98.700

2. Skjallasavnið:

1. Lønir	16.000	
2. Húsaútreiðslur	3.300	
5. Skrivstovulutir	600	
6. Porto, telefon o. t.	700	
7. Aðrar útreiðslur	400	
8. Ferða- og dagpeningur	300	21.300

3. Fornminnissavnið:

1. Lønir	16.000
2. Útgrevstur	10.000
3. Staðarnavnasavn (viðm.) ..	1.500
4. Húsaútreiðslur	1.100
5. Aðrar útreiðslur	5.000
6. Umsiting av fornminnum ..	10.000
7. Umvæling av skansanum ..	12.500

8. Røkt av skansanum	2.000		
9. ÷ atgonguopeningur	500	57.600	
4. Fuglakanningarstöð		1.600	
5. Bókasøvn á bygd:			
1. Eftirlit	2.800		
2. Rakstrarstudningur (viðm.)	25.420	28.220	
6. Ymsir studningar:			
1. Føroya barnabløð	1.200		
2. Tórshavnar musikkskúli	1.500		
3. Mentunargrunnurin (MFL):			
1. Til stovnsfæið	10.000		
2. Til útgávu av bókum og øðr- um (viðm.) ..	14.000	24.000	
4. Føroya listasavn	5.000		
5. Savnan av føroyskum orða- tílfari (viðm.)	1.000		
6. Føroysk-dønsk orðabók (viðm.) ..	20.000		
7. Útgáva av tingbókum	3.000	55.700	
7. Sömdarpeningur:			
Til skalda-, vísinda og lista- menn (viðm.)		13.000	
8. Náttúrugripasavnið:			
1. Løn	11.676		
4. Húsaútreiðslur	4.100		
5. Skrivstovuhald	1.500		
6. Aðrar útreiðslur	300		
7. Arbeiðshjálp, ferðapeningur o. t.	5.900	23.476	
9. Landstýrið at ráða yvir saman við fíggjarnevndini		15.000	314.596

§ 21. FISKIVINNA, SJÓFERÐ OG TÍLIKT:

1. Vrakarastovnurin:			
1. Løn til yvirvrakara og vraki- eftirlitsmenn	148.000		
2. Ferðaútreiðslur	19.000		
3. ÷ vrakaragjöld	100.000	67.000	
2. Sjómansskúli Føroya:			
1. Lønir	155.500		
2. Amboð	10.000		
3. Húsaútreiðslur	37.500		
4. Aðrar útreiðslur	12.000		
5. ÷ leiguinntøka	3.000		

6. ÷ skúlapeningur	52.000	
7. Klaksvíkar sjómansskúli	5.000	165.000
3. Nautisk royndarkamar:		
1. Útreiðslur	4.500	
2. ÷ inntøkur	4.500	0
4. Sjómansheim uttanlanda (viðm.)		42.500
5. Fiskaríðtologísk starvsstofa:		
1. Tænastumenn	18.000	
2. Annað starvsfólk	32.000	
3. Løn til umsjónarráð	1.500	
4. Leiga av færum, amboð, hjálp o. t.	22.000	
5. Húsaútreiðslur	2.600	
7. Aðrar útreiðslur	3.800	
8. Ferðaútreiðslur	3.700	
9. ÷ ríkiskassans endurrinding	41.800	41.800
6. Vaktar- og bjargingarskip:		
1. Útreiðslur	475.000	
2. ÷ inntøkur	117.000	358.000
7. Ymist eftir landastýrisins avgerð		30.000
8. Studningur til lønjavningar- grunnin:		
1. Lønjavning v. m.	1.500.000	
2. Eykastudningur	500.000	2.000.000
9. Studningur til endurnýggjan av skipaflotanum, herundir rentu og avdráttur av lánum til lands- kassan		2.800.000
10. Studningslån til bátar		100.000
11. Studningur til heimaútróður		850.000
12. Klaksvíkar Sjómansheim (viðm.)		5.000
		6.459.300

§ 22. JARÐABRUK:

1. Tænastumenn o. a.:

1. Landbúnaðarráðgevarin:

1. Løn	25.800	
2. Ullavraking	1.800	
3. Ferðaútreiðslur	3.000	30.600

2. Djóralæknin:

1. Løn	25.800	
2. Ferðaútreiðslur	1.700	27.500

3. Seyðaráðgevarin, løn, ferða-
útreiðslur v. m.

6.000	64.100

2. Útskipting og matrikulstova:

1. Lønir	214.000	
2. Útistøðuviðbót	17.000	
3. Flutningur	5.000	
4. Skrivstovuhald	33.000	
5. Bønarnenn	9.500	
6. Tól	10.000	
7. Arbeiðstillfar	9.500	
8. Porto, telefon	4.000	
9. Annað	4.000	
10. ÷ inntøkur	73.000	233.000

3. Royndarstöðin í Høgvík:

1. Útreiðslur	78.500	
2. ÷ inntøkur	28.500	50.000

4. Fyriskipanir móti munn- og kleyvsótt		1.000

5. Aðrir studningar:

1. Húsdjóraaling	50.000		
2. Nýdyrkan	100.000		
3. Træplanting	6.000		
4. Studn. til neytahald (viðm.)	150.000		
5. Súrhyggjibrunnar	35.000	341.000	689.100

§ 23. HANDIL, IDNAÐUR O. T.:**1. Ravmagnsmál:**

1. Ravmagnshevndin	3.000	
2. Rentustudningur til S.E.V. og el-felagið Suðuroy (viðm.)	85.000	
3. Studningur til elverk á bygd (viðm.)	40.000	128.000

2. Fabriks- og ketilumsjón		10.000

3. Motorkønur eftirlitsmaður:

1. Inntøkur	20.000	
2. ÷ útreiðslur	20.000	0

4. Skipaskráseting og uppmáling	6.100	
5. Semingmannaskipanin	6.200	
6. Kolagrovstær	100.000	
7. Føroya Ferðamannafelag	20.000	
8. Ymist eftir landsstýrisins av- gerð (viðm.)	20.000	
9. Læruráðið	12.500	
10. Læriligaheim í grunn (viðm.)	10.000	312.800

§ 24. ALMANNAMÁL:

1. 1. Fólkapensión	4.261.000	
2. ÷ kommunanna partur	710.000	3.551.000

2.	1. Avlamispensión	1.495.000		
	2. ÷ kommunanna partur	250.000	1.245.000	
3.	1. Önnur almenn forðorg	388.500		
	2. ÷ kommunanna partur	64.700	323.800	
4.	Styrkveitingar		50.000	
5.	1. Barnaheim (rakstrarstudn.)	60.000		
	2. Byggistudningur (viðm.)	9.560	69.560	
6.	Aldursheim		20.000	
7.	Alv (viðm.)		10.000	
8.	Ymsir studningar:			
	1. Fráhaldsfelögini	5.000		
	2. Felagið »Reyði Krossur«	1.000		
	3. Óarbeiðsförir fiskimenn	35.000		
	4. Barnahjálpargrunnurinn	3.000		
	5. Sjúkagrunn arbeiðsmanna (viðm.)	25.000	69.000	5.338.360
§ 25.	EFTIRLÖN:			
	1. Eftirlönir		56.000	
	2. Biðipeningur		6.000	62.000
§ 26.	DÓMS- OG LÖGREGLUMÁL			13.000
§ 28.	1. Vinnulánsgrunnurinn, studningur, ætlaður		0	
	2. Avdráttur af saneringslánum		50.800	
	3. Avskrivning af studningi til a.s. Nordafar (viðm.)		55.000	105.800
§§ 29—33	fyrirbils ónýttar.			
§ 34.	AÐRAR ÓVISSAR ÚTREIÐSLUR:			
	1. Útreiðslur af vali		5.000	
	2. Landsstýrið at ráða yvir		60.000	
	3. Hagtal:			
	1. Lön	17.000		
	2. Pappír og prentlutir	600		
	3. Innbúgv	500		
	4. Aðrar útreiðslur	100	18.200	83.200
§ 35.	YMSIR GRUNNAR:			
	1. Til felagsbyggigrunn		100.000	
	2. Til kirkjugrunnin		90.000	
	3. Ábyrgðargrunn		20.000	210.000

§ 36. RENTUÓTREIÐSLUR:

Renta av lánum	150.000

§ 37. OGNARÓTREIÐSLUR:

Aðrar ognarútreiðslur	10.000

Munur:	98.330

	25.647.000

VIÐMERKINGAR:

Til § 16.2.1. Einn av fulltrúunum er samstundis stjóri á líkningarráðnum.

Til § 18.1. Her uppi í kr. 100.000,00 til veg Fútaklett-Oyrargjógv.

Til § 18.4.2. Peningurin verður at nýta til endurnýgging av strandferaskipum landsins.

Til § 19.2.1. Studningurin fer í lestrargrunnin, og landsstýrið ger av, hvussu nógv verður latið í studningi og hvussu nógv í láni.

Til § 19.5.2. Játtaðar verða í byggistudningi kr. 250.000,00 í 10 ár við kr. 25.000,00 um árið. Hetta er 3. rata.

Til § 19.8.1. og 2. Studningurin fer í lestrargrunnin, og ger landsstýrið av, hvussu nógv verður latið í studningi og hvussu nógv í láni.

Til § 19.8.8. Játtaðar eru uppi kr. 400.000,00 í studningi til bygging av kommunuskúla í Tórshavn við kr. 40.000,00 árliga í 10 ár. Uppi samlaða studningstallnum er 9. rata av hesum studningi.

Til § 19.8.14. Játtaðar eru kr. 15.000,00 í 2 ár við kr. 7.500,00 um árið til studentastovu í Århus. Hetta er 2. rata.

Til § 20.3.3. Játtaðar eru kr. 10.000,00 við kr. 1.000,00 árliga í 10 ár til savnan av føroyskum staðarnøvnum í samband við Dansk Slednavneudvalg. Hetta er 9. rata.

Til § 20.5.2. Landskassans studningur er uppi 80 % av tí peningi, bygdin letur, tó ikki meira enn kr. 2,00 pr. íbúgva.

Til § 20.6.3.2. Landsstýrið ger av, eftir hvørjum reglum studningur verður latin.

Til § 20.6.6. Hjálp til arbeiði við útgávu av nýggjari broyttari og øktari útgávu av orðabókini eftir M. A. Jacobsen og Chr. Matras eftir nærri avgerð landsstýrisins.

Til § 20.7. Søndarpeningur fyri vísind, list og skaldskap:

1. Rasmus Rasmussen	1.200 kr.
2. Dr. med R. K. Rasmussen	1.200 „
3. S. J. Mikines	1.200 „
4. Poul F. Joensen	1.200 „
5. Olivar á Ryggi	800 „
6. Hans M. Eidesgaard	800 „
7. Hans Jacob Jacobsen	800 „
8. Martin Joensen	800 „
9. Jóan Chr. Poulsen	800 „
10. Janus Kambar	800 „
11. William Helnesen	800 „
12. Richard Thomsen	800 „

13. Ingálv av Reyni 800 „
 14. Sigmund Petersen 800 „
- Til § 21.4. Uppií studningstalinum er eykastudningur til sjómans-
 heimið í Føroyingahavnini av 5 ára játtan kr. 50.000,00
 við kr. 10.000,00 árliga; hetta er 2. rata, og 2. rata á kr.
 5.000,00 til fiskaraheimið í Ravens Stóroy av 4 ára játtan
 upp á kr. 20.000,00, kr. 10.500,00 í rakstrarstudningi til
 arbeiði í Føroyingahavnini og Reykjavík og kr. 10.500,00
 í rakstrarstudningi til arbeiði í Vestmannaoyum, Aber-
 deen og Ravens Stóroy. Herafturat verða veittar kr. 6.500,00
 í studningi at senda sjúkasystur til fiskaraheimið í Ravens
 Stóroy.
- Til § 21.12. Veittar verða til keyp av búnyttum kr. 20.000,00 við kr.
 5.000,00 um árið í 4 ár. Hetta er 1. rata.
- Til § 22.5.4. Figgjarnevudin ger av eftir tilmæli frá landsstýrinum,
 hvussu studningur verður at veita.
- Til § 23.1.2. Støða er ikki tikin enn til, hvussu stóran rentustudning
 el-felagið Suðuroy fær. Av játtanini kr. 85.000,00 eru kr.
 50.000,00 ætlaðar nevnda felag.
- Til § 23.1.3. Hesin peningur verður at leggja í grunn at nýta til bygg-
 ing av smærri el-verkum á bygd.
- Til § 23.3. Uppií studningstalinum er studningur til útgávu av bókini
 hjá Jørgen-Frantz Jacobsen — Færøerne, Natur og Folk —
 á enskum máli.
- Til § 23.10. Játtanar eru kr. 40.000,00 við kr. 10.000,00 árliga í 4 ár.
 Hetta er 2. rata.
- Til § 24.5.2. Játtanar eru í byggistudningi kr. 9.560,00 um árið í 2 ár.
 Hetta er 2. rata.
- Til § 24.7. Peningurin kr. 10.000,00 verður at nýta til at gjalda lán
 aftur úr sosiala grunninum og til húsaleigu við Air.
- Til § 24.8.5. Treyt fyri hesi játtan er, at landsstýrið góðtekur reglur-
 nar fyri grunnin.
- Til § 28.3. Studningurin eftir lógtingslóg nr. 26, 11. apríl 1967 til As.
 Nordafar kr. 220.000,00 verður at avskriva í 4 ár við kr.
 55.000,00 um árið. Hetta er 4. rata.

Betænkning

J

lagtingssag nr. 1/1960:

Finanslagtingslov 1961-62

I stedet for landsstyrets forslag til finanslagtingslov 1961/62 sættes:

DRIFTSOVERSIGT

for finansåret 1961/62

INDTÆGTER:

§ 1. Skatter, told og afgifter	24.095.000
§ 2. Vedrørende handel og fiskeri	820.000
§ 3. Afgifter vedrørende trafikvæsenet	440.000
§ 4. Indtægter ved spil	00
§ 5. Indtægter af renter og udbytte	197.000
§ 6. Kapitalindtægter	25.000
§ 7. Andel i den Danske Nationalbanks overskud	40.000
§ 14. Diverse indtægter	30.000
	25.647.000

UDGIFTER:

§ 15. Lagtinget	452.000
§ 16. Landsadministrationen	1.694.663
§ 17. Sundhedsvæsenet	2.688.265
§ 18. Kommunikationsvæsenet	4.251.250
§ 19. Undervisningsvæsenet	2.714.336
§ 20. Videnskab, litteratur og kunst	313.596
§ 21. Fiskeri, søfart o. l.	6.459.300
§ 22. Landbrug	689.100
§ 23. Handel, industri o. l.	312.800
§ 24. Socialvæsenet	5.338.360
§ 25. Pension	62.000
§ 26. Justits- og politivæsen	13.000
§ 28. Erhvervslånefonden m. v.	105.800
§ 34. Andre og uvisse udgifter	83.200
§ 35 Diverse fonds	210.000
§ 36. Renteudgifter	150.000
§ 37. Udgifter af ejendomme	10.000
Balance:	99.330
	25.847.000

I. AFSNIT
INDTÆGTER

I finansåret 1961/62 beregnes landskassens indtægter som i §§ 1—14 anslået:

§ 1. INDTÆGTER AF SKATTER, TOLD OG AFGIFTER:				
1. Direkte skatter:				
1. Alm. skat	7.400.000			
2. Folkepensionsafgift	800.000	8.200.000		
2. Toldafgifter og benzinafgifter	12.400.000			
3. Omsætningsafgift	3.300.000			
4. Klareringsafgifter	20.000			
5. Forlystelsesafgifter	150.000			
6. Afgift af spiritusrationeringskort	20.000			
7. Bøder	5.000	24.095.000		
§ 2. INDTÆGTER VEDRØRENDE HANDEL OG FISKERIERHVERV:				
1. Valutagebyr	300.000			
2. Udførselsafgifter af fisk	500.000			
3. Afgifter for bevillinger	20.000	820.000		
§ 3. INDTÆGTER VEDRØRENDE TRAFIKVÆSENET:				
1. Motorafgifter	400.000			
2. Afgifter ved salg af motorkøretøjer	40.000	440.000		
§ 4. INDTÆGTER VED SPIL:				
1. Totalitatorspil			00	
§ 5. INDTÆGTER AF RENTER OG UDBYTTE:				
1. Strafrenter	100.000			
2. Renter af disponibel kapital	15.000			
3. Udbytte af aktier	7.000			
4. Renter af andre tilgodehavender	75.000	197.000		
§ 6. EIENDOMMES DRIFT:				
1. Olie-tankene:				
1. Indtægter	70.000			
2. Udgifter	00	70.000		
2. Tinganes:				
1. Indtægter	40.000			
2. Udgifter	40.000	00		
3. Hvalstationerne:				
1. Indtægter	00			
2. Udgifter	40.000	40.000		
4. Sildeoliefabrikken:				
1. Indtægter	00			
2. Udgifter	5.000	5.000	25.000	

§ 7. ANDEL I DEN DANSKE NATIONALBANKS OVERSKUD:	
i henhold til lov:	
1. Den Danske Nationalbank	40.000
§§ 8—13 står disponible.	
§ 14. DIVERSE INDTÆGTER	30.000
	Samlet indtægt: 25.647.000

II. AFSNIT

UDGIFTER

I finansåret 1961/62 bevilges de i §§ 15—37 anførte beløb:

§ 15. LAGTINGET:

1. Lagtingsmænd:

1. Diæter	330.000	
2. Dagpenge til medlemmer af stændeudvalg	11.000	
3. Rejseudgifter	2.500	343.500

2. Lagtingshuset:

1. Varme, lys m. v.	8.000	
2. Vedligeholdelse	8.000	
3. Andre udgifter	15.000	31.000

3. Lagtingstidende og kundgørelsessamling:

1. Trykning	15.000	
2. ÷ indtægter ved salg	2.500	12.500

4. Revision	65.000	452.000

§ 16. LANDSADMINISTRATIONEN:

1. Lagmand og landsstyre:

1. Lønninger	90.000	
2. Repræsentation	10.000	
3. Leje af lokale, varme og lys m. m.	15.000	
4. Inventar	6.000	121.000

2. Landskontoret:

1. Tjenestemænd (anm.)	136.000	
2. Kontorpersonale	90.000	
3. Honorarer	2.400	
4. Udgifter ved lokaler	37.000	
5. Kontorartikler m. v.	16.000	
6. Porto, telefon, annoncer o. l.	16.000	
7. Andre udgifter	3.500	300.900

3. Fiskerierhvervskontor og -laboratorium:

1. Tjenestemænd	45.000	

2. Kontorpersonale	12.000	
4. Udgifter ved lokaler	5.000	
5. Kontorartikler	5.000	
6. Porto, telefon, annoncer o. l.	5.000	
7. Andre udgifter, herunder rejse- og dagpenge	3.500	
8. Forsøg	2.500	78.000
4. Repræsentation udenlands:		
1. Udsending	20.800	
2. Kontorpersonale	14.000	
4. Udgifter ved lokaler	8.000	
5. Kontorartikler	1.600	
6. Porto, telefon, annoncer o. l.	17.000	
7. Andre udgifter	2.000	
8. Rejse- og dagpenge	5.300	
9. Udstationeringstillæg	18.500	
10. ÷ lejeindtægter	763	84.437
5. Ligningsråd og kommunale tilsyn:		
2. Kontorpersonale	50.000	
3. Honorarer	1.800	
4. Udgifter ved lokaler	7.000	
5. Kontorartikler	6.500	
6. Porto, telefon, annoncer o. l.	1.800	
7. Andre udgifter	2.500	
8. Rejse- og dagpenge	1.500	71.100
6. Folkeregister:		
2. Kontorpersonale	18.000	
3. Honorarer til kommunale mandtalsskrivere	12.000	
4. Udgifter ved lokaler	1.200	
5. Kontorartikler	6.700	
6. Porto, telefon, annoncer o. l.	400	
7. Diverse	100	38.400
7. Oppebørselskontor:		
1. Tjenestemænd	100.000	
2. Kontorpersonale	216.000	
4. Udgifter ved lokaler	35.000	
5. Kontorartikler	50.000	
6. Porto, telefon, annoncer o. l.	60.000	
7. Andre udgifter	17.000	
8. Refusion fra landbrugsrådet ÷	4.000	
9. Statskassens tilskud	118.500	355.500
8. Toldeftersyn:		
1. Lønninger	148.000	
2. Honorar	11.200	
4. Udgifter ved lokaler	10.000	

5. Kontorartikler	300		
6. Porto, telefon, annoncer o. l.	3.000		
7. Andre udgifter	1.200		
8. Rejse- og dagpenge	6.000	179.700	
9. Valuta- og pråsråd:			
2. Kontorpersonale	32.000		
3. Vederlag til sysselmænd o. a.	9.150		
4. Udgifter ved lokaler	5.100		
5. Kontorartikler	2.000		
6. Porto, telefon, annoncer o. l.	2.500		
7. Andre udgifter	500		
8. Dagpenge	10.000	61.250	
10. Landsingeniørkontoret:			
1. Landsingeniøren m. fl.	262.000		
2. Kontorpersonale	85.000		
4. Udgifter ved lokaler	31.000		
5. Kontorartikler	20.000		
6. Porto, telefon, annoncer o. l.	7.500		
7. Andre udgifter	6.000		
8. Rejse- og dagpenge	23.000		
9. - lejeindtægt	1.124		
10. Refusion fra kommunerne, havneprojektering	75.000	338.376	
11. Rejse- og dagpenge		60.000	
12. Indkasseringssomkostninger ..		6.000	1.694.663
§ 17. SUNDHEDSVÆSENET:			
1. Dronning Alexandrines hospital	1.542.725		
2. Klaksvig sygehus	409.220		
3. Suderø sygehus	430.225		
4. Sanatoriet	102.720		
5. Tuberkulosestationen	13.875		
6. Udgifter til læger	20.000		
7. Jorderædre	39.000		
8. Epidemiske sygdomme	4.500		
9. Karantæneudgifter	1.000		
10. Sygehjælp	5.000		
11. Tilskud til hvilehjemmet 'Naina'	30.000		
12. Tilskud til skolefandklinikker ..	90.000	2.688.266	
§ 18. KOMMUNIKATIONSVÆSEN:			
1. Veje og broer:			
1. Nye veje og broer	1.700.000		
2. Udvidelse af broer	100.000		
3. Til vejfonden	400.000	2.200.000	

2. Havnebygning		951.250	
3. Landingspladser		500.000	
4. Kystfarten:			
1. Driftstilskud	300.000		
2. Byggefond (anm.)	300.000	600.000	4.251.250

§ 19. UNDERVISNINGSVÆSENET:

1. Folkeskolen		1.550.000	
2. Seminariet:			
1. Tilskud og lån til elever (anm.)	10.000		
2. Vedligeholdelse af barak ..	100	10.100	
3. Færøernes mellem- og realskole:			
1. Driftstilskud	50.000		
2. Tilskud til elever	1.400	51.400	
4. Lagtingets studenterkursus:			
1. Lønninger	230.000		
2. Tilskud til elever	15.000		
3. Samlingerne	5.000		
4. Laboratoriet (varme, lys m.m.)	6.000		
5. Andre udgifter	3.700		
6. Udgifter til skolelokaler	12.000		
7. ÷ lejeindtægter	864	270.836	
5. Føroya Fólkaháskúli:			
1. Driftstilskud	30.000		
2. Byggetilskud (anm.)	35.000		
3. Tilskud til elever	37.000	102.000	
6. Aftenskoler		20.000	
7. Idræt:			
1. Tilskud til idrætsfonden	15.000		
2. Tilskud til I.S.F.	8.000	23.000	
8. Diverse tilskud:			
1. Tilskud og lån til studerende (anm.)	50.000		
2. Tilskud og lån til anden læs- ning (anm.)	30.000		
3. Tilskud til udenbys elever i real- og preliminærskoler ..	15.000		
4. Tilskud til lærlinge	50.000		
5. Tilskud til landbrugselever	3.000		
6. Tilskud til højskoleelever ..	2.000		
7. Tilskud til skolebørns rejser	15.000		
8. Tilskud til skolebyggefond (anm.)	200.000		
9. Diverse tilskud	2.500		

10. Lærerkursus	2.000		
11. Tilskud til unge kunstneres uddannelse	3.000		
12. Til fond til bygning af stu- denter- og kostskole	300.000		
13. Føroya skúlasavn	2.000		
14. Kollegieværelse i Århus (anm.)	7.500		
15. Føroya Lærugrunnur	5.000	687.000	2.714.386

§ 20. VIDENSKAB, LITTERATUR OG KUNST:

1. Landsbiblioteket:

1. Tjenestemænd	19.300	
2. Andre lønninger	36.000	
3. Køb af bøger og indbinding	25.000	
4. Udgifter ved lokaler	20.500	
5. Kontorartikler	4.000	
6. Porto, telefon, annoncer....	2.400	
7. Andre udgifter	600	
8. " bøger	500	
9. " tilskud fra Tórshavnar kommune	8.600	98.700

2. Arkivet:

1. Lønninger	16.000	
4. Udgifter ved lokaler	3.300	
5. Kontorartikler	600	
6. Porto, telefon o. l.	700	
7. Andre udgifter	400	
8. Rejser og dagpenge	300	21.300

3. Musæum:

1. Lønninger	16.000	
2. Udgravning	10.000	
3. Indsamling af stednavne (anm.)	1.500	
4. Udgifter ved lokaler	1.100	
5. Andre udgifter	5.000	
6. Vedligeholdelse af fredede huse	10.000	
7. Skansen: reparation	12.500	
8. Skansen: vedligehold	2.000	
9. " indkommet ved entré ..	500	57.600

4. Fuglakanningarstøð

1.600

5. Biblioteker på bygd:

1. Tilsyn	2.800	
2. Driftstilskud (anm.)	25.420	28.220

6. Diverse tilskud:

1. Færøske børneblade	1.200	
2. Tórshavnar musikskole	1.500	

3. Mentunargrunnurin (MFL):			
1. Til grundkapitalen	10.000		
2. Udgave af bøger o. a. (anm.)	14.000	24.000	
4. Færøernes kunstsamling		5.000	
5. Indsamling af færøsk ordmateriale		1.000	
6. Færøsk-dansk ordbog (anm.)		20.000	
7. Udgave af tingbøger		3.000	55.700
7. Hædersgaver:			
Til digtere, videnskabsmænd og kunstnere (anm.)			13.000
8. Naturhistorisk samling:			
1. Løn		11.676	
4. Udgifter ved lokaler		4.100	
5. Kontorartikler		1.500	
6. Andre udgifter		300	
7. Assistance, rejseudgifter o. l.		5.900	23.476
9. Til landsstyret at råde over i samråd med finansudvalget		15.000	314.596

§ 21. FISKERIET. SØFART O. L.:

1. Vragerinstitutionen:			
1. Løn til overvrager og vragerkontrollører		148.000	
2. Rejseudgifter		19.000	
3. ÷ afgifter vedr. vrugning		100.000	67.000
2. Færøernes sømandsskole:			
1. Lønninger		155.500	
2. Undervisningsmateriel		10.000	
3. Udgifter ved lokaler		37.500	
4. Andre udgifter		12.000	
5. ÷ lejeindtægt		3.000	
6. ÷ skolepenge		52.000	
7. Klaksvíkar sjómansskúli		5.000	165.000
3. Nautisk royndarkamar:			
1. Udgifter		4.500	
2. ÷ indtægter		4.500	0
4. Sømandshjem udenlands (anm.)			42.500
5. Fiskeribiologisk laboratorium:			
1. Tjenestemænd		18.000	
2. Andre funktionærer		32.000	
3. Løn til tilsynsråd		1.500	

4. Leje af fartøjer, assistance, redskaber o. l.	22.000	
5. Udgifter ved lokaler	2.600	
7. Andre udgifter	3.800	
8. Rejseudgifter	8.700	
9. — statskassens tilskud	41.800	41.800
6. Vagt- og bjærgningsskib:		
1. Udgifter	475.000	
2. — indtægter	117.000	358.000
7. Diverse efter landstyrets afgørelse		30.000
8. Tilskud til lønreguleringsfonden:		
1. Lønregulering m. v.	1.500.000	
2. Ekstra tilskud	500.000	2.000.000
9. Tilskud til fornyelse af fiskerflåden		2.800.000
10. Tilskudslån til både		100.000
11. Tilskud til hjemmefiskeri		850.000
12. Klaksvig sømundshjem (anm.)		5.000
		6.459.300

§ 22. LANDBRUG:

1. Tjenestemænd o. fl.:		
1. Landbrugskonsulenten:		
1. Løn	25.800	
2. Vragning af uld	1.800	
3. Rejseudgifter ..	3.000	30.600
2. Dyrlægen:		
1. Løn	25.800	
2. Rejseudgifter	1.700	27.500
3. Fåreavlskonsulenten:		
Løn, rejseudgifter m. v.	6.000	64.100
2. Udskiftning og matrikelkontor:		
1. Lønninger	214.000	
2. Dagpenge	17.000	
3. Rejseudgifter	5.000	
4. Kontorholdsudgifter	33.000	
5. Assistenten	9.500	
6. Redskaber	10.000	
7. Arbejdsmaterialer	9.500	
8. Porto og telefon	4.000	
9. Diverse	4.000	
10. — indtægter	73.000	233.000

3. Forsøgsstationen i Høyvik:

1. Udgifter	78.500	
2. + indtægter	28.500	50.000

4. Foranstaltninger mod mæd- og kløvsyge:

1.000

5. Andre tilskud:

1. Husdyr opdrætning	50.000		
2. Opdyrkning af haugejord	100.000		
3. Træplantning	6.000		
4. Køhold (anm.)	150.000		
5. Græssiloer	35.000	341.000	689.100

§ 23 HANDEL, INDUSTRI O. L.

1. Elektricitetsvæsen:

1. Elektricitetsudvalget	3.000	
2. Rentetilskud til S.E.V. og el-felag(ø) Suðuroy (anm.)	85.000	
3. Tilskud til el værk på bygð (anm.)	40.000	128.000

2. Fabriks- og kedelfilsyn

10.000

3. Motorkyndig tilsynsmænd:

1. Indtægter	20.000	
2. Udgifter	20.000	00

4. Skibsregistrering og opmåling

6.100

5. Udgifter til fortigsmanden

6.200

6. Kulbrydning

100.000

7. Fræpernes juristforening

20.000

8. Diverse efter landsstyrels afgørelse

20.000

9. Lærerådet

12.500

10. Lærlingehjem

10.000

312.800

§ 24. SOCIALVÆSEN:

1. 1. Folkepension	4.261.000	
2. + tilskud fra kommunerne..	710.000	3.551.000

2. 1. Invalidereente	1.495.000	
2. + tilskud fra kommunerne..	250.000	1.245.000

3. 1. Anden offentlig forsørg	388.500	
2. + tilskud fra kommunerne..	64.700	323.800

4. Socialhjælp

50.000

5. 1. Børnehjem (driftstilskud) ..	60.000	
2. Byggetilskud (anm.)	9.560	69.560

6. Alderdomshjem

20.000

7. Alv (anm.)

10.000

8. Diverse tilskud:			
1. Afholdsforeningerne	5.000		
2. Foreningen »Reyði Krossur«	1.000		
3. Uarbejdsdygtige fiskere	35.000		
4. »Barnahjálpargrunnurin«	3.000		
5. Arbejdernes sygefond	25.000	69.000	5.338.360
§ 25. PENSION:			
1. Pensioner		56.000	
2. Ventepenge		6.000	62.000
§ 26. JUSTITS- OG POLITIVÆSEN			13.000
§ 28. 1. Erhvervslånefonden, tilskud,			
anslået		0	
2. Afdrag på saneringslån		50.800	
3. Afskrivning af tilskud til as.			
Nordafar (anm.)		55.000	105.800
§§ 29—33 foreløbig ubenyttede.			
§ 34. ANDRE UVISSE UDGIFTER:			
1. Udgifter vedr. valg		5.000	
2. Landsstyret at råde over		60.000	
3. Statistik:			
1. Løn	17.000		
2. Papir o. l.	600		
3. Inventar	500		
4. Andre udgifter	100	18.200	83.200
§ 35. DIVERSE FONDS:			
1. Til den fælles byggefond		100.000	
2. Til kirkefonden		90.000	
3. Garantifond		20.000	210.000
§ 36. RENTEUDGIFTER:			
1. Renter af lån			150.000
§ 37. EJENDOMSUDGIFTER:			
1. Andre ejendomsudgifter			10.000
		Balance:	98.330
			25.647.000

ANMÆRKNINGER:

- Til § 16.2.1. En af fuldmægtigene er samtidig kontorchef i ligningsrådet.
- Til § 18.1. Herunder kr. 100.000,- til vej Fútaklett-Oyragjógv.
- Til § 18.4.2. Beløbet skal anvendes til fornyelse af kystfartøjer.

- Til § 19.2.1. Tilskudet henlægges i Lestragrunnin, og landsstyret træffer afgørelse om, hvor meget der skal ydes i tilskud og hvor meget i lån.
- Til § 19.5.2. Der bevilges i byggetilskud kr. 250.000,- over 10 år med kr. 25.000,- om året. Dette er 3. rate.
- Til § 19.8.1. og 2. Tilskudet henlægges i Lestragrunnin, og landsstyret træffer afgørelse om, hvor meget der skal ydes i tilskud og hvor meget i lån.
- Til § 19.8.1. Der er bevilget indtil kr. 400.000,- i tilskud til opførelse af den ny kommuneskole i Tórshavn med kr. 40.000,- årlig i 10 år; i det samlede tilskudsbeløb er 9. rate af dette tilskud indbefattet.
- Til § 19.8.14 Der er bevilget kr. 15.000,- i 2 år med kr. 7.500,- om året til kollegioværelse i Århus. Dette er 2. rate.
- Til § 20.3.3. Der er bevilget kr. 10.000,- med kr. 1.000,- årlig i 10 år til indsamling af færøske stednavne i samarbejde med Dansk Stednavnendvalg; dette er 9. rate.
- Til § 20.5.2. Landskassens tilskud er op til 80 % af det beløb, som vedkommende bygd fremskaffer, dog ikke mere end kr. 2,- pr. indbygger.
- Til § 20.6.3.2. Landsstyret afgør, efter hvilke regler tilskudet skal ydes.
- Til § 20.6.6. Tilskud til arbejdet ved udgivelsen af en ny, ændret og forøget udgave af M. A. Jacobsen og Chr. Matras's ordbog, efter landsstyrets nærmere afgørelse.
- Til § 20.7. Hædersgaver vedrørende videnskab, kunst og litteratur:
1. Rasmus Rasmussen	1.200 kr.
2. Dr. med. R. K. Rasmussen	1.200 „
3. S. J. Mikines	1.200 „
4. Poul F. Joensen	1.200 „
5. Olivar á Ryggi	800 „
6. Hans M. Eidesgaard	800 „
7. Hans Jacob Jacobsen	800 „
8. Martin Joensen	800 „
9. Jóan Chr. Poulsen	800 „
10. Janus Karnban	800 „
11. William Heinesen	800 „
12. Richard Thomsen	800 „
13. Ingálv av Reyni	800 „
14. Sigmund Petersen	800 „
- Til § 21.4. I tilskudet er indbefattet ekstratilskud til sømandshjemmet i Færingehavnen af 5-årig bevilling kr. 50.000,- med kr. 10.000,- årlig; dette er 2. rate, og 2. rate á kr. 5.000,- til fiskerhjemmet i Ravns Størø af 4-årig bevilling på kr. 20.000,-, kr. 10.500,- i driftstilskud til arbejdet i Færingehavn og Reykjavík og kr. 10.500,- i driftstilskud til arbejdet i Vestmanneyjum, Aberdeen og Ravns Størø. Til sygeplejerske til fiskerhjemmet i Ravns Størø er der desuden bevilget kr. 6.500,-.
- Til § 21.12. Til køb af inventar er der bevilget kr. 20.000,- med kr. 5.000,- årlig i 4 år. Dette er 1. rate.

- Til § 22.5.4. Finansudvalget afgør efter indstilling fra landsstyret, hvorledes tilskudet ydes.
- Til § 23.1.2. Der er ikke taget stilling til, hvor stort rentetilskud, der skal ydes el-felagið Suðuroy. Af bevillingen på kr. 85.000,- er ca. kr. 50.000,- beregnet til ovennævnte selskab.
- Til § 23.1.3. Dette beløb henlægges i en fond til benyttelse til bygning af mindre el-værker på bygderne.
- Til § 23.8. I det bevilgede beløb er iberegnet tilskud til en engelsk udgave af Jørgen-Frantz Jacobsens: Færøerne — Natur og Folk.
- Til § 23.10. Der er bevilget kr. 40.000,- med kr. 10.000,- årlig i 4 år. Dette er 2. rate.
- Til § 24.5.2. Der er bevilget i byggetilskud kr. 9.560,- årlig i 2 år. Dette er 2. rate.
- Til § 24.7. Tilskudet kr. 10.000,- skal benyttes til tilbagebetaling af lån fra den sociale fond og til husleje við Áir.
- Til § 24.8.5. Betingelsen for denne bevilling er, at landsstyret godkender fondens regler.
- Til § 28.3. Tilskudet i henhold til lagtingslov nr. 26 af 11. april 1957 til as. Nordafar, kr. 220.000,-, afskrives over 4 år med kr. 55.000,- årlig; dette er 3. rate.

Figgjaðnevðin, 20. marts 1961.

ÁLIT

FRÁ

LØGTINGSNEVND VIÐVÍKJANDI LØNAR- OG
STARVSVIÐURSKIFTUM TÆNASTU- OG
STARVSMANNA

Álit

frá

nevnd lögtingsins, sett tann 9. august 1960 viðvíkjandi lönar- og starvsviðurskiftum tænastu- og starvsmanna.

I lögtingsmáli nr. 6/1960: Lönir tænastu- og starvsmanna samtykti lögtingið seljðandi uppskot:

«Tingið velur 5 manna millumtinganevnd við teirri uppgávu at kanna lönarviðurskiftini hjá øllum tænastu- og starvsmönnum hins almenna og til at gera uppskot um lönar- og starvsviðurskifti teirra.

Uppskot nevndinnar eiga at verða lögð fyri komandi vetrartingsseti.»

I hesa nevnd vóru valdir J. Fr. Øregaard, Hanns við Høgadalsá, Johan Djurhuus, Johan K. Joensen og Marius Johannesen. Tann 11. august 1960 skipaði nevndin seg við Johan K. Joensen sum formanni. Á fundi tann 19. september valdi nevndin Jørgen Hansen cand. jur. til nevndarskrivara.

Tær umstøður, og tey viðurskifti, ið liggja frammundan í hesum máli, eru lýst í nevndaráli frá fíggingarnevndini tann 6. august 1960 og skal hetta ikki verða endurtikið her.

Aftaná omanfyri nevndu lögttingssamtykt lýsti starvsmannafelagið verkfall tann 10. august 1960. Orsakað av hesum, varð nevndin eftir áheitan kallað saman til fundar í Tórshavn tann 11. august fyrir at viðgera ta nýggju stöðu, ið hevði tikið seg upp av hesum arbeiðssteði.

Á fyrsta fullmannaða fundi tann 12. august samtykti nevndin, eftir tilráðing, at gera eina roynd at fáa starvs- og tænastumenn landsins at fara aftur til arbeiðis. Hóast nevndin ikki var vald til at taka sær av hesi uppgávu, helt hon, at ikki bar til at bera seg undan at gera eina roynd at fáa seimju í lag í hesum arbeiðsstríði.

Nevndin er sett av lögtinginum til at kanna og seta fram uppskot um lönar- og starvsviðurskifti tænastu og starvsmanna. - Vatlig manngongd er, at lönar- og starvsviðurskifti tænastumanna verða ásett við lóg, meðan lönarviðurskifti starvsmanna verða ásett við fyriskipan av fyrisetingini. Nevndin hevur tí viðgjørt viðurskifti tænastumanna og starvsmanna hvørji sær.

Viðurskipti tænastrumanna.

Eftir lögtingslóg nr. 16 um lön tænastrumanna landsins frá 28. mars 1949, 13. §, verður landsstýrinu heimilað af áseta nærri reglar tænastrumönnum viðvíkjandi, tö af reglar um eftirlön tænastrumanna verða af áseta við lögtingslóg. Lögtingslóg nr. 1 frá 25. febrúar 1953 setir fyriskipani um eftirlön tænastrumanna. Allurímóti eru ikki reglar settar fyrir skyldur og réttindi tænastrumanna.

Vanlig mannagöngd i grannalöndum ee, af reglar um skyldur og réttindi tænastrumanna verða ásettar við lóg. Tessvegna fór nevndin undir af gera uppskot til lögtingslóg um tænastrumön landsins.

Löng undir semingsroyndum við starvsmannafelagið i august 1960 varð havt á máli, af nevndin undir arbeidinum skuldi samráðast við felagið. Tað forarbeiði, ið nevnd starvsmannafelagsins hevði avrikað viðvíkjandi reglum um skyldur og réttindi tænastrumanna, hevur seinni verið nevndini til góðan stuðul eins væl og seinni samráðingar við hetta felag.

Somuleiðis fór nevndin undir af kanna lönarviðurskipti tænastrumanna og i lógarformi af seta upp nýggja normering og flokking av tænastrustörvum. Hesar reglar eru skoyttar upp i sjálvt lógaruppskotið um skyldur og réttindi tænastrumanna.

Tað tilfar, ið nevndin hevur havt til af miða seg eftir viðvíkjandi skyldum og réttindum tænastrumanna, er lógir um hesi viðurskipti i Danmark og Íslandi. Nevndin hevur eftir förimuni evnað hesar reglar solciðis til, af fær hóska fyrisiting landsins.

So stalt löyvir nevndin sær einmælt af seta fram hetta uppskot til lögtingslóg um tænastrumön landsins:

U p p s k o t

til

tögtingslóg um tænastrumön
landsins.

lagtingslov om landets tjenestemænd.

1. KAPITUL

Vanligar fyriskipani.

1. Hvör er tænastrumaður.

1. §

Tænastrumaður landsins er hann, ið hevur varugt livsyrgi i tænastr landsins i starvi, sum eftir hesi lóg verður lönað við fastari árligari lönarlædd. Upp i

1. KAPITEL

Almindelige bestemmelser.

1. Hvem er tjenestemand.

§ 1.

Som tjenestemand anses den, der varigt og som livsgerning har ansættelse i landets tjeneste i en stilling, som efter denne lov lønnes med en fast årlig sum. Un-

tænastumenn eru ekki roknaðir aspirantar.

2. Um lýsing av tænastru- mannastörvum.

2. §

1. stk. Tænastrumannastörv verða skipað, aflanað af tey eru lýst leys. Talið á teimun er fyrirselt í hesi lóg.

2. stk. Umsökjari hevur rætt til at fáa at vita növn umsökjaranna. Sama rætt hava góðkend feløg, tá ið limir teirra eru sjálv-sagdir umsökjarar til starvið og tey biðja um hetta. Ikki er loyvt at gera hesar upplýsingar almannakunnigar, uttan landsstýrið samtykkir.

3. stk. Umsöknafræistin eigur ikki at vera styttri enn 14 dagar, uttan so at serlig viðurskifti gera tað fyrri óeyðini.

4. stk. Heldur landsstýrið, at eingin av umsökjarunum, ið søkt hava lýst starv innan ásettu tíðarfræist, er nóg væl skikkaður til starvið, ella at nýggj lýsing kann elva daguligari monnum at søkja, eigur starvið at verða lýst av nýggjum.

3. Um skyldur tænastrumanna.

3. §

1. stk. Tænastrumaður skal í øllum förum samvitskufult halda lær fyrri hansara tænastrustarv givnu lógir, fyriskipanir og fyrirmæli. Hann skal í tænastruni og uttanfyri hava slíkan afburð sum starvi hansara sømir.

der begrebet tjenestemand henregnes ikke aspiranter.

2. Om opslag af tjenstemands- stillinger.

§ 2.

Stk. 1. Ansættelse i tjenstemandsstillinger sker efter opslag. Antallet af stillinger er fastsat i i denne lov.

Stk. 2. Ansøgerne har ret til at faa oplysning om ansøgernes navne. Tilsvarende gælder anerkendte organisationer, hvis medlemmer er naturlige ansøgere til paagældende stilling, for saa vidt de fremsætter anmodning herom. Offentliggørelse af disse oplysninger kan kun finde sted med landsstyrets samtykke.

Stk. 3. For saa vidt ikke ganske særlige forhold er til stede, maa ansøgningsfristen ikke være mindre end 14 dage.

Stk. 4. Hvis landsstyret skønner, at ingen af de ansøgere, der rettidigt har meldt sig til en opslaaet stilling, er tilstrækkelig egned til stillingen, eller at man ved fornyet opslag kan fremskaffe ansøgning fra mere kvalificerede ansøgere, skal stillingen opslaaes paa ny.

3. Om tjenstemandens pligter.

§ 3.

Stk. 1. Tjenstemanden skal i alle anliggender samvittighedsfuldt overholde de for hans tjenestestilling givne love, anordninger og forskrifter. Han skal i sine forhold i og uden for tjenesten vise sig værdig til den agtelse og tillid, som hans stilling kræver.

2. stk. Tænastumaður er hær-
afflurat í tænastuvirki sínum
skyldugur af ansa eftir, af gald-
andi löggáva og umur fyrri við-
komandi viðurskipti givin fyrir-
mæli verða hildin.

3. stk. Tænastumaður hefur
fögnukskyldu um viðurskipti, hann í
tænastustarvi sínum fær kunn-
leika um, og sum eru so háttfað,
at neyðugt er, at hann gengur
föyniliga um fey, ella hetta verð-
ur honum álagt av yvirmanni
hansara. Fögnukskyldan heldur ikki
uppat, tá ið hann fer úr tænast-
uni.

4. §

Tænastumaður er skyldugur af
ganga undir fær broytingar í tæn-
astuvirki sínum, sum fyrisettar
verða uttan at fað er neyðugt, af
fyrirvarni, sum til hetta sipar, er
líkið við í tænastubrævi hansara.

4. Um aspirantastarv.

5. §

1. stk. Aspirantalönin sbr 6. §,
3. stk. kann í hægsta lagi vera
a) fyrri aspirantar, sum eru 19
ár: ein peningahædd svarandi
til netto byrjunarlöna í av-
varðandi tænastumannastarvi,
b) fyrri aspirantar, sum ikki hava
fylt 19 ár: 90 per. av netto
byrjunarlönin í avvarandi
tænastumannastarvi.

2. stk. Aspirantar kunnu bara
verða líknir í lønn mun roknað
kann verða við, at nóg nógv tæn-
astumannastöry eru leys í avvar-
andi stovni, tá ið aspirantafíðin er

Stk. 2. Tjenestemanden er end-
videre ved udførelsen af sine
tjenestehandlinger pligtig at pau-
se overholdelsen af den gældende
lovgivning og andre for vedkom-
mende forhold givne forskrifter.

Stk. 3. Tjenestemanden skal
ingftage tavshed med hensyn til
de forhold, som han i sin tjeneste
mandsstillings medfør bliver be-
kendt med, og hvis hemmelighol-
delse ifølge sagens natur er paa-
krævet eller bliver ham foreskre-
vet af hans foresatte. Tavsheds-
pligten ophører ikke med hans
udtræden af tjenesten.

§ 4.

Hver tjenestemand er pligtig
at underkaste sig de forandringer
i hans tjenesteforretningers om-
fang og beskaffenhed, som maat-
te blive bestemt, uden at det er
fornødent, at noget dertil sigten-
de forbehold er optaget i hans
ansættelsesbrev.

4. Om aspiranttjeneste.

§ 5.

- Stk. 1. Lønnen til aspiranter
jfr. § 6, stk. 3 kan højst andrages:
a) for aspiranter, der er fyldt 19
aar: et beløb svarende til
nettobegyndelseslønnen for
paagældende tjenestemandss-
stilling,
b) for aspiranter, der ikke er
fyldt 19 aar: 90 per. af netto-
begyndelseslønnen for paa-
gældende tjenestemandsstil-
ling.

Stk. 2. Antagelse af aspiranter
kan kun ske i det omfang, hvori
det kan paaregnes, at der ved as-
piranttidens udløb vil være det
fornødne antal ledige tjeneste-

úti, ella fíggjarneyvudin hefur játtað at nóra um talið á tí starvs fólki, ið er sett sum aspirantar. Áðrenn aspirantur verður tikin í tænastu, eigur landsstýrið at kanna um aldur ella heilsa hansara forðar fyri, at hann seinni verður skipaður í eftirlönargevandi starv.

3. stk. Fyri aspirant er uppsagnarfrestin fyrstu 6 mánaðirnar, aftaná at hann er settur í starv, hjá báðum pørtum 14 dagar til mánaðar útgang. Síðan er uppsagnarfrestin 3 mánaðir hjá landsstýrinum til mánaðarútgang og hjá aspirantinum 1 mánaður til mánaðar útgang. Um uppsögnin stendst av viðurskiftum sbr. 13. og 14. § í lögtingslóg nr. 1 frá 25. februar 1953 um eftirlön og eftirsitufön, ið eftir somu lóg hövdu velt uppsögn, um avvarðandi var tæmastumaður, kann hann verða uppsagdur við styttri fyrivarningi ella ongum.

5. Um at skipa í starv og løysa úr starvi.

6. §

1. stk. Landsstýrið skipar tæmastumenn í starv og løysir teir úr starvi.

2. stk. Skipan í starv sum fulltrúi er treytað av, at avvarðandi hefur tikið fullgott endaligt prógv frá lærðum háskúla, alment góðkendum lægri læristovni ella serfrøði á øðrum læristovni, sum er undir almennum eftirliti. Í serligum føri kann landsstýrið eftir ummæli frá

mandsstillinger í gaagældende styrelse, eller der foreligger finansudvalgets tilslutning til forøgelse af det paa aspirantvilkaar antagne personale. Forud for en aspirants antagelse skal landstyret undersøge, hvorvidt der i den paagældendes alder eller almindelige helbredstilstand maatte findes nogen hindring for senere ansættelse i pensionsberettigende stilling.

Stk. 3. For aspiranter gælder i de første 6 måneder efter ansættelsen et gensidigt opsigelsesvarsel paa 14 dage til udgangen af en måned. Herefter er opsigelsesvarslet fra landstyrets side 3 måneder til udgangen af en måned og fra aspirantens side 1 måned til udgangen af en måned. Hvis afskedigelsen er begrundet i forhold, der ville have medført afsked jfr. §§ 13 og 14 i lagtingslov nr. 1 af 25. februar 1953, saafremt den paagældende havde været tjenestemand, kan afskedigelse ske med kortere varsel eller uden varsel.

5. Om tjenestemandens ansættelse og afskedigelse.

§ 6.

Stk. 1. Tjenestemand ansættes og afskediges af landstyret.

Stk. 2. Ansættelse som fuldmægtig er betinget af, at vedkommende har bestaaet embedseksamen fra universiteterne, offentligt anerkendte højere læreanstalter eller anden videregående uddannelse paa andre læreanstalter under offentligt tilsyn. Under særlige omstændigheder kan landstyret efter indhentet

lönarráðnum gera undantak frá hesi treyt.

3. stk. Fyrsta skipan í tænastru-
mannastarv í 1. — 8. lönarflokki
er treytað av, at maður hevur
gjört fullnað í aspiranttænastu í
minst 2 ár aftaná 19 ára aldur.
Aspiranttænasta aftaná 21 ára
aldur verður við seinni skipan í
tænastumannastarv at rokna upp
í lönaraldrin, um so er, at as-
pirantlönin hevur svarað til fulla
nettobyrrjunarlön í hesum tæna-
strumannastarvi. Sjúkutíðin o.a.
í aspiranttíðini verða frádrignar
effir reglum, sum landsstýrið
setir.

1. stk. Fyrsta skipan í tænastru-
mannastarv ella skipan aftur í
starv aftaná loysn er treytað av
fullgóðari heilsuváttan, to so at
skipan av persóni við líkams-
ella heilsubrekkum, ið ikki eru til
hindurs fyri, at hesin kann inni
avvarandi tænastrumannastarv,
men kortini föra við sær öktan
vanda fyri sjúku og ov skjóta
fráfaring úr tænastru, kann fara
fram effir avgerð landsstýrisins
undir teim í 13. §, 6. stk. nevndu
treytum, sbr. tilsvareandi treyt í
lögtingslóg nr. 1 frá 25. februar
1953, 5. §.

7. §

1. stk. Tá maður gerst tænastru-
maður landsins, fær hann frá
landsstýrinum tænastrubrev. Eing-
in kann verða skipaður í meir
enn eitt tænastrumannastarv.

2. stk. Tænastrumaður skal,
fyrsta ferð hann verður skipaður
í starv, áðrenn hann tekur við

uttalelse fra lønningsrådet gøre
indtægter fra disse regler.

Stk. 3. Første ansættelse i tje-
nestemandsstilling i 1 — 8. løn-
ningsklasse er betinget af mindst
2 aars tilfredsstillende aspirant-
tjeneste efter det 19. aar. Aspi-
ranttjeneste efter det fyldte 21.
aar vil, saafremt aspirantlønne
har andraget et beløb svarende
til den fulde nettobegyndelsesløn
for paagældende tjenestemand-
stilling, ved senere ansættelse i
tjenestemandsstillingen være at
medregne i lønningsanciennite-
ten. Sygeperioder m.v. i aspi-
ranttiden fradrages efter regler,
der fastsættes af landsstyrel.

Stk. 4. Den første ansættelse i
tjenestemandsstilling eller gen-
ansættelse i saadan efter afske-
digelse er betinget af tilfredstil-
lende helbredsattest, idet dog an-
sættelse af personer med invali-
diteter eller helbredsmangler, der
vel ikke er til hinder for, at den
paagældende kan bestride paa-
gældende tjenestemandsstilling,
men dog medfører forøget risiko
med hensyn til sygdom og for
tidlig afgang fra tjenesten, vil
kunne finde sted efter bestem-
melse af landsstyrel paa de i § 13,
stk. 6 nævnte vilkaar, jfr. § 5 i
lagtingslov nr. 1 af 25. februar
1953.

§ 7.

Stk. 1. Ved ansættelse som tje-
nestemand tilstilles der af lands-
styrel tjenestemanden et ansæt-
telsesbrev. Ingen kan erholde an-
sættelse i mere end én tjeneste-
mandsstilling.

Stk. 2. Enhver tjenestemand
skal ved sin første ansættelse,
inden stillingen overtages, under-

starvinum, undirskrifa vottan, har hann undir frímaðartreytum lovar at útíma tænaðuskýldur sínar trúgvur og nærlagdur.

3. stk. Önnur lyfti og trygðarorð kunnu bert verða krævd av tænaðumanni, um starvið er so háttað, at hella gerst neyðugt.

8. §

1. stk. Tænaðumaður kann at tíð við 3 mánaða fyrivarningi krevja at verða loystur úr tænaðum. Tó kann landsstýrið eftir ummæli frá lönarráðnum leingja hesa freistina upp til 6 mánaðar fyri tænaðumenn í 10-12. lönar-flokk.

2. stk. Tænaðumaður, sum uttan umsókn verður settur frá starvinum, eigur rætt til 3 mánaða fyrivarning. Verður hann settur frá av orsök, sum nevnd er í 13. og 14. § í lögtingslóg nr. 1 frá 25. februar 1953 um eftirløn og eftirsituløn, kann hann verða settur frá við styttri fyrivarningi ella ongum; sumu er galdandi, um umsókn ikki er innsend í rættari tíð um loysn úr starvi av leim grundum, ið nevndar eru í 7. § í nevndu lögtingslóg um at fara frá fyri aldur.

3. stk. Áðrenn tænaðumaður verður loystur úr starvinum, ger landsstýrið av, um hann hevur rætt til eftirløn, sbr. tó 18. §.

4. stk. Áðrenn tænaðumaður verður frasettur uttan umsókn og uttan at sjúka veldur hetta, skulu bæði avvarandi felag við ting-ingarrætti og tænaðumaðurin sjálvur hava høvi til at siga áskoðan sína í málinum. Høvir

skriva en erklæring, hvori han paa ære og samvittighed lover at opfylde sine tjenesteplichter med trofasthed og nidkærlighed.

Stk. 3. Yderligere løfter og forsikringer kan kun forlanges af tjenestemanden, for saa vidt tjenestens særlige art gør det paa-krævet.

§ 8.

Stk. 1. Tjenestemænd kan til enhver tid med 3 måneders varsel forlange sig afskediget af tjenesten. Dog kan landstyre efter indhentet indtalelse fra lønnings-rådet forlænge denne frist op til 6 måneder for tjenestemænd i 10.-12. lønningsklasse.

Stk. 2. Der tilkommer enhver tjenestemand, der afskediges uden ansøgning, et varsel paa 3 måneder. Hvis afskedigelsen er begrundet i noget af de i §§ 13 og 14 i lagtingslov nr. 1 af 25. februar 1953 nævnte forhold, kan afskedigelsen dog ske med kortere varsel eller uden varsel, det samme gælder, hvis ansøgning ikke rettidig er indgivet i det i § 7 i nævnte lagtingslov omhandlede tilfælde om fratrædelse paa grund af alder.

Stk. 3. Forud for den enkelte afskedigelse træffer landstyre bestemmelse om, hvorvidt tjenestemanden har ret til pension, jfr. dog § 18.

Stk. 4. Forinden en tjenestemand afskediges uden ansøgning, og uden at afskedigelsen skyldes sygdom, skal der gives saavel vedkommende forhandlingsberettigede organisation som tjenestemanden selv adgang til

afhöyring verio eftir 16. § nýlist
tö onki ummæli.

5. stk. Hvör tann, sum ulla
umsókn verður frásættur, hefur
rætt til eftir umbön at fáa skriv-
liga upplýsing um grundirnar
fyri frásælingina.

6. stk. Tænastumenn hava ikki
loyvi at gera arbeiðssteðg ella at
siga upp í feløg fyri at fáa framtí
krøv sín.

9. §

Tænastumaður, ið aftaná at
vera frásættur, aftur verður skip-
aður í starv, kann fáa fyrra tæn-
astutiðina uppiroknaða í útrek-
ning av løn og eftirløn, um so er,
at fráfaring hansara frá tænastu
ni komst av sjúku ella orsökum,
hann sjálvur var ósekur í. Varð
hann loystur úr tænastu eftir
egnum ynski ella av orsökum,
hann var sekur í, kann fyrra tæn-
asta bert verða roknað uppi eftir
serligari lógarheimild, tó so, at
verður tænastumaður, sum varð
loystur úr starvi, eftir egnum
ynski aftur skipaður í starv í
seinasta lagi ið hann fyltir
40, hefur hann rætt til at fáa
fyrra tænastaldur sín taldan
uppi til útrekningar av eftirløn.

10. §

Eftir ætlan landsstýrisins í
hvørjum einstökum føri kann
verða loyvt tænastumanni at
verða loystur úr starvi við ong-
ari løn í avmarkaða tíð, van-
liga ikki meira enn 1 ár. Í serl-
igum førum kann loyvi tó verða
longt til at galda upp í 3 ár.
Henda tíð verður frádrigin í

at udtale sig i sagen. Saaframt
forhør er afholdt i henhold til §
16, skal der dog ikke indhentes
yderligere udtalelse.

Stk. 5. Enhver, der afskediges
uden ansøgning, har ret til efter
derom fremsat begæring at få
skriftlig oplysning om afskedi-
gelsesgrunden.

Stk. 6. Tjenestemænd kan ikke
nedlægge arbejdet eller i fælles-
skab forlange sig afskediget for
at fremme deres krav.

§ 9.

Eftir tænastumand, der efter at
være afskediget genansættes, kan
få tidligere tjenestetid medtaget
til beregning af lønning og pen-
sion, saafremt hans udtræden af
tjenesten skete paa grund af syg-
dom eller anden ham utilregnelig
arsag. Skete hans udtræden ef-
ter eget ønske eller af anden ham
tilregnelig arsag, kan tidligere
tjeneste alene medregnes efter
særlig lovhjemmel, dog at gen-
ansættelse senest ved det fyldte
40. aar af en efter eget ønske af-
skediget tjenestemand giver ham
ret til medtagelse af den tidligere
tjenestealder i henseende til be-
regning af pension.

§ 10.

Efter landstyreets skøn i det
enkelt tilfælde kan der gives en
tjenestemand tilladelse til at træ-
de uden for nummer uden løn-
ning i begrænset tid, i almindelig-
hed ikke ud over 1 aar. Under
særlige forhold kan tilladelsen
dog udstrækkes til at gælde for
indtil 3 aar. Saaadan tid fradrages

útrokning av aldursviðbótum og eftirlön.

11. §

1. stk. Verður tæmastumaður handtíkin vegna illgruna ella úrkærdar fyrí brotsgerð, verður hann fyríbils frásættur, til endalígr avgerð er tíkin í málinum. Sama er eisini galdandi, tá ið hann er komin undir grundaðan illgruna í viðurskiftum, har hann missir tað álít, sum jónnngin av tæmastustarvinum krevur. Fyribils frásæting verður eisini framd, tá ið tæmastumaður hevur gjørt seg sekka í verki, sum ger tað vágilígt at lata hann halda fram í sínum tæmastustarvi, uttan so at tað eftir ætlan landsstýrisins verður hildið forsværlígt fyríbils at flyta hann í aðra tæmastu. Fyribils frásæting fer eisini fram, um tæmastumaður ið hevur og má hava í hondum fæ landskassans, fæ lýst trottubígv. Í hesum fóri stendur fyríbils frásætingin við, til viðgerðin av búnum er endað. Fyribils frásætingin verður framd av landsstýrimum, tó kann avvarðandi umsitingarmyndugleiki bráðfengis seta tæmastumannin frá tæmastuni, til landsstýrisins avgerð ið heimanvegin skal útvegast er fíngin. Landsstýrið skal sum skjólast taka avgerð í málinum um fyríbils frásæting.

2. stk. Undir fyríbils frásætingini verða bert goldnar 2/3 av lønini og av øllum vanligum og serligum viðbótum, her uppi í starvs viðbótum, men eingin av leim samsýningum, sum hoyra til starvið. Lónarlekkingin verður framd frá tí degi, fyríbils frásætingin tekur við, tó seiðis, at

ved beregning af alderstilleg og pension.

§ 11.

Stk. 1. Naar en tjenestemand anholdes som mistænkt eller tiltales for en forbrydelse, saavel som naar han har paadraget sig grundet mistanke om et forhold, der betager ham den tillid, som bestridelsen af tjenestestillingen kræver, suspenderes han, indtil endelig afgørelse er truffet i sagen. Suspensionen finder ligeledes sted, naar en tjenestemand har gjort sig skyldig i en handling, der gør det betænkeligt vedblivende at lade ham bestride tjenestegerning, medmindre det efter landsstyrets skøn findes forsværligt midlertidigt at forsette ham til anden tjeneste. Suspension finder endvidere sted, saafremt en tjenestemann, der har og maa have midler af landskassen til selvstændig forvaltning, erklæres fallit, i hvilket tilfælde suspensionen vedvarer, indtil behandlingen er sluttet. Suspensionen foretages af landsstyret; dog kan underordnede myndigheder foreløbigt sætte tjenestemanden fra tjeneste, indtil landsstyrets afgørelse, der uopholdelig skal indhentes, foreligger. Landsstyret skal hurtigst muligt træffe beslutning i sagen om den foreløbige suspension.

Stk. 2. Under suspensionen oppebæres kun 2/3 af lønnen og af alle almindelige og særlige tillæg, herunder bestillingstilleg, men intet af de med stillingen forbundne honorarer. Reduktionen af lønnen sker fra suspensionsdagen, dog saaledes at tilbagebetaling af allerede forfalden løn-

lönargjald, ið longu er fallið til gjaldingar, ekki verður afturgoldið, um so er, at tænstumaður ekki kemur aftur í tænstuna. Verður harafturímóti fyribils frásætingin avtíkin, utan at frásæting verður framd, verður tann 1. í mánaðinum aftaná avtökuna lönin gjörd eudaliga upp í mun til ta tíðina, fyribils frásætingin vardi.

3. stk. Veldir málið, sum eftir 1. stk., 1. og 2. punktum hevur ført við sær fyribils frásæting, loysn úr starvi ella starvslækking sbr. 17. § fer eingin eftirgjalding fram av tí eftirhildna parti í lönini við öllum vanligum og serligum viðbótum. Veldir málið starvs flyting, verður samstundis við hesi avgerð stöðað tíkin til, um eftirgjalding skal fara fram, og um so verður, í hvønn mun hon skal verða framd. Endar málið harafturímóti við, at maður verður beindur í aðra tænstu, fer sekt, ábreiðslu ella ávaring, verður sum í teimum förm, har málið verður avgjört utan átalu, eftirgjalding at fara fram av tí eftirhildna parti, tó ekki fyrí ta tíðina, sum tænstumaðurin mögugliga við síni alferð undir málsviðgerðini sjólvur hevur tálmað tí. Tala viðurskiftini sera nógv fyrí tí, kann harumframt verða goldin fullt ella partvís eftirgjalding av mistum samsýningum. Avgerð um eftirgjalding verður tíkin samstundis, sum sakarmálið endar og av sama myndugleika, sum ger málið av smbr. 16. § og 17. §. Landsstýrið ger av, um eftirgjalding eigur at fara fram í teim í regluni í 1. stk., 3. pkt. umfattaðu förm. Er atvoldin til fyribils frásæting tænstumannsins, at

ning ikke finder sted, for saa vidt tjenestemanden ikke genindsættes i tjenesten. Ophæves suspensionen derimod, uden at afskedigelse finder sted, foretages der den 1. i den efter ophævelsen påfølgende måned en endelig regulering af lønnen i forhold til suspensionsperiodens varighed.

Stk. 3. Saafremt sagen, der i medfør af stk. 1. 1. og 2. punktum, har medført suspension, fører til afskedigelse eller degradation, jfr. § 17, sker der ingen efterbetaling af den tilbageholdte del af lønningen med alle almindelige og særlige tilæg. Fører sagen til forflyttelse, træffes der samtidig med den herom truffede beslutning bestemmelse om, hvorvidt og i hvilket omfang efterbetaling skal finde sted. Sluttes sagen derimod med forsettelse til anden tjeneste, bøde, irrettesættelse eller advarsel, ydes der ligesom i de tilfælde, hvor sagen afsluttes uden paatale, efterbetaling af den tilbageholdte del, dog ikke for den tid, i hvilken tjenestemanden eventuelt ved sit forhold under sagen selv har bevirket dennes forhaling. Saafremt forholdene i særlig grad taler derfor, kan der desuden ydes hel eller delvis efterbetaling af mislede honorarer. Bestemmelse om efterbetaling træffes samtidig med sagens afslutning og af den samme myndighed, som afgør sagen, jfr. §§ 16 og 17. Hvorvidt der bør finde efterbetaling sted i de af reglen i stk. 1, 3. punktum, omfattede tilfælde, afgøres af landsstyret. Saafremt suspensionen skyldes anholdelse eller tiltale

hann er handtíkin ella ákærdur fyrir brotsgerð, sum hann verður hildin sekur í, fer eingin eftirgjalding fram. Í tilíkinu förum verður avgerð ákin innan 3 mánaðir aflaná dómin, um avvarandi skal verða frásettur.

6. Um fyríbils setan.

12. §

1. stk. Tænastumaður er allíð skyldugur at rökja fyríbils tænastu í hægri starvi enn hansara egna innan somu tænastugrein.

2. stk. Varir soverðin tænasta ikki longri enn 4 vikur, annaðhvørt tænastumaðurin er fyríbils settur ella ikki, hevur hann ikki rætt til part í inntökunum í hinum hæggra starvinum; men varir tænastan longri enn 4 vikur, fær hin fyríbils setti umframt lönina í sínum starvi rætt til munin millum hetta lönargjald og tað lönargjald, hann hevði fingið, um hann varð skipaður í hitt hæggra starvið fyri alla tíðina. Frítiðir og sjúkadagar í starvstíðini verða frádrignir, bæði tá ið avgjørt verður, um starvsiðurgjald verður at rínda, og tá ið viðurgjaldið verður útroknað; frádráttur sum frammameyndi verður tó ikki fyri taum partin av starvstíðini, sum fer upp um 3 mánaðir. Er sjúkatið longri enn 4 vikur, verður hon frádrigin í útrokning av viðurgjaldinum. Starvsiðurgjald verður ikki goldið, tá ið taum starvandi tænastumaður ikki lýkur fer í lóggávuini fyrisetta treytir fyri fasta skipan í hæggra starvið.

3. stk. Tænastumaður, sum rökir hægri starv, fer í øllum förum

for en forbrydelse, hvori vedkommende findes skyldig, finder efterbetaling ikke sted. Der træffes i saadanne tilfælde inden 3 maa-neder efter domsafsigelsen bestemmelse om, hvorvidt den paa-gældende skal afskediges.

6. Om konstitution.

§ 12.

Stk. 1. En tjenestemand er til enhver tid pligtig at gøre midlertidig tjeneste i højere stilling end hans egen inden for samme tjenestegren.

Stk. 2. Varer saadan tjeneste ikke ud over 4 uger, hvad enten konstitutionen foreligger eller ikke, faar tjenestemanden ikke ret til nogen del af den højere stillings indtægter. Varer tjenesten derimod over 4 uger, faar den fungerende for hele funktionstiden foruden sin egen stillings løn ret til forskellen mellem den for hans egen stilling gældende lønning og den lønning, han ville opnaa ved udnævnelse i den højere stilling. Ferie- og sygedage inden for funktionstiden fradrages saavel ved afgørelsen af, om funktionsvederlag skal ydes, som ved vederlagets beregning; fradrag som foran nævnt finder dog ikke sted for den del af funktionsperioden, der strækker sig ud over 3 maa-neder, dog saaledes at sygdom ud over 4 uger fradrages ved vederlagets beregning. Funktionsvederlag ydes ikke, naar den fungerende tjenestemand ikke opfylder de i lovgivningen fastsatte betingelser for fast ansættelse i den højere stilling.

Stk. 3. Den i højere stilling fungerende tjenestemand opbeærer

fyrir starvstíð sína góldið fær sér-
liga samsýningar, sum hoyra til
starvið, fyrir fær útreiðslur, ið
standast av tænastuni, sum til
dömis flutningsendurgjald. Eisini
eigur hann ferðasamsýning sum
fyriseitt fyri bægra starvið.

4. stk. Viðurgjald eftir hesari
grein verður bert veitt, har talan
er um arbeiði í óðrum skipaðum
starvi, ið so at landsstýrið, aftaná
at málið hevur verið lagt fyrir lön-
arráðið til ummælis, kann gera
undantak frá hesum, tá ið arbeið-
ið hevur verið minst 2 mánaðir.

5. stk. Hann, sum nýtta at vera
tænastumaður, verður fyribils
settur í starv, fær eftir landsstýr-
isins ættan eitt viðurgjald, sum í
mesta lagi kann vera aspirantlön
fyrir avvarðandi starv.

6. stk. Tá ið tænastumaður sam-
stundis við at røkja egið starv
verður fyribils settur í annað
starv, kann landsstýrið í hvørjum
einstökum føri jálta honum eitt
starvsiðurgjald. Hetta viður-
gjald kann í mesta lagi vera ein
triðingur av tí lönargjaldi, sum
tænastumaðurin í sama tíðar-
skeiði hevði fingið, um hann varð
skipaður í tað starvið, har hann
er fyribils settur.

7. stk. Um tænastumaður ger
tænastu nítan fyrir egnum tænastu-
grein sína, annaðhvørt hann er
fyribils settur ella ikki, kann han-
um fyrir tílíka tænastu verða veitt
viðurgjald eftir reglunum í 2.--4.
stk. Um avvarðandi tænastumaður
í starvstíðini ikki fær lön í
fyrra starvinum, ella onnur serlig
viðurskipti elva til tað, kann við-
urgjaldið setast eftir reglunum í

í alle tilfælde for sin funktionstid
de med stillingen forbundne sær-
lige godtgørelser for de ved tje-
nesten foranledigede udgifter,
saa som befordringsgodtgørelse,
ligesom der tilkommer ham rejse-
diæter som fastsat for den højere
stilling.

Stk. 4. Vederlag efter nærvæ-
rende paragraf vil kun kunne
ydes, hvor der foreligger funktion
i en normeret stilling, dog at der
af landsstyret, efter at sagen har
været forelagt lønningsrådet til
udtalelse, vil kunne fastsættes
undtagelse herfra, naar paagæl-
dende funktion har været mindst
2 maanedes.

Stk. 5. Den, som uden at være
tjenestemand, konstitueres i en
stilling, faar efter landsstyrets
nærmere skøn tillagt et vederlag,
der højest kan udgøre aspirant-
lønnen i den paagældende stilling.

Stk. 6. Naar en tjenestemand
samtidig med at varetage sin egen
tjenestestilling konstitueres i en
anden stilling, kan der af lands-
styret i det enkelte tilfælde til-
staas ham et funktionsvederlag.
Dette vederlag kan højst andrage
en trediedel af den lønning, som
tjenestemanden i vedkommende
tidsrum ville opnaa ved udnæv-
nelse i den stilling, i hvilken kon-
stitution er sket.

Stk. 7. Saaframt en tjeneste-
mand udfører tjeneste, hvad en-
ten konstitution foreligger eller
ej, i en stilling uden for hans
egen tjenestegren, kan der for
saadan tjeneste ydes ham veder-
lag beregnet efter reglerne i stk.
2.--4. Saaframt den paagældende
tjenestemand i funktionstiden
ikke oppebærer lön i sin hidtidige
stilling eller andre særlige for-

5. stk., tó soleiðis at fulla lönar-
gjaldið fyri hægra starvið fæst
aftaná, at 3 mánaðir eru farnir.

7. Um frítið, tænastufri og sjúku.

13. §

1. stk. Tænastumaður, ið hevur
verið í tænastu landsins miðst 6
mánaðir, áðrenn frítiðarárið byrj-
ar, hevur rætt til hóskandi árliga
frítið uttan at missa lönarinnföku.
Í serligum förum, tá ið tænastu-
viðurskifti krevja tað, kann frí-
tiðin falla burtur einstakt ár, men
eigur tá avvarandi tænastumaður
í eftirfylgjandi frítiðarári at fáa
eitt frítiðaruppiskoyti eins langt
og hann frítið, ið fall burtur. Kann
tilíkt frítiðaruppiskoyti ikki út-
vegast, verður eftir landsstýrisins
nærri ásetan veitt eitt hóskandi
viðurgjald í peningi.

2. stk. Landsstýrið kann áleggja
tænastumanni at gera nýtslu av
rættinum til frítið.

3. stk. Greiniligari reglur um
longd, býti av frítiðini og nær frí-
tiðarárið í mun til álmanakkaárið
skal vera, verða ásettar av lands-
stýrinum, viðvíkjandi longdini
eftir ummæli frá lönarráðnum.

4. stk. Har serlig viðurskifti eru
fyri tí, kann avvarðandi stovnur
lata tænastumann fáa frí uttan
frádrátt í frítið og lön hansara.
Eisini kann landsstýrið játta tæn-
astumanni tænastufri til háskúla-
skeið; fyri hesa tíðina fær hann

hold taler derfor, kan vederlaget
fastsættes efter reglen i stk. 5, dog
saaledes at den fulde lønning for
den højere stilling opnaas efter 3
maaneders forløb.

7. Om ferie, tjenestefrihed og
sygdom.

§ 13.

Stk. 1. En tjenestemand, der
har været i landets tjeneste i
mindst 6 maaneder, inden ferie-
aaret begynder, har ret til en pas-
sende aarlig ferie uden tab af løn-
ningsindtægter. For saa vidt
ganske særlige tjenestlige forhold
gør sig gældende, kan ferien bort-
falde et enkelt aar, men der bør
da i det følgende ferieaar gives
vedkommende tjenestemand et
ferietillæg af samme længde som
den bortfaldne ferie. For saa vidt
saadan ferieforlængelse ikke kan
skaffes, ydes der efter landssty-
rets nærmere bestemmelse et pas-
sende vederlag i penge.

Stk. 2. Det kan af landsstyret
paalægges en tjenestemand at
gøre brug af retten til ferie.

Stk. 3. De nærmere regler for
ferienaarets længde og tildeling
samt ferienaarets placering i for-
hold til kalenderaaret fastsættes
af landsstyret, for feriens længde
efter indhentet udtalelse af løn-
ningsrådet.

Stk. 4. Hvor særlige forhold ta-
ler derfor, kan tjenestefrihed
uden for den egentlige ferie ind-
rømmes tjenestemanden af den
paagældende styrelse, uden at der
finder lønfradrag sted. Endvidere
kan landsstyret tilstaa en tjeneste-

ónga lön, men missir onki í lönaraldr.

5. stk. Í reglugerð, sum landsstýrið eftir ummæli frá lönarráðnum letur gera, kunna verða settar reglur, sum fyriskipa avmarking í lönargjaldi hjá manni, sum hefur verið sjúkur í langvi tíð fleiri ferðir upp í saman ella út í eitt. Í reglugerðini verður givin leiðbeining viðvíkjandi, nær ið tænstumaður eigur at verða settur frá starvi vegna sjúku. Landsstýrið kann áleggja tænstumanni skyldu regluliga at lata seg tuberkulakanna.

6. stk. Viðvíkjandi tænstumönnum, sum við teirra skipan ella endurskipan í starv, ikki kunnu útvega fullgóða heilsuváttan, smbr. 6. §, 4. stk. er landsstýrinum heimilað at áseta, at ein partur av effirlönggevandi lönini verður frádrigin til tess at forða fyri, at landskassin verður fyri missi av hesum ávum.

8. Serreglur fyri kvinnuligar tænstumenn.

14. §

Kvinnuligir tænstumenn fáa tænstulfrí uttan læknaváttan í upp til 6 vikur aftaná barnferð; henda tíð verður ikki roknað sum sjúkadagar, smbr. 13. §, 5. stk. Tær tíðir, sum avvarðandi annars er hurtur frá tænstuni vegna ófórleika, av tí at hon er við barn ella av barnferð, verða roknaðar sum sjúkadagar, og sama gildir, um hon við læknaváttan prógvar, at hon ikki uttan hága fyri fostrið

mand tjenestefrihed til ophold paa højskole; under saadan orlov, der ydes uden tab af anciennitet, oppebærer tjenestemanden ikke lønning.

Stk. 5. Ved et af landsstyret efter udtalelse af lønningsraadet udstedt reglement vil der kunne fastsættes regler, hvorefter der under langvarig eller genlagen sygdom indtræder en begrænsning af lønningen samt gives vejledning i henseende til det tidspunkt, da afskedigelse af en sygt meldt tjenestemand bør finde sted. Landsstyret kan pålægge tjenestemænd at underkaste sig regelmæssige tuberkuloseundersøgelser.

Stk. 6. Forsaavidt angaar tjenestemænd, der ved deres ansættelse eller genansættelse ikke kunne præstere tilfredsstillende helbredsattest jfr. § 6, stk. 4 er landsstyret bemyndiget til at bestemme, at en del af den pensionsgivende løn bliver fradraget for at forhindre, at der påføres landskassen tab af disse årsager.

8. Særregler for kvindelige tjenestemænd.

§ 14.

Der tilstaas kvindelige tjenestemænd tjenestefrihed uden lægeattest i indtil 6 uger efter barnefødsel, hvilken tjenestefrihed ikke noteres som sygedage, jfr. § 13, stk. 5. De perioder, hvori paagældende i øvrigt er fraværende fra tjenesten paa grund af afjensdygtighed som følge af svangerskab eller barnefødsel, noteres som sygedage, og tilsvarende gælder, hvis man ved lægeattest godt-

kann innu þenastu sína. Landsstýrinum verður í reglugerðinni um lönarskarving v. m. undir sjúku þenastumanna heimilað at geva avvarðandi þenastumannum hövi til at fáa uppgjört og avroknað frádráttir fyrri fær í 2. pkt. nevndir fráverur, tá ið þenastumaðurin arbeiðsförur kemur aftur í þenastuna.

15. §

Kvinnuligir þenastumenn, sum hava skyldu at uppihalda börnum undir 18 ár, eiga, um tæð annars samtykkir þenastuviðurskiptini á staðnum, hövi til at fáa styttil um þenastutíðina til tveir triðingar ella helvt aftur fyrri bert at fáa ávikavist tveir triðingar ella helvt av lönargjaldinum, heruppi í allur vanligar og serligar viðbóttir. Tilik stytting av þenastutíðini kann annaðhvört verða varaandi ella avmarkað, tó ikki undir 1 ár. Uppafturtöka av fullari þenastu kann bert fara fram, tá ið hetta hóskar við þenastuviðurskiptini. Í útrokning av eftirlönaraldrinum, smbr. lög um eftirlön nr. 1 frá 25. februar 1953, 8. §, verður bert tikið við ávikavist tveir triðingar ella helvt av tíðini, tøy avvarðandi hava havt styttila þenastu. Eftirlön arinntökan verður gjörd upp eftir tí fullu fyrri starvið normeraðu byrjanarlön, smbr. lögtingslög nr. 1 frá 25. februar 1953 um eftirlön 6. §, og eftir tí tali av aldursviðbótum, sum avvarðandi hevði ótt, tá eftirlönin tók við, um so er, at tøy þenastuár, har starvað hevur verið í styttri þenastu, bert

gör, at hun ikke uden skade for fosteret kan udføre sin tjeneste. Landsstyret bemyndiges til i det for lønalkortning m. v. under tjenestemandens sygdom gældende reglement at give adgang for paagældende tjenestemand til at få fradraget for de i 2. punktum omhandlede fraværelser og afregnet, naar tjenestemanden som tjenestedygtig vender tilbage til tjenesten.

§ 15.

Kvindelige tjenestemænd, der har forsørgerpligt over for børn under 18, aar, har, saafremt det er foreneligt med de stedlige tjenesteforhold, adgang til at få den dem paaliggende tjenesteydelse nedsat til to trediedele eller halvdelen mod kun at oppebære henholdsvis to trediedele eller halvdelen af lønningen, indbefattet alle almindelige og særlige tillæg. Saadan nedsættelse af tjenestetiden kan enten være varig eller paa begænset tid, dog ikke under 1 aar. Genoptagelse af fuld tjeneste kan kun ske, naar dette kan passe med tjenesteforholdene. Ved beregning af pensionsalderen jfr. § 8. i lagtingslov nr. 1 af 25. februar 1953, medregnes af den tid, de paagældende har været paa nedsat tjeneste, kun henholdsvis to trediedele eller halvdelen. Pensionsindtægten opgøres efter den for stillingen normerede begyndelseslön, jfr. § 6 i lagtingslov nr. 1 af 25. februar 1953, samt efter det antal alders-tillæg, som paa tidspunktet for pensioneringen ville være tilkommet paagældende, saafremt de

verða íroknað við ávikavist tveimur triðingum ella helvt.

9. Um sókn í agamálum, revsing og um at skjóta mál fyrri dómstólarnar.

16. §

1. stk. Tænastumaður, sum tænastulig frágreiðing verður gjörd um til hægri vald viðvikjandi tænastumisbroti ella viðurskiftum, sum ættast at koma undir straffilóggávuina, hevur rætt til at verða gjördur kunningur við eina skrivliga frágreiðing um tey veruliga viðurskiftini viðvikjandi tí, sum fram er farið. Hann skal í málinum geva ummæli, sum kann vera ein áskrift um, at frágreiðingin ásannast at vera røtt, ella í so álvarsumum málinum at røknað má verða við, at forhöyr verður tíkið, við áskriftini «lísið». Tænastumaðurin kann krevja at fáa endurrit av frágreiðingini.

2. stk. Tá ið rannsókn í agamálum verður fyrirleikad móti tænastumanni fyrri tænastumisbrot, verður rannsóknarformaður settur av rættinum.

3. stk. Tænastumaðurin hevur rætt til at koma til fundar við hjálparmanni, og skal hann fáa hetta at vila, tá boðað verður til fyrsta forhöyr. Boðað verður við húskandi freist. Landsstýrið setir reglur fyrri, hvør ið kann vera hjálparmaður. Hjálparmaðurin kann vera lögfrøðingur. Fundar rannsóknin, uttan at tænastumaðurin verður dömdur til agarevsing, smbr. 17. §, verða honum endurgoldnar rímligar úbreiðslur til hjálparmannin. Í øðrum førum

tjenestemaar, i hvilke der har været udført nedsat tjeneste, kan medregnes med henholdsvis to trediedele eller halvdelen.

9. Om disciplinær forfølgning og straf samt om appel til domstolene.

§ 16.

Stk. 1. En tjenestemand, for hvis vedkommende der sker tjenestlig indberetning til overordnet myndighed angaaende tjenesteforseelse eller forhold, der antages at falde ind under straffelovgivningen, har ret til at blive gjort bekendt med en skriftlig fremsstilling af de faktiske forhold vedrørende det passerede. Han skal i sagen afgive en udtalelse, som kan bestaa i en paategning om, at fremsstillingen erkendes at være rigtig eller i sager der er saa alvorlige, at det maa forudsættes, at forhør vil blive afholdt, at paategning «kest». Tjenestemanden kan kræve ndleveret en genpart af fremsstillingen.

Stk. 2. Naar disciplinær undersøgelse indledes mod en tjenestemand for tjenstlig forseelse, udpeges en forhørsleder af retten.

Stk. 3. Tjenestemanden er berettiget at give møde med en bisidder, hvorefter han maa gøres bekendt ved indvarslingen til det første forhør. Saa dan indvarsling skal ske med passende frist. Landsstyret giver regler for, hvem der kan optræde som bisidder. Som bisidder kan anvendes en sagfører. Saadant undersøgelsen afsluttes uden ikendelse af disciplinærstraf, jfr. § 17, vil tjenestemandens rimelige udgifter til bisidder være at godtgøre

kann verða veitt avvarðandi full ella lútivist gjald fyrir neyndu útreiðslur, um mismunurinn á teimur og misbroti tænaðsmannsins annars verður óv sjónskur. Hevur tænaðsmaður í agamáli sjálfur útvegað prógv, kunnu útreiðslurnar til hetta verða endurgoldnar honum fullt ella lútivist, þá hann ætlast að hafa haft rimiliga orsök til að útvega sér prógvini.

4. stk. Undir forhöyrnum hefur tænaðsmaður rétt til að föra vitni og koma við skrifligum frágreiðingum. Til að fyrirreika lídna, skrifliga frágreiðing kann hann krevja útskrift úr forhöyrsgerðabókinni og avrit af öllum fylgiskjölum hennara ella algengd til að kanna hesi. Hjálparmaðurinn hefur rétt til að veita tænaðsmanninum hjálp í forhöyrnum og að seta saman skrifligar frágreiðingar. Við áheitan á landsstýrið hefur viðkomandi felag við tingsingarrætti rétt til að verða gjört kunnugt við ta avgerð, sum stýrið hefur tikið við grundarlagi í þú tilfari, sum tingsið er til vega við tænaðsmanninn rannsókninni.

5. stk. Ein og hvör tænaðsmaður er skyldugur að koma til forhöyr, og forhöyrsmaðurinn kann krevja, að tænaðsmaður, sum verður fördur fram sum vitni, skal vitna upp á æru og trúgv. Tó er loyvt að nokta að herra fram vitnisburð, tá ið svar uppá sellun spurning má haldast að koma vitninum út fyrir mannmínkan ella vælfæðarmiss.

6. stk. Verður hildið, að málið endur við flyting, starvslækkun

ham. I andre tilfælde vil der kunne ydes den paagældende hel eller delvis dækning af de nævnte udgifter, hvis disse ellers ville komme til at staa i naabenbart misforhold til tjenestemandens forseelse. Har en tjenestemand under en disciplinærsag paa egen haand fremskaffet beviser, vil de hertil medgaaende udgifter kunne godtgøres ham helt eller delvis, naar han skønnes at have rimelig grund til at fremskaffe beviserne.

Stk. 4. Under forhørene har tjenestemanden ret til at lade føre vidner og kan afgive skriftlige indlæg til brug ved udfærdigelsen af hvilke han kan kræve udskrift af forhørsprotokollen samt afskrift af samtlige til denne knyttede bilag eller adgang til at gennemgaa disse. Bisidderen har ret til at yde tjenestemanden bistand under forhørene samt gennem udfærdigelsen af skriftlige indlæg. Ved henvendelse til landstyre har vedkommende forhandlingsberettigede organisation ret til at blive gjort bekendt med den afgørelse, der af styrelsen er truffet paa grundlag af det ved den tjenestlige undersøgelse tilvejebragte materiale.

Stk. 5. Enhver tjenestemand er pligtig til at lade sig afhøre, og forhørslederen vil kunne forlange udtalelser af en som vidne ført tjenestemand afgivet paa ære og samvittighed. Vidnesbyrd kan dog nægtes naar besvarelsen af det stillede spørgsmål maa forudsættes at ville udsætte vidnet for tab af borgerlig agtelse eller velfærd.

Stk. 6. Saaframt det maa antages, at sagen slutter med for-

ella fráseling, gefur landsstýrið, áðrenn maður verður dómur í slíka agarevsing, sum omanfyri er nevnd, avvarðandi felag við tingsingarrætti frásögn um, hvussu stutt er í málinum, soleiðis at umboðsmaður frá felagnum fær høvi til munnliga at röða um málið við landsstýrið, áðrenn endalig avgerð í revsingarmálinum verður tikin.

7. stk. Er ilgruni um, at atferð tenastumannsins kann koma inn undir straffiléggávtuna, kann hann krevja rannsóknina lagda fyri retten.

8. stk. Er tenastumannni álagt agarevsing uttan tenastuligt forhøyr frammanundan, sbr. 17. §, kann hann biðja landsstýrið seta í verk tenastuliga rannsókn; ein tílik áheitan kann tó bert verða játtað, um hon hevur viðmæli frá avvarðandi felag við tingsingarrætti.

17. §

Sum agarevsing fyri tenastumishrot kann landsstýrið geva ávaring ella átalu, sekt, sum tó ikki má fara npp um 1/2 mánaðarløn, tenastuskifti, flyting, starvshökkning ella loysn úr starvi, sbr. 16. § og 13. og 14. § í lögtingslóg nr. 1 frá 25. februar 1953. Sektir yvir 10 kr. kunnu ikki ásetast og tenastuskifti ikki verða framt uttan treyðuleys skrivlig játan biggur fyri, har tenastumaðurin ígangur, at hann er sekur í tí, hann er ákærður um, áðrenn forhøyr er tikið samsvarendi 16. §. Flyting, starvshök-

flyttelse, degradation eller afskedigelse, paahviler det landstyre, forinden ikendelse af en disciplinærstraf af ovennævnte art finder sted, at give vedkommende forhandlingsberettigede organisation meddelelse om sagens stilling, saaledes at der kan gives en repræsentant fra organisationen lejlighed til en mundtlig drøftelse af sagen med landstyre, forinden endelig afgørelse i straffspørgsmaalet træffes.

Stk. 7. Hvis tjenestemanden er mistænkt for et forhold, der antages at falde ind under straffebestemmelsen, kan han forlange undersøgelsen henvist til retten.

Stk. 8. En tjenestemand, hvem der er tildelt en disciplinær straf uden forudgående tjenestlig forhør, jfr. § 17, kan anmode landstyre om iværksættelse af en tjenestlig undersøgelse; en saadan anmodning vil dog kun kunne imødekommes, saafremt den er anbefalet af vedkommende forhandlingsberettigede organisation.

§ 17.

Som disciplinær straf for tjenestlig forseelse vil der af landstyre kunne anvendes advarsel eller irrettesættelse, bøde, der dog ikke må overstige 1/2 månedsløn, forsættelse til anden tjeneste, forflyttelse, degradation eller afskedigelse. Bøde over 10 kr. og forsættelse vil, hvis der ikke foreligger en uforbeholden skriftlig tilståelse, i hvilken tjenestemanden, jfr. § 16 og §§ 13 og 14 i lögtingslov nr. 1 af 25. februar 1953, erkender sig skyldig i det, han er paasigtet for, ikke kunne anvendes, forinden forhør er afholdt i

king — her uppi í tækkan við eini eða fleiri aldursviðbótum á sama lönarflokki — eða loysn úr starvi eftir teim í lögtingslóg nr. 1 frá 25. febrúar 1953, 13. og 14. § nevndu förum eða í öðrum förum, eitt nú revsing fyrir tæpastumishrot, kunnu tó málið ekki er avgjört við dómi, anganfið fara fram utan eftir tæpastuligum förhöfri frammanundan. Sektirnar kunnu verða líknar av lönni.

§ 18.

1. stk. Peningakröv móli landskassanum, ið standast av tæpastu maunastarvinum, kunnu ekki leggjast fyrir dómstólarnar utan slík, ið ásett eru í hesi lóg eða í lögtingslóg um eftirlön og eftirsitlön.

2. stk. Fyri at kunna reisa sak fyrir dómstólunum skal avvarðandi hava latið skrifligt mótmæli til landsstýrið innan 6 mánaðir aftaná útgjalding eða noktan fyrir útgjalding og hava stevnt innan 6 mánaðir aftaná at hava fingið svar landsstýrisins, sum skal liggja fyrir í seinasta lagi 3 mánaðir aftaná, at skrifliga mótmælið er reist fyrir landsstýrinum. Hesar freistir gilda tó ekki, um málið viðvíkur eftirlönarspurningi.

3. stk. Er ov stór útgjalding latin úr landskassanum til tæpastumenn, eftirlönarmótlakarar eða feirra eftirsitandi — tað veri seg sjálvt lönargjaldið, serligar viðbötur, serlönir, biðipeningur, eftirlön, eftirinnföka, serligar veitingar o.m. — kann tað ov nógv útgoldna bert krevjast afturgoldið, tá ið avvarandi verður

overensstemmelse med § 16. Forflyttelse, degradation — herunder nedrykning med ét eller flere aldersstikket inden for samme lønklasse — eller afsked for de i lagtingslov nr. 1 af 25. februar 1953 nævnte forhold eller i øvrigt som straf for tjenesteforselser kan, naar forholdet ikke er fastslaaet ved dom, aldrig finde sted uden efter forudgaaet tjenestligt förhör. Ikendte böder kan indeholdes i lönnen.

§ 18.

Stk. 1. En tjenestemand kan ikke for domstolene indbringe andre af tjenstemandsforholdet opstaaede pekuniære krav paa landskassen end saadanne, der hidrører fra denne lov eller lagtingslov om pension og efterlön.

Stk. 2. For at kunne rejse en sag over for domstolene maa den paagældende have gjort skriftlig indsigelse over for landsstyret inden 6 maaneder efter beløbets udbetaling eller nægtelse af udbetaling og udtaget stævning inden 6 maaneder efter modtagelsen af landsstyrets svar, der skal foreligge senest 3 maaneder efter, at den skriftlige indsigelse er rejst over for landsstyret. Disse frister gælder dog ikke, for saa vidt sagen angaar pensionsspørgsmaal.

Stk. 3. Saafremt der fra landskassens side sker for stor udbetaling til tjenstemænd, pensionister eller saadannes efterladte — vare sig egentlig lömning, serlige tillæg, honorarer, ventepenge pensioner, efterindtægt, serlige ydelser m.v. — kan det for meget udbetalte beløb kun kræves tilbagebetalt naar krav derum rej-

krævdur eftir tíð innan 15 mánaðir aftaná útgjaldninguna; henda freist gildir íó ekki, láð og so-leingi hann órættla útgjaldning stendst av skeivum ella tvöörandi upplýsingum frá avvarandi sjálvum.

19. §

Táð lænastumaður verður lagdur undir órætttiligan athurð í lænastugerningi sínum, ella æru-skemmandi skuldsetingar verða hornar móti honum, kann verða álagt honum at sleppa sær undan skuldsetingini við dóm. Hetta gildir eisini taun, sum er fyrihils settur í lænastumannastarv. Um umstöðurnar mæla til tess, kann landsstýrið gera av, at landskassin veitir lænastumanninum fult ella lutvíst endurgjald fyrí mögugligar útreiðslur í rettarmálinum.

10. Um tingingarrætt og gerðardóm.

20. §

Tænastumenn landsins hava rætt at tingast við landsstýrið gjögnum felag teirra, um felagið lýkur fylgjandi treytir:

- a) Allir lænastumenn, sum koma undir hesa lóg, skulu koma gerast limir í felagnum, eisini eftirlöntir lænastumenn og eingin annar.
- b) Felagið skal umboða meginpartin av teimum lænastummonnum, sum koma undir hesa lóg.

21. §

Landsstýrið boðar lænastumannafelagnum til tingingar, tá

ses over for den paagældende inden 15 maanedes efter udbetalingen; denne frist gælder dog ikke, naar og saa længe den rigtige udbetaling skyldes fejlagtige eller manglende oplysninger fra den paagældendes side.

§ 19.

Naar en tjenestemand beskyldes for uretskaffenhed i tjenestegøringen eller der fremsættes ærerørige beskyldninger mod ham, kan det paalægges ham at fralægge sig beskyldningen ved dom. Dette gælder ogsaa den, der er konstitueret i en tjenestestilling. Saafernt forholdene taler derfor, kan landsstyret bestemme, at der af landskassen ydes tjenestemanden hel eller delvis godtgørelse af eventuelle udgifter ved retssagen.

10. Om forhandlingsret og voldgift.

§ 20.

Landets tjenestemænd har forhandlingsret over for landsstyret gennem deres organisation, saafernt organisationen opfylder følgende betingelser:

- a) Alle tjenestemænd, der hører under denne lov skal kunne blive medlemmer i organisationen, ogsaa pensionerede tjenestemænd, og ingen anden.
- b) Organisationen skal repræsentere flertallet af de tjenestemænd, der omfattes af denne lov.

§ 21.

Landsstyret indkalder tjenestemandsoorganisationen til forhand-

ættan er af broyta lógir, reglugerðir og vanligar fyriskipanir sum gera broytingar í guldandi lönarreglum, ásettari arbeidslíð, skyldum og rættindum í tenastum og öðrum tenastumanna viðurskiptum, tó ekki teimum viðurskiptum, sum einans koma einstaklingi við.

22. §

Tenastumannafelagið kann tingast við landsstýrið um allar spurningar viðvíkjandi yrki tenastumanna heruppi í eisini spurningar um loysu úr starvi og skipan í starv. Undir henda tingingar-rætt koma tó ekki spurningar viðvíkjandi fyristöðu av arbeidsinum.

23. §

1. stk. Tingingar kunnu vera munnligar ella skrivligar.

2. stk. Um felag heldur, at landsstýrið hevur ikki hildið tingingarreglurnar eftir hesari lóg, kann málið verða lagt fyri fíggarnevndina, ið kann fyriskipa landsstýrinum at taka uppastur tingingarnar eftir hesum reglum.

3. stk. Uppi í tingingunum kunnu vera upptil 3 nevndarlímur í felagnum og skrivari, sum ikki nýtist at vera felagslimur.

4. stk. Greinligari reglur fyri hesar tingingar setir landsstýrið eftir uppskoti frá lönarráðnum.

5. stk. Tann vanligi rættur, sum felag ella einstaklingur hevur til at venda sær til landsstýrið verður ikki nervaður av hesum reglum.

ling, naar hensigten er at forandre love, regulativer og almindelige instrukser, som vil medføre forandringer i bestaaende lønningsregler, den fastsatte arbejdstid, pligter og rettigheder i tjenesten og andre tjenestemandforhold, derimod ikke forhold, der alene vedrører enkeltmand.

§ 22.

Tjenestemandso rganisationen kan forhandle med landsstyret om alle spørgsmaal vedrørende tjenestemandenes arbejde, herunder ogsaa spørgsmaal om afskedigelse og ansættelse. Denne forhandlingsret omfatter dog ikke spørgsmaal om arbejdsledelsen.

§ 23.

Stk. 1. Forhandlinger kan være mundtlige eller skriftlige.

Stk. 2. Om en organisation formener, at landsstyret ikke har overholdt forhandlingsreglerne efter denne lov, kan sagen forelægges finansudvalget, der kan pålægge landsstyret at genoptage forhandlingerne efter disse regler.

Stk. 3. I forhandlingerne kan deltage indtil 3 bestyrelsesmedlemmer i organisationen og en sekretær, der ikke behøver at være medlem af organisationen.

Stk. 4. Nærmere regler for disse forhandlinger fastsætter landsstyret efter forslag fra lønningsraadet.

Stk. 5. Den almindelige ret, som en organisation eller enkeltmand har til at henvende sig til landsstyret, berøres ikke af disse regler.

24. §

1. stk. Gerðarrættur verður skipaður af gera af bréðmál millum landsstýrið og þenastumannafelag um, hvussu fyriskipunir sum tær eftir 21. §, ið eftir 18. § ekki eru løyvdar af leggja fyrir dómstólarnar, eru af skilja.

2. stk. Í gerðarrættinum eru 3 limir. Sorinskrivarin setir ein lim og landsstýrið þinar báðar. Av teinum skal annar umboða landsstýrið, annar felagið, og hesin verður at seta eftir tilráðing frá felagnum. Landsstýrið fyriskipar gjöllum, hvussu gerðarrætturin starvast.

3. stk. Mál verður skotið undir gerðarrættin, tá felagið krevur tað.

4. stk. Gerðarrætturin kann döma partarnar at gjalda sakarkostnað, heruppi í allar ella summar útreiðslur, gerðarrætturin hevur av hesum máli. Um úrskurðurin hjá gerðarrættinum ógildir ta fatan, landsstýrið hevur havt av tí reglu, sum málið er um, kann hann áleggja landsstýrinum at høta um tær fylgjurnar, ið slóðust av tí, at henda regla, sum kært er um, og aðrar tlikar, hava verið lýddar sum bigartil, tó ekki viðvíkjandi máli, sum er frá liðini frammannadan, at felagið kærdi um regluna. Úrskurðurin ger av, hvussu henda regla er at skilja í framtíðini, men forðar tó ekki fyrir, at landsstýrið seiuni broytir hana.

25. §

Tænastumaðurin, sum sökir leyst framflutningsstarv, eignar rætt til í avskrift at fáa at vita ummæli yvirmanna til umsókn-

§ 21.

Stk. 1. Der oprettes en voldgiftsret til at afgøre tvistigheder mellem landstyre og en tjenstemandsorganisation om forståelse af bestemmelser af den i § 21 nævnte art, der efter § 18 ikke kan indbringes for domstolene.

Stk. 2. Voldgiftsretten består af 3 medlemmer. Dommeren udnævner 1 medlem og landstyre de to andre, af hvilke det ene repræsenterer landstyre, det andet organisationen, og denne udpeges efter indstilling fra organisationen. Landstyre fastsætter nærmere regler om voldgiftsrettens virkemaade.

Stk. 3. Sagerne bliver indbragt for voldgiftsretten, naar organisationen forlanger det.

Stk. 4. Voldgiftsretten kan paalægge parterne at udrede sagsomkostninger, derunder hel eller delvis dækning for udgiften ved voldgiftsrettens behandling af paagældende sag. Saafremt voldgiftsrettens kendelse omstöder landstyreets opfattelse af den paagældende bestemmelse, kan den paalægge landstyre at afbøde virkningerne af den hidtidige fortolkning over for det paalagede og andre tilsvarende tilfælde, dog ikke fra noget tidspunkt forud for organisationens besværing over forholdet. Kendelsen er afgørende for den fremtidige fortolkning af paagældende bestemmelse, men udelukker ikke, at landstyre senere forandrer den.

§ 25.

En tjenestemand, der er ansøger til en ledig avancementsstilling, har ret til gennem en afskrift at blive gjort bekendt med

ina. Har ið ummæli frá yfir-
manni sígur, at þenastumaðurinn
ikki verður hildinn skikkaður til
tað söktu starvið, skal ummælið
greiða frá, því hann ikki er hild-
inn fyrir fyrri af rökju tað.

11. Um aldursviðbót og lönar- kröv í serligum förum.

26. §

1. stk. Tá maður verður fluttur
fram til hægri starv, har byrjan-
arlönnin er hægri enn endalönnin í
ti starvi, hann hefur havt ligar-
tíl, verður ikki þenastumaður
taldur við, tá aldursviðbót verður
roknað.

2. stk. Tá maður verður fluttur
niður til hægri starv, har endalönn-
in er hægri enn byrjunarlönnin í
starvinum, hann hevði framman-
undan, fær hann endalönn í ti
læggra starvinum.

3. stk. Tá maður verður fluttur
úr starvi í annað við somu skip-
aðu lön, byrjunarlönn og aldurs-
viðbót, verður hin fingni þenastu-
maðurinn taldur við.

4. stk. Í öðrum förum, har maður
verður fluttur fram til starv,
sum hefur byrjunarlönn, ið er
hægri enn ella hin sama sum enda-
lönnin í ti lægra starvinum, kemur
þenastumaðurinn við tað sama á
tað lönarsfig í nýggja starvinum,
sum er næst omanfyri seinastu
lön, hann fekk í starvinum und-
an. Um so er, at hann seinni í ti
starvi, hann hefur havt framman-
undan, við aldursviðbót hevði
kunnað fingið lön, ið var hægri
enn ella hin sama sum lön hans-

de foresattes paategninger paa
ansögnungen. I de tilfælde, hvor
en foresats udtalelser gaar ud
paa, at tjenestemanden ikke an-
ses for egnet til den ansögte stil-
ling, skal paategningen indeholde
oplysning om, hvori uegnetheden
bestaar.

11. Om alderstillæg samt lönkrav under særlige forhold.

§ 26.

Stk. 1. Ved oprykning fra en
stilling til en højere, hvis begyn-
delselön ligger over slutlönnen
for den hidtidige stilling, medla-
ges ingen tjenesteaider til bereg-
ning af alderstillæg.

Stk. 2. Ved nedrykning fra en
stilling til en lavere, hvis slutlön
ligger under begyndelselönnen
for den hidtidige stilling, opnaas
slutlön i den lavere stilling.

Stk. 3. Ved overgang fra en
stilling til en anden med samme
nærmerede lönnung, begyndelses-
lön og alderstillæg, medlages den
erhvervede tjenesteaider.

Stk. 4. I andre tilfælde af op-
rykning til en stilling, hvis begyn-
delselön ligger lavere end eller
lige med slutlönnen i den lavere
stilling kommer tjenestemanden
straks paa det lönnin i den nye
stilling, som er nærmest højere
end den sidst oppebaarne lönnung
i den hidtidige stilling, hvorhos
han, hvis der fremtidig i den hid-
tidige stilling ved alderstillæg
ville være opnaaet en lönnung,
der var højere end eller lige med
hans lönnung i den nye stilling,

ara í nýggja starvinum, fær hann umframt løngu frá hesum mundi eina aldursviðbót afturat innan fyri endalønina.

5. stk. Fær tænastumaður, sum í sambandi við framflutning verður fluttur í nýtt starv, ikki lønarbala, sum í minsta lagi er ein peningahædd, sum svarar til seinast fingu aldursviðbót í starvinum higartil, fær hann munin goldnan sum persónliga viðbót við ongum eftirlønarrætti, hó í mesta lagi peningahædd, sum svarar til fyrstu aldursviðbótina í nýggja starvinum. Tá ið átrókn-að verður, verður staðarviðbót og möguligar persónligar viðbótar ikki taldar við. Viðbótin fellur burtur eftir reglunum í 28. §, 2. stk.

6. stk. Tá ið tænastumaður verður fluttur niður innan fyri tey störv, ið eru nevnd í 1. stk., fær hann við tað sama lön innan fyri endalønina í tí lægra starvinum, sum er jövn við ella næst oman fyri ta seinast fingu lönina í tí lægra starvinum. Um so er, at hann í tí starvinum, hann higartil hevur havt, skigni við aldursviðbót hevði fingið eina lön, ið var hægri enn lön hansara í tí lægra starvinum, fær hann løngu frá hesum mundi nýggja aldursviðbót.

7. stk. Um so er, at tænastumaður, sum hevur verið fluttur niður í lægri starv, aftur verður fluttur fram til tað starv, hann áður hevði ella starv, ið lønarliga svarar til hetta, eigur hann aftur rætt til tann tænastuløn, hann hevði vunnið sær, áðrenn hann var fluttur niður; 4. stk. er ikki nýttandi í hesum føri.

allereðe frá paagældende tidspunkt inden for slutlønnen opnaar nyt alderstillæg.

Stk. 5. Opnaar en tjenestemand, der i forbindelse med forfremmelse oprykkes til ny stilling, ikke en løufremgang, der mindst andrager et beløb, svarende til det sidst opnaede alderstillæg i den hidtidige stilling, ydes forskellen ham som et personligt, ikke pensionsgivende tillæg, dog højst et beløb, svarende til det første alderstillæg i den nye stilling. Ved beregningen hørlses fra stedtillæg og eventuelle personlige tillæg. Tillægget bortfalder efter reglerne i § 28, stk. 2.

Stk. 6. Ved nedrykning mellem de i stk. 1 omhandlede stillinger kommer tjenestemanden straks inden for slutlønnen i den lavere stilling paa det lønningstrin i denne, som er lige med eller nærmest højere end den sidst oppebarne lønning i den højere stilling, hvorhos han, hvis der fremtidig i den hidtidige stilling ved alderstillæg ville være opnaet en lønning, der var højere end hans lønning i den lavere stilling, allerede fra paagældende tidspunkt inden for slutlønnen opnaar nyt alderstillæg.

Stk. 7. Saaframt en tjenestemand efter at være nedrykket i lavere stilling paa ny oprykkes til sin tidligere stilling eller en dertil i lønningsmæssig henseende svarende stilling, har han ret til at genoptage den inden nedrykning erhvervede tjenesteløn; stk. 4 kan ikke anvendes i her omhandlede tilfælde.

8. stk. Verður lönin fyrir eitt starv broytt af breyting í hesari lóg, verður hann, ið starvið hefur, roknaður sum fluttur í nýtt starv viðvikjandi nýtsluni av reglunum í hesari grein.

27. §

Tá ið tænastumaður vegna heilsu ella av aðrari orsök, sum hann ikki er sekur í, fer í lægri lønað starv, kann landsstýrið veita honum persónliga viðbót, sum í mesta lagi ger munin ímillum ta løn við eftirlønarrætti, sum hann fekk í fyrra starvi sínum og ta, hann fær í nýggja starvinum, tó má viðbótin ikki vera størri enn munurin í allari inntøku hans frá landinum í hesum báðum störvum.

28. §

1. stk. Tá nýggj lønarlóg kemur í gildi, falla öll krøv burtur, sum styðja seg við eldri lógir og fyrirmæli um viðurgjöld frá landskassanum til hesar tænastamenn.

2. stk. Persónligar viðbótar falla burtur heilt ella fyri ein part, tá ið tænastumaður fær aldursviðbót ella hægri løn, annaðhvørt eftir nýggjari lønarlóg, ella tá maður verður fluttur í starv við hægri løn. Landsstýrið hevur heimild at gera undantak frá hesari reglu, um so er, at persónliga viðbótin er veitt eftir 27. §.

12. Um lønrindan o.a. og um forskud.

29. §

1. stk. Lónir, sum eru fyrisettar

Stk. 8. Saaframt lønningin for en stilling ved ændring i nærværende lov forandres, betragtes indehaveren som henført til en ny stilling i henseende til anvendelsen af reglerne i nærværende paragraf.

§ 27.

Saaframt en tjenestemand af helbredshensyn eller paa grund af anden ham utilregnelig aarsag overgaar til lavere lønnet stilling, kan landstyretilstaa ham et personligt tillæg, der højst udgør forskellen mellem den af ham i den tidligere stilling oppehaarne og den i den nye stilling opnaaede pensionsgivende lønning, dog ikke ud over forskellen i samlet indtægt fra landet i de to stillinger.

§ 28.

Stk. 1. Naar nye lønningslove træder i kraft, bortfalder ethvert krav, der stottes paa ældre love og forskrifter om vederlag fra landskassen til disse tjenestemænd.

Stk. 2. Personlige tillæg bortfalder, helt eller delvis ved opnaelse af alderstillæg eller højere lønning enten i henhold til nye lønningslove eller ved overgang til højere lønnet stilling. Landstyretil er bemyndiget til at dispensere fra denne regel, for saa vidt det personlige tillæg er tilstaaet i henhold til § 27.

12. Om udbetaling af lønning m.v. samt om forskud.

§ 29.

Stk. 1. Lønninger, som er fast-

árlönie, biðpeningur og eftirlönir, verða goldnar hvönn mánað frammanundan, lá ið mánaður byrjar, tó soleiðis, at her gjaldingardagur á halgidag, verður goldið síðsta yrkadag i mánaðinum frammanundan. Tá gjaldstovan er stongd yrkadagar sambært lóg, boðbrev ella kunningar frá landsstýrinum, verða hesir dagar roknaðir javnt við halgidagar. Doyr tænastumaður, ella verður hann loystur úr starvi aflaná, at lönin er ríndað honum, um áðrenn mánaður er úti, kann landið einki krevja afturgoldið av lönin, ið hann hevur fingið goldna frammanundan fyri komandi mánað. Verður eftirlöntoka goldin, verður peningurin, ið hann hevur fingið ov nógv, kortini drigin frá eftirlöntuni.

2. stk. Doyr tænastumaður, ella fer hann frá utan umsókn í tí mánaði, sum hann hevur fingið lön fyri, ber hetta ikki við sær afturgjalding av nókrum parti av mánaðarlönin, hann átti uppi hjóna frammanundan.

3. stk. Tá mánaðartupphæddin fyri teir einstöku lönarpartarnar ella aðrar veitingar til tænastumeðn ella fyri eftirlönaðar persónar verður útroknað, verða brot av oyrum hækkað til heilt oyra, sama er viðvíkjandi frádrátti frá lön ella eftirlön.

30. §

1. stk. Tá maður verður skipaður í starv sum tænastumaður landsins, verður lönin, um tænastumaðurin ikki longu frammanundan hevði starv í tænastu landsins, roknað frá tí 1. í mánaðinum, um hann tekur við

sal aarsvis, ventepenge og pensioner udbetales månedlig og forud ved hver måneds begyndelse, dog saaledes at dersom udbetalingsdagen falder paa en helligdag, skal udbetalingen finde sted paa den sidste søgnedag i den foregaaende måned. Søgnedage, paa hvilke gjaldstovan er lukket i henhold til lov, anordning eller landstyrets bekendtgørelse, sideslides i denne henseende med helligdage. Tjenestemandens død eller afskedigelse, efter at saadan udbetaling har fundet sted, men før månedens udløb, giver ikke landet noget krav paa tilbagebetaling af det for den efterfølgende måned forudbetalte beløb. Hvis efterindtaget oppebæres, vil beløbet dog være af udligne i efterindtægten.

Stk. 2. Dødsfald eller uansøgt afgang i den måned, før hvilken udbetaling har fundet sted, medfører ikke tilbagebetaling af nogen del af det forud oppebaarne månedsbeløb.

Stk. 3. Ved udregning af det månedlige beløb for de enkelte lønningsdele eller af andre ydelser til tjenestemand eller pensionister forhøjes brøkdelen af øre til hel øre, det samme gælder vedrørende fradrag i lön eller pension.

§ 30.

Stk. 1. Ved udnævnelse i en stilling som landets tjenestemand regnes lönnen, hvis tjenestemanden ikke allerede forud var ansat i landets tjeneste, fra den 1. i måneden dersom stillingen er tiltraadt før den 15., i modsat

starvinum frammanundan tí 15. annars frá tí 15. Um so er, at hann verður skipaður í starv allan tann 1. í einum mánaði, verður tenastualdurin til útrokningar av aldursviðbót roknaður frá tí, næsti mánaður byrjar.

2. stk. Skiftir tenastumaður starv, verður lønin í tí nýggja starvinum roknað frá tí degi, ið skipanin í starvið er at rokna eftir tenastubævinum.

3. stk. Rindan av eiginleikløn ella bíðipeningi byrjar, tá ið tann tíð er úti, sum løn er goldin fyri, men um tenastumaðurin, tá ið hann verður loystur úr starvinum eftir 10. § ella av aðrari orsök ikki fær løn, byrjar hendan rindan frá tí degi, hann fer úr starvinum. Einkjueftirløn og harnæftirløn verða goldnar, tá ið tann tíð er úti, sum eftirløn tóka er goldin fyri, smbr. tó 24. § í lögtingslóg nr. 1 frá 25. februar 1953 um eftirløn tóku, ella um ein slík ikki er goldin, frá degnum eftir síðsta degi, sum tenastumanninum er goldin løn, bíðipeningur ella eftirløn fyri.

31. §

1. stk. Tjenastumaður kann í serligum förum, tá ið á stendur, fáa forskot við upp til 1/2 árs eftirløngevandi løn, tó í mesta lagi 6.000 kr., uttan at geva trygging. Í rentu verður goldið, lá ið hvør juni og december mánaður gongur út, 2 per. av leirri skuld, sum lá er eftir. Forskotið verður afturgoldið í pörnum í seinasta lagi eftir 6 árum við jøvnlörum

töld frá den 15. Saaframt ansættelsen sker efter den 1. i en maaned, bliver tjenesteaalderen til beregning af aldersstilleg regnet fra begyndelsen af følgende maaned.

Stk. 2. Dersom en tjenestemand skifter stilling, regnes den nye stillings lønning fra den dato, fra hvilken ansættelsesbrevet er at regne.

Stk. 3. Udbetaling af egenpension eller ventepenge tager sin begyndelse fra udløbet af det tidsrum, for hvilket udbetaling af løn har fundet sted; saafremt den paagældende imidlertid ved afskedigelsen efter § 10 eller af anden grund ikke oppebærer lønning, tager ovennævnte udbetaling sin begyndelse fra afskedigelsen. Enkepension og børnepension kommer til udbetaling, naar det tidsrum er udløbet, for hvilket der er udbetalt efterindtægt, jfr. dog § 24 i lagtingslov nr. 1 af 25. februar 1953, eller, hvis saadan ikke er udbetalt, fra dagen efter den sidste dag, for hvilken der er udbetalt lønning, ventepenge eller pension til tjenestemanden.

§ 31.

Stk. 1. Tjenestemænd kan under særlige og paatrængende omstændigheder opnå et forskud paa indtil 1/2 aars pensionsgivende løn, dog højst 6.000 kr., uden sikkerhedsstillelse. I rente betales ved udgangen af hvert aars juni og december maaned 2 per. af det paa vedkommende tidspunkt resterende beløb. Forskudet afdrages senest i løbet af

avgjöldum hvömm mánað. Treyt því at fáa slíkt forskot er ló, at umsökjari hefur haft fast starv í tænasu landsins í 1 ár í minsta lagi, utan so at landsstýrið í sérstökum förum ger undantak frá hesari reglu. Tann, ið fingið hefur lönarforskot, kann vanliga ikki fáa forskot av nýggjum fyrr enn 2 ár aftaná, at hið fyrra er afturgoldið.

2. stk. Renter og avgjöld sam saman við möguligum skuldbindingum ikki mugu fara upp um tað í 32. § í tænasumanna-lógini nevnda mark upp á $1/8$, verður eftirhildi av lón tænasumansins og kunnu eisini eftir avgerð landsstýrisins verða eftirhildi av effirlónini, ið veitt er honum ella eftirsítandi einkju. Doyr tænasumaður, av tí at honum hevur borist á í tænasu síni, tá fellur skyldan hjá einkjuni til at gjalda aftur tað, sum eftir stendur av forskoti, burtur, tá ið eftirinntøkuskeiðið er úti. Umframt kann landsstýrið, um viðurskiftini serliga nógv stuðla tað, heilt ella fyri ein part sleppa einkjuni undan at gjalda aftur skuld, sum eftir stendur. Verður tænasumaðurin toystur úr starvi við ongari effirlón, ella doyri hann, og eingin einkja, ið hevur rætt til effirlón, situr eftir hann, er effirlóðan av skuldini fallin til gjaldingar, sama hvørjar avgjaldingarfreysingar hava verið.

3. stk. 1. reknskopi landskassans verður gjølla gjein gjørd á leim, avgjöldum, sum innkomu eru í fíggjarárinum, og fyri teim forskotum, ið eftir standa.

6 aar med lige store maanedlige afdrag. Det er dog en betingelse for at opnaa et saadant forskud, at andrageren har været fast ansat i landets tjeneste i mindst 1 aar, medmindre landsstyret i ganske særlige tilfælde meddeler undtagelse fra denne regel. Den, der har faaet et lønningsforskud, kan normalt ikke opnaa noget nyt forskud førend 2 aar efter, at det ældre er tilbagebetalt.

Stk. 2. Renter og afdrag, der i forbindelse med eventuelle forskrivninger ikke maa overskride den i tjenestemandslovens § 32 nævnte grænse paa $1/8$, indeholdes i tjenstemandens lønning og kan efter landsstyrets bestemmelse tillige indeholdes i den ham eller hans efterlevende enke tillagte pension. Saaframt en tjenestemand er afgaaet ved døden som følge af tilskadekomst under tjenestens udførelse, bortfalder dog ved udløbet af efterindtægtsperioden enkens pligt til at tilbagebetale resterende forskudsbeløb. Endvidere kan landsstyret, dersom forholdene i særlig grad taler derfor, helt eller delvis fritage enken for tilbagebetaling af restgælden. Afskediges tjenestemanden uden pension, eller dør han uden at efterlade sig enke, der har ret til pension, er restgælden uanset de fastsatte afdragsvilkår forfaldet til betaling.

Stk. 3. Ved landskassens regnskab gøres nøjagtig rede for de i det paagældende finansaar indkomne afdrag og de endnu henstaaende forskud.

32. §

1. stk. Tænastumanni er eftir reglum, sum landstýrið setir, löyvt at geva skuldbindingar av lön síni, men slíkar skuldbindingar hava bert rættargildi, táíð tær verða gívnar lánsgrunnnum ella peningastovnum, sum landstýrið hevur játlað rætt til at taka við teimum. Hesar skuldbindingar ungva saman við möguligum rentum og avgjöldum av lönarforskoti, smbr. 31. §, 2. stk. ikki skuldbinda til avgjalding av meiri enn $1/8$ av teirri lön, sum verður goldin tænastumanninum, táíð lánið verður tikið. Av teimum eftirlönargjöldum, smbr. 5. §, 2. stk. í lögtingslóg nr. 1 frá 25. februar 1953, sum eru fallin til gjaldingar, táíð tænastumaður fer frá, er ikki löyvt at geva skuldbinding fyri meira enn $1/8$ av peninginum.

2. stk. Tilsvarandi reglur hava gildi viðvíkjandi skuldbindingum av eftirinntöku, bíðipeningi og eftirlön.

33. §

Lön, eftirinntöku, bíðipening ella eftirlön, sum enn ikki eru goldin, er ikki löyvt at geva burtur, selja ella veðseta, táíð tær í 32. § nevndu skuldbindingar eru frá. Sama er við teimum eftirlönargjöldum, sum eru fallin til gjaldingar, táíð tænastumaður fer frá, smbr. 5. §, 2. stk. í lögtingslóg nr. 1 frá 25. februar 1953. Viðvíkjandi fíggjarnámi og lögaldi á teimum nevndu gjaldingum galda reglurnar í rættargangs lógini 513. og 614. §§.

§ 32.

Stk. 1. Tjenestemænd kan efter regler fastsatte af landstyrete give forskrivninger paa deres lön, men saadanne forskrivninger har alene retskraft, naar de gives til laanefond eller pengeinstitutter, som af landstyrete er anerkendt som berettigede til at modtage dem. Disse forskrivninger maa i forbindelse med eventuelle renter og afdrag paa lönningsforskud, jfr. § 31, stk. 2, ikke indeholde forpligtelse til afdrag af mere end $1/8$ af de lönningsbeløb, som ved laanets stiftelse udbetales til tjenestemanden. For saa vidt angaar de ved en tjenstemands fratræden til udbetaling forfaldne pensionsbidrag, jfr. § 5, stk. 2 i lagtingslov nr. 1 af 25. februar 1953, vil forskrivning kunne gives paa höjst $1/8$ af belöbet.

Stk. 2. Tilsvarende regler gælder med hensyn til forskrivninger paa efterindtægt, ventepenge og pension.

§ 33.

Lön, efterindtægt, ventepenge eller pension, der endnu ikke er udbetalt, kan ikke bortgives, sælges eller pantsættes, hörsset fra de i § 32 nævnte forskrivninger. Tilsvarende gælder de til udbetaling forfaldne pensionsbidrag ved en tjenstemands fratrædelse jfr. § 5, stk. 2 i lagtingslov nr. 1 af 25. februar 1953. Med hensyn til udlæg og arrest i de nævnte ydelser gælder reglerne i lov om rettens pleje §§ 513 og 614.

13. Um tæmastubústað, tæmastufjörð o.a.

§ 31.

1. stk. Tæmastumaður kann hert fáa tæmastubústað, lá ið kravt verður, at hann eisini úttan fyrí sjálva tæmastuffðina skal vera fœrur fyrí til lítar at hava umsjón við tí virki, hann stendur fyrí ella hevur eftirlit við, ella at tað skal bera til at kalla á hann allar tíðir á samdöggrinum.

2. stk. Tæmastumaður hevur skyldu at taka við tæmastubústaði, sum er tilskilaður honum eftir 1. stk., og afturfyrí ganga undir frádrátt í lønini sbr. 4. stk.

3. stk. Tann skipan, sum er í gildi fyrí tæmastubústaðir, viðvíkur ikki bert bústað í húsum landsins men eisini bústað, sum landið leigar at nýta til tæmastubústað.

4. stk. Hjá tæmastumanni, sum hevur fingið tæmastubústað, skal frá lønini verða drigið bústaðargjald, sum verður ásett eftir stódd, aldri, góðsku og útbúnað bústaðarins. Greiniligari reglur um, hvussu hetta gjald skal verða ásett, gevur landsstýrið aftaná at hava tingast við avvarandi tæmastumamafelag við tingingarelli. Tá ið innivist verður givið, úttan at bústaðurin er vorðin sum sjálvstöðugt býli, ger landsstýrið av, hval ið frádrigið skal verða, og verður farið eftir hvussu býlið er vorðið.

5. stk. Tað hvílir á landinum at sita um tæmastubústaðir úttan og innan. Skattir og gjöld, sum hvíla á landinum sum eigari av

13. Om tjenestebolig og tjenestefjord m.v.

§ 31.

Stk. 1. Tjenestebolig kan indrettes for saadanne tjenestemænd, af hvem det forlanges, at de ogsaa uden for den egentlige tjenestetid skal være i stand til at føre et effektivt tilsyn med den virksomhed, de leder eller overvaager, eller som i givet tilfælde skal kunne tilkaldes paa alle døgnets tider.

Stk. 2. En tjenestemand er pligtig at overtage en ham i henhold til stk. 1 anvist tjenestebolig med derfor at lide afkortning i lønningen eller stk. 1.

Stk. 3. De om tjenesteboliger gældende bestemmelser finder ikke alene anvendelse paa boliger i landets bygninger, men ogsaa paa saadanne boliger, som landet lejer for at anvende dem som tjenesteboliger.

Stk. 4. For en tjenestemand, hvem der tildeles tjenestebolig, skal der i lønnen fradrages et boligbidrag, der fastsættes under hensyn til boligens størrelse, alder, kvalitet og udstyr. De mere regler om bidragets fastsættelse udfærdiges af landsstyret efter stoffunden forhandling med den paagældende forhandlingsberettigede organisation af tjenestemænd. Hvor der ydes logi, uden at boligen har karakter af en selvstændig lejlighed, fastsættes fradraget af landsstyret under hensyn til logiets beskaffenhed.

Stk. 5. Den ydre og indre vedligeholdelse af tjenesteboliger paahviler landet. Skatter og afgifter, som paahviler landet som

ogn, har tænestubústaður er, verða goldin úr landskassanum, og skal tænestumaðurinn ekki gjalda hetta aftur.

6. stk. Nú eru undir landinum tænestumenn, ið hava tænestubústað, tá skal landsstýrið gera reglugerð um, hvussu farast skal við tænestubústaði á rættan hátt, og hvussu hann skal sýnast tíð eftir tíð, og eisini reglur um, hvussu tænestubústaður skal verða latin av hondum í fullgóðum standi. Tá tænestumaðurin verður fluttur ella fer frá. Í reglugerðini verða sett revsingarfyrirmæli fyri ikki at halda hana.

35. §

Bústaðir í ogn sum landið eigur ella hevur leigað, kann landsstýrið leiga út til tænestumann, tá hetta ikki eru bústaðir, har tænestumaður er skyldur at búgva. Leigan fyri bústaðin verður sett eftir slódd hansara, aldri, góðsku og útbúnað. Greinligari reglur fyri leiguna verða gjørdar av landsstýrinum, aftaná at tingingar hava farið fram við avvarðandi tænestumannafelag. Leigan kann broytast eftir reglunum, sum landsstýrið á samsvarendi hátt setir.

14. Um tænestubúna o.l.

36. §

1. stk. Um tænestubúni ella onnur eyðkenni verða latin tænestumanninum, av tí at tænestan er so vorðin, at hon keevur tað, verður hetta latið, uttan at takað gongur av lønini. Greinligari reglur fyri hesum setir lands-

ejer af ejendomme, hvori en tjenestebolig er beliggende, uddedes af landskassen uden refusion fra tjenestemanden.

Stk. 6. Landsstyret udfærdiger instruks for tjenesteboligers forvarlige behandling samt for periodiske syn af disse og endvidere regler for tjenesteboligers aflevering i forvarlig stand ved tjenestemandens forflyttelse eller afgang. I instruksen fastsættes straffebestemmelser for dens misligholdelse.

§ 35.

Boliger i ejendomme, der tilhører eller er lejet af landet, kan, for saa vidt de ikke er tjenesteboliger, i hvilke en tjenestemand er pligtig at bo, af landsstyret udlejes til tjenestemænd til en under hensyn til boligens størrelse, alder, kvalitet og udstyr passende leje. De nærmere regler om lejefastsættelsen udfærdiges af landsstyret efter stedfunden forhandling med den paagældende organisation af tjenestemænd. Ændringer i lejen kan gennemføres efter regler, der paa tilsvarende måde fastsættes af landsstyret.

11. Om Uniform og lign.

§ 36.

Stk. 1. Dersom uniform- og beklædningsgenstande leveres tjenestemænd af hensyn til tjenestens særlige art, sker dette uden fradrag i lønnen.

Nærmere regler herfor fastsættes af landsstyret ved regulativ.

stýrið í reglugerð. Tjenastumenn, sum eftir slíkari reglugerð skulu fáa tænastrúna ella onnur eyðkennir, men sum biðja seg undan og sleppa frá tí, fáa einki endurgjald. Heldur ikki kann tænastrúnaður annars fáa slíkt endurgjald.

2. stk. Tá ið arbeiðið hjá tænastrúmanni er soleiðis háltað, at klæðini hjá honum ógvuliga lættliga kunnu verða dálkað, fara ella slítast illa, verða eftir reglum, sum landsstýrið setir eftir tilráðing frá lønarráðnum latin tænastrúmanni serlig plögg til verju, annaðhvørt hann hevur skyldu at ganga í tænastrúna ella ikki.

3. stk. Landsstýrið kann eisini seta reglurnar í hesi grein í gildi fyri hjálparfólk og aspirantar.

15. Um skrivstovuendurgjald.

37. §

1. stk. Hvør tænastrúmaður, sum landskassin veilir árlígt skrivstovuendurgjald, hevur skyldu til, hvørja ferð fíggjarárið gongur út, at lata landsstýrinum greinligar upplýsingar um tær útreiðslur, hann hevur havt í árinum av skrivstovuhaldi.

2. stk. Skrivstovuendurgjaldið verður ásett í fíggjarlóg.

Tjenestemænd, der efter dette regulativ skal have udleveret uniforms- og beklædningsgenstande, men som efter ønske fritages herfor, tilstås ikke nogen godtgørelse. Saadan godtgørelse kan lige saa lidt tilstås nogen tjenestemand iøvrigt.

Stk. 2. Naar en tjenstemands arbejde er af saadan art, at det medfører en ekstraordinær risiko for tilsmudsning eller beskadigelse af hans beklædningsgenstande eller for ekstraordinært slid paa disse, stilles der efter regler fastsat af landsstyret efter indhentet udtalelse fra lønningsraadet beskyttelsesbeklædning, kitler o. lign. til raadighed for tjenestemanden, hvad enten der er paalagt ham uniformspligt eller ikke.

Stk. 3. Landsstyret kan ogsaa sætte reglerne i denne paragraf i kraft for medhjælpere og aspiranter.

15. Om godtgørelse for kontorhold

§ 37.

Stk. 1. Enhver tjenestemand, hvem der fra landskassen er tillagt et årligt beløb i godtgørelse for kontorhold, er ved udgangen af hvert finansår pligtig at indgive til landsstyret specificerede oplysninger om de kontorudgifter, som han i årets løb har haft.

Stk. 2. Kontorholdsbeløbene fastsættes ved bevilling paa finanslov.

16. Um serlönir, hjálparpening og samsýning eina ferð með alla.

38. §

1. stk. Serlön kann verða latin sum föst árlig samsýning annaðhvört til tænaðsmann fyrir virki í tænaðu landsins utan fyrir veru luga tænaðuskyldu hausa, ella til mann, ið ekki er tænaðsmannur, fyrir virki í tænaðu landsins, sum ekki verður goldin við konjunkturlön.

2. stk. Serlön kann ekki verða játtað utan við veiting á fíggjarlógini fyrir hvört ár.

39. §

1. stk. Tann peningur, ið á fíggjarlógini er játtaður hjálparfólki, kann ekki, utan so at tað serstakliga er fyriseið í lóg, verða nýttur til at samsýna tænaðsmanni ella nökrum manni, sum hefur fingið starv við serlön sambart 38. §. Sama gildir hvörja aðra innlöku- ella útreiðslujáttan, sum ekki eftir orðaljóði sínum er tiláttað at hava í sær samsýningar til oman fyrir nevndu tænaðsmannum ella serlöntar. Har, ið tað er stovnpeningahæddir og aðrar tíðarbundnar játtanir, er nóg mikið, at samsýningar av umröðula slag serstakliga eru heimilaðar í játtanini.

2. stk. Til at gjalda samsýningar eina ferð með alla til tænaðsmannum fyrir serligarbeiði ella arbeiði í serstakligum kringumstöðum kann peningur útvegast við játtan á fíggjarlógini.

3. stk. Tá ið tænaðsmannur hefur minningarhátið fyrir 25, 40 og

16. Om honorarer, medhjælssummer og vederlag én gang for alle.

§ 38.

Stk. 1. Honorarer kan ydes som faste aarlige vederlag enten til en tjenestemand for en virksomhed i landets tjeneste uden for hans egentlige tjenestegerning eller til en ikke tjenestemand for en virksomhed i landets tjeneste, der ikke betales med konjunkturlön.

Stk. 2. Honorarer kan ikke tilstaaes uden bevilling paa hvert aars finanslov.

§ 39.

Stk. 1. De paa finansloven bevilgede medhjælpersummer kan ikke, medmindre det udtrykkeligt er bestemt ved lov, benyttes til at yde vederlag til nogen tjenestemand eller nogen med honorar i henhold til § 38 anlagten person. Det samme gælder om enhver anden indtægst- eller udgiftsbevilling, der ikke efter sin tekst fremtræder som bestemt til at indeholde vederlag til ovennævnte tjenestemænd eller honorarlønnede; for saa vidt angaar anlagssummer og andre tidsbegrænsede bevillinger, er det dog tilstrækkeligt, at vederlag af den omhandlede karakter udtrykkeligt er hjemlet ved bevillingen.

Stk. 2. Til afholdelse af vederlag én gang for alle til tjenestemænd for arbejde af særlig art eller under ganske særlige forhold kan der ved finanslovsbevilling stilles beløb til raadighed.

Stk. 3. Ved en tjenstemands 25, 40 og 50 aars tjenstetjubilæer

50 ára tænastru, verður frammi-
hjásamýning latin eftir reglum,
sum landsstýrið setir.

17. Um borgarlig og kommunal umboð.

40. §

1. stk. Tænastumaður er skyld-
igur at taka við borgarligum og
kommunatum umboðum eftir
leim vanligu reglum í lóggávuni.
Tó kann landsstýrið, tá ið tæna-
stumaður sákir um tað, sleppa
honum frá at taka við umboði um
tað verður hildið neyðugt, fyri at
hann skal kunna rökja tænastru
tíl títar.

2. stk. Landsstýrið setur greini-
ligar reglar fyri, hvussu nógv
landið kann bera av möguligum
útreiðslum til at rökja tænastru,
meðan tænastrumaður er burtur-
staddur úr tænastru í borgarlig-
um ella kommunatum umboði.

18. Um høvi tænastrumanna til at starvast uttan fyri lands- tænastru.

41. §

1. stk. Tænastrumanni er bert
loyvt at hava starv uttan fyri
landstænastru, um so er, at tað
ikki er til hága fyri, at hann væi
og virðiliga fær rökta skyldar sín-
ar sum tænastrumaður, ella mink-
ar um ta virðing og tað áll, ið
neyðug eru í tænastru hansara.

2. stk. Tænastrumaður skal
skrivliga boða landsstýrinum og
fíggjarnævdini frá, um hann
hevur ella ætlar at

ydes der gentiale efter nærmere
af landstyrete fastsatte regler.

17. Om borgerlige og kommunale ombud.

§ 40.

Stk. 1. Tjenestemænd er plig-
tige at modtage borgerlige og
kommunale ombud efter lovgiv-
ningens almindelige regler. Dog
kan en tjenestemand af landstyre-
tet, efter ansøgning fritages for
overtagelse af et ombud, naar det
skønnes nødvendigt af hensyn til
tjenestens forsvarlige udførelse.

Stk. 2. Landstyrete bemyndiges
til at fastsætte de nærmere regler
for, i hvilket omfang eventuelle
udgifter til tjenestens udførelse
under en tjenstemands fravæ-
relse som følge af et borgerligt
eller kommunalt ombud kan af-
holdes af landet.

18. Om tjenstemænds adgang til beskæftigelse uden for lands- tjenesten.

§ 41.

Stk. 1. En tjenestemand kan
kun have beskæftigelse uden for
landstjenesten, for saa vidt det
ikke er uforeneligt med den sam-
vittighedsfulde udførelse af hans
pligter som tjenestemand og med
den for stillingen nødvendige ag-
telse og tillid.

Stk. 2. Tjenestemanden skal
skriftligt gøre anmeldelse til
landstyrete og budgetudvalget,
hvis han har eller agter at

- a) byrja handil ella vinnu,
- b) taka við starvi uttan fyri landstænastuna, tá ið hetta ikki er í bráðfangi, og tá ið tað verður samsýnt,
- c) gerast limur í stjórn ella nevnd í felagi, sum rekur eina- hvörja vinnu.

3. stk. Heldur nú landsstýrið, at tað fer at verða til bága fyri tí, sum tilskilað er í 1. stk. um tænastumaður situr ella tekur við í fráhøðnað starvi, tá skal verða honum sagt, áðrenn 4 vikur eru liðnar frá tí at hann høðaði frá, at honum er ikki loyvt at sita ella taka við starvinum.

4. stk. Roynist tað nú, aftaná at tænastumaður hevur sitið við slíkum starvi, at annaðhvørt broytast tær umstøður stórliga, sum avgerandi vóru, tá ætlað varð um málið, ella vóru longu, tá tikið varð við starvinum, umstøður, sum høvdu volt, at honum hevði verið noktað at taka við tí, um landsstýrið visti av teimum. tá kann landsstýrið nær sum helst leggja honum á, at hann sigur hetta starvið frá sær.

5. stk. Tænastumanni landsins er ikki loyvt eisini at hava starv við eftirlønarrætti í kommunu, felag við serloyvisbrævi ella í almennum yrki, sum lön ikki er sett fyri í hesari lóg. Høvði tænastumaður meiri enn eitt starv við eftirlønarrætti, áðrenn henda lóg kom í gildi, verður hann ikki nervaður av hesi reglu.

- a) påbegynde en forretnings- eller erhvervsvirksomhed,
- b) overlage en uden for lands- tjenesten liggende beskæftigelse, der ikke er af midlerlig karakter, og hvortil der er knyttet vederlag,
- c) indtræde i en direktion eller bestyrelse for et selskab af erhvervsmæssig karakter.

Stk. 3. For saa vidt landsstyret skønner, at det vil stride mod de i denne paragrafs 1. stykke nævnte hensyn, at tjenestemanden beholder eller overlager den anmeldte beskæftigelse, meddeles det ham inden 4 uger efter, at anmeldelse er indgaaet, at det er ham forbudt at overlage eller beholde posten.

Stk. 4. Skulle det vise sig, efter at en beskæftigelse er overtaget, enten at de omstændigheder, som har været afgørende for sagens bedømmelse, ændres væsentligt, eller at der allerede ved overlagelsen forelaa omstændigheder, som, hvis de havde været oplyst, ville have medført et forbud, kan landsstyret paa et hvilket som helst tidspunkt pålægge tjenestemanden, at han skal frigøre sig for beskæftigelsen.

Stk. 5. En tjenestemand i landets tjeneste kan ikke tillige indtage nogen med pensionsret forbunden stilling i en kommune, et koncessioneret selskab eller en offentlig virksomhed, for hvilken lønning ikke er fastsat i nærværende lov. Havde tjenestemand flere evt. en pensionsberettigende stilling, før nærværende lovs ikrafttræden, berøres han ikke af denne bestemmelse.

19. Um normering av tænastustörvum o. a.

42. §

1. stk. Á árligu fíggjarlógina verða lönirnar til tey í hesi lóg samtyktu tænastustörv tilskilaðar fyri hvørja umsitingargrein.

2. stk. Talið á tænastustörvum verður normerað við lóg. Uppskot um broyting í talinum á tænastustörvum ella lønarstígunum leggur landsstýrið fram, tá tingárið byrjar.

3. stk. Fjórða hvørt ár leggur landsstýrið hesa lóg fyri lögtingið til umhugsunar, tó fyrstu ferð í 1965.

43. §

1. stk. Lönarráðið er skipað av formanni, og 4 limum. Landsstýrið velur formannin. Hinar 4 limirnar og 4 varamenn teirra velur lögtingið av sínum limum eftir lutfalli. Formaður og limirnir verða valdir fyri 4 ár í senn; tó skal limur, ið lögtingið hevur valt, fara frá, tá ið hann fer úr lögtinginum.

2. stk. Samtyklir ráðsins verða gjörðar við einfaldum meiriluta av øllum limum tess.

3. stk. Ráðið stendur beiuleiðis undir landsstýrivum; formaður ráðsins leggur hvørja samtykt, ráðið hevur gjørt, fyri landsstýrið.

4. stk. Landsstýrið skal leggja til ummælis fyri ráðið uppskot til nýggjar reglur eins og broytingar í verandi reglum um dagpening, yvirarbeiðspening, her uppi í longslu tænastutíð og aðrar ser-

19. Om normering af tjenestestillinger m. m.

§ 42.

Stk. 1. Paa den aarlige finanslov opføres lønningerne til de i denne lov vedtagne tjenestemandsstillinger, særlig angivet for hver styrelsesgren.

Stk. 2. Antallet af tjenestestillingerne normeres ved lov. Forslag til ændringer i antallet af tjenestestillinger eller lønningsklasser fremlægges af landsstyret i begyndelsen af lagtingsaaret.

Stk. 3. Hvert fjerde aar fremlægger landsstyret denne lov for lagtinget til revision, dog første gang i 1965.

§ 43.

Stk. 1. Lønningsraadet bestaar af en formand og 4 medlemmer. Landsstyret udnævner formanden. De 4 medlemmer og de 4 stedfortrædere vælger lagtinget blandt dets medlemmer ved forholdstalsvalg. Formanden udnævnes og medlemmerne vælges for 4 aar ad gangen; dog skal de af lagtinget valgte medlemmer afgaa, saafremt de udtræder af lagtinget.

Stk. 2. Raadets beslutninger afgøres ved simpel stemmeflerhed blandt samtlige dets medlemmer.

Stk. 3. Raadet staar umiddelbart under landsstyret; raadets formand kan forelægge dette en hvilken som helst af raadet truffet afgørelse.

Stk. 4. Landsstyret skal forelægge raadet til udtalelse forslag til nye regler samt til ændring i bestaaende regler vedrørende ydelse af dagpenge, overarbejds- penge, herunder højeste tjeneste-

ligar gjaldingar. Samnleiðis verður alþorið viðvíkjandi reglum um tingingar við tenastumannafélögin, sbr. 23. §, um lönarfrádrátt fyrir tenastubústað, um hvussu long árliga frítiðin skal vera, 13. § og um endurskoðan lógarinnar, ið nevnd er í 42. §, 3. stk.

5. stk. Spurningar um, hvussu orðingin í tenastumannalógini skal skiljast, kunna av landsstýrinum verða lagdar fyrí ráðið til ummælis. Annars kunna, í tann mun tað er hildið ynskjandi, verða lagdir fyrí ráðið til ummælis allar spurningar um lönir landsins, serlönir og aðrar samsýningar.

6. stk. Ráðnum er loyvt at heita á serligar sakkönar til at útvega upplýsingar. Annars hevur ráðið heimild til, í tann mun arbeiðitess krevur tað, at útvega ser upplýsingar frá landsstýrinum.

44. §

Landsstýrið fær heimild til eftir ummæli frá lönarráðnum við kunngerð at gera reglur fyrí staðarviðbótur, útfíviðbótur, tíma- og dagpening á tenastuferðum, endurgjald fyrí ferðapening, flyting, yvirarbeiði og samsýning til línir í nevndum og tilíkum.

2. KAPITUL

Lönarflokkarnir og normeringin av tenastumannastörvum.

45. §

Tey í 46. § í hesi lóg nevndu

tíð, og andre serlige ydelser. Paa samme maade forholdes med hensyn til regler om forhandlinger med tjenestemandsoverenssættelserne. Jfr. § 23, om afdrag i lønning for tjenestebolig, om længden af den årlige ferie, jfr. § 13, og om den i § 42, stk. 3 nævnte revision.

Stk. 5. Opstaaende spørgsmål om forfølgningen af de i tjenestemandsløven indeholdte bestemmelser kan af landsstyret forelægges raadet til udtalelse. I øvrigt kan der i det omfang, det skønnes ønskeligt, forelægges raadet til udtalelse alle spørgsmål vedrørende landets lønninger, honorarer og andre vederlag.

Stk. 6. Raadet kan tilkalde særlige sagkyndige til at give oplysninger. I øvrigt er raadet bemyndiget til i den udstrækning, i hvilken det er nødvendigt for dets arbejde, at indhente oplysninger fra landsstyret.

§ 44.

Landsstyret faar bemyndigelse til efter udtalelse fra lønningsraadet ved kundgørelse at udfærdige regler for stedfillæg, udstationeringsfillæg, time- og dagpenge paa tjenesterejser, godtgørelse for befordring, flytning, overarbejde og vederlag til medlemmer af kommissioner og lignende.

KAPITEL 2.

Lønningsskasserne og normeringen af tjenestemandsstillinger.

§ 45.

De i § 16 i denne lov nævnte tje-

lænastrummannastöry verða sett í
hesar lönarflokkar:

1. lönarflokkur:
Lönin 12.000 kr. um árið,
hækkandi 2. hvört ár við 300
kr. til 13.200 kr.
2. lönarflokkur:
Lönin 12.600 kr. um árið,
hækkandi 2. hvört ár við 300
kr. til 14.700 kr.
3. lönarflokkur:
Lönin 13.500 kr. um árið,
hækkandi 2. hvört ár við 300
kr. til 15.900 kr.
4. lönarflokkur:
Lönin 14.610 kr. um árið,
hækkandi 3. hvört ár við 180
kr. til 17.010 kr.
5. lönarflokkur:
Lönin 15.600 kr. um árið,
hækkandi 3. hvört ár við 780
kr. til 19.500 kr.
6. lönarflokkur:
Lönin 16.200 kr. um árið,
hækkandi 3. hvört ár við 1.008
kr. til 21.240 kr.
7. lönarflokkur:
Lönin 18.600 kr. um árið,
hækkandi 3. hvört ár við 1.080
kr. til 24.000 kr.
8. lönarflokkur:
Lönin 19.800 kr. um árið,
hækkandi 3. hvört ár við 1.080
kr. til 24.120 kr.
9. lönarflokkur:
Lönin 21.000 kr. um árið,
hækkandi 3. hvört ár við 1.800
kr. til 26.400 kr.
10. lönarflokkur:
Lönin 22.200 kr. um árið,
hækkandi 3. hvört ár við 2.400
kr. til 27.000 kr.
11. lönarflokkur:
Lönin 26.010 kr. um árið,
hækkandi 3. hvört ár við 3.000
kr. til 32.010 kr.

nestlendisstíflinger heitlöres til
fölgende lönningsklasser:

1. lönningsklasse:
Lönnung 12.000 kr. aarlig,
stigende hvert 2. aar med 300
kr. indtil 13.200 kr.
2. lönningsklasse:
Lönnung 12.600 kr. aarlig,
stigende hvert 2. aar med 300
indtil 14.700 kr.
3. lönningsklasse:
Lönnung 13.500 kr. aarlig,
stigende hvert 2. aar med 300
kr. indtil 15.900 kr.
4. lönningsklasse:
Lönnung 14.610 kr. aarlig,
stigende hvert 3. aar med 180
kr. indtil 17.010 kr.
5. lönningsklasse:
Lönnung 15.600 kr. aarlig,
stigende hvert 3. aar med 780
kr. indtil 19.500 kr.
6. lönningsklasse:
Lönnung 16.200 kr. aarlig,
stigende hvert 3. aar med 1.008
kr. indtil 21.240 kr.
7. lönningsklasse:
Lönnung 18.600 kr. aarlig,
stigende hvert 3. aar med 1.080
kr. indtil 24.000 kr.
8. lönningsklasse:
Lönnung 19.800 kr. aarlig,
stigende hvert 3. aar med 1.080
kr. indtil 24.120 kr.
9. lönningsklasse:
Lönnung 21.000 kr. aarlig,
stigende hvert 3. aar med 1.800
kr. indtil 26.400 kr.
10. lönningsklasse:
Lönnung 22.200 kr. aarlig,
stigende hvert 3 aar med 2.400
kr. indtil 27.000 kr.
11. lönningsklasse:
Lönnung 26.010 kr. aarlig,
stigende hvert 3. aar med 3.000
kr. indtil 32.010 kr.

12. lönarflokkur:

Lönin 26.100 kr. um árið,
hækkandi 3. hvört ár við 3.600
kr. til 33.600 kr.

46. §

Tey í hesi grein nevndu tænastumannastörv, sbr. l. § í hesi lóg, verða normerað sum niðanfyri tilskilað, soleiðis, at teir í 45. § í hesi lóg skrásettu lönarflokkar verða nýttir við flokkingina á henda hátt:

Lönarflokkur:

1: Skúlatænarí (1)

2: Tollarar (7)

Vrakieftirlitsmenn (8)

Landsstýrinum verður heimlað at seta upp til 2 av hesum vrakieftirlitsmonnum í 3. lönarflokk, tá ið arbeidsumstöðurnar serliga tala fyri hesum. Henda flyting verður at laka upp til viðgerðar 5. hvört ár.

3: Hjálparmenn á matrikulstovuni (2) Hjálparmaður hjá landsverkfrøðinginum (1). Núverandi hjálparmaður hjá landsverkfrøðinginum fær persónliga eftirlönggevandi viðbót uppá 2.100 kr. um árið. Deildarsjúkasystir (1).

4: Yvirtollari (1)

Yvirsjúkasystir (1)

5: Fulltrúar á landsskrivstovuni á 2. stigi við ongun embættisprógví (2)

Sendifulltrúi (1)

Meðan sendifulltrúin er í útheiminum, fær hann eina viðbót. Hæddin verður ásett á fíggjarlógini eftir ummæli

12. lønningsklasse:

Lønning 26.100 kr. árlig,
stigende hvert 3. aar ved 3.600
kr. indtil 33.600 kr.

§ 46.

De i nærværende paragraf omhandlede tjenestemandstillinger, jfr. § 1 i denne lov, normeres som nedenfor anført, idet de i § 45 i denne lov angivne lønningsklasser finder anvendelse ved klassificeringen paa følgende maade:

Lønningsklasse:

1: Skolebetjent (1)

2: Toldere (7)

Vragerkontrollører (8)

Landsstyret bemyndiges til at omplacere 2 af disse vragerkontrollører i 3. lønningsklasse, naar arbejdsforholdene særlig taler derfor. Denne omplacering optages til nærmere revision hvert 5. aar.

3: Assistenten ved matrikelkontoret (2). Assistent hos landsingeniøren (1).

Nuværende assistent hos landsingeniøren faar et personligt pensionsgivende løntilleg paa 2.100 kr. årlig.

Afdelingssygeplejerske (1)

4: Overtolder (1)

Oversygeplejerske (1)

5: Fuldmægtige ved landskontoret af 2. grad uden embeds-eksamen (2)

Udsendingsfuldmægtig (1)

Medens udsendingsfuldmægtigen er i udlandet, ydes der ham et tilleg. Dette tillegs størrelse fastsættes paa fi-

frá flggjarnevndinni. Kassameistarar á gjaldstovuni (2).

- 6: Bókhaldari á gjaldstovnu (1)
Landsbókavörður (1)
Yfirvaldari (1)
Fulltrúi á landsskrivstovnu á 1. stigi við engum embættisprógi (1)
Núverandi fulltrúi á landsskrivstovnu á 1. stigi við engum embættisprógi fær persónliga eftirlönggevandi viðbót uppá 3.360 kr. um árið.
- 7: Fulltrúi á gjaldstovnu (1)
Fulltrúar á landsskrivstovnu á 2. stigi við embættisprógi (2).
Adjunktar á studentaskúlanum (5)
Lærarar á sjómannsskúlanum (3)
Landmálarar (2).
- 8: Djóralækni (1)
Núverandi djóralækni fær persónliga eftirlönggevandi viðbót uppá 1.680 kr. um árið.
Landbúnaðarráðgevandi (1)
Núverandi landbúnaðarráðgevandi fær persónliga eftirlönggevandi viðbót uppá 1.680 kr. um árið. Telefonverkstjóri, ið ekki er eivilverkfröðingur (1).
Núverandi telefonverkstjóri fær persónliga eftirlönggevandi viðbót uppá 2.400 kr. um árið.
Fyrirstöðumaður á fiskiðnaðarstovnu (1).
- 9: Fulltrúi á landsskrivstovnu á 1. stigi við embættisprógi (1).

landsloven efter indstilling fra budgetudvalget.

Kasserere ved oppebørselskontoret (2)

- 6: Bogholder ved oppebørselskontoret (1)
Landsbibliotekar (1)
Overvrager (1)
Fuldmægtig ved landskontoret af 1. grad uden embedseksamen (1)
Nuværende fuldmægtig ved landskontoret af 1. grad uden embedseksamen faar et personligt pensionsgivende løntilleg paa 3.360 kr. aarlig.
- 7: Fuldmægtig ved oppebørselskontoret (1)
Fuldmægtige ved landskontoret af 2. grad med embedseksamen (2)
Adjunkter ved studenterskolen (5)
Lærere ved navigationsskolen (3)
Landinspektører (2)
- 8: Dyrlæge (1)
Den nuværende dyrlæge faar et personligt pensionsgivende løntilleg paa 1.680 kr. aarlig.
Landbrugskonsulent (1)
Den nuværende landbrugskonsulent faar et personligt pensionsgivende løntilleg paa 1.680 kr. aarlig.
Telefonbestyrer, saafremt han ikke er civilingeniør (1)
Den nuværende telefonbestyrer faar et personligt pensionsgivende løntilleg paa 2.400 kr. aarlig.
Forstuder for fiskeriökonomisk laboratorium (1)
- 9: Fuldmægtig ved landskontoret af 1. grad med embedseksamen (1)

- Lektorar á studentaskúlanum (3).
 Civilverkfröðingur hjá landsverkfröðinginum (1).
 10: Stjóri á Sjómannsskúlanum (1)
 Stjóri á matrikulstovuni (1)
 Landsgranskoðari (1)
 Stjóri á gjaldstovuni (1)
 Telefonverkstjóri, um hann er civilverkfröðingur (1).
 11: Rektor á studentaskúlanum (1).
 12: Stjóri á landsskrivstovuni (1)
 Landsverkfröðingur (1)
 Yvirlækni á bróstsjúkrahúsinum (1)
 Núverandi yvirlækni á bróstsjúkrahúsinum fær lön samsvarendi sáttmála millum Sygghusforeningen i Danmark og Den almindelige danske lægeforening.

3. KAPITUL

Prístalsviðgerð av lönun.

17. §

Prístalið, ið sett er í 1. § í lögtingslóg nr. 28 frá 21. apríl 1952 fyri mánaðarnar januar og juli verður nýtt til dyrtíðarviðgerð av lönun tænastumanna landsins fyri tað næstfylgjandi hálvárið 1. apríl — 30. september og 1. oktober — 31. mars.

18. §

Fyri hvørji 5 stig, ið prístalið hækkar upp um 364 ella lækkar niður um 368, verða lør í 45. § nevndu byrjanarlönir við mögu-

- Lektorer ved studenterskolen (3)
 Civilingeniør hos landsingeniøren (1)
 10: Forstander ved navigations-skolen (1)
 Forstander ved matrikulkontoret (1)
 Landsrevisor (1)
 Landsbogholder (1)
 Telefonbestyrer, saafremt han er civilingeniør (1)
 11: Rektor ved studenterskolen (1)
 12: Landskontorets kontorchef (1)
 Landsingeniør (1)
 Overlæge ved tuberkulosesanatoriet (1)
 Den nuværende overlæge ved tuberkulosesanatoriet aflønnes i overensstemmelse med overenskomst mellem Sygghusforeningen i Danmark og Den almindelige danske lægeforening.

KAPITEL 3.

Prístalsregulering af lønninger.

§ 17.

Det i § 1 i lagtingslov nr. 28 af 21. april 1952 nævnte pristal for maanederne januar og juli benyttes ved dyrtidsregulering af lønningerne for landets tjenestemænd for det næstfølgende halv-aar, 1. april — 30. september og 1. oktober — 31. marts.

§ 18.

For hver 5 points, pristallet stiger ud over 364 eller falder under 368, forhøjes eller nedsættes de i § 45 nævnte begyndelsesløn-

lígam aldursviðbótum og eftirlöngevandi viðbótum lækkaðar ella lækkaðar við niðanfyri standandi upphæddum:

Lön eflir 45. §:

	kr.	kr.
upp í —	1.433	12
1.434 —	2.389	24
2.390 —	3.345	36
3.346 —	4.301	48
4.302 —	5.257	60
5.258 —	6.213	72
6.214 —	7.169	84
7.170 —	8.125	96
8.126 —	9.081	108
9.082 —	10.037	120
10.038 —	10.993	132
10.994 —	11.949	144
11.950 —	12.905	156
12.906 —	13.861	168
13.862 —	14.817	180
14.818 —	15.773	192
15.774 —	16.729	204
16.730 —	17.685	216
17.686 —	18.641	228
18.642 —	19.597	240
19.598 —	20.553	252
20.554 —	21.509	264
21.510 —	22.465	276
22.466 —	23.421	288
23.422 —	24.377	300
24.378 —	25.333	312
25.334 —	26.289	324
26.290 —	27.245	336
27.246 —	28.201	348
28.202 —	29.157	360
29.158 —	30.113	372
30.114 —	31.069	384
31.070 —	32.025	396
32.026 —	32.981	408
32.982 —	33.937	420
33.938 —	34.893	432
34.894 —	35.849	444
35.850 —	36.805	456
36.806 og uppeft.		468

ninger med eventuelle alderstilæg og pensionsgivende tillæg med følgende beløb:

Lønninger i henhold til § 45:

	kr.	kr.
op til —	1.433	12
1.434 —	2.389	24
2.390 —	3.345	36
3.346 —	4.301	48
4.302 —	5.257	60
5.258 —	6.213	72
6.214 —	7.169	84
7.170 —	8.125	96
8.126 —	9.081	108
9.082 —	10.037	120
10.038 —	10.993	132
10.994 —	11.949	144
11.950 —	12.905	156
12.906 —	13.861	168
13.862 —	14.817	180
14.818 —	15.773	192
15.774 —	16.729	204
16.730 —	17.685	216
17.686 —	18.641	228
18.642 —	19.597	240
19.598 —	20.553	252
20.554 —	21.509	264
21.510 —	22.465	276
22.466 —	23.421	288
23.422 —	24.377	300
24.378 —	25.333	312
25.334 —	26.289	324
26.290 —	27.245	336
27.246 —	28.201	348
28.202 —	29.157	360
29.158 —	30.113	372
30.114 —	31.069	384
31.070 —	32.025	396
32.026 —	32.981	408
32.982 —	33.937	420
33.938 —	34.893	432
34.894 —	35.849	444
35.850 —	36.805	456
36.806 og oppeft.		468

4. KAPITUL

Fyrirhills reglur.

49. §

1. stk. Tænastumenn, sum settir eru, áðrenn henda lóg kemur í gildi, fáa lön eftir 45. og 46. §, sbr. 48. § útroknað eftir sama tænaðaldri, sum teir hövdu áður.

2. stk. Um nakar við hesum skuldi larið niður í lön, aftaná at eftirlönargjaldið er frádrigið, verður hann settur á tað lønarstig í nýggja lønarflokkinum, ið er næst oman fyri síðst útgoldnu lön hansara.

3. stk. Eingin tænaðmaður kann fá ið eftirlönargjaldið er frádrigið — eftir hesi lóg fáa útgoldið fyri tíðarskeiðið 1. apríl 1960 til 31. mars 1962 meira enn 115 % av tí nettolön, hann eftir higartil galdandi reglum átti at fáa útgoldna í hesum tíðarskeiði.

50. §

1. stk. Henda lóg kemur í gildi beinan vegin.

2. stk. Tær í hesi lóg settu lønarreglur fáa gildi frá 1. apríl 1960 fyri tænaðmenn, ið vóru settir áðrenn henda dag, annars frá tí degi, teir eru settir.

Samstundis fer úr gildi lögtingslóg nr. 16 frá 28. mars 1949 um lön tænaðmanna landsins við seinni breytingum.

KAPITTEL 1.

Övergangsbestemmelser.

§ 49.

Stk. 1. Tjenestemænd, der er ansat før nærværende lovs ikrafttræden, oppebærer løn i henhold til § 45 og § 46, jfr. § 48, beregnet efter samme lønningsanciennitet, som de havde i forvejen.

Stk. 2. Saaframt nogen tjenestemand herved skulle gaa ned i løn, efter at pensionsbidraget er fradraget, indplaceres han paa det løntrin i den nye lønningsklasse, saaledes at hans nettoløn kommer at ligge nærmest over den sidste udbetalte nettoløn.

Stk. 3. Ingen tjenestemand kan i henhold til denne lov, i tiden 1. april 1960 til 31. marts 1962, faa udbetalt mere end 115 % af den løn, han efter de hidtil gældende regler ville faa udbetalt med fradrag af pensionsbidraget.

§ 50.

Stk. 1. Denne lov træder i kraft straks.

Stk. 2. De i denne lov indeholdte lønningsregler og dermed samhørende bestemmelser har virkning fra 1. april 1960 for tjenestemænd, der er ansat den nævnte dato, og fra ansættelses-tidspunktet for tjenestemænd, der er ansat efter nævnte dato.

Ved denne lovs ikrafttræden ophæves lovs nr. 16 af 28. marts 1949 om lønregulering for landets tjenestemænd.

Viðmerkingar til lógaruppskotið.

Í 8. §, 6. stk. er tilskilað, at tenastumenn landsins ekki eiga rétt til at gera arbeiðssteðg ella í síga upp í felag fyri at fáa framt krøv síni. Hendan grein er eftir fyrimynd í íslenskari lóg.

Frá 20. til 23. § er skrásettur tingingarrættur fyri tenastumannafelag, har allir tenastumenn landsins kunnu gerast limir og eingin annar, og um felagið umboðar meginpartin av tenastumannum landsins. Nevndin er av teirri áskoðan, at hesar freyfir mugu verða settar felag við tingingarrætti, samstundis ásannar nevndin, at tingingarrættur er ríttiligur.

Í 42. §, 3. stk., er sett fram uppskot um, at lógin fjórða hvørt ár verður lögd fyri lögtingið til umhugsunar, fyrstu ferð í 1965. Við tað, at ókonanisku viðurskiftini, eins væl og umstøður á annan hátt, ofta eru fyri stórum broytingum, heldur nevndin tað vera neyðugt, at ansað verður eftir, at tenastumannalógin best møguliga kann svara til viðurskiftini til eina og hvørja tíð.

Í 43. § verður skipað eitt lønarráð við fimm limum. Formaður ráðsins er valdur av landsstýrinum, hinir fyra nevndarlimirnir eru lögtingsmenn, valdir av lögtinginum. Gjögnum lønarráðið fær lögtingið beinleiðis ávirkan á tær fyrisitingarligu atgerðirnar viðvíkjandi viðurskiftum tenastumanna.

Í 44. § verður heimilað landsstýrinum, eftir ummæli frá lønarráðnum, við kunningerð at gera reglur fyri staðarviðbótur, útliviðbótur, tíma- og dagpening á tenastuferðum, endurgjald fyri ferðapening, flyting, yvirarbeiði og samsýning til limir í nevndum og tilíkum.

Nevndin er av teirri áskoðan, at tað er greiðast at skipa hesi viðurskifti við kunningerð. Við tað, at lønarráðið er valt av lögtinginum, skuldi trygd verið fyri lógsins ávirkan á hesar fyriskipanir. Nevndin er av teirri áskoðan, at tá ið reglugerðin verður gjørd, eigur skrivstovutiðin fyri skrivstovur landsins at verða lögd út í eitt fyri hvønn dag. Skrivstovutiðin eigur at vera 7 tímar um dagin.

Lönarflokkarnir og normeringin av tenastulörvum eru sett upp í 45. og 46. § í lógaruppskotinum.

Tað er ein royndur lutur, at almennar lönir í Danmark hava slóan ávirkan á tey ynski um lön, ið sett verða fram av tenastafólki landsins. Ein stórir partur av tenastafólkkinum hevur m.a. nomið kunnleika sín í Danmark. Nevndin má tó ásanna, at iuntökuviðurskiftini í Føroyum yvirhövur, av orsökum, ið eingin valdar, liggja lægri enn í Danmark. Hetta er tann veruliga kjarnan í trupulleikunum í lønarúsetingini, eins og royndirnar eisini hava víst, tá ið hesi lønarmál hava verið til almenna viðgerð. Tessvegna hevur nevndin ikki kunna sett uppskot fram um at seta lönir tenastumanna yvirhövur í somu hædd sum í Danmark.

Í hesum sambandi kann tó verða víst á, at tað eru lönir, ið verða ásettar eftir danskum takstum breði av lögtinginum og eisini av øðrum; tað sama kann verða sagt um einstakar almennar sósíalar veitingar, ið ásettar eru av lögtinginum.

Um lønarúsetingina í 45. og 46. § kann annars verða sagt, at tann

mannagongd er nýtt, at forsyrgjarar og ikki-forsyrgjarar eru settir í sama lön. Skilt er ímillum tænaðum við embætisprógvi og tænaðum við ongun embætisprógvi. Tað hevur vist seg at vera tann størsta vansin hjá føroysku fyrisingini, at hon ikki hevur kunna bjóðað fólki við embætisprógvi ella tilsvareandi kunnleika tilíkar lönir, at møguleiki var fyri at fáa hesi fólk til at taka fast starv. Til tess at loysa henda spurning ávegis, hevur nevndin tí í fleiri förum sett byrjanarlönirnar hjá akademikarum og fólki við lægri kunnleika lægri ella ájavnt við tilíkar lönir í Danmark, meðan lönin á seinni sligum er lögð lægri enn galdandi er í Danmark. Um hesi viðurskifti eru loyst til fulnar er eitt mál fyri seg. Undir núverandi fíggarligu umstøðum heldur nevndin tó, at hetta er einasta gongda leið, um landinum skal eydnast at fáa nóg væl útgjört tænaðum.

Eftir tí normering, ið sett er í lógaruppskotinum, eru samlaðu lönir tænaðum landsins hækkaðar við umleið 79.000 kr. um árið ella ein hækking uppá umleið 9 %. Hjá teimum einstöku tænaðum eru tó hækkingarnar ymiskar.

Viðvíkjandi nýggjum normeringum av tænaðum, hevur nevndin heri kunna samst um at normera aftrat trý lærarastörv á studentaskúlanum, eitt lektorstarv og tvey adjunktastörv, og eitt lærarastarv á sjómannsskúlanum. Við tað, at alt lyktist at bera tann vegin, at menn heldur vilja verða lönir eftir sáttmála, enn settir í normerað tænaðum, helt nevndin hesar nýnormeringar vera neyðugar.

Í 47. og 48. § er skrásett pristalsviðgerð av teimum í 15. § tilskilaðu lönun. Pristalsviðgerðin er eftir tí føroyska pristalinum.

Sambari lögtingsálitid hevur nevndin viðgjört limaskap í útlendskum yrkisfelögum. Meirilutin í lönarnevndini heldur tað ikki bera til at seta forboð fyri slikum, m.a. eftir 78. § í grundlógini.

Ein minniluti, Hønis við Högadalsá, setir fram hella uppskot sum nýtt stk. í 8. § í framanfyri standandi uppskoti til lögtingslóg um tænaðum landsins:

Tænaðum landsins er ikki loyvt at vera limur í yrkisfelagi aftanfyri Føroyar, ið hevur til endamáls at fremja lönarkrøv.

Aðrar lógbroytingar:

Í sambandi við uppskotinum til lögtingslóg um tænaðum landsins, hevur nevndin kunnað reglurnar í lögtingslóg nr. 1 frá 25. februar 1953 um eftirlön og eftirsitilön tænaðum landsins v.m.

Nevndin er av teirri áskoðan, at neyðugt verður at gera nakrar broytingar og ájour föringar í hesi lögtingslóg sum ein fylgja av teimum reglum, ið settar eru í lógaruppskotinum um tænaðum landsins.

Samsvarandi hesum setir nevndin fram soljóðandi

U p p s k o t

til

broytingar í lögtingslóg nr. 1 frá 25. febrúar 1953 um eftirlön og eftirlönlön þenastumanna landsins v.m.

ændringar í lagtingslov nr. 1 af 25. febrúar 1953 um pensión og eftirlön for landets tjenestemænd m.m.

Í 1. § frá: «og löntur» og greinina út. dættur burtur, og í staðin verður sett: «sbr. 1. § í lögtingslóg um þenastumenn landsins.»

3. §, 2. stk. verður orðað soleiðis:

«Sum partur þeirra í rindan av útreiðslunum av eftirlönarskipanini verða 4% av löntum þenastumanna drigin frá í hvörjari lönútgjalding, sbr. § 6 í þesi lóg, samanbildað við § 48 í lögtingslóg um þenastumenn landsins.»

Í 5. §, 3. stk. verður «5%» broytt til «4%».

6. § verður orðað soleiðis:

«Lönr sum koma undir eftirlönarútrokning eru:

- a) lönn í 45. § í lögtingslóg um þenastumenn landsins nevndu lön,
- b) persónligar eftirlöngvandir viðbötur.»

8. §, 1. stk. gengur út og í staðin verður sett:

«Eftirlön verður - - undantikið í lí í 10. § nevnda förl - roknað eftir eftirlönaraldrí og lí lön hann seinast hefur fingið, sbr. 6. §, sum hon vildi verið utan viðbötur eftir 48. § í lögtingslóg um þenastumenn landsins. Hjá þenastumönnum, sum hava fingið lönnina niðursetta, verður eftirlönnin roknað eftir lí fullu lön. íð fyriseit er fyri starvið. Av lönni

1 § 1 udgaar fra «i en stilling» og til paragrafens slut, og i stedet indsættes: «jfr. § 1 i lagtingslov om landets tjenestemænd.»

§ 3, stk. 2 affattes saaledes:

«Som bidrag til dækning af udgifterne ved pensioneringen afkortes ved hver lønudbetaling 4% i den enhver tjenestemand tillagte lønningsindtægt, jfr. § 6 i denne lov sammenholdt med § 48 i lagtingslov om landets tjenestemænd.»

I § 5, stk. 3 ændres «5%» til «4%».

§ 6 affattes saaledes:

«Til lønningsindtægten, som kommer i betragtning ved pensionsberegning henregnes:

- a) den i § 45 i lagtingslov om landets tjenestemænd nævnte lønning,
- b) pensionsgivende personlige tillæg.»

§ 8, stk. 1 udgaar og i stedet indsættes:

«Pensionen beregnes udenfor det i § 10 nævnte tilfælde - eller tjenestemandens pensionsalder og paa grundlag af hans sidst opnaede lön, jfr. § 6, som denne ville være uden regulering i henhold til bestemmelserne i § 48 i lagtingslov om landets tjenestemænd. For tjenestemænd, der har oparbejdet nedsat lön, beregnes pensionen af den fulde

verða nýttir bestir procentpartar í eftirlönarútreikningini:

Av fyrstu 4000 kr. 100 pet.
 av teim fylgjandi pen-
 ingahæddum yvir 4000
 kr. upp til 8000 kr. 95 pet.
 av teim fylgjandi pen-
 ingahæddum yvir 8000
 kr. upp til 12.000 kr. ... 85 pet.
 av teim fylgjandi pen-
 ingahæddum yvir 12.000
 kr. upp til 16.000 kr. ... 75 pet.
 av teim fylgjandi pen-
 ingahæddum yvir 16000
 kr. 70 pet.»

8. §, 3. stk. gengur út.

Í 8. §, 6. stk. gengur út og í staðin verður sett:

«6. stk. Eftirlönin verður av tí lækkaðu lönarhæddini sbr. 3. stk. við einum eftirlönaraltri:

undir 10 ár	50 %
frá 10-12 ár	52 %
— 12-14 —	54 %
— 14-16 —	56 %
.. 16-18	58 %
— 18-20 —	60 %
.. 20-22 —	62 %
— 22-24	64 %
.. 24-26 —	66 %
— 26-28	69 %
— 28-30 —	72 %
— 30-31 —	73 %
— 31-32 —	74 %
uppá 32 og yvir	75 %»

Í 10. §, 4. stk. frá «12/60 av seinastl.» og stk. út fellur hurtur, og í staðin verður sett: «ta

för stillingen normerede løn. Af lønnen indgaar følgende procentdele i pensionsberegningen:

af de første 4000 kr. ... 100 pet.
 af de følgende beløb
 over 4000 kr. og indtil
 8000 kr. 95 pet.
 af de følgende beløb
 over 8000 kr. og indtil
 12.000 kr. 85 pet.
 af de følgende beløb
 over 12.000 kr. og indtil
 16.000 kr. 75 pet.
 af de følgende beløb
 over 16.000 kr. 70 pet.»

§ 8, stk. 3 udgaar.

I § 8, stk. 6 udgaar og i stedet indsættes:

«Stk. 6. Pensionen udgør af den i stk. 3 nævnte reducerede lønning, der ligger til grund for pensionsberegningen:

ved en pensionsalder

under 10 aar	50 %
fra 10-12 aar	52 %
— 12-14 —	54 %
.. 14-16	56 %
.. 16-18	58 %
.. 18-20	60 %
.. 20-22	62 %
.. 22-24	64 %
.. 24-26	66 %
.. 26-28	69 %
.. 28-30	72 %
.. 30-31	73 %
.. 31-32	74 %
på 32 aar og derover	75 %»

I § 10, stk. 4 udgaar fra: «12/60 af den sidst» og resten af stykket, og i stedet indsættes: «den

fyrir hægsta eftirlönaráldur settu eftirlön».

17. §, 2. stk. verður orðað so-
leiðis:

«Einkjueftirlön er:

- a) Tá maðurin ikki enn hevur
eftirlönarrættindi: 2 ára lön út-
roknað eftir síðst útgjaldnu lön
tænastumannsins, sbr. 6. § í hesi
lóg, smh. við § 48 í lögtingslóg um
tænastumenn landsins. Landsstýr-
inum verður heimilað at gera
reglur fyri, hvussu útgjaldingin
av hesum peningi skal fara fram.
b) Tá maðurin hevði eftirlönar-
rættindi verður einkjueftirlönin
roknað eftir eftirlönaráldri hans-
ara og seinast lüngu lön, sbr. 6.
og 8. §, soleiðis at fylgjandi pro-
centpartar av lönin verða nýttir
sum grundarlag:

av teimum fyrstu	
6000 kr.	100 pet.
av fylgjandi peninga-	
hæddum yvir 6000 kr.	
upp til 12000 kr.	95 --
av fylgjandi peninga-	
hæddum yvir 12000 kr.	
upp til 18000 kr.	80
av fylgjandi peninga-	
hæddum yvir 18000 kr.	55 --

Við hesum grundarlag verður
einkjueftirlönin útroknað so-
leiðis:

Tá eftirlönaráldur mansins var:	
undir 7 ár	35 pet.
7—12 ár	38
12—16 ár	41
16—20 ár	44
20—24 ár	47
24—28 ár	50
28—32 ár	53
32 ár og yvir ..	56

for den højeste pensionsalder
fastsatte pension».

§ 17, stk. 2 affattes saaledes:

«Enkepensionen udgør:

- a) Naar manden endnu ikke var
pensionsberettiget: et beløb sv-
rende til 2 aars lön beregnet paa
grundlag af tjenestemandens sidst
udbetalte lønningsindlæg, jfr. §
6, smh. med § 48 i lagtingslov om
landets tjenestemænd. Landsstý-
ret bemyndiges til at fastsætte
regler for udbetalingen af be-
løbet.
b) Naar manden var pensionsbe-
rettiget beregnes enkepensionen
efter tjenestemandens pensions-
alder samt paa grundlag af hans
sidst opnaaede lön, jfr. §§ 6 og 8,
saaledes at der af denne indgaar
følgende procentdele i pensions-
beregningen:

af de første 6000 kr.	100 pet.
af de følgende beløb over	
6000 kr. indtil 12000 kr.	95 --
af de følgende beløb over	
12000 kr. indt. 18000 kr.	80
af de følgende beløb over	
18000 kr.	55

Paa grundlag af dette beregnes
enkepensionen paa følgende
maade:

Naar mandens pensionsalder
udgjorde:

under 7 aar	35 pet.
fra 7—12 aar	38 pet.
... 12—16 aar	41
16—20 aar	44
20—24 aar	47
24—28 aar	50
28—32 aar	53
32 aar og derover ..	56

e) Í förum, har maður ferst í rök-
ing av sínum starvi ella av skaða-
tilburði í starvinum, ella at hann
av somu grundum hevur fingið
eftirløn, shr. her 10. §, 5. og 6. stk.,
ta fyri hægsta eftirlønaráldur
ásettu einkjuløn.»

17. §, 3. stk. verður orðað so-
leiðis:

«Treylin fyri at fáa einkjueftir-
løn, roknað eftir eftirlønaráldri
mannsins uppá

20-24 ár, er at hjúnarbandið	
hevur vart minst 10 ár	
21-28 ár	— — — 15 ár.
28-32 ár	— — — 20 ár.
32 ár og yvir	— — — 25 ár»

32. § verður orðað soleiðis:

«Eftirløn ella biðipeningur, ið
latin verður eftir hesi lóg, verður
prístalsviðgjörd sum fyriskrivað
er í 48. § í lögtingslóg um tænastu-
menn landsins, soleiðis at eftir-
løn ella biðipeningur verða sett
í staðin fyri ta í 45. § í somu lóg
nevndu lön í útrokningini av prís-
talsviðbótini.»

e) I tilfælde, hvor manden er om-
kommet ved udførelsen af sin tje-
neste eller afgaaet ved døden som
følge af tilskadekomst i tjenesten,
eller har været pensioneret af
saadan aarsag, jfr. herved § 10,
stk. 5 og 6, den for højeste pensi-
onsalder fastsatte enkepension».

§ 17, stk. 3 affattes saaledes:

«Det er dog en betingelse for at
opnaa enkepension beregnet efter
mandens pensionsalder paa

20-24 aar, at ægteskabet har	
bestaaet mindst 10 aar	
24-28 aar	— — — 15 .
28-32 aar	— — — 20 —
32 aar og derover	— — — 25 —»

§ 32 affattes saaledes:

«Pension eller ventepenge, der
ydes i henhold til denne lov dyr-
tidsreguleres efter bestemmelser-
ne i § 18 i lagtingslov om landets
tjenestemænd, idet pensionen
træder i stedet for den i § 45 i
samme lov nævnte lønning ved
beregning af forhøjelsen eller
nedsættelsen.»

Viðmerking:

Viðvíkjandi broytingum í framanfyri standandi uppskoti kann
verða nevnt, at eftirlønargjaldið verður broytt, og ger hella, at gjaldið
verður nakað væl hægri enn áður. Samstundis er eisini sjálv eftirlönuin
vörðin broytt. Eftir uppskotinum verður eftirlönuin eins og tænastu-
mannalönuin dýrtíðarviðgjörd eftir tí føroyska prístalinum.

VIÐURSKIFTI STARVSMANNA

Eins og tænastumónum viðvíkjandi hevur nevndin kannað starvs-
og lønarviðurskifti starvsmanna. Nevndin er av leirri áskoðan, at reglur-
nar í lögtingslóg nr. 13 frá 20. mars 1958 um starvsmenn eisini eru gald-

andi fyrir starvsfólk landsins. Nevndin hefur havt um hendur yvirlit yfir núverandi lönir starvsmanna. Til sammelingar hefur nevndin sýnað saman lönartíllæ frá privatum fyrirlökum og vörkjum, og er nevndin av teirri áskoðan, at starvsmenn landsins í summun förum hava lægri lön enn starvsfólk í privafari tænastu. Nevndin heldur tað lo ikki vera ráðlíggt at seta fram uppskot um lögfesting av lönun starvsmanna. Tað er ein royndur lutur, at rammurnar fyri lönaráseting í lögaforni aðrar staðir í mongum föum verða sprongdar sjálvt fyri tænastumenn. Tað hefur vist seg í Danmark, at tænastumenn á nógvum ökjum meira og meira verða settir eftir sálmála. Tæssvegna meinar nevndin, at tað ikki verður í samsvar við tað, ið fer fram í öðrum londum at áseta starvsmannalönir við lög. Samráðing við teir avvarandi partarnar um lönarásetingina man helst vera tað, sum í longdini fer at hóska frægast fyri báðar partar, arbeiðsgevura eins og lön móttakara. Nevndin hefur havt fund við starvsmannafelagið um hella mál, og gevur felagið nevndini viðhald í hesum.

Tæssvegna skal nevndin lýsa stöðna sína á henda hátt viðvirkjandi starvs- og lönarviðurskiftum starvsmanna:

Nevndin er av teirri áskoðan, at hon ikki kann leggja fram uppskot um lönareglugerð fyri lönir starvsmanna. Tó meinar nevndin, at lönir hjá starvsfólki landsins er ov lág í löfuni og eigur at verða hækkað; og hjá summun av hesum, eigur henda hækking ikki at verða undir 10 %.

Nevndin mælir til, at lönar- og starvsviðurskifti hjá starvsfólki landsins verða ásett av landsstýrinum eftir tilráðing frá lönarráðnum og eftir at tingast hefur verið við starvsmannafelagið. Fíggarnevndin skal góðkenna avgerðir landsstýrisins um lönarviðurskifti starvsmanna. Tingingar við starvsmannafelagið eiga at fara fram beinan vegin.

SAMSÝNINGAR LÖGTINGSMANNA OG LANDSSTÝRISMANNA

Aftaná at nevndin hevði silið í nakrar mánaðir, heitti lögtingið á nevndina um at taka til viðgerðar samsýningar lögtingsmanna og landsstýrismanna út frá tí sjónarmiði, at nevndin skuldi kunna allar almennar lönir. Samstundis varð nevndin biðin um at seta fram uppskot um möguligar broytingar í hesum samsýningum.

Samsýning tingmanna.

Eftir galdandi reglum er samsýning tingmanna í löfun kr. 44,28 um dagin, meðan tingið er saman. Sama er samsýningin hjá limum í millumlinganevndum.

Tingmenn av bygd fáa umframt hetta kr. 25. — í vistarhaldssamsýning

fyrir hvönn dag, teir eru burtur frá heimi sínum til ting ella millum-tinganeyndarstarv.

Soleiðis sum fíðin hefur broytt seg, síðan galdandi reglur vórðu gjórdar, hefur samsýning tingmanna ekki fylgt við í telnum umskiftum, ið fram eru farin í lönarviðurskiftum landsins yvirhövur. Hjá nógvum tingmonnum er tað, tá saman um kemur, ein heinleiðis útreiðsla at taka lut í tingslarvinum.

Eftir nevndarinnar áskoðan eru hesi viðurskifti ikki í samsvar við tey krøv, ið eiga at verða sett í einum fólkastýrdum samfelag. Tessvegna er nevndin av teirri áskoðan, at samsýning tingmanna eigur at verða broytt.

Nú lögtingið er saman so stóran part av árinum, heldur nevndin tað verða betur hóskandi, at samsýning tingmanna verður sett til eitt fast árligt gjald og ikki sum nú er galdandi til fastan dagpening.

Nevndin loyvir sær tessvegna at seta fram uppskot um, at samsýning tingmanna verður sett til kr. 8.000.— um árið.

Tingmenn av bygd fáa harumframt vistarhalds- og útisamsýning uppá kr. 4.000. um árið.

Samsvarandi hesum setir nevndin fram soljóðandi

U p p s k o t

til

Lögtingslóg um samsýning lög-
tingsmanna.

lagtingslov om vederlag til lag-
tingsmænd.

1. §

1. stk. Lögtingsmonnum verður veitt í samsýning 8.000 kr. árliga. Heraftíat verður veitt lögtingsmonnum, ið ikki samstundis eru limir av landstýrinum og sum ikki hava bústað í Tórshavnar kommunu ella Tórshavnar uttanbyggja kommunu, undantikið bygdirnar Norðadalur og Syðradalur, í vistarhaldspeningi 4.000 kr. árliga.

2. stk. Samsýningin v. m. verður goldin frammanundan við 1/12 um mánaðin frá fyrsta degi í tí mánaða lögtingið hefur góðkent valbrævið hjá viðkomandi lög-

§ 1.

Stk. 1. Der tillægges lagtingsmændene et årligt vederlag paa 8.000. - kr. Herudover ydes der de lagtingsmænd, der ikke samtidig er medlemmer af landstyre og som ikke har bopæl i Tórshavn kommune eller Tórshavn udenbys kommune, undtaget bygderne Norðadalur og Syðradalur, et særligt tilkæg paa 4.000 kr. årlig.

Stk. 2. Vederlaget m.v. udbetales med 1/12 månedlig forud fra den første i den måned, lagtinget har godkendt vedkommende lagtingsmands valgbrev og til ud-

tingsmanni og tann mánaðin út, har næsta lögtingsval er farið fram.

3. stk. Döyr lögtingsmaður ella sigur hann seg frá fyri styfri ella longri tíð við lögtingsins samtykt, verður samsýningin v. m. goldin tann mánaðin út, hann sigur seg frá v. m. Tekur hann við aftur, fær hann samsýning v. m. goldna frá fyrsta degi í mánaðinum eftir.

4. stk. Varamaður fyri lögtingsmann fær samsýning v. m. frá fyrsta degi í tí mánaða, lögtingið hevur góðkent valbrævið ella um hann tekur við seinni, so frá fyrsta degi í hesum mánað og tann mánaðan út, hann situr sum lögtingsmaður.

2. §

Bæði samsýning lögtingsmanna og vistarhaldspeningur verður javnaður upp ella niður eftir somu reglum, sum galda fyri tænastumeðm landsins, smbr. 48. § í lögtingslóg nr. um tænastumenn landsins.

3. §

Henda lögtingslóg fær gildi frá 1. apríl 1960, tó so at samsýningar og vistarhaldspeningurin eftir 4. § eru sett eftir prístalinum pr. 1. januar 1961.

Lögtingslóg nr. 14, 22. marts 1956 um dagpening tingmanna, sum broytt við lögtingslóg nr. 28, 12. mai 1959, fer úr gildi.

gangen af den måned, hvori næste lagtingsvalg er afholdt.

Stk. 3. Afgaar en lagtingsmand ved døden eller nedlægger han hvervet med lagtingets samtykke for et kortere eller længere tidsrum, udbetales vederlaget m.v. til udgangen af den måned, hvori han har nedlagt hvervet m.v.. Tiltræder han hvervet igen, udbetales vederlag m.v. fra den første i den følgende måned.

Stk. 4. Der udbetales en suppleant for en lagtingsmand vederlag m.v. fra den første i den måned lagtinget har godkendt valgbrevet eller snarest han tiltræder senere, fra den første i denne måned og til udgangen af den måned, hvori han fungerer som lagtingsmand.

§ 2.

Lagtingsmændenes vederlag og det særlige tillæg reguleres op eller ned efter samme regler som gælder for landets tjenestemænd, jfr. § 48 i lagtingslov nr. af om landets tjenestemænd.

§ 3.

Denne lagtingslov har gyldighed fra 1. april 1960, dog saaledes at vederlaget m.v. efter § 1 er fastsat efter prisstallet pr. 1. januar 1961.

Lagtingslov nr. 14 af 22. marts 1956 om dagpenge til lagtingets medlemmer, som ændret ved lagtingslov nr. 28 af 12. maj 1959 træder ud af kraft.

Samsýning landsstýrismanna

er í lötuni kr. 21.500 um árið. Samsýning lögmaðsins er kr. 25.800. um árið. Afturat hesum fær lögmaður kr. 10.000. í hórðæ.

Tá ið samsýning landsstýrismanna varð sett av fyrstan tíð, var tað ikki ætlanin, at landsstýrismenn skuldu verða búsilandi í Tórshavn burtur av. Tíðin hevur víst, at tað er neyðugt, at landsstýrismenn verða búgvandi í Tórshavn fyri at røkja tær skyldur, ið teimum verða álagdar.

Hesar royndir í teimum veruligu starvsviðurskiftum landsstýrismanna gera tað, at samsýning landsstýrismanna eigur at vera nakað lægri, enn hon var sett av fyrstan tíð, og enn hon er í lötuni. Umframt hetta er tað neyðugt, at landsstýrismenn í starvstíð síni hava eina slíka inntöku, ið sönir seg hesum stórvnað sum lægstu monnum í fyrirsíng landsins.

Nevndin heldur, at samsýningar landsstýrismanna í lötuni eru lægri enn tær eiga at vera. Nevndin mælti til at broyta hesar samsýningar og setir fram soljóðandi

U p p s k o t

til

Lögtingslóg um broyting í lögtingslóg nr. 5, 14. maj 1948 um samsýning landsstýrismanna.

1. §

Stk. 1. Í lögtingslóg nr. 5, 14. maj 1948 um samsýning landsstýrismanna soleiðis sum henda er broytt við lögtingslógunum nr. 28, 17. mars 1951, nr. 51, 29. august 1951 og nr. 16, 22. mars 1956 verða gjørdar hesar broytingar:

1. § verður orðað soleiðis:

Lögmaður fær í samsýning 28.300 kr. árliga og hinir landsstýrismenninir 21.000 kr. hvør árliga. Samsýningin verður goldin frammanundan við 1/12 um mánaðin frá fyrsta degi í mánaðanum aftaná, hann hevur tikið við embættinum, til tann mánaður er úti, hann fer frá.

lagtingslov om ændring i lagtingslov nr. 5 af 14. maj 1948 om landsstyremændenes lønninger.

§ 1.

Stk. 1. I lagtingslov nr. 5 af 14. maj 1948 om landsstyremændenes lønninger saaledes som denne er ændret ved lagtingslove nr. 28 af 17. marts 1951, nr. 51 af 29. august 1951 og nr. 16 af 22. marts 1956 foretages følgende ændringer:

§ 1 formuleres saaledes:

Der tilkommer lagmanden et årligt vederlag paa 28.300 kr. og de andre landsstyremænd hver 21.000 kr. årlig. Vederlaget udbetales med 1/12 månedlig forud fra den første i den måned, der følger umiddelbart efter, at vedkommende medlem af landstyre har tiltraadt embedet og til udgangen af den måned, hvori han fratræder.

2. stk. Tá ið landsstýrismaður fer frá, fær hann, ella um hann doyrt, so eftirsitandi einkja, um tey ikki vóru separerað, ella um ongin einkja er, ella tey vóru separerað, so eftirsitandi børn hansara undir 18 ár, bíðipening í 1 ár eftir hesum reglum:

Er tænastutíðin

frá 0—2 ár, 2.500 kr. árl.
frá 2—4 ár, 5.000 kr. árl.
frá 4—6 ár, 7.500 kr. árl.
frá 6—8 ár, 10.000 kr. árl.
yvir 8 ár, 12.500 kr. árl.

3. stk. Landsstýrismenn fáa, um teir ikki hava bústað í Tórshavnar kommunu ella Tórshavnar uttanbýggja kommunu, undantikið bygdirnar Norðadalur og Syðradalur, í vistarhaldspeningi 4.000 kr. árliga.

4. stk. Samsýning landsstýrismanna, bíðipeningurin og vistarhaldspeningurin, verður javnað upp ella niður eftir somu reglum sum galda fyri tænastumenn landsins, smbr. 48. § í lögtingslóg nr. 1 frá 1960 um tænastumenn landsins.

2. §

Henda lögtingslóg fær gildi frá 1. april 1960, tó so at samsýningar, bíðipeningurin og vistarhaldspeningurin eftir 1. § eru sett eftir pristalinum pr. 1. januar 1961.

Stk. 2. Naar en landsstyremand træder embedet, tilkommer der ham, eller saafremt han dør, saa eftersiddende enke, saafremt der ikke foreligger separation, eller saafremt der ikke efterlades enke, eller der foreligger separation saa hans børn under 18 aar ventepenge i 4 aar efter disse regler:

Er tjenestetiden

fra 0 - 2 aar, 2.500 kr. aarl.
fra 2 - 4 aar, 5.000 kr. aarl.
fra 4 - 6 aar, 7.500 kr. aarl.
fra 6 - 8 aar, 10.000 kr. aarl.
over 8 aar, 12.500 kr. aarl.

Stk. 3. Der ydes landsstyremænd, der ikke har bopæl i Tórshavn kommune eller Tórshavn udenbys kommune, undtaget hygderne Norðadalur og Syðradalur, et særligt tillæg paa 4.000 kr. aarlig.

Stk. 4. Landssstyremændenes vederlag, ventepengene og det særlige tillæg, reguleres op eller ned efter de samme regler, som gælder for landets tjenestemænd, jfr. § 48 i lagtingslov nr. 1 af 1960 om landets tjenestemænd.

§ 2.

Denne lagtingslov har gyldighed fra 1. april 1960, dog snudeles at vederlaget, ventepengene og det særlige tillæg, efter § 1 er fastsat efter pristallet pr. 1. januar 1961.

Reglurnar í hesi lögtingslóg eru
eisini galdandi fyri teir fyrrver-
andi landsstýrismenninar, ið
longu fáa bíðipening.

Reglerne i denne lögtingslov
gelder ogsaa for de fuchenværen-
de landstyre mænd, der allerede
modtager ventepenge.

Löunarnevndin, Tórshavn 13. apríl 1961.

J. FR. ØREGAARD. HANUS VIÐ HÖGAÐALSÁ. JOHAN DJURHUS.
MARIUS JOHANNESSEN. JOHAN K. JOENSEN.

Málið verður við hesum lagt fram á ting.

Á Føroya lögtingi 13. apríl 1961.

J. FR. ØREGAARD,
lögtingsformaður.

MEGINFELAG STARVS- OG TÆNASTUMANNA.

Tórshavn, 13. mars 1961.

Stutt frágreiðing og ummæli við uppskoti til

U p p s k o t o g á l i t

við viðmerkingum frá nevnd lögtingsins, sett tann 9. august 1960 við-
víkjandi lönar- og starvsviðurskiftum tænastr- og starvsmanna.

Tað uppskot, sum nú fyriliggur frá lönarnevndini aftaná 7 mánaða
arbeiði, hevur felagið fingið til ummælis 10. mars, og á fundi 11. mars
fingið nevndarinnar fílsögn um stundir til at gera felagsins viðmerkingar
til týsdagin 14. mars, tað vil siga 3-4 dagar. Tað sigur seg sjálvt, at so
stutt tíð ikki gevur felagnum möguleikar til nóg gjølla at kanva upp-
skotið út í æsir.

Felagið hevur undir nevndararbeiðinum bert verið á einum fundi við
nevndini, og tá til at gjøgnumganga fyrsta partin í uppskotinum um
skyldur og rættindi tænastrumanna, og var hetta eisini við fúa daga fyri-
varni. Til henda fyrsta partin hevur nevndin havt felagsins uppskot til
grundarlag, meðan uppskot felagsins um normering als ikki er líkið til
fylgju.

Felagið mótmæli, at tingingarrættur tænastrumanna so opinberliga
undir nevndararbeiðinum er settur til viks. Tá talan er her um tveir
partar. — lögtingið (landsstýrið) sum arbeiðsgevari og tænastrufólkið
sum arbeiðarar— hev tað ikki til, at annar parturin í «sáttmálanum»
ikki fær orðið fyri seg, tá hin parturin, ið hevur lóggávuvaldið, altíð
kann fáa sín vilja framdan. Tilík einlættað managongd í grundleggj-
andi sáttmálatingingum kann aldri rokna við viðurkenning frá tí parl-
inum, sum fær skerdan lut. Um ætlan er í lógarformi at trýsta fyriliggj-
andi lönaruppskot ígjøgnum, kann tað bara föra til stríð og misnøgd.

Einn lógfestur tingingarrættur skuldi verið einasta leiðin hjá tænastru-
monnum at gjört síni áhugamál galdandi. Hesin «rættur» er longu í fyri-
reikingini og tilevningini av uppskotinum stórt sæð ignoreraður og har-
við vorðin eitt eiti.

Út frá hesum vónbroti í fyriliggjandi uppskoti má felagið í ummæli-
inum vanda sínum ynskjum til sjálvt lóggávuvaldið, lögtingið, sum av
røttum átti at verið einasta verja okkara í hesum samfelagsmáli.

Tá heimastýrisskipanin varð framd og landsumsitingin sett á stovn,

vóru lönir tænastumanna landsins í 1949 skipaðar við lögtingslóg eftir fyringud í tí dansku tænastumannalógini frá 1946, bæði hvat viðvíkur stigfesting og dýrlíðarviðgerð. Henda dýrlíðarviðgerð er soleiðis háltað, at hon fremur eina nivelleriing av teimum hægri lønunum í mun til tær lægri og gevur hvørki teimum hægri ella hægri lønum part í tí vælstandsöking, sum serliga hevur verið í grannalondum okkara síðani 1946, og ley seinastu árin eisini her heima í Føroyum. Tænastumenn landsins fingu til 1. apríl 1958 somu lön sum dansku tænastumenninir. Tá so dansku tænastumenninir í 1958 fingu viðbót bæði fyri nivelleriing og vælstandsöking, varð roknað við, at føroysku tænastumenninir fingu lønarviðbót samsvarandi, tí teir vóru jú løntir eftir somu reglum.

Hesi rættvísiskrøv tænastumanna landsins hava ferð eftir ferð verið vist altur við tí grund, at okkara lífla samfelag ikki er ført fyri at bera hesar lönir. Men hvussu ber tað til, at tá vit leysliga kanna lønarlagið hjá privatum virkjum í Føroyum, so verða teirra

stjórar	löntir við 24.000.	—	55.000.	—	kr.
prokuristar	löntir við 18.000.—	—	40.000.	—	kr.
kassameistarar	löntir við 20.000.—	—	30.000.	—	kr.
fulltrúar	löntir við 15.000.	—	28.000.—	—	kr.

Er landsins umsiting av minni lýðingi enn umsitingin av teimum privatum virkjum? Flestir vildu hildið, at landsins umsiting skuldi havt tað best kvalifiseraða fólk, sum fáast kundi.

Men tað, sum er aðalkjarnan í spurninginum í dag, er, at tað verður gjørdur munur millum teir, sum hava politiskt vald ella eitt danskt yrkisfelag aftanfyrir seg, og teir, sum ikki hava tað. Tað er ein veruleiki, at

av tænastumönnum sínum lønar landið	17	eftir 1946 reglunum og
	2	eftir 1958 reglunum
av starvsmonnum sínum lønar landið	73	eftir 1946 reglunum og
	26	eftir 1958 reglunum

Hví skal hesin mannamunur vera?

Somuleiðis er tað ein veruleiki, at landið saman við ríkinum lønar 183 tænastumönnum og 90 starvsmonnum eftir 1958 reglunum.

Hvussu ber tað til, at landið er ført fyri at løna heilt ella partvis 301 tænastu- og starvsmonnum eftir 1958 reglunum og ikki 120 afturat?

Uppgávan hjá lønarnevndini eftir tingsamtyktini «at kanna lønarviðurskiptini hjá øllum tænastu- og starvsmonnum hins almenna» er eftir felagsins áskoðan ikki lokið. Vit lýsa eftir kanniingum av og sammeting við viðurskipti hjá t.d. lærarum, tæknum, sjúkrasystum og øðrum tænastu- og starvsfólki hins almenna og privata. Okkum vitandi er eingin samráðing farin fram við teir ymisku stovnar landsins ella leiðnarar tess, um t.d. hvørji starvs- og tænastufólk, stovnurin hevur brúk fyri at gera tað arbeiði sum krevst, hvørjar kvalifikatióinir, hesi fólk

hava, og hvussu raðfylgjan í stigskipanini innan fyri stovulu eftir hansara tykki eigur at vera.

Nevndin tolkar sítt kommissorium, sum formaðurin lók til, ógvuliga ræmliga í summunum förum, meðan hon eftir felagsins tykki átti at gingið longur í öðrum.

Í álitinum um skyldur og rættindi tænastumanna sigur nevndin seg at hava miðað seg eftir lógum um hesi viðurskifti í Danmark og Íslandi. Onki er tó nevnt um, at lønarviðurskiftini í nevndu londum standa í mun til ella eru knýtt til skyldur og rættindi teirra í sama landi. Tað her tí ikki til einkáltað at miða seg eftir bert einum parti í öðrum landi uttan at miða seg eftir hinum partinum í somu löggávu innan somu tænastugreinir. Sum dømi um, hvussu ymisk rættindi tænastumanna eru í nevndu londum, verður nevnt, at íslendskir tænastumenn ikki kunnu gera verkfall, meðan onki er tilskilað um hetta í danskari löggávu. Her er hin strangara fyrimyndin tikið við í uppskotið, uttan at síggjast kann, hvørjar fyrimunnir hin føroyski tænastumaðurin fær í rættindum ella lønarliga afturfyri tey skerdu rættindi. Tvörturímóti gevur tað seg til kennar í álitinum, at lønir tænastumanna eru trýstar niðureftir í mun til tann hækkaða livikostnaðin og í mun til alt annað lønarlag í landinum.

Tó at nevndin í álitinum «einnmælt» setur uppskot fram til lögtingslóg, vísir hon í viðmerkingum sínum til lógaruppskotið, hvussu ósamd nevndin má hava verið, tá ið hon sigur, at «tað er ein reyndur lutur, at almennar lønir í Danmark hava stóra ávirkan á tey ynski um løn, ið sett verða fram av tænastufólki landsins», og seinni vísir á, «at tað eru lønir, ið verða ásettir eftir danskum taksum bæði av lögtinginum og eisini av öðrum; tað sama kann verða sagt um einstakar alm. socialar veitingar, ið ásettir eru av lögtinginum.» Hóast hesar úsanningar kemur nevndin til tað lögna úrslit, at hon ikki «hefur kunnað sett uppskot fram um at seta lønir tænastumanna yvirhøvur í somu hædd sum aðra staðir í ríkinum» við teirri uppgevandí umbering, «at inntøkuviðurskiftini í Føroyum, av orsökum, ið ongin valdar, liggja lægri enn aðrar staðir í ríkinum», og at «hetta er tann veruliga kjarnan í teypulleikumunum í lønarásetingini». Við öðrum orðum: nevndin tekur hin ójavnna veruleikan til eftirtektar uttan at gera stig til at rætta hesar skeivleikar. Av tílíkum stríðandi mótsetningum í moliveringini hevur uppskotið til lønarnormering longu lagt upp til nýtt lønarstríð.

Metingin hjá nevndini um vansan hjá føroysku umsitingini at bjóða fólki við embætisprógv ella tilsvareandi kunnleika tilíkar lønir, at tað er møguleiki fyri at fáa hesi fólk til at taka við starvi her á landi, vísir í sær sjálvum, hvussu grundarlagið undir normeringini eillar. «Um landinum skal eydnast at fáa nóg væl útgjört tænastufólk», mugu teir vera sera bláoyggdir, ið halda tað vera einastu gongdu leið, at fyriliggjandi normeringsuppskot kann elva kvalifiseraðum fólki at søkja störv við verri sönnum enn í grannalondum. Henda leiðin kann aldri føra fram, alla ta tíð vit hava brúk fyri kvalifiseraðari hjálp uttanútrá, og meðan somu fólk hava fríar ræsar at søkja burtur til betri kar. Eftir at

sökja verða so teir, sum av umstøðunum ikki kunna søkja burtur. Í longdini má fylgja verða tann, at tað besta fólki í umsitingini leitar sær burtur so við og við. Tá man lörvarin fara at gera neyðugt at broyta lönirnar eftir tí, ið aðrir krevja — um annars nøkur føroysk umsiting lá verður til — uttan at spurt verður, hvussu inntökuviðurskipti landsins eru.

Lógaruppskotið hevur sum nevnt viðv. rættindum nýtt lina biligaru fyrimyndina í annara landa reglum, men fyri skyldunum nýtt lina strangaru. Her kann verða veri at vísa til, hvat ið Poul Andersen sigur í sinari bók «Förvaltningsret» um verkfallscett hjá tænastumönnum (1936 útg. s. 157 ff):

«.....da tjenestemændenes lønnings- og arbejdsvilkår er fastsat af samfundsorganer, i reglen lovgivningsmagt og kommunalbestyrelse, maa man i almindelighed gaa ud fra, at disse vilkår er stemmende med billighed; formodningen herfor lör i hvert fald siges at være større, end naar talen er om privatretlige arbejdsforhold.»

Í einari seinni grein um hetta sama evni («Juristen» 1957 s. 303 ff.) sigur hesin sami hövundi:

«Naar tjenestemænd ikke kan strejke, er det særlig paakrævet, at regering og folketing samt de kommunale myndigheder ikke lader det skorte paa vilje til at give tjenestemændene rimelige vilkår, og at de ikke i saa henseende lader det være afgørende, om nogle grupper af tjenestemænd paa grund af deres taatalighed er uden væsentlig politisk indflydelse.»

Tað rímar illa saman við tað, sum Poul Andersen sigur, at nevndin öðrumegin setir fram uppskot um forboð móti verkfalli, meðan hin vegin lönirnar yvirhövur verða niðurskornar.

Uppskotið loyvir ikki tænastumönnum at taka annað arbeiði uttan við landsstýrisins loyvi; ein skerjing av persónligum frælsi í mun til hini.

Tá ið nevndin nemur við inntökuviðurskipti landsins sum motivering fyri, at 17 tænastumenn ikki kunna fáa lönarábótur í sama mun sum aðrir, so saknar felagið sum nevnt tær statistisku lýsingar, henda meting byggir á og tær serfrøðisligu kanningar, sum ætlandi liggja til grund fyri nevndaruppskotinum.

Felagið er principielt fyri, at allar lönir í Føroyum, sum skulu prístalsviðgerast, fylgja einum føroyskum prístali. Lönir, sum verða fastlagdar við lóg, mugu um rætt skal vera, eisini viðgerast eftir prístali, sum samsvarar broytingunum í livikostnaðinum hjá viðkomandi. Felag-

ið kann í lötunni ikki taka stöðu til, um tað í uppskotinum uppsella prístals- «intervall» við 5 stigum upp ella niður í føroyska prístalinum svarar til tær tilskilaðu dýrtíðarviðbótur. Ein leyslig kanning og samningur við tað danska serprístalið (sum m.a. læraralønirnar verða viðgjörðar eftir), vísir yvir ávíst líðarskeið, at dýrtíðarviðbótin er um leið tann sama í báðum förum. Felagið skal tí ikki seta seg imóti, at framtíðarlønarbrøyttingar tænastumanna verða at fylgja einum føroyskum prístali, ið samsvarar livikostnaðinum.

Men felagið kann ikki góðtaka, at dýrtíðarviðbótarnar verða roknaðar út frá prístals-«intervalli» 361-68, soleingi tænastumannastörvini eru skipaði og lönsett, sum tey eru í nevndaruppskotinum. Tað vildi verið at samtykkja eina «deklassering» av flestu tænastumannastörvunum og ein uppgevan av tænastumannsins rættvisu krøvum um serdýrtíðarviðgerð av núverandi lönnum aftur til 1. apríl 1958, sum vil hava bíðað eftir, litandi á givin lyftir um á jourføring við lúnar. Her verður eisini hugsað um tær $7\frac{1}{2}$ porfiónirnar, sum m.a. lærarnir hava fingið aftur undir heitinum «Færðillæg». Fyri á rimiligari leið at uppvega afturgongdina (deklasseringina) í nevndarinnar normeringaruppskoti, kundi felagið gingið við til, at dýrtíðarviðgerðin av lönnum varð knýtt til prístalsinterval 301-305.

Felagið hevur skotið nevndini upp, hvussu ein náttúrlig «placering» av teim gomlu (núverandi) störvunum í nýggjar lönarflokkar hóskandi kundi fremjast, t.v.s. í mun til prístalsvöksturin ella livikostnaðin. Við tað at nevndaruppskotið onga kompensatiún gevur tænastufólkinum fyri líðina síðan 1955 (seinasta dýrtíðargrundarlag), so er 12-flokkingin og normeringin av tænastumönnum, veruliga sum longu ávíst ein stíglækking (degradering) av flestu verandi störvum.

Tað sum eisini fellur í eyguni í flokkingini eru treytirnar fyri einstökum störvum við ella uttan embætisprógv, meðan onnur hægri skipaði störv innan sama ella aðrar stovnar ongar fílsvarandi treytir hava fyri at røkja ábyrgdarstær, har embætisprógv ikki skuldi verið minni neyðugt um ikki kvalifikatiúnir við serkunnleika kunnu koma í staðin. Tað er eisini óskiljanligt, at hetta skul vera neyðugt at fílskila í normeringarlóg, tá reglurnar fyri kvalifikatiúnunum við skipan í stær eru settar í 1. kapitli um skyldur og rættindi tænastumanna. Tað liggur jú í hondum setanarvaldsins, tá stær verður lýst leyst, at treyta sær, at umsókjaraar uppfylla tær fyri stærvið neyðugu kvalifikatiúnir. herundir neyðugt embætisprógv. Eisini má tað haldast at vera óneyðugt við lóg at skipa ávíst stær í serligan flokk undir einum stövi, um ikki ætlanin er, at tað stærvið verður varandi, tá viðkomandi tænastumaður, sum harvið er stærshúkkaður, kortini ikki verður hékkaður í lön.

Fyri at lýsa, at nevndaruppskotið ikki er konsekvent hygt upp, skulu her nøkur dømi takast fram aftur:

Eftir uppskotinum koma summir tænastumenn í sluttön nú, sjálvi um teir eftir gomlu (núverandi) skipan eiga 2-4 aldursviðbótur eftir fyri at koma upp á sluttön. Og aðrir, sum eftir gomlu skipanini longu eru á

slutlön, koma smbr. nevndaruppskotið at hava eina ella fleiri aldursviðbótur eftir fyri at koma uppá slutlön.

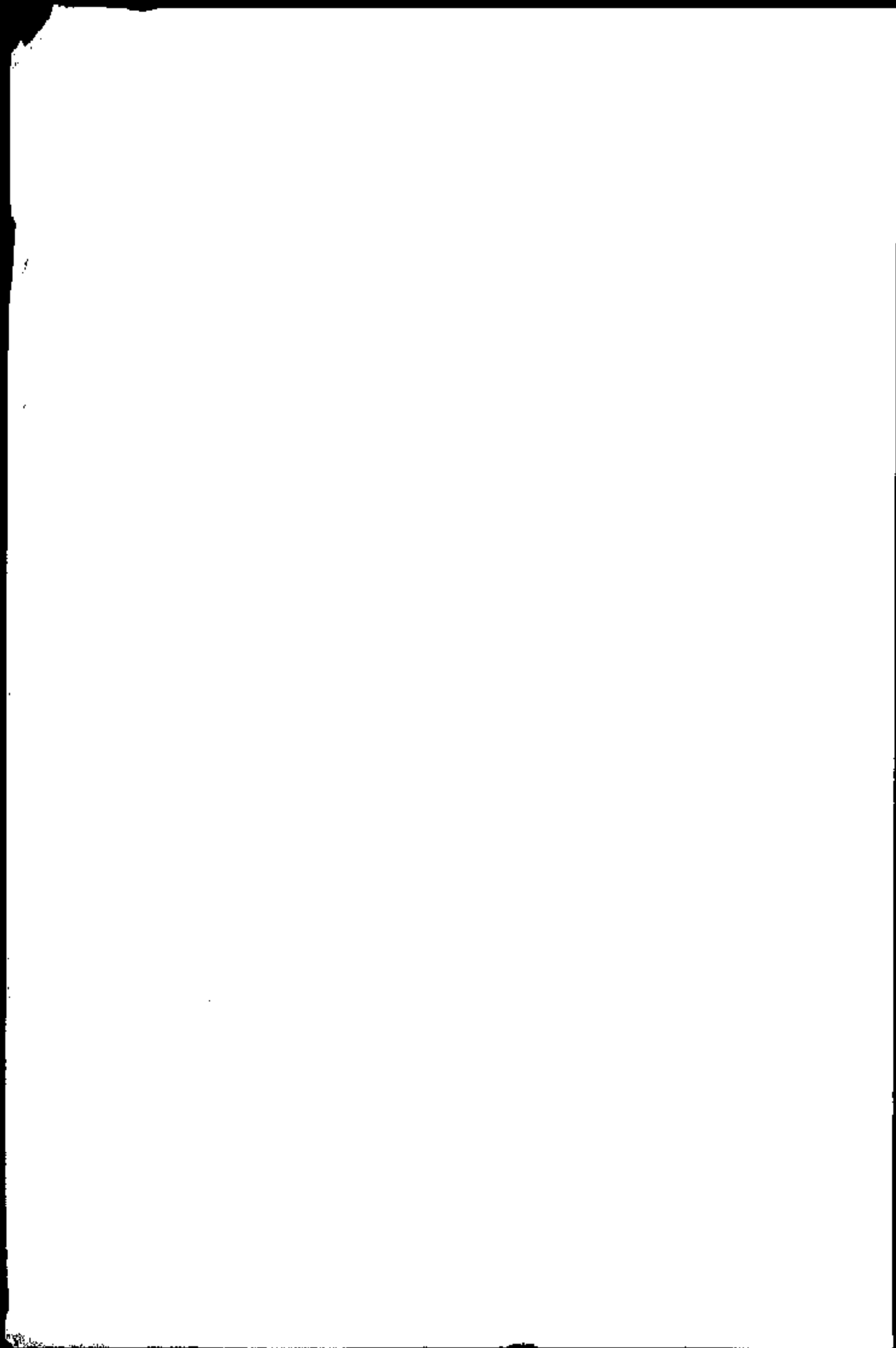
Av 14 tænastumönnum, sum verða lækkaðir í lön, fáa 5 serliga (persónliga) viðbót, sum skal mótsvara lækkingini, meðan 9 hóast lønarlækking — onga slíka viðbót fáa.

Nevndin hevur ikki tikið við fleiri viðbótur, persónligar og normeradar, tá hon metir, um maður hevur fingið lønarlækking — ella lækking, men her sum í øðrum førum hevur felagið sum nevnt, ikki fingið stundir at kanna uppskotið til botns, so tað kann gera viðmerkingar um hvønn einstakan.

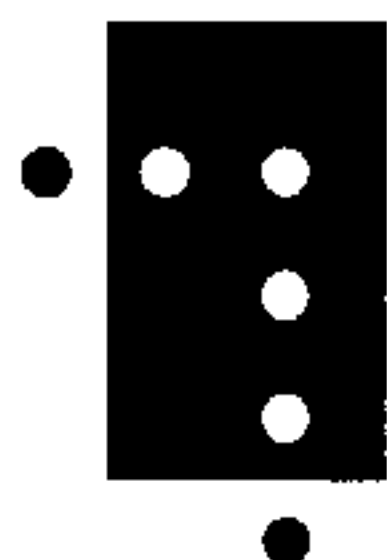
Sum tað framgongur av frammantfyri stundandi, er tað felagsins hugsan, at lønarnevndin hevur ikki loyst uppgávu sína, so at lögtingið útfra nevndarinnar kanningum og metingum kann gera sær eina meining um, hvussu almennda umsitingin eigur at vera skipað og hvussu lønar- og starvsviðurskifti eiga at vera, um hitt almenna vil hava gjørt tað, sum gerast skal.

Felagið skjýtur tí upp, at lögtingið samtykkir:

- A. Landsstýrinum verður heimilað at seta serkøna nevnd av innan- og uttanlandi serfrøðingum at kanna alla umsiting í Føroyum, bæði landsins, ríkisins og hana, sum er felags, og at gera uppskot um nýskipan, so hon verður einfaldari og tryggari. Herundir skal nevndin kanna og meta um, hvørjar kvalifikatióner teir, sum skulu skipast í tey ymisku umsitingarstörvini skulu hava, og fyri hvørja lön menn við hesum kvalifikatiónum vilja søkja störvini. Eisini skal nevndin meta um, hvørji störv eiga at vera tænastumannastörv og hvørji ikki. Nevndin skal gera arbeiði sitt liðugt til Ólavsókingið 1962. Útreiðslurnar, herundir samsýning til nevndina og hennara meðhjálp, verða eftir samráðing við fíggjarnevndina, goldnar úr landskassanum.
- B. Lögtingslóg nr. 16 frá 28. mars 1949 um lön tænastumanna landsins verður fyri 2 ár broytt soleiðis: «Tær í §§ 1 til og við 13 tilskilaðu lønir fara úr gildi, og landsstýrinum verður heimilað at seta og dýrðarviðgera lønir tænastumanna landsins eftir reglanum í lóg nr. 151 frá 7. juni 1958, samanher serliga §§ 84, 87, 119 og 125, og soleiðis at teir fáa sama lön og tillegg sum ríkisins tænastumenn í Føroyum.

RED: 10 X

Nasjonalbibliotek

Nasjonalbiblioteket

National Library of Norway

Rana Division

N-8607 Mo i Rana

Telephone: +47 75 12 11 11 Telefax: +47 75 12 12

